

Digitized by Google

5

•

•

•

•

CORPUS IURIS SUEO-GOTORUM

ANTIQUI.

Volumen VI.

Samling

Af

Sweriges Gamla Lagar,

PÅ

KONGL. MAJ:TS NÅDIGSTE BEFALLNING

UTGIFVEN AF

D. C. J. Schlyter.

Sjbtte Bandet. HELSINGELAGEN. KRISTNU-BALKEN af SMÅLANDSLAGEN. BJÄRKÖARÄTTEN.

LUND, 1844, i BERLINGSKA Boktryckeriet.

CODEX IURIS HELSINGICI, CODICIS IURIS SMALANDICI PARS DE RE ECCLESIASTICA,

ET

IURIS URBICI CODEX ANTIQUIOR,

CUM NOTIS CRITICIS, VARIIS LECTIONIBUS, GLOSSARIIS ET INDICIBUS NOMINUM PROPRIORUM.

Helsinge-Lagen, Kristnu-Balken af Smålands-Lagen, OCD Bjärköa-Kätten,

UTGIFNE

AF

D. C. J. Schlyter.

LUND, 1844, i BBRLINGSKA Boktryckeriet.

Digitized by Google

•

TILL

HANS MAJESTÄT

KONUNG

OSGAR I.

Stormägtigste, Allernådigste Konung!

Det verk, hvars första under Eders Kongl. MAJ:TS regering utkommande band nu i djupaste underdånighet nedlägges inför Eders Kongl. MAJ:TS thron, är för Eders Kongl. MAJ:T icke främmande. Allt ifrån

den stund, då oumbärligheten af en ny med omsorg och skicklighet bearbetad edition af fäderneslandets gamla lagar aldraförst blef inför EDERS KONGL. MAJ:T, af en ej mindre för rättsvetenskapens historiska studium, än för de nu gällande lagarnes förbättrande nitälskande man, i underdånighet framställd, täcktes Eders Kongl. Maj:r omfatta denna fäderneslandets och vetenskapens angelägenhet med ett interesse, som kraftigt beredde framgången af en sak, för hvars ändamålsenliga utförande åtgärder erfordrades, som öfverstego hvarje enskild mans förmåga; och då sedermera flera gånger frågor upstodo, hvarpå möjligheten af detta verks fortsättning berodde, så var Eders Kongl. Maj:rs kraftiga beskydd städse säker borgen för en lycklig utgång. Då det varit min allvarliga föresats att ej uraktlåta någon omsorg, ej spara mig någon möda, som kunde bidraga till utförandet af det i Nåder åt mig updragna verk på sådant sätt, att jag kunde det försvara inför den strängaste domaren — inför mitt eget samvete, så har jag icke förgäfves hoppats att Eders Kongl. Maj:r måtte med Nådigt välbehag finna att jag sökt visa mig vara ej alldeles ovärdig det mig lemnade dyrbara förtroende. Jag vågar derför ock med full tillförsigt hoppas att Eders Kongl. Maj:r värdes med fortfarande Nådigt hägn omfatta detta fosterländska verk; och om ännu något återstår att önska för befrämjande af dess fulländning, så är jag viss att hvad Sveriges KRONprins började, det skall Sveriges Konung fullborda.

Måtte alla Konungars Konung välsigna och beskydda EDERS KONGL. MAJ:T, och låta EDERS KONGL. MAJ:T i en lång följd af år, hugnad af tvänne trogna folks tacksamhet, med **Rätt** och **Sanning** till bundsförvandter, blifva en prydnad för nordens urgamla throner! Detta är den innerliga önskan, hvarmed till dödsstunden framhärdar

Stormägtigste, Allernådigste Konung!

EDERS KONGL. MAJ:TS

underdånigste och tropligtigste tjenare och undersåte C. J. SCHLYTER.

Digitized by Google

PRAEFATIO AD IUS I. HELSINGICUM.

A. manuscriptis.

Unicus, quantum cognitum est, iam exstans iuris Helsingici codex manuscriptus, est codex ille membranaceus a Magistro Sam. Berglind, tum Gevaliae habitante, iam vita defuncto, anno 1823 Bibliothecae Academiae Upsaliensis donatus, sign. N:o 49, qui, cum calci additus sit liber iuris Uplandici de successionibus, commemoratus est in praefatione ad ius Upl. pagg. VII, VIII. Illo loco etiam observatum est dictum librum de successionibus medio saeculo XIV¹), ut videtur, scriptum esse, eademque manu ac ius Helsingicum, quod occupat folia 65 priora huius voluminis. Inter folia 20 et 21 unum folium abscissum est, qua re perierunt index capitum libri de successionibus una cum parte primi capitis eiusdem libri²). Inter folia 32 et 33 sex, ut videtur, folia deperdita sunt, quae continuerunt partem capitis 2 ManhB, sequentia undecim capita et partem cap. 14 eiusdem libri³). Inter folia 40 et 41 quoque unum folium abscissum est, qua ratione perierunt index capitum libri de bonis immobilibus una cum primo capite et parte secundi⁺). Calci iuris Helsingici fol. 65 verso recentioribus ma-

- 1) Hunc codicem post annum 1320 scriptum esse, adparet ex ÆB. 16: pr.
- 2) Cfr. not. 1. pag. 27.
- 3) Cfr. not. 65. pag. 44.
- 4) Cfr. not. 1. pag. 60.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

FÖRETAL TILL HEL-I. SINGELAGEN.

De codicibus iuris Helsingici A. Om handskrifterna af Helsingelagen.

Den enda handskrift af Helsingelagen som, så vidt bekant är, nu finnes i behâll, är den numera aflidne Brukspatronen Magister Sam. Berglind i Gefle senast tillhöriga, och af honom år 1823 till Upsala Akademi-Bibliothek skänkta pergamentscodex, sign. N:r 49, hvilken, af den anledning, att der i slutet är tillagd Uplandslagens Ärfda-Balk, blifvit i korthet beskrifven i företalet till UplL.sidd. VII, VIII. Der är ock anmärkt att nämnde Årfda-Balk synes vara skrifven i medlet af 14:de arhundradet 1), och af samma hand som Helsingelagen, hvilken uptager de 65 första bladen af handskriften. Emellan foll. 20 och 21 är ett blad bortskuret, hvarigenom förtekningen på flockarne i Arfda-Balken och början af första flocken gått förlorade²). Emellan foll. 32 och 33 hafva, såsom det synes, sex blad gått förlorade, innehâllande en del af fl. 2 ManhB., de följande 11 flockarne och början af fl. 14 samma Balk³). Emellan foll. 40 och 41 är åter ett blad bortskuret, hvarigenom förtekningen på flockarne i Jorda-Balken samt första och en del af 2:dra flocken gått förlorade 4). Efter Helsingelagens slut följa på andra

1) Att denne codex är skrifven efter år 1320, syncs af ÆB. 16: pr. 2) Jfr. not. 1. sid. 27.

- 3) Jfr. not. 65. sid. 44.
- 4) Jfr. not. 1. sid. 60.

A

nibus additae sunt Latinae quaedam precum formulae, quae incipiunt: Scio domine iesu christe quod in quacunque die &c. Foll. 66 et segg. continent librum iuris Upl. de successionibus: cum vero de ista parte codicis accuratior mentio facta sit in praefatione ad ius Upl., hoc loco tantum commorabimur in ea parte quae continet ius Helsingicum. Singuli libri, quorum tituli, minio picti, in summo foliorum margine leguntur, habent rubricas et indices capitum; litteris initialibus grandioribus pictisque ornantur. Initium capitum designatur litteris numeralibus Romanis; plerumque incipiunt capita in nova linea, littera initiali picta et altitudine duabus scripturae lineis aequali ornata; nonnulla tamen capita tantum litteris numeralibus indicantur, et littera initiali minus grandi, plerumque picta ⁵). Litterae maiusculae in textu occurrentes plerumque bokstäfver inuti texten äro merendels notatae sunt rubra lineola. Littera *p* frequens est; interdum quoque loco litterae t occurrit, cuius rei exempla infra adferentur. Interpuncti genus, ei omnino simile, quod in iuris Vestmannici cod. B occurrit ⁶), heic quoque invenitur, non tamen nisi in fine linearum; quod signum eodem modo ac in iure VM. typis expressi⁷). Scripturae specimen exhibet Tab. I, ubi quoque exhibentur quae heic occurrunt minus solitae abbreviationes. Verba vel litterae omissae supra lineam adpositae sunt 8), nonnullis

- 6) Vide VML. praef. pag. XXIII.
- 7) Ex. c. in praefatione ad v. byggæ.
- 8) Vide not. 9. pag. 5; not. 23. p. 10; nott. 50, 53, 58. p. 11. &c.

sidan af fol. 65 några af senare händer anteknade Latinska böner, som börjas: Scio domine iesu christe quod in quacunque die &r. Foll. 66 o. följ. innehålla UplL:s Ärfda-Balk; och som om denna del af handskriften närmare underrättelse är meddelad i företalet till UplL., så skola vi här endast uppehålla oss vid den delen, som innehåller HelsL. Balkarne, hvilkas titlar äro med rödt bläck skrifne öfverst på sidorna, hafva rubriker och förtekningar på flockarnes innehåll, och äro prydde med stora målade begynnelsebokstäfver. Flockarnes början utmärkes med Romerska siffror, samt merendels med ny rad och en mot två raders höjd svarande målad begynnelsebokstaf; men några flockar utmärkas endast med siffror och en mindre, merendels målad begynnelsebokstaf 5). Stora märkte med ett rödt streck. Bokstafven b brukas här, äfven stundom i stället för t, hvarpå exempel nedanför skola anföras. Ett skiljetecken, alldeles likt det som förekommer i cod. B af Vestmannalagen⁶), finnes äfven här, endast i slutet af raderna; jag har här i tryck utmärkt det på samma sätt som i VML. 1) Prof. af stilen lemnar Tab. I, som äfven uptager de här förekommande mindre vanliga förkortningar. Uteglömda ord eller bokstäfver äro tillsatta ofvanför raden⁸), på några ställen, såsom det synes, af en

5) Sådant är äfven förhållandet med Fl. 20. ManhB. och Fl. 9. JB., hvarför dessa flockars början ej hade bort i tryck utmärkas annorlunda än t.ex. Fl. 25, 26. ManhB.

- 6) Se VML. föret. sid. XXIII.
- 7) T. ex. i företalet vid ordet byggæ.
- 8) Se not. 9. sid. 5; not. 23. s. 10; nott. 50, 53, 58. s. 11. 8c.

⁵⁾ Ita quoque incipiunt cap. 20. ManhB. et cap. 9. JB., quamobrem initium istorum capitum non aliter typis exprimi oportuisset, quam ex. c. cap. 25, 26. ManhB.

locis, ut videtur, manu paullo recenti- något senare hand 9); på ett ställe är ori 9); uno loco littera omissa infra li- en uteglömd bokstaf tillsatt nedanför neam addita est¹⁰). Verba errato scri- raden¹⁰). Misskrifna ord äro ofta öfnominativo, ex. c.

pta saepe lineola¹¹), interdum rubra¹²), verstrukna¹¹), stundom med rödt inducta sunt; quibusdam locis subjectis streck 12); på några ställen märkta punctis notata¹³), vel deleta¹⁴). Re- med undersatta punkter¹³), eller utspectu habito regularum grammaticali- planade 14). I grammatikaliskt afseum magna hic deprehenditur perplexi- ende råder i denna handskrift mycken tas; ita saepe occurrit accusativus pro oreda; så förekommer här ofta accusativus i stället för nominativus, t. ex.

alla, annan, fiærpung, hwan, kirkiu, skapa &c., pro allir, annar, fiærpun*ger* &c.

vel nominativus pro accusativo: Likasà nominativus för accusativus:

a ganga, annar, blea, krona, klarker, nokor &c., pro a gangu, annan &c.

Ita haud raro nominativus occurrit pro Äfven på flera ställen nominativus för genitivo vel dativo, singularis pro plu- genitivus eller dativus, singularis för rali &c. Orthographia quoque regula- pluralis &c. Jämväl orthographien är rum fere nescia est; ita saepe a occur- ganska oregelbunden; så förekommer rit pro e vel i, ex. c.

bonda, böta, enna, epzöra, fora, garþa, himarikas, iorþanæ, komænda, mnnan, vppa &c.

a för u eller o: a pro u v. o:

alla, datter, frilla barn, giorpa, howazman, hwæria, kunar, legha kuná &c.

æ pro e vel i in fine vocabulorum: æ för e eller i i slutet af ord:

bapæ, biornæ, bolæ, empnæ, foræ, liftapilsæ, vtæ &c.

æ pro u vel o:

allæ, andræ, bryggiæ, delæ, fastædagh, leghædrænger, moghæ, mölnær, watn tæppær, öghæn &c.

i pro *a*:

i för a:

æ för u eller o:

- 9) Vide not. 18. pag. 28; not. 80. p. 31.
- 10) Vide not. 98. pag. 22.
- 11) Vide not. 68. pag. 21; not. 17. p. 23; not. 48. p. 24. &c.
- 12) Vide not. 5. pag. 4; not. 30. p. 5; not. 2. p. 36. &c.
- p. 91.
- 14) Vide not, 94, pag. 17; not. 8, p. 18.

- 9) Se not. 18. sid. 28; not. 80, s. 31.
- 10) Se not. 98. sid. 22.
- 11) Se not. 68. sid. 21; not. 17. s. 23; not. 48. s. 24. 8°c.
- 12) Senot. 5. sid. 4; not. 30. s. 5; not. 2. s. 36. Sc.
- 13) Vide not. 61. pag. 11; not. 92. p. 39; not. 44. 13) Se not. 61. sid. 11; not. 92. s. 39; not. 44. s. 91.
 - 14) Se not. 94. sid. 17; not. 8. s. 18.

Digitized by Google

ofta a i stället för e eller i, t. ex.

affrökis, andri, bötis, göri, görin, haldi, iamlingæ, malzeghindæ, oklandit, skifptis, tamin, wændis &c. u pro a: u för a: annur, apulz manz, boghu böter, bughu, hælghun dagh, siælu mæssur, skylduster, taku, viliu &c. o för a: o pro a: nokro, swo, worper, worpmaper. æ för a: æ pro a: bape, ræpe, skel, stænde, ellom, æller. n pro i: u för i: aflung, akur, brænnur, ensamun, fæpurnæ, giptur, giærpunæ, kristnur, næmpdur, opunzdagh, provastunum, sættu, takur, mæru, pæssur, æptur &c. i för u: i pro u: köpi iorpir, quarstapi, rapini, siængi, stæmpnidagh, ængi, ærmipi. y för i: y pro i: bapy, byscupi, fripy, fryp, gupy, mæpsumbry, saklösyr, synum &c. ö pro e: ö för e: böndör, forö, færskö, gangör, malzeghandön, waxör, öptir. ö pro a: ö för a: haldö, hindröper, löskö læghiæ, næfsös, sarön. ö pro o vel u: ö för o eller u: gööz, mölnöstað, sönz, warö. þ för t: b pro t: brup, hemolap, hwap, pæpurs mæssu, wipnæ, wiþzorp &c. th för t: th pro t: alth, ath, borth, bruth, giorth, withnis, pithstlæ &c. t pro p vel d: t för þ eller d: blant, blotlæti, byutz. gh vel g pro k: gh eller g för k: aghri, tagha, waghnæ skifptæ, wagnaspiæl. fp pro f vel p: fp för f eller p: gifptur, hæfptum, skifpti, æfptir &c.

IV

fw pro f vel w:

afwlæ, arfws, hafwpi, halfwræ, hfwar, næfwna &c.

hw pro w:

hwarfripi, hwarper, hwitæ.

Litterae duplicantur:

Bokstäfver fördubblas:

fw för f eller w:

hw för w:

aa, aarf, barnaa, gaa, gaarp, skaal, een, geet, ii, liif, bollæ, minnnæ, bool, boort, gooz, forrra, epzörtt, huus, suua, svva, röönt &c.

Similibus consonantibus in duobus vo- Då lika consonanter i två ord samcabulis concurrentibus, prior interdum manstöta, uteslutes stundom den föromittitur: sta af dem:

skiutu(m) mötæ, KgB. 11: pr. pre(m) markom, ÞgB. 4: 2. barn(s) sins, ÆB. 13: 7. wtmark(t) taki, VipB. 15.

Litterae transponuntur:

Bokstäfver omflyttas:

aghuwæn, löns, lööns.

Hunc codicem, quem in notis littera A insignivi, non secutus est editor, qui anno 1609 primum typis vulgavit ius Helsingicum; at lectiones, quales in hoc codice inveniuntur, adnotatae sunt inter varietates calci editionis de anno 1609 adiectas; illas vero lectiones ex hoc ipso codice esse haustas, non vero ex alio huic simili, concludi potest ex iis quae ad VipB. 6. adnotantur, quaeque produnt editorem male intellexisse emendationem in hoc codice factam; quo factum est ut pro *snær* legerit *snärs*¹⁵).

Codicem iuris Helsingici manuscriptum iam commemoratum unicum esse qui, quantum cognitum est, iam exstet, supra dictum est. Notum illud scriptum testimoniale, a Notario publico anno 1374 editum, quod iam commemoratur in dissertatione a. 1687 a Lundio edita¹⁶), postea vero publicatum est a

Denna handskrift, hvilken jag i noterna utmärkt med bokstafven A, har ej blifvit följd då HelsL. år 1609 första gången af trycket utgafs; men dermed öfverensstämmande läsarter äro anmärkta bland de vid slutet af 1609 års edition bifogade varianter; och att dessa läsarter äro hämtade ur ifrågavarande handskrift, och ej ur en annan dermed öfverensstämmande, kan slutas af anmärkningen vid VipB. 6, som röjer ett misförstånd af en rättelse i denna handskrift, hvarigenom i stället för snær blifvit läst snärs ¹⁵).

Att den nu beskrifna handskriften af Helsingelagen är den enda som, så vidt bekant är, numera finnes i behåll, är redan sagdt. Det bekanta Notarii publici betyget af år 1374, som redan omnämnes i en af Lundius år 1687 utgifven disputation¹⁶), och sedermera

15) Senot. 82. sid. 73.

16) De legibus hyperboreis, resp. L. Welt, sid. 23.

¹⁵⁾ Vide not. 82. pag. 73.

De legibus hyperboreis, resp. L. Welt, pag. 23.

Rudbeck, Atlantica, Vol. III. pagg. 445, 446, docet in caussa anno 1374 disceptata non minus quam quattuor codices iuris Helsingici manuscriptos inter se fuisse collatos. Dictae litterae ab Olavo Nicolai, presbytero et curato ecclesiae Tyllinge, publico "auctoritate apostolicaⁿ notario datae, referunt anno 1374 die XVI mensis Octobris, Birgero Archiepiscopo Upsaliensi constituto "in portu dicto Svartasund in paroecia Norrala et praepositura Baldanes in Helsingia suae dyocesis ... productos et praesentatos fuisse coram ipso tres libros legum legem continentes terrae Helsingoniae, in quibus coram se legi fecit articulum illum in principio paragraphi ultimi in rubrica quae dicitur Tingmala Balker, qui est talis: Sva skiptis Landum tväggia Konunga mällan at Sverikis oc Norikis birias ij Uluthräske och ledhir üptir ijsma 17) fämtan vikno langan &c.^{7 18}); quibus tribus libris diligenter examinatis, adparuisse eos "omnes in illo praedicto articulo clare et expresse concordare cum libro legum eiusdem terrae Helsingiae, qui solebat reservari et custodiri ligatus catenis ferreis in

- 17) Rudbeck, pariter ac Lundius, habet yhmæ; at exemplum huius scripti, quod se-cundum aliud apographum typis vulgavit E. M. Fant, in diss. de territorio australi Helsingiae, resp. I. D. Flintenberg, parte II. pagg. 30, 31, quodque ego secutus sum, veram exhibet lectionem.
- 18) Latinam hornm verborum versionem, quae legitur apud Rudbeck, ab eo esse additam, peculiari typorum forma est indicatum. Cfr. Fant et Flintenberg l. c. Hoc vero non est observatum in commentatione O. Rabenii de fatis litteraturae iuridicae in Suecia, Stockh. 1772, pag. 94, ubi illud scriptum secundum Rudbeckii editionem iterum typis vulgatum est; quo factum est ut ista versio falsa specie videatur pertinere ad ipsum diploma.

blifvit aftryckt i Rudbecks Atlantica, 3: dje Bandet sidd. 445, 446, visar att i afseende på en förstnämnda år förekommen fråga, ej mindre än fyra handskrifter af denna lag blifvit med hvarandra jämförda. Nämnda dokument, utfärdadt af Olavus Nicolai, prest och kyrkoherde i Tyllinge, samt påflig notarius publicus, innehåller nemligen att då Årkebiskopen i Upsala Birger d. 16 October 1374 vistades i en hamn benämnd Svartasund i Norrala socken och Baldanes (Bållnäs) kontrakt, så hade för honom blifvit framvisade tre lagböcker, innehållunde Helsingelagen, ur hvilka han lät sig föreläsas det stycket i början af sista capitlet i Dingmala-Balken, som lyder sålunda: Sva skiptis Landum tväggia Konunga mällan at Sverikis oc Norikis birias ij Uluthräske och ledhir äptir ijsma¹⁷) fämtan vikno langan &c. 18); och hade vid noggrann undersökning befunnits att alla dessa tre böcker på ifrågavarande ställe klarligen och uttryckligen öfverensstämde med den lagbok för Helsingland, som plägade förvaras, fästad med

ł

- 17) Hos Rudbeck, likasom hos Lundius, står yhmæ; men det efter en annan afskrift gjorda aftryck af denna handling, som läses i E. M. Fants diss. de territorio australi Helsingiae, resp. J. D. Flintenberg, pars II. sidd. 30, 31, och hvilket jag följt, har den rätta läsarten.
- 18) Den Latinska öfversättning af dessa ord, som läses hos Rudbeck, är genom särskild stil utmärkt såsom af honom tillagd. Jfr. Fant och Flintenberg, anf. st. Detta är icke iakttaget i O. Rabenii afhandling de fatis litteraturae iuridicae in Suecia, Stockh. 1772, sid. 94, der samma dokument är å nyo aftryckt efter Rudbecks edition, hvarigenom saken fått det falska utseendet, som om nämnda öfversättning hörde till sjelfva diplomet.

ecclesia Silanger praepositurae Medhil- järnkedjor, i Silångers kyrka af Mepada eiusdem terrae et dyocesis, ad communem reipublicae illius terrae recursum et directionem," quemque librum memoratus Archiepiscopus "sibi apportari fecerat^{" 19}). Ex hoc fonte manavit commentum recentioribus temporibus confictum atque praefationi codici iuris anno 1736 confirmato a Collegio Cancellariae praemissae insertum de apographis legum, quae partim litteris runicis, partim litteris isto tempore usitatis, in lignis et trabibus incisa atque in templis aliisque publicis vel privatis aedibus catenis fixa et adservata fuerint; eodemque sine dubio fundamento, cui accedit quod citatum caput libri de iudiciis desideraretur in codicibus iuris Helsingici typis vulgatis, nititur sententia Hadorphii de antiquiore quodam iuris Helsingici codice ²⁰); et Burman quoque eodem argumento firmat suam opinionem de duobus diversis iuris Helsingici codicibus²¹). Autographum di-

- 19) In alio scripto eodem anno ab eodem Olavo Nicolai signato, idem locus in "libro legum terrae Helsingoniae" citatur his verbis: Swa äru Hälsingia Raa som byrias i Vlo Thräski, och ledhir äptir Isma femptan wikna langan. Peringskiöld, Monum. Upland. pag. 4.
- 20) In dedicatione editioni iuris urbici antiquioris typis vulgatae praemissa, ubi commemorat "ius Helsingiae antiquissimum" inter codices iuris qui adhuc laterent, at aliquando fortasse in lucem prodituri essent.
- 21) In commentatione de aetate codicum iuris provinciarum &c., Vitterh. Hist. och Ant. Ak. Handl., VI. pag. 248, ubi, post alia quae confusim adfert de veteri Helsingia eiusque legibus, observat opinionem, qua duplicis generis codices iuris Helsingici exstitisse credit, eo confirmari, quod liber de iudiciis in uno codice inceperit (sic!) a descriptione limitum Sueciae et Norvegiae, quae desideratur in jure Helsingico nostro tempore ex-

delpads kontrakt i samma land och stift, till landets gemensamma begagnande och efterrättelse, och hvilken bok Årkebiskopen hade låtit hämta till sig 19). Det är från detta dokument den i senare tider upfunna och i Cancelli-Collegii företal till den år 1736 stadfästade lagboken uptagna dikten om "lagars afskrifter, som dels med runor, dels med då brukliga bokstäfver varit på trä och balkar upritade och med kedjor i kyrkor och andra allmänna eller enskilda hus häftade och förvarade," leder sitt ursprung; och utan tvifvel är det på samma grund, jämte den omständighet att det anförda stället i Helsingelagens Þingmala-Balk saknades i de tryckta editionerna af HelsL., som Hadorphs mening om en äldre Helsingelag stödjer sig²⁰); likasom ännu Burman i samma dokument finner sin mening om "tväggehanda Helsinge lagböcker" bestyrkas²¹).

- 19) 1 ett annat dokument, samma år utfärdadt af Olavus Nicolai, anfores samma ställe i Hels L. salunda: Swa äru Hälsingia Raa som byrias i Vlo Thräski, och ledhir äptir Isma femptan wikna langan. Peringskjöld, Monum. Upland. sid. 4.
- 20) I den i hans edition af Bjärköa-Rätten tryckta dedikation, der han nämner "den äldsta Helsingelagen'' bland de lagar som ännu voro förborgade och med tiden torde "upfinnas."
- 21) I afhandlingen om provinslagarnes ålder S.c., i Vitterh. Hist. och Ant. Ak. Handl. VI. sid. 248, der han, efter annat förvirradt tal om det gamla Helsingland och dess lag, finner den meningen, "att det gifvits tväyyehanda Helsinge lagböcker, bestyrkas deraf att Thingmåla B. i den ena börjat (sic!) med rågångens beskrifning mellan Sverige och Norrige, hvilken saknas i den HelsL. som nu för tiden finnes;" hvarvid han åberopar de af

ctarum litterarum iam deperditum est²²); nulla vero caussa adest, cur suspectum haberetur hoc scriptum, praesertim postguam ultimum caput libri iuris Helsingici de iudiciis ibi citatum, quod in prioribus iuris Helsingici editionibus desiderabatur, inventum est in manuscripto dicti iuris codice hodie exstante ²³); quamobrem id, quod in his litteris narratur de quattuor iuris Helsingici codicibus manuscriptis inter se collatis omni iure fide dignum esse censeatur; at codicem in ecclesia Silanger adservatum runicis litteris in trabibus fuisse incisum, id in dictis litteris ne uno quidem verbo dicitur; talis e contrario sententia eo refellitur, quod iste codex appellatur "liber legum" ² +). — Cum ius Hels. anno 1609 primum typis vulgaretur, plures adhuc exstiterunt codices illius iuris manuscripti. Illa editio seguitur manuscriptum codicem iam deperditum; ex varietatibus calci adiectis

- 22) Apographum exsistit in Regia Bibliotheca Stockholmiensi, inter Peringskiöldii monum. Sveog. N:0 5, sign. F. h. 5.
- 23) Haec descriptio limitum Sueciae et Norvegiae exsistit quidem sub titulo: Om Landa Merken Emellom Swerige och Dannemark, connexa adulteratae narrationi de conventu Danaholmensi (cfr. VGL. praef. pag. XXXVI), in duobus codicibus iuris communis Christophoriani manuscriptis, qui commemorantur in praef. ad ius Upl. pag. XXXII et LI, sub N:is 53 et 110; at ista apographa mendis deformata nullius sunt momenti.
- 24) Cfr. O. Rabenius, I. c. pag. 95. Liber meus om Sveriges äldsta indelning i landskap &c., pag. 72.

Originalet till anförda dokument finnes numera ej i behåll 22); men intet skäl är dock att betvifla dess äkthet, i synnerhet sedan det der anförda sista capitlet i pingmala-Balken, hvilket saknats i de äldre editionerna af HelsL., funnits i den ännu i behåll varande handskriften af denna lag²³); och hvad i nämnda dokument berättas om de fyra jämförda handskrifterna af HelsL. kan derför med fullt skäl anses som trovärdigt; men att den i Silångers kyrka förvarade handskrift skulle varit med runor ristad på balkar, derom säges i oftanämnda dokument icke ett ord; tvärtom vederlägges denna tydning derigenom att handskriften kallas en lagbok (liber legum)²⁴). — Då HelsL. år 1609 första gången af trycket utgafs, funnos ännu i behåll flera handskrifter af denna lag. Nämnda edition är tryckt efter en numera förlorad handskrift; af de vid

5

Peringskjöld och Rudbeck aftryckta dokumenterna af 1374, i hvilka alltså, enligt Burmans förmenande, fråga skulle vara om den äldre Helsingelagen, såsom ännu år 1374 gällande!

- 22) En afskrift deraf finnes i Kongl. Bibliotheket i Stockholm, bland Peringskjölds monum. Sveog. N:r 5, sign. F. h. 5.
- 23) Denna förtekning på gränsorter emellan Sverige och Norrige finnes väl under titel: Om Landa Morken Emellom Swerige och Dannemark, i sammanhang med den förfalskade berättelsen om mötet på Danaholmen (jfr.VGL. föret. sid. XXXVI) införd i två handskrifter af K. Christ offers Landslag, hvilka äro omnämnda i företalet till Up1L. sid. XXXII och LI, under N:r 53 och 110; men dessa af fel vanställda afskrifter förtjena ingen vidare upmärksamhet.
- 24) Jfr. O. Rabenius, anf. st. sid. 95. Min afhandling om Sveriges äldsta indelning i landskap m. m., sid. 72.

stante; citat vero diplomata de anno 1374 a Peringskiöld et Rudbeck typis vulgata, in quibus itaque, ut autumat Burman, sermo esset de antiquiore iuris Helsingici codice, anno 1374 in usu manente!

haud paucae reperiuntur quidem in codice manuscripto adhuc exstante, quo, ut videtur, usus est editor ²⁵); at maior numerus varietatum debetur aliis manuscriptis codicibus; plures vero tales codices collatos esse, inde adparet, quod interdum de lectionibus, quae non inveniuntur in cod. A, adnotatum est eas in pluribus codicibus repertos esse; dicitur enim: "alii add.", "aliqui add.", "desid. in quib.", "aliqui non habent", "alii non habentⁿ ²⁶); etiamsi vero haec non accurate omnino expressa sint, id saltem certum est, duos manuscriptos codices, quorum unum secutus est, alterum contulit editor, exstitisse ineunte saeculo XVII, postea vero deperditos esse. Codicem iuris Hels. manuscriptum iam deperditum Lundii diebus exstitisse, inde concludi posset, quod ille in prolegomenis ad ius Uplandicum una cum Loccenii versione Latina editum, p. 10, ex "membranis vetustis legum Helsingicarum" citat verba: "böte ok hwar sum han taker, til thridia mans;" cum autem ista verba iam legerentur in iure Hels. typis vulgato, ManhB. 38. (excepta v. thridia, cuius loco ibi legitur fiärda), Lundius, ut videtur, tantum citare voluit ius Hels., quale illud typis erat publicatum; etiamsi vero allegare voluerit manuscriptos codices, qui dicto loco continerent lectionem a textu typis vulgato discrepantem, eumque in finem muta-

slutet bifogade varianter igenfinnes väl en stor del i den handskrift som ännu är i behåll, och hvilken sannolikt varit af utgifvaren begagnad ²⁵), men ännu flera äro de läsarter som blifvit hämtade ur andra handskrifter; och att flera sådana blifvit jämförda, kan man finna deraf, att det stundom, om läsarter som ej finnas i cod. A, anmärkes att de finnas i flera handskrifter, då det heter: "alii add.", "aliqui add.", "desid. in quib.", "aliqui non habent", "alii non habent" ²⁶); skulle man ock ej kunna lita på noggrannheten af dessa uttryck, så är det åtminstone visst att två handskrifter, hvaraf den ena blifvit följd af utgifvaren, och den andra jümförd, funnits i början af 17:de århundradet, men sedermera gått förlorade. Att en numera förlorad handskrift af HelsL. funnits ännu i Lundii tid, skulle följa deraf att han, i företalet till den jämte Loccenii Latinska öfversättning utgifna Uplandslagen sid. 10, ur gamla "membranae" af HelsL. anför orden: "böte ok hwar sum han taker, til thridia mans;" men då dessa ord stodo att läsa i den tryckta HelsL. ManhB. 38. (undantagande att der står fiärda och icke thridia), så har Lundii mening förmodligen endast varit att citera HelsL., sûdan denna lag var af trycket utgifven; men om ock hans mening varit att åberopa handskrifter, som på det anförda stäl-

let innehöllo en från den tryckta texten afvikande läsart, och om för sådant ändamål ordet fiärda blifvit ändradt till thridia, så kan det dock numera icke sättas i fråga att dylika

- 25) Vide pag. V supra.
- 26) Vide not. 54. pag. 34; not. 34. p. 43; not. 61. p. 53; not. 32. p. 57; not. 83. p. 59.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

- 25) Se ofvanför sid. V.
- 26) Se not. 54. sid. 34; not. 34. s. 43; not. 61. s. 53; not. 32. s. 57; not. 83. s. 59.

B

verit v. fiärda in thridia, satis iam constat quid de huiusmodi Lundii fabulis sentiendum sit²⁷). In opere a v. Savigny, Eichhorn et Göschen edito, Zeitschrift für geschichtliche Rechtswissenschaft, vol. III, ibique inserta commentatione a I. Grimm, Literatur der altnordischen Gesetze, dicitur quidem Lundius in dissertatione pag. V supra citata narrasse Magistrum Diurberg invenisse "tres libros legum antiquissimarum Helsingiae"; at male intellecta sunt verba Lundii, qui tantum dicit Magistrum Dan. Diurberg ei "copiam fecisse videndiⁿ diploma supra commemoratum de anno 1374, ubi isti libri legum allegantur.

ditionibus.

upgifter af Lundins skulle förtjena någon upmärksamhet 27). Uti en i 3: dje bandet af den af v. Savigny, Eichhorn och Göschen utgifna Zeitschrift für geschichtliche Rechtswissenschaft införd afhandling af J. Grimm, Literatur der altnordischen Gesetze, süges väl att Lundius i den sid. V ofvanför anförda disputation berättar att Magister Djurberg funnit tres libros legum antiquissimarum Helsingiae; men denna upgift grundar sig på ett misförstånd. Lundius säger endast att Magister Daniel Djurberg meddelat honom det förutnämnda dokumentet af år 1374, der de nämnda handskrifterna äro åberopade.

- B. De prioribus iuris Helsingici e- B. Om Helsingelagens äldre editioner.
- 1. Hälsinge Laghen, Som öfwer alle Norlanden, thet är Sundhedhi, Mädelpada, Angermanland och Norrebotn, fordom brukades: Efter Then Stormächtige Höghborne Furstes och Herres, HER CARLS then Nijondes, Swerikes, Göthes, Wändes, Finnars, Carelers, Lappers j Norlanden, the Caijaners, och Esters j Lifland etc. Konungs, nådige befalning, af Trycket vthgångin. Stockholm Åhr etc. 1609. In fol.

Haec editio continet, praeter titulum, 28 folia, quae, ultimo excepto, litteris numeralibus Romanis signata sunt. In fine legitur: "Tryckt j Stockholm, Af Anund Olufsson Helsing. Anno 1609. Editorem huius, pariter ac ceterorum iuris codicum tempore Regis Caroli IX typis vulgatorum, fuisse Antiquarium Regni Iohannem Thomae Bureum, verisimile est²⁸). Editor secutus est manuscriptum codicem nunc non exstantem, qui accuratius scriptus fuisse videtur, quam codex nostro tem-

Denna uplaga innehåller, utom titelbladet, 28 blad, hvilka, med undantag af det sista, äro numererade med Romerska siffror. I slutet läses: "Tryckt j Stockholm, Af Anund Olufsson Helsing. Anno 1609." Utgifvaren af denna så väl som de öfriga i Konung Carl IX:s tid tryckta lagböcker har troligen varit Riks-Antiquarien Johannes Thomae Bureus²⁸). Han har följt en numera förlorad handskrift, hvilken synes hafva varit mera korrekt än den nu i behåll varande, ehu-

27) Jfr. VML. föret. sid. XXXII. 28) Jfr. ÖGL. föret. sid. XVII.

²⁷⁾ Cfr. VML. praef. pag. XXXII.

²⁸⁾ Cfr. ÖGL. praef. pag. XVII.

pore exstans; quamvis incertum est anne emendationes ex aliis manuscriptis codicibus haustae fuerint, vel ab editore temere factae. Praeter manifesta quae heic occurrunt menda typographica, ex. c. bouo, mämpna, rahi &c., pro bono, nämpna, radhi &c., diversa heic deprehenduntur vitia, quae cognitioni veteris linguae editorem deficienti tribuenda sunt; ut cum marker occurrit in sing. pro mark, mark autem in pl. pro marker, marker in gen. pl. pro marka, ubi h. v. in manuscripto codice sine dubio abbreviata fuit; cumque IIII, ut, ni fallor, habuit manuscriptus codex, heic mutatum est in *fiura*, ubi in dat. fiurum legi oportuisset. Calci adiectae sunt varietates guaedam, ex antiquis codicibus iuris Helsingici manuscriptis. Hae varietates, tres ultimas paginas occupantes, magnam partem, ut iam observatum est, conveniunt cum manuscripto codice nunc exstante, quo editor usus esse videtur ² ⁹); multae vero haustae sunt ex aliis codicibus iam deperditis. Maxime in hac editione id videtur animadvertendum esse, quod ultimum caput libri de iudiciis supra commemoratum, de limitibus Sueciae et Norvegiae, heic non tantum in textu prorsus desideratur ³⁰), sed etiam ne verbo guidem memoratur inter varietates calci additas, quamvis minime est verisimile hoc caput omissum fuisse in omnibus codicibus manuscriptis quibus usus est editor, cum dictum caput exstiterit in quattuor istis codicibus, qui anno 1374 collati sunt, ac quoque legatur in unico manuscripto codice nunc exstante, quem praeterea inter eos fu-

ru det är ovisst om ej rättelser blifvit hämtade ur andra handskrifter. eller till och med af utgifvaren egenmägtiyt gjorda. Utom de här förekommande uppenbara tryckfel, såsom bouo, mämpna, rahi & c., för bono, nämpna, radhi &c., finnas här åtskilliga fel som måste tillskrifvas bristande språkkunskap hos utgifvaren, såsom då här förekommer marker i sing. för mark, mark i pl. för marker, marker i gen. pl. för marka, uppenbarligen af den anledning att ordet i handskriften varit förkortadt; och då IIII, som utan tvifvel stått i handskriften, här blifvit förvandladt till fiura, fastän det i dat. bort heta fiurum. Vid slutet äro tillagda "Åtskildnader på någre ord som finnes vti de gamble skrefne Exemplaren i Hülsinge Laghen." Dessa varianter, som uptaga de tre sista sidorna, öfverensstämma, såsom redan blifvit anmärkt, till en stor del med den nu i behåll varande handskriften. hvilken synes hafva varit af utgifvaren begagnad 29); men många äro hämtade ur andra, numera förlorade handskrifter. Hvad i denna edition förekommer mest anmärkningsvärdt, är att den förut omnämnda sista flocken i Dingmala-Balken, om gränsorna emellan Sverige och Norrige, här icke allenast alldeles saknas i texten³⁰), utan ock icke mod ett enda ord omnämnes bland de anteknade varianterna, ehuru det alldeles icke är troligt att denna flock saknats i alla de af utgifvaren begagnade handskrifterna, då den funnits i alla fyra år 1374 jämförda handskrifterna, och äfven står att läsa i

den enda nu i behåll varande handskriften, hvilken dessutom högst san-

30) Cfr. not. 12. pag. 85; not. 90. p. 93.

29) Se sid. V ofvanför. 30) Jfr. not. 12. sid. 85; not. 90. s. 93.

²⁹⁾ Vide pag. V supra.

isse, quos contulit is, qui anno 1609 edidit ius Helsingicum, maxime est verisimile. — Cum iam non exstet ille manuscriptus codex, quem secutus est editor, ideoque haec editio, qua nituntur ceterae priscae iuris Helsingici editiones, instar manuscripti codicis habenda fuerit, eam in notis designavi littera B; varietates autem calci adiectas littera C insignivi. nolikt varit en af dem, som 1609 års utgifvare jämfört. — Enär den handskrift som blifvit följd i denna edition, hvilken ligger till grund för de öfriga äldre uplagorna af HelsL., numera ej finnes i behåll, hvarför denna edition måst behandlas såsom en handskrift, så har jag i noterna beteknat densamma med bokstafven B; de i slutet anmärkta varianterna har jag deremot kallat C.

2. Sweriges Rijkes Landz- och StadzLagh &c. Stockholm, 1643. (Vide ÖGL. praef. pag. XIX.)

Ius Helsingicum, una cum titulo, occupat 52 paginas notis numeralibus Arabicis signatas; primo folio verso legitur praefatio. Haec editio ex priori de a. 1609 transscripta est; titulus idem est ac in illa editione, eo excepto, quod heic imo loco legitur: "Tryckt på nytt i Stockholm, Af Henrick Keyser, Ahr 1643." Tituli capitum eodem modo ac in iure Uplandico mutati sunt³¹), ac, sicut in illo iuris codice, ita quoque in hoc, orthographia prioris editionis non exacte servata est. Multa praeterea menda typographica heic offenduntur, ad quae pertinent vocabula haud raro praetermissa, interdum addita. Varietates lectionum in priori editione calci additae, heic omissae sunt.

Helsingelagen uptager 52 med Arabiska siffror numererade sidor, titelbladet inberäknadt, på hvars frånsida företalet läses. Denna uplaga är aftryckt efter 1609 års edition; titlen är lika lydande, utom det att här nederst lüses: "Tryckt på nytt i Stockholm, Af Henrick Keyser, Ahr 1643." Med flockarnes titlar är här likadan ändring gjord som i Uplandslagen ³¹); och likasom i nämnda lag, så är äfven här den äldre uplagans orthographi ej noga iakttagen. Dessutom finnas här många tryckfel, hvartill hör att ord ej sällan äro förbigångna, stundom tillagda. De i original-uplagan efteråt bifogade varianterna äro här uteslutna.

3. Smeriges Rijkes Gamble Laghböker &c. Stockholm, 1650. (Vide ÖGL. praef. pag. XX.)

Ius Helsingicum, quod, una cum titulo, heic occupat 84 paginas notis numeralibus Arabicis signatas, pariter ac ius Uplandicum et ius Ostrogoticum simul edita, transscriptum est ex editione de a. 1643. Titulus idem est quem ha-

Helsingelagen, som här uptager 84 med Arabiska siffror numererade sidor, titelbladet inberäknadt, är, likasom Uplands- och Östgötalagarne i samma uplaga, aftryckt efter 1643 års edition. Titlen är lika med den i de äldre e-

31) Se UplL. föret. sid. LXIII.

³¹⁾ Vide UplL. praef. pag. LXIII.

bent priores editiones, praeterquam quod heic imo loco legitur: "Stockholm, Tryckt hoos Henrich Keyser." Manifesta nonnulla vitia typographica editionis de a. 1643 heic emendata sunt; multa vero nova menda accesserunt, inter quae id quod occurrit in ÆB. 3: pr., füster pro äster, eam ob caussam notabile est, quod observatum est inter varietates in editione de a. 1665 e prima editione transscriptas.

4. Swerikes Rikes Lagh-Böker &c. pag. XX.)

Ius Helsingicum, quod, praeter titulum, habet 25 folia notis numeralibus Arabicis quamvis maiori ex parte perperam notata, sequitur editionem de a. 1609. Titulus idem est quem habent priores editiones, praeterquam quod heic imo loco legitur:

Into loco legiur: neaerst uses: Cum gratia & privilegio S. R. M. Sveciae. Tryckt i Stockholm, hoos Ignatium Meurer, Kongl. Booktryckiare medh egen bekostnat, ock fins hoos honom til kiöps. Åhr 1665.

In titulis capitum eadem mutatio heic facta est ac in editione de a. 1643. Inter menda typographica heic occurrentia observare sufficiat pluribus locis verba esse omissa. In margine additae sunt notae quibus delegatur ad locos convenientes ceterorum iuris codicum; ac quoque breves adnotationes de iis quae continet textus, ex. c. "Aff andrum sokn bönder och Präster så månya som asämber," KkB. 2. "Taki soknamän slikan som the wilie," KkB. 6. &c. Varietates lectionum in prima editione calci additae heic quoque leguntur; quibus inserta est correctura mendi in editione de a. 1630 occurrentis, ut dudum est observatum.

ditionerna, utom det, att här nederst läses: "Stockholm, Tryckt hoos Henrich Keyser." Några uppenbara tryckfel i 1643 års edition äro här rättade, men många nya fel hafva kommit i stället; hvaribland det som förekommer i ÆB. 3: pr., fäster i stället för äster, har vunnit ett slags märkvärdighet derigenom, att det blifvit anmärkt bland de i 1665 års uplaga efter originaleditionen aftryckta varianterna.

Stockholm, 1666. (Vide ÖGL. praef.

Helsingelagen, hvilken, utom titelbladet, har 25 med Arabiska siffror ehuru till större delen orätt numererade blad, är aftryckt efter 1609 års edition. Titlen är den samma som i de äldre uplagorna, utom det att här nederst läses:

Med flockarnes titlar är här samma ändring gjord, som i 1643 års edition. Bland de här förekommande tryckfel må anmärkas att på flera ställen ord äro förbigångna. I brädden äro tillagda hänvisningar till motsvarande ställen i de andra lagarne, äfvensom korta anmärkningar angående textens innehåll, t. ex. "Aff andrum sokn bönder och Präster så många som asämber," KkB. 2. "Taki soknamän slikan som the wilie," KkB. 6. & c. De i originaluplagan tillagda varianterna äro här aftryckta, hvarvid blifvit tillagd rättelse af ett fel i 1650 års uplaga, såsom nyss är anmärkt.

Inter versiones Latinas a Loccenio conscriptas, quae commemorantur in praefatione ad ius Ostrogoticum pag. XXII, quoque legitur ius Helsingicum, excepto libro de iure ecclesiastico, de quo id tantum heic observatum legitur, illum "eundem esse cum simili titulo circa finem LL. Suec. civilium et titulo LL. Uplandic. de jure ecclesiastico, idcirco lectorem eo remitti posse." Loccenium secutum esse novissimam editionem de a. 1665, ex pluribus versionis locis adparet.

C. De hac iuris Helsingici editione.

Cum unus tantum exstet iuris Helsingici codex manuscriptus, illum, quamvis mutilum, in textu segui necesse fuit. Locos in illo codice deperditos ex editione a. 1609 typis vulgata transscribere coactus fui; eosque, ut primo obtutu a ceteris discerni possent, obliquis litteris insignivi ^{3 2}). Quamvis orthographia et interpungendi ratio illis locis facile mutari potuissent convenienter usui veterum codicum manuscriptorum, ut ex. c. a poneretur loco \ddot{a} , β loco th, punctum loco commatis &c., rectius tamen esse duxi accurate segui textum qui transscribendus fuit; praesertim cum, hac quoque ratione, id quod deficiente manuscripto codice, ex veteri editione haustum est, tanto evidentius eluceat. Capita, ubi necessarium visum est, in paragraphos divisi; qua in re non cu-

den indelning som finnes i 1609 års edition, üfven i de stycken som efter samma edition äro aftryckta, blifvit lemnad utan afseende. De vid slutet

Bland de af Loccenius utarbetade Latinska öfversättningar, som äro omtalade i företalet till Östgötalagen, sid. XXII, finnes äfven Helsingelagen, med undantag af Kyrk-Balken, om hvilken här läses den anmärkning, att denna Balk är den samma som den vid slutet af Stadslagen bifogade Kyrk-Balken samt Uplandslagens Kyrk-Balk, hvarför läsaren dit hänvises. Att Loccenius följt den nyaste editionen af år 1665, synes af åtskilliga ställen i öfversättningen.

C. Om närvarande edition af Helsingelagen.

Då af Helsingelagen ej mera än en handskrift finnes i behåll, så har denna, ehuru defekt, måst läggas till grund för texten. De stycken, som i handskriften gått förlorade, har jag måst aftrycka efter 1609 års edition, och jag har, för att göra desamma vid första ögonkastet igenkännliga, utmärkt dem med cursif stil ^{3 2}). Ehuru lätt det hade varit att i dessa stycken ändra orthographi och interpunktion till den i gamla handskrifter brukliga, så att t. ex. æ sattes i stället för ä, b för th, punkt för komma o. s. v., så har jag ansett det rättaste vara att troget följa den aftryckta texten, i synnerhet som äfven derigenom det, som i brist af handskrift är aftryckt efter den äldre editionen, måste genast falla i ögonen. Flockarne har jag, der så nödigt varit, indelat i §§, hvarvid

s. 60.

³²⁾ Vide not. 1. pag. 27; not. 65. p. 44; not. 1. 32) Se not. 1. sid. 27; not. 65. s. 44; not. 1. p. 60.

ravi divisionem quam habet editio de a. 1609, ne iis quidem locis, qui ex illa editione transscripti sunt. Varietates in eadem editione calci adiectas suo quamque loco adnotavi, ubi cum textu a me edito non congruerunt. Iis locis, qui ex iure Uplandico excerpti sunt, heic, sicut in iure Vestmannico, convenientes locos iuris Uplandici propriis notis textui subiectis indicavi, in quibus signum aequalitatis (=) denotat locos maxime convenientes; verbum cfr. (confer) autem locos iuris Upl. ex quibus, etsi minus similibus, aliquid tamen transiit in ius Helsingicum.

Quod ad glossarium attinet idem observandum est, quod in praefatione ad ius VM. pag. XLII dictum est, superfluum nempe mihi visum esse in glossario iterum citare ac explicare vocabula, quae occurrunt locis ex iure Upl. haustis, eamque ob caussam iam explicata sunt in glossario iuri Upl. adnexo. Circa indicem nominum propriorum, et guidem rationem, gua situm locorum in confinio Sueciae et Norvegiae, quae commemorantur in DgB. 15, determinandi periculum feci, heic nonnulla summatim observare mihi liceat. Cum linea terminalis ex Ulupræsk secundum Ysmæ, cuius longitudo definitur numero milliariorum maritimorum (vikur), procurreret ex septemtrione et occidente ad meridiem et orientem, etenim Norvegia a meridie et occidente, Suecia vero a septemtrione et oriente isti lineae adiaceret, ne cogitari quidem potest istum lacum vel stagnum esse lacum Uleåträsk in Finlandia situm: manifestum vero est dictis locis designari fines septemtrionales Iemtiae isto tempore ad Norvegiam pertinentis; quamobrem Ysmæ flumen fuisse in illo con-

af nämnda edition bifogade varianter har jag på sina behöriga ställen anmärkt, då de ej öfverensstämt med den af mig utgifna texten. Vid de ställen som äro hämtade ur Uplandslagen har jag här, likasom i Vestmannalagen, närmast under texten tillsatt hänvisningar till de motsvarande ställena i UplL., hvarvid genom likhetstecken (=) de med UplL. mest öfverensstämmande ställen äro utmärkta; hvaremot cfr. (confer) är satt vid sådana ställen, som, ehuru mindre öfverensstämmande med UplL., dock innehålla något som är derutur hämtadt.

I afseende på glossarium är att anmärka det samma som i företalet till VML. sid. XLII ür anfördt, att jag nemligen ansett onödigt att nu åter **i** glossarium uptaga och förklara sådana ord, som förekomma i de från UplL. hämtade ställen, och`derför redan blifvit i UplL:s glossarium förklarade. Vid den efteråt bifogade förtekningen på ställens namn får jag, i afseende på de i f>gB. 15. nämnda gränsorter emellan Sverige och Norrige, och det sätt hvarpå jag sökt bestämma dessa orters belägenhet, här framställa några allmänna anmärkningar. Då gränslinien från Uluträsk långs efter Ysmæ, hvilken linies längd beräknas i sjömil (vikur), sträckte sig från nordvest till sydost, emedan Norrige låg i sydvest och Sverige i nordost om denna linie, så måste all tanke derpå, att med nämnda träsk skulle menas Uleaträsk i Finnland, förfalla; hvaremot det är alldeles klart att härmed måste utmärkas det på den tiden till Norrige hörande Jämtlands nordliga gräns, och Ysmæ kan då ej vara annat ün ett på denna grüns beläget,

finio situm et ad dictam coeli plagam vergens, necesse est. Si locorum Ulubræsk et Ysmæ situs re vera is fuerit quem equidem statuo, inde sequitur hodiernae lemtiae partem borealem isto tempore parum habitatam vel omnino incultam, ad Sueciam pertinuisse; sicut primitus ad Sueciam pertinuit tota terra ab orientali parte montis Kölen sita. quamvis Iemtia et Herdalia ea ex ratione Norvegiae adiunctae fuerunt, quod incolas ex Norvegia emigrantes acceperunt ^{3 3}). Quoque adparet illam locorum terminalium enumerationem incipere eo loco, quo confinium regnorum, ut tum erat, a monte Kölen recederet; ac manifestum est eum tantum in finem factam esse illam enumerationem, ut designaretur ea pars finium Norvegiae, quae, ex ratione iam commemorata, a vero regnorum confinio recederet. — Cum porro indicetur lineam terminalem ex *porpungægrap* declinare versus occidentem, hunc locum ibi situm fuisse necesse est, ubi fines Iemtiae ad occidentem inclinantur. Ubi vero prisci fines Norvegiae ab Helsingia recedunt (prope Alveras), et Dalecarlia incipit, auctor iuris Helsingici necessarium non duxit ulterius enumerare singula loca terminalia, sed inde uno saltu transiit ad montem Kölen (in Hovær höghæ), et porro versus meridiem ad urbem Konghellam. Haec sunt quae pro certis haberi posse videntur, quaeque occasionem praebent quodammodo determinandi situm ceterorum locorum in eodem capite commemoratorum, quamvis pauca tantum nomina inveniri po-

i nämnda rigtning gående vattendrag. Om belägenheten af Uluträsk och Ysmæ verkligen varit den som jag antagit, så har den på den tiden föga eller intet bebodda nordligaste delen af det nuvarande Jämtland hört till Sverige, såsom förhållandet också ursprungligen var med allt det öster om bergsryggen Kölen belägna landet, ehuru Jämtland och Herjedalen af den anledningen kommit att blifva förenade med Norrige, att de blifvit befolkade genom Norska kolonier 33). Man finner ock att denna gränsförtekning börjas på det ställe, der den dåvarande gränsen afvek från Kölen; och det är klart att afsigten med samma gränsförtekning endast varit att utmärka den delen af Norska gränsen, som, af nyssnämnda anledning, afvek från den rätta riksgränsen. — Då det vidare tillkännagifves att gränslinien från Þorþungægraþ afviker mot vester, så måste detta ställe hafva varit beläget der, hvaräst Jämtländska gränsen böjer sig i nämnda rigtning. Sedan den forna Norska gränsen (vid Alveras) viker från Helsingland, och Dalarne vidtaga, har Helsingelagens författare ej ansett nödigt att vidare upräkna de särskilda gränsorterna, utan derifrån tagit ett enda steg till Kölen (vid Hovær höghæ), och sedan i sydlig rigtning till staden Kungälf. Detta är hvad med någorlunda säkerhet synts kunna antagas, och hvaraf ledning kunnat hämtas till att ungefärligen bestämma de öfriga på anförda ställe nämnda orters läge, ehuru endast några få af dem kunnat igenfinnas på

³³⁾ Cfr. librum meum om Sveriges äldsta indelning i landskap &c., pagg. 44, 45.

³³⁾ Jfr. min afhandling om Sveriges äldsta indelning i landskap m. m., sidd. 44, 45.

tuerant in chartis geographicis arte chalcographica publicatis. Qui iis utitur, quae iam potui commonstrare, nonnulla forte locorum nomina inveniet in chartis specialibus manu lineatis, quae hoc tempore mihi non in promtu fuerunt.

de allmänt tillgängliga tryckta chartorna. Med den ledning jag varit i tillfälle att lemna, torde dock ännu ett eller annat ställe kunna igenfinnas på de otryckta specialchartorna, till hvilka jag nu ej haft tillgång.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

C

II. PRAEFATIO AD IURIS SMALANDICI PARTEM DE RE ECCLESIASTICA.

A. De codicibus iuris Smalandiae ecclesiastici manuscriptis.

1. Codex membranaceus iuris communis R. Magni Erici filii, ex bibliotheca excellentissimi Comitis M. Brahe in Skokloster. Hic codex, saeculo XIV ad finem vergente, ut videtur, scriptus, continet 132 folia $10\frac{1}{8}$ poll. alta et 7 poll. lata; compactus est tegumento tergino, olim fibulis munito. Foll. 7 et seq. continent ius commune, quod tamen, deperdito folio quattuor ultima capita libri de furtis continente, in fine mutilum est. Foliis sex prioribus legitur liber iuris Smalandici de re ecclesiastica, alia at contemporanea manu scriptus. In summo primi folii margine rec. manu saeculi XVII adnotatum est: Thetta Synes wara Wæxiö Kyrckielagh¹). Dicta sex folia priora pertinuerunt ad fasciculum, qui continuit octo folia (vel quattuor folia membranacea unum intra altera posita;; ultima vero duo folia sunt abscissa. Ita tamen nihil periit de iure ecclesiastico, quod de ultima pagina non dimidiam partem occupat; an vero duobus foliis deperditis scripta fuerit continuatio iuris Smalan-

II. FÖRETAL TILL KRIST-NU-BALKEN AF SMÅ-LANDSLAGEN.

A. Om handskrifterna af Smålandslagens Kristnu-Balk.

1. En pergamentscodex af Konung Magnus Erikssons Landslag, tillhörig H. E. Riksmarskalken m. m. Herr Grefve M. Brahes boksamling på Skokloster. Denne codex, som synes vara skrifven i senare hälften af 14:de arhundradet, innehåller 132 blad af $10\frac{1}{3}$ tums höjd och 7 tums bredd, inbundna i skinnband, som fordom varit försedt med spännen. Foll. 7 o. följ. innehålla Landslagen, hvaraf dock slutet fattas, derigenom att ett blad, innehållande de 4 sista capitlen i Tjufva-Balken, gått förloradt. De 6 första bladen innehålla Smålandslagens Kristnu-Balk, skrifven af annan, men samtidig hand. Öfverst på första bladet är af senare hand i 17:de århundradet anteknadt: Thetta Synes wara Wæxiö Kyrckielagh ¹). De nämnda 6 första bladen hafva hört till ett lägg som innehållit 8 blad (eller 4 inom hvarandra lagda pergamentsstycken); men de sista två bladen äro bortskurna. Härigenom har dock intet gått förloradt af Kristnu-Balken, som uptager

Celsius, in praefatione ad hoc ius ecclesiasticum ab ipso editum, pag. 72, dicit in hoc manuscripto codice ad initium, Stiernhielmii manu adpositam esse rubricam Wexiö-Lagen. Hoc non aliud respicere potest quam adnotationem supra commemoratam, quae tamen non a Stiernhielm facta est.

Celsius, i sitt företal till den af honom utgifna edition af denna Kristnu-Balk, sid. 72, säger att i början af denna handskrift är af Stjernhjelm tillsatt rubriken Wexiö-Lagen. Härmed kan ej åsyftas annat än ofvannämnda antekning, som dock ej är gjord af Stjernhjelm.

dici, nec ne, hac de re ex laciniis istorum foliorum exiguis, quae restant, nihil concludi potest. Si ita res se habuerit, hoc exemplar libri de iure ecclesiastico pertinuit ad integrum codicem iuris Smalandici manuscriptum, qui mutilatus est eum in finem, ut dictus liber adnecteretur huic codici iuris communis Magnaeani²); si vero non, liber de iure ecclesiastico in eundem finem separatim transscriptus est. Illud factum esse non quidem pro certo haberi potest ea ex ratione, quod duo folia abscissa sunt; forte enim scriba non potuit praevidere librum de iure ecclesiastico sex tantum folia occupaturum esse; attamen verisimile esse videtur, cum liber de iure ecclesiastico et codex iuris communis eodem tempore scripti sint; 'si vero ille liber separatim transscriptus esset, ut codici iuris communis eodem tempore scripto adnecteretur, probabiliter dici potest haec omnia eadem manu scripta fuisse; nec in contrariam partem id adferri potest, plus quam dimidium ultimae paginae, finito libro de iure ecclesiastico, scripturae vacuum esse; in manuscriptis enim codicibus saepe, ac quoque in hoc iuris communis codice, libri incipiunt in nova pagina, immo integrae paginae vel folia inter libros vacuae sunt relictae, ut locus esset posterioribus adnotationibus. Utcunque sit, pro certo haberi potest hunc librum kristnu balker (ut in fine appellatur, vel kyrkiu balker, ut in alio codice inscribitur ³)) non fuisse pecu-

ej fullt hälften af sista sidan; men huruvida de två förlorade bladen innehållit fortsättning af Smålandslagen, eller icke, derom kan af de smala remsor som af dessa blad återstå, ingen ting slutas. I förra fallet har denna handskrift af ifrågavarande Kristnu-Balk hört till en fullständig handskrift af Smålandslagen, hvilken blifvit stympad för att lemna sin Kristnu-Balk åt närvarande handskrift af Landslagen²); i senare fallet har Kristnu-Balken för samma ändamål blifvit särskildt afskrifven. Det förra kan väl icke antagas såsom säkert derför, att två blad äro bortskurna, enär det är möjligt att skrifvaren ej kunnat så noga i förväg beräkna att Kristnu-Balken skulle rymmas på sex blad; men det synes dock vara sannolikt, då handskrifterna af Kristnu-Balken och Landslagen äro samtidiga, och det är troligt att om den förra blifvit särskildt afskrifven för att sammanbindas med en vid samma tid gjord afskrift af Landslagen, alltsammans hade blifvit skrifvet af samma hand; och till motsatsen kan icke slutas deraf. att något mera än hälften af sista sidan efter Kristnu-Balkens slut blifvit lemnad ledig, enär det är ganska vanligt, såsom ock förhållandet är i denna handskrift af Landslagen, att Balkarne börjas på ny sida, och till och med hela sidor eller blad emellan Balkarne blifvit förbigångna, för att lemna rum åt senare tillägg. I hvilketdera fallet som hälst kan det såsom säkert an-

tagas att denna Kristnu-Balk (såsom den i slutet kallas, eller Kyrk-Balk, såsom den benämnes i en annan handskrift³), icke varit en särskild

2) Jfr. VGL. föret. sid. XVI.
 3) Se not. 1. sid. 97.

²⁾ Cfr. VGL. praef. pag. XVI.

³⁾ Vide not. 1. pag. 97.

liare ius ecclesiasticum, sed partem integri codicis iuris. Quod ceterae iuris Smalandici partes, quae, recepto iure communi Magnaeano, exoleverunt, hodie fortuito in nullo manuscripto codice exstant, id non probat integrum iuris Smalandici codicem numquam exstitisse; unusquisque enim intelligit fieri potuisse ut manuscripti codices, qui ante quingentos annos exstiterunt, postea perierint; ac satis quoque constat talem fuisse sortem codicum manuscriptorum saeculo guogue XVII exstantium; exemplum maxime in promtu positum, fatum nempe codicum iuris Helsingici manuscriptorum, citare sufficiat ⁴). Codicem vero iuris Smalandici exstitisse, de quo hic liber de iure ecclesiastico pars fuit, id, etiamsi non adhuc fortuito exstitisset scriptum quoddam de anno 1340, ubi commemoratur codex iuris Smalandici ("legisterium Smalenzt") 5), tamen inde pro certo concludi posset quod, ut ex ceteris hodie exstantibus codicibus iuris provinciarum adparet, antiguiori tempore in Suecia non exstiterunt tales peculiares leges ecclesiasticae, quales habuerunt Norvegi, Islandi et Dani⁶), sed tantum partes codicum

- 4) Vide pagg. V IX supra.
- 5) Litterae Magni Niclisson continentes catalogum rerum quarundam Regis Magni Erici filii, quas ille Ingemaro Ragvaldi filio servandas tradiderat. Hoc scriptum publicavit I. H. Schröder in commentatione de luxu aulae Magni Smek, inter Nova acta regiae societatis scientiarum Upsaliensis, Vol. VIII. pag. 315. et seq.
- 6) Quod statuit Burman (l. c. pag. 211.) partes codicum iuris de re ecclesiastica, quas triplicis generis fuisse autumat, primitus separatim editas fuisse, nulla veritate nititur. Primi generis lex quam citat, nempe Kristinrettr vikveria, ad Norvegiam non vero huc

kyrkrätt, utan utgjort en del af en hel lagbok. Den tillfälliga omständighet, att det öfriga af Smålandslagen, hvilket, sedan M. E. Landslag blef antagen, kom ur bruk, numera ej i någon handskrift finnes i behåll, bevisar icke att en fullständig Smålandslag aldrig funnits, enür det måste vara för hvar och en begripligt att handskrifter som för 500 år sedan funnits, kunna hafva gått förlorade, och det är alltför väl bekant att ett sådant öde träffat handskrifter, som ännu i 17:de århundradet funnits i behåll; jag behöfver blott åberopa det närmast liggande förhållandet med Helsingelagens handskrifter 4). Att deremot en Smålandslag funnits, hvaraf denna Kristnu-Balk utgjort en del, det kunde, om ock ej händelsevis ett dokument af år 1340 ännu vore i behåll, hvari en Småländsk lagbok (legisterium Smalenzt) omnämnes 5), med visshet slutas deraf att, såsom förhållandet med de öfriga i behåll varande landskapslagarne utvisar, i Sverige i äldre tider icke funnos sådana särskilda Kyrko- eller Kristin-Rätter som i Norrige, på Island och i Danmark⁶),

- 4) Se ofvanför sidd. V IX.
- 5) Den af Magnus Niclisson utfärdade förtekning på de Konung Magnus Eriksson tillhöriga saker, som af den förstnämnde blifvit öfverlemnade i Ingemar Ragvaldssons vård. Detta dokument är meddeladt af J. H. Schröder i en afhandling de luxu aulae Magni Smek, införd i Nova acta regiae societatis scientiarum Upsaliensis, Vol. VIII. sid. 315. o. följ.
- 6) Den af Burman (anf. st. sid. 211.) ytrade mening, att Kyrk-Balkarne, hvilka han anser hafva varit af tre slag, "i förstone blifvit särskildt utgifna," saknar all grund. Den lag af första slaget som han åberopar, nemligen Kristin-rettr vik-

iuris provinciarum kirkiu vel kristnu utan endast med landskapslagarne sambalker inscriptae, quae, cum reciperetur codex iuris communis Magnaeanus, illi adnexae sunt. Ex iis praeterea quae continet liber de quo nunc sermo est, quaeque, ceteris iuris codicibus collata, potius minus quam magis favent potestati clericorum, facile concluditur hunc librum non fuisse legem ecclesiasticam a clero sancitam; ex pluribus quoque locis adparet heic, sicut in reliquis codicibus iuris, legiferum adloqui populum: ita circa initium dicitur: nu skulu mæn til þings fara, ok laghsaghu vara höra; ... æn laghsagha var hon byrias sva (2: pr.); alio loco legitur: i köplaghum ok i iorpalaghum pa a præster mep os vara i lekmanna laghum (11.); vocabulum os vero respicit legiferum et populum 7). Hoc loco quoque observetur ratio qua, loco in alio manuscripto codice addito, paroeciae incolae, sacerdoti oppositi, designantur: vi varum eigh laghvarape til, vi aghum ei ater gælda (5: 3. not. 9.). Hunc librum partem fuisse codicis iuris denique etiam manifestum est ex loco ad librum de iure regio evidenter pertinente, heic vero inserto, de iis qui sunt

7) Cfr. librum meum om Sveriges äldsta indelning i landskap &c., pag. 67. et seq.

manhängande Kyrko- eller Kristnu-Balkar, hvilka, sedan M. E. Landslag kom i bruk, blefvo denna bifogade. Dessutom vitnar det för presterskapets magt snarare mindre än mera än de öfriga. Kyrk-Balkarnes, gynnande innehållet af denna Balk, att den icke varit en af kyrkstyrelsen ensidigt författad kyrkrätt; och af flera ställen ser man att det här, likasom i de öfriga Landskapslagarne är Lagmannen som talar till folket; såsom då det i början heter: nu skulu mæn til þings fara, ok laghsaghu vara höra;... æn laghsagha var hon byrias sva (2: pr.); och då det på ett annat ställe säges: i köplaghum ok i iorþalaghum þa a præster meb os vara i lekmanna laghum (11.); der ordet os har afseende på lagmannen och folket ⁷). Afven må här anmärkas det sätt hvarpå i ett tillägg, som finnes i en annan handskrift, sockneboarne, i motsats mot presten, beteknas: vi varum eigh laghvarabe til, vi aghum ei ater gælda (5: 3. not. 9.). Slutligen synes det, att denna Kristnu-Balk var en del af en lagbok, af det här inflickade, men tydligen till Konungs-Balken hörande tillägget om dem som äro skylde til gizla

veria, var en Norsk lag, och hörer således icke hit. Till andra slaget hänför han "Öst- och Vestgöta samt Smålands Kyrk-Balkar," hvilka, i hans tanke, skulle vara från 12:te århundradet; en mening, som ej tarfvar vederläggning. - De tvänne "legisteria ecclesiastica," som omtalas i det i föregående not omnämnda dokument af 1340, och af hvilka det ena sä-ges vara "in swensko," hafva troligen varit samlingar af stadgar, hörande till Canoniska lagen.

7) Jfr. min afhandling om Sveriges äldsta indelning i landskap m. m., sid. 67. o. följ.

pertinet. Ad secundum genus refert Burman ius ecclesiasticum Ostrogotorum, Vestrogotorum ac Smalandorum, quae, eo iudice, ad saeculum XII pertinent; quam opinionem refutare superfluum est. — Duo illa "legisteria ecclesiastica," quorum mentio fit in scripto de a. 1340 in antecedenti nota commemorato, quorumque unum dicitur esse Suethice scriptum (in swensko), sine dubio fuerant collectiones statutorum ad ius Canonicum pertinentium.

skylde til gizla ok grupa⁸). Fausto errato ista hoc loco inserta sunt; ex his enim adparet ad quam provinciam pertinuerit hoc ius ecclesiasticum. Illud ad nullam ex Sueonum provinciis esse referendum iam guidem inde concludi potest, quod heic occurrunt vocabula hærap et hæraps næfnd, quae nomina in Goticis provinciis respondent vocabulis hundari, hundaris næmd; et alia quoque vocabula, quae heic leguntur, ex. c. *fæmt*, *skötning* &c., produnt vicinitatem Vestrogotiae ac Ostrogotiae; in contrariam vero partem id tanto minus adferri potest, quod, cum conscriberetur hic liber, ius Uplandiae ecclesiasticum, ut ex multis locis patet⁹), adhibitus est, quoniam alii loci ex iure Ostrogotorum ecclesiastico transscripti sunt ¹⁰). Cum porro manifestum sit hunc librum neque ad Ostrogotiam nec ad Vestrogotiam pertinuisse, id autem constet legiferatum decem territoriorum (tiohärad), ut hodieque appellatur, ab antiquissimo tempore proprium fuisse legiferatum, qui tamen primitus, ut videtur, Verendiam tantum comprehendit¹¹), iam ex his rationibus id verisimile videtur, hunc librum pertinuisse ad legiferatum decem territoriorum. Ita re vera comparatum fuisse, certum omnino reddit locus supra commemoratus ad librum de iure regio proprie pertinens, ubi, ut ex nominibus locorum ibi occur-

- 8) Cfr. librum meum Juridiska afhandlingar, 1 häft. pag. 14.
- 9) Cap. 4, 5: pr, 1-3; 6: pr; 7: 1; 8, 9: pr, 1; 12: pr. buius libri conferantur UplL. KkB. 5, 6: 3-6; 7: 3; 9: 1; 10, 11: pr, 1; 4: pr.
- 10) Cap. 6: pr. not. 36; 7: 2, 3; 13: 4. not. 44. conferantur ÖGL. KrB. 9, 10: pr; 12: pr; 14: 1.
- 11) Cfr. librum meum om Sveriges äldsta indelning i landskap &c., pag. 18. et seq.

ok gruþa ⁸). Det är genom ett lyckligt mistag, som detta tillägg här fått sin plats, och hvarigenom det blifvit möjligt att med visshet bestämma det landskap, som denna lag tillhört. Att den icke tillhört något af Svealandskapen, kan man redan med säkerhet sluta deraf, att här talas om hærab och hæraþs næfnd, hvilka benämningar i de Götiska landskapen svara mot hundari, hundaris næmd; äfvensom flera här förekommande ord, t. ex. fæmt, skötning &c. vitna om grannskapet med Vester- och Östergötland; hvaremot det så mycket mindre gäller såsom bevis, att vid författandet af denna Kristnu-Balk Uplandslagens Kyrk-Balk, såsom af många ställen är uppenbart 9), blifvit begagnad, som andra ställen äro afskrifna ur ÖGL:s Kristnu-Balk 10). Då det nu är uppenbart att denna lag hvarken kunnat tillhöra Öster- eller Vestergötland, men det är bekant att den ännu så kallade Tiohärads lagsaga från uråldriga tider utgjort en särskild lagsaga, som dock ursprungligen sannolikt endast innefattat Värend 11), så måste det redan af dessa skäl visa sig troligt att denna lag tillhört Tiohärads lagsaga. Detta förhållande bringas till visshet genom det förutnämnda till Konungs-Balken egentligen hörande tillägget, som enligt hvad de der före-

- 8) Jfr. mina Juridiska afhandlingar, 1 häft. sid. 14.
- 9) Jfr. cap. 4, 5: pr, 1-3; 6: pr; 7: 1; 8, 9: pr, 1; 12: pr. i denna Kristnu-Balk med UplL. KkB. 5, 6: 3-6; 7: 3; 9: 1; 10, 11: pr, 1; 4: pr.
- 10) Jfr.cap.6:pr.not.36; 7:2,3; 13:4.not. 44.med OGL.KrB.9,10:pr; 12:pr; 14:1.
- 11) Jfr. min afhandling om Sveriges äldsta indelning i landskap m. m., sid. 18. o. följ.

Digitized by Google

rentibus adparet, agitur de territorio Unvidinge ad dictum legiferatum pertinente. Idem locus confert ad definiendam aetatem huius libri. Ouamvis id. guod in cap. 17: 1. dicitur de eo, qui ab alio accusatur de cadavere alicuius ex cognatis illius, e tumulo gentilicio eruto, vestigium remotae antiquitatis continere videtur, ex eo tamen, quod supra observatum est, scilicet codicem iuris Uplandici a. 1296 confirmati adhibitum esse cum conscriberetur hic iuris ecclesiastici liber, evidens est hunc librum, qualis ad nos pervenit, non posse aetate superare finem saeculi XIII vel initium XIV: idemque ulterius firmat locus ille pluries commemoratus, qui respicit solemne novi regis iter per regnum, et nititur stata rerum, qui versus finem saeculi XIII denique exortus est¹²).— Quod praeterea attinet ad codicem manuscriptum iam commemoratum, observetur librum de jure ecclesiastico ornatum esse littera initiali grandiori rubrague, non vero divisum esse in capita; scriptura, cuius specimen exhibet Tab. II, pallida est. Littera *b* heic non occurrit, sed eius loco th. Praeter punctum aliud interpuncti genus saepe occurrit, scilicet lineola commati similis, puncto adposita. Circa initium recentior manus saeculi XVI pluribus locis mutavit a in å, ut in vocabulis waræ, swa &c.; litterae autem i punctum adposuit, ac ita errato mutavit v. *fæmt* in *fænit* ¹³). Interdum scripturae vitia consueto modo ipse emendavit scriba 1+). De ortho-

af skrifvaren egenhändigt rättade 14).

- 12) Vide librum meum Juridiska afhandlingar, 1 häft., pag. 13. et seq.
- 13) Vide not. 11. pag. 97.
- 14) Vide not. 6. pag. 97; nut. 40. p. 98; not. 45. p. 104. do.

kommande ortnamn utvisa, angår det till nyssnämnda lagsaga hörande Upvidinge härad. Samma tillägg bidrager äfven till bestämmande af denna lags ålder. Ehuru det som i cap. 17:1. talas om den som af någon beskylles att hafva ur ättehögen upgräfvit hans frände, synes innefatta spår af en hög ålder, så bevisar dock den nyss anmärkta omständighet, att den år 1296 stadfästade Uplandslagen blifvit vid denna Kristnu-Balks författande begannad, att densamma i sin nuvarande skepnad ej kan vara äldre än från slutet af 13:de eller början af 14:de århundradet: och samma förhållande bestyrkes ytterligare af det oftanämnda tillägget, som har afseende på eriksgatan, och förutsätter ett förhållande, som först i slutet af 13:de århundradet upstâtt 12). — Beträffande vidare beskaffenheten af ifrågavarande handskrift, märkes att Kristnu-Balken är försedd med en stor, röd begynnelsebokstaf, men har ingen indelning i flockar; den är skrifven med blekt bläck; prof af stilen visar Tab. II. Bokstafven b brukas här icke, utan i dess ställe th. Såsom skiljetecken förekommer här, utom punkt, ofta derjämte ett streck, liknande comma. I början har en senare hand af 16:de århundradet på flera ställen ändrat a till å. såsom i orden waræ. swa &c.; äfvensom i blifvit försedt med en prick, hvarvid ordet fæmt af mistag blifvit ändradt till fænit ¹³). På några ställen hafva skriffel blifvit på vanligt sätt

4). Angående orthographien i denna

- 12) Se mina Juridiska afhandlingar, 1 häft. sid. 13. o. följ.
- 13) Se not. 11. sid. 97.
- 14) Se not. 6. sid. 97; not. 40. s. 98; not. 45. s. 104. Sc.

XXIV

graphia huius codicis haec liceat ob - servare: <i>e</i> interdum occurrit pro <i>i</i> :	handskrift må anmärkas: 0 förekommer på några ställen för i:
huilekin, laghleka.	
<i>y</i> pro <i>i:</i>	y för i:
gryndæ, nyu.	
ö pro o:	ö för o:
höön, höna.	
fp pro f vel p:	fp <i>för</i> f <i>eller</i> p:
skifptæ, skrifptæ.	
z pro s:	z för 8:
banzatte, banzlæt, syzkenum.	
<i>w</i> saepe pro <i>u</i> :	w <i>ofta för</i> u:
gwz, hws, konw, liws, niw, nw, scw	olde, wolather, wt &c.
r omittitur in fine vocabulorum:	r utelemnas i slutet af ord:
fæmti, giærthi, saki, syndæ, wixle (kc.
Duplices litterae saepe occurrunt pro simplicibus :	Dubbla bokstäfver förekomma ofta för enkla:
	paascæ, maar, maarthæ, een, see, tolff, n, monn, renn, sonn, bool, hoon, stooll, s &c.
	På ett ställe, der lika vokaler i två ord skolat sammanstöta, är den första af dem utesluten:
tw(æ) æru (13:8.).	
Ex hoc codice quem, cum integer sit, in textu secutus sum ac littera A in- signivi, duo transscripta sunt apogra- pha, quae iam breviter commemoranda sunt.	Af denna handskrift, hvilken, så- som fullständig, blifvit af mig lagd till grund för texten, och utmärkt med bokstafven A, finnas två afskrifter, hvilka här skola i korthet omnämnas.
a) In collectionibus Palmskiöldianis in hibliothese Academica Unselionsis of	

bibliotheca Academiae Upsaliensis, et Upsala Akademi-Bibliothek, Acta ecquidem inter Acta eccles. in parte VII cles. pars VII sid. 467-487, finnes en pagg. 467-487, legitur apographum libri i slutet af 17:de århundradet gjord iuris ecclesiastici, de quo sermo est, afskrift af ifrågavarande Kristnu-Balk, versus finem saeculi XVII ex codice efter den nu omtalade handskriften.

iam commemorato exscriptum. Hoc apographum titulo caret, at in summa parte primae paginae legitur: "alia manu: Thetta synes wara Wexiö Kyrkielaq;" et in margine: "Ex codice LL. Mss. Bibl Skoklost in 4:0. står främst." Apographum haud incuriose factum esse videtur; attamen multis laborat mendis. In margine alia manu additae sunt adnotationes de locis, qui in autographo visi sunt ambigui. Cum hoc apographum in notis quibusdam locis citavi, illud littera P insignivi.

b) Apographum in 4:0, a. 1732 factum a Praeside collegii examinatorum rationum publicarum, libero Barone Gustavo Rålamb, ac pertinens ad bibliothecam illustrissimi liberi Baronis Claudii Gustavi Rålamb in praedio Scanensi Strö. Hoc apographum ornatur sequenti titulo:

Sko-Klösters Bibliothek, afskrefmen. Smålands-Lagen. 1732.

Orthographia autographi haud indiligenter est observata; multis vero locis male legit scriba; interdum notas abbreviationis male intellexit; haud raro unum vel plura vocabula praetermisit. In margine additae sunt adnotationes, quae maxima ex parte continent explicationes verborum, interdum vero delegant ad alios iuris codices; nonnullae, ut videtur, additae sunt cum apographum autographo conferretur, ex. c. ad vocem winnæ, cap. 17.15) Hoc apographum litteris Str. denotavi.

Denna afskrift har ingen öfverskrift. men öfverst på första sidan läses: "alia manu: Thetta synes wara Wexiö Kyrkielag;" och i brädden: 'Ex codice LL. Mss. Bibl Skoklost in 4:0. står främst." Afskriften synes vara gjord med omsorg, men har dock många fel. I brädden äro af annan hand tillagda anmärkningar angående sådana ställen i originalet, hvilka synts vara tvetydiqa. Då jag på några ställen i noterna citerat denna afskrift, har jag beteknat densamma med bokstafven P.

b) En af Presidenten i Kammar-Revisionen Friherre Gustaf Rålamb år 1732 gjord afskrift in 4:0, hörande till Kammarherren Friherre Claes Gustaf Râlambs boksamling på Strö i Skåne. Denna afskrift är försedd med en så lydande titel:

KRISTNU-BALKER, Effter En Gammall Permskrifft, som finnes uthi Och förmenes wara ett Fragment af

> Originalets orthographi är här temligen noga iakttagen; dock har afskrifvaren på många ställen läst orätt, stundom misförstått förkortningstecken, och ej sällan förbigått ett eller flera ord. I brädden äro tillagda anmärkningar, innehållande till största delen ordförklaringar, stundom hänvisningar till andra lagar; några anmärkningar synas hafva tillkommit då afskriften blifvit collationerad med oriqinalet, t. ex. vid ordet winnæ, fl. 17.15) Jag har utmärkt denna afskrift med bokstäfverna Str.

15) Vide not. 55. pag. 110. Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI. 15) Se not. 55. sid. 110.

2. Codex membranaceus iuris communis R. Magni Erici filii, in Bibliotheca Academiae Hafniensis, sign. N:o 51 in 4:0 ex collectione Arnae-Magnaeana. Hic codex tegumento membranaceo compactus habet, praeter folia chartacea scripturae vacua in initio et fine voluminis, 91 folia $6\frac{3}{4}$ poll. alta et $5\frac{1}{4}$ poll. lata. Ius commune, medio saeculo XIV scriptum, incipit primo folio verso, et finitur fol. 88. Deinde sequitur, recentiore manu saeculi XV scriptum, sub titulo: her byrias ardha balker, additamentum in manuscriptis codicibus iuris communis Magnaeani saepe occurrens de iure repraesentationis extensiore. Folio 89 verso incipit liber codicis Smalandici de iure ecclesiastico, qui continuatur in duobus foliis sequentibus; at duo folia deperdita sunt ¹⁶). Hic liber de iure ecclesiastico alia manu quam ius commune scriptus est, vergente ad finem saeçulo XIV; scripturae specimen exhibet Tab. II. Quamvis hic manuscriptus codex eiusdem fere aetatis esse videtur ac codex supra commemoratus, plura tamen continet additamenta maioris vel minoris momenti, quae ad primigenium textum non videntur pertinuisse ¹⁷). Multis locis scriptura humore, ut videtur, ita laesa est, ut litterae aliqua ex parte vel omnino deletae sint. Circa initium quibusdam locis recentiori manu litterae mutatae sunt,

2. En pergamentscodex af K. Magnus Erikssons Landslag, tillhörig Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn, sign. N:r 51 in 4:0 af Arne-Magneanska samlingen. Denne i pergamentsband inbundne codex innehåller, utom rena pappersblad i början och slutet, 91 blad af $6\frac{3}{4}$ tums höjd och $5\frac{1}{4}$ tums bredd. Landslagen, som är skrifven i medlet af 14:de århundradet, börjas på andra sidan af första bladet, och slutas fol. 88. Derefter följer af senare hand i 15:de århundradet tillagdt, under titel: her byrias ardha balker, ett i handskrifter af M. E. Landslag ofta förekommande tillägg om en utsträckt representationsrätt. På andra sidan af fol. 89 börjas Kristnu-Balken af Smålandslagen, hvars fortsättning följer på de två öfriga bladen, men två blud hafva gått förlorade 16). Denna Kristnu-Balk är skrifven af annan hand än Landslagen, i senare hälften af 14:de århundradet; prof af stilen visar Tab. II. Ehuru denna handskrift synes varu nästan samtidig med den förutnämnda, innehåller den åtskilliga mer eller mindre betydliga tillägg, som ej synas hafva hört till den ursprungliga texten 17). På många ställen har skriften, troligen genom fukt, blifvit skadad, så att bokstäfver blifvit till en del eller alldeles utplånade. I början hafva på några ställen bokstäfver blif-

16) Se not. 40. sid. 102; not. 49. s. 109.

17) Se not. 15. sid. 97; nott. 26, 35. s. 98; nott. 57, 64. s. 99. &c. O. Rabenius, de fatis litteraturae iuridicae in Suecia, sid. 89. not. x, säger om Kyrk-Balken i denna handskrift, att den är mera tillökt och nyare än den af Celsius ulgifna. Detta omdöme angår naturligtvis icke sjelfva handskriftens ålder.

¹⁶⁾ Vide not. 40. pag. 102; not. 49. p. 109.

¹⁷⁾ Vide not. 15. pag. 97; nott. 26, 35. p. 98; nott. 57, 64. p. 99. &c. O. Rabenius, de fatis litteraturae iuridicae in Suecia, pag. 89. not. x, dicit ius ecclesiasticum quale in hoc codice legitur "ut auctius ita et recentius esse" quam id, quod edidit Celsius. Hoc non esse dictum de aetate ipsius codicis manuscripti, evidens est.

vel verba addita ¹⁸); menda nonnulla consueto modo propria scribae manu sunt correcta. Liber de iure ecclesiastico in hoc codice, sicut in supra commemorato, non est divisus in capita. Littera b frequens est; interdum tamen eius loco scriptum est th. Respectu habito orthographiae praeterea observetur a saepe occurrere pro æ, praesertim in priori syllaba vocabulorum dissyllaborum, quae in posteriori syllaba habent a, ex. c.

alla, aru, bara, halia, uagha &c.

e saepe occurrit pro æ:

e förekommer ofta för æ:

a i senare stafvelsen, t. ex.

vit ändrade eller ord tillagda af senare hand 18); åtskilliga fel hafva blif-

vit på vanligt sätt af skrifvaren egenhändigt rättade. Kristnu-Balken sak-

nar här, så väl som i den förutnämnda

handskriften, indelning i flockar. Här

förekommer vanligen bokstafven þ, men

stundom i dess ställe th. För öfrigt

må i afseende på orthographien anmürkas att här ofta förekommer a i

stället för æ, i synnerhet i förra stafvelsen af tvåstafviga ord, som hafva

er, ber, felli, heer, queld, sent, wercum &c.

Duplices litterae pro simplicibus:

staar, een, reen, hiit, huartte, hæær &c.

De hoc codice, quem appellavi B, apographum ab Assessore N. R. Brocman factum, exstat inter schedas ab ipso relictas et in Bibliotheca Regia Stockholmiensi adservatas, in fasciculo N:o 8, sub N:o 26. Hoc apographum occupat 6 folia in 4:0 non compacta; in margine adnotatae sunt varietates ex editione Celsii secundum cod. A vulgata. Apographum, ut a Brocman exspectari potest, diligenter factum est; multis tamen mendis laborat.

B. De priori iuris Smalandiae ec- B. Om den äldre editionen af Småclesiastici editione.

Hic liber de iure ecclesiastico semel tantum antehac typis vulgatus est, inter Acta literaria et scientiarum Sveciae, Anni MDCCXXXII, Upsalis 1738, pagg. 71 - 101, sub titulo:

Dubbla bokstäfver för enkla:

Af denna handskrift, hvilken jag kallat B, finnes bland de af Assessorn N. R. Brocman efterlemnade, Kongl Bibliotheket i Stockholm tillhöriga samlingar, i bundten N:r 8, under N:r 26, en af Brocman gjord afskrift, utgörande 6 lösa blad in 4:0, hvarvid i brädden ärv anteknade varianter ur Celsii efter cod. A tryckta edition. Afskriften är, såsom man kan vänta af Brocman, med omsorg gjord, dock på många ställen felaktig.

landslagens Kristnu-Balk.

Denna Kristnu-Balk är endast en gång tillförene af trycket utgifven, i Acta literaria et scientiarum Sveciae, Anni MDCCXXXII, Upsala 1738, sidd. 71 - 101, under titel:

18) Vide nott. 15, 19. pag. 97; nott. 31, 35. p. 98. 18) Senott. 15, 19. sid. 97; nott. 31, 35. s. 98.

Fragmentum Legis Smolandicae, Titulum de Jure Ecclesiastico continens, in Latinum translatum, & e veteri membrana nunc primum editum a Maano Celsio, O. F.

In principio, pagg. 71 - 77, legitur praefatio editoris, postea Consiliarii Cancellariae &c. von Celse 19), qui primum demonstrare nititur hanc legem pertinuisse ad Smalandiam, vel proprie legiferatum decem territoriorum; ac postea plura adfert argumenta ad probandam insignem huius legis antiquitatem, quae tamen non accuratius definitur, quam ut statuatur haec lex aetate superare ius Ostrogoticum. Pagg. 77-101 continent textum legis, una cum versione Latina in quaque pagina subnexa, et adnotationibus, quae maximam partem delegant ad alios iuris codices. In ipso textu iuris orthographia manuscri– pti codicis haud indiligenter observata est; attamen multa offenduntur menda, quae falsae lectioni debentur. Versio plerumque haud inscite facta est; interdum vero loci minime difficiles perperam omnino sunt redditi; ex. c. cum verba: "inlezning . . . efte barn eller bondæ," 7:1, vertuntur: "uxoris, marem vel feminam enixae, introductio in ecclesiam;" "tha scal buc æfte fotum (vel ut heic legitur: buth æfte fotinn) resæ," 13: 2, "accersendus est praefectus territorialis," &c. ²⁰)

C. De hac editione iuris Smalan- C. Om närvarande edition af Smådiae ecclesiastici.

Ouamvis nulla caussa est cur crederes codicem, cuius pars fuit hic liber

I början, sidd. 71-77, finnes ett företal af utgifvaren, sedermera Cancellirådet m. m. von Celse¹⁹), deruti han först söker bevisa att denna lag tillhört Småland, eller egentligen Tiohärad; och derefter anför åtskilliga skäl för denna Kristnu-Balks höga ålder, hvilken dock ej närmare bestämmes, än att ifrågavarande lag skall vara äldre än Östgötalagen. Sidd. 77-101 innehâlla lagens text, med en nedanför på hvar sida bifogad Latinsk öfversättning, jämte anmärkningar, till största delen bestående i hänvisningar till andra lagar. I sjelfva lagtexten är handskriftens orthographi temligen noga iakttagen; dock finnas här många fel, härrörande af oriktig innanläsning. Öfversättningen är i allmänhet försvarlig; men flera äfven lätta ställen äro alldeles oriktigt tolkade, t. ex. dâ "inlezning..æfte barn eller bondæ," 7:1, öfversättes: "uxoris, marem vel feminam enixae, introductio in ecclesiam;" "tha scal buc æfte fotum (eller såsom här läses: buth æfte fotinn) resæ," 13:2, "accersendus est praefectus territorialis," o. s. v. 20)

landslagens Kristnu-Balk.

Ehuru ingen anledning är dertill, att den lag, till hvilken denna Kristnu-

19) Vita Magni von Celso, Regiao Cancellariae Consiliarii et Historiographi Regni, läses i Nova acta regiae societatis Upsaliensis, 8:de B. sid. 359. o. följ. 20) Jfr. glossarium vv. brænna, orka.

¹⁹⁾ Vita Magni von Celse, Regiae Cancellariae Consiliarii et Historiographi Regni, legitur inter Nova acta regiae societatis Upsaliensis, vol. VIII, pag. 359. et seq.

²⁰⁾ Cfr. glossarium vv. brænna, orka.

de iure ecclesiastico, pertinuisse ad aliam partem Smalandiae quam legiferatum decem territoriorum, tamen mihi praestare visum est retinere nomen iuris Smalandici, quod huic legi tribuit Celsius, quam in illius locum substituere nomen iuris decem territoriorum, etsi accuratius determinatum. — Cum codex huius iuris ecclesiastici manuscriptus, qui Hafniae adservatur, mutilus sit, ac praeterea contineat quaedam additamenta recentiora, in textu secutus sum manuscriptum illum codicem, ex bibliotheca excellentissimi Comitis Brahe in Skokloster, quo nititur prior editio typis vulgata. Quoniam neuter horum codicum habet textum in capita et paragraphos divisum, ipse talem divisionem feci, capita notis numeralibus Arabicis designans, ut ea res indicio esset hanc divisionem a me esse factam 21).

Balk hört, skulle hafva gällt för någon annan del af Småland, än Tiohärads lagsaga, har jag ansett det redan af Celsius deråt gifna namnet Smålandslagen kunna bibehållas, häldre än att antaga det visserligen merabestämda namnet Tiohäradslagen. — Då Köpenhamnska handskriften af denna Kristnu-Balk är defekt, och dessutom innehåller åtskilliga senare tillägg, så har jag till grund för texten lagt den äfven i den äldre editionen följda. till H. E. Herr Grefve Brahes bibliothek på Skokloster hörande handskriften. Som i ingendera af dessa handskrifter finnes någon indelning i flockar och paragrapher, så har jag gjort en sådan indelning, och utmärkt flockarne med Arabiska siffror för att erinra derom, att denna indelning är af mig gjord ²¹).

21) Cfr. VML. praef. pag. XL.

21) Jfr. VML. föret. sid. XL.

Fragmentum Legis Smolandicae, Titulum de Jure Ecclesiastico continens, in Latinum translatum, & e veteri membrana nunc primum editum a Maano Celsio, O. F.

In principio, pagg. 71 – 77, legitur praefatio editoris, postea Consiliarii Cancellariae &c. von Celse 19), qui primum demonstrare nititur hanc legem pertinuisse ad Smalandiam, vel proprie legiferatum decem territoriorum; ac postea plura adfert argumenta ad probandam insignem huius legis antiquitatem, quae tamen non accuratius definitur, quam ut statuatur haec lex aetate superare ius Ostrogoticum. Pagg. 77-101 continent textum legis, una cum versione Latina in quaque pagina subnexa, et adnotationibus, quae maximam partem delegant ad alios iuris codices. In ipso textu iuris orthographia manuscripti codicis haud indiligenter observata est; attamen multa offenduntur menda, quae falsae lectioni debentur. Versio plerumque haud inscite facta est; interdum vero loci minime difficiles perperam omnino sunt redditi; ex. c. cum verba: "inlezning efte barn eller bon $d\alpha$," 7:1, vertuntur: "uxoris, marem vel feminam enixae, introductio in ecclesiam;" "tha scal buc æfte fotum (vel ut heic legitur: buth æfte fotinn) resæ," 13: 2, "accersendus est praefectus territorialis," &c. ²⁰)

C. De hac editione iuris Smalan- C. Om närvarande edition af Smådiae ecclesiastici.

Quamvis nulla caussa est cur crede-

I början, sidd. 71-77, finnes ett företal af utgifvaren, sedermera Cancellirådet m. m. von Celse¹⁹), deruti han först söker bevisa att denna lag tillhört Småland, eller egentligen Tiohärad; och derefter anför åtskilliga skäl för denna Kristnu-Balks höga ålder, hvilken dock ej närmare bestämmes, än att ifrågavarande lag skall vara äldre än Östgötalagen. Sidd. 77–101 innehålla lagens text, med en nedanför på hvar sida bifogad Latinsk öfversättning, jämte anmärkningar, till största delen bestående i hänvisningar till andra lagar. I sjelfva lagtexten är handskriftens orthographi temligen noga iakttagen; dock finnas här många fel, härrörande af oriktig innanläsning. Öfversättningen är i allmänhet försvarlig; men flera äfven lätta ställen äro alldeles oriktigt tolkade, t. ex. då "inlezning...æfte barn eller bondæ," 7:1, öfversättes: "uxoris, marem vel feminam enixae, introductio in ecclesiam;" "tha scal buc æfte fotum (eller såsom här läses: buth æfte fotinn) resæ," 13:2, "accersendus est praefectus territorialis," o. s. v. ²⁰)

landslagens Kristnu-Balk.

Ehuru ingen anledning är dertill, res codicem, cuius pars fuit hic liber att den lag, till hvilken denna Kristnu-

> 19) Vita Magni von Celse, Regiae Cancellariae Consiliarii et Historiographi Regni, läses i Nova acta regiae societatis Upsaliensis, 8:de B. sid. 359. o. följ. 20) Jfr. glossarium vv. brænna, orka.

¹⁹⁾ Vita Magni von Celse, Regiae Cancellariae Consiliarii et Historiographi Regni, legitur inter Nova acta regiae societatis Upsaliensis, vol. VIII, pag. 359. et seq.

²⁰⁾ Cfr. glossarium vv. brænna, orka.

de iure ecclesiastico, pertinuisse ad ali- Balk hört, skulle hafva gällt för nåam partem Smalandiae quam legiferatum decem territoriorum, tamen mihi praestare visum est retinere nomen iuris Smalandici, quod huic legi tribuit Celsius, quam in illius locum substituere nomen iuris decem territoriorum, etsi accuratius determinatum. — Cum codex huius iuris ecclesiastici manuscriptus, qui Hafniae adservatur, mutilus sit, ac praeterea contineat quaedam additamenta recentiora, in textu secutus sum manuscriptum illum codicem, ex bibliotheca excellentissimi Comitis Brahe in Skokloster, quo nititur prior editio typis vulgata. Quoniam neuter horum codicum habet textum in capita et paragraphos divisum, ipse talem divisionem feci, capita notis numeralibus Arabicis designans, ut ea res indicio esset hanc divisionem a me esse factam ²¹).

gon annan del af Småland, än Tiohärads lagsaga, har jag ansett det redan af Celsius deråt gifna namnet Smålandslagen kunna bibehållas, häldre ün att antaga det visserligen mera bestämda namnet Tiohäradslagen. – Då Köpenhamnska handskriften af denna Kristnu-Balk är defekt, och dessutom innehåller åtskilliga senare tillägg, så har jag till grund för texten lagt den äfven i den äldre editionen följda. till H. E. Herr Grefve Brahes bibliothek på Skokloster hörande handskriften. Som i ingendera af dessa handskrifter finnes någon indelning i flockar och paragrapher, så har jag gjort en sådan indelning, och utmärkt flockarne med Arabiska siffror för att erinra derom, att denna indelning är af mig gjord ²¹).

21) Cfr. VML. praef. pag. XL.

21) Jfr. VML. föret. sid. XL.

III. FÖRETAL III. PRAEFATIO AD CODICEM IURIS URBICI TILL BJÄRKÖA-RÄTTEN. ANTIQUIOREM.

quioris manuscriptis.

1. Unicus integer exstat manuscriptus codex iuris urbici antiquioris, qui pars est membranacei illius voluminis Bibliothecae Regiae Stockholmiensis sign. B 58, quod continet codicem iuris Vestrogotici recentiorem, eiusque calci additum codicem iuris urbici, de quo iam agitur. Cum hoc volumen in universum memoretur in praefatione ad ius VG. pag. XIV et seqq., 'ubi quoque (pag. XIX) observatur hunc codicem scriptum esse circa annum 1345, hoc loco ea tantummodo adferre oportet, quae adtinent ad ius urbicum antiquius, quod occupat foll. 105 – 123. Hic iuris codex ornatur littera initiali grandiori rubraque; in capita autem non est divisus; attamen tres loci in textu (cap. 9, 12 et 13 in hac editione) incipiunt in nova linea, littera initiali grandiori rubra vel caerulea ornata; ac Hadorph in margine adnotavit divisionem in capita et paragraphos a se factam. Scriptura eadem omnino est ac in codice iuris Vestrogotici eadem manu scripto ¹). Verba et litteras omissas supra lineam ipse addidit scriba²); interdum integrae periodi omissae sunt, at in inferiori mar-

A. De codicibus iuris urbici anti- A. Om handskrifterna af Bjärköa-Rätten.

1. Den enda fullständiga handskrift af Bjärköa-Rätten som finnes i behåll. innefattas uti den Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhöriga pergamentscodex, sign. B 58, som innehåller den yngre bearbetningen af Vestgötalagen, och efter dess slut ifrågavarande stadsrätt. Som denne codex i det hela är beskrifven i företalet till VGL. sid. XIV och följande, der det äfven (sid. XIX) är anmärkt att den är skrifven omkring år 1345, så vill jag här blott anföra hvad som särskildt är att märka angående Bjärköa-Rätten, hvilken uptager foll. 105–123. Denna lag är försedd med en större röd begynnelsebokstaf, men har ingen indelning i capitel; dock börjas på tre ställen inuti texten (cap. 9, 12 och 13 i närvarande edition) på ny rad med större röd eller blå begynnelsebokstaf, och Hadorph har i brädden anteknat den af honom gjorda indelning i capitel och paragrapher. Stilen är alldeles lik den i den af samma hand skrifna Vestgötalagen 1). Uteglömda ord och bokstäfver äro af skrifvaren egenhändigt_tillagda öfver raden²); stundom, då hela rader blifvit utelemnade, äro

- 1) Vide VGL. Tab. II.
- 2) Vide not. 50. pag. 116; not. 54. p. 117; not. 73. p. 119. &c.

1) Se VGL. Tab. 11. 2) Se not. 50. sid. 116; not. 54. s. 117; not. 73. s. 119. &c.

gine additae³). Nonnulla emendavit manus, ut videtur, paullo recentior 4); aligua vero verba addidit Hadorph⁵). Danus ille, qui in praefatione ad ius VG. pagg. XVI, XIX commemoratur ⁶), heic quoque in margine, ac nonnullis locis inter lineas, adnotationes adiecit de iis quae continet textus, interdum vero explicationes vocabulorum; ex. c. cum verba kunnughi i stap, cap. 3: 1, explicantur: "y kongens neruerelse;" et ad vocabulum owormaghi, cap. 14: 20, adnotatur: "quid est offuormagi 2: then som er fra sindene eller awittigh: eller fæ som yngre end XV aar." Respectu habito orthographiae huius codicis observetur litteram *p* ubique occurrere, nec raro ϑ ; interdum scriptum est apro a, e pro æ, o pro ö, i pro y et contra, z pro s, &c. Saepe omittuntur litterae, ex. c.

de tillagda i nedre kanten 3). På några ställen äro rättelser gjorda af en efter utseendet något yngre hand 4); äfven af Hadurph äro några ord här tillsatta ⁵). Den i företalet till VGL. sidd. XVI, XIX omnämnde Dansk ⁶) har äfven här i brädden, och på några ställen emellun raderna, tillagt anmärkningar angående textens innehåll, och äfven ordförklaringar, såsom då orden kunnughi i stab, cap. 3: 1, öfversättas: "y kongens neruerelse;" och vid ordet owormaghi, cap. 14: 20, anmärkes: "quid est offuormagj o: then som er fra sindene eller awittigh: eller fæ som yngre end XV aar." I afseende på orthographien i denna handskrift må anmärkas att bokstafven þ här öfverallt brukas, äfven förekommer ej sällan δ ; stundom förekommer æ för a, e för æ, o för ö, i för y och tvärtom, z för s, m.m. Ofta utelemnas bokstäfver, t. ex.

æn(c)ti, skyl(d)æstu, hal(f)mark, qu(i)nnæ, swæns(k)t, hæ(l)stz, kunu(n)ginum, stræ(n)gin, fy(r)st, mii(r)pir, my(r)pir, wæ(r)pær, op(t) &c.

Litterae transponuntur:

Bokstäfver omflyttas:

helsiz, rastudwu, razþ mannum.

Mentione iam facta unici integri codicis iuris urbici antiquioris manuscripti hodie exstantis, quem in textu secutus sum ac littera A insignivi, meam sententiam enuntiare oportet circa quaestionem de urbe ad quam pertinuerit hic iuris codex, qualis in volumine commemorato continetur, ac de aetate hu-

- 3) Vide not. 63. pag. 118; not. 23. p. 126; not.
 60. p. 132.
- 4) Vide not. 26. pag. 126; not. 28. p. 127.
- 5) Vide not. 77. pag. 120; not. 93. p. 121.
- 6) Nomen istius viri fuit Hans Lauritzön; vixit vero ille circa a. 1590. Vide UplL. praef.pagg.XLI,XLII.SML.praef.p.XXXVII.

3) Senot. 63. sid. 118; not. 23. s. 126; not. 60. s. 132.

Sedan jag nu beskrifvit den enda i

behåll varande fullständiga handskrif-

ten af Bjärköa-Rätten, hvilken jag lagt

till grund för texten, och utmärkt med

bokstafven A, bör jag äfven tillkän-

nagifva min mening angående den frå-

gan, för hvilken stad dennu lag, sådan den i den nu omtalade handskriften

- 4) Se not. 26. sid. 126; not. 28. s. 127.
- 5) Se not. 77. sid. 120; not. 93. s. 121.
- 6) Denne man har hetat Hans Lauritzön, och lefvat omkring år 1590. Se UplL. föret. sidd. XLI, XLII. SML. föret. s. XXXVII.

III. PRAEFATIO *III. FÖRETAL* AD CODICEM IURIS URBICI *TILL BJÄRKÖA-RÄTTEN*. ANTIQUIOREM.

quioris manuscriptis.

1. Unicus integer exstat manuscriptus codex iuris urbici antiquioris, qui pars est membranacei illius voluminis Bibliothecae Regiae Stockholmiensis sign. B 58, quod continet codicem iuris Vestrogotici recentiorem, eiusque calci additum codicem iuris urbici, de quo iam Cum hoc volumen in univeragitur. sum memoretur in praefatione ad ius VG. pag. XIV et seqq., 'ubi quoque (pag. XIX) observatur hunc codicem scriptum esse circa annum 1345, hoc loco ea tantummodo adferre oportet, quae adtinent ad ius urbicum antiquius, quod occupat foll. 105 – 123. Hic iuris codex ornatur littera initiali grandiori rubraque; in capita autem non est divisus; attamen tres loci in textu (cap. 9, 12 et 13 in hac editione) incipiunt in nova linea, littera initiali grandiori rubra vel caerulea ornata; ac Hadorph in margine adnotavit divisionem in capita et paragraphos a se factam. Scriptura eadem omnino est ac in codice iuris Vestrogotici eadem manu scripto¹). Verba et litteras omissas supra lineam ipse addidit scriba²); interdum integrae periodi omissae sunt, at in inferiori mar-

A. De codicibus iuris urbici anti- A. Om handskrifterna af Bjärköa-Rätten.

1. Den enda fullständiga handskrift af Bjärköa-Rätten som finnes i behåll. innefattas uti den Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhöriga pergamentscodex, sign. B 58, som innehåller den yngre bearbetningen af Vestgötalagen, och efter dess slut ifrågavarande stadsrätt. Som denne codex i det hela är beskrifven i företalet till VGL. sid. XIV och följande, der det äfven (sid. XIX) är anmärkt att den är skrifven omkring år 1345, så vill jag här blott anföra hvad som särskildt är att märka angående Bjärköa-Rätten, hvilken uptager foll. 105 – 123. Denna lag är försedd med en större röd begynnelsebokstaf, men har ingen indelning i capitel; dock börjas på tre ställen inuti texten (cap. 9, 12 och 13 i närvarande edition) på ny rad med större röd eller blå begynnelsebokstaf, och Hadorph har i brädden anteknat den af honom gjorda indelning i capitel och paragrapher. Stilen är alldeles lik den i den af samma hand skrifna Vestgötalagen ¹). Uteglömda ord och bokstäfver äro af skrifvaren egenhändigt tillagda öfver raden²); stundom, då hela rader blifvit utelemnade, äro

- 1) Vide VGL. Tab. II.
- 2) Vide not. 50. pag. 116; not. 54. p. 117; not. 73. p. 119. &c.

1) Se VGL. Tab. 11.

2) Senot. 50. sid. 116; not. 54. s. 117; not. 73. s. 119. &c.

gine additae³). Nonnulla emendavit manus, ut videtur, paullo recentior 4); aliqua vero verba addidit Hadorph 5). Danus ille, qui in praefatione ad ius VG. pagg. XVI, XIX commemoratur ⁶), heic quoque in margine, ac nonnullis locis inter lineas, adnotationes adiecit de iis quae continet textus, interdum vero explicationes vocabulorum; ex. c. cum verba kunnughi i stap, cap. 3: 1, explicantur: "y kongens neruerelse;" et ad vocabulum owormaghi, cap. 14: 20, adnotatur: "quid est offuormagj 2: then som er fra sindene eller awittigh: eller fæ som yngre end XV aar." Respectu habito orthographiae huius codicis observetur litteram *p* ubique occurrere, nec raro ϑ ; interdum scriptum est apro a, e pro æ, o pro ö, i pro y et contra, z pro s, &c. Saepe omittuntur litterae, ex. c.

de tillagda i nedre kanten ³). På några ställen äro rättelser gjorda af en efter utseendet något yngre hand *); äfven af Hadurph äro några ord här tillsatta 5). Den i företalet till VGL. sidd. XVI, XIX omnämnde Dansk ⁶) har äfven här i brädden, och på några ställen emellan raderna, tillagt anmärkningar angående textens innehåll, och äfven ordförklaringar, såsom då orden kunnughi i stab, cap. 3: 1, öfversättas: "y kongens neruerelse;" och vid ordet owormaghi, cap. 14: 20, anmärkes: "quid est offuormagj o: then som er fra sindene eller awittigh: eller fæ som yngre end XV aar." I afseende på orthographien i denna handskrift må anmärkas att bokstafven þ här öfverallt brukas, äfven förekommer ej sällan δ ; stundom förekommer æ för a, e för æ, o för ö, i för y och tvärtom, z för s, m. m. Ofta utelemnas bokstäfver, t. ex.

æn(c)ti, skyl(d)æstu, hal(f)mark, qu(i)nnæ, svæns(k)t, hæ(l)stz, kunu(n)ginum, stræ(n)gin, fy(r)st, mii(r)pir, my(r)pir, væ(r)pær, op(t) &c.

Litterae transponuntur:

Bokstäfver omflyttas:

helsiz, rastudwu, razþ mannum.

Mentione iam facta unici integri codicis iuris urbici antiquioris manuscripti hodie exstantis, quem in textu secutus sum ac littera A insignivi, meam sententiam enuntiare oportet circa quaestionem de urbe ad quam pertinuerit hic iuris codex, qualis in volumine commemorato continetur, ac de aetate hu-

- 3) Vide not. 63. pag. 118; not. 23. p. 126; not. 60. p. 132.
- 4) Vide not. 26. pag. 126; not. 28. p. 127.
- 5) Vide not. 77. pag. 120; not. 93. p. 121.
- 6) Nomen istius viri fuit Hans Lauritzön; vixit vero ille circa a. 1590. Vide UplL. praef.pagg. XLI, XLII. SML. praef. p. XXXVII.

3) Senot. 63. sid. 118; not. 23. s. 126; not. 60. s. 132.

Sedan jag nu beskrifvit den enda i

behåll varande fullständiga handskriften af Bjärköa-Rätten, hvilken jag lagt

till grund för texten, och utmärkt med

bokstafven A, bör jag äfven tillkän-

nagifva min mening angående den frå-

gan, för hvilken stad dennu lag, sådan den i den nu omtalade handskriften

- 4) Se not. 26. sid. 126; not. 28. s. 127.
- 5) Senot. 77. sid. 120; not. 93. s. 121.
- 6) Denne man har hetat Hans Lauritzön, och lefvat omkring år 1590. Se UplL. föret. sidd. XLI, XLII. SML. föret. s. XXXVII.

ius legis. Is quoque, cui incognita est significatio nominis biærköa rætter, primo obtutu videt ad urbem aliquam pertinuisse hunc codicem; nec de ea re umguam disceptatum est. Quaeritur autem cuiusnam urbis codex fuerit. Eum pertinuisse ad urbem Bircam ab Adamo Bremensi commemoratam 7), iam vero saeculo XI funditus eversam, ut pro certo habet Hadorph, eumque, ut idem autumat, sancitum esse a Rege Biörn circa a. 832, opinio est, quam nostro tempore non opus est refutare; nec magis huc pertinet disputatio de loco ubi sita fuerit urbs Birca. Nomen biærköa rætter significat, ut in glossario ostenditur, nihil aliud quam ius urbicum; quamobrem illud nomen ad illustrandam quaestionem de qua iam agitur, nihil omnino confert. Nominantur vero in hoc codice loca quaedam, ex quibus tamen in contrarias partes argumenta adferri possunt. Nomina Konungshamn et Ase, cap. 13: 2, pariter ac Malm septemtrionale et meridiale, 39: pr., clare designant Stockholmiam; at contra nomina Lyposæ, Löpusæ rætter, cap. 13: 2, non minus evidenter indicant Ludosiam; quod vero heic commemorantur ii, qui ex Ludosia adveniunt, cap. 8: 1, id manifeste indicat Ludosiam esse locum remote situm. Primo guidem obtutu mirum videri posset nomina heic occurrentia sibi invicem repugnare; rem vero explicare facillimum est. Hic codex compositus est in

lyder, gällt, äfvensom angående dess ålder. Åfven för den som ej känner betydelsen af benämningen biærköa rætter, visar det sig vid första ögonkastel att delta är en stadslag, och derom har icke heller någonsin varit tvist. Men frågan är hvilken stad denna lag tillhört. Att den skulle hafva tillhört den af Adamus Bremensis⁷) omtalade, redan i 11:te århundradet i grund förstörda staden Birka, såsom Hadorph tager för afgjordt, och att, såsom han förmenar, den skulle vara af Konung Björn stiftad vid år 832. är en mening som nu lika litet tarfvar vederläggning, som det hörer hit att uptaga den omtvistade frågan om stället der staden Birka varit belägen. Namnet biærköa rætter betyder, såsom jag i glossarium visat, helt enkelt stadsrätt, och denna benämning uplyser således alldeles ingen ting i afseende på den förevarande frågan. Men i denna lag nämnas flera ställen, som dock föranleda till stridiga slutsatser. Namnen Konungshamn och Ase, cap. 13:2, samt Norra och Södra Malm, 39; pr., hänvisa bestämdt på Stockholm, då deremot namnen Lybosæ, Löbosæ rätt, cap. 13: 2, lika bestämdt utmärka staden Lödöse; men att Lödösefararne här nämnas (såsom kommande från Lödöse), cap. 8:1, utmärker tydligen Lödöse såsom ett främmande ställe. Det kunde väl vid första påseendet synas besynnerligt att de här förekommande namnen sålunda likasom motsäga hvar-

andra; men saken kan dock ganska lätt förklaras. Denna lag har blifvit författad för en af de nämnda städerna, och sedan har den andra staden

7) I afhandlingen de situ Daniae Sc., som är ett bihang till hans historia ecclesiastica. Se Lindenbrog, Script. rer. Germ., Hamb. 1706, sid. 62.

⁷⁾ In commentatione de situ Daniae &c., eius historiae ecclesiasticae subnexa. Vide Lindenbrog, Script. rer. Germ., Hamb. 1706, pag. 62.

usum unius ex dictis urbibus; postea vero altera urbs sibi eundem codicem proprium fecit, quo factum est ut nomina quaedam mutata sint, cum contra aliis locis vetera nomina remanerent. At denigue guaeritar utrum in usum Stockholmiae primitus conscriptus sit hic codex, postea ratione iam commemorata, scilicet nomine Stockholmiae in Ludosiam mutato, Ludosiae accommodatus, an contra? Quod ad hanc quaestionem adtinet, unicuique patere crediderim longe verisimilius esse codicem iuris primum compositum esse in usum Stockholmiae et deinde accommodatum esse minoribus urbibus in provinciis sitis (sicut ex alio manuscripto codice in sequentibus commemorando, concludi potest hoc ius urbicum quoque in aliqua urbe Sudermanniae receptum esse), quam ius urbicum in usum urbis in remota provincia sitae compositum, receptum esse non tantum in urbibus aliarum provinciarum, sed etiam in urbe regni primaria. Quod itaque per se verisimilius est, id fere certum evadit cum videamus hoc ius urbicum adnexum esse codici iuris Vestrogotici eadem manu scripto, qua re evidens est hunc ipsum manuscriptum codicem usui urbis Ludosiae et forte aliarum etiam urbium Vestrogotiae fuisse destinatum, quem in finem factae sunt mutationes supra commemoratae: absurdum vero omnino esset credere, in manuscripto codice usui unius vel plurium urbium Vestrogotiae destinato, nomina esse adscripta, quae ad nullam urbem nisi Stockholmiam pertinere possent, vel talia nomina ibi inveniri potuisse, nisi primitus, et antequam ius illud urbicum in Vestrogotia reciperetur, ibi locum habuissent. Ul-

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

tillegnat sig densammu, hvarvid några namn blifvit ändrade, hvaremot på andra ställen de gamla namnen kommit att gvarstå. Men den frågan återstår: antingen har då denna lag blifvit först författad för Stockholm, och sedan på det nämnda sättet lämpad för Lödöse, hvarvid namnet Stockholm blifvit ändradt till Lödöse, eller tvärtom? Vid besvarandet af denna fråga måste det genast falla i ögonen att det är vida mera sannolikt att en stadsrätt först blifvit författad för Stockholm, och derifrån lånad till städer i landsorterna (såsom af en annan handskrift, som i det följande skall omtalas, kan slutas att denna lag äfven blifvit antagen i någon stad i Södermanland), än att en sladsrätt, författad för en i en aflägsen landsort belägen stad, skulle hafva blifvil antagen icke blott i städer i andra landskap, utan ock i hufvudstaden. Hvad sålunda i sig sjelft är mest sannolikt. förvandlas nära till visshet genom den omständighet, att denna stadsrätt finnes bifogad en af samma hand skrifven codex af Vestgötalagen, hvarigenom det är klart att just denna handskrift varit ämnad att begagnas för Lödöse, och tilläfventyrs äfven för andra städer i Vestergötland, hvilket föranledt de nämnda ändringarne; hvaremot det alldeles icke är rimligt att i en handskrift, som varit ämnad för en eller flera städer i Vestergötland, namn skulle hafva blifvit insatta, som ej kunnat angå någon annan stad än Stockholm, eller att sådana namn hade kunnat här finnas, om de ej hade från början, och innan denna stadslag blef antagen i Vestergötland, här haft sin plats. Ännu mera uppenbart blir för-

terius manifestatur vera rei ratio, si animadvertas uno tantum loco, nempe cap. 13: 2, facillime facta unius nominis mutatione, indicari hunc codicem ad urbem Ludosiam pertinuisse, et hoc quidem ita, ut evidens sit nomen Ludosiae hoc loco inepte omnino esse positum; unusquisque enim videt citato loco sermonem esse, de delictis commissis in itinere maritimo in vicinia urbis; cum autem dicatur: mellum lyposæ ok konungs hampn, hic vero locus situs sit in maritimo aditu Stockholmiae, manifestum est primitus hoc loco scriptum fuisse: mellum stokholm ok konungs hampn, ac in sequentibus pro löposæ ræt, stokholms ræt⁸). At Stockholmiam respicit non tantum nomen konungs hampn nuper citatum, sed etiam cetera nomina supra allata, quae occurrunt diversis locis ac in tali rerum contextu, ut de facta nominum mutatione istis locis cogitari non possit. Praetermissis aliis argumentis, quibus, ex iis quae continet hic codex, firmari posset mea sententia, id tantum addere liceat, urbem, in cuius usum compositus est hic codex, plures habuisse consules, cap. 21: pr.; multosque ibi fuisse consiliarios, ut potuerit in quibusdam casibus statui nemdam duodecim consiliariorum esse eligendam, cap. 12: 3, 4; 14: pr., quod in nulla alia urbe quam Stockholmia valere potuisse, pro certo haberi potest. Ex iis quae iam allata sunt tuto concludi posse arbitror legem, de qua agitur, primitus esse conscriptam in usum Stockholmiae, cui urbi soli, etiam qualem eam hic manuscriptus codex exhibet, ex omni parte fuit

hållandet då man besinnar att det endast är på ett ställe, nemligen i cap. 13:2, som denna lag, genom en ganska lätt gjord ändring af ett namn, utmärkes såsom tillhörande Lödöse. och det på ett sådant sätt, att namnet Lödöse här uppenbarligen är alldeles opassande, enär det, då fråge tydligen är om brott som begås under sjöresa i närheten af staden, heter: mellum lybosæ ok konungs hampn, kvilket senare ställe, såsom beläget vid inloppet till Stockholm, tydligen bevisar att här ursprungligen stått: mellum stokholm ok konungs hampn, likasom att i det nästföljande för löbosæ ræt ursprungligen måste hafva varit skrifvet stokholms ræt 8). Stockholm utmärkes deremot icke blott genom det nyss anförda namnet Konungshamn, utan ock genom de öfriga förutnämnda namnen, som finnas på särskilda ställen och i sådant sammanhang, att endast en ändring af namn på dessa ställen ej rimligen kan antagas hafva skett. Med förbigående af flera från lagens innehåll hämtade skäl, hvarmed den af mig antagna sats kunde bestyrkas, vill jag blott tillägga den anmärkning, att man finner att den stad, för hvilken denna lag varit författad. haft flera borgmästare, cap. 21: pr.; och att der varit en mängd rådmän, så att det kunnat i vissa mål föreskrifvas att en nämnd af tolf rådmän skulle väljas, cap. 12: 3, 4; 14: pr.: hvilket säkerligen ej inträffat på någon annan stad än Stockholm. Af hvad nu blifvit anfördt anser jag det kunna med säkerhet slutas att ifrågavarande lag ursprungligen varit för-

fattad för Stockholm, för hvilken stad ensamt den ock, äfven i denna hand-

8) Jfr. ind. n. pr. v. Konungs hampn.

⁸⁾ Cfr. ind. n. pr. v. Konungs hampn.

codice legitur, usui Ludosiae ac forte aliarum guoque Vestrogotiae urbium esse adaptatam 10). Iam vero quod ad aetatem huius legis adtinet, evidens est eam, cum primitus in usum Stockholmiae composita sit, aetate non posse recedere ultra posterius dimidium saeculi XIII; quod etiam confirmatur iis quae in cap. 12: pr. 1. statuuntur de criminibus violati iurisiurandi regii, etiamsi

- 9) Nordström, Bidrag till den Svenska samhällsförfattningens historia, I. pag. 316, dicit hoc ius urbicum, quale ad nos pervenit, a Duce Birgero datum esse urbi Stockholmiae, eius cura si non conditae, tamen magnopere auctae, ideoque ad saeculum XIII pertinere; cum vero "nihilominus" inscriberetur biærköa rætter, inde concludi posse idem ius in aliis quoque urbibus valuisse: ac in addita nota observatur consules in hoc codice commemorari, at manifestum esse eos recentioris esse originis, et. ut videtur, accessisse cum hic codex sub Duce Birgero novissime recognosceretur. Qua ratione id, quod codex Stockholmiae "datus" inscribitur ius urbicum, ut auctor ille recte explicat vocabulum biærköa rætter, probare possit idem ius in aliis urbibus valuisse, difficile est intellectu; nec facilius explicatur qua ratione aliquid in hoc codice possit dici originis esse manifeste recentioris et accessisse quando hic codex sub Duce Birgero novissime recognosceretur, cum absonum esset statuere, quod nec perhibet laudatus auctor, hunc codicem compositum, immo recognitum esse ante tempus Ducis Birgeri.
- 10) Lagerbring, Svea Rikes hist., II. pag. 713, statuit hunc codicem pertinuisse ad Ludosiam; non tamen intellexit eum in usum Stockholmiae primitus esse conscriptum, at recentiore demum mutatione, etsi parum prudenter facta, Ludosiae guodammodo esse adaptatum.

accommodata ⁹); eam vero, qualis in hoc skrift, varit fullt passande ⁹); men att den, sådan den i den nu omtalade handskriften lyder, varit ämnad för staden Lödöse, och möiligen för flera stüder i Vestergötland 10). Vidkommande nu denna lags âlder, så ür det klart att den. såsom egentligen författad för Stockholm, ei kan vara äldre än från senare hälften af 13:de århundradet; det samma besturkes af hvad i cap. 12: pr. 1. talas om edsöre.

- 9) Nordström, Bidrag till den Svenska samhällsförfattningens historia, I. sid. 316, säver: "i sitt nuvarande skick har denna Biærkörätt af Birger Jarl blifvit gifven för den genom hans omsorger om ej anlagda, dock synnerligen befordrade staden Stockholm, och hör alltså till 13:de seklet, men då den ej dess mindre (!) benämndes Byærköarätt, kan man deraf sluta att den tillika skulle gälla som lag för andra köpstäder;" och i en not anmärkes att borgmästare i denna lag omtalas, "men uppenbarligen af ett senare ursprung, och sannolikt tillkomna då lagen undergick sin senaste revision under Birger Jarl." Huru den omständighet, att en åt Stockholm "gifven" lag bär titlen stadsrätt, som författaren rätteligen antager att ordet bjärkögrätt betyder, skall kunna bevisa att denna lag tillika skulle gälla som lag för andra köpstäder, är nåyot svårt att begripa; och lättare är det icke heller att förklara huru något i denna lag kan säyas uppenbarligen vara af ett senare ursprung, och hafva tillkommit vid lagens senaste revision under Birger Jarl, då det icke kan rimligen antagas, hvad ock författaren icke ens föregifvit, att denna lag skulle vara författad, eller till och med hafva undergått någon revision före Birger Jarls tid.
- 10) Lagerbring, Svea Rikes hist., II. sid. 713, antog att Bjärköarätten tillhört Lödöse; men han insåg icke att denna lag egentligen blifvit författad för Stockholm, och endast genom en senare, på ett oskickligt sätt gjord ändring, blifvit i någon mån lämpad för Lödöse.

haec nitantur legibus a Duce Birgero latis, non vero statuto Regis Magni Birgeri filii de a. 1285. Cum cognitum sit qua ratione exstiterint alii codices iuris urbici intra et extra Sueciam, ex. c. codicem iuris communis Regis Magni Erici filii fundamentum esse codicis iuris urbici recentioris, vel codicem Gulatingensem a Norvegiae Rege Magno Haquini filio confirmatum fundamentum esse iuris urbici Bergensis, verisimillimum videtur operam iuri Uplandico componendo datam, caussam porro praebuisse conscribendo codici iuris Stockholmiae proprio, ideoque hunc codicem compositum esse circa finem saeculi XIII vel initium XIV. Eadem denique ratione opera recentiori iuris Vestrogotici codici impensa id effecit, ut ius urbicum Stockholmiae usui unius vel plurium urbium Vestrogotiae accommodaretur; hoc vero factum est ante medium saeculum XIV, vel annum 1345, quo tempore, ut supra dictum est, scriptus est ille codex qui continet hoc ius urbicum una cum iure Vestrogotico; ac pari ex caussa idem ius urbicum adnexum est iuri Sudermannico a. 1327 confirmato, in manuscripto illo codice, de quo mentio iam est facienda.

2. Codex membranaceus iuris Sudermannici, ad Regiam Bibliothecam Stockholmiensem pertinens, sign. B 5.3, cuius mentionem feci in praefatione ad ius SM. pagg. I - V, in fine voluminis habet folium continens initium iuris urbici antiquioris, cum rubrica æruis köp balkir. Ius Sudermannicum, quod hoc volumine continetur, haud multo post annum 1327 scriptum esse videtur; ac fragmentum iuris urbici eadem forte manu scriptum est, etsi aliquo post tempore et alio atramento. Nulla caussa

om ock detta härrör från Birger Jarls lagstiftning, och ej är grundadt på K. Magnus Ladulås förordning af år 1285. Då man känner förhållandet med andra stadsrätter i och utom Sverige. t. ex. huru K. Magnus Erikssons Landslag ligger till grund för den nyare Stadslagen, eller Norska Konungen Magnus Lagabæters Gulatingslag för Bergens stadsrätt, så visar det sig högst sannolikt att Uplandslagens författande föranledt utarbetandet af en särskild stadsrätt för Stockholm, och att således denna lag blifvit författad i slutet af 13:de eller början af 14:de århundradet. På samma sätt har utarbetandet af Vestgötalagens yngre codex föranledt att Stockholms stadsrätt blifvit använd såsom stadsrätt för en eller flera städer i Vestergötland, och detta har då skett under förra hälften af 14:de århundradet, och senast omkring år 1345, vid hvilken tid, såsom förut är anmärkt, den codex som innehåller Bjärköarätten jämte Vestgötalagen, är skrifven; och af enahanda anledning har denna stadsrätt blifvit bifogad den år 1327 stadfästade Södermannalagen, i den handskrift som nu skall omtalas.

2. Uti den Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhöriga pergamentscodex af Södermannalagen, sign. B 53, som af mig blifvit beskrifven i företalet till samma lag, sidd. I–V, finnes i slutet ett blad, innehållande början af Bjärköarätten, med rubrik: æruis köp balkir. Södermannalagen i denna handskrift synes vara skrifven ej långt efter år 1327; och fragmentet af Bjärköarätten är tilläfventyrs skrifvet af samma hand, ehuru något senare och med annat bläck. Ingen anledning är

adest dubitandi quin ius urbicum totum in hoc codice, haud minus ac in codice supra commemorato, additum fuerit, quamvis primum tantum folium nunc restat, una cum exigua lacinia unius folii sequentis. In principio spatium relictum est grandiori litterae initiali, quae tamen non adposita est. Ut codex supra memoratus, ita hic guogue non habet textum in capita divisum; at in principio nonnullarum periodorum, ex. c. kan bæt ok swa vara &c., cap. 1: pr.: Hwilikin arf &c. 1: 1. &c., spatiolum vacuum est factum, idque, ut videtur, ut adponeretur rubra nota C, quod tamen non est factum. Certum esse hunc codicem non fuisse divisum in libros, vix opus est dicere; rubricam supra commemoratam ea tantum respicere guae continent primae lineae, evidens est. Hic manuscriptus codex, qui usui urbis cuiusdam Sudermanniae sine dubio destinatus fuit, a codice supra memorato hand parum abhorruisse videtur; an vero mutationes aliquae in dictum finem heic factae fuerint, ex fragmento quod superest, iudicari non potest. Hunc codicem littera B insignivi.

B. De priori iuris urbici antiquioris editione.

Hic codex antea typis vulgatus est cum titulo:

att tvifla derpå att Biärköarätten här. likasom i den förut omtalade handskriften, varit fullständigt tillagd, ehuru deraf nu ej finnes i behåll mera än första bladet, och en smal remsa af ett derefter följande. I början har rum blifvit lemnadt för en större beovnnelsebokstaf, som dock ej sedermera blifvit tillsatt. Här finnes lika litet som i den förutnämnda handskriften, någon indelning i capitel: men vid början af åtskilliga perioder, t. ex. kan bæt ok swa vara & c., cap. 1: pr.: Hwilikin arf &c., 1: 1. &c., är ett litet rum lemnadt öppet, troligen för att insätta ett rödt **a**, hvilket dock ej skett. Att denna lag säkerligen ej varit indelad i Balkar, behöfver knappt anmärkas: den förutnämnda rubriken är tydligen endast föranledd af de första radernas innehåll. Denna handskrift, som utan tvifvel varit ämnad att begagnas i någon stad i Södermanland, synes hafva varit temligen afvikande från den förut beskrifna: men huruvida ändringar här blifvit gjorda för det nämnda ändamålet, kan ei slutas af det i behåll varande fragmentet. Jag har beteknat denna handskrift med-bokstafven B.

B. Om den äldre editionen af Bjärköa-Rätten.

Denna lag har förut blifvit utgifven under titel:

Biärköa Rätten, Thet är: Then äldsta StadzLag i Sweriges Rjke, Först brukat i Biörköö många Hundrade Åhr sedan. Men af Byrger Järl sedermera något tilökt Åhr 1254. och Stockholms Stad gifwen. Nu först på gammalt Pergament igenfunnen och vplagd. Hwar hoos föllia några the äldsta Konunga Stadgar Som Ifrån Konung Magno Ladulås til Kon: Gustafs I. tijdh ära vthgifne och fordom wid Domstolarne brukade marit. Bägge medh fullkomlige Register förfärdigade, och medh Hans Kongl:

haec nitantur legibus a Duce Birgero latis, non vero statuto Regis Magni Birgeri filii de a. 1285. Cum cognitum sit qua ratione exstiterint alii codices iuris urbici intra et extra Sueciam, ex. c. codicem iuris communis Regis Magni Erici filii fundamentum esse codicis iuris urbici recentioris, vel codicem Gulatingensem a Norvegiae Rege Magno Haquini filio confirmatum fundamentum esse iuris urbici Bergensis, verisimillimum videtur operam iuri Uplandico componendo datam, caussam porro praebuisse conscribendo codici iuris Stockholmiae proprio, ideoque hunc codicem compositum esse circa finem saeculi XIII vel initium XIV. Eadem denique ratione opera recentiori iuris Vestrogotici codici impensa id effecit, ut ius urbicum Stockholmiae usui unius vel plurium urbium Vestrogotiae accommodaretur; hoc vero factum est ante medium saeculum XIV, vel annum 1345, quo tempore, ut supra dictum est, scriptus est ille codex qui continet hoc ius urbicum una cum iure Vestrogotico; ac pari ex caussa idem ius urbicum adnexum est juri Sudermannico a. 1327 confirmato, in manuscripto illo codice, de quo mentio iam est facienda.

2. Codex membranaceus iuris Sudermannici, ad Regiam Bibliothecam Stockholmiensem pertinens, sign. B 52, cuius mentionem feci in praefatione ad ius SM. pagg. I - V, in fine voluminis habet folium continens initium iuris urbici antiquioris, cum rubrica æruis köp balkir. Ius Sudermannicum, quod hoc volumine continetur, haud multo post annum 1327 scriptum esse videtur; ac fragmentum iuris urbici eadem forte manu scriptum est, etsi aliquo post tempore et alio atramento. Nulla caussa

om ock detta härrör från Birger Jarls lagstiftning, och ej är grundadt på K. Magnus Ladulås förordning af år 1285. Då man känner förhållandet med andra stadsrätter i och utom Sverige, t. ex. huru K. Magnus Erikssons Landslag ligger till grund för den nyare Stadslagen, eller Norska Konungen Magnus Layabæters Gulatingslag för Bergens stadsrätt, så visar det sig högst sannolikt att Uplandslagens författande föranledt utarbetandet af en särskild stadsrätt för Stockholm, och att således denna lag blifvit författad i slutet af 13:de eller början af 14:de århundradet. På samma sätt har utarbetandet af Vestgötalagens yngre codex föranledt att Stockholms stadsrätt blifvit använd såsom stadsrätt för en eller flera städer i Vestergötland, och detta har då skett under förra hälften af 14:de århundradet, och senast omkring år 1345, vid hvilken tid, såsom förut är anmärkt, den codex som innehåller Bjärköarätten jämte Vestgötalagen, är skrifven; och af enahanda anledning har denna stadsrätt blifvit bifogad den år 1327 stadfästade Södermannalagen, i den handskrift som nu skall omtalas.

2. Uti den Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhöriga pergamentscodex af Södermannalagen, sign. B 53, som af mig blifvit beskrifven i företalet till samma lag, sidd. I-V, finnes i slutet ett blad, innehållande början af Bjärköarätten, med rubrik: æruis köp balkir. Södermannalagen i denna handskrift synes vara skrifven ej långt efter år 1327; och fragmentet af Bjärköarätten är tilläfventyrs skrifvet af samma hand, ehuru något senare och med annat bläck. Ingen anledning är

adest dubitandi guin jus urbicum totum in hoc codice, haud minus ac in codice supra commemorato, additum fuerit, quamvis primum tantum folium nunc restat, una cum exigua lacinia unius folii seguentis. In principio spatium relictum est grandiori litterae initiali, quae tamen non adposita est. Ut codex supra memoratus, ita hic quoque non habet textum in capita divisum; at in principio nonnullarum periodorum, ex. c. kan pæt ok swa vara &c., cap. 1: pr.; Hwilikin arf &c. 1: 1. &c., spatiolum vacuum est factum, idque, ut videtur, ut adponeretur rubra nota C, quod tamen non est factum. Certum esse hunc codicem non fuisse divisum in libros, vix opus est dicere; rubricam supra commemoratam ea tantum respicere quae continent primae lineae, evidens est. Hic manuscriptus codex, qui usui urbis cuiusdam Sudermanniae sine dubio destinatus fuit, a codice supra memorato haud parum abhorruisse videtur; an vero mutationes aliquae in dictum finem heic factae fuerint, ex fragmento quod superest, iudicari non potest. Hunc codicem littera B insignivi.

B. De priori iuris urbici antiquioris editione.

Hic codex antea typis vulgatus est cum titulo:

att tvifla derpå att Bjärköarätten här, likasom i den förut omtalade handskriften, varit fullständigt tillagd, ehuru deraf nu ej finnes i behåll mera än första bladet, och en smal remsa af ett derefter följande. I början har rum blifvit lemnadt för en större begynnelsebokstaf, som dock ej sedermera blifvit tillsatt. Här finnes lika litet som i den förutnämnda handskriften, någon indelning i capitel; men vid början af åtskilliga perioder, t.ex. kan bæt ok swa vara & c., cap. 1: pr.; Hwilikin arf &c., 1: 1. &c., är ett litet rum lemnadt öppet, troligen för att insätta ett rödt **C**, hvilket dock ej skett. Att denna lag säkerligen ej varit indelad i Balkar, behöfver knappt anmärkas; den förutnämnda rubriken är tydligen endast föranledd af de första radernas innehåll. Denna handskrift, som utan tvifvel varit ämnad att begagnas i någon stad i Södermanland, synes hafva varit temligen afvikande från den förut beskrifna; men huruvida ündringar här blifvit gjorda för det nämnda ändamålet, kan ej slutas af det i behåll varande fragmentet. Jag har beteknat denna handskrift med-bokstafven B.

B. Om den äldre editionen af Bjärköa-Rätten.

Denna lag har förut blifvit utgifven under titel:

Biärköa Rätten, Thet är: Then äldsta StadzLag i Sweriges Rjke, Först brukat i Biörköö många Hundrade Åhr sedan. Men af Byrger Järl sedermera något tilökt Åhr 1254. och Stockholms Stad gifwen. Nu först på gammalt Pergament igenfunnen och vplagd. Hwar hoos föllia några the äldsta Konunga Stadgar Som Ifrån Konung Magno Ladulås til Kon: Gustafs 1. tijdh ära vthgifne och fordom wid Domstolarne brukade warit. Bägge medh fullkomlige Register förfärdigade, och medh Hans Kongl: May:s Bekostnadt. Tryckte i Stockholm, Ähr 1687. Aff Henrick Keyser, Kongl. May:tz och Vpsala Acad. Booktryckiare. In fol.

Editor erat Iohannes Hadorph, Secretarius Archivi Regni; nomen eius subscriptum est epistolae qua hoc opus dicatur Regi Carolo XI, quaeque incipit in altera pagina folii titulum continentis, et occupat tres paginas. Inter alia quae heic adferuntur, ea quoque enuntiatur opinio, hanc legem a Rege Biörn statutam esse circa annum 832, ac, iam editis omnibus inventis codicibus iuris Sveonum ac Gotorum, tantum restare antiquissimum ethnicumque codicem Uplandicum Vigeri Spa, ius Helsingiae antiquissimum, et veteres codices iuris urbici Novae Ludosiae ac Sudercopiae. De istis observandum est, guod adtinet ad codicem Novae Ludosiae, certum esse illum non alium fuisse quam manuscriptum ad dictam urbem pertinens exemplar — idem forte quod in suis manibus habuit Hadorph, quodque nostro etiam tempore exstat — iuris veteris Ludosiae, vel codicis iuris Stockholmiensis qui, ut in praecedentibus monstratum est, Ludosiae est accommodatus; sicut certum est ius Sudercopiae non aliud esse quam hodieque exstantem manuscriptum codicem iuris recentioris omnibusque urbibus communis. Respectu denique habito iuris istius Helsingiae antiquissimi, ad ea delegare sufficiat, quae de illo antea dicta sunt pag. VII. Post hanc epistolam sequentur quattuor folia continentia praefationem, quae maximam partem agit de urbe Birca ab Adamo Bremensi commemorata, quam in insula Biörkö in lacu Mälaren sitam fuisse statuit Hadorph; et catalogum antiquarum constitutionum calci additarum. Ipsum ius urbicum, guod ex eodem manuscripto

Utgifvaren var Sekreteraren vid Riks-Arkifvet Johan Hadorph, hvars namn är underteknadt en dedikation till Konung Carl XI, hvilken börjas på andra sidan af titelbladet, och uptager tre sidor. Här ytras bland annat den mening, att denna lag är af Konung Björn stiftad vid år 832; samt att, sedan numera alla "igenfunna Svea och Göta lagböcker" voro tryckta, endast återstodo "den äldsta Viger Spas hedniska Uplandslag, och den äldsta Helsingelagen, samt Nylösa och Söderköpings gamla stadsrätt." Härvid må anmärkas, hvad Nylösa (eller Ny-Lödöse) stadsrätt beträffar, att denna säkerligen ej varit annat än en nämnde stad tillhörig handskrift — möjligen just den samma som Hadorph hade i sina händer, och hvilken ännu är i behåll – af gamla Lödöse stadsrätt, eller den, såsom jag i det föregående visat, för Lödöse lämpade Stockholmska Bjärköarätten; likasom det ür säkert att Söderköpings stadsrütt ej är annat än en ännu i behåll varande handskrift af den nyare allmänna stadslagen. Hvad åter den förmenta äldsta Helsingelagen beträffar, åberopas hvad jag förut derom Efter dedikationen anfört sid. VII. följa fyra blad, innehållande ett företal, hvilket till största delen handlar om den af Adamus Bremensis beskrifna staden Birka, som Hadorph antager hafva legat på Björkön i Mälaren, samt en förtekning på de efteråt tryckta gamla stadgarne. Sjelfva Bjärköarätten, hvilken är aftryckt

codice quem ego secutus sum, transscriptum est, occupat 15 paginas notis numeralibus Arabicis signatas; divisum vero est in 35 capita, quae titulis ornata sunt, ut: "Cap. I. Om Arff." "Cap. 11. Om Byggning." Orthographia codicis manuscripti heic non exacte observata est. Nonnulla menda scripturae in manuscripto codice occurrentia heic sunt correcta, non tamen indicata emendatione; ex. c. Hw(i)likin, cap. 1:pr.; innen (men), 9: 1. &c.; at contra multa accesserunt vitia typographica, ex. c. wæræ, weræ, pro mæra, meræ, 5:1; twæggiæ pro sex, 14: 18. &c.; ad quod genus referenda sunt verba non raro praetermissa, ex. c. byæ (pingum), 1: pr.; pær, 4; fram, 5: pr. &c. Interdum addita sunt verba, ex. c. oc, 2: pr. (cfr. not, 27.); *æn*, 12:4. (cfr. not. 77.) &c.; uno denique loco integra linea bis legitur, nempe verba: Fæ man saran æller Kono, ær til twæggia mannæ vitni, sum, 14:23. In margine additae sunt adnotationes de iis quae continet textus, ac aliae quibus delegatur ad locos convenientes iuris urbici recenti-Calci additus est, in novem paoris. ginis notis numeralibus carentibus, index verborum ad ius urbicum, cum explicatione guorundam vocabulorum antiquorum, qui, ut titulus indicat, maxima ex parte est index rerum secundum ordinem alphabeti. Antiquae constitutiones quae postea sequentur, occupant 72 paginas, quae, exceptis octo prioribus, notis numeralibus Arabicis signatae sunt; constitutio ordine prima est statutum, ut vulgo appellatur, Skenningense, quod ad annum 1280 refert Hadorph; ultima est de anno 1514. Denique sequentur, in 13 foliis, index verborum ad constitutiones, et index nominum regum, ducum ac con-

efter samma handskrift som af mig blifvit följd, uptager 15 med Arabiska siffror numererade sidor, och är indelad i 35 capitel, hvilka äro försedda med öfverskrifter, såsom: "Cap. I. Om Arff." "Cap. II. Om Byggning." Handskriftens orthographi är här icke noga iakttagen. Atskilliga i handskriften förekommande skriffel äro här, naturligtvis utan anmärkning, rättade, t.ex. Hw(i)likin, cap. 1: pr.; innen (men), 9: 1. & c.; deremot hafva många tryckfel tillkommit, t. ex. wæræ, weræ, för mæra, meræ, 5:1; twæggiæ för sex, 14:18. &c., hvartill hörer att ord ej sällan blifvit utelemnade, t. ex. byæ (bingum), 1: pr.; bær, 4; fram, 5: pr. &c. Stundom äro ord här tillagda, t. ex. oc, 2: pr. (jfr. not. 27.); sen, 12: 4. (jfr. not. 77.) &c.; och på ett ställe är en hel rad tryckt två gånger, eller orden: Fæ man saran æller Kono, ær til twæggia mannæ vitni, sum, 14: 23. I brädden äro tillagda anmärkningar angående textens innehåll, äfvensom hänvisningar till motsvarande ställen i den nyare Stadslagen. Efteråt följer på nio onumererade sidor en "Orde-Lista på Biärköa Rätten, medh några gamble Ordz Vthtydning. hvilken, såsom den anförda öfverskriften visar, hufvudsakligen är ett alphabetiskt sakregister. De här bifogade gamla stadgar uptaga 72 sidor, hvilka, med undantag af de 8 första, äro numererade med Arabiska siffror: den första af dem är den så kallade Skenninge stadga, hvilken Hadorph gifver årtalet 1280; den sista är af år 1514. Slutligen följa på 13 blad en "Ordelista på Stadgarne," samt en förtekning på "Konungars, Jerlars

May:s Bekostnadt. Tryckte i Stockholm, Ahr 1687. Aff Henrick Keyser, Kongl. May:tz och Vpsala Acad. Booktryckiare. In fol.

Editor erat Iohannes Hadorph, Secretarius Archivi Regni; nomen eius subscriptum est epistolae qua hoc opus dicatur Regi Carolo XI, quaeque incipit in altera pagina folii titulum continentis, et occupat tres paginas. Inter alia quae heic adferuntur, ea quoque enuntiatur opinio, hanc legem a Rege Biörn statutam esse circa annum 832, ac, iam editis omnibus inventis codicibus iuris Sveonum ac Gotorum, tantum restare antiquissimum ethnicumque codicem Uplandicum Vigeri Spa, ius Helsingiae antiquissimum, et veteres codices iuris urbici Novae Ludosiae ac Sudercopiae. De istis observandum est, quod adtinet ad codicem Novae Ludosiae, certum esse illum non alium fuisse quam manuscriptum ad dictam urbem pertinens exemplar — idem forte quod in suis manibus habuit Hadorph, guodque nostro etiam tempore exstat — iuris veteris Ludosiae, vel codicis iuris Stockholmiensis qui, ut in praecedentibus monstratum est, Ludosiae est accommodatus; sicut certum est ius Sudercopiae non aliud esse quam hodieque exstantem manuscriptum codicem iuris recentioris omnibusque urbibus communis. Respectu denique habito iuris istius Helsingiae antiquissimi, ad ea delegare sufficiat, quae de illo antea dicta sunt pag. VII. Post hanc epistolam sequentur quattuor folia continentia praefationem, quae maximam partem agit de urbe Birca ab Adamo Bremensi commemorata, quam in insula Biörkö in lacu Mälaren sitam fuisse statuit Hadorph; et catalogum antiquarum constitutionum calci additarum. Ipsum ius urbicum, quod ex eodem manuscripto

Utgifvaren var Sekreteraren vid Riks-Arkifvet Johan Hadorph, hvars namn är underteknadt en dedikation till Konung Carl XI, hvilken börjas på andra sidan af titelbladet, och uptager tre sidor. Här ytras bland annat den mening, att denna lag är af Konung Björn stiftad vid år 832; samt att, sedan numera alla "igenfunna Svea och Göta lagböcker" voro tryckta, endast återstodo "den äldsta Viger Spas hedniska Uplandslag, och den äldsta Helsingelagen, samt Nylösa och Söderköpings gamla stadsrätt." Härvid må anmärkas, hvad Nylösa (eller Ny-Lödöse) stadsrätt beträffar, att denna säkerligen ej varit annat än en nämnde stad tillhörig handskrift — möjligen just den samma som Hadorph hade i sina händer, och hvilken ännu är i behåll – af gamla Lödöse stadsrätt, eller den, såsom jag i det föregående visat, för Lödöse lämpade Stockholmska Bjärköarätten; likasom det är säkert att Söderköpings . stadsrütt ej är annat än en ännu i behåll varande handskrift af den nyare allmänna stadslagen. Hvad åter den förmenta äldsta Helsingelagen beträffar, åberopas hvad jag förut derom Efter dedikationen anfört sid. VII. följa fyra blad, innehållande ett företal, hvilket till största delen handlar om den af Adamus Bremensis beskrifna staden Birka, som Hadorph antager hafva legat på Björkön i Mälaren, samt en förtekning på de efteråt tryckta gamla stadgarne. Sjelfva Bjärköarätten, hvilken är aftryckt

codice quem ego secutus sum, transscriptum est, occupat 15 paginas notis numeralibus Arabicis signatas; divisum vero est in 35 capita, quae titulis ornata sunt, ut: "Cap. I. Om Arff." "Cap. II. Om Byggning." Orthographia codicis manuscripti heic non exacte observata est. Nonnulla menda scripturae in manuscripto codice occurrentia heic sunt correcta, non tamen indicata emendatione; ex. c. Hw(i)likin, cap. 1:pr.; innen (men), 9: 1. &c.; at contra multa accesserunt vitia typographica, ex. c. wæræ, weræ, pro mæra, meræ, 5:1; twæggiæ pro sex, 14: 18. &c.; ad guod genus referenda sunt verba non raro praetermissa, ex. c. byæ (pingum), 1: pr.; bær, 4; fram, 5: pr. &c. Interdum addita sunt verba, ex. c. oc, 2: pr. (cfr. not. 27.); *æn,* 12:4. (cfr. not. 77.) &c.; uno denique loco integra linea bis legitur, nempe verba: Fæ man saran æller Kono, ær til twæggia mannæ vitni, sum, 14:23. In margine additae sunt adnotationes de iis quae continet textus, ac aliae quibus delegatur ad locos convenientes iuris urbici recentioris. Calci additus est, in novem paginis notis numeralibus carentibus, index verborum ad ius urbicum, cum explicatione quorundam vocabulorum antiquorum, qui, ut titulus indicat, maxima ex parte est index rerum secundum ordinem alphabeti. Antiquae constitutiones quae postea sequuntur, occupant 72 paginas, quae, exceptis octo prioribus, notis numeralibus Arabicis signatae sunt; constitutio ordine prima est statutum, ut vulgo appellatur, Skenningense, quod ad annum 1280 refert Hadorph; ultima est de anno 1514. Denique sequentur, in 13 foliis, index verborum ad constitutiones, et index nominum regum, ducum ac con-

efter samma handskrift som af mig blifvit följd, uptager 15 med Arabiska siffror numererade sidor, och är indelad i 35 capitel, hvilka äro försedda med öfverskrifter, såsom: "Cap. I. Om Arff." "Cap. II. Om Byggning." Handskriftens orthographi är här icke noga iakttagen. Atskilliga i handskriften förekommande skriffel äro här, naturligtvis utan anmärkning, rättade. t.ex. Hw(i)likin, cap. 1: pr.; innen (men), 9: 1. & c.; deremot hafva många tryckfel tillkommit, t. ex. wæræ, weræ, för mæra, meræ, 5:1; twæggiæ för sex, 14: 18. S.c., hvartill hörer att ord ej sällan blifvit utelemnade, t. ex. byæ (bingum), 1: pr.; bær, 4; fram, 5: pr. &c. Stundom äre ord här tillagda. t. ex. oc, 2: pr. (jfr. not. 27.); sen, 12: 4. (jfr. not. 77.) &c.; och på ett ställe är en hel rad tryckt två gånger, eller orden: Fæ man saran æller Kono, ær til twæggia mannæ vitni, sum, 14: 23. I brädden äro tillagda anmärkningar angående textens innehåll, äfvensom hänvisningar till motsvarande ställen i den nyare Stadslagen. Efteråt följer på nio onumererade sidor en "Örde-Lista på Biärköa Rätten, medh några gamble Ordz Vthtydning, hvilken, såsom den anförda öfverskriften visar, hufvudsakligen är ett alphabetiskt sakregister. De här bifogade gamla stadgar uptaga 72 sidor, hvilka, med undantag af de 8 första, äro numererade med Arabiska siffror; den första af dem är den så kallade Skenninge stadga, hvilken Hadorph gifver årtalet 1280; den sista är af år 1514. Slutligen följa på 13 blad en "Ordelista på Stadgarne," samt en förtekning på "Konungars, Jerlars

siliariorum regiorum, in praecedenti- ock Hertugars, samt Konglige Rådens bus antiquis constitutionibus occurren- Namn, som finnes i Gambla Stadyartiam.

C. De hac iuris urbici antiquioris editione.

In textu secutus sum unicum iam exstantem integrum codicem manuscriptum. Cum in hoc codice non magis quam in fragmento quod de alio codice superest, exsistat divisio in capita et paragraphos, talis divisio a me est facta; quam divisionem, ex eadem caussa, quae respectu habito libri iuris Smalandici de re ecclesiastica allata est 11), notis numeralibus Arabicis designavi; divisionis vero antea ab Hadorph factae non potui rationem habere.

Lundae die III Maii MDCCCXLIV.

ne."

C. Om närvarande edition af Bjärköa-Rätten.

Texten är aftryckt efter den enda fullständiga handskrift som finnes: och som i denna handskrift lika litet som i det af en annan handskrift i behåll varande fragmentet, finnes någon indelning i flockar och paragrapher, så har jag gjort en sådan indelning, hvarvid jag, af samma anledning som i afseende på Smålandslagens Kristnu-Balk blifvit anmärkt 11), med Arabiska siffror utmärkt flockarne; och har den förut af Hadorph gjorda indelning af mig måst lemnas utan afseende.

Lund den 3 Maj 1844.

11) Vide pag. XXIX supra.

11) Se sid. XXIX ofvanför.

EXPLICATIO LITTERARUM, QUIBUS CODICES MANUSCRIPTI ETC. SIGNIFICANTUR.

I. In codice iuris Helsingici.

A. Codex Bibliothecae Academiae Upsaliensis N:o 49. (vide supra pag. L)

B. Editio iuris Helsingici a. MDCIX typis vulgata (vide pag. X.).

C. Varietates calci primae iuris Hels. editionis adiectae (vide pag. XI.).

Locc. Loccenius, Iuris Helsingici versio Latina (vide pag. XIV.).

II. In codicis iuris Smalandici parte de re ecclesiastica.

- A. Codex Bibliothecae excellentissimi Comitis M. Brahe in Skokloster (vide pag. XVIII.).
- B. Codex Bibliothecae Acad. Hafniensis, A. M. N:o 51 in 4:0 (vide pag. XXVI.).
- P. Apographum codicis A in collectionibus Palmskiöldianis (vide pag. XXIV.).
- Str. Apographum eiusdem codicis, ex bibliotheca liberi Baronis C. G. Rålamb in Strö (vide pag. XXV.).
- Cels. M. Celsius, in editione eiusdem codicis a. MDCCXXXVIII typis vulgata (vide pag. XXVII.).

III. In codice iuris urbici antiquiore.

- A. Codex Bibliothecae Regiae Stockholmiensis B 58. (vide pag. XXX.)
- B. Cod. Bibl. Reg. Stockholm. B 53. (vide pag. XXXVI.)
- Had. Hadorph, in editione iuris urbici antiquioris a. MDCLXXXVII typis vulgata (vide pag. XXXVII.).

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

F

•

XLIII

CONSPECTUS OPERIS.

I. Codex iuris Helsingici	•
Praefatio (Præf.)	•
Kyrkiu balker (KkB.)	•
Konungx balker (KgB.)	
Ærf þa balker (ÆB.)	
Manhæliæs balker (MB.)	,
Jorpæ balker (JB.)	
Köpmalæ balker (KpB.)	,
Wiperbo balker (VB.)	
Þ ingmalæ balkr (pB .)	•
II. Codiçis iuris Smalandici pars de re ecclesiastica 95.	
III. Iuris urbici codex antiquior	
Glossaria et indices nominum propriorum	,
1. Ad codicem iuris Helsingici	
2. Ad codicis iuris Smalandici partem de re ecclesiastica 197	,
3. Ad codicem iuris urbici antiquiorem	•
Addenda et emendanda	

.

•

· · · · ·

. .

`

I.

Codex

IURIS HELSINGICL

HELSINGE-LAGEN.

•

I.

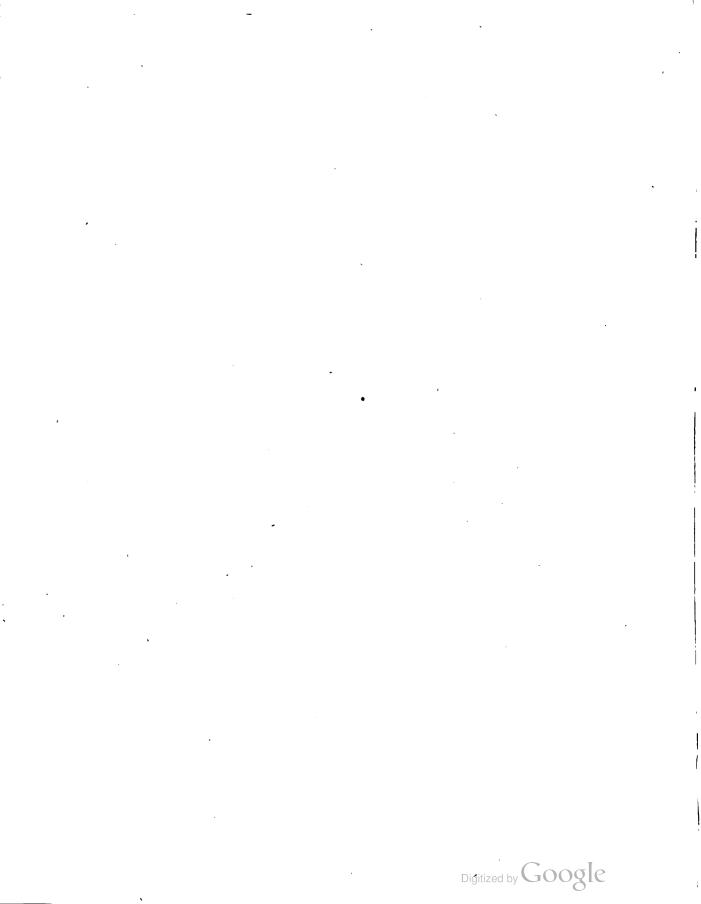
Codex

IURIS HELSINGICL

HELSINGE-LAGEN.

•

I.

•

Codex

IURIS HELSINGICL

HELSINGE.LAGEN.

.

.

•

J

(Praefatio.)

Mæp lagh skal man land byggæ;¹) for þæn skuld. warö.²) æy lagh aa Lande 1 pa gate ængin booz firi. for þy ær lagh skipæt. först af guþy³) ok swa af konunge warom. mæp samþykkæ⁴) wælbornæ (⁵mannom ok allan almoghanom. ath goþæ mæn nytæ þerræ spækt. ok wrangwisæ mæn næfsös. till liftapilsæ. till pænningæ⁶) hwar æft*ir* þy som bruth æru till. for þy ath swa som þæt ær almosæ ath hiælpæ goþom mannom till heper ok ræt. swa ær ok þæt ath næfsæ illgæningx⁷) mannom ok wrangwisom. swa som blant æþlæ fruct waxör⁸) nællær.⁹) þithstlæ. ok þorn. man skal þem wp taka ok borth kastæ. ath the vm gaa æy þe goþæ fruct swa skal man ok næfsæ ilgærningx mannom ok wrangvisom. at þe vmga æy goþa¹⁰) mannom Som mæstæren sigher. Hwa som agha löös lewer ok lagha. han heþerlös döör. Guþ giwi ath wi matom hær swo liwa mæþ lagha. ath wi matom alla himærikæ hawa. ok mæþ war iæmpkristæn swo vm ga. ath wi maghom all himarikas¹¹) naþer faa. AMEN¹²)

Hær¹³) byriæs hælsingæ landæ laghbook. ok hawr ii sik atta¹⁴) balkær. kyrkio balker. konungxbalker. ærfpæ balker. manhælgiæs balker. Jorpæbalker. köpmala balker.¹⁵) wiþerbo balker. þingmalæ balker

- 1) B. byggiä.
- 2) B. Ware.
- 3) B. Gudhi.
- 4) B. samtyckiä.
- 5) Lege: mannæ ok alz almoghans.
- 6) A. Loco litt. y primum scriptum est æ. B. päningx.
- 7) B. ilgärningx.
- 8) B. *woxör*.
- 9) A. mællær scriptum est, at scalpro emendatum.
- 10) Lege gopom.
- 11) B. himärikäs.
- 12) B. add. Layh Hälsingiä byrias at Gudz rätt, ok the hälghu Kirkiu, ok skiptis i atta lagha Balka. Then fyrsti är vm Kirkiu rätt. Annär är vm Kunungx Edzö-

re, ok vm hans Skatt, ok vm Ledhungx lama, ok vm Rod ok Ward hald. Thän tridhi är nm Giptermal ok vm Ärfdir. Thän Fiärdi balker är vm Draap, Saar, Ran, Tiufnadh ok Fyndir. Thän fämti är vm Jordir. Siätti är vm Lösörä köp ok Giästning. Siundi är Byggninga balker. Attundi ok thän sidharsti är vm Tingmal. Cfr. UplL. Praef.

- 13) B. Layhbook tessin haver &c.
- 14) B. sic. A. .VII., at spatium inter has litteras numerales et sequens punctum reliquit scriba; quod testari videtur in antiquiore codice quem secutus est, scriptum fuisse VIII. Cfr. not. 15 sequentem.
- 15) B. sic. A. om. köpmala balker.

4

2

(1Hær byriæs kyrkiu balker. ok tælias i hanum flokkær .XXI.

I Vm kyrkiu bygning

II Vm kyrkiu bool ok hws

III Vm kyrkiu skruþ²)

IIII Vm kyrkiu wigning

V Vm kyrkiu præst

VI Vm klokkæræ. ok klokkor

VII Vm tiund.

VIII Vm siælæmæssur

IX Vm hiona vigning ok inlezn

X Vm offær

XI. Vm barnaa kristning

XII Vm siukamanz reþskap

XIII Vm massu fal³) ok forbuþ

XIIII Vm siælæ gifp⁴) ok testament⁵)

XV (6Vm hionalagh frænsemis spiæl ok hoor

XVI Vm hælghudagha bruth ok skriptæ bruth

XVII Vm banz maal

XVIII Vm kyrkiu garþæ

XIX Vm biskops sak ii menebum

XX Vm brut mællom præst ok lekmanz

XXI Vm frib mæp guz likama

- 2) B. sic. A. kyrkiu gaarp.
- 3) B. Mässufall.
- 4) B. Siälagipt.

- 5) A. add. XV Vm hælghædagha bruth, at haec rubra lineola induxit scriba.
- 6) B. sic. A. loco sequentium trium titulorum hos habet:
 - X V Vm hionalagh
 - XVI Vm hoor ok frænsemis spiæl
 - XVII Vm banz maal ok skriptæ, bruth ok hælghædagka bruth.

¹⁾ B. habet titulum Kirkiu Balker, et infra: I fyrstä Balkinum täliäs Flokka en ok tiughu.

7) krist skulu allir kristnur⁸) troæ at han ær guþ. ok æy⁹) æru guþir¹⁰) 3 fleræ æn han ein. Ængin skal affgubum blotæ. ok ængin a lundæ.¹) æller a stenæ troæ Allir skulu kvrkju dvrkjæ¹²) bit skulu allir. babi guikir ok döbir. (¹³komænda ok farændæ ij wærald ok aff. Krister bööb kirkju byggiæ ok tiund göræ. adamber ok hans synir gjorba¹⁴) tiund fyrst, ok salomon kvrkiu. 8. 1. Nu uiliæ kristnir mæn krist¹⁵) bub at¹⁶) haldö.¹⁷) ok kvrkiu af nyu; göræ.¹⁸) þa skulu böndör¹⁹) till biskups faræ ok soknæ præst sin mæpsik hawa, ok aff byscupi loff ath bebas at be kyrkiu byggiæ moghæ.²⁰) Biscuper a empnæ²¹) þera skuþa. ok loff till giwæ. §. 2. Allir (²²fulgærþæ böndör aki æptur bonda tali. ok daghwærki²³) æfptir vighræ mannæ tali. bryskæs nokon ok fællir²⁴) aku. bötæ alin foræ las. ok^{25}) suua²⁶) foræ annat ok bribiæ. (27 ok æv meræ byt han fæller fleræ. ytan han fæller²⁸) aku.²⁹) allæ. Fæller aku³⁰) allæ. bötæ .VIII. öræ. Fæller³¹) daxwærki. wæri lagh sama. bæssæ³²) bot ligger³³) till kyrkiu bygning ok söka³⁴) kyrkiu wæriændær þæt^{3 5}) som lagh æru^{3 6})

I: pr, 1 = UplL, KkB, I: pr, 1.

- 7) B. habet titulum: Vm Kyrkiu Bygning. I. 21) B. ämpni. Flokker; et sic in sequentibus ubique textui capitum inscriptos habet titulos, qui in indicibus capitum leguntur.
- 8) B. Kristnir.
- 9) A. v. *æy* omissam supra lineam add. scriba.
- 10) B. gudhar.
- 11) B. lundi.
- 12) B. dyrkä.
- 13) B. komandi ok farändi.
- 14) B. giordo.
- 15) Pro krists.
- 16) B. om. at.
- 17) B. halda.
- 18) B. byggia.
- 19) B. bönder.
- 20) B. mogho.

- 22) B. fulgiärdis bönder akin &c.
- 23) B. daxwärkin.
- 24) B. sic; add. nidher. A. fuller.
- 25) B. om. ok.
- 26) B. Swa.
- 27) B. ey ok thy mera at han &c.
- 28) B. fälli.
- 29) A. aku bis scriptum est.
- 30) A. aku bis est scriptum, at posteriori loco rubra lineola inductum.
- 31) B. add. man.
- 32) B. Tässi.
- 33) B. liqqi.
- 34) B. sökin.
- 35) B. om. pæt.
- 36) B. sighiä.

Nu ær kyrkiu³⁷) byghd. Þa skal kyrkiu³⁸) bool hawa. Þær præster skal a byggiæ. bæt (³9skal fult ok frælst wæræ foræ allom wtskyldom sum vosala öþer konungi. §. 1. Hws a kyrkiu bole hwæria⁴) skulu byggias⁴1) sum (⁴²gamal sibvænio hawer wærit. Delæ be bær vm. ba (⁴³skobi bæt II præ-4 stir. ok II bönder aff abrum soknum æru næmpdir mæp provastunum. **) æptir by skal ok byggiæs som be⁴⁵) sigiæ som aff abrum soknum æru næmdir Fæller⁴⁶) sokn siþan bygning. böte biscupi II marker. ok præsti ena mark. fæller enka man bötæ alin foræ daxwærki. ok⁴⁷) foræ annat. ok þriþiæ. ok byggiæ⁴⁸) siban. Bygger æy siban. ba bötæ swa mykit enkæ man som sokn al. §. 2. Siþæn præstæns huus æru wæl boin. Þa skal præster ath husum gömæ at be æy aff wanrökt fordærwæs⁴⁹) ok boæ (50 lasa at husum. ok dör 51) foræ göræ ok alt þæt han ma þem boæ ok bætræ. göræ⁵²) þæt a sin eghian⁵³) kost. þa æn husin þurwæ mykyn bonæþ wið. Þa skulu bönder bonæþ⁵⁴) till föræ. ok kost fora⁵) haldæ. ok husum⁵) wp byggiæ. Nu kan hus niþer falla aff præstins wanrökt; þa a præster þem wp boæ a sin kost. ok bötæ þre marker. II biscupi. ok ena soknamannum. Sighia bönder ath husin æru fordærwæþ aff⁵⁷) wanrökt. ok præster nekær. Þa skuþy⁵⁸) þæt II. præstæ⁵⁹) ok .II. böndær aff aþrum soknum. hwat husin æru fordærwæb aff wanrökt æller æy

II: 2 = UplL. KkB. 2: 2.

- 38) B. kirkia.
- 39) C. a frälst wara fore allum vtskyldum, ok i samu laghum sum Vpsalar, Ok swa hawer thet enskylt warit kirkiunni, sum Vpsala Ödhä Kunungi.
- 40) B. hwariu.
- 41) B. add. swa.
- 42) B. gamul sidhväniä.
- 43) B. skulu thät skudha twe präster &c.
- 44) Pro provastinum. B. thera prowasti.
- 45) B. add. firi.
- 46) B. add. all.

- 47) B. Sna.
- 48) B. byggi.
- 49) B. forderwins.
- 50) Lege laka. C. lata hvs. Cfr. UplL. KkB. 2:2.
- 51) B. dyr.
- 52) B. göri.
- 53) B. eghin.
- 54) B. bonadhin.
- 55) B. fore.
- 56) B. husin.
- 57) B. add. prästins.
- 58) B. skudhin.
- 59) Pro præstir.

³⁷⁾ Pro kyrkia.

Ш.

Nu skal kyrkiu⁶⁰) skruþ hawa. þæt æru mæssu klæþi. kalker ok corporale. ok tiþæ böker ællær.⁶¹) Ængin præster ma ok⁶²) böker kiöpæ. æller scriwæ lata. vtan sins biscops orloff. æller profastæ. ok soknamannæ goþwillia. ok scal kyrkiu⁶⁰) klokkur hawa. foræ þy ath⁶³) þe sculu sokn till tiþar⁶⁴) kallæ

.*IIII*.

Nu þorwæ bönder (⁶⁵kyrku wighæ lata at rættum byscups færþum. þa aghu bönder kost foræ biskupi haldæ æller giwi biscupi tolf m*arker*. æn bönder æru fleræ æn XXX.⁶⁶) hwat biskuper hælder wil. Æru bönder færræ æn XXX. 5 þa giwi⁶⁷) biskupi .VIII. bot m*arker*

V

Nu ær kirkin⁶⁸) wigþ. þa komber præst⁶⁹) ok till hænnæ⁷⁰) beþæs. þæt mon ræt wæra at tagha⁷¹) þæn som allom a sæmber. Nu kan æy sokn wm præst sæmiæ. þa taki þæn. biskuper wil þem vnnæ. Nu ær þæn præst⁷²) takin. baþæ mæþ biscups wiliæ. ok⁷³) sokna mannæ. þa agha bönder kyrkiu sinæ ok skruþ⁷⁴) ii hænder præsti sætiæ. Ok præst⁷⁵) klokkari. §. 1. Swa mykit gooz præst⁷⁶) foræ sik taker a kirkiu bolæ.⁷⁷) swa mykit skal han latæ æftir sik wæræ i allom lösörum hwat han skilz viþ þe kyrkiu quikær æller döþer.

III = UplL. KkB. 3. IIII, cfr. UplL. KkB. 4: pr. V: pr. = UplL. KkB. 5.

60) Pro kyrkia.
61) Pro allær. B. allar.
62) B. om. ok.
63) B. om. ath.
64) B. tidhä.
65) B. kirkiu wighia &c.
66) B. add. ä.
67) B. giwin.
68) B. kirkia.

69) B. präster.
70) B. hännär.
71) B. taka.
72) Pro præster.
73) B. add. sna.
74) B. add. hänner.
75) Pro præster. B. add. säti.
76) B. präster.
77) B. kirkiu bole.

Hawr han gooz aflat aff sama⁷⁸) kirkiu. þa taki halft kyrkiu.⁷⁹) ok halft præster. æller hans arwær þa giæld guldin æru.

VI

Nu skal ok þæn till klokkæræ takas⁸⁰) som baþum a sember præsti ok sokn. sæmber þem æy a. (⁸¹taki þæn klokkæræ som legho giwer. §. 1. þættæ ær ok klokkæræ rætter. halwr spander⁸²) koorn. ok leff ok leefs swl.⁸³) aff hwærium þem⁸⁴) præsti gör korn ok quikæ tiund. þæt aa han siælwr at iulum saman taka. ællir⁸⁵) (⁸⁶þe præstæ göra mala ok giptur⁸⁷) æru. giwi klok*kara* II pænningæ. ær ogipter giwi een pænning §. 2. klok*kare* ær⁸⁸) skyldugher at gömæ kyrkiu skruþ ok præst hæntæ⁸⁹) vtan soknæ.⁹⁰) æn præster ær æy hemæ. §. 3. Ringer nakur⁹¹) þæn klokku. æi biþer klok*kare* til. (⁹²giwi han klok*kara* een alin. Bryter han klokku. giældi hanæ ater. Faar (⁹³aff skaþa liggi ogilder Lösnæ⁹⁴) band a klokku. þa skal han⁹⁵) wm (⁹⁶þre synnædaghæ 6 kyrkiu væriundum til sighiæ; raþæ þe æy böter aa. ok brister klokku.⁹⁷) þa giældi⁹⁸) þe hanæ apter. sigher æi klokkare⁹⁹) till þa giældæ han hanæ¹⁰⁰) apter

VII

Koorn tiund ok all ('annor akur tiund göræs æfftir þy gamul siþwænnia hawr

VI: pr., cfr. UplL. KkB. 6: 3. §. 1, cfr. UplL. KkB. 6: 7.

- 78) B. samu.
- 79) Pro kyrkia.
- 80) B. taka.
- 81) B. Tha takin the klokkare sum legho giva.
- 82) B. add. mädh.
- 83) B. leefs survel.
- 84) B. add. sum.
- 85) Pro allir. B. sic.
- 86) B. ther prästi &c.
- 87) Pro giptir. B. gipter.
- 88) B. add. ok.
- 89) B. hämptä.

- 90) B. soknär.
- 91) B. nokor.
- 92) B. Böte ena alin klockara.

§. 3, cfr. UplL. KkB. 6: 6.

- 93) B. han skadha äller dödh af klocko: Liggi &c.
- 94) B. Losna.
- 95) B. klokkari.
- 96) B. trea sunnudagha kirkiu wäriandum &c.
- 97) Pro klokka.
- 98) B. giäldin.
- 99) B. add. them.
- 100) B. klocko.
- 1) B. annar aker tiund, göris &c.

wærit ok skifptis sama lund.²) Delæ þe³) vm. þa witi⁴) þæt II minnungæ mæn aff aþrum soknum ok II præstir huru þæt hawr wærit. Quik tiund æller smörmalæ. þæt aa præster enzamin. ok swa aff fuglum. ok dyurum. ok smafiscum allum. bogh aff (⁵ælghæ ok biornæ hwarium (⁶Biscuper taki hwan XV⁷) lax. sildæpund swa⁸) af siæl ok graskinnum. ok præst⁹) taki halft wiþ kyrkiu.

VIII.

Nu a præster hawa foræ tiþækiöp. ok lægherstaþ .XVIII. alnær. IX. lewa bröþ. IX marker smör æller þerræ wærþ. þær foræ ær præster skyldugher sighiæ þre siælu mæssur.¹⁰) ena ath liks¹¹) uth færþ. andra um syundæ dagh.¹²) ok þriþiæ. vm manaþæ moot. Wil han mæssu hafwa (¹³um iamlingæ motæ. gifwi præsti (¹⁴firæ alnæ

IX

Foræ hionæ wigning. ok inleznu.¹⁵) þær æftir giwi præsti þre alnæ (¹⁶æftir barn II alnæ. oc þre¹⁷) m*arker* smör. ok þre¹⁷) lewæ bröþ at minstu. præster skal þem lius faa

X

Foræ offer malæ aff bondæns garþi. II alnær. ok skal præster matskot haf-<u>VIII, cfr. UpiL. KkB. 8: pr</u>.

- 2) B. samulund.
- 3) B. add. ther.
- 4) B. *witin*.
- 5) B. älghi ok biörni &c.
- 6) C. Tässi tiund skiptis swa: Taki halft präster, ok halft kirkiä, Ok biscuper taki hwarn fämptandi lax, hwart fämptandi sillä pund, swa ok af säl, ok af graskinnum, ok af Korn.
- 7) B. fämptandi.
- 8) B. add. ok.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

- 9) B. präster.
- 10) B. siälamässur.
- 11) B. sic. A. like.
- 12) B. syndädagh.
- 13) B. ath iamlanga moti.
- 14) B. fyra alnar.
- 15) B. inledsn.
- 16) B. Fore inledsn äpter barn, giwi prästi twe alnä.
 17) B. trea.

2

wa¹⁸) .III. vm arit. hwart swa got som (¹⁹lewr bröz ok mark smör. swa mangæ staþi bondæn²⁰) hawr boskap. göræ²¹) swa fult som han þær siælwr sati. hwat bonda²²) lifwr²³) æller husfru. ok hwart bondæns barn som guz-likama taker. þa offræ²⁴) en pænning.²⁵) Hionæ mala. hwar leghædrænger²⁶)
7 II alnær. Legha kuna²⁷) halwæ andri²⁸) alin

.XI.

Dör²) barn hepit. ok faar æy kristnu. ok walder præster. Þa bötæ han ena mark biskupi. ok twa mark (³ ^obarns faþer. §. 1. Bygger karl ok kærling (³ ¹ ensamun. ok föpæ þe barn för æn þæt hepit döör. döpi þæt faþer æller moþer for³ ²) þy. at þe hafw³ ³) ængum aþrum till sighiæ þær ryfs æy hionælagh for guþsiuilagh.³ ⁴) swa wæri lagh ii allom nöþfallum. för æn barn hebit döör

<u>.</u>X11

Nu kan bondæ siuker liggiæ. æller annat folk ii hans garþi. þa skal han præsti reþskap faa. baþi till kyrkiu ok fra. æntiggiæ³⁵) mæþ hæst æller baat. dör þæt folk skriftæ löst. þa bötæ præster .II. marker biskupi. ok .I. bondæns arfwm. far ay³⁶) præster buþ ok reþskap. þa bötæ bondæn samaleþ.³⁷) §. 1. Nu a præster lik at wighiæ. Ligger lik .III. nættær owikt. hwaþ³⁸) þæt

XI: 1 = UplL. KkB. 11: 2.

- 18) B. sic (hawa). A. haswa.
- 19) B. en leef brödh, ok een marker smör.
- 20) B. sum bonde.
- 21) B. göri.
- 22) B. bonde.
- 23) A. Litt. f omissam supra lineam add. scriba.
- 24) B. offri.
- 25) A. *penning* scriptum est, at, puncto litt. *e* subjecto, *æ* supra lineam add. scriba.
- 26) B. leghudränger.
- 27) B. leghokuna.
- 28) B. andra.

- 29) A. För miniatoris errore scriptum est, at D ipse, ut videtur, adposuit scriba. B. Dör.
- 30) B. barnsins arnum.
- 31) B. j torpi ensamin, ok kuna hans födher barn &c.
- 32) B. om. for.
- 33) B. hafðu.
- 34) B. gudsiniä lagh.
- 35) B. antiggia.
- 36) B. äy.
- 37) B. samuledh.
- 38) B. hwat.

hemæ ligger. æller a wighiwalle.³⁹) ok faar præst⁴⁰) buþ. ok hafwr æy forfal. bötæ III marker. swa bötæ ok bondæ vm⁴¹) præster faar æy reþskap ok skiftis som för ær sact. §. 2. Grannar ok nagrannar skulu lik till iorþa föræ. at rættum kyrkiu uægh. hwar sum buþ faar. ok will æy lik till iorþæ föræ. bötæ IIII öræ. þem taki⁴²) þe som (⁴³liki fylgha. fylgha ok siæx mæn wæri bot ængin at

.X III.

Gör præst⁴⁴) mæssu fall at stiltum rætti bötæ þre m*arker* biskupi. §. 1. Sæter præster nokor⁴⁵) man aff tyþum.⁴⁶) man⁴⁷) æller kono. ok byuþer han ræt fore sik. ok⁴⁸) mistær þo kyrkiu. ok kötatu. böte præster .III. marker. II biscupi ok enæ bondenom⁴⁹)

.X IIII.

Testamænt gifws.⁵⁰) hwar æft*i*r synum viliæ aff þy gooz⁵¹) han aflæt hafwr 8 aff gamblæ byrþ synnu⁵²) ma han æy meræ gifwæ⁵³) æn .XVI. öræ. hwarti iorþæller lööz öræ vtan æruingæ⁵⁴) goþuilia. sighiæ aruingi⁵⁴) ia wiþer þa wari þæt⁵⁵) gilt. witi twe minnungæ mæn⁵⁶) þæt aa hwars þeræ wægnæ hwat som gamalt ær æller (⁵⁷aflung. þe lotlösir æru ok baþir sighiæ ia wiþer. Bæra twe hwan wæghin. þa aghi þæn wizorþ⁵⁸) handa⁵⁹) mællum hawr. ær⁶⁰) annar uæghin⁶¹) .III. ok annar een. þa aa þæn wizorþ þre fyl-

- 39) B. nighwalli.
- 40) Pro præster.
- 41) B. än.
- 42) B. takin.
- 43) B. lik til iorda förä. Fylghia ok sex &c.
- 44) B. präster.
- 45) B. nokon.
- 46) B. tidhum.
- 47) B. om. man.
- 48) B. om. ok.
- 49) B. bondanom.
- 50) A. Litt. *w* omissam supra lineam add. scriba. B. *gifwi*.

- 51) B. add. sum.
- 52) B. sinni.
- 53) A. Litt. fomissam supra lineam add. scriba.
- 54) B. ärwingiä.
- 55) B. add. ok.
- 56) B. minninga män.
- 57) B. afling, ther &c.
- 58) A. Litt. r omissam supra lineam add. scriba.
- 59) B. sic. A. hadum.
- 60) **B.** Äru.
- 61) A. ueghin scriptum est, at, puncto litt. e subiecto, æ supra lineam add. scriba.

ghæ.⁶²) Lagha giæf witi þæt .IL lotlösir mæn mæþ præsti. swa ok æn minnæ ær. Giwr han meræ æn lagha giæff.⁶³) wæri þær fastær wiþ som wiþ kiöp annat. æn þæt ær iorþ. ok witni æn þæt ær lözöræ swa som lagh æru wm all annur maal.

XV

Foræ enfalt hoor. böta⁶⁴) III. marker. foræ twæfalt hoor. bötæ VI marker. Gör man baþi frænsemis spiæl. ok (⁶⁵ guzeuelagh spiæl ok hoor alt mæp (⁶⁶ enna kona. bötæ maþer biscupi JX. marker. ok kunæ wæri saklös ath botum ok fasti⁶⁷) baþin man ok kuna. þæssi boot a biscuper hafwa.⁶⁸) æller (⁶⁹wæri sik mæp tolf mannæ eþæ⁷⁰) E hwar man fælz at hoor malum. þa bötæ (⁷¹II marker malzattæ. ok .II. konungi. ok II. allum manum⁷²) æn han falz⁷³) at eþæ. §. 1. Fæster man sik kuna.⁷⁴) fæstæ⁷⁵) mæp .III. fastum a manzins wægnæ. ok IIII. a kuna⁷⁶) wæghnæ. þa aa præster þæt liusa wm þre sunædagha⁷⁷) i. kyrkiu dorum at þe vighiæs wilia. komber nokon⁷⁸) þæn þæt hionalagh quæl. þa a præster þem æy saman wighiæ. þæt skall præster letæ 9 mæp witrum mannum dömis þæt hionalagh fast ok fult. þa bötæ þæn .VI (⁷⁹marker þæt qualdæ til þræskiptis.⁸⁰) Skiliæs þe hioon at. þa bötæ biskupi hwart⁸¹) þre marker. æn þe waldæ baþin skilnæþ.⁸²) valder annat þeræ. þa

XV: 1, cfr. UplL. ÆB. 1: 1; KkB. 15: 2, 1.

- 63) Addendum videtur: gangi ater alt pæt ivir ær lagha giæf. Cfr. UplL. KirkB. 14: pr.
- 64) B. Böte.
- 65) B. gudhsinälagh spiäl, sifskaps spiäl ok &c.
- 66) B. enni kunu.
- 67) B. fastin.
- 68) A. Litt. f omissam supra lineam add. scriba.
- 69) B. näris mädh &c.
- 70) B. add. Falder ath edhe, böte sum fyrrä saght är.

- 71) B. malsätta twa both marker, ok twa marker kunungi &c.
- 72) B. mannum.
- 73) B. fäldis.
- 74) B. kunu.
- 75) B. Fästi.
- 76) B. kununnä.
- 77) B. sunnudayha.
- 78) B. nokor.
- 79) B. both marker sum thet qualdi &c.
- 80) B. add. Twe marker kirkiunni, twe marker biscupi, ok twe malsatta.
- 81) B. add. there.
- 82) B. skilnadhi.
- Sa) D. Snendanie.

⁶²⁾ B. fylghiä.

bötæ þæt biskupi VI marker Hwar, fæstningæ fæ bær aa fæstningæ fæ bötæ þre marker til þræskiftis.⁸³) §. 2. Gifwr man (⁸⁴kuna sinna sak for hoor. æller kuna manni⁸⁵) synum. æller profaster gifwr antighiæ manni æller quinne⁸⁶) sak foræ hoor. ællr frænzemis spiæl.⁸⁷) þa wæri sik mæp XII. mannæ eþe. falz at eþe. þa bötæ⁸⁸) ok wndir skript (⁸⁹gangæ. æn kona bötæ ængti. vtæn taki skrift som för ær sakt. (⁹⁰Gör profaster man sakan fram vm lagh æru. þa gifwi wt fæ þæt han took. ok bötæ .VIII. öræ i. þriþiung hwan.⁹¹) (⁹²þa han far mæp rættom sakum. þa aa han fylghæ⁹³) aff landz mannum hafwa

XVI

Nu gifwr profaster⁹⁴) bondæ sak for (⁹⁵hælghædax brut. æller han hafwr brutit skipaþan fastædagh.⁹⁶) æller skriptæþæn man wæræ .i. kyrkiu gangin. æller aat kiot⁹⁷) i. skript.⁹⁸) æller samwæru hafwit mæp bansættum manni. wæri sik mæp XII manna eþe æller bötæ III. marker⁹⁹) biskupi. §. 1. Hwarghin aa biskups lænzman lagh æller pænningæ hawa vtan han hafwi rætæn malzeghændæ foræ sik. æller twegiæ manna witnæ.¹⁰⁰) þe aghu witni bæræ. ok æy swæria. ok æy bötæ. (¹hwat laghin fællis æller æy

.XVII.

Nu bæriæs mæn wm hælghun²) dagh swa at³) blaat ær. æll*e*r blopukt. bötæ

XVI = UplL. KkB. 16.

- 83) B. add. sum fyr är sagt.
- 84) B. kunu sinni.
- 85) B. sic. A. mannum.
- 86) B. kunu.
- 87) B. fränsimis spiäll.
- 88) B. böti.
- 89) B. gangi. Ok kuna wari til witzorda kumin: Falds hon, tha gangi vndi skript, ok böte änkti, vtan the hawa barn afladh. Gör prowaster &c.
- 90) C. An provaster gör man sakan vm lagh fram.
- 91) B. hwarn.

XVII, cfr. UplL. KkB. 17: pr, 1-4.

- 92) C. Far han ey vt sakina.
- 93) B. fylghiä.
- 94) C. biscups man.
- 95) B. hälghudagha bruth, äller at han &c.
- 96) B. fastudagh.
- 97) B. kiöt.
- 98) A. Litt. r omissam supra lineam add. scriba.
- 99) B. both marker.
- 100) B. witni.
- 1) B. hwart laghin fylläs äller fällis.
- 2) B. hälghan.
- 3) B. add. thet.

Digitized by Google

biskupi⁴) .III. marker. æller dyli mæp XII manna epe. æn æy⁵) æru vitnæ⁶)

10 till. æru vitni til þa hawi þæn wizorþ skaþa hawr fangit mæþ twem witnom. ok XIIII manna eþe. ok komber hær lom⁷) i.⁸) XVI öræ⁹) i þriþiung hwarn.¹⁰) §. 1. Dræper man annan wm söknan¹¹) dagh bötæ biskupi¹²) III. marker. Dræper vm hælghan dagh bötæ¹³) siæx marker. (¹⁴Dræper twe æller fleræ en man. (¹⁵bötæ alla ena bot. §. 2. Slar man vighþæn klærk som krona¹⁶) hafwr.¹⁷) bötæ byskupi siæx marker foræ banzmalit. (¹⁸Dræper man klærk vm söknan dagh bötæ IX marker. Dræper um hælghæn dagh (¹⁹man klærk bötæ .XII. marker biscupi. §. 3. Dræper man nokor²⁰) innan siængær alder²¹) bötæ byscupi VI marker. swa ok æn bondæ dræper husfru sina. æller hustru²²) bondæ sin

XVIII

Nu (²³ær liþ bar a kyrkiu garþi. þa a profaster soknæ syn til næmpnæ swa mangir þæt aghæ²⁴) bötæ²⁵) III. marker allir. (²⁶synæ mæn skulu swæriæ hwem þæt till bær.²⁷) §. 1. Stiæl man aff aþrum i kyrkiu æller²⁸) kyrkiu garþi. þa ma hwar þær sin þiuf taka. æy hafwr han þær friþ mæþæn han bröt geen sama²⁹) kyrkiu. ok bötæ biskupi³⁰) .III. marker for (³¹brutæn kyrkiu friþ

XVIII = UplL. KkB. 18.

- 4) B. sic. A. biskuper.
- 5) A. v. *æy* omissam supra lineam add. scriba.
- 6) B. *witu*ł.
- 7) B. lom sak. C. lom.
- 8) C. add. Böte.
- 9) A. örum quoque legi potest. B. öre.
- 10) B. add. Aller dyli mädh fughurtan manna edhe i tridiung hwarn.
- 11) B. syknän.
- 12) B. sic. A. biskuper.
- 13) B. add. biscupi.
- 14) B. Dräpa twa äller &c.
- 15) B. Bötin allir enunga biscups both.
- 16) B. krono.
- 17) A. Litt. f omissam supra lineam add. scriba.
- 18) B. Warder han dräpin vm syknän dagh &c.

- 19) B. om. man klærk.
- 20) B. nokon.
- 21) B. sic. A. siægær alder.
- 22) B. husfru.
- 23) C. äru barlidh a &c.
- 24) B. aghu.
- 25) B. böten.
- 26) B. Thet aghu synamän at swäriä &c.
- 27) B. add. Fore swinä smughu, äller är loka nidherfallin, äller är huver af fallin, Böte tre örä both, then thet til bär.
- 28) B. add. i.
- 29) B. samu.
- 30) B. sic. A. biskuper.
- 31) B. kirkiu fridh brutit.

14

G XIX

Um meen ebe. hwat þe^{3 2}) æru höghri æll*e*r læghri. (^{3 3}howzman bötæ biskupi III marker for (³⁴hwan þæn eþ atergangx eþ warber, hawr han æy (35 pænnungæ. þa bötæ eþ rikiæ.36) ok (37 gangi allir undi skript. §. 1. Ganger owormaghi eb. hæn minnæ ær æn fæmtæn aræ. æller skriptæber man þæn³ ») oledær ær i kirkiu. Þæn eþer dömis ogilder. §. 2. Ganger man twa³ ») ebæ wm een dagh. þa a þæn eber ogilder waræ. senærmer⁴⁰) gangin war. §. 3. Dömis eher wp⁴¹) aff laghmanni. ha agher⁴²) bondæ wald at wæhiæ sik vndir sina lanz book. (* 3 ok standæ þa maal ii guærstaþu. þær till wæþning 11 ær wt röönt Wel⁴⁴) han hwarti wæþiæ æller domæ⁴⁵) standæ. Þa ma profaster han af kyrkiu sætiæ. §. 4. Gangör⁴⁶) þæn man ii kirkiu sum laghlikæ ær aff⁴⁷) sætter. ok görs mæssu fall. bötæ III marker foræ eth (⁴⁸ ok annat. ok sua⁴⁹) for þriþiæ. æy warþer þe boot meræ. Stander (⁵ ^oman vtæ dagh ok ar⁵¹) ok wil æy ræt göræ. Þa (⁵²ma han i ban sætiæs. wil han æy æn þa (53ræt göræ ok naber sökiæ innan (54dagh ok aar. ha a konungi till sighiæs. ok konunger (5 agher ywr hanum med swærb rættæ. ok vtan kyrkio garb (56 a han liggiæ fora brub 57) siin. ok arwr skiptæ 58) boo hans. §. 5. Dömir

XIX: 1, 2 = UplL. KkB. 19: 2, 3. §. 3, cfr. UplL. KkB. 19: 4.

- 32) A. pr primum scriptum est.
- 33) B. Böte hundzman biscupi &c.
- 34) B. hwarn edh atergangx warda.
- 35) B. päninga til, Tha &c.
- 36) B. edhniti.
- 37) B. fastin allir. Kännis man widh görän edh, ok ganger ater, Tha böte ok fasti, sum fyr är sagt. Ganger overmaghi &c.
- 38) B. sum.
- 39) B. twe.
- 40) B. sidharmer.
- 41) A. nn primum scriptum est.
- 42) B. aghi.
- 43) B. Wädhiär han, ta standi mal hans i guarstadhu.

§. 4 = UplL. KkB. 14: 7; 13: 2. §. 5 = UplL. KkB. 19: 5.

- 44) B. *Wil*.
- 45) B. domin.
- **46) B**. *Ganger*.
- 47) B. add. kirkiu.
- 48) B. swa fore annät ok tridhiä.
- 49) A. Man. ut videtur rec. supra lineam add.
- *u*, ut legeretur suua.
- 50) B. han vthi.
- 51) B. iamlanga.
- 52) B. a biskuper han i band sättia.
- 53) B. rättä sik, ok &c.
- 54) B. natt ok iamlanga, Tha &c.
- 55) B. a inir &c.
- 56) B. dömä: Liggi siälwer fore &c.
- 57) Pro brut.
- 58) B. skiptin.

Digitized by Google

HelsL. Kyrkiu B. XIX.

laghmaþer nokon (⁶ ⁹ fallæn wndir skript. ok dömis þæn sami siþæn warþer mæþ rættæri domi. þa fae hwar þæt ater han takit hawer ok (⁶ ⁰ malzeghiandæn wæri saklöz. ok laghman (⁶ ¹ bætræ dom sin ath III. m*arkum*. ena konungi. ok ena biskupi. ok ena som dömpder war for (⁶ ² domuillæ sinu

XX.

Nu bryter klærker viþer lekman. hwat brutum þæt hælzt æru þa kiæri bondæ⁶³) for kyrkiunna formanni. þæn⁶⁴) biskups dom hawr. bryter ok lekman wiþ klærk. þa kiæræ⁶⁵) þæt a þingæ.⁶⁶) lekman a hanum þær ræt gjöræ mæþ lagha.⁶⁷) æller laghabotum. æftir laghmanz dom.⁶⁸) Bryter⁶⁹) kyrkiunnæ⁷⁰) hion a annat folk. æller annat folk till þeræ. þæt ændis⁷¹) æftir lanzlaghum. swa ok ællær⁷²) iorþæ delur. ok iorþæ awærk*i*r⁷³) æptir laghmanz domi. E. hwar⁷⁴) bondæ faar ay⁷⁵) ræt. þa (⁷⁶kiæræ sik foræ konungæ sinom

XXI

12 Allir aghu þe i. guz friþi wæræ. ok þe hælghæ kyrkiu. þær guzlikamæ fylghæ.⁷⁷) hwar þær bryter wiþ annan. þæt ær swa gilt sum þæt waræ giorth i (⁷⁸sialwæ kyrkiunnæ. withnis till hans brut sin mæþ lanzlaghum. §. 1. Hwar som stiælz till at taka guz likama. siþæn hanum ær forbuþit⁷⁹) bötæ III. mær-

XX = UplL. KkB. 20.

- 59) B. fallin ok vndi &c.
- 60) B. malsäyhande böte tre marker fore skadha giäld, til treskiptis. Är änkti takit, tha wari malsäghande saklös &c.

61) B. böte tre marker fore domnillu sinä, ena kunungi, adhra biscupi, tridhiu them warder dömis.

- 62) Pro domuillu sinæ. Cfr. not. 61 praecedentem.
- 63) B. add. sik.
- 64) B. them.
- 65) B. käri.
- 66) B. tingi.
- 67) B. laghum.

XXI: pr, 1 = UplL. KkB. 21.

- 68) B. dömi.
- 69) B. Bryta.
- 70) B. kirkiuni. Male.
- 71) B. a ändäs.
- 72) B. allar.
- 73) B. anärkan.
- 74) B. add. sum.
- 75) B. ey.
- 76) B. käri thet fore konungi sinum.
- 77) B. fylghiä.
- 78) B. siäheri kirkiu, heart äpti simm brutum, Ok witnis til hans äptir Landzlaghum.
- 79) B. forbudhat.

Digitized by Google

ker. §. 2. (80 þaghar 81) bondæ (82 aff garþi. ok at rætom kirkiu wægh sinum far. till kirkiu wiliandæ faræ. Þa ær han i fullum kyrkiu friþi. swa ok hem farændæ⁸³) wærþer þær friþer brutin .i.⁸⁴) garþi þa .a. bötas .VI. marker⁸⁵) i. bribiung hwarn mællum sins garbz ok (⁸⁶kirkiugabz ba bötæs bre. m*ar*ker j. hwarn bribiung ok ær han a kirkiu wægh rætum far han saar j. kirkiugarbz libi. bötæ biscupæ .IX. marker. ok. IX marker kunungi. i. kirkiugarbi .XVIII. marker. i. kirkiu dorum .XL. marker. vib fontkar LXXX. marker. i. sangus dorum⁸⁷). C. marker. i. sanghusi tu hundraþæ. marker. up .a. altaræ bry, hundrabæ marker æn han bær fore sik kalk æller kors thættæ fribbrut taker kununger fore ænsak⁸⁸) sinæ ok biskuper .VI. marker fore wixlæ spiæll. bættæ gaff kununger biskupi aff kirkufribi⁸⁹) .i. præstæ stufw⁹⁰) ok præstæ garbi, ok mællum præstgarb.91) ok kirkiugarb92) §. 3. wærber man dreghin⁹³) nöboghær aff kirkiu æller kirkiugarþi⁹⁴) hwat illgiærningis manni þæt 13 hælzst er⁹⁵) ytan han hawi⁹⁶) brutit gæn⁹⁷) samu kirkiu æller han se swa (98banzattir kirkia hawir han⁹⁹) wibersaght ok han er⁹⁵) undir suærb dömpder bötæ .XVIII. marker. taki halft krunæ ok halft kirkia. §. 4. (100 ofwærkæ bötær bötis æptir lanzlaghum malsattæ ok allum mannum¹) vtan .i. præstæ garbi bribiunginum mæræ.²) foræ hælghræ mannæ hazslu³) sum allir binxmæn

§. 3, cfr. UplL. KkB. 22: 1.

- 80) B. Swa är Kirkiu fridher. Taghar &c.
- 81) B. sic (Tayhar). A. payhan.
- 82) C. haver wakn sijn ok klädhi, Tha är &c.
- 82) A. rubris litteris, errato sine dubio, add.
 Kirkiu balker lyktæs swa. gup gini os allum himiriki at fa. A-MEN. B. haec omittit.

- 85) B. both marker.
- 86) B. kirkiu gards, bötas &c.
- 87) Pro sanghus dorum.
- 88) B. ensak.
- 89) B. kirkiu fridhi.
- 90) B. sic (prästä stufu). A. præstæ stusn.
- 91) B. manyard.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

- 92) B. kirkiu gardi.
- 93) B. drayhin.
- 94) A. Loco litt. *kirki* scriptum est *kirkugar*, at scalpro emendatum.
- 95) B. är.
- 96) B. haver.
- 97) B. gen.
- 98) B. bandsatter, at kirkia &c.
- 99) B. hanum.
- 100) B. Ok wärka böter bötins &c.
- A. Una lineola in fine h. v. desideratur, ut legi posset mannun v. mannim. B. mannum.
- 2) B. minnä. Male.
- 3) B. hädhslo.

⁸⁴⁾ B. a.

hawæ iættæt. hwar (⁴bar sitir kuar mæth giöri fram hæbzlo ok mæb bre marker biskupi. §. 5. hwar sum friþ brytær þær sum biskuper wighir altare æller kirkiu æller kirkiugarþ sarghær æller bloþlæti slar bötæ krununni⁵).XX. marker oc .XX. marker biskupi foræ friþbrut.6) ok saræmal æptir lanzlaghum. Swa löktæs⁷) kirkiu friþir guþ giwi⁸) os hymiriki þat⁹) þorffuum (10 wir wiþir

14

Hær byriæs konungx balker. ok tæliæs .i. hanum flokkær XI1

- I Vm orættæ hæmpder ok wm konungx eþzöræ
- II Vm hemsoknær
- III Vm quinnæ friþ.
- IIII Vm kirkiu friþ ok þings friþ

V Vm hamblan

- VI Vm eþzöris bötær²)
- VII Vm konungx lebung ok skat ok³) lebungs lamæ
- VIII Vm vtrob
- IX Vm warphald
- X Vm konungs ara frib
- XI Vm skiutæ giærþ. ok vpsalæ öþær

Thæssæ maal æru konungx eþzöræ maal wm alt sweriki. þættæ ær þ*æt* första. hwar som hæmpnis aa annan. ok annar giorþæ giærþunæ.*) þæt skulu

I = UplL. KgB. 4.

- 4) B. sum ther medh sitter qwar, Göri &c. 10) B. nij näl widher.
 5) B. kirkiuni. Male.
 1) B. ällima add af ti
- 6) B. fridh brutit. 7) B. lyktäs.
- 8) A. s additum at deletum est.
- 9) B. thet.

- 1) B. ällino, add. af tässum malum.
- 2) A. bötör primum scriptum est.
- 3) B. add. vm.
- 4) B. giärdina.

18

XII. mæn vita. hwat hælder han hæmpdis aa annan ok annar giorþi gærningunæ.⁴) æller annar skilnaþer cum þeræ mællom. §. 1. þættæ ær annat. hwar sum hæmpnis⁵) a giorþ⁶) lagh ok gangin. (⁷aller lagha till mællæ.

II.⁸)

pættæ ær þæt þriþiæ. far man hem ad⁹) aþrom.¹⁰) een aller¹¹) fleræ. ok þæs wiliændæs¹²) hanom skaþa gjöræ. æller nakrom¹³) ii hans garþi. þæt förstæ þær¹⁴) i garþ kumæ. sargha. sla till blooz. dræpa. bastæ. æller bindæ¹⁵) þæn saklöz ær. (¹⁶þe hawi allir brutit konungx ezöræ. ok þær ær hwar¹⁷) howazman¹⁸) for sik. þer læggiæs allir biltughir. ok þerræ bo til 15 skiftis.¹⁹) Nu kan²⁰) swa wæræ at þe i garþ komæ ok ængin skaþa gitæ gjort. wtan brytæ hus hans. dyli mæþ XIIII mannæ eþæ. falder at eþæ. (²¹böta VI marker i²²) þriþiung hwarn. þy ath þær ær höt mæþ litlu böt. Nu kan (²³swa wæra. at þæn falder som fangit byuþer.²⁴) warþer han slaghin²⁵) sarghæþær. æller dræpin innæn garþ ok grindæ stolpæ liggi ogilder. §. 1. Nu kan þæn som æy ær bondæns hion.²⁶) sökiæ bondæns garþ foræ owinum synum i þrangum. þa aghu hans arwr²⁷) æn han dræpin warþer²⁸) böter takæ: ok hin biþiæ²⁹) i. friþ sum (³⁰iorþanæ a §. 2. Nu hittis³¹) mæn sattir³²) i garþi.

II = UplL. KgB. 5.

- 5) B. add. a grudh ok görä sät, äller hämp- 1 nis. 1
- 6) B. gör.
- 7) B. äller a layha til mäli.
- 8) A. omittit litteras numerales initium novi capitis indicantes; B. vero hoc loco recte incipit cap. II. Cfr. ind. capp.
- 9) B. ath.
- 10) B. add. ok gör hanum fulla hemsokn, hrat the äru.
- **11) B.** eller.
- 12) B. willandis.
- **13) B.** nokrum.
- 14) B. ther.
- 15) B. add. nokon.
- 16) B. Tha hava ther aller &c.

- 17) B. add. therä.
- 18) B. hwdzman.
- 19) B. add. ganga.
- 20) B. add. ok.
- 21) B. Böte sextan örä i tridhiung &c.
- 22) B. sic (cfr. not. 21 praecedentem). A. om. i.
- 23) B. then falla sum &c.
- 24) B. add. thet är then hemsokn wil görä.
- 25) B. sic; add. äller. A. slaylin.
- 26) B. hiona.
- 27) B. ärwar.
- 28) B. add. äller saar gör, bo at skiptä, ok.
- 29) B. bidhi han.
- 30) B. iordina atti.
- **31)** B. hittäs.
- 32) B. satir.

ok skiliæs o sattir.³) æn þo at giærþ koma³) þeræ mellom. þæt ær æy hem sokn. vtan³) han ganger af þem garþæ.³) ok faar sik wakn æller³) fylghæ. ok ganger³) ater till hans ok gör fullæ gærþ. þæt ær hemsokn. §. 3. Rinder man at garþa³) for ovinum sinum. skiuter till hans æller kastær. far þæn skaþæ i (⁴ garþænom stander. þæt ær hemsokn. §. 4. Görs landboæ hemsokn swa ath ezörit bryz a hanom siælwm⁴) æntwægiæ⁴) mæþ sarum æller drapum. þa aa han baþi boo ath skiptæ ok i friþ biþiæ. Bryz ezörit a annæn (⁴ æn a landboæ siælwm. þa a þæn bo at skiftæ som eþzörit ær brutit a. ok þæn biþiæ⁴⁴) i friþ sum iorþinæ aa

¶ III

Takr⁴⁵) man kona mæp wald annars⁴⁶) synis⁴⁷) asyn. æntwæggiæ⁴⁸) a hænni æller a hanom.⁴⁹) ær bæt swa nær wægh æller by. at höræ ma. op ok a kal-

16 læn.⁵⁰) witi þæt XII. mæn. hwat þær ær sant wm. Taker man kunu mæp wald. ok warþr han takin a færskö gæning.⁵¹) ok witnæ swa XII. mæn. þa a han wndir swærþ dömæs. §. 1. Taker man⁵²) konu mæp wald ok dræper hon han i þy. ok witnæ swa XII. mæn ligiæ⁵³) ogilder. §. 2. Taker man konu mæp wald ok rymær aff landi mæp (⁵⁴hænnæ. ok warþer laghwnnæn till walz gærnunggær. þa a han aldri friþ fa. för æn konunnæ giftæman⁵⁵) biþer fori hanom

III = UplL. KgB. 6.

- 33) B. osatir.
- 34) B. komi.
- 35) B. add. at.
- 36) B. gardi, add. ok i annän.
- 37) B. sic. A. om. æller.
- 38) B. add. sna.
- **39) B.** gardi.
- 40) B. gardinum är stadder: Thet &c.
- 41) B. sic. A. siælf. vm.
- 42) B. antwiggia.
- 43) B. ok äy a landboan siälwan.
- 44) B. bidhi.
- 45) B. Thätta är thet fiärda. Taker man kunu &c.

- 46) Vox annars delenda est.
- 47) B. sic. A. syni.
- 48) B. antwäggia.
- 49) B. add. the han giordi hänni, äller hon hanum.
- 50) B. add. warder thet skärskutat.
- 51) B. giärning.
- 52) B. sic. A. ma.
- 53) B. Liggi.
- 54) B. hänni, warder laghlika wunnin til waldsgiärning.
- 55) B. gipter man.

Ш

Sitær man a kyrkiu wægh. æller a þing wæg⁵⁶) fore (⁵⁷manne. ok dræper han. sarghær æller bloþuitæ⁵⁸) slaar. han hawr brutit konungx ezöre. komber æy drap sar æller bloþuiti þærræ mællom. þæ⁵⁹) ær höt mæþ ængu böt. skil þem a. a kirkiu wægh æller (⁶°þingwægh. ok æy aff langæ awnd. vtan aff braþum gærningum. þær ær ay⁶¹) konungx eþzöræ brutit. §. 1. Faræ mæn fra⁶²) kyrkiu æller þingi ok⁶³) faræ till sin win. æller⁶⁴) pæningx öll. æller annan staþ. ok æy genstæ⁶⁵) hem. satz⁶⁶) foræ þem forsæti ok fa skaþæ. þær ær (⁶⁷ay brutit⁶⁸) kyrkiu friþer æller þingx friþer

.*V*.

Taker man annan ok læþer⁶⁹) till stok (⁷°ok hugger af hænder. æller föt*i*r. þær ær konungx eþzöra⁷¹) brutit. wtæn þæt (⁷²koma ii waghnæ skifptæ. §. 1. Gör kuna æller owrmaghi þylikæ (⁷³gærnungær. bötæ mæþ laghabotum. æy ma kona æller owormaghi friþ fly⁷⁴)

.*VI*. ·

Thæssæ⁷⁵) maal æru konungx eþzöræ. ok aldræ höghstæ⁷⁶) hærrænnæ i. swerikæ. hwar som þær bryter a mot. han hawer (⁷⁷allæ þy forgiort. þy som

56) B. tingx wägh.

- 57) B. adhrum, dräper &c.
- 58) B. blodhwiti.
- 59) B. Tha.
- 60) B. tingx wägh, af bradhum gärningum ok äy af längri awnd: Thär &c.
- 61) B. ey.
- 62) B. fran.
- 63) B. om. ok.
- 64) B. add. til.
- **65**) B. genstan.
- 66) B. sätz.

VI, cfr. UplL. KgB. 9.

- 67) B. äy kirkiu fridh äller tingx fridh brutin.
- 68) A. *eprörit* (sic) additum est, at lineola inductum.
- 69) B. ledher.
- 70) B. äller stubba, hogger &c.
- 71) B. edzöre.
- 72) B. komi til i wakna skipti.
- 73) B. gärning: Böten ater medh &c.
- 74) B. flyä.
- 75) B. Thessin.
- 76) B. högsto.
- 77) B. forgiort allu ty han &c.

han a owan aa (^{7 s}iorþænnæ ok swa mangir som þer æru. ok swa landzuist. 17 ok biltugh er^{79}) læggiæs wm alt rikit, ok aldri i frib at⁸⁰) koma, för æn bæn biber foræ hanom som han bröt till. Nu ma ængin annars for giöræ. æy (*1fabur sönz. ok æy syn*2) faburs. ok*3) æi brober brobærs.*4) ok ængin annars forgiöræ. skifptis aldra⁸⁵) þeræ loter först⁸⁶) aff som saklösir aru.⁸⁷) ok taki hwar sin lut sum han aa i lumminu⁸⁸) j ezöris rættinum aal annur maal ændæs æptir hælsingæ⁸⁹) laghum. hans lutter som brutliker ær skiptæs⁹⁰) sibæn i bry syndær.⁹¹) en luth (⁹²taker malzeghandön, annan konunger, ok pribiæ allir mæn. baghær bæn biber foræ hanom som han bröt wib æller bæs arfwa. ba aa konunger hanom giwi93) frib. ok94) lösæ sik ii frib wib konung⁹⁵) mæp XL (⁹⁶markum skyfling stander hanum foræ. ængæ böter. Hvat han brutit hafwr. æller bryter mæþæn han biltugher ær. bötæ þæt (97aftir hælsingx⁹⁸) laghum sibæn han i fryb⁹⁹) komber. §. 1. Tha thæssæ næmpd skal næmpnæs. ha skulu hær¹⁰⁰) bahir wih wæræ. ok ia wiher sighiæ kiærændi ok swarænæ¹) ok þær¹⁰⁰) næmpnis a þe næmpd sum þer babir sighiæ ia wiber. hæn he XII wæriæ.2) han ær warher. hæn ær ok fallin her fællæ. (3mæ) synom ebæ. (*bæssær næmpdur agha gjöræs fora konungx aræ þa han bingtær i hælsingiæ landi a. konungx vægna. ok þæssæ næmpd skal göræs af samæ skiplaghi sum giærnningun⁵) ær giorþ ii. wil þæssæ⁶) næmpd hwærti⁷) wæriæ æller fællæ. Þa bötæ hwar þeræ lagh slitit sum aff ganger. ok þæn

- 78) B. iordina, swa mangi the äru.
- 79) B. biltughir.
- 80) B. om. at.
- 81) B. fadher suns.
- 82) B. sun.
- 83) B. om. ok.
- 84) B. brodhurs.
- 85) B. sic. A. allir.
- 86) B. add. bort.
- 87) B. äru.
- 88) B. bouo (lege bono).
- 89) B. Hälsingiä.
- 90) B. skiptis.
- 91) B. sunder.
- 92) B. taki malsäghanden.
- 93) B. giwa.

- 94) B. add. han.
- 95) B. konunge.
- 96) B. marker. Thänni skyfling &c.
- 97) B. äptir Landzlaghum Hälsingiä, sidhan &c.
- 98) A. Litt. *l* omissam infra lineam addidit scriba.
- 99) B. fridh.
- 100) B. ther.
- 1) B. swarändi.
- 2) B. add. medh sinum edhe.
- 3) B. om. mæþ synom eþæ.
- 4) B. Thesse nämpdir aghu göras fore &c.
- 5) B. gärningin.
- 6) B. thässi.
- 7) B. hwarti.

wæri saklös sum till byutz.⁸) ok næmpni abræ⁹) i sammæ stab.¹⁰) Wil annar næmpna ok annær æy. þa nænpni¹) konungx man foræ bæn som æy wil næmpnæ.¹²) ok þæn þe fællæ wiliæ. a^{13}) þerræ næmpd staua. §. 2. hwar sum byltugher warber sworin. han hawr manabæ dagh at letæ sik ii frib æller ry- 18 mæ. hwar som han (1⁴husyr ywr bæn dagh bötæ III. marker til bræskiftis foræ ena naat. æller wæri sik mæp XIII þægnæ eþe. husær¹⁵) han fleræ nætter. bötæ XL marker. (¹⁶æller raþæ¹⁷) halfwre næmpd hwat hon wil hælder wæriæ æller fællæ. þe¹⁸) sum þe sighiæ babir ia wiber. Hwar sum byltughan man husær¹⁹) æller hemær innæn þæn dagh hanum ær laghþer til þæs han rymæ skal. wari saklöz (²⁰foræ konungi

¢ VII.

 ${f S}$ wa skal konungx skatter göræs i angermannæ lande. ok i mæþalpaþa. hwar som a til XII öræ hælsinskæ. ok ær han XX aræ gamal. æller kumin at taknum arfwi.²¹) (²²be göræ twe ett twælyt²³) skin. ok .V. marker i læræptæ.²⁴) aff hwæriæ²⁵) skipi foræ lebungx lama. J. vma ok i bygþa.²⁶) ok allom þem þær byggiæ norþæn foræ tu blaskorin skin aff hwærium bughæ. ok ængin²⁷) leþung annan. utan wæriæ land sit hemæ. Hwar sum fæller skat konungx bötæ bre bot marker.²⁸) bem taki konunger. j. sundaba²⁹) X (³⁰mark lærept. aff hwæriu skipi. baþa³¹) foræ skat. ok leþungx lama. hwar sum (³²faller lebungxlamæ. bötæ þre bot m*arker* foræ ha. swa foræ annan. ok swa foræ þri-

- 9) B. add. nämpd.
- 10) B. stadhin.
- 11) B. nämpni.
- 12) B. add. Kunungx man.
- 13) B. sic. A. om. a.
- 14) B. hysir ini then daghin ena nat, Böte threa bot marker, äller &c.
- 15) B. Hysar.
- 16) Verba aller ia niper hoc loco inepte 28) B. add. ok skattin fram. sunt intrusa.
- 17) A. halfre additum est, at lineola inductum. B. add. sialwer.
- 18) B. ten.

- 19) B. hysar.
- 20) C. om. foræ konungi.
- 21) B. sic (arwi). A. arswi.
- 22) B. Tha görin twe &c.
- 23) B. twälit. C. trälit.
- 24) B. *läruptä*.
- 25) B. hwariu.
- 26) B. Bygdu.
- 27) B. sic. A. angum.
- 29) B. Sundadhi.
- 30) B. marker läruptä.
- 31) B. badhi.
- 32) B. fällir ledhung äller ledhungs mala.

⁸⁾ B. biudz.

han a owan aa (⁷⁸iorbænnæ ok swa mangir som ber æru. ok swa landzuist. 17 ok biltugh er^{79} læggiæs wm alt rikit, ok aldri i frib at⁸⁰ koma, för æn bæn biber foræ hanom som han bröt till. Nu ma ængin annars for gjöræ. æy (81fabur sönz. ok æy syn82) faburs. ok83) æi brober brobærs.84) ok ængin annars forgjöræ. skifptis aldra⁸⁵) beræ loter först⁸⁶) aff som saklösir aru.⁸⁷) ok taki hwar sin lut sum han aa i lumminu⁸⁸) j ezöris rættinum aal annur maal ændæs æptir hælsingæ⁸⁹) laghum. hans lutter som brutliker ær skiptæs⁹⁰) sibæn i bry syndær.⁹¹) en luth (⁹²taker malzeghandön, annan konunger, ok bribiæ allir mæn, haghær bæn biber foræ hanom som han bröt wib æller bæs arfwa. ba aa konunger hanom giwi⁹³) frib. ok⁹⁴) lösæ sik ii frib wib konung⁹⁵) mæb XL (⁹⁶murkum skyfling stander hanum foræ. ængæ böter. Hvat han brutit hafwr. æller bryter mæþæn han biltugher ær. bötæ þæt (97 aftir hælsingx⁹⁸) laghum sibæn han i fryb⁹⁹) komber. §. 1. Tha thæssæ næmpd skal næmpnæs. þa skulu þær¹⁰⁰) babir wið wæræ. ok ia wiber sighiæ kiærændi ok swarænæ¹) ok þær¹⁰⁰) næmpnis a þe næmpd sum þer baþir sighiæ ia wiber. bæn be XII wæriæ.²) han ær warber. bæn ær ok fallin ber fællæ. (³mæp synom ebæ. (*bæssær næmpdur agha gjöræs fora konungx aræ þa han þingtær i hælsingiæ landi a. konungx vægna. ok bæssæ næmpd skal göræs af samæ skiplaghi sum giærnningun⁵) ær giorþ ii. wil bæssæ⁶) næmpd hwærti⁷) wæriæ æller fællæ. Þa bötæ hwar þeræ lagh slitit sum aff ganger. ok þæn

- 78) B. iordina, swa mangi the äru.
- 79) B. biltughir.
- 80) B. om. at.
- 81) B. fadher suns.
- 82) B. sun.
- 83) B. om. ok.
- 84) B. brodhurs.
- 85) B. sic. A. allir.
- 86) B. add. bort.
- 87) B. äru.
- 88) B. bouo (lege bono).
- 89) B. Hälsingiä.
- 90) B. skiptis.
- 91) B. sunder.
- 92) B. taki malsäghanden.
- 93) B. ginva.

- 94) B. add. han.
- 95) B. konunge.
- 96) B. marker. Thänni skyfling &c.
- 97) B. äptir Landzlaghum Hälsingiä, sidhan &c.
- 98) A. Litt. l omissam infra lineam addidit scriba.
- 99) B. fridh.
- 100) B. ther.
- 1) B. swarändi.
- 2) B. add. medh sinum edhe.
- 3) B. om. mæb synom ebæ.
- 4) B. Thesse nämpdir aghu göras fore &c.
- 5) B. gärningin. 6) B. thässi.
- 7) B. hwarti.

wæri saklös sum till byutz.⁸) ok næmpni abræ⁹) i sammæ stab.¹⁰) Wil annar næmpna ok annær æy. þa nænpni¹) konungx man foræ bæn som æy wil næmpnæ.¹²) ok þæn þe fællæ wiliæ. a¹³) þerræ næmpd staua. §. 2. hwar sum byltugher warber sworin. han hawr manabæ dagh at letæ sik ii fribæller ry-18 mæ. hwar som han (14 husyr ywr bæn dagh bötæ III. marker til bræskiftis foræ ena naat. æller wæri sik mæð XIII þægnæ eþe. husær¹⁵) han fleræ nætter. bötæ XL marker. (¹⁶æller raþæ¹⁷) halfwre næmpd hwat hon wil hælder wæriæ æller fællæ. þe¹⁶) sum þe sighiæ babir ia wiber. Hwar sum byltughan man husær¹⁹) æller hemær innæn þæn dagh hanum ær laghþer til þæs han rymæ skal. wari saklöz (²⁰foræ konungi

g VII.

 ${f S}$ wa skal konungx skatter göræs i angermannæ lande. ok i mæþalpaþa. hwar som a til XII öræ hælsinskæ. ok ær han XX aræ gamal. æller kumin at taknum arfwi.²¹) (²²be göræ twe ett twælyt²³) skin. ok .V. marker i læræptæ.²⁴) aff hwæriæ²⁵) skipi foræ lebungx lama. J. vma ok i bygba.²⁶) ok allom bem pær byggiæ norþæn foræ tu blaskorin skin aff hwærium bughæ. ok ængin²⁷) lepung annan. utan wæriæ land sit hemæ. Hwar sum fæller skat konungx bötæ bre bot marker.²⁸) bem taki konunger. j. sundaba²⁹) X (³⁰mark lærept. aff hwæriu skipi. baþa³¹) foræ skat. ok leþungx lama. hwar sum (³²fall*e*r le– bungxlamæ. bötæ bre bot marker foræ ha. swa foræ annan. ok swa foræ bri-

- 8) B. biudz.
- 9) B. add. *nämpd*.
- 10) B. stadhin.
- 11) B. nämpni.
- 12) B. add. Kunungx man.
- 13) B. sic. A. om. a.
- 14) B. hysir ini then daghin ena nat, Böte 25) B. hwariu. threa bot marker, äller &c.
- 15) B. Hysar.
- 16) Verba æller ia niper hoc loco inepte 28) B. add. ok skattin fram. sunt intrusa.
- 17) A. halfre additum est, at lineola inductum. B. add. sialwer.

- 19) B. hysar.
- 20) C. om. foræ konungi.
- 21) B. sic (arwi). A. arswi.
- 22) B. Tha görin twe &c.
- 23) B. twälit. C. trälit.
- 24) B. läruptä.
- 26) B. Bygdu.
- 27) B. sic. A. ængum.
- 29) B. Sundadhi.
- 30) B. marker läruptä.
- 31) B. badhi.
- 32) B. fällir ledhung äller ledhungs mala.

18) B. ten.

Digitized by Google

pia.³³) Fæller fiærþung bötæ X marker. fæller halft bötæ XX marker. fæller³⁴) alt bötæ XL marker. þem taki konunger. Ganger leþunger ifwr³⁵) haff. æller utt wm aspa sund þa wæri³⁶) saklösir wm³⁷) leþungxlamar.³⁸)

VIII

Hwar sum hær buþ³) far .i. vtroþir. æller i (⁴0landwarn. þryzkær han 19 wiþer. ok hawr æy forfal. böta⁴) þre bot marker. halft konungi. ok halft skipnöti. (⁴2hæriæ þer æller brænnæ. gar skaþa⁴3) a land böta⁴) XL. marker. ok skiftis som för ær sakt

IX

Bönd*i*r ok boolfastæ mæn skulu i warþ sætiæs. ok æy löskæ mæn. fæller man bærg warþ. bötæ sum foræ hærbuþ. swa ok foræ næsiæ warþ. §. 1. taker styræ man warþ foræ bryggiæ⁴⁴) sina. ok⁴⁵) warþer man skurin i þæm warþæ.⁴⁶) bötæ VI bott öræ. kan (⁴⁷skaþa warþa i skipi. vtan aff syo. æller innan⁴⁸) aff landi. bötæ worþmaþer⁴⁹) .III. boot marker ok skaþa⁵⁰) atter. æn þæn warþer æy fangin⁵¹) skaþa giærþi.⁵²) þæn bötæ ok .III. marker warþ fæller. ok skaþa atær æn warþæ kan.⁵³) §. 2. (⁵⁴Sætæs þer för æn hem kuma. skiftis þa⁵⁵) ii þry synder.⁵⁶) Taku⁵⁷) en lut malzeghændæn.⁵⁸) annan

IX: pr., cfr. UplL. KgB. 12: 1. §. 1 = UplL. KgB. 12: pr.

- 33) B. tridhiu.
- 34) B. add. skip.
- 35) B. invi.
- 36) B. *warin*.
- 37) B. fore.
- 38) Pro lepungxlama.
- 39) B. sic (härbudh). A. hær bort.
- 40) B. land wärn, trydskas widher &c.
- 41) B. Böte.
- 42) B. Häriäs ther äller brännas.
- 43) B. skadhi.
- 44) B. bryggiu.
- 45) B. om. ok.

§. 2, cfr. UplL. KgB. 11: 1.

- 46) B. *mardi*.
- 47) B. sidhan skadhi i skipin koma, vthan &c.
- 48) A. haf additum est, at lineola inductum.
- 49) B. wardmadher.
- 50) B. skadhan.
- 51) B. add. sum.
- 52) B. giordi.
- 53) B. add. sum för är sagt.
- 54) B. Sättis thet fyr än the hem &c.
- 55) B. om. pa.
- 56) B. om. synder.
- 57) B. Taki.
- 58) B. malsäghandi.

styræ man.⁵) þriþia (⁶°a sættæræ æll*i*r. kumæ þe hem at osættæ⁶) mali. bölæ þa æftir lanz laghum

.**X**.

Swa ær mælt wm konungx aræ friþ. þa han ær iuær marþbæk⁶²) kumin. þa ær han i laghwærnaþa⁶³) hælsingiæ. þa ær hans friþ⁶⁴) tvinnum X VI örum i⁶⁵) væghum vti þingx⁶⁶) mællum. æn i garþi þær sum han a wæzlu. taka halw dyræ⁶⁷) æn bondæ. ær wæzlu fal i framfærþ. bötæ VIII öræ. ok far han at talu rættæ.⁶⁸) æn baþær⁶⁹) wæzlur fallæ i. framfærþ ok aterfærþ. bötæ XVI öræ ok wirþæ wæzlæ.⁷⁹) (⁷¹Löper maþer at konungx aræ a þingi. warþer öxæ i huggi takin. æller swærþ or sliþrum dræghit.⁷²) spiut i skuti⁷³) arf aff strængi lööst.⁷⁴) XL marka⁷⁵) boot at. ær wagnaspiæl⁷⁶) æller waþa. LXXX marka⁷⁵) boot at bloþlæti⁷⁷) hundræþæ marker.⁷⁸) aff hug æller dööz 20 drap þryhundraþæ marker. þænna friþ a han (⁷⁹i sætæ sinu. ok i samæ fiætum æn han löper at nakrom⁸⁰) manni mæþ wighænz vaknæ.⁸¹) þa (⁸²hafuvi forlöpit friþi synum Warþer a þem friþ⁸³) brutin sum hanom fylghiæ. þa ær (⁸⁴þem böt sum bondum æn han æller þer brytæ friþ a manni. þa skal (⁸⁵hfwar slika bötæ han taker

- 59) B. styrman.
- 60) B. hasäter allir.
- 61) B. osättu.
- 62) B. Mordbäk.
- 63) B. laghwardnadhi.
- 64) B. fridher.
- 65) B. a.
- 66) B. tinga.
- 67) B. drryi (lege dyrri).
- 68) B. rättri.
- 69) B. badhin.
- 70) B. nädslo.
- 71) B. Än madher löper at &c.
- 72) **B.** draghit.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

- 73) B. add. eller.
- 74) B. lustin.
- 75) B. marker.
- 76) B. wakna spiäl.
- 77) B. add. *i*.
- 78) B. add. Hulsar äller huwdh sur, i tuhundradhe marker.
- 79) B. isäti.
- 80) B. nokrom.
- 81) B. waknum.
- 82) B. hawi forlopit &c.
- 83) B. fridher.
- 84) B. tön both.
- 85) B. hwar sliku bötä sum han taker.
 - 4

.**XI**.

- 86) B. äghu Hälsingiär.
- 87) C. Šio wädhiä.
- 88) B. Mordbäck.
- 89) B. add. the hanum.
- 90) Pro skiutum mötæ. B. sic.
- 91) B. add. skiut.
- 92) B. sic. A. i. ater færð æn næghæ skal. þeer skulu till &c.
- **93) B.** fylgia.
- 94) B. inni.
- 95) B. Niurunds.
- 96) B. Silangers, swa tädhan ok til &c.
- 97) B. taki.
- 98) B. nardi.
- 99) B. Jämnin.
- 100) B. siälwer. 1) B. hwariu.
- $\mathbf{1}$ **D**. *nicura*
- 2) B. Böte.

- 3) B. add. sum,
- 4) B. add. skal.
- 5) B. add. ok.
- 6) B. add. a.
- 7) B. Thässir.
- 8) B. Vpsalar.
- 9) B. Sunnarsti.
- 10) B. Höghär.
- 11) B. Sundhedhi.
- 12) B. Silangri.
- 13) Litt. p omissam supra lineam add. scriba.
- 14) A. syobot raap primum scriptum est. B. Sioboradhi, add. ok.
- 15) B. Krununni.
- 16) B. änkti.
- 17) A. Verba: Konungx balker—amen minio sunt scripta.
- 18) B. himeriki fa, om. amen.

- (¹Här byrias Ärfda Balker. Ok tälias i hanum Flokkar siäxtan, ok sigx af thässum malum.
- I. Huru Man skal laghlika Kunu fästä.
- II. Vm Bryllöps giärdir.
- III. Vm Giptämal.
- IIII. Vm Morghingiäf.
- V. Huru Kuna formärkar Morghon gif sinä.
- VI. Vm man warder i Horsiäng dräpin.
- VII. Vm the Giptur Barnä gotz är firi at.
- VIII. Vm Hemfölgdir.
- IX. Vm Giäf ok Köp innan Siänger alster.
- X. Vm Skipti, ther hion skiliäs barnlös at.
- XI Vm Bryst arf.
- XII. Vm Skyldarf ok Kullar arf, ok Bakarf, ok Nidherarf.
- XIII. Vm Offsinnis arf, ok Rantakna kunu Barns arf, ok Skötarf, ok Träla arf, ok Biltughä mans arf.
- XIIII. Vm Lighris böter, ok huru Barn skal sik Fadher wita, ok huru Frillu barn ärwis, ok vm Giäld äptir dödhan.
- XV. Vm Wigh arf.
- XVI. Vm Jarn byrd.

Hurn Man skal laghlika Kunu fästä. I. Flokker.

MAdher skal Kunu²) bidhiä, ok ey medh waldi taka. Han skal fadher hännä ok nästä fränder at hittä, ok therä godhwilia letä. År ey fadher til, tha är modher til: År äy modher til, tha är brodher til: År ey han til, tha

I, cfr. UplL. ÆB. 1.

1) A. Uno folio abscisso, sequentia perierunt, usque ad verba: sum næst ær arfni, cap. 1: pr. Haec itaque, obliquis litteris insignita, ex cod. B supplevi.

2) Knnu errato typographico legitur.

HelsL. Ærfpa B. 1.

är syster til, än hon gipt är. Äy ma mö mö giptä. Är ängin then til nu är vpsagder, Tha wari then näster at giptämalum radha, ok fore barna 21 gotz at see, (³sum (⁴næst ær arfwi. æn arfwæ skyldæ ber bæst viliæ ok bæst (^skunnæ. annat a fæþrni ok annat a möþernæ. §. 1. Hwar sum (^skuna fastæ. þa fæsta mæp .VIII. fastum. IIII. a (⁷quinnæ halfw ok .IIII. a mannæ halfw. ba hun ær til vitz⁸) kumæn, ok ær siælf wib, ær æy swa, ba hafwi hun⁹) wald næy¹⁰) sighiæ mæp næstæ¹¹) frændom sinom. ha hun till vitz komber. gifwr (1²hænnæ fabur æller mobur. æller brobur. æller frander æller annor nokor.¹³) æller ok hanom iorþ æller lözöræ witi (¹⁴þæt mæp fastum hwarra.¹⁵) hwat giwit¹⁶) war. Hwar som kunæ¹⁷) fæstær wlaghlikæ. bötæ .III. marker¹⁸) til þræskiftis. æller dyli mæp .XII. manna ebæ. at han æy (¹⁹wistæ at bær waræ²⁰) forfall i. (²¹Takur siælf fæstnuba fæ²²) ba bötæ bæn sum bar. §. 2. Hwilikin²³) mö man takur²⁴) mot faburs wiliæ. æller moburs hwat hun taker han till aþulz manz.²⁵) æller (²⁶lözkiælæghis. wara miskunna kona faburs (²⁷æller moburs, ok ængæ annaræ frændæ, wil (²⁸fabur æller mobur hænnæ forlatæ sak sinæ. (²⁹göræ þ*æt* foræ þingæ. æll*e*r kyrkiu sokn. ok sibæn taki hun fullæn ærfþa lut. delæs þær wm. hwat þæt war hennæ forlatit æller æy. þa witi³⁰) þæt XII mæn §. 3. Nu kan manz æller quinnæ hugher

- 3) A. post lacunam (vide not. 1. pag. 27.) hic iterum incipit.
- 4) B. näster wari arwä, än arwä skuldi, sum bäst &c.
- 5) B. kunnu, annär a fädherne, ok annär a mödherne.
- 6) B. kunu fäster, Tha fästi medh &c.
- B. hännä wäyhna, ok fiura a hans wäyhna: Tha &c.
- 8) A. Litt. t omissam supra lineam add. scriba.
- 9) B. om. hun.
- 10) B. ne.
- 11) B. nästum.
- 12) B. hänni fadher äller modher, äller broder, äller fränder, äller annar &c.
- 13) A. giva supra lineam add. rec. man. saec.
 XVI. B. add. giva.
- 14) B. medh samu fastnm (sic), sum fyr är sagt, huru thet givit war.

- 15) Vox *hwarra* delenda esse videtur. Cfr. not. 14 praecedentem.
- 16) A. *ginit* bis est scriptum, at posteriori loco lineola inductum.
- 17) B. kunu.
- A. v. marker omissam supra lineam add. man. ut videtur paullo recentior.
- 19) B. wisti ther wara &c.
- 20) Pro maru.
- 21) B. Taker mö sielf fästning, Tha &c.
- 22) Pro fæstnaha fæ.
- 23) B. Hwilken.
- 24) B. taker.
- 25) B. adhal mans.
- 26) B. löskaläghi, Wari miskunna fadhurs &c.
- 27) C. ok modhors, ok änxi annärs.
- 28) B. fadher äller modher hänni &c.
- B. Tha göri thet a tingi, äller fore kirkin sokn. Sidhan &c.
- 30) B. *witin*.

wændis³¹) ok wiliæ æy þe fæstning haldæ. (³²hawa þa þæt þeræ forgiort fæstningæ fæ³³) ok förningæ sum riwr. ok mæp þre marker till þræskiftis. §. 4. Nu ær konu³⁴) siælf a fastningæ stafwnæ.³⁵) ok ær hun XII aræ. skilias³⁶) þy enæst at biscuper wil

.*11*.

Nu warper fæstækona sund i bryllöps timæ. þæn³⁷) laghlikæ war fæst. ok þem sempdæ³⁸) baþum win. ok bæræ swa fastær witni taki þa þe konu mæp frændæ skokki³⁹) sinum. (⁴⁰ok hetæ þæn kona laghtakin. ok æy raantakin.⁴¹) 22 hwar hona röwar⁴²) af hanom siþan bötæ .XL. marker till þræskiftis. §. 1. Nu kan alth wæl waræ. bruþmæn geen bruþ (⁴³fara þær skulu ii friþy⁴⁺) þit faræ. ok þær wæra. ok⁴⁵) þæþæn fara. (⁴⁶mysfyrmæ þem nokor mæþæn⁴⁷) bruþ sitær i fæstum. warþer (⁴⁸hun rani takin æller hwat brutum till hænnæ warþer brutit taki halwa bötir fæstæ maþer.⁴⁹) ok halwær⁵⁰) giftæmaþer. for ranit bötis XL. marker mæþæn hon sitter i fæstum. ok LXXX⁵¹) mæþæn hon sitter ii (⁵²bruþbænki. ok i aþrum brutum ær hun halw dyri æn annor kona. warþer bruþgunmi þokkæ gör. wæri þæt halw högræ⁵³) æn aþri ölbuþz mæn. ok aghi siælwr sak sinæ. æptir laghum. komber bruþ ii siæng mæp bondæ sinom þa aa han foræ hana⁵⁴) baþæ swaræ oc sökiæ. (⁵⁵Hwarþer bruþ fram-

II, cfr. UplL. ÆB. 2.

- 81) B. wändes.
- 32) B. Hawi thet &c.
- 83) B. sic. A. förningæ fæ.
- 34) B. kuna.
- 35) B. fästninga stämnu.
- 36) B. Skilis.
- 37) B. the.
- **38)** B. samdi.
- 39) B. frändä flokki.
- 40) B. Heti tha the kuna &c.
- 41) C. waldtakin.
- 42) B. ranir.
- 43) B. koma, Ther skulu &c.

- 44) B. fridhi.
- 45) B. add. snra.
- 46) B. Misfyrmis them nokot mädhan &c.
- A. Prius æ omissum supra lineam add. scriba.
- 48) B. kuna rantakin.
- 49) B. fästi madher.
- 50) B. halwa.
- 51) B. add. marker.
- 52) B. brudha bänki. I allum adhrum &c.
- 53) B. dyrri.
- 54) B. hänni.
- 55) B. Warder brudhframmu tokki &c.

HelsL. Ærfþa B. II.

ma þokkæ gör.⁵⁶) þa ær hun⁵⁷) halw dyræ æn annur kunæ þær⁵⁸) ölbuþin ær. ok bruþmæn halw dyri æn aþræ gæst*i*r. ölfriþ*e*r ok lagha kar. (⁵⁹wæræ æft*i*r þy som för ær want bondæ ok husfru hans ok barn þeræ.⁶⁰) hawi⁶¹) slikan friþ som sighiæs⁶²) skal i manhælghis balkenom

g.III.

Nu æster man lyuþ ok beþes giftær maal aff skyldum mannom. Þa a þæn kunæ gifta som skylduster⁶³) ær till heþers ok till husfru. ok⁶⁴) till siæng halfwræ till lasæ ok lyklæ. ok till laghæ þriþungæ.⁶⁵) (⁶⁶ok til alz þæs han a æller han⁶⁷) afwlæ fa⁶⁸) i lözörum⁶⁹) til allan þæn ræt war lagh æru. ok (⁷⁰þæn hælghæ eriker konunger gaff .i. nampn faþurs ok sons ok þæs hæl-23 ghæ andæ. §. 1. (⁷¹ok arfwr bondæ æller husfru frænder sinæ. (⁷²ærfwr baþy iorþ ok löözöræ. aghi lözöræ baþin æn iorþ aghi þæt þera sum ærwr

.**III**.

Gifwr bondæ⁷³) husfru sinnæ hindrædagx giff. hun ma hwarte siunka æller flytæ giwi swa mykyt han wil. giwr han i iorþum. þa giwi mæp fastum ok fullum skiælum. giwr han i lözöræ.⁷⁴) þa giwi mæp vitnom sum lagh sighiæ. Swa mykit bondæ hænnæ⁷⁵) giwr. swa mykit ma husfruæ⁷⁶) bonde sinom

 $III = UplL. \pounds B. 3.$

 $IIII = UplL. \mathcal{E}B. 4.$

- 56) B. sic. A. görþæ.
 57) B. om. hun.
 58) B. the.
 59) B. wari alt äpti &c.
 60) B. add. ok redho hion.
 61) B. hawin.
 62) B. sighia.
 63) B. skyldaster.
 64) B. om. ok.
 65) B. tridhiungx.
- 66) Lege: *i allu þy han a* &c. Cfr. UpIL. ÆB. 3: pr.

- 67) B. om. han.
- 68) B. faar.
- 69) B. add. ok.
- 70) B. hin hälghi &c.
- 71) B. Nu ärwer &c.
- 72) B. arwer badhi &c.
- 73) A. bonda quoque legi posset.
- 74) B. lösörum.
- 75) B. hänni.
- 76) B. husfru.

ater (⁷ gifwi mæp samu skiælum. bæssin giæf (⁷ smoghæ be giwi hwat be æru (⁷ ⁹riki æll*e*r fatökari

.*V*.

Nu kan⁸⁰) kona hoor göræ. ok hwarþer⁸¹) hun laghlikæ til wnnan.⁸²) þa hawr hon forgiort (83 morghængeff sinnæ. ok allæ by hun war gipt ok giwæn till

.VI.

Dræper man annan⁸⁴) .i. siængi mæþ kona⁸⁵) sinnæ. æller kona aþræ i siængi⁸⁶) mæb bondæ sinom. æller warbæ babin dræpin. rinder blob a bulster æller blea. fællæ þem XII mæn. (⁸⁷liggi baþæn ogild. skiæræ XII mæn þem sum dræpin æru. Þa fællis þæn till hundræþæ marker som drap. till þræskifptis. hawr han æy pænningæ⁸⁸) at bötæ. giældæ liif (⁸⁹sit foræ drap.. §. 1. (⁹⁰rækær bonde hustru sinæ boort laghtaknæ. ok taker abræ i siæng mæp sik ok faar hænna lasæ ok lyklæ. Þæt kallr (⁹¹wtskutz stool. böta XL. marker till praskiftis⁹²) æn XII mæn fallæ⁹³) han.

.VII.

Nu giptis kona ii karlz boo. giptis till lagha þryþiungx. giptis karl i (^{°4}kuna boo till twæggiæ lotæ. ær þær barna gööz⁹⁵) foræ. þa skal þæt först vndæn

 $V = UplL. \mathcal{A}B. 5.$ VI, cfr. UplL. ÆB. 6.

77) B. gina, medh slikum samu &c.

- 78) B. moyho the gina, hwat &c.
- 79) B. rikari äller fatäkari.
- 80) A. v. kan omissam supra lineam add. man. forte paullo recentior.
- 81) B. warder.
- 82) B. nnnin.
- 83) B. morghongif sinä ok allu thy &c.
- 84) B. sic (annän). A. annar.
- **S5) B.** kunu.

- 86) B. siäng.
- 87) B. Liggin badhin &c.
- 88) B. add. til.

VII, cfr. UplL. ÆB. 7: pr, 1.

- 89) B. fore lijf. Wräker &c.
 90) B. Wräker bonde husfru sinä &c.
- 91) B. vthskutz stola. Böte &c.
- 92) B. treskiptis.
- 93) B. fällä.
- 94) B. kunu boo: Giptis til &c.
- 95) B. barna gotz.

skifptis.⁹⁶) ok affmærkiæs. huru mykit bæt ær sibæn rabæ for barnum, ok 24 (97 barnæ gooz frandir be næstu. annar a faberni⁹⁸) ok annar a möberni. Hwar sum gifptur förær i giptu förræ⁹⁹) æn barna gooz ær wndæn skift. bötæ VI marker till þræskiftis. §. 1. Föræ¹⁰⁰) man owormaghi¹) af arfwi bollæ.²) vtan næsta frændæ wiliæ. böta³) XL⁴) marker till þræskiftis. §. 2. Nu ær barnæ gooz wndæn skift. þa mogha⁵) barn bolagh læggiæ. mæð fabur æller ok mobur. mæb (6næstæ frændæ raab. mæb .VIII. fastum be skulu⁷) wib wæræ. babæ⁸) ha hæt saman læghs (⁹ok swa ha hæt skifwtis

.VIII.

Nu¹⁰) ær maber twægifpter. ok ær¹¹) för vndæn skifpt. þa taker¹²) ein maber halft wib twa kunar.¹³) swa ok æn brær¹⁴) æru. ær kona twægifut, ok ær¹⁵) för wndæn skift. Þa taki hun þriþiung við twa mæn. swa ok æn pe¹⁶) æru þrir. §. 1. Nu kan baþi faþer ok mober döb wæræ. raba¹⁷) ba foræ barnæ¹⁸) ok barnæ gooz. frænder be næsstu. a (¹⁹fæburnæ ok möbernæ. kunnu her mællum siin²⁰) delæ. raha²¹) ha hæn som bæter kan. ok bæter wil. till bæs bær²) barn till vibz²) koma. viti bæt præster beræ mæb twem sanundæ mannom²⁴) sum bem sæmber a. Nu lifwr faber æller mober.

VIII: pr, 1 = UplL. &B. 7: 2, 3.

- 96) B. skiptäs.
- 97) B. barna gotse fränder &c.
- 98) B. fädherni.
- 99) B. fyr.
- 100) B. Förir.
- 1) B. add. ok hans gotz.
- 2) B. bolä.
- 3) B. Böte.
- 4) C. attatighi.
- **5**) **B.** mogho.
- 6) B. nästu frändä radhi.
- 7) B. add. thär.
- 8) B. om. bapæ.
- 9) B. swa ok tha thet skiptis.

10) Quae in principio et §. 1. huius capitis 24) B. sanninda mannum.

leguntur, ea pertinent ad caput proxime antecedens. Cfr. UplL. ÆB. 7: 2, 3.

- 11) Adde æi. Cfr. UplL. ÆB. 7: 2. not. 59.
- 12) A. am additum at lineola inductum est.
- 13) B. kunur.
- 14) B. triär.
- 15) Adde æi. Cfr. UplL. ÆB. 7: 2. not. 63.
- 16) A. se additum at lineola inductum est.
- 17) B. Radhin.
- 18) B. barnum.
- 19) B. fädherni, ok swa a mödherni.
- 20) B. om. siin.
- 21) B. Radhi.
- 22) B. at.
- 23) B. witz.

HelsL. Ærfþa B. VIII.

ok wil æy a gifpto gangæ. þa²⁵) raþi þæt foræ barnom ok barnæ gooz mæb bem skyldæstæ²⁶) a abru²⁷) halw §. 2. Dör fabur²⁸) æller mober. ok kræfwiæ (² syskin sibæn æfptir lut sinum. bæræ³) þa ater gifpt sinæ till skiftis mæß swornum ebe³¹) atta³²) fastær³³) bær wib wara³⁴) at bæt giwit war. ær bæt forgiort. ba standæ³⁵) bæt i lut hans. ær bæt bætræ. wæri ok hans

IX

Nu a bonde wald ath gifwæ husfru sinna till þriggiæ marka.³⁶) swa ma ok 25 husfru hanom gifwa. §. 1. alt bæt bondæ ok husfru köpa saman. babæ iorb ok lözöræ. bæt kallær siængæ köp. (37 aghæ hustru brybiung ok bondæ twa (³⁸lyti i boolkiöpum.

.**X**.

Nu kunu³⁹) hion barnlöz⁴⁰) skiliæs. taki pa^{41} hwart peræ siæng afpt ir^{42}) annat be (*3bæstæ. mæb bolster ok*4) (*5howb dyna. linlak ok a klæbæ. ok agha⁴⁶) hwart þeræ kirkiu klæþæ⁴⁷) siin þe bæstæ i allom stykkiom. æn swa till ær. Lifwr bondæ æft*i*r husfru sinæ. agha⁴⁸) hæst sin þæn bæst ær. ok

VIII: 2 = UplL. *ÆB.* 8: 1. $IX = UplL \mathcal{E}B.9.$

- 25) B. om. pa.
- 26) B. skyldastu.
- 27) B. adhra.
- **28)** B. fadher.
- 29) B. sydskini äpti &c.
- 30) B. Bäri.
- 31) A. at additum at lineolis inductum est.
- 32) A. faf additum est, at lineolis inductum.
- 33) Pro fastæ. B. sic; add. the.
- 34) B. waru.
- 35) B. standi.
- 36) B. marker. Male.
- 37) B. Aghi husfru thridhiung &c.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

X = UplL. EB. 10: pr, 1.

- 38) B. luti i boolköpinu.
- 39) B. kunnu.
- 40) B. add. ath.
- 41) B. thär.
- 42) B. äptir.
- 43) B. bästu hälder än the wärstu, medh bulstär &c.
- 44) B. sic. A. ob.
- 45) B. bleo, ok hofda dynu, ok aklädhi.
- 46) B. aghi. 48) B. Aghi.
- 47) B. kirkiu klädhi.

5

sabul vtæn (49skiftæ. ok bæt han ma faræ til wighis mæbæn swa till ær. ængin annar arfwingiæ⁵⁰) a þætta kræfwiæ. vtan bondæ ok⁵¹) husfru, þættæ nu ær sakt a vtæn skifpta⁵²) væræ. §. 1. Dör bondæ barnlöz, ok þæn kræfwr (5³till arfws till bær. hustru sighir sik mæp barni waræ. föbæs bæt barnit⁵⁴) i bem X manabæ⁵⁵) æftir bæt bondæn döber ær. taki bæt barn arff. ok orff. bæt kallær senabe arff.⁵⁶) föbæs (⁵⁷bæt senæræ. ba ma æy horbarn arfwi skifftæ. fyllæ⁵⁸) þa ater þæt hun hafwr forgiort aff þy gozi sum synt ok seet war. ba bondan⁵) doo

.XI.

Dör bondæ ok lifwr barn æftir. Þa ærfwr barn faþer sin ok swa moþer sum faber. ær babi æfptir syster ok brober. ba takroo) syster bribiung wib brober sin. æ huru⁶¹) mang (⁶²syskin æru. þa taki æ syster þriþiung wiþ brober. lifwr⁶³) barn æft*i*r brober. taki slikt brober barn sum brober. ok slikt systær barn sum syster. swa æruis alt till fæmptæ manz æ hwart æftir föbæs 26 man æller kuna þær hwart föbis fram aff abræ64) ær æy brober65) barn æl-

ler syster barn. ok (66hafwi be ba barnæ barn æftir sik. (67taki bæn arff oc orff brober lut sum af brober ær wt kommin. ok (68 bæn syster lut sum aff syster ær wt kummin. æy ganger þænnæ⁶⁹) arf længræ⁷⁰) æn nu ær sakt wm bryst arff

XI = UplL. AB. 11: pr.

- 49) B. skipti, ok wakn the han ma wäl til 60) B. taki. nighis medh fara, än &c.
- 50) B. ärwingi,
- 51) B. äller.
- 52) B. skipt.
- 53) B. arf sum til bär, Husfru sigher &c.
- 54) C. add. Ok i hem komber.
- 55) B. manadhum.
- 56) C. Senadhä manadhe.
- 57) B. ok thy senär.
- 58) B. Fylli.
- 59) B. bonden.

- - 61) B. swa.
 - 62) B. syskani the äru.
 - 63) B. Linva.
 - 64) B. adhru.
 - 63) B. brodhers.
 - 66) B. hawa thön barn ällär barnabarn &c.
 - 67) B. Takin thön arf &c.
 - 68) B. systor luth then of &c.
 - 69) B. thetta.
 - 70) B. längär.

Digitized by Google

Um skyld arff. (⁷¹taki faþur arf⁷²) æftir sun sin. ok datter⁷³) sina. ok⁷⁴) moþer sum faþer. broþr ok⁷⁵) syster hwar⁷⁶) æftir sinom lut æn (⁷⁷þæn aruingær warþæ.⁷⁸) þær skils siængær alder sum syskin⁷⁹) æru fleræ æn eet. þær komber broþer at arfwi broþer sinum. ærfwi ok aldrigh kuller. kul. för æn annar ær alder döþer. ok aldri siængær alder annær.⁸⁰) för æn annan ær alder döþer. ær þa baþi (⁸¹aftir synder kullæ ok sam kulla. þa taki samkulla .II. lytæ. ok synder kullæ⁸²) þriþiung. æ hwart⁸³) þæt ær syster æller broþer. wari lagh⁸⁴) samu §. 1. vm iæmpnæþæ arff. Delæs viþer faþer faþur⁸⁵) ok moþer faþer. taki halft hwar þeræ. Delæs saman faþer moþer ok moþer moþur.⁸⁶) þe æru iæmnæ at arfwi. E hwar som delæs (⁸⁷saman a faþernæ ok möþernæ. baþi iæmskild⁸⁸) taki halft⁸⁹) hwar þeræ. §. 2. All quinnæ arf skulu utt giwæs i vm iorþum. æn þær⁹⁰) till æru æftir (⁹¹rættæ sylf tali. §. 3. Delæ mæn vm arf ok sighiæ sik baþ*ir* iæmpskyld*ir* wæræ. hawi þa frammæ .II. talu mæn.⁹²) þæn þe wiliæ till arfs swæriæ mæþ .XIIII. manna eþe þa taki (⁹³han arff.

XIII

Um ofsinnis arff. Ganger hær a land. aka mæn i wak. forfaræs i eldi æl-

XII: pr., cfr. UplL. ÆB. 12, 13. §. 1 = UplL. ÆB. 15: pr. XIII: pr., cfr. UplL. ÆB. 17: pr.

- 71) B. Fadher taki arf &c.
- 72) A. æftir additum at lineolis inductum est.
- **73)** B. dotter.
- 74) B. add. swa.
- 75) B. sum.
- 76) B. hwart.
- 77) B. thön ärwingia &c.
- 78) B. add. Vm Kullär arf.
- 79) B. syskuni.
- 80) B. annur.
- 81) B. äpter, snuderkulli (sic) ok samkulli: Taki samkulli twa lyti &c.
- 82) B. sunderkullä.

- 83) B. hwat.
- 84) B. sic. A. om. lagh.
- 85) B. fadhurfadher.
- 86) B. modhor modher.
- 87) B. widher a fädherni ok mödherni.
- 88) A. Posterius *i* in *y*, ut videtur, mutare voluit scriba. B. *iamnskyld*.
- 89) B. half.
- 90) B. ther.
- 91) B. rättu silf tali.
- 92) B. add. Ok.
- 93) B. then arf the til witä.

sabul vtæn (49skiftæ. ok þæt han ma faræ til wighis mæh æn swa till ær. ængin annar arfwingiæ⁵⁰) a bætta kræfwiæ. vtan bondæ ok⁵¹) husfru, bættæ nu ær sakt a vtæn skifpta⁵²) væræ. §. 1. Dör bondæ barnlöz. ok þæn kræfwr (5³till arfws till bær. hustru sighir sik mæb barni waræ. föbæs bæt barnit⁵⁴) i bem X manabæ⁵⁵) æftir bæt bondæn döber ær. taki bæt barn arff. ok orff. bæt kallær senabe arff.⁵⁶) föbæs (⁵⁷bæt senæræ. ba ma æy horbarn arfwi skifftæ. fyllæ⁵⁸) þa ater þ*æt* hun hafwr forgiort aff þy gozi sum synt ok seet war. ba bondan⁵⁹) doo

.X1.

Dör bondæ ok lifwr barn æftir. þa ærfwr barn faþer sin ok swa moþer sum faber. ær babi æfptir syster ok brober. ba takr⁶⁰) syster bribiung wib brober sin. æ huru⁶¹) mang (⁶²syskin æru. þa taki æ syster þriþiung wiþ brober. lifwr⁶³) barn æft*i*r brober. taki slikt brober barn sum brober. ok slikt systær barn sum syster, swa æruis alt till fæmptæ manz æ hwart æftir föbæs 26 man æller kuna þær hwart föþis fram aff aþræ⁶⁴) ær æy brober⁶⁵) barn æller syster barn. ok (66hafwi be ba barnæ barn æftir sik. (67taki bæn arff oc orff brober lut sum af brober ær wt kommin. ok (⁶⁸bæn syster lut sum aff syster ær wt kummin. æy ganger þænnæ⁶⁹) arf længræ⁷⁰) æn nu ær sakt wm bryst arff

XI = UplL. &AB. 11: pr.

- 49) B. skipti, ok wakn the han ma wäl til 60) B. taki. wights medh fara, än &c. 61) B. swa.
- 50) B. ärnvingi.
- 51) B. äller.
- 52) B. skipt.
- 53) B. arf sum til bär, Husfru sigher &c.
- 54) C. add. Ok i hem komber.
- 55) B. manadhum.
- 56) C. Senadhä manadhe.
- 57) B. ok thy senär.
- 58) B. Fylli.
- 59) B. bonden.

- 62) B. syskani the äru.
- 63) B. Lina.
- 64) B. adhru.
- 63) B. brodhers.
- 66) B. hawa thön barn ällär barnabarn &c.
- 67) B. Takin thön arf &c.
- 68) B. systor luth then af &c.
- 69) B. thetta.
- 70) B. längär.

.XII.

Um skyld arff. (⁷¹taki fabur arf⁷²) æstir sun sin. ok datter⁷³) sina. ok⁷⁴) moher sum faher. brohr ok⁷⁵) syster hwar⁷⁶) æftir sinom lut æn (⁷⁷bæn aruingær warbæ.^{7 s}) þær skils siængær alder sum syskin^{7 s}) æru fleræ æn eet. pær komber brober at arfwi brober sinum. ærfwi ok aldrigh kuller. kul. för æn annar ær alder döþer. ok aldri siængær alder annær.⁸⁰) för æn annan ær alder döber. ær þa baþi (⁸ aftir synder kullæ ok sam kulla. Þa taki samkulla II. lytæ. ok synder kullæ⁸²) bribiung. æ hwart⁸³) bæt ær syster æller brober. wari lagh⁸⁴) samu §. 1. vm iæmpnæbæ arff. Delæs viber faber fabur⁸⁵) ok mober faber. taki halft hwar beræ. Delæs saman faber mober ok mober mobur.⁸⁶) be æru iæmnæ at arfwi. E hwar som delæs (⁸⁷ saman a fabernæ ok möhernæ. babi iæmskild⁸⁸) taki halft⁸⁹) hwar heræ. §. 2. All quinnæ arf skulu utt giwæs i vm iorbum. æn bær⁹⁰) till æru æftir (⁹¹rættæ sylf tali. §. 3. Delæ mæn vm arf ok sighiæ sik baþir iæmpskyldir wæræ. hawi þa frammæ .II. talu mæn.⁹²) þæn þe wiliæ till arfs swæriæ mæh .XIIII. manna ebe ba taki (93han arff.

XIII

Um ofsinnis arff. Ganger hær a land. aka mæn i wak. forfaræs i eldi æl-

XII: pr., cfr. UplL. ÆB. 12, 13. §. 1 = UplL. ÆB. 15: pr.

XIII: pr., cfr. UplL. ÆB. 17: pr.

- 71) B. Fadher taki arf &c.
- 72) A. æftir additum at lineolis inductum est. 84) B. sic. A. om. lagh.
- **73)** B. dotter.
- 74) B. add. swa.
- 75) B. sum.
- 76) B. hwart.
- 77) B. thön ärwingia &c.
- 78) B. add. Vm Kullär arf.
- 79) B. syskuni.
- 80) B. annur.
- 81) B. äpter, snnderkulli (sic) ok samkulli: Taki samkulli twa lyti &c.
- 82) B. sunderkullä.

- 83) B. hwat.
- 85) B. fadhurfadher.
- 86) B. modhor modher.
- 87) B. widher a fädherni ok mödherni.
- 88) A. Posterius i in y, ut videtur, mutare voluit scriba. B. iamnskyld.
- 89) **B**. half.
- 90) B. ther.
- 91) B. rättu silf tali.
- 92) B. add. Ok.
- 93) B. then arf the til witä.

HelsL. Ærfþa B. XIII.

ler watni. ærwæ⁹⁴) þe sum næstir æru sum förræ ær sakt. §. 1. Vm sköt 27 arff. aflæ⁹⁵) man barn i löskö læghiæ.⁹⁶) ok vighis han sibæn mæp hænnæ. taki bæt barnit⁹⁷) arff. §. 2. Taker man kunu mæð wald. ok warþer hun hawndæ⁹⁸) i þy. (⁹⁹fællæ han XII mæn þær (¹⁰⁰forö. taki þæt barnit arf. æ hwar by kan arf till fallæ. §. 3. Warber kunæ hær takin mæð afling bondæ sins. kan hæt barn ater koma. (1skuhæ hæt2) profaster mæh XII mannom hwat bæt barn skal arf taki³) æller ok æy. §. 4. Nu kan man æller kunæ wtlændæs (4döæ. þe delæ wm arf sum hemæ æru. hafwr annær (5witnæ till be a grawæ bakkæ waræ.⁶) þa a han viþzorþ.⁷) viti þæt mæp XIIII mannum. §. 5. Hwar sum annan⁸) dræper till arfs. wæri skilder wiber arf ok böta⁹).C. marker till præskiftis. æn pæt ær mæp wiliæ giorth. ok biscopi .VI. marker. war bæt mæb wabæ giort. (10 ba böta IX marker till bræskifptis. ok biscupi bre marker. witi¹¹) bæt XII. mæn hwat bæt war giort mæp wabæ æller mæð¹²) wiliæ. §. 6. Fæster man (¹³kona helbryghbæ. æller siuker. þe han hafwr forrra¹⁴) barn mæp aflæt mæp fastum ok¹⁵) skiælum. þæt ær aþulkona barn.¹⁶) §. 7. Wil kuna ath arwi (¹⁷kumma. sigher sik hawa fööt barn.¹⁸) bæt barn war döpt ii vatni ok baa miælk¹⁹) aff mober spina bæt

- §. 1 = UplL. *ÆB*. 18. $\delta. 2 = UplL. \pounds B. 20.$ §. 3, cfr. UplL. ÆB. 16: 2. §. 4, cfr. UplL. ÆB. 16: 3.
- 94) B. Ärni.
- 95) B. Afler.
- 96) B. löskä läghi.
- 97) B. barn.
- 98) B. hawande.
- 99) B. ok fälli han &c.
- 100) B. fore: Tha taki barn arf.
- 1) B. Tha skudhi thet &c.
- 2) A. pro additum est, at rubra lineola inductum.
- 3) B. taka.
- 4) B. döia, ok the &c.
- 5) B. witni til, therä a &c.
- 6) B. *waru*.
- 7) B. witzord.
- 8) A. aman scriptum est, at ultima lineola litt. 19) B. miölk.

§. 5, cfr. UplL. ÆB. 17: 1. §. 6 = UplL. *ÆB.* 18. §. 7, cfr. UplL. ÆB. 11: 1.

m deleta, ut legeretur n, et alterum n supra lineam additum.

- 9) B. böte.
- 10) B. Böte niu &c.
- 11) B. Witin.
- 12) B. om. mæþ.
- 13) B. kunu, siuk äller hälbrigdu, the &c.
- 14) Lege forra. B. fyrra.
- 15) B. add. fullum.
- 16) B. adhal kunu barn; add. ä hwat han dör äller äy. Aflar man barn i fästum, Thet är adhalkunu barn.
- 17) B. koma, ok sigher &c.
- 18) B. add. ok.

barn ma i (²⁰kyrkægarþ iorþæs. bæri þæt²¹) præster witni mæþ .II.²²) mannom. þær kumbr moþer at maghær arwi (²³barn sins. iæfwær²⁴) þær²⁵) wm þa fyllæ²⁶) æptir mæþ XIIII manna eþe. §. 8. Warþer man byltughur²⁷) ok aflær barn mæþ husfru sinnæ för æn han²⁸) hawr friþ fangit. þæt barn heter rishofþi.²⁹) þæt barn ma æy arf takæ. (³⁰hwærtæ æptur faþur æller moþer E huru³) biltughum manne falder arff.³²) mæþæn han byltugher ær. þa ær³) han skilder wiþr aarf æn þa han hafwr friþ fangit. þa ma han ærwi³⁴)

g XIIII

Spanar man moher mans æller dotter. bötæ .VIII. marker. IIII. malsattæ .II. 28 konunge ok .II. ællom³⁵) mannom.³⁶) spanar man kuna³⁷) mans af garþi. swa at hænnæ³⁸) fylgher koster æller klæþi. þa gifwi vtt kost swa mykin. sum han vil eþæ³⁹) æftir fyllæ. ok bötæ .IIII. marker malzættæ⁴⁰) .II. konungi. ok .II. allum mannum. (⁴¹Spanar man syster mans. bötæ .II. marker malzattæ .I. konungi⁴²) ok .I. allum mannum. Later mö liggiæ⁴³) sik. bötæ han faþer hænnæ XVI öræ.⁴⁴) broher .VIII. öræ. syslingæ⁴⁵) IIII öræ æn aff garþi lokkær swa at kost mæþ fylghiær. wari boot halfw meræ. §. 1. Faþur⁴⁶) a frilla barn⁴⁷) föþæ siþæn þæt ær aff spinæ want þær til (⁴⁸föþæ moher.

XIII: 8, cfr. UplL. ÆB. 21.

XIIII: 1 = UplL. $\pounds B$. 23: 2.

 20) B. krikiugard (sic) iorda. 21) B. thär. 22) C. tolf. 23) Pro barns sins. B. barni sinu. 24) A. Posterius æ omissum supra lineam add. scriba. B. Jäwäs. 25) B. thet. 26) B. fyllis. 27) B. biltugher. 28) A. v. han omissam supra lineam add. scriba. 29) B. rishafdi. 30) B. hwarti äpti &c. 31) B. hwar. 32) B. add. til. 33) B. mari 	 86) B. add. Spanar syster mans, Böte twa marker malsäghandi, ena Kunungi, ok ena allum mannum. Cfr. not. 41 infra. 37) B. kunu. 38) B. hänni. 39) B. edh. 40) B. malsatta. 41) B. om. Spanar — mannum. Cfr. not. 36 supra. 42) A. ko scriptum est, omissa nota abbrevia- tionis. 43) B. lighrä. 44) B. add. ok. 45) B. Kadhir
34) B. <i>ärwä.</i> 35) B. <i>allum</i> .	47) B. frillu barn sit.48) B. tha födhe thet modher.

HelsL. Ærfba B. XIIII.

§. 2. Frillæ barn⁴⁹) skal hafwa .VI. marker. dotter⁵⁰) .III. marker. æru beer twa. taki babi .VI. marker. æru be fleræ. fa æy by meræ. vtan (*1sön faa folkwakn æfptir faþer sin hug wakn ok liifwakn. ok⁵²) III (⁵³tylter skötæ stræng, ok bughæ. Kunnu frillæ barni⁵⁴) pænningæ waxæ⁵⁵) skiftis swa hans arf sum all annor arf. §. 3. æru giæld æftir döþæn.56) hafwi ængin wald arfwi skifptæ (⁵⁷förræ giæld æru aff markab be han giældæ attæ. Winnis æv pænungæ⁵⁸) till. þa brista⁵⁹) slikt aff mark sum aff mark. þær ær want pænningæ taka sum ængu⁶⁰) till æru. ok (⁶¹arfwr wæri saklösir. Hwar bæn⁶²) annan ærfwr. (⁶³hawi swa lett sum liuft. dyl han giæld ba⁶⁴) dyli sum lagh sighiæ

.X V. .

Um⁶⁵) wighærfþ. Sun ær wigharfwi⁶⁰) faþurs. ok faþer sunar.⁶⁷) broþer broburs. Nu ær sunar sun. Nu ær fabur fabur.⁶⁸) Nu ær brobur sun. Nu ær suster sun⁶⁹) Nu ær dotter sun. Nu ær moher fahur.⁷⁰) Nu ær faherbrober. Nu ær mober brober. ær⁷¹) ængin till af bæssum, þa gangi wighær 29 ærff⁷²) sum all annor arff

XIIII: 2, cfr. UplL. ÆB. 24: pr.

- 49) B. Frillu barn.
- 50) B. add. taki.
- 51) B. sun fai &c.
- 52) B. om. ok.
- 53) B. tölptir skutä sträng, ok bogha.
- 54) A. filli barni scriptum est, at litteris filli rubra lineola inductis, frillæ supra lineam add. scriba. B. frillubarni.
- 55) B. wäxä.
- 56) B. add. Tha.
- 57) B. äpter han fyr än giäld &c.
- 58) B. päninga. 59) B. bristi.
- 60) B. ängi.

 $\delta \cdot 3 = UplL. \pounds B. 25: pr.$

- 61) B. arwer warin saklösir.
- 62) B. sum.
- 63) B. Tha ärni sna &c.
- 64) B. om. pa.
- 65) B. om. Um wighærfp.
- 66) A. Loco v. wigharfwi aliud quoddam vocabulum antea fuit scriptum.
- 67) B. add. ok.
- 68) B. fadhur fadhir.
- 69) B. syster sun.
- 70) B. modhor fadhir.
- 71) B. add. ok.
- 72) B. nigher arf.

.XVI.

Æfptir wars hærræ byrþ. (⁷³þusund aar ok þryhundruþ aar ok XX aar. bæn næstæ (⁷ obunzdagh afptæ bær iunkhærre magnus war halshuggin. VIII. daghum afptir⁷⁵) sancta trinitatis dagh i stokholmi. for by at α arki α biscop⁷⁶) olawr kiærbi ath iarnbyrb war ater wptakin i. hælsingiæ landi. sibæn hun war af lagh β i konung magnusæ⁷⁷) daghæ⁷⁸) β a staddis þættæ ii stokholmi af alt konung magnusæ raaþ som konung*e*r ær baþæ i sweriki ok norghi. ath iarnbyrþ skuldæ aldri optæra⁷⁹) wæra. ok tox þær foræ þe⁸⁰) samu⁸¹) rætter sum förræ war⁸²) vm þe⁸³) maal iarnbyrþæ maal waru. ok skal bötis⁸⁴) for hwart maal. (85 pæt nampd fæller swa sum (86 föra iarni87) vrþa fuul. §. I. wænir man annan⁸⁸) til þiufs. æru æy aterfang till. ok a hændi takit. (89 wæbi babin till (90.III. marka. pæt skulu .XII. mæn91) witæ hwat pær ær⁹²) sant wm. ok hawi þæn wæþ fæ som winder mæþ XII. mannum.⁹³) bæssa næmpnd⁹⁴) a (⁹⁵konungx mæn halwa, ok malatti næmpni, ok halfuæ bæn sakin gifs ok swa wæræ⁹⁶) i allom malom. *bæ*r næmpdær maal æru. wtan hæt. naar kuna wil barnafaher sin witæ. æller barn faher æftir moher sina döhæ. ha a hwart heræ een man næmpnæ.⁹⁷) tiltalændæ. ok swarændæ.

XVI: 1, cfr. UplL. ÆB. 23: pr, 1.

- 73) B. tusand arum, thryhundrada arum 87) B. sic (vide not. 86 pracedentem). A. ok tinghu arum, vm then &c.
- 74) B. odhins dagh äpter thet iunk härra &c. 88) B. sic. A. annar.
- 75) B. äpter.
- 76) B. Arkibiscup.
- 77) B. add. ok kunung Birghirs.
- 78) B. daghum.
- 79) B. optare.
- 80) B. om. pe.
- 81) A. maal additum est, at rubra lineola inductum.
- 82) B. add. tolf manna nämpd.
- 83) B. thön.
- 84) B. bötäs.
- 85) B. sum nämpd &c.

- iæm v. iæni.
- 89) A. Litt. i omissam supra lineam add. scriba. B. Wädhin badhi &c.
- 90) B. thre marker.
- 91) B. add. skiära, ok.
- 92) A. war primum scriptum est, at w rubra lineola inductum punctisque subiectis notatum, et a in æ ab ipso scriba mutatum.
- 93) B. sic. A. manna.
- 94) B. sic (nämpd). A. mæmpnd.
- 95) B. halva nämpnä Kunungx man ok malsäyhandi, ok halwa then &c.
- 96) B. ware.
- 86) Pro före v. fore. B. thet at han ath 97) A. pa a hwa additum est, at haec du-iarni fallin wrdi. Wänir &c. plici lineola, nigra et rubra, induxit scriba.

HelsL. Ærfpa B. XVI.

be II. skulæ⁹⁸) bok i (⁹⁹hænd*e*r taka. ok swæriæ. at be .VI. sanundæ mæn¹⁰⁰) næmpnæ hwar þeræ. þe XII. sculu annan wæriæ. ok annan¹) fællæ mæð sjnum ebe. fælz²) mannin. bötæ .III. marker³) at han barn duldi. ok lighris boot 30 æftir lanz laghum. (⁴fælz kunu æll*e*r barnit. Þa raþi þæt biscuper hwat bæt barn skaal inlændis wæræ æller (5æy. þæssæ næmd skal i sama þingi swæriæ sum (⁶hun næmpnis. æn eþsört⁷) ær. ær (⁸for hælgh. æller fastæ. þa (⁹swæriæ a þe næstæ laghkalluþæ þingi þa eþzörtt¹⁰) ær. sum babæ kallabæ karl ok konunger. bæt samæ be (11 vitnæbæ. hwar sum 12) af ganger. ok æy gör bæt han ær¹³) till næmpder. bötæ .III. marker ok næmpnis annor¹⁴) i samæ staþin. kan næmpd¹⁵) mallom¹⁶) sin delæ. sum*i*r wiliæ wæriæ. ok summir fællæ. æru þær¹⁷) fleræ sum wæriæ (¹⁸viliu wæræ saklösyr. ok ber bötæ¹⁹) sum aff gangæ ok aþræ²⁰) næmpnis i sama stab.²¹) be næmd skal æ ful wæra. Þa swæriæs skal. Þæssæ næmdæmæn skulu wæræ bolfastir. ok i sama skiplaghi takas sum gærþæn ær gjorþ i. (²Sitia twe a þingi sum næmpd skulu göra. annar næmpnir ok annær æy þa ær²³) þæn fallin æy wil næmpnæ. (24 Nu ær talder ærþæ balker.25) swa lati guþ oos skiftæ aarf. at wi byggum all himærikæ. pæt waræ²⁶) war parf. amen²⁷)

- 98) B. skulu.
- 99) B. hand sik taka.
- 100) B. sanninda män.
- 1) B. sic. A. annur.
- 2) B. Fals.
- 3) B. add. fore.
- 4) B. Fals kuna.
- 5) B. vthländis fara. Thässe nämpdir skulu i &c.
- 6) B. ther nämpnäs.
- 7) B. edhsworit.
- 8) B. hälyd fore äller &c.
- 9) B. swäri a thy nästä layhkalladu tingi.
- 10) B. edhsörit.
- 11) B. a fyrstä tingi witnadhu. Hwar &c.
- 12) B. add. ther.
- **13**) B. *warder*.

- 14) B. annar.
- 15) A. Litt. d supra lineam est scripta.
- 16) B. mällum.
- 17) B. ther.
- 18) B. wilia, Warin the saklösir.
- 19) B. bötin.
- 20) C. aldrigh. Male.
- 21) B. nämpd.
- 22) B. sic. A. om. Sitia göra.
- 23) B. ä.
- 24) A. Verba: Nu amen minio sunt exarata.
- 25) B. Ärfda balker.
- 26) A. waræ bis scriptum est, at posteriori loco nigra lineola inductum.
- 27) B. om. amen.

Hær byrias manhæliæs balker¹) ok tæliæs i hanom flokkær XXX. VIII.

I Vm be draap²) fæ kan göræ II (3Æn owrmaghi æller galin man dræper man III Vm draap af⁴) handlösum wabæ IIII Vm affalz drap V Vm dulghæ drap. ok dana arf VI Vm wiliæ wærks⁵) drap ok gæsti⁶) VII Vm þokkæ böter VIII Æn⁷) owrmaghi gör man sarön⁸) IX Vm wiliæ wark⁹) i sar*um*. ok læstis böt*e*r X Huru længi man scal sarum warþæ XI Huru man scal annan viþ sar bindæ XII Vm lækæris fæ.¹⁰) XIII Vm pust ok blotlæti¹) XIIII Vm saar i bingx fribi ok snækiu fribi XV Vm höghstæ¹²) saar XVI Vm morb ok raan XVII (13 Æn scaþa man manz worber rænter XVIII Vm handraghit raan XIX Vm lwt raan XX (14Vm lik raan XXI (15Vm attætighi markæ giæld i drapum 1) B. Manhälghis Balker. 2) B. add. ther. pitis. 3) B. Vm Onvormagha drap ok Galins mans. 4) B. sic. A. *æller*. 5) B. sic. A. miliæ mærki. 6) B. Giäster. 7) B. sic. A. Æ. 8) B. saran.

9) B. Wilia närk.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

banz man ok hans vitni. Cfr. textum ca-

11) B. Blodhläti.

12) B. Höxto.

- 13) B. Vm Skadha madher mans warder ränter af hanum.
- 14) B. sic. A. invertit ordinem huius tituli ac proxime sequentis.

10) B. sic. A. loco v. lakaris fa habet vm 15) Cfr. not. 14 praecedentem.

31

41

Digitized by GOOGLE

- XXII Vm (16innan siængæ drap17)
- XXIII Huru hundrabæ markæ giæld skiptis¹⁸)
- XXIIII Vm be maal babæ gangæ¹⁹) liif ok gooz²⁰) foræ

XXV Vm drap mællum præst ok lekmanz

XXVI Huru man skal drap witi²¹) sæt ok böt

XXVII Vm övæ drap (² ok forgærnigær² ³)

XXVIII Huru man scal annan til (²⁴sak winnæ ok æn biufwr²⁵) slipper.

(²⁶ok gifwr bondæ sak fora band oc (²⁷omagha biufnab

XXIX Vm biufnæbæ klandæn²⁸) ok lebzn

XXX Vm runbiuf

XXXI Vm ransakin²⁹) i biufnabi ok wiber taku³⁰)

XXXII Vm agna bak ok (³ guinnæ biufnæb

XXXIII Vm kirkiu biuf

XXXIIII Vm man taker biuf annars

XXXV Vm væghæ fyndir ok liusning³²)

XXXVI Æn man hitter fæ manz

XXXVII Vm watn fyndir

XXXVIII Vm mangiæld

 \mathbf{N} u kan fæ man dræpæ. hwæriæ handæ fæ þæt hælst ær. þa fa³³) hans

1: pr, 1, 2, cfr. UplL. ManhB. 1: pr, 1, 3.

- 16) B. Drap innan Siängar.
- 17) A. drapu, ut videtur, scriptum fuit, at ultima littera deleta est.
- 18) B. skiptäs.
- 19) B. ganger.
- 20) A. Litt. z fere deleta est.
- 21) B. nita.
- 22) Verba: ok forgærnigær delenda sunt. Cfr. textum capitis.
- 23) B. Forgiärningar.

- 24) Legendum videtur *biufsak*. B. Tiufs witnä. ok &c.
- 25) B. sic (tiuwer). A. pufwr.
- 26) B. om. ok band.
- 27) B. vm Onormagha tiufnad.
- 28) B. sic. A. blandæn.
- 29) B. Ransakan.
- 30) B. add. tiuf ok Bodrät.
 31) B. Skafl tiuf, ok än Kuna stiäl.
- 32) B. Liusningar.
- 33) B. fäi.

arwm fæ fram þæt samæ. ok XVI öræ mæþ foræ fulsæræ. VIII öræ.³⁴) foræ bloþlæti .IIII. öræ. ok (³⁵raþa siælfwr fæ sinu Nu dyl þæn sum fæ³⁶) a³⁷) 32 æru æy witni til. þa wæri sik mæþ slikum eþæ sum³⁸) lagh sighiæ. §. 1. föþer man dyur hemæ æller fughlæ. warþi swa foræ þy sum³⁹) (⁴⁰foræ alla aþru fæ sinu. §. 2. Dör fæ i tillbuþi. taki swa quikt sum döt. ok suua⁴¹) döt sum quikt. Dræper man þæt fa⁴²) wtan hans wiliæ sum hafwa skal gifwi þa quikt foræ döt.⁴³) æller wæri sik mæþ VI (⁴⁴manna eþæ. at þæt doo æy foræ hans skuld.⁴⁵) §. 3. Dræper man fæ⁴⁶) mæþ harms hændæ. bötæ⁴⁷) atter skaþa.⁴⁸) ok VIII. öræ boot at i þriþiung hwan.⁴⁹) Gör man fæ saart skær⁵⁰) aff topp æller tagl. swa at lyt ær. bötæ VIII öræ malzattæ. §. 4. Dræper fæ annat fæ. þa skal mætæ⁵¹) þæt quikæ. ok⁵²) þæt döþæ. hafwa⁵³) halwæn skaþa hwar.⁵⁴) hwat þæt ær bætræ æller wærræ. Ær hæster ii hæftum. kumber annær hæster till ok dræper han. æller saræn gör. liggi i fullum giældum. ok þæn (⁵⁵ogilder till kom (⁵⁶warþer han saar svva at han ær oför fae hanum annæn⁵⁷) atter. wm war ok an

.**II**.

Dræper owormaghi man. þæn minnæ ær æn XII. ara. æller⁵⁸) sarghær.

II, cfr. UplL. ManhB. 2.

- 34) C. Aliqui add. Ok fä medh.
- 35) B. radhi. A. Verba: rapa fæ fere extrita sunt, at scripturam ipse, ut videtur, renovavit scriba.
- 36) B. om. fæ,
- 37) B. add. Äru witni til, hawi then witzord sum skadha fik.
- 38) A. Loco litt. *m* antea, ut videtur, scriptum fuit *nj*.
- 39) A. all a additum est, at lineola inductum.
- 40) B. allu adhru &c.
- **41**) B. swa.
- 42) Pro fæ. B. sic.
- 43) B. add. ok göri sna godhan dödhän bana, sum qwickan.
 44) A. Altera lineola posterioris n omissa est,
- 44) A. Altera lineola posterioris n omissa est, ut legi posset mama. B. mannum, at &c.

- 45) B. skyld.
- 46) B. add. mans.
- 47) B. Giäldi.
- 48) B. skadhan.
- 49) B. hwarn.
- 50) B. sic. A. om. skær.
- 51) B. miäta.
- 52) B. add. sna.
- 53) B. *Hawi.*
- 54) A. hman scriptum est, at n scalpro mutatum in r. B. add. therä.
- 55) B. nari ogilder sum til komber.
- 56) C. än han warder o öker (pro warper — oför).
- 57) B. sic. A. annær.
- 58) B. add. ok.

gialdi halwm gialdum. warber han dræpin æller sarghæber wari halfw⁵⁹) dyri⁶⁰) æn fultiþæ man.⁶¹) §. 1. Nu kan man galin warþa. þa sculu frænder hans bæt liusæ foræ sokn ok i hæfptum⁶²) hafwa. æller (⁶³wærkum hans warbæ. slipper han löös ok dræper man. æller brænner by. æller gör annæn⁶⁴) (6^sskadha: Liggi i halvm giäldum. Swa a badhi takas ok giäldäs fore han, än han dräpin warder: Swa ok fore galna kunu. Ey skal fore hona mera giäldä, än fore galin man, i thässu mali, ok äy takas. Hawi then wald sum skadha hawer fangit, hwat han wil häldär witna til hans, äller widh laghum taka, i thässu mali. §. 2. Nu sigher annar galin man wara, äller owormagha, ok annar äy: Witin thet tolf män, hwat hälder är.

Vm Drap af Handlösum wadhha. III Flokker.

HAndlös wadhi ma fylläs medh witnum vthan malsäghanda wilia, ok engin Warder man dräpin medh wadha: Siu marker är wadha both. annär **w**adhi. Nu skiuter man spiuti, äller kastar stene, ällär skiuter af bogha iwer hws, ok seer ey hwar thet nidher komber, äller komber fyr nidher än skadhi görs, stiunkär sidhan af stene äller stukki, äller af nokru andru: Thet är handlös wadhi. §. 1. Gör man siälfskut j skoghi, sträng äller stappu, äller grawar: Han skal lysä före grannum ok sokna mannum. Far nokor sidhan skadha af, Liggi j wadha giäldum, siu marker.⁶⁶) Lysär han ey, ok äru ey treggiä manna witni til: Liggi tha j halwm giäldum, fore glömsko sinä. §. 2. Alle wadha edhe aqhu qanqas j laqha stämnum. Hawi ok ängin länsman wald at qwäliä then edh: Han a ey both i, än edhrin fals.

III = UplL. ManhB. 4, 5.

- scriba.
- 60) B. höghri.
- 61) B. madher.
- 62) A. Loco litt. p antea scriptum fuit t.
- 63) B. wardin wärkum hans. Slipper &c.
- 64) B. sic. A. annær.
- 59) A. Litt. f omissam supra lineam add. 65) A. Sex, ut videtur, foliis deperditis, sequentia perierunt, usque ad verba: sik. witnæs till &c., cap. 14: pr.; quamobrem haec, currentibus, ut dicunt, litteris insignita, ex cod. B supplere, necesse fuit.
 - 66) Lege markum.

HelsL. Manhæliæs B. IIII.

Vm Affals drap. IIII. Flokker.

KLywer man i siägl trä medh bön skipara, falder nidher, ok far af bana: Liggi i halwm giüldum. Kliwer fore käti skyld: Wari o böter. Dyliä the, at the ey badho han vpkliwä: Dylin medh fiurtan munna edhe. Far ok then skadha nidhri är stadder, Tha wari ogilt. §. 1. Falder hws a man, äller widha kaster, far af bana: Liggi i wadha giäldum. År brunder i gardi, han skal byliü ok vm hyliä: Aghu brun flere än en, fällir annär, ok annär bygger, falder i folk, far af bana: Tha giäldi then sum fällir, ok ey then sum bygger. §. 2. Wil man rätta steen äller studh, vpdrät skipa äller vtskut skipu: Giäldi then giängis bidher. §. 3. Hogga twe trä ett, fa badhin bana: Liggin o bötter. Far annär bana af, Bötis ater medh wadha botum. S. 4. Siter man i satu, wil diwr skiuta, warder man fore, far bana af: Ligge i wadha botum. §. 5. I thessum malum nu äru saghda,67) tha a biudha wadha edh fore, tolf manna, ok fylli i layha stempnum, Ok böte siu marker malsüghandi.⁶⁸) Han skal tilbindha a grama bakka, ok fore sokn sinne, ok a tingi eno. §. 6. Dräper fadher äller modher sitt barn medh wadha, ok äy medh wilia, qwäl sidhan annät therä annät: Wäri sik medh wadha edhe, Ok hawi ängin annär ther wald til at qwäliä thet: Ok Biscuper radhi fore script hans.

Vm Dulgha Drap ok dana Arf. V. Flokker.

A Hwar man hittar lik ürrat ok vndat a manna äghum, äller almänningium, vtan i lästum husum: Tär a skjpnöti bana finnä innän natt ok iamlanga, ällär botum vppi halda, fyratighi marker, Kunungx ensak. Hittis i lästum husum, Böte hundradha til treskiptis, then husit a: än ey kan then finnäs bani är. Ä hwar man giter draparan til wnnit laghlika: Wari skip-

68) Pro malsäghanda.

IIII: pr, 1-3 = UplL. ManhB. 6: pr, 1, 2, 4. V = UplL. ManhB. 8. §§. 4 - 6 = UplL. ManhB. 7: pr, 1, 2.

⁶⁷⁾ Lege saghd.

nöti saklöst. Å hwar ey synis handamärk a liki, Thär mari skipnöti saklöst. Sigher annär handawärk a wara, ok annär ey: Witin thet sex män, Ok radhi then äpti kärir. §. 1. År han vthländsker: Tha taki Konunger arf hans, än han lekman är, ok biskuper än han klärker är. All dula drap treskiptes. År han inrikis födder, ok komber ey arwi hans i try aar: Tha giwis gotz hans fore siäl hans, kirkium ok klostrum.

Vm Wilia wärks drap, ok Gäster. VI. Flokker.

DRäper gäster gäst at bonda: Then a äpter bana letä sin hawer mist, Ok bonde mari saklös: Ok mari fridh both halm minni ün at bonda. Dräpäs the, gäster ok bonde, Tha är bonde halw höghri ath fridh botum än gäster. §. 1. Åghas widher bonde ok stafkarl, Tha bötüs fore stafkarl halw minnä än fore gäster,⁶⁹) ok thön⁷⁰) böte han sum gäster. §. 2. Swa byriäs hemsokn, sum ytärst ganger horn ok howa i: Thär är both halwer örä malsatta, atta örä konungi, ok atta örä allum mannum. I midhalhagha öre malsatta, atta örä konungi, ok atta örä allum mannum. Ån i ängi, fiura örä malsatta, atta örä konungi, ok atta allum mannum. Än i ängi akerfastu, ok swa i akri, ok swa i höladhu, ok i bislingardi: Thär är both atta örä i tridhiung hwarn. I kornladhu i akri stander: Both säxtan örä i tridhiung hwarn. Än i ländästadh, ok i humblagardi, ok i fägardi, ok i halmladhu: Thär är both tolf örä malsatta, atta örä konungi, ok atta allum mannum. I nötä husi: Threa marker malsatta, en marker⁷¹) konungi, ok ena allum mannum. Nötä hws¹²) i gardi: Twinum sextan örum malsatta, siäxtan örä konungi, ok siäxtan allum mannum. Än i lana: Böte boghum twem i tridhiung hwarn. Müllum triskulla ok ärnis: Siäx bogha i tridhiung hwarn. Widh ärni: Atta bogha i tridhiung hwarn. Mällum ärnis ok galbänx: Tolf bogha i tridhiung

VI: pr., cfr. UplL. ManhB. 9: pr.

70) Lege thö v. tho.

71) Lege mark.
72) Vox Nötä hws delenda est.

46

⁶⁹⁾ Lege gäst.

hwarn. A galbänki, siäxtan bogha i tridhiung hwarn. År¹³) mällum galbänx ok qwinnabänx: Atirtan boghar j tridhiung hwarn. A qwinnä bänki: Tiughu boghar i tridhiung hwarn. Warder man slaghin i siäng sinni: Fiura ok tiughu boghar i tridhiung hwarn. Nu minskas swa i vthgangi, sum wäxti i ingangi.

Vm Tokka böter. VII. Flokker.

Giwer man tokka ord a tingi, äller at kirkiu, kallar han tiuf äller mordara, trulkarl äller trulkiärling: Haldi fram ordum sinum, äller böte tre marker. Brighder man adhrum garfwä sät, äller kallär kunu mans skökio: Böte tokka böter amiä taki tridhiunginum minnä. §. 1. Warder Kunungx man dräpin: Tolf marker tokka both at. Biskups man: Siäx marker. Riddara swenä, trea marker. Thänni tokki komber äj i, vthan i drapum: Taki the both herra thes sum dräpin är.

Än Owormaghi gör man saran. VIII. Flokker.

 $\mathbf{N}V$ kan owormaghi man til blodz sla: Wari both thes tre örä. Fulsäri säx örä, hwat thet är i hofdi äller i huldi, hwat thet är i fridhi äller mällum, hwat thet är wadhi äller wili. Nu skal hanum läkir biudhä: Fällir han thet budh, tha är laghslitit säx örä. Nu wil wäriandin owormaghans wäriä han, dyl antwäggiä blodhläti äller fulsäri, hawer han til tweggia manna witni, siälwer tridhi: Gangi fram medh them witnum. Åru äy witni til, tha wäri sik medh Landzlaghum.

Vm Wilia wärk i Sarum, ok Lästis böter. IX. Flokker.

STander madher medh sari, ok annär fölghir dödhum: Hawi then witzord dödhum fölghir. §. 1. Far man blodhsar i hofdi äller huldi: Böt medh atta VII: 1, cfr. UplL. ManhB. 20. 73) Än legendum videtur. örum. Lösir man been vr sari: Böte öre fore ben ett, twa örä fore annät, fiura örä fore tridhiä. Far af last äller lysti,¹⁴) i händer äller föter, Tha wari both halw dyrrä. Far man hulsar i nidhrä huli: Böth medh twinnum siäxtan örum. I ywrä huli, threa marker. I brysti, tolf örä. I halsi, twinnum siäxtan örum. Far man saar i anliti, swa at hult giter hatter äller huwa: Siäxtan örä both at. Giter ey hult, Wari tha halw dyrrä. Slar man tan vr hofdi: Säxtan örä both at. Fore hofwd sar, siäxtan öre: Ganger i (¹⁵holwäri, halw dyrrä. Skadhar hiarna hinnu, Böte siäx marker. Kunnu thässi sar sinä mällum delä: Hawi then witzord sar hawer höxto at botum: Äru sar iampn, tha hawi then witzord sum witni fölghir.

Huru längi man skal Sarum warda. X. Flokker.

SWa längi skal man sarum warda: Fore liflati, dagh ok iamlanga. Swa ok lästis böter, wardi samuledh. Hwar sum taker sara both innan dagh ok iamlanga: Hawi förtakit botum sinum, i dödzdrapum.

Huru man skal annän widh Sar bindä. XI. Flokker.

GRiper man til witnä, ok mil han fore bindä, Tha skal han bindä han widh medh twem mannum, ok fiughurtan manna edhe, them thär waru ok a saghu thet han the giärd at giärdi: Fyllir han swa lagh i stämpnum, tha giäldi hin botena äpti brutum sinum til sakinni är bundin. Griper til witnä, ok later see witnin sijn, ok falder sidhan, Tha wari then saklös sakin gifs. Wites hanum sakinä, ok är ey witni til, Tha wäri sik medh fiughurtan manna edhe.

Vm Läkäris fä. XII. Flokker.

THettä är läkäris fä: Fore höxto saar, atta örä: At sma sarum, fiura örä.X, cfr. UplL. ManhB. 25: pr.X1 = UplL. ManhB. 26.74) Lege lyti.Cfr. cap. 14: pr.75) IHRE (Gloss. I. pag. 893.) credit legendum

(5) IHRE (Gloss. I. pag. 893.) credit legendum esse: hol, væri halwu dyrræ.

Biudher han thet laghlika fore kirkin sokn, äller a tingi. Bindher ey swa, Tha böte siäxtan örä i tridhinng hwarn, ok atta örä fore sma saar.

Vm Pust ok Blodhläti. XIII. Flokker.

Nv slar man adhrum pust, äller medh stang, äller steen, ok synis ey akomor, warder thet giordt fore kirkiu sokn, äller i öldryki, a torghe, at badstuw, äller a tingi: Thet skulu twe män wita, the ther waru ok a saghu. Wäria the han, wari saklös: Fällä the han, böte thre marker til threskiptis. Samu witni warin vm pust, sum vm blodhläti: Ok tho bötis hwart äpti sinni sak.

Vm Saar i Tingxfridhi ok Snäckiufridhi. XIIII. Flokker.

WArder man saar j tinx fridhi äller snäkkiu fridhi, fullum sarum: Fiuratighi marker both at, til treskiptis. Gör ok blodhwiti i thänne fridh: Böte sex marker til treskiptis, thär sattir koma saman, ok skiliäs osattir. Warder laster äller lyti i thässum sarum, Thär bötis hwart vm (⁷⁶sik. witnæs⁷⁷) 33 till mæp II. mannum. ok XIIII mannæ epe. §. 1. Nu faar man saar eet. tw æller fleræ. gör þæt alt een man. ok swa wip kænnis. þa a þæn sak sik kænnær. han a. a. þingi wip kiænnæs.⁷⁸) ok brut sin fæstæ. ok þo æy meræ böta æn saræ bot enæ. Huggæ twe æller þre een man. æller huru mangir þeer æru. ok bindæ twe mæn fleræ wip sarin æn een. (⁷⁹ok fyller lækirin fulsæri.⁸⁰) bötæ hwar sinæ saræ boot i þem⁸¹) sarum. æy warþer þe boot meræ.

XIII = UplL. ManhB. 28: pr. XIIII: pr., cfr. UplL. ManhB. 29: pr. $\delta \delta$. 1, 2 = UplL. ManhB. 29: 1, 2.

76) A. post lacunam (vide not. 65. pag. 44.) hic iterum incipit.	 79) B. Tha fylli. 80) B. add. ok.
77) B. Witnis. 78) B. ganya.	81) Lege prim. Cfr. UplL. ManhB. 29: 1.
Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.	7

§. 2. Mötæs twe mæn ok hugg*e*r hwar þeræ annan. faa baþir fulsæri. wærin baþyn⁸²) saar gild hwart æptir sinæ⁸³) **a** komu

XV

Um⁸⁴) höghstæ saar. lægger man annan niþer. ok sneper⁸⁵) sum fæ nokit⁸⁶) þæt skulu XII. mæn witæ. wæriæ þe han. wæri saklös. fællæ þe han giældæ hofws man⁸⁷) hænder sinær baþær. ok hwar þæn þær till halp hand sinæ aþræ. æller lösin sik. swa sum malzæiandin⁸⁸) wil taka §. 1. Leþer man annan till stok æller (⁸⁹stumblæ. ok hugger aff hand æller foot. stingher wt öghæ. æller skiær or tungu. æller öræn⁹⁰) aff. æller næsar aff.⁹¹) þæt sculu XII. mæn witæ. wæriæ þe han. wæri warþer. fællæ þe han bötæ XL. marker till þræskiftis. ok halfw⁹²) manz böter. orkær æy botum. þa giældæ liif⁹³) foræ limmæ i þæssæ⁹⁴) mali. vtan þæt koma⁹⁵) till i waghna skipti⁹⁶)

XVI

Ligger man a skoghi. æller a⁹⁷) skipi myrþer æller rænær. warþer gripin i 34 þem gærningum. han skal till þingx.⁹⁸) þæt skulu XII. mæn witæ. wæriæ þe han. wæri saklös. ok þæn bötæ XL marker saklösæn bant æller⁹⁹) bastaþæ. æller i fiætur sættu.¹⁰⁰) fællæ þe han. þa skal raansman wnd*i*r swærþ.¹) ok

XV: pr. = UplL. ManhB. 30: pr.

XVI = UplL. ManhB. 31: pr.

- 82) B. badhin.
- 83) B. sinni.
- 84) B. om. Um höghstæ saar.
- **85)** B. snöper han. **86)** B. nokot.
- 87) B. howdzman.
- 88) B. malsäghandin.
- 89) B. stubba, hogger &c.
- 90) B. öron.
- 91) B. om. aff.
- 92) Pro halwæ.

- 93) Legendum videtur *lim.* Cfr. UplL. ManhB. 31: 1.
- 94) B. thässu.
- 95) B. komi.
- 96) B. wakna skipti.
- 97) B. om. a.
- 98) B. add. förä.
- 99) **B.** ok.
- 100) Lege sætti.
- 1) B. add. dömäs.

morbare²) a stæghl. (³hawa malzeghindæ vald.⁴) hwat han wil hælder taki⁵)

XVII

liif hans. æller lösæ⁶) sik sum han wib komber wib malzeghændan⁷)

Kænir man draparæ aff abrum biuf æller bæn aff hug hafwr giort ba fyllæ⁸) till hans sum ranit giorþa⁹) mæð twæggiæ manna witnæ.¹•) ok XIII. manna ebæ. orkær æy witnum. ba standa¹¹) hin (¹²fore mæb slikum sama laghum. (¹³löskiæ man ma man fangæ foræ sin brut æn¹⁴) boolfastæ mæn. skal man laghbingæ falder bæn sum ranit witis. bötæ XL marker: ok manzins brut. æller fae mannæn apter¹⁵) rættum malzeghandæ

.XVIII.

Rænir man ena alin¹⁶) æller twa. twa öræ boot ath. Rænir man meræ æn twa öræ ok minnæ æn half mark. bötæ VIII öræ. swa ok æn half mark ær wæri booth sama. rænir¹⁷) till XVI öræ. bötæ XVI öræ i bribiung hwan.¹⁸) ær raan meræ. Þa wæri booth halfwa¹⁹) höghræ. ok æru witni till. wæri swa högh witni wm minnæ raan sum wm meræ. æru æy witni till ba wæri sik mæþ laghum. ökis swa lagh sum boot

XIX

Hwar²⁰) sum (²¹lutter ok kafwli skal skifti.²²) halz hæt ok gifs æy wt. bö-XVII, cfr. UplL. ManhB. 32: pr.

- 3) B. Hani malsäghande &c.
- 4) A. v. vald omissam supra lineam add. scriba.
- 5) B. taka.
- 6) B. lösi.
- 7) B. rättan malsäghande.
- 8) B. fylli.
- 9) B. giordi. 10) B. witnum.
- 11), B. standi.
- 12) B. sic. A. om. fore mæp.

XIX, cfr. UplL. ManhB. 34.

- 13) A. Litt. i omissam supra lineam add. scriba. B. Löskä män.
- 14) B. om. *an.*
- 15) B. om. apter.
- 16) B. add. af manni.
- 17) B. sic. A. ranit.
- 18) B. hwarn.
- 19) Pro halfnu.
- 20) B. sic. A. Hwari.
- 21) B. sic. A. C. lucter kafuli.
- 22) B. skiptä.

²⁾ B. mördare.

tæ III marker till þræ skiftis. þæn a skipt sinæ beþas foræ (²³garþi. æller 35 kyrkiu sum skifpti²⁴) wil. ok luthlösæ mæn til skifptis²⁵) næmpnæ. hafwi e þæn (²⁶wiþzorþ sum skiftæ wil. ok hin bötæ²⁷) sum för ær sakth²⁸)

XX

Rænir man döþæn man. wæri halfw dyrræ at botum æn quikk*e*r. ær²) witni till. hafwi þæn wiþzorþ³) döþum fylghær. æru æy witni till. þa wæriæ³) sik mæp XIIII mannæ eþæ. hwat (³²han rænir minnæ æller meræ

XX I

Uwarþer³³) owormaghi dræpin mæp harms hændi. þæn minnæ ær æn XII ara LXXX marker boot at malsattæ ok friþ bruth (³⁴halfwæ höghræ æn foræ görin³⁵) man

XXII

Faar bondæ dræpæ hustru³⁶) sinæ. wildæ raþa hænnæ. ok æy dræpæ hona. þæt skulu XII mæn witæ. wæriæ þe han bötæ mæp lagha botum. fællæ þe han till wiliæ wærks. gifwi liif foræ liif. wiliæ arfwr³⁷) hænnæ böter taka. þee boot a wæræ hundræþæ marker ok XL. ok ræþæ³⁸) biscuper³⁹) script hans Dræper kona man sin. wæri lagh samæ.⁴⁰) Nu dræper hwartæ⁴¹) þera annat. ok ær þo annat þeræ dræpit. warþer banin⁴²) fangin ok ganger han⁴³)

XXII, cfr. UplL. ManhB. 13.

- 23) B. kirkiu äller tingi, sum &c.
- 24) B. skipta.
- 25) B. skipt.
- 26) B. witzord skiptä &c.
- 27) B. add. both.
- 28) B. sagt.
- 29) B. Aru.
- 30) B. nitzord sum.
- 31) B. *wäri*.
- 32) B. thet är minnä ran äller mera.
- 33) B. Nv warder.

- 34) B. halw höghri.
- 35) B. görän.
- 36) B. husfru.
- 37) B. ärna.
- 38) Pro rapæ v. rape. B. radhi.
- 39) A. bi scriptum est, at biscuper supra lineam add. scriba. B. add. fore.
- 40) B. samu.
- 41) B. hwarti.
- 42) B. bani.
- 43) B. om. han.

wib gærningini.⁴⁴) ok bondæ æller hustru winz till rabini⁴⁵) mæp tolf mannum (*°wæri lagh sum för ær sakt. kan man æll*e*r konæ barn sit dræpæ. æller barn fabur æller mober. brober brober siin. syster syster sinæ, bötæ hundræbæ marker ok XL. ok wæri skild viber arff⁴⁷)

XXIII.

Pæssæ⁴⁸) giald skulu swa (⁴⁹skiptis tak*e*r malsattæ (⁵⁰LXV marker. konungx lænzman (⁵ till konungx boorb XLV⁵) marker. ok^{53} XXX marker skiplaghit. i þæssum giældum. sculu æy boghu böter⁵⁴) bötæs

XXIIII

Hwar sum aghuwæn⁵⁵) skiold. föræ⁵⁶) geen alwaldughum konungi. æller i⁵⁷) geen hans riki⁵⁸) han ær siælfwr föddær i han hafwr forægiort⁵⁹) hals æn 36 han fangin warber. ok bær till iorb ok gooz hans wndir kronunnæ⁶⁰) leggias (⁶ ¹hwat han fangin warber æller æy. swa ok hwar sin rættæn hærræ⁶ ²) dræper. giældæ bæþæ⁶³) liif ok gooz foræ.

XXV.

Dræper præster bondæ. æller (64 annan klarker, ba taki (65 konunger bi-

XXIII, cfr. UplL. ManhB. 14. XXIIII = UplL. ManhB. 15

XXV = UplL, ManhB. 16: pr.

- 44) B. gerning sinä.
- 45) Pro rapinu.
- 46) B. Wurdin badhin stäghl. Kan &c.
- 47) B. add. thet han skuldi äpter han arwä.
- 48) B. Tässin.
- 49) B. skiptäs: Taki &c.
- 50) B. fäm marker ok sextighi.
- 51) C. taki fämptan marker, Til Kunungx bord tretighi marker (pro: till - XLV marker).
- 52) B. fäm ok fyratigi.
- 53) B. om. ok.

- 54) B. bogha böter.
- 55) Pro awughæn. B. awghan.
- 56) B. förer.
- 57) B. om. i.
- 58) B. add. ther.
- 59) B. forgiordt.
 60) A. Litt. r omissam supra lineam add. scriba.
- 61) C. hwat ay desid. in quib.
- 62) B. add. äller husbonda.
- 63) B. badhe.
- 64) B. annar klärker.
- 65) B. biskuper kunungx rättin.

scups rættæn. Dræper bondæ præst æller (⁶⁶annan klarker. taki þa biscuper⁶⁷) konungx rættæn

XX VI

Swa skal man witæ drap sææt ok bööt. mæp atta fastum ok forskilæ mannum.⁶⁸) Sigher annar wæræ sæt ok bööt ok annar æy. þa hafwi þæn (⁶⁹wiþzorþ sum sææt wil witæ mæp sama fastum. ok þæn⁷⁰) sææt scal wæræ gör ath kyrkiu. æller a þingi æn hun skal staþugh hetæ

XXVII

Uvarþer man dræpin i öium vti. pa^{71}) andræ öyær liggiæ vtan foræ þær a þæt skiplagh bana finnæ sum öön ligger till innan naat ok iamlangæ. æller botum uppi haldi⁷²) hwat þe liik æru fleræ æller færræ. bötæs mæp ennæ boot. æy aa þe boot höghræ wæræ æn XL marker

XX VIII

Stiæl man örtugh æller minnæ. ok æru witni till bötæ IIII öræ malsattæ æru æn⁷³) æy witni till. dyli mæp .III. mannum. stiæl han meræ æn halwan öræ. ok minnæ æn öræ fullæn. æru witnæ⁷⁴) till bötæ .III. marker till præskiftis. æru æy witni till þa⁷⁵) wæri sik mæp .VI. mannum.⁷⁶) Stiæl öræ æller meræ ok minnæ æn half mark. æru witnæ⁷⁴) till. bötæ þiuf bogh⁷⁷) VI marker till 37 þræskiftis. Stiæll half mark æller meræ. þa ma han basta æller⁷⁸) bindæ ok

XXVI, cfr. UplL. ManhB. 17: pr.

- 66) B. annar klärk.
- 67) B. konunger.
- 68) B. sic. A. forskilæ manni.
- 69) B. witzord sätt &c.
- 70) B. thön.
- 71) B. thär.
- 72) B. vppehalda.

XXVII = UplL. ManhB. 18.

- 73) B. om. *an*.
- 74) B. *witni*.
- 75) B. om. pa.
- 76) B. manna edhe.
- 77) A. Rec. man. h. v., ut videtur, in *piuf* both mutare voluit. B. tiuf both.
- 78) B. ok.

till þingx föræ. þiuf⁷⁹) scal a þingi frændum byuþæs. lösæ⁸⁰) frænder þiuf mæþ VI markum. ok scaþæ giæld mæþ. æn þe wiliæ þiuf lösæ. Hafwr æy þiufwr þa siælfwr pænningæ till. ok wiliæ æy frænder han lösæ. þa ma þiuf sak löst wphængiæ. §. 1. Slipper þiufwr⁸¹) (⁸²þær laghbundin ær mæþ witnum. (⁸³bötæ bondæ VI marker till þræskiftis. æn han slipper för æn han till þingx komber.⁸⁴) §. 2. Hafwi aldri þiufwr wald bondæ quæliæ. för æn XII mæn hafwi⁸⁵) han wart fora⁸⁶) þiufnaþi. wæriæ XII mæn þiuf þa bötæ þæn XL. marker saklösæn bant. fællæ þe þiuf. þa standæ þiufwr ræt sin. hwar⁸⁷) æfptir sinni sak. §. 3. Stiæl owormaghi fullan þiufnaþ. bötæ halfw⁸⁸) þiufs boot hwat þæt ær (⁸⁰meræ þiufnæþ æller minnæ

XXIX

Nu köper man fæ þiufstolit⁹⁰) komber þæn æfptir sum a ok klandær. griper han till fangæmanz. (⁹¹kumber han fram i manæþæ motæ innan þriþiungs. ok hemolt gör. hafwi⁹²) þæn fangit hafwr. kumber han æy fram. þa giwi ut fæ mæp eþæ sum lagh sighiæ. ath han fik þæt mæp köpi ok æy mæp styld. vtan han see i forfallum. witi⁹²) lagha forfal sin mæp VI (⁹³manna eþæ

XXX

Dræpir (94 man annan mæh hiufstolno95) fæ. sighiæ arfwingæ hæs döhæ han

XXVIII: 3, cfr. UplL. ManhB. 42.

XXX, cfr. UplL. ManhB. 46.

- 79) B. Tiuwer.
- 80) B. Lösin.
- 81) B. sic (tiufwer). A. pufwr.
- 82) B. then bundin war medh &c.
- 83) A. Loco verborum: bötæ VI alia quaedam antea fuerunt scripta.
- 84) B. add. Ok.
- 85) B. hawa.
- 86) B. fore.
- 87) B. hwarn.
- 88) B. halwa.

- 89) B. meri tiufnadher.
- 90) B. add. ok.
- 91) B. innan tridiungx, komber hanum fram i fugurtan nattum, vtan tridiungx i manadha mote: Komber han fram ok hemolt &c.
- 92) B. add. tha.
- 93) B. mannum, om. epa.
- 94) B. madher man medh &c.
- 95) B. sic (tiufstulno). A. piufstolin.

saklösin⁹⁶) dræpin wæræ. þæt skulu XII mæn witæ. fællæ þe han þæn⁹⁷) sum dræpin ær. liggi ogilder. wæriæ þe han þa (⁹⁸gialdæ ater mæþ lagha giældum

XXXI.

Nu wil man raansakæ æptir goze⁹) (¹⁰°sinæ þiufstolnæ. þa scal han i garþ gangæ mæþ VI mannum bool fastum. wil hin raansakæ lata at owæþiæþu. ok 38 hittæs ænkntæ¹) i hans husum. wæri²) baþir saklösar.³) hittæs⁴) þær (⁵innæ leþæ sik aff handum æller bötæ þiufwæ boot. wil æy lata raansaka ath owæþiæþu. wæþi⁶) þa baþir (⁷þrem markum hwar þeræ. Hittæs siþæn þær innæ⁸) bötæ⁹) wæþfæ. ok þiuft¹⁰) mæþ. hwart æfptir (¹¹sinæ þiuftæ. ær huus opit. owan æller niþan. swa ath þylikt þing mattæ ingangæ. æller ær windöghæ. a wægh. stændæ¹²) þa wizorþ fora¹³) bondæ. ok wæri sik mæþ lanzlaghum. æftir þy¹⁴) þæt ær till. §. 1. Nu wil man ransakæ i garþ annars. (¹⁵öptir gozsæ sinæ þiufstolnu. bondæ ær æy hemæ.¹⁶) hafwi swa wald þa ransaka sum¹⁷) bondi hemæ wari. §. 2. (¹⁸Allær staþy þær þyuft hitæs i læstum husum. þa warþi þæn (¹⁹huus for þyufti sum lyklæ bær ee hwar husit aa. §. 3. aff þem .VI. i ransakæn sculu gangæ. þa skal hwar þeræ twegiæ sum wiþ delæs III. mæn næmpnæ. þe sculu wtan kapu²⁰) ingangæ. (²¹ok sculu förræ letæs. at þe æy bondæ abyrþ bæræ. §. 4. Nu staal annar. ok

XXXI: pr, 1 - 3 = UplL. ManhB. 47: pr, 1, \S . 4, 5 = UplL. ManhB. 48. 3, 6.

- 96) B. saklösän.
- 97) B. om. pan.
- 98) B. böte han ater &c.
- 99) B. sic (gotse). A. göræ.
- 100) B. sinu tiufstulno.
- 1) B. änkte.
- 2) B. Warin.
- 3) B. saklösir.
- 4) B. add. ok.
- 5) B. inni, Ledhi &c.
- 6) B. Wädhin.
- 7) B. thre marker &c.
- 8) B. inni.
- 9) B. add. han.

- 10) A. *biufb* scriptum est, at t supra lineam ipse, ut videtur, add. scriba. B. tiufnadh.
- 11) Pro sinu. B. sinni tiupti.
- **12) B.** Standi.
- 13) B. fori.
- 14) B. add. sum.
- B. äpter gotsi sinu tiufstulno, ok bonden &c.
- 16) B. add. är to husfru hans hema.
- 17) B. add. tha.
- 18) B. Alla stadhi thär typt hittis &c.
- B. fore husum, ok fore tiufnadhi, sum huslyklä bär &c.
- 20) B. add. ok bälti.
- 21) B. Tho skulu the fyrrä &c.

hittis bo i annærs husum. bæt ær biuf hool. Lægger han ænctæ dul a. ba standæ foræ mæð XIIII. mannæ eþæ. at han æy wistæ att þæt stulit war fælzs at ebæ. bötæ .M. marker till bræskiftis dyl han ba bötæ. ok biufwr hetæ. æn bæt mæp ransakan wt takx. suua foræ hol sum foræ biuftæ. §. 5. witær man boodræt manni. æller hionæ spaan. wæri sik mæp XIIII manna eþæ. æller bötæ VI marker till þræskiftis

.XXXII.

Nappær man ax aff aghri²) annars.²) Taker alt saman ax ok span. (²^bö- 39 te bre marker. swa foræ bundin (25tu æller bry. taker skil26) ållan. bötæ VI marker til præskiftis. Stiæl²⁷) meræ æn skil.²⁶) ok witnæs biuft till half mark æller meræ. ok warber laghlika till wnnin. bötæ (28VI marker 29) i bribiung hwan.³⁰) ok biufbogh mæp. æller mistæ liiff sit, ok bæn biuf³¹) heter agnæbaker. §. 1. Hwar stab kona styæl (^{3 2}fullan biufnab fylghæ swa bem biufnæbæ³³) sum allum abrum. bær till a liff hænnæ ganger.³⁴) Ganger domber a liff hænnær. ha skal kona³⁵) i iorh quikkæ³⁶) grawa. æy ma kona³⁵) stæghlæ æller hængiæ

XXXIII.

Stiæl man af aþrum i kyrkiu æller i kyrkiu garþi. ok warþer fangin. haf-

XXXII = UplL. ManhB. 49: pr, 2.

XXXIII = UplL. ManhB. 50.

22) B. akri.

- 23) A. annars bis scriptum est.
- 24) B. sic. A. om. böte pre marker.
- 25) B. sic. A. æller tu pry æller skil &c.
- 26) B. skyl.
- 27) B. add. man korn af akri.
- 28) C. atirtan marker til treskiptis (pro VI — hwan).
- 29) B. sic. A. öræ scriptum est, at notam 36) C. om. quikkæ.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

abbreviationis v. marker indicantem supra lineam add. man. ut videtur rec.

- 30) B. hwarn.
- 31) B. tiumer.
- 32) C. Aliqui non habent fullan piufnap.
- 33) B. tiufnadhi.
- 34) B. add. ok taki slik giäld sum madher. 35) Pro kono.

wi³⁷) æy meræ friþ þær æn annan³⁸) stab þær han wiþ þiufnæþæ takin warber. ok laghwinnis för till sak sinnæ ok³⁹) taki sibæn biufs ræt. (*^ohwar æfptir sinum brutum. by⁴¹) han brööt geen samu kyrkiu

.XXX IIII.

Nu taker man þiuff annars taker baþi saman. þiuf ok þiufti. þa a þæn⁴²) fyærhung aff hiufti. hær hiuf took aff alla⁴³) hy han tok mæp hiufwi. hwat bæt ær minnæ æller meræ. ok bondæ taki þiuf sin ater. ok alt bæt meræ ær æn lagha lööns⁴⁴) §. 1. Sigher man sik biuf hafwi⁴⁵) takit ok biufwer ær bortæ.⁴⁶) kumber hin æfpt*i*r sum aa. Taki sit ater wtan löns.⁴⁷) ok swæria⁴⁸) till sins m*æ*þ.II. mannum.⁴⁹) ok hin göræ sik orþiufwæ sum handa⁵⁰) mællum hafwer mæh lysningæ witnum

XXX V

 \mathbf{F} ynd*i*r aghu næst þiufnaþæ standæ þy at þiufwæn⁵¹) hitter gærnæ swa sum klokkarin hittæ kalkin. Hwar man hitter fynd a wægh wti. han skal lysæ 40 foræ wæghfarandæ mannum. æller⁵²) næstæ by samdyghnis.⁵³) komber þæn⁵⁴) æftir sum a .i. þre dagha taki sit ater wtan löns.⁵⁵) komber senære.⁵⁶) þa taki bæn hwar⁵⁷) siættæ pænning⁵⁸) sum hittæ. (⁵⁹0k orkær han lysningæ witnum.

XXXIIII = UplL. ManhB. 51: pr, 1.

XXXV, cfr. UplL. ManhB. 52.

- 37) A. hafwi bis scriptum est, at posteriori 48) B. swäri. loco lineola inductum.
- 38) B. annar.
- 39) B. om. ok.
- 40) B. hwaria saak äpte &c.
- 41) B. add. at.
- 42) B. han.
- 43) B. allo.
- 44) B. lösn; add. thet är fierdung af tiupti.
- 45) B. hana.
- 46) B. borto.
- 47) B. lösn.

- 49) B. add. fyr.
- 50) B. sic. A. handum.
- 51) B. tiuner.
- 52) B. add. i.
- 53) C. om. samdyghnis.
- 54) B. han.
- 55) Pro lösn. C. lösn.
- 56) B. sennä.
- 57) B. hwarn.
- 58) B. add. af.
- 59) B. än han lysninga witnum orkar.

XXXVI

Hitter man hæst manz. æller⁶⁰) oxæ tamin⁶¹) faar æller geet. æller nokot annat þæt⁶²) nytiæ fæ ær. þa swæriæ⁶³) till sins mæþ II. mannum. þæn sum a. ok taki sit ater wtan lööns.⁶⁴) ok hin göræ sik orþiufwæ mæþ lysningæ witnum yrker han mæþ þy fæ. æller till nokræ nyt hafwr bötæ þre marker. æn æy ær laghlyst förræ

XXXVII

Hitter man fynd a watnæ vti. innæn öyiær. (⁶ ⁵æller almannæ leep. (⁶ ⁶hafwi pæn pripiung af sum hittæ. hitter vtan almanna leep. hafwi pæn halft⁶⁷) sum hittæ. Hitter man lik i watni. hafwi pæt⁶⁸) liiks arfwir alt pæt fast sitter wip lik §. 1. Hittæ leghæ hioon⁶⁹) fynd. swa at peen⁷⁰) læggiæ æy⁷¹) bondæ⁷²) syslu⁷³) niper.⁷⁴) (⁷ ⁵pa æghu pe lut i fynd. læggiæ pe niper bondans syslu. pa agha⁷⁶) bondæ fynd

XXXVIII

Dræper man annan. ok laghlikæ wiþ draap kiænnæs. hafwi maalseiande⁷⁷) wald hfwat⁷⁸) han wil hælder hæmpnæ⁷⁹) æller⁸⁰) wiþ botum taka. (⁸¹wil han wiþ botum taka. þa skal⁸²) han hafwa VII. m*arker* wæghnær (⁸³æller

XXXVI = UplL. ManhB. 53: 1.

 60) B. add. skiut. 61) B. tamän. 62) B. add. sum. 63) B. swäri. 64) Pro lösn. 65) B. ok a almanna &c. 66) B. sic. A. om. hafnri - leep. 67) B. add. af. 68) B. om. pæt. 69) B. legho hion. 70) B. thön. 71) B. sic. A. om. æy. 72) B. bondans. 	 73) A. Loco posterioris s primum scriptum est l. 74) B. sic. Ai. 75) B. sic. A. om. pa — syslu. 76) B. aghi. 77) B. malsäghande. 78) B. hwat. 79) B. hämpnäs. 80) A. allr additum est, at 1 81) B. sic. A. om. wil — tage: 1 82) B. a. 83) C. Alii non habent aller

wi³⁷) æy meræ friþ þær æn annan³⁸) stab þær han wiþ þiufnæþæ takin warber. ok laghwinnis för till sak sinnæ ok³⁹) taki sibæn biufs ræt, (*⁰hwar æfptir sinum brutum. by⁴¹) han brööt geen samu kyrkiu

XXX IIII.

Nu taker man hiuff annars taker bahi saman. hiuf ok hiufti. ha a hæn⁴?) fyærbung aff biufli. bær biuf took aff alla⁴³) by han tok mæp biufwi. hwat bæt ær minnæ æller meræ, ok bondæ taki bjuf sin ater, ok alt bæt meræ ær æn lagha lööns⁴⁴) δ . 1. Sigher man sik biuf hafwi⁴⁵) takit ok biufwer ær bortæ.⁴⁶) kumber hin æfpt*i*r sum aa. Taki sit ater wtan löns.⁴⁷) ok swæria⁴⁸) till sins mæh .II. mannum.⁴⁹) ok hin göræ sik orhiufwæ sum handa⁵⁰) mællum hafwer mæb lysningæ witnum

XXXV

 ${f F}$ vndir aghu næst þiufnaþæ standæ þy at þiufwæn $^{s\,1}$) hitter gærnæ swa sum klokkarin hittæ kalkin. Hwar man hitter fynd a wægh wti. han skal lysæ 40 foræ wæghfarandæ mannum. æller⁵²) næstæ by samdyghnis.⁵³) komber þæn⁵⁴) æftir sum a .i. þre dagha taki sit ater wtan löns.⁵⁵) komber senære.⁵⁶) þa taki þæn hwar⁵⁷) siættæ pænning⁵⁸) sum hittæ. (⁵⁹0k orkær han lysningæ witnum.

XXXIIII = UplL. ManhB. 51: pr. 1.

XXXV, cfr. UplL. ManhB. 52.

37) A. hafivi bis scriptum est, at posteriori 48) B. swäri. loco lineola inductum.

- 38) B. annar.
- 39) B. om. ok.
- 40) B. hwaria saak äpte &c.
- 41) B. add. at. 42) B. han.
- 43) B. allo.
- 44) B. lösn; add. thet är fierdung af tiupti. 45) B. hana.
- 46) B. borto.
- 47) B. lösn.

- 49) B. add. fyr.
- 50) B. sic. A. handum.
- 51) B. tiuwer.
- 52) B. add. i.
- 53) C. om. samdughnis.
- 54) B. han.
- 55) Pro lösn. C. lösn.
- 56) B. sennä.
- 57) B. hwarn.
- 58) B. add. af.
- 59) B. än han lysninga witnum orkar.

XXXVI

Hitter man hæst manz. æller⁶⁰) oxæ tamin⁶¹) faar æller geet. æller nokot annat þæt⁶²) nytiæ fæ ær. þa swæriæ⁶³) till sins mæp II. mannum. þæn sum a. ok taki sit ater wtan lööns.⁶⁴) ok hin göræ sik orþiufwæ mæp lysningæ witnum yrker han mæp þy fæ. æller till nokræ nyt hafwr bötæ þre marker. æn æy ær laghlyst förræ

XXXVII

Hitter man fynd a watnæ vti. innæn öyiær. (⁶⁵æller almannæ leep. (⁶⁶hafwi pæn pripiung af sum hittæ. hitter vtan almanna leep. hafwi pæn halft⁶⁷) sum hittæ. Hitter man lik i watni. hafwi pæt⁶⁸) liiks arfwir alt pæt fast sitter wip lik §. 1. Hittæ leghæ hioon⁶⁹) fynd. swa at peen⁷⁰) læggiæ æy⁷¹) bondæ⁷²) syslu⁷³) niper.⁷⁴) (⁷⁵pa æghu pe lut i fynd. læggiæ pe niper bondans syslu. pa agha⁷⁶) bondæ fynd

XXXVIII

Dræper man annan. ok laghlikæ wiþ draap kiænnæs. hafwi maalseiande⁷⁷) wald hfwat⁷⁸) han wil hælder hæmpnæ⁷⁹) æller⁸⁰) wiþ botum taka. (⁸¹wil han wiþ botum taka. þa skal⁸²) han hafwa VII. m*arker* wæghnær (⁸³æller

- **61**) **B**. tamän.
- 62) B. add. sum.
- 63) B. swäri.
- 64) Pro lösn.
- 65) B. ok a almanna &c. 66) B. sic. A. om. hafnri — leep.
- 67) B. add. af.
- 68) B. om. pat.
- 69) B. legho hion.
- 70) B. thön.
- 71) B. sic. A. om. *æy*.
- 72) B. bondans,

- 73) A. Loco posterioris s primum scriptum est l.
- 74) B. sic. A. .i.
- 75) B. sic. A. om. pa syslu.
- 76) B. aghi.
- 77) B. malsäghande.
- 78) B. hwat.
- 79) B. hämpnäs.
- 80) A. allr additum est, at lineola inductum.
- 81) B. sic. A. om. *wil taka*.
- 82) B. a.
- 83) C. Alii non habent aller gialda.

XXXVI = UplL. ManhB. 53: 1.

⁶⁰⁾ B. add. skiut.

swa mykyt þe giældæ.⁸⁴) konunger⁸⁵) wærold IIII. marker. hald bani. ok raapbani hwar þeræ giældi⁸⁶) XV. marker. æller dyli mæp XIIII mannæ eþe. Faþur⁸⁷) (⁸⁸æller moþer taki æftir sun sin XVI. öræ broþer VIII. öræ. hustru XII. öræ. Hwar sum fyrst ær .ii. frænsæmi⁸⁹) taki IIII öræ. Systlingi⁹⁰) twa öræ. (⁹¹ þræmænningæ öræ. fioþermæningi halwan öræ. bötæ ok hwar sum han taker till fiærþæ manz. Een timæ skal ættæ boot bötæs. siþæn warþæ siælfwr wærkum sinum. (⁹²Nu æru tald manhælghis maal. gup gömi os baþi liff ok siæll. AMEN⁹³)

(¹Här byrias Jorda Balker. Ok tälias i hanum Flokkar siuttan, ok six af thessum malum.

I. Huru Jord skal laghbiudhas.

II. An Byrdamän delä vm Jorda köp.

III. Vm Jorda köp innan Siängar.

IIII. Vm Jorda Fasta.

V. Vm Trädhis lön.

VI. An two biulha²) Fang a en.

VII. Vm Aterköps fasta.

VIII. Vm Jorda skipti.

IX. Vm Jorda Wädhsätning.

X. Huru man skal Jord Landboum byggiä, ok vm Afradh.

XI. Huru man skal Landboum af Jord sighia, ok vm Giptur.

- 86) B. böte.
- 87) B. Fadher.
- C. taki äpter sun sin, äller modher, än suna sun är til, siäxtan örä.
- 89) B. frändsämi.
- 90) B. Syslungi.
- 91) B. tremänningi en örä.

- 92) A. Verba Nu AMEN minio sunt exarata.
- 93) B. om. AMEN.
- A. Folio abscisso sequentia perierunt usque ad verba: skuldi. æru bapir &c., cap.
 Haec itaque, currentibus typis insignita, ex cod. B transscripsi.
- 2) Lege binda.

⁸⁴⁾ B. add. ok.

⁸⁵⁾ B. konung.

XII. Huru Landboe ok Åghandi vm Jord delä. XIII. Vm Bolax fä ok Inlax fä. XIIII. Vm Jorda delur ok Förning, ok iorda Lösn. XV. Huru Fadher a Barnum Jord fore Födho biudha. XVI. Ån man six af Jorda delo, fyr än hun lyktät är. XVII. Vm orättän fasta Eedh ok Fyrning.

Huru Jord skal laghbiudhas. I. Flokker.

LAter man iord fala, gambla byrd sina, Han skal skyldastu mannum sinum biudha, fore grannum ok kirkiu sokn, ok a tingi. Wilia ther äy kiöpä, ok äy lof til läggiä, Tha ma han säliä til triggiä ara födho, ok ey mera, fyr än han annän tima skyldästä mannom medh witnum biudher ok at spör, sum fyr är sagt. Wilia the ey än tha köpä, äller lof til giwa, Tha ma han saklöst säliä hwem han siälwer wil.

Ån Byrdamän delä vm Jorda köp. II. Flokker.

DEla män vm iord ok byrd, Tha mari then köpi näst sum armi är näst, än arwä (3 skuldi. æru⁴) babir iæmpnir.⁵) ha köpi⁶) bahir 41

Ш

Skifter⁷) man barn fran sik. ok wæxær⁸) þem pænningær. warþer (⁹faþur fatugher sibæn (10a sinni iorb. ba ma ænktæ beræ fran andræ kiöpæ.11) hawi¹²) æy alla¹³) pænningæ till. þa kiöpæ þæt þera sum orkær

II = Up | L. JB. 2: pr.

- 3) A. post lacunam (vide not. 1. pag. 60.) hic 8) B. sic. A. marær. iterum incipit.
- 4) B. sic, add. ok. A. æri.
- 5) B. iämnär.
- 6) **B**. köpin.
- 7) C. Gipter man barn sijn (pro Skifter ---sik).
- 9) B. fadher fatöker &c.
- 10) B. wil iord sina sälia, Tha &c.
- 11) B. add. än all orka köpä.
- 12) B. Hawa.
 - 13) B. all.

Swa skæl¹⁴) man lagha köp göri.¹⁵) mæp .VIII. fastum. ok siæx¹⁶) skyldæstæ mannæ witnum.¹⁷) þæssær fastær skulu gildir wæræ at allum iorþæ köpum. sum gifwas ok takas. foræ kyrkiu sokn. æller¹⁸) a þingi. göörs¹⁹) æy swa. þa ær æy laghlikæ köpt

V

Later man landboæ bort aff ior β sinnæ β a skal han gifwi²⁰) hanum fult for ærwæ β æ²¹) sit. aff alla²²) β y han hafwer nyt till giort. hwat β æt ær i husum æller i ior β

VI

Sæl man twem iorþ ena. hawa baþir fastær²³) till. þa haui þæn iorþ²⁴) fasta fik förræ Delæ þe vm. hwilikin þeræ förræ köptæ þæt skulu XII mæn witæ. hwilikin förræ fik. ok þæn taki wærþ²⁵) ater sum senæ²⁶) kiöptæ. ok þæn bötæ III marker²⁷) twem ett saldi

.**VII**.

Sigher man sik iorþ hafwa ater kiöpt þe han fyrræ attæ. mæþ fastum (² sculu þæt XII. mæn witæ. (² hfwat aterkiöps fastæ waru³) a þingi gifnir³) æller

B. skal.
 B. görä.
 C. om. siæx.
 B. add. ok therä wilia.
 B. add. ok.
 B. add. thet.
 B. giwa.
 B. ärwodi.
 B. allu.

VII = UplL. JB. 7: pr.

23) B. fasta.
 24) B. add. sum.
 25) B. add. sitt.
 26) B. sennä.
 27) B. add. til treskiptis.
 28) B. Thet skulu tolf &c.
 29) B. hwat aterköps fastar &c.
 30) B. sic. A. war.
 31) B. sic. A. gifvir.

VI, cfr. UplL. JB. 6: pr.

æy. æller ok³²) at kyrkiu. hafwi þa þæn iorþ sum ater kiöpti. witnæ þe XII. æy swa. þa bötæ hin³³) .III. markr. till þraskiftis³⁴) sum sik iorþ kiændæ þær han æy attæ.

𝕌 .VⅢ.

Skiptær³⁵) man iorþ.³⁶) wigher ok walförær. lekmæn sinæ mællum. æller wiþ præst.³⁷) fult gen fullæ.³⁸) standæ þæt fast ok fult. æn þæt ær mæp fastum giort. e þær man skifter iorþ. wæræ þæt byrþ hans.³⁹) §. 1. Skifter man 42 iorþ æller köper wiþ owormaghi.⁴⁰) æller (⁴¹wiþ willing. þa mughæ⁴²) þe ænctæ köpæ⁴³) æller skiftæ⁴⁴) göræ. wtæn (⁴⁵næstæ frænder raaþ. a (⁴⁶baþær halfwær

.IX.

Sater⁴⁷) man⁴⁸) wæþ aþrum. for koorn æller aþræ pænningæ. wæþ skal mæþ fastum wt sætiæs.⁴⁹) ok swa aterlösæs. ok swa stæmpnu dagh foræ læggiæs sum fastær witu. ok witni bæræ. Lösir æy ater innæn stæmpnædagh.⁵⁰) þa skal han iorþ wp byuþæ for garþæ⁵¹) ok kyrkiu sokn ok þingi. lösir æy þa ater. þa aghi þæn iorþ⁵²) hun (⁵³ær pansæt. ok gifwi hanum pænningæ till æn iorþ ær bætræ

 $VIII = UplL. JB. \delta: pr, 1.$

IX, cfr. UplL. JB. 9: pr, 1.

- 32) B. om. ok.
- 33) B. then.
- 34) B. treskiptis.
- 35) B. Skiplä män iordum, wighir ok nälförir &c.
- 36) A. ok additum est, at lineola inductum.
- 37) B. klärk.
- 38) B. fullu.
- 39) B. add. han i skipti far.
- 40) B. owormagha.
- 41) Forte pro wip witwilling. B. sic.
- **42) B.** magho.

- 43) B. köp.
- 44) B. skipti.
- .45) B. nästu frändä &c.
- 46) B. badher halwer.
- 47) B. Säter.
- 48) B. add. iord i.
- 49) B. vt sättiä.
- 50) B. stämpnudagh.
- 51) B. gardi.
- 52) B. add. sum.
- 53) B. pantsat war, ok &c.

Nu skipær bondæ⁵⁴) iorþ sina landboæ. pa^{55}) skipi þæt mæþ withnum. standæ þæt a þem witnum huru⁵⁶) skipat war. Nu skill þem vm skipan.⁵⁷) hafwi þa landboæ wald at wita taku sina mæþ twem mannom siælwer han þriþi. §. 1. æffraaz dagher⁵⁸) ær wm fastægang⁵⁹) giælder æy a rættum afrazdaghum.⁶⁰) þa gifwi wt afræt⁶¹) ok mæþ (⁶²II. öræ. §. 2. hafwi ængin wald at bindæ taku skiæl meræ æn ett aar

XI

Nu sæmber⁶³) æy aa bondæ ok landboæ. Þa skal han hanum afsighiæ (⁶⁴æn han wil ok æy senæ æn fastæ gang. swa skal ok landboæ bondæ till sighiæ æn han wil aff iorþ fara. [§]. 1. (⁶⁵Æn landboæ lægger ater iorþ. halft spanna land æller helt. æller ær æy træþæ bötæ IIII öræ ii þriþiung hwan. Lægger⁶⁶) tu spannaland. bötæ VIII öræ i þriþiung hwan⁶⁷) Lagger⁶⁸) ater vm aker allan. bötæ .VI. marker⁶⁹) till þræskiftæs. gör han vp þe iorþ æller ær 43 træþæ. wæri þa⁷⁰) saklöz. §. 2. Fæller landboæ garþ⁷¹) niþer. bötæ III. marker⁶⁹) till þræskiftæs. Ligger dyngiæ innæ. æller boor æy huus. æller ryþer⁷²) æy sum⁷³) staþgi ær böta⁷⁴) II öræ. iorþeghandæ. öþæs⁷⁵) hus (⁷⁶alt. bygiæ wp ater. ok bötæ .VI.⁷⁷) marker till þræskiftis

X: 1, cfr. UplL. JB. 10.

& 2 = UplL. JB. 13: 5.

- 54) B. man.
 55) B. om. pa.
 56) B. add. thet.
 57) B. sidhan.
 58) B. Afrads dagher.
 59) B. fastuyang.
 60) B. afrads dagh.
 61) B. afrad.
 62) B. twem örum iordäghanda. Hawi &c.
 63) B. add. them.
 64) B. vm iwl, ok ey sennä. Swa &c.
 65) B. Lägger landboe iord ater, lägger
- os) B. Lagger landooe tord ater, lagger ater halft &c.

- 66) B. add. ater.
- 67) B. sic. A. hva v. hvar.
- 68) B. Lägger.
- 69) B. sic. A. mrker.
- 70) B. om. pa.
- 71) B. garda.
- 72) B. rydhiär.
- 73) B. add. thera.
- 74) B. Böte.
- 75) B. Ödhir.
- 76) B. ok alt saman: Byggi &c.
- 77) C. tre.

XII.

Nu kræfwær bondæ afræp⁷⁸) af iorþ (⁷⁹sinnæ. landbo sigher aff eghændæ fangit hafwa. ok kumber till þingx mæþ fastum. witi þæt XII. mæn.⁸⁰) gangæ þe (⁸¹æy mæþ landboæ. þa hafwi þæn iorþ förræ attæ. ok hin bötæ III. m*ar*ker till þræskiptis

.X III.

Læggiæ mæn bolagh. (⁸²læggiæ mæþ VIII. fastum. þe skulu witæ huru þæt saman kom. ok huru længiæ⁸³) þæt skal saman liggiæ bætræs þæt.⁸⁴) bætræs for baþum. (⁸⁵minskas þæt. minskæs ok for baþum. Sember þem æy vm at⁸⁶) skifti. þa skiptis æfpt*ir* þy⁸⁷) VIII. fastæ vitni bæræ. §. 1. Lægger man pænningæ. æller aþræ inuistæ.⁸⁸) ær þæt III mark⁸⁹) wært. wæri⁹⁰) twe mæn wiþ. ær þæt .VI. marker. væri⁹⁰) .IIII. mæn wiþ. baþæ þa þæt inlægx ok wt tax ær goz meræ inlaght. wæri⁹⁰) þær .VIII. fastær wiþ. baþi þa þæt inlægx ok wt⁹¹) tax. brænner⁹²) þæt æller wald tax bæggiæ⁹³) þeræ. æller stiælz. wæri ogilt. ær æy swa. þa fae hanum sit ater

.X IIII.

Delæ twe⁹⁴) vm iorþ enæ. grip*e*r annær till fæþærnis. ok annar till fangæ-

XII, cfr. Up|L. JB. 15: pr. XIII: pr., cfr. Up|L. JB. 16: pr, 1.

78) B. afradh.

- 79) B. sinni, landboe sigher sik medh fastum af äyhanda &c.
- 80) B. add. Ganga the medh landboa, Tha hawi landboe iord.
- 81) B. moth hanum, tha &c.
- 82) B. Thet skal saman läggiäs medh &c.
- 83) B. längi.
- 84) A. Duplex abbreviationis nota adposita est, ut legi posset *pæræt*. B. thet.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

- 85) B. Kränkis thet, kränkis ok &c.
- 86) B. om. at.
- 87) B. add. the.
- 88) C. kosti. B. add. in til mans.
- 89) B. marker.
- 90) B. Warin.
- 91) A. Loco litt. w primum scriptum est t.
- 92) B. Brinder.
- 93) B. byggiä. Male.
- 94) B. add. män.

mans. ba skal fangæ man fram koma giter han iorb hemolab.95) ba hafwi þæn iorþ⁹⁶) fangit hafwr. giter æy. þa wæriæ⁹⁷) mæb⁹⁸) fabernis⁹⁹) witu sinnæ.¹⁰⁰) XIIII manna eþæ. §. 1. Delæ twe wm iorþ enæ. ok sighiæ baþir fæbernæ sit wæræ fornt ok gamalt. bær¹) skulu babir minningæ mæn²) till 44 binx föræ. ok hwar beræ .VI. mæn næmpnæ. be XII skulu (³scobæ hwar beræ minnung⁴) hawer meræ æller⁵) ældræ. ok wæri þæt⁶) gilt þe göræ. þæn beræ at minung⁴) falder bötæ VI marker. til bræskiftis

.XV.

 \mathbf{N} u kan man æller kuna sytning wiþ þurfwæ. Þa scal han þem skyldæsta⁷) byubæs fyrst. wil han æy⁸) wib taka. ok æy⁹) loff till salu læggiæ, þa sæli till briggiæ aræ föbæ.¹⁰) Sibæn bæt ær wp nött. (¹¹byubæs ok bem skyldæstæ at kyrkiu. ok a þingi. wil¹²) æy wib taka. ok æy⁹) lof till salu giwa. gangi þa a sytning till hwars han wil at saklösæ¹³)

.XVI.

Delæ byær¹⁴) twe vm iorþ ena skogh æller watn. æller annor nokor (¹⁵till lagh. þær skulu baþæ .i.¹⁶) minungæ mæn hafwa. ok till gangu.¹⁷) ok (¹⁸mi-

XVI, cfr. UplL. JB. 22.

95) B. hemolat. **56**) B. add. *sum*. 97) B. *wäri*. 98) B. sic. A. om. map. 99) B. fädhernis. 100) B. sinni. 1) B. Ther. 2) B. sic. A. om. mæn. 3) B. thet skudha, hwar &c. 4) B. minning. 5) B. add. ok. 6) A. Duplex abbreviationis nota adposita est, 16) .VI. legendum videtur. Cfr. cap. 14: 1. ut legi posset pæræt. B. thet.

7) B. skyldastu.

- 8) B. sic. A. v. *æy* omissam supra lineam add. rec. man. saec. XVI.
- 9) A. v. *æy* omissam ipse, ut videtur, scriba supra lineam addidit.
- 10) B. födho.
- 11) B. biudhis än them skyldastu &c.
- 12) B. Wilia.
- 13) B. saklösu.
- 14) B. sic. A. by.
 15) B. til läyhi: Ther skulu badhi minninga män &c.
- 17) till ganga legendum esse videtur.
- 18) B. minning yangi.

nung gangæ sum för ær sakt. Væþiær nokor i þassum¹⁹) malum. ok sigher sik siþæn af (²⁰delæ för æn hun lyktæt ær. bötæ III. m*a*rk*e*r til þræ skiftæ**s.** ok wæræ²¹) skilder wiþ delæ²²) hwat hun wind*e*r æller tapær

XVII

Fæster man fasta eþ (²³aller minungi a iorþ ok wil ganga mera. witi²⁴) þæt XII. men för æn eþren swærs. (²⁵Nu ær talder iorþæ balkr. iorþ mun alla vom siþer till öfningæ²⁶) faa. guþ lati os swa ii wæryldin lifwa²⁷) at wi moghum²⁸) all i guþz hyllæst blivæ

Hær byriæs köpmalæ balker ok tæliæs i hanom flokkær VII.¹) 45

fyrstæ.²) Vm flærþæ kiöp i gulli ællr³) silfwri

II Vm kiöp bön husfru⁴) ma göræ

III Vm hæstæ kiöp ok skiftæ. ok fræstning⁵)

IIII Vm legha⁶) aa hæst æller abræ kostir⁷)

V Vm wæþsæþning⁸)

VI Vm burghan

VII Vm gæstning⁹) fatækræ¹⁰) mannæ

XVII, cfr. UplL. JB. 23.

- 19) B. thessum.
- 20) B. the delo för &c.
- 21) B. mari.
- 22) B. delo.
- 23) B. äller minnung a minni iord &c.
- 24) B. Witin.
- 25) A. Verba: Nu b li w a minio sunt scripta.
- 26) B. öfwingä.
- 27) A. Litt. f omissam supra lineam add. scriba.
- 28) B. maghom.

- 1) B. add. ok six af thässum malum.
- 2) B. *I*.
- 3) B. ok.
- 4) B. Hustru.
- 5) A. fræstiung quoque legi posset. B. sic. Male.
- 6) B. Leyho.
- 7) **B**. koste.
- 8) B. Wädhsätning.
- 9) A. Altera lineola posterioris n omissa est,
- ut legi posset gæstniig. B. Gästning.

10) B. Fatökra.

67

.*I*.

Kiöper man gull æller sylfwr¹¹) aff þem manne æy ær gulsmiþer æller sylfsmiþer.¹²) ok ær þæt falz æller hwariæ handa falz þæt ær man sæl manni. bötæ .VIII. öræ i þriþiung hwan. ær þæt sylfsmiþer.¹³) bötæ (¹⁴XVI öræ i þryþiung hwan. ok þæn taki flærþ sum saldi. ok hin taki wærþ atter sum köpti æller dyli mæþ XIIII¹⁵) manna eþe. vm¹⁶) æru II manna witni til¹⁷)

Hustru æller bondæns barn maghu æy meræ kiöp göræ æn till enæ¹⁸) örtugh. wtan þæt see XVIII ara gamalt. ok faþer fa¹⁹) þy fæ ii hænder. hwar sum meræ köp gör mæ p^{20}) þem. vtan bondans witu. bötæ (²¹VIII öræ ii hwan þriþiung

.*III*.

46 Um hæstæ kiöp ok skifpti æller hwat fæ þæt hælzst ær. hittis aa hælti æller²) nokor annær laster innan fæm nattæ. föræ²) hem till gardz i.² fæm næter. æller hafwi hwar sum² köpti. æn hemult skal vm alder wæræ. brister at hemolo. bötæ (² VIII oræ²) i þriþiung hwan. ok giældi ater skaþan

I, cfr. UplL. KöpB. 1: pr, 1.

- 11) A. Litt. f omissam supra lineam add. scriba. B. silver.
- 12) B. silfsmider.
- 13) B. silfsmidher.
- 14) B. sex marker til treskiptis: Ok &c.
- 15) C. tolf.
- 16) B. än.
- 17) B. add. Aru äy witni til, dyli medh säx mannum.
- 18) B. ennä.
- 19) B. far.

- 20) B. nidh.
- 21) C. tre marker til treskiptes.
- 22) A. *æller* bis scriptum est, at posteriori loco rubra lineola inductum.
- 23) B. add. hanum.
- 24) B. innän.
- 25) B. add. han.
- 26) C. tre marker til treskiptes (pro VIII — hwan).
- 27) B. örä.

68

G .1111.

Legher man hæst aff manni æller andræ ankostir. han skal hanum swa goot ater faa sum han²⁸) tok. wm æy ganger nöþsyn aa. kallær annær nöþsyn waræ ok annær æy. hafwi þæn. witz ord nöþsyn kallær. mæp .II. manna (²⁹witnæ. alt þæt bætræ ær æn VIII öræ.³⁰) þæt minnæ ær dyli mæþ VI. manna eþe (³¹æller bötæ ater skaþan.

.**V**.

Sæter man lözöræ pant manni. sæti mæp twem mannom. ok lösæ ater wm rættæn stæmpnu dagh. lösir æy. þa skal³²) ater byuþæ sum iorþæ pant.

.*V1*.

Borghær man pænningæ for annan. giælder æy þæn sum taker. þa giældi þæn sum burghuþæ.³³) þæn borghær³⁴) optæ i (³⁵sorgh*i*r for annan borghær

VII

Nu kan fatukt³⁶) folk ok wanfört föræs byæ³⁷) mællom æller bondæ. Þa skal þæt hwar³⁸) skaþalöst fran sik föræ. ok ængin huus syniæ at quældi. syn. Þy nokor hws at quældi bötæ IIII öræ. faar þæt skaþæ æller dööþ af. þa giældi þæn sum wt rak³⁹) Æy ma⁴⁰) ok lösum manni. affrapæ laz till gars⁴¹) föra. vtan han föra⁴²) swa þæþæn sum þiit (⁴³Guþ mil þem æy glö- $\overline{VII, cfr. UplL}$. KöpB. 11.

- 29) B. witnum ok tolf manna edhe, alt &c.
- 30) B. add. Äller böte ater skadhan.
- 31) B. om. æller skapan. Cfr. not. 30 prae-
- cedentem. 32) B. add. han.
- **3**3) B. borghade.
- 34) B. komber.
- 35) B. sorg, sum fore andrum borghar.
- 36) B. fatökt.

37) A. byæ bis est scriptum, at posteriori loco rubra lineola inductum.

- 38) B. sic. A. hvan.
- **3**9) B. *wräker*.
- 40) A. a supra lineam add. rec. man. ut legeretur maa.
- 41) B. gards.
- 42) B. förä.
- A. Verba: Gup Amen minio scripta sunt.

²⁸⁾ B. add. thet.

mæ. gærnæ wiliæ þæn fatughu⁴⁴) husæ ok hemæ. krister war gæster mæþ mannum .i. iorþriki.⁴⁵) han gifwi os for gæstning allum himirikæ Amen

47 Hær byriæs wiperbo balker. ok tæliæs .i. hanum flokkær .XX. IIII.¹)

I Huru by skal skiftæ

11 Huru tomptum scal skifptæ. ok husum byggiæ

III Huru akrum skal skifptæ

IIII Vm diki mællum akre.²) ok skaþa³) af dikum

V Vm garþæ. ok garþæ fal

VI Vm hæptær⁴) ok hembuþ

VII Vm skogha skifptæ⁵)

VIII Vm skegning⁶) ok gildri

IX Vm wærnæ ruff

X Vm leghu ruff

XI Vm a slætu ('æller skyrþ

XII Vm a gangu byæ mællom

XIII Vm skoghæ a gangu. ok skoghæ marki⁸)

XIIII Vm afærþ⁹) i fiski watni annars

XV Vm nyæ wpgiærþir¹⁰)

XVI Vm lagha hæfp¹¹) a iorpum

XVII Vm (12 mölnær ok watn tæppær

XVIII Vm broær ok skaþa i. broum

XIX Vm wabæ eld.

1) B. add. ok six af thessum malum.

- 2) B. Akra.
- 3) B. add. then man far.
- 4) B. Haptur.
- 5) Sine dubio legendum est skogha skipan.

6) B. Skiöghning.

- 7) B. ok Åskyrd.
- 8) B. Skox märki.
- 9) B. sic. A. afrap.
- 10) B. sic. A. wrgiærpir.
- 11) B. Häfdir.
- 12) B. Mylnur ok Watn täppur.

⁴⁴⁾ B. fatugha.

⁴⁵⁾ B. iorderiki.

XX Vm brand mæb wiliæ wærkiæ¹³) XXI Æn kuna molkær annars fæ XXII Vm oræt mærkiæ¹⁴) a fæ annars XXIII Vm¹⁵) fæ (¹⁶gör fæ skaþæ æller dræper XXIIII¹⁷) Vm skaþæ þæn man gör fæ

⊿and skulu mæþ laghum byggiæ.¹⁸) ok æy m*æþ* walzwærkum. þy at þa 48 standæ land wæl laghum fylghæs.¹⁹) Nu (²⁰six huru by skal skiftæs. þær fleræ agha i (² o en en. per skal mærkiæ²) mællum sætiæ. ok witi²) (²⁰hwar sin lut. swa scal tomptum ok tuungarbum skiptæ.²³) far man yfwr²⁴) mærki i. tomptum ok²⁵) tungarþum bötæ XVI öræ i þriþiung hwan.²⁶) ok gifwi wth bæt han tok. ok scal hwar swa husum skipæ wib annan. at hwar (²⁷hafwa dropa rum a siælfs sins tompt. bygger nærmer.²⁸) föræ aff ok bötæ sum för ær sakt. wtan han aff förær innan .V. nætter.

\boldsymbol{I}

Bygger hus a humblæ gaarb annars .a. (29watn wæg æller kyrkiu wægh. æller (³⁰hwar man skal laghlikæ³¹) wægh hafwa fran garþi. föræ aff³²) ok bötæ XVI.33) öræ i. þriþiung hwan. wil æy aff föræ. þa læggi niþer at saklösa.³⁴) ok husi at ospiltu spiller husi.³⁵) bötæ han sum han taker

- 13) B. Wilia wärki.
- 14) B. Märki.
- 15) B. An.
- 16) B. sic. A. om. gör fæ.
- 17) B. sic. A. XXIII.
- 18) Lege byquiæs.
- B. fylghiäs.
 A. Parte folii abscissa, litterae quaedam in fine quattuor linearum perierunt, quas, obliquis typis insignitas, ex cod. B supplevi.
- 21) B. märki.
- 22) B. add. sna.
- 23) B. add. Nu. Cfr. not. 20 supra.

- 24) B. inter.
- 25) B. add. i.
- 26) B. hwarn.
- 27) B. hawi druprum.
- 28) B. nämer.
- 29) B. natu nägh äller a kirkiu nägh.
- 30) B. hwat wägh man skal laghlika fran gardi hawa: Före &c.
- 31) B. sic. A. daghlikæ.
- 32) B. add. hns.
- 33) C. tolf.
- 34) B. saklösu.
- 35) B. hns.

Nu³⁶) far man (³⁷yfwr mærkiæ i akri mans.³⁶) æller hus sæter a aker³⁸) annars (³ of *öre af* ok giwi ater *bæt* han tok. ok bötæ *atta*³ of *öræ* .i. bribiung hwan. (³9föra þre affræktær ok æy foræ fleræ⁴⁰) i ængum⁴¹) ak*e*rfastum skal swa bötæs sum nu ær sakt. i. wtængium bötæ .IIII. öræ for affrækt⁴²) æller moldran. æy ma moldran bötæ foræ minnæ æn fiæz mon i akri ok alin i. ængi. ok famns⁴³) i skoghi

Fæller man diki i akrum æller ængium. bötæ III. marker till þræskiftis**) foræ hwan balk. grawæ⁴⁵) siþæn. ok giældæ ater skabæn⁴⁶) bæn af dyki⁴⁷) gik. æftir mætz mannæ orþum. þy⁴⁸) þæn a raþæ sum⁴⁹) byggiæ wil

V5 0)

- 49 Um akræ ok ængær⁵) skulu garþær wæræ. wigh*i*r ok wælförær. siunatum⁵) foræ botulfs mæssu. laghæ garþer⁵³) skal wæræ fiæz mællum störæ.⁵⁴) ok bundin mæð twem bandum (55 wm aker swa högher. at taker wndir hand mæðlungu manni.⁵⁶) i. ængium halfs famns⁵⁷) mællum störæ. ok swa högher⁵⁸)
 - 36) A. Maxima pars litterae N, una cum lit- 46) B. skadha. teris in initio trium linearum proxime sequentium scriptis, mutilato folio (cfr. not. 20. pag. 71.) perierunt. Istas litteras, obliquis typis notatas, ex cod. B supplevi.
 - 37) B. iwer märki.
 - 38) B. akre.
 - 39) B. Fore tre aftäktär.
 - 40) B. add. tho at flere äru.
 - 41) B. ängium.
 - 42) B. afläkt.
 - 43) A. Litt. ns omissas supra lineam ipse, ut videtur, add. scriba.
 - 44) A. Loco litt. pr primum, ut videtur, scriptum fuit m.
 - 45) B. Gräwi.

- 47) B. diki.
- 48) B. add. at.
- 49) A. Notam abbreviati *m* forte add. rec. manus.
- 50) A. VI errato scriptum est.
- 51) B. ängia.
- 52) B. siu nattum.
- 53) B. add. vm aker. Cfr. not. 55 infra.
- 54) A. Loco litt. t primum, ut videtur, scriptum fuit k.
- 55) B. om. nm aker. Cfr. not. 53 supra.
- 56) B. midhlungu manni.
- 57) A. fans, ut videtur, primum scriptum est.
- 58) A. Prius h omissum ipse, ut videtur, supra lineam add. scriba. B. add. sum.

förræ⁶⁹) ær sakt. ær æy swa gilt. ok komber a syn.⁶⁰) bötæ (⁶¹.VIII. öræ i þriþiung hwan. öþer fæ (⁶²aftir swa tæpt aker æller ængiæ. giældi ater (⁶³skaþæn æftir mæþzmanna orþum. (⁶⁴þe skulu wæræ twe sum mætæ. §. 1. hugger man (⁶⁵störæ fran garþi. bötæ .IIII. öræ. æller dyli mæþ (⁶⁶þrem mannum. Hugger æller bryter garþ swa at skaþa⁶⁷) gaar gönum.⁶⁸) bötæ .VIIL öræ i þriþiung hwan

VI.

Swa skal hæst æller skyuut laghlikæ hæptæ mæþ hoffstokki. æller knæstokki. æller skakheldæ⁶⁹) gör siþæn skaþæ i aker æller æng þa skal han⁷⁰) laghlikæ hem föræ foræ garþ. ok eghandæ till sighiæ. þa scal þæt i⁷¹) vt öiær föræ. æller (⁷²wæræ þæt ogilt; æn⁷³) þæt dræpit warþer. Vm nöta hæptur⁷⁴) skal man fiæl⁷⁵) foræ öghæn⁷⁶) latæ. æller horn stok. æller ha bændæ. gör siþæn skaþæ. föræ hem foræ garþ sum förræ⁷⁷) ær sakt. Vm gete⁷⁸) hæptur. Læggiæ⁷⁹) stok a halz. æller hældu vm halz. ok foot suinum klouæ⁸⁰) a⁸¹) hals. æller snær⁸²) gönum öræn⁸³) æller ring i trynæ. gör siþæn skaþæ. föra⁸⁴) hem foræ⁸⁵) garþ sum för ær sakt.⁸⁶) §. 1. Nu wil þæn sum eghandæn⁸⁷) ær. (⁸⁸æy þæssu fæ swa þiklæ hæptur göræ sum nu ær sakt.

- 60) B. add. a.
- 61) A. .///I. primum scriptum est. B. tre marker til treskiptis. Ödhir &c.
- 62) B. äptir swa täptu, j aker äller äng, Ta giäldi &c.
- 63) B. skadha, äpti tneggia mätzmanna &c.
- 64) B. om. pe mætæ.
- 65) B. stör fra gardi.
- 66) B. treggia manna edhe. Hogger &c.
- 67) B. skadhi.
- 68) A. Loco litt. ö primum scriptum est y. B. ginum.
- 69) B. skakhäldu.
- 70) B. thet.
- 71) A. *i* omissum supra lineam add. scriba.
- 72) B. wari ogillt.
- 73) B. sic. A. a.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

- 74) B. sic, add. Thet. A. ætter v. æfter.
- 75) B. sic. A. om. fiæl.
- 76) B. öghum.
- 77) B. fyr.
- 78) B. yetä.
- 79) B. Läygi.
- 80) A. klonæ quoque legi posset. B. klawa.
- 81) B. vm.
- 82) A. snæs scriptum est, at r supra lineam adposuit scriba. C. snärs. B. swedhäs.
- 83) B. öron. 84) B. före.
- A. Litt. æ omissam supra lineam add. scriba.
- 86) B. add. Swa skal thet ok bort förä, sum fyr är sagt.
- 87) B. äghandi.
- 88) B. at tässu få, tylika häptur ey göra &c.

10

5-

⁵9) B. fyr.

bötæ .VIII. öræ i bribiung hwan.⁸) ok fæ liggiæ⁹⁰) ogilt æn bæt dræpit warber. Nu sigher han sik laklikæ⁹¹) hæptur hafwa giort.⁹²) hin nekær sum drap 50 witi bæt grannæ.⁹³) ok (⁹⁴lutlösir mæn. ok. nagrannur hfwat bær ær sant wm. Nekær bæn sum fæ a. at bæn scabæ⁹⁵) kom æy af minæ⁹⁶) fæ. ba dyli mæb ebe hwærium æftir by sum botin ær till.

VII

Nu skipær man skogh abrum a loff æller leghu, ba⁹⁷) han far æy siælfwer. mæþ witnum warber han hindröber⁹⁸) af grannum bæn sum leght hafwr. kumma⁹⁹) fram hemulz mannæ synum. dyl han skipan sum a. þa¹⁰⁰) witi hin mæð witnum¹) sum leght hafbi. twem mannum. siælf²) han bribiæ.³) falz at ebe bötæ afftækt i skoghi sum hemsokn. giter han eb sin fylt, ba taki slika boot sum han giældi⁴) skuldi. æn nokot ær af hanom takit

VIII

Ganger man i skogh annars mep hund ok⁵) bughæ. bötæ II öræ. gör⁶) basæ⁷) i. scoghi hans bötæ IIII. öræ gör (⁸gildri. böta .VIII. öræ⁹) i þriþiung hwan. Lægger arff.¹⁰) æller löper ælgh. aff winterstabu.¹¹) VIII. öræ i hwan.¹²) bribiung. §. l. Löper man siælfwr ælgh i. skoghi sinum. hindrær han (¹³nokor. æller möber. ok brænger han fra¹⁴) fara. ba sæti arf i fiæt. ær han fra vm naat æller twa. ok (1⁵fæller man dyur mæþæn. þa agha¹⁶) þæn sköt

- 89) B. hwarn, add. ok giäldi ater skadha. 3) B. tridhi.
- **90**) B. *ligqi*.
- 91) Pro laghlikæ. B. lagha.
- 92) B. add. ok.
- 93) B. grannar.
- 94) B. lotlösir nagrannar, hvat &c.
- 95) B. skadhi.
- 96) B. minu.
- 97) B. then.
- 98) B. hindrader.
- 99) B. Komi.
- 100) A. v. pa omissam supra lineam add. scriba. 14) B. fran.
- 1) B. add. sinum.
- 2) B. sialwer.

- 4) B. giälda.
- 5) B. eller. 6) B. add. han.
- 7) C. bodh.
- 8) B. gildrä i skoghi annärs, Böte &c.
- 9) B. sic. A. om. öræ.
- 10) B. add. i skoghi annars.
- 11) B. add. Böte.
- 12) B. hwarn.
- 13) B. mater äller mödho (pro mödha).
- 15) B. fällä män.
- 16) B. hani.

bogh¹⁷) mæþ huld ok har¹⁸) sum fældi. ok hin hafwa¹⁹) dyvr sum löpti. (²⁰Delæ mæn vm löpt. þa skulu²¹) lotlösir mæn löpt skuþa. ok æft*i*r fiæti gangæ. ok þæn hafwi dyur sum þe till witnæ.²²) mæþ sinum eþe. §. 2. hafwi þæn biorn ok wargh ok iærf²³) sum weþer. hafwi²⁴) þe friþ ii ængum staþ. §. 3. vm fughlæ. gildri ok byuræ. wæri lagh²⁵) sum vm annat gildri. Dyl han. þa dyli mæþ XII manna eþe. ok mistæ gildri

.*IX*.

Nu ma ængin foræ aþrum garþ rymæ²⁶) um ak*e*r æller vm²⁷) ængi²⁸) mæ- 51 þæn hö. æller korn utæ stander. (²⁹rætter stæmpnidagh ær vm vinter nat. Riffur förræ. bötæ .VIII. öræ i þriþiung hwan. ok³⁰) skaþæ giæld. æller dyli mæp XII. manna eþe

₫ X

Legher bondæ man æller (³¹kona. ganger a mat æller³²) malæ mæþ bondæ. æller takæ fæstæpæningæ.³³) skils han³⁴) wiþ bondæ för stæmpnu dagh. giældi ater bonda fæstupænnung.³⁵) ok swa mykla leghe³⁶) sum bondæ þy fæst hafwþi.³⁷)

۱

X = UplL. VipB. 11: pr.

- 17) B. skot bogh.
- 18) A. han scriptum est, at n scalpro mutatum in r.
- 19) B. hawi.
- 20) A. Verba: *Delæ mæn vm* bis sunt scripta, at priori loco lineola inducta.
- 21) B. skula.
- 22) B. sic. A. ninnæ.
- 23) C. *räf*.
- 24) B. Hawin.
- 25) B. add. samu.
- 26) B. rywä.
- 27) B. om. vm.
- 28) B. *äng.* A. *ö*, ut videtur, additum at deletum est.
- 29) B. i rättum stämpnu dagh, thet äxu (lege äru) winter nätter. Rywer han fyrrä &c.

- 30) B. add. ä.
- 31) B. kunu, ganga &c.
- 32) B. ok.
- 33) B. fästipäning.
- 34) B. add. sidan.
- 35) B. fästipäning.
- 36) B. leyhu.
- 37) A. In inferiori margine man. paullo rec. add. ok swa lægho konæ driffwer han æi nöp till wræker bondæ legho hion sitt bort man æller kono foræ rætæn. B. add. ok swa leghu kuna thet sama, ok drifwer han ey ther nödh til. Wräker bonde leghu hion sit bort, man äller kuna, fore rättan stämpnudagh, vtan saak, Giwi legho hione sinu swa mykit han thy fäst hafdi. Cfr. UplL. VipB. 11: pr.

.XI.

Skiær man a annan (³⁸ywr marki. æller slaar ok later (³⁹quært standæ. sighiæ. till ath ospiltæ.⁴⁰) ok wæri⁴¹) saklös. spillis þæt (⁴²böta sum han aff förþæ .VIII. öræ i þriþiung hwan. §. 1. sar⁴³) man iorþ annars mæþ olofwi þa hafwi forgiort frö sinu. ok (⁴⁴ærwiþi. ok þæn hafwi korn sum iorþ a. förir han aff awæxt. bötæ .VIII. öræ i þriþiung hwan⁴⁵) æller dyli mæþ XII. manna eþe

.XII.

Delæ mæn vm a ganga⁴⁶) byæ mællum þa skulu minunga⁴⁷) mæn (⁴⁸mærkiæ witæ þeræ i mællum. hawer annar mærki. ok annar æy. þa hafwi þæn⁴⁹) mærki hafwr.⁵⁰) Hawæ baþæ mærki. ok hwærghin⁵¹) minnung (⁵²skiptæ þa i⁵³) tu (⁵⁴synder þy. þe delæ wm. ok hafwi halft hwar þeræ.

XIII

Far man a skogh annars⁵⁵) hugger timber æller trop. æller hwat awærkum han gör a skoghi manz. þa bötæ .VIII. öræ i þriþiung hfwan.⁵⁶) §. 1. Far man a skogh annars mæp fæ sinu i olofwi. ok later vp⁵⁷) lyktær⁵⁸) hans. böta⁵⁹) sum för ær sakt. §. 2. Delæ mæn wm skoghi⁶⁰) mærki. Sigher an-52 nan⁶¹) sik hafwa træ mærki. ok annar steen mærki. þa hafwi (⁶²steen mærki

- 39) B. thet qwart standa: Sighi &c.,
- 40) B. ospiltu.
- 41) A. Loco litt. w antea scriptum fuit k.
- 42) B. Böte swa sum han thet af &c.
- 43) B. sic. A. far.
- 44) B. ärndi sinu, ok hawi then korn &c.
- 45) B. hwarn.
- 46) B. agangu.
- 47) B. minninga.
- 48) B. märki at nita &c.
- 49) B. add. nitzord.
- 50) B. add. Hawa badhi märki, Tha böte then ayangu minninga män fälla.

- 51) B. hwarghin.
- 52) B. Skiptin tha badher i &c.
- 53) A. *ii* scriptum est, at alterum *i* deletam.
- 54) B. sunder thy, thet the &c.
- 55) B. add. mans.
- 56) B. hwarn.
- 57) A. v. vp omissam in marg. add. scriba.
- 58) B. lyktur.
- 59) B. Böte.
- 60) B. skoga.
- 61) B. annar.
- 62) B. stenä märki witzord.

³⁸⁾ B. ini märki.

wiþzorþ. sigher annær sten.⁶³) ok annar byærg. hafwi bærgh⁶⁴) wizorþ. sigher annar i⁶⁵) bærgh.⁶⁴) ok annar i bæk hafwi (⁶⁶bæk wiþzorþ. Sigher annar i bak⁶⁷) ok annar i syo. hafwi⁶⁸) sio wizorþ. §. 3. Nu skal (⁶⁹minung mærkiæ fylghæ. ok hafwi þæn wizorþ minnung⁷⁰) hafwr heghræ.⁷¹) swa skifptis ok (⁷²hema i haghum. akrom ok ængiom ok allom staþum þær (⁷³man agher skifptæ saman. Nu sigher⁷⁴) þæt wæræ (⁷⁵höstæ minning ær þæn sum aat hafwr. ok hafwr siþæn aþrum bort latit. (⁷⁶þa skulu .XII. þe minning a þingi pröwæ sum för ær sakt

X IIII.

Nu scal⁷⁷) hwar man sialfwr fiskæwatnum sinum raþæ. Far man i kulfiski watnum annars olowandis. bötæ .VIII. öræ i þriþiung hwan.⁷⁸) æller dyli mæp .XII. manna eþæ. Far i fia fiski.⁷⁹) bötæ .IIII. öræ. §. 1. Nu kunnu sioar æller sund liggia byæ mællom. þa aghi hwar by notæ dræt. ok nætiæ lagh foræ landi sinu. Vm⁸⁰) smasund⁸¹) ok nor⁸²) (⁸³ þær æy ligger. almanna leþ mæþ skipi fara (⁸⁴gönum at. þa aghi sin (⁸⁵ halning hwar. Ligger almanna leeþ til hafs. ok fra. Liggi þa⁸⁶) þriþiung obygþer a dypi.⁸⁷) bygger meræ. taki vp ok rymæ ok bötæ III marker till þræskiptis. þæn agher watn sum land agher. vtan þæt see mæp köpe vndæn gangit. §. 2. sio liþer. ok (⁸⁸a liþer. þæt ær eghæn skogh⁸⁹) byæmannæ ok allær til hællur. flat

- 63) B. stenä.
- 64) B. biärgh.
- 65) B. om. i.
- 66) B. bäcker witzord.
- 67) B. bäcki.
- 68) B. add. tha.
- 69) B. minning märkium fylghia.
- 70) B. minning.
- 71) B. höghri.
- 72) C. i hema haghum. B. i hema aghum, akrum &c.
- 73) B. män äghu &c.
- 74) B. six.
- 75) B. höxtä minnung, then att haver ok a boit, ok haver tho sidhan &c.
- 76) B. Tolf män skulu the minnung &c.

- 77) B. a.
- 78) B. hwarn.
- 79) B. stralfiski.
- 80) B. Än.
- 81) B. add. äru.
- 82) B. sic. A. Loco v. nor spatium unius fere pollicis scripturae vacuum reliquit scriba.
- 83) B. ok ligger ey almanna &c.
- 84) B. til hafs ok fra, Ta &c.
- 85) A. haluing quoque legi posset. B. hälfning hwart land at byggia. Ligger &c.
- 86) A. v. pa omissam supra lineam add. scriba.
- 87) B. diupi.
- 88) C. sma lidher.
- 89) B. skogher.

kiol ær almænnunger.⁹⁰) baþi land ok watn. §. 3. Bryter man fiskiæ huns annars ok taker fiskiæ⁹¹) hans IIII. alnæ wærþi. ok⁹²) warþer laghlikæ till 53 wnnin. bötæ⁹³) XVI öræ malzatænum.⁹⁴) swa ok fora⁹⁵) laxæ garþæ. ok laxæ næt. Far man i laxa fiskæ annars mæþ⁹⁶) noot æller næt. æller lyustræ.⁹⁷) bötæ VI marker till þræskifptis. ok fae ater fiskæ. sigher annar fleræ fiskæ takit hafwa. ok annar syniær. hafwi þæn (⁹⁸wiþzorþ sum wæriæ wil. swa wm han ok dyl mæþ allu. þa dyli mæþ .XIIII. manna eþæ. §. 4. Dragher man noot i. sildæwik⁹⁹) annars. bötæ .VIII. öræ i þriþiung hwan.¹⁰⁰) swa ok þe sum riwæ noot. wtan formans wiliæ. swa ok forseaman (¹æn han rifwr. för allum sæmber .aa.

XV

Nu wil man göra wp af nyæ²) aker. æller æng. göræ ængin a annars landi vtan hans goþwiliæ sum aa. Vil man takæ byæ æmpnæ aa almænnungæ.³) þa taki a breþ wiþ þæn sum förræ byghdi.⁴) swa ath han hanom ænktæ fortaki.⁵) taki swa skogh sum byæ æmpni swa breþæn skogh⁶) sum aker ok æng. (⁷ær (⁸wtmark. taki twa siþær. styltingx rast⁹) lankt Swa langh scal styltingx rast⁹) wæra. aki heman foræ sool vm staþu tima.¹⁰) gen iulum ok huggi störæ las. ok kumi ater vm miþian dagh. þæt ær laghæ tak. wil han taka till aker æller æng. þa skal han ryþiæ þre dyssiær.¹¹) ok göra eth hus i (¹²fira knutær. ok gangi vm (¹³tæktam. ok mærki tækt mæþ. II. witnum. ok

- 90) B. almänninger.
- 91) B. fiska.
- 92) B. om. ok.
- 93) B. add. twinnä.
- 94) B. malsattanum, add. ok tiufbogh konungi ok allum mannum.
- 95) B. fore.
- 96) A. mæþ bis est scriptum.
- 97) B. lyustru.
- 98) B. witzord sik wäriä &c.
- **99)** B. sillä wijk.
- 100) B. hwarn.
- 1) B. rywer han för &c.
- 2) B. nyu.
- 3) B. almänningi.

- 4) B. sic. A. bughæ.
- 5) B. add. ok.
- 6) A. Loco litt. gh aliae quaedam litt. antea fuerunt scriptae.
- 7) B. hans äru vt märkt: Taki a twa sidhur styltungx rast &c.
- 8) Pro *wtmarkt. taki.* Cfr. not. 7 antecedentem.
- 9) C. Styttungx rast.
- 10) B. sic. A. scapu tima.
- 11) B. dyssiur.
- 12) B. füra knuta.
- tæktina legendum videtur. C. medh täxtäm, swa widt sum han in taker (pro tæktam — witnum?).

ı

79

wæræ¹⁴) þæt lagha tak hans. Delæ twe vm tæktæ tak.¹⁵) þa hafwi þæn (¹⁶wiþzorþ husit giorþæ mæj twem witnum. ok fullum eþe

.XVI.

Thætta æru lagha hæfþir. (1⁷þæt man hafwr. vm þry aar oquiþæt ok oklan- 54 dit. komber siþæn annær ok sigher¹⁸) sit wæræ. þa hafwi þæn 'wiþzorþ¹⁹) sum takit hafwr. swa wæri ok wm allæ köpi iorþir²⁰) sum man köper æller mæþ²¹) skiftæ faar. vtan han se owormaghi. æller ær wthlændis. þæn þær skuldi a talæ. §. 1. Faræ mæn i almænnung.²²) ok far affrökis tak þeræ wm þry aar. þa hafwi þæn siþæn sum taki²³) wil

.XVII.

Ligger²⁴) mölnæstaþ²⁵) boolstaþa mællum. hafwi haluæn mölnöstaþ²⁶) hwar boolstaþer æller by. Liggi²⁷) fleræ mölnæstaþa²⁸) i. by. agha²⁹) swa (³⁰mykit hwar sum han a i by. §. 1. Delæ mæn wm quarnæ bygning. æller vm nokro³¹) þe bygning i (³²watnæ sum skaþæ gör þæt skulu .VI. mæn skuþæ. hwat þe bygning skaþæ gör æller æy. (³³wiþnæ þe siæx mæn. at þe bygning ængin skaþæ gör. standæ þa at saklösæ.³⁴) witnæ þe at hon skaþa (³⁴giorþæ. taki þa vp ok rymæ. ok bötæ .VIII. öræ i þriþiung hwan³⁶) þy at ængin ma aþrum till scaþa byggia

XVII, cfr. UplL. VipB. 22: pr, 1.

- 15) C. tättä tak.
- 16) B. mitzord hws giordi &c.
- 17) B. Hawer man öklutrat ok oklandat vm try aar, komber &c.
- 18) B. sic. A. sigh.
- 19) B. witzord.
- 20) B. iord.

5e

- 21) B. sic. A. om. mæp.
- 22) B. almänning.
- 23) Pro taka. B. sic.
- 24) B. sic. A. add. köpa.
- 25) B. mylnustadher.

- 26) B. mylnustadh.
- 27) B. Liqqiä.
- 28) B. mylnostadha.

29) B. Ayhi.

- A. Loco verborum mykit hwar alia quaedam antca fuerunt scripta. B. hwar i mylnustadh, sum &c.
- **31)** B. nokra.
- 32) B. watni är, sum &c.
- 33) B. Witna the säx swa, at &c.
- 34) B. saklösu.
- 35) B. gör, Taki vp &c.
- 36) B. hwarn.

¹⁴⁾ B. *wari*.

XVIII

 ${f H}$ war sùm boor a³⁷) by nytaknum. warþæ wæghum ywr sin land. boor i fornum by. hwitæ³⁸) hwar sin lut³⁹) sum han a i byæ.⁴⁰) hwar æy broor⁴¹) lut sin. ba⁴²) bötæ .VIII. öræ i bribiung hwan.⁴³) foræ be (⁴⁴wæghiæ till kyrkiu liggiæ. ok bingx. ok rættæ almanna wæghæ. ok (*5 borf bro kar wiber ok asæ. Vm iorbbroær sum⁴⁶) liggiæ innæn bækkium ok dikum æller grawm. bööt mæp .IIII. örum. ok biggiæ⁴⁷) sibæn. Fællæs bæssæ broær nu æru saghbæ wæri konunger malzeghandæ at. æn ængin hawar⁴⁸) skaba i broo fangit. haffwr nokor skaba⁴⁹) fangit. ba wæri han malzeghandæ⁵⁰) §. 1. Al-55 lær broær. ok almannæ wæghær skulu. .V.⁵¹) alnær brebæ wæræ. hwar sum æy ryber almanna wægh. bötæ swa foræ wægh sum for bro. swa scal ok⁵²) præst broær byggiæ. ok wæghæ rymæ sum bondæ. æller æfptir laghum⁵³) bötæ. hær ær præster ii bondæ laghum. §. 2. Lusn. Nyurunz a. Jndalz a. ok angermannæ .a. þær skulu landzmæn broær. æller (54fariur vppa hældæ, þær færiæ sum æi giter bro wærit. (55 fæller nokor bæssæ broær. æller færiur bötæ .VIII. öræ i. bribiung hwan. hwar foræ sik. Fællæ allir bötæ .XL marker. æy warber be boot meræ. §. 3. Nu kan folk i broo skaba lyutæ ok döör af. liggi han .i. waþæ botum .VII. m*a*rkum. Nu kan þem arm æll*e*r been bristæ. Liggi .i. waþæ giældum Bryter hæster sik i bro. ok döör af. (56gil–

XVIII: pr., cfr. UplL. VipB. 23: 2. §. 1, cfr. UplL. KkB. 2: 4.

- 37) B. *i*.
- 38) B. Byggi.
- 39) B. add. swa i nägh.
- **40**) B. by.
- 41) B. bor. C. broar.
- 42) B. om. pa.
- 43) B. hwarn.
- 44) B. näyha sum liggia til tinx äller kirkiu, ok fore rättä &c.
 45) B. the bro midh torf brokar ok asä.
- 45) B. the bro widh torf brokar ok asä. Swa ok vm iord broar i bäkkium, äller grawm ok dikum, Böth &c.

 $\delta. 3 = UplL. VipB. 23: 6.$

- 46) A. ligiæ additum est, at lineola inductum.
- 47) B. byggi.
- 48) B. hawer.
- 49) B. add. i bro.
- 50) B. add. at.
- 51) B. siu.
- 52) B. om. ok.
- 53) B. Landzlaghum.
- 54) B. färiur vppi halda, Thär bro sum fyr haner narit, ok thär färiu &c.
- 55) B. Hwar sum fällir thässä &c.
- 56) B. Wari bötter medh sex örum.

Digitized by Google

der at .VI. örum skiuth. half mark⁵⁷) koo ok quighandi⁵⁸) X örtugh.⁵⁹) suin faar geet bukker fora⁶⁰) örtugh æn bæt ær⁶¹) vinter⁶²) gamalt. ær bæt twæggiæ aræ.⁶³) II. örtughær.⁶⁴) ok öræ æn bæt ær briggiæ aræ. Summar föl⁶⁵) IIII. pænnungæ.⁶⁶) æy warber be boot meræ

XIX

Swa scal elde warþæ. brænnur⁶⁷) man swiþ⁶⁸) i skoghi æller ryþsl.⁶⁹) þem elde scal han warbæ. vm .V. nætter at han æy scabæ gör. brinder vp⁷⁰) vm. aker æller ængi. bötæ .VIII. öræ i þriþiung hwan ok giærþi ater garb.⁷¹) brinder skogher böta⁷) samuleþ. §. 1. mællum garþæ skal bondæ warþæ for sik. ok (7³sinum wærnæþæ hionum. brinder vp⁷⁴) eth göræ annat ater⁷⁵) til bakx. brinder garber alder æller fleræ garbæ. ællr by alder.⁷⁶) VII. mark⁷⁷) wabæ boot. ok XIIII manna⁷⁸) eb. falder at ebe. bötæ .XL. marker. æy ær⁷⁹) be boot meræ (⁸⁰byt babæ brinner by ok bondæ 56

.XX.

 $\bigcup_{m^{s_1}}$ brand m*æb* viliæ wærkæ Nu bær man eld. ok wil baþæ brænnæ by

XIX: 1, cfr. UplL. VibB. 24: 1.

- 57) B. add. vxe half mark.
- **58) B. sic.** A. quindæ.
- 59) B. örtughar.
- 60) B. fore.
- 61) A. örtugh gamalt additum est, at haec verba duplici lineola, nigra rubraque, sunt inducta.
- 62) B. ens ars.
- **63**) B. add. gamalt.
- 64) B. add. both at.
- 65) B. Sumar tenlongar.
- 66) B. päninga.
- 67) B. Brännir.
- 68) B. sic. A. skip.
- 69) B. sic. A. loco v. rypsl habet i lyktum, 81) B. om. Um Nu.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

XX = UplL. VipB. 25: 1.

post quae verba spatium unius pollicis scripturae vacuum reliquit scriba.

- 70) B. add. garder.
- 71) B. garda.
- 72) B. böte.
- 73) B. sijn wardnadä hionum.
- 74) B. add. hns.
- 75) B. fore.
- 76) B. add. Böte.
- 77) B. marker.
- 78) A. Litt. m habet superfluam lineam, ut h. v. legi posset *nnanna*.
- 79) B. warder.
- 80) B. tho at badhe brinni &c.
- 11

ok bondæ. warber takin mæð blæsændæ⁸²) munni. ok brinnændæ brandi. Þa skal han⁸³) till bingx föræ. sibæn skulu XII mæn swæriæ bæt⁸⁴) sanast ær wm hæt maal. wæriæ he⁸⁵) han. ha bötæ hæn .XL. marker saklösæn bant ok bastabæ. fællæ be han. ba bötæ alt bæt han aa till bræ skifptis, taki en lut konunger. annan malzeghandæn.⁸⁶) þriþia alla mæn.⁸⁷) bondanum ee fyrst ater giældæ foræ lat sit. ok witi siælfwr (⁸⁸lat sit huru mykit bæt war.⁸⁹) Vvinz æy meræ aat. $ba = e^{90}$ bondæ fyrst fult foræ sin skabæ. ok han⁹¹) skal i bali brænnæ.⁹²) brænt hafwr⁹³) foræ bondæ.

XXI

Molkær kunæ. faar æller geet annars. warþer bar ok a takin. ok æru⁹⁴) witni till. bötæ .III. öræ. æller dyli mæß III. mannom. molkær ko⁹⁵) æru til⁹⁴) witni. bötæ .III. marker till præskiftis. æru æy witni till. þa⁹⁶) dyli mæp .XII. mannum.

.XXII.

Lægger⁹⁷) mærki a mærki annars. hwat þæt ær (⁹⁸döth æller quikt. bötæ .III. marker æn þæt ær bætræ æn halfwr öræ. ær þæt halfwr öræ æller minnæ. (99böta .III. oræ æller dyli mæp III mannum. æller 100) briggiæ öræ boot. dyliæs mæh III mannum. ok III. marka boot mæh XII. mannom. §. 1. Delæ

XXII = UplL. VipB. 27.

82) A. brandi ok brænna additum est; at 91) B. then. haec verba rubra lineola inducta sunt.

- 83) B. add. bindä, ok.
- 84) B. hwat.
- 85) B. tha.
- 86) B. mälsäghande.
- 87) B. add. Ok.
- 88) B. om. lat sit.
- 89) B. är.
- 90) B. om, e.

- 92) B. brinna.
- **93**) B. hafde.
- 94) B. add. tweggia manna.
- 95) B. add. annärs.
- 96) B. om. pa.
- 97) B. add. man.
- 98) B. dödhä äller qwicku.
- 99) B. Böte tre örä.
- 100) B. Aller.

XXI = UplL. VipB. 26.

twe vm eet¹) mærki hafwa bab*i*r eet bolz mærki. ba a bæn wæriæ handa²) mællum hafwr

¢ XX III.

 \mathbf{D} ræper fæ annat fæ. (³hafwi baþæ þ*æt* quikæ. ok swa þ*æt* döþæ. vtan annat fæ se tæpt æller hæft. þa giældi þæn allan scaþi⁴) ater þæt lösæ ati.⁵) 57 §. 1. Sarghær fæ annat fæ. hwat fæ bæt hælzt ær ok dör æy aff. bæt ær ogilt. vtan (⁶bæssæ maal. Spillær man⁷) annars yrknæbæ fæ. swa at b*æt* ær æy fört at þolæ saþul. æller silæ þa⁸) fae hanum þæt ater sabul ok silæ fyllær. mæbæn hint ær ofört ok æy længer. Dyl þæn⁹) sum fæ a. þa¹⁰) dyli mæh XII mannum. §. 2. (11kunnæ hundæ bitæ annars fæ. hwat fæ þæt ær. ok faar¹²) æy dööb aff bæt ær saklözst, vtan yrknæbæ fæ, bæt bötæs¹³) sum för ær sakt. dör þæt. þa giældæ quikt (14 foræ döt. ok hafwi þæn döt. quikt gifwr foræ döt

.XX.IIII.

Sarghar man fæ manz æller bær. bötæ .IIII. öræ. ok scaþæ¹⁵) ater. (¹⁶æller dyli mæp XII. mannum. §. 1. Dræper man fæ manz æller styæl. VIII. öræ boot at¹⁷) pripiung hwan. Dræper hund æller stiæl. (¹⁸VIII öræ i pripiung hwan. wæri ok ængin hunder dyrræ at giældom. §. 2. Ængin ma¹⁹) annars

XXIII, cfr. UplL. VipB. 28.

- 1) A. et primum scriptum est; littera quae- 13) B. giäldis. dam addita at deleta est.
- 2) B. sic. A. handum.
- 3) B. Hawin badhin &c.
- 4) B. skadhan.
- 5) B. atti.
- 6) B. j tässum malum.
- 7) Lege fa.
- 8) B. om. *ha*.
- 9) B. han.
- 10) B. om. *ha*.
- 11) B. Kunnu hundar mans bita &c.
- 12) B. liuter.

XXIIII: 2, cfr. Up1L. VipB. 29: 2.

- 14) B. gen dödho, äpti miätzmanna ordum, ok &c.
- 15) B. skadhan.
- 16) B. Dräper medh allu: Böte atta örä i tridiung hwan, ok skadha giäld ater. Dyl han, dyli medh tolf mannum. Dräper man kat mans äller stiäl, Böte öre. Dräper hund &c.
- 17) Adde i.
- 18) B. Böte tre marker til treskiptis: Wari &c.
- 19) B. add. ok.

fæ taka. (²°till nokro nyt ath hafwa. æy ankostæ²1) hans hwartæ quikt ællr döt. wtan han hafwi loff æller leghu foræ sik. Taker man hæst annars.²2) baat æller aþræ (² ³ ankosti. kumber sama dag ater. bötæ IIII öræ. kumber æy swa²4) bötæ .VIII. öræ. §. 3. Brænner man baat foræ manni. æller annat skip. bötæ .VIII.²5) marker till þræskiftis. ok scaþa. giæld. Brænner²6) snækkiu. bötæ .XL. marker. halft konungi. ok halft skiplaghi. (²7 Viperbo balker lyktæs²⁸) swa. at (²°lyti hwar ath þy han aa

Hær byriæs pingmalæ balkr ok tæliæs i hanom flokkær XV.¹)

- **g** .**I.** Vm laghman ok buþkafwlæ.
- .II. Huru man skal rænæ²) ok hemstæmpnung.³)
- .III. Vm bing ok stæmpnung⁴)
- IIII Huru man förær þing at manni
- V Vm saksætning
- 58 VI Vm bingx fall. ok twætalu⁵)

VII Huru lagh skulu fæstæs ok⁶) gangæs

VIII Huru ebær standæ. æller⁷) atergangæ

IX Huru man scal⁸) mætæ foræ aþrum

X Vm witnis maal

XI Vm domæ ok wæþnung⁹)

- 20) B. äller til nokra nyt hawa, äy ankusti mans, hwarti dödhä äller qwikka, vtan &c.
- 21) C. Farkosti.
- 22) B. add. äller.
- 23) B. farkosti, ok komber &c.
- 24) B. add. ater.
- 25) B. säx.
- 26) A. Superflua lineola litteris nn addita est, ut legi posset Brænmer v. Bræmner.
- A. Verba Viperbo balker aa minio sunt scripta.

28) B. add. här.

29) B. hwar liti ther ath, han rätlika a.

- 1) B. furtan, add. af thässum malum.
- 2) kræfniæ legendum videtur.
- 3) B. hemstämpna.
- 4) B. Tingstämpning.5) B. Twetalur.
- 6) B. sic. A. om. ok.
- 7) B. ok.
- 8) B. add. Fä.
- 9) B. Wädhning.

XII Huru kunæ ma¹⁰) witni bæræ XIII Vm ebæ takæ. (11fa takæ ok wæb taka XIIII Vm friþ i soknum XV (12Vm landæmæræ

u skulu laghmæn takas. þa a konungx syslæmæn¹³) XII. mæn næfwna.¹⁴) be .XII. skulu laghman wæliæ. ok (15 syslæmæn skulu hanom domæ i hænder sætiæ. þæn konungx wald hafwr þær till. (16 Laghman a þing sökiæ. þa þing a rætlikæ wæræ. æller konungx breeff kuma. §. 1. Nu kumber konungx breef æller bub till landsins.¹⁷) ba scall lænzman¹⁸) bubkaulæ¹⁹) wp skæræ. fiuræ aff hwærium husæby²⁰) (²¹be skulu fram fara ok æy ater. æy skulu borpa karlæ sum i skoghum boæ buþkaulæ bæræ. ok æy þæn i wtöium²²) boor. þæn sum þem næst boor (²³sighiæ þem hwat a þingi görs. Hwar sum buþkafwlæ fæller æller willer a mote konungx bubi. böta²⁴) .VIII. öræ i bribiung hwan.²⁵) skær lænzman wp bubkaufla. ok wil soknæ bing hafwa. han scal bondæ fran bondæ bæræ. hwar han fæller bötæ .IIII. öræ. Delæ þer wm bubkaulæ. hafwa²⁶) þæn wizorþ bubkaulæ wil fram witæ

.11.

Agher man giældi²⁷) abrum alin.²⁸) örtugh æller meræ. Þa skal han foræ

I, cfr. UplL. pgB. 1.

- 10) B. add. swäriä ok.
- 11) B. Feataka, ok Wädhiätaka.
- 12) B. om. hunc titulum, pariter ac textum 21) B. Thessi budhkafla skulu &c. capitis.
- 13) B. syslu man.
- 14) B. nämpna.
- 15) B. sysluman skal hanum &c.
- 16) B. Laghmän skulu ting &c.
- 17) B. sic. A. lansis.
- 18) B. sic. A. lanzmam.

- 19) B. budhkafla, et sic in sequentibus.
- **20)** C. hosäby.
- 22) A. Litt. i omissam supra lineam add. scriba.
- 23) B. sight them til hwat &c.
- 24) B. Böte.
- 25) B. hwarn.
- 26) B. Hawi.
- 27) B. giälda.
- 28) B. add. äller.

garþ hans gangæ mæþ .II. mannom. ok giæld²⁹) kræfwiæ. giælder han i fæm
59 nattom. wæri saklöz. giælder æy³⁰) bötæ foræ wphald .II. öræ ok giældæ siþæn. Swa skal man pænungæ³¹) kræfwiæ. hwat þe aru³²) fleræ ællr færræ. Nu wil man æy pænningæ giældæ.³³) ok æy (³⁴laghbyuþæ. þa scal han annan timæ fora³⁵) garþ gangæ. ok kræfwiæ baþæ giæld ok wp hald. ok hem stæmpnæ wm .III. nætter. giælder æy þa. bötæ þre marker till þræskiftis. æller dyli mæþ XII. mannum

.III.

Lansman³⁶) a soknæþing hafwa. twem sinnum um hwart aar. ok ay³⁷) fleræ.³⁸) vtan konungx buþ komæ³⁹) soknæmæn skulu sik þingstaþ witæ.⁴⁰) hwar þe gitæ⁴¹) wtæn a kyrkiu bolæ. §. 1. A man⁴²) sak at manni. þa skal man⁴³) hanom a þing stæmpnæ kumber han æy til swaræ. ok hawr æy forfal. bötæ þingwitæ⁴⁴). IIII. öræ. ok þre marker foræ swaræ lösæ.⁴⁵) æru baþir⁴⁶) a þingi till talandæ ok swarændæ. ok dömis malit til fæbotæ. ok wil æy fæstæ. ok æy motæ domæ wæþiæ. þa ma⁴⁷) malseghandæ ok lænzman fæstæ⁴⁸) af hanum kræfwiæ þrem sinnum a þy þingi

Nu wil (⁴⁹han æn æy þa fæstæ. þa kalla lænsman þing foræ garþ hans. ok æru þe allir i fyratighi⁵⁹) m*arka* friþi þit faræ. ok satiæ⁵¹) þing foræ gar-

- 29) B. add. sit.
- 30) B. add. sna.
- **31)** B. skuldir.
- 32) B. äru.
- 33) B. sic. A. om. giældæ.
- 34) B. layh fore sătia, Tha &c.
- 35) B. fore.
- 36) B. Länsman.
- 37) A. v. ay omissam supra lineam add. scriba. B. ey.
- **38**) B. optari.
- **39**) B. komi.
- 40) B. fa.

- 41) B. add. innan soknär.
- 42) B. madher.
- **43**) **B**. han.
- 44) B. tingwiti.
- 45) B. swarlöso.
- 46) B. badhi.
- 47) B. a.
- 48) B. fästu.
- 49) B. man äy fästä, Tha skal länsman kalla ting &c.
- 50) B. sic. A. firæti.
- 51) B. sätiä.

 pas^{52}) hans. ok æn þa þrem sinnum fæstæ⁵³) beþæs. fæster æy æn þa⁵⁴) skulu .XII. mæn i garþ ganga. ok mætæ wt sak hans aller⁵⁵) æptir domi. §. 1. vill han mæþ wighi wæriæs. þa wæri ogilder ok sua hans fylgha.⁵⁶) ok þe æru⁵⁷) i. LXXX marker⁵⁸) friþi (⁵⁹sum konungx mæn fylghæ.⁶⁰) hwar lænzmanni gör fylghæ fal.⁶¹) bötæ .III. marker. §. 2. vil han⁶²) wæþiæ þing 60 fran garþi. þa wæþiæ⁶³) mæþ⁶⁴) (⁶⁵þre markom. vndir landzens book þa ma æy mætæs ok æy (⁶⁶skiflæs fora hanom. för æn wæþ æru⁶⁷) wt rönt. §. 3. gifs döþum manni sak þæt æy war a quikkan kiært þa standæ dul for döþum æn⁶⁸) dult giter. giter æy dult. þa ærfwi hwar swa leet sum liuft

V

Swa skal man (⁶ ⁹sak sætiæ annan foræ garþi mæþ .II. (⁷ ⁰vithnum at kyrkiu æller a þingi Delæ þe. annar sigher sak sagha⁷ ¹) waræ. ok annar æy. þa hafwi þæn wizorþ sak (⁷ ²kallær sagha. wæræ mæþ twem vitnum. ok XIIII manna eþæ. Falz at eþæ. bötæ luin⁷ ³)

.*V1*.

Gör skiplagh alt. æller sokn. þing fal fori lænsmanni. þæn dagh þæt ær rætlikæ stæmpnt. bötæ .III. m*arker*. ok hafwi þing þæn dagh þær næst ær. kummæ æy þa. bötæ .VI.⁷⁴) marker.⁷⁵) ok þe maal stæfnis⁷⁶) till landz þing.

52) B. gard.

- 53) B. fästu.
- 54) B. add. Tha.
- 55) B. alla.
- 56) B. fölyhi.
- 57) B. sic. A. om. æru.
- 58) B. marka.
- 59) C. um (legendum videtur sum) Kunungx rätt fylyhia.
- 60) B. fylyhia.
- 61) B. fylyhiä fall.
- 62) B. man.
- 63) B. *wädhi*.
- 64) B. sic. A. vndir.

- 65) Pro prem markom. B. trem markum.
- 66) B. skyfläs fore &c.
- 67) B. är.
- 68) B. sic. A. *a*.
- 69) B. saksätiä.
- 70) B. mannum, äller &c.
- 71) B. sayhda.
- 72) B. sigher saghda wara.
- 73) B. sank.
- 74) A. .III., ut videtur, antea scriptum fuit.
- 75) B. add. ok hawi ting then dayh ther är näst. Koma ey tha, Tha böte tolf marker.
- 76) B. stämpnis.

Sighi⁷⁷) bönder sik a þingi hafwi⁷⁸) wærit ok lænsman nekær. (⁷⁹þa sculu þæt XII. mæn witæ hwat þær ær sant wm. (⁸⁰wær. þe næmpd⁸¹) bönder. wæri saaklöös. fællæ þe þem. bötæ sum för ær sakt. §. 1. Giwr man aþrum sak a þingi. (⁸²þa skal han samu talu fram haldæ sum han (⁸³förstæ till taker. Skipter han talu. ok witnæ⁸⁴) swa XII. mæn bötæ .III. marker till þræ skifptis. ær þæt ok (⁸⁵swarundin wæru lagh samu

.V 11.

Gifwr man aþrum sak a þingi. wm þæt maal. lagha maal ær. byuþer þæn⁸⁶) lagh foræ sik swara skal ok hin wil æy wiþ taka. læggiæ⁸⁷) þa niþer ok 61 (⁸^staka til tak a þingi. þy. þer æru baþir wiþ. ok biuþa⁸⁹) siþæn foræ⁹⁰) garþi þe lagh. swa sum han (⁹¹hafwr þær siælfwr wiþer takat. §. 1. XIIII. manna eþe. ok .VIII. fasta eþe. skal vm X. nætter byuþæ innæn soknæ.⁹²) ok innan þriþiungx. (⁹³vtan þriþiung vm .XV. nætter landæ mællum wm XXX. nætter. (⁹⁴allir eþær sum minnæ æru byuþæs wm fæm nætter vtan⁹⁵) soknæ ok innæn þriþiungx⁹⁶) sum förræ⁹⁷) ær sakt. æy ma eþ wm fredagh flytiæ ok æy a⁹⁸) helghum timæ. ok æy i gen fastum. §. 2. þa þæssær eþær skulu föræs. þa skulu eþær takær⁹⁹) frammi wæra. skill þem wm eþzorþ. þa a han witæ mæth II mannum för hwariu¹⁰⁰) han hafwr skilt. ok¹ gangi si-

VII: $pr. = Up!L. \not pgB. 5: pr.$

- 79) B. thet skulu tolf män wita af adhru skiplayhi äller sokn, hwat &c.
- 80) B. Waria the bonder, warin saklösir.
- 81) A. Loco litt. p antea scriptum fuit d.
- 82) A. Loco verborum: pa talu antea scriptum fuit: nm pæt maal lagha (cfr. cap. 7: pr.).
- 83) B. fyrst til griper: Skipter &c.
- 84) A. sua additum est, at lineola inductum.
- 85) B. swarandin, wari &c.
- 86) B. han.
- 87) B. Läygi.
- 88) B. taki til taka.
- 89) B. biudhi.

- 90) A. Litt. æ omissam supra lineam add. scriba.
- 91) B. hafde thet siälwer widher takit.
- 92) B. soknär.
- 93) B. om. vtan pripiung.
- 94) B. Alla the edha sum minni äru, biudhis &c.
- 95) B. innan.
- 96) B. add. ok vthan tridhiungx.
- 97) B. fyr.
- 98) B. sic. A. nm.
- 99) B. edha takar.
- 100) B. sic. A. swæriæ (pro hwæriæ v. hwæriu).
- 1) B. add. hin.

⁷⁷⁾ B. Sighia.

⁷⁸⁾ B. hawa.

pæn lagh sin. §. 3. Nu ær laghlikæ till sakt. ok hin wil æy komæ. biþæ þa till sool satter.²) æn æy ær hælg³) foræ. ok witnj siþæn foræ lutlösum mannum at han þær war mæþ sinum eþæ mannum. sigher annar eþ wæræ buþin ok annur⁴) æy. hafwi þa þæn wiþzorþ⁵) eþ sigher buþin wæræ mæþ JL mannum

VIII

Swa sculu (⁶eþær standæ at laghum. XIIII mannæ eþ. ok .VIII. fastæ eþ. han a standæ wm þre gen fastær.⁷) mot iulum ok mæþsumbry.⁸) ok mikiælz mæssu æru æy förþæ innan þæt. þa wærin fældir. þe eþær sum minnnæ⁹) æru standæ vm twa geen fastær.⁷) §. 1. æy ma fasta vp a döþæn man föræ. (¹⁰ær annar döþer af þem sum wiþer köptæs. witi köp sit æller guldit¹¹) mæþ II mannum. ok XIIII. manna eþæ þa a han swa swæriæ. at þættæ fik iak mæþ .VIII. fastum. æller galt. ok witnis mæn wiþ waræ.¹²) (¹³Uitni agha 62 swa swæriæ. at þer¹⁴) wiþ waru. VIII. fastær gifnir wara.¹⁵) æller taknir. §. 2. Ganger man eþ utan dom ok skiæl. wæræ¹⁶) ogilder. ok þe vndir skript sum eþ sworu.

.I X.

Nu ær man laghfælder. ok lænzman wil han sökiæ. Þa skal þing till by hans kallæ. ok mæþzmæn¹⁷) i. garþ hans næmpnæ. Þæt æru .XII. mæn hwarti

- 2) B. solasäter.
- 3) B. hälyd.
- 4) B. annar.
- 5) B. witzord.
- 6) B. fiurtan manna edhar, ok atta fasta edhar standa at laghum ofaldnir: Han &c.
- 7) B. genfastur.
- 8) B. midsumar.
- 9) Pro minnæ. B. minni.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

- 10) B. än annär är dödher &c.
- 11) B. add. giäld.
- 12) B. waru.
- 13) B. Witnis män aghu &c.
- 14) B. add. tha.
- 15) B. *waru*.
- 16) B. Wari.
- 17) B. mätsmän.

12

Digitized by Google

IX = UplL. pgB. 8: pr.

lænsman æller laghman skal i. garb¹⁸) gangæ. ok ængi¹⁹) mæti raba. gangæ be i garb bötæ .III. marker. mæbsmæn²⁰) sculu löözöræ mætæ. ok²¹) ganganz fæ. winz æy þæt till, þa scal mæti²²) korn ok hö. winz æy þæt till þa skal hus mætæ, winz æv bæt til ba scal wm eghnir²³) mæta, winz ok²⁴) æv bæt til. þa biter ok²⁴) mæt i²⁵) bool bondæns þættæ mæt skal mætæs foræ bem sum fæstæ a bingi ok ængin²⁶) ræt wiliæ göræ æller giældæ a rættum stæmpnu dagh. ok swa foræ bem mannum sum (²⁷hwærtæ wiliæ fæstæ æller ræt göræ. vtan bryskis a bingi §. 1. Foræ iorb be²⁸) mætin²⁹) warber. wæri stæmpnu dagher IIII manaþæ³⁰) Lösir bondæ æller frænder hans. innæn bæn stæmpnu dagh wæra³¹) beræ. lösir æy.³²) ba hafwi bæn iorb sum³³) mætin war

X.

Uitni ma. ængin a annan byuþæ.³⁴) wtan for þæssæ³⁵) maal draap. saar. raan. allastabi³⁶) æller a (³⁷wæriændæ wibzorb. bær man vitni ok fyller æy byrb sinæ a bingi. æller at kyrkiu. bötæ III. marker fore³⁸) skrok witnj³⁹) swa mangir bær⁴⁰) æru. bötæ hwar foræ sik.⁴¹) §. 1. Æi ma faber æller 63 son æller brober witni bæræ. æller i ebum standæ hwar beræ mæb abrum. ok æy þæn man i skriptum ær. mæþæn han vtan kyrkiu stander

- 18) A. garp bis scriptum est, at posteriori loco lineola inductum.
- 19) B. ängu.
- 20) Pro mætsmæn. B. The.
- 21) A. v. ok omissam supra lineam add. scriba.
- 22) B. mäta.
- 23) B. add. hans.
- 24) B. om. ok.
- 25) A. *i* omissum supra lineam add. scriba.
- 26) B. ey.
- 27) B. trydskas, ok hwarti wilia fästä äller rätt göra a tingi, Tha skal skyflä sum fyr är sayt i bokinni. Fore &c. 28) B. add. sum.

- 29) B. sic. A. mælni.
- 30) B. manadher.
- 31) B. *wari*.
- 32) B. hwarti.
- 33) B. hon.
- 34) B. binda.
- 35) B. thässin.
- 36) B. sic. A. alla.
- 37) B. wärianden witzord.
- 38) B. sic. A. om. fore.
- 39) B. add. A.
- 40) B. the.
- 41) B. add. tre marker.

XI

Dömir laghman dom sin a þingi laghkallaþæ⁴²) ok (⁴³ wæþiær æfptir⁴⁴) wæþiær ængin motæ⁴⁵) hanom. þa wari domber hans gilder.⁴⁶) hwat þæt ær wm eþæ æller vm⁴⁷) pænningæ. hwar a hans dom delær⁴⁸) vtan wæþning. bötæ JII. marker Hwar⁴⁹) sum wæþiæ wil. wæþiæ⁵⁰) a þingi þre marker vndir lansins⁵¹) bok. ok taki til tak. ok standi maal i quarstaþi.⁵²) þær till mal⁵³) ær wt rönt

XII.

I þæma⁵⁴) malum ma kuna swæriæ. ok witni bæræ. þæt ær þæt förstæ æn hun ær þa (⁵⁵innæ barn föþæs. hwat þæt (⁵⁶föþæs döt æller quikt æller hwem⁵⁷) hun (⁵⁸barnafaþer næmpner; annat ær þæt. æn fæ gör andræ fæ⁵⁹) skaþa æller man gör fæ. æller fæ gör manni

X III

Quæl man⁶) eþæ takæ. æller wæþiæ taka. þa gifs taka wald. oc⁶) witæ sik i tak mæp II. mannum ok siælfwr han þriþi. æn han wiþ gangær. at han taki war. Dyl han (⁶²þæt han taki war. witi⁶³) þæt XII mæn þe a þingi

XI, cfr. UplL. ÞgB. 10. XII = UplL. ÞgB. 11: pr.

- 42) B. layhkalladu.
- 43) B. om. wæpiær æfptir.
- 44) A. *aftptir* scriptum est, at punctum priori t subjectum.
- 45) B. moth.
- 46) B. add. ä.
- 47) B. om. vm.
- 48) B. delir.
- 49) B. sic. A. om. *Hwar*.
- 50) B. Wädhi.
- 51) B. landsins.
- 52) B. qwarstadhu.
- 53) B. wädhning.

54) B. Thänna.

55) B. inni, tha barn födhis.

 $XIII = UplL. \beta q B. 12.$

- 56) B. födhis häller dött &c.
- 57) A. hvew, ut videtur, scriptum fuit, at ultima litt. deleta est, et nota abbreviati m supra lineam addita.
- 58) B. nämpnir til barnä fadhurs: Annat &c.
- 59) B. add. nokon.
- 60) B. add. taka.
- 61) B. at.
- 62) B. at han äy taki &c.
- 63) B. Witin.

waræ.⁶⁴) Vitnæ be han till taka. ba böti taki bre marker. ok bondæ fyllæ wibzorb⁶⁵) sin. wæriæ be han. at han æy taki war. ba ær ok bondæ fallin at wibzorbum.⁶⁶) §. 1. Sigher annar sik hafwa ebæ takæ. ok annar (⁶⁷fæ takæ. witi bæt XII mæn⁶⁸) dyl (⁶⁹han fastu. witi bæt ok XII. mæn hwat fæst war. æller hwem fæst war. hwar⁷⁰) sik giter wart foræ malsattæ.⁷¹) wæri warber foræ allum mannum

₡ .X. IIII.

64 Thætta ær (⁷²friþer i. soknum. iulæ friþ⁷³) ganger in IX nattum for iul. ok wt (74XX dagh iulæ. war friber ganger (75in a litlæ gang daghæ. ok wt vm An friher ganger in vm pæhurs mæssu.⁷⁶) ok wt wm mibotulfs mæssu. chiæls mæssu. i bæssum frib⁷⁷) ma ængin⁷⁸) annan lagh sökiæ. (⁷⁹æller forgangæ. vtan foræ war ök⁸⁰) frökorn. ok war bild. þæt ma kræfwiæ. ok hem stæmpnæ. ok swa vm konungx gamblæ wtgærbir. huru^{\$1}) be ater stander.^{\$2}) (⁸³þænnæ friþ a ok waræ. mæþæn konungx rætter skatman ær .i. landinu. hwar sum⁸⁴) þænnæ friþ bryter nokon⁸⁵) af þem nu ær sakt. bötæ III. marker till bræ skiftis J hwarfriþi.⁸⁶) ok anfriþi ma man lagh sin föræ. hæld*e*r æn han fallin warber. §. 1. knifslagh ok bughu skut þæt ær konungx ensak XL marker. ok malseghandæ. ok allæ mæn taki æftr landzlaghum. §. 2. Nu skal hwar wigher man sum atartan⁸⁷) ara gamal ær hafwa .V. folk wakn. swærb æller öxæ. iærnhat. skiold bryniu. æller musu. ok bughu mæþ III. tyltum⁸⁸)

- 65) A. Litt. z omissam supra lineam add. scriba. B. witzord.
- 66) B. witzordum.
- 67) B. fea taka, Tha witin thet &c.
- 68) B. add. fyr än edhrin swärs.
- 69) B. man fästu, Witin thet tolf män &c.
- 70) B. sic. A. hwart.
- 71) B. malsäyhanda.
- 72) B. vm fridh i &c.
- 73) B. Jula fridher.
- 74) B. vm tiugundi dagh &c.
- 75) A. Verba in a omissa supra lineam add. 87) B. atirtan. man. forte rec.

- 76) B. Pätars mässu.
- 77) B. fridhum.
- 78) A. Verba: ma ængin iterum scripta sunt, at lincola inducta.
- 79) B. ok ey fore gard ganga: Vtan &c.
- 80) B. add. ok.
- 81) B. hwar.
- 82) B. standa.
- 83) B. Thänni fridher.
- 84) B. add. i.
- 85) B. nokot.
- 86) B. warfridhi.
- 88) B. tylflum.

⁶⁴⁾ B. waru.

arfwæ. §. 3. Hwar friþ wakn förær til þingx mæþ sik. vtan konungx manz orlof. bötæ III. marker. §. 4. Hwar sum gaar obuþin a konungx manz gengærþ sum konungx æghæ ær. bötæ .X VI. öræ. æn i bondæ æghæ⁸⁹) bötæ .VIII. öræ

𝕵 X ₽

Swa⁹⁰) skifptis landum II konungæ. mællum. at swerikis ok norikis byriæs i vlu þræski. ok leþer æptir ysmæ XV. wiknæ langum. þa a norikis konunger 65 for wæstan ok synnæn. æn swerikis konunger for östæn. ok norþæn. þa leþur⁹¹) or ysmæ ok i skata kiældu. ok i bækkæ þorusgæ ok i maru bæk. ok i brækku. a strintungx eþe. aff þe brækku. ok i honu bærgh. þæþæn ok i hællu. þe ær stander i iorþa⁹²) wirklikæ. ok runir a hognær. þæþæn ok i firi ass i fæningæ skallæ. þæþæn ok i þorþungæ graþ. swa þæþæn ok⁹³) hwitæ holmæ wæster. þæþan ok i ösoþæ. swa i biornsoþæ. þæþæn ok i siksioþa. þæþan ok i hwitæ stiorn. ok ii alfwr aass. swa þæþæn ok i hovær höghæ. aff houær höghæ. i konungx hællu

- 89) Pro æghu.
- 90) B. om. hoc caput.
- 91) Pro lepir.

92) Pro *iorpu*.
93) Adde *i*.

Digitized by Google

,

.

,

П.

CODICIS IURIS SMALANDICI

PARS

DE RE ECCLESIASTICA.

KRISTNU-BALKEN

AF

SMÅLANDS-LAGEN.

.

Digitized by Google

Uwz frither oc (²sancte marie. vari meth us.³) hiit⁴) komande. oc hæthan 1 farande. The seen alle skylde till gilzla⁵) oc grutha. ey æru biltugha eller banzatte. alle the som boa innæn⁶) mioaholt. oc myrtlekis. oc. mællin brutabek⁷) oc biurekis.,

2.

Nw sculu mæn till thingx fara. oc laghsaghu waræ höra. höra the som hær æru. oc sighiæ them som hemæ sitiæ. æn laghsagha waar hoon byrias swa., Wj sculum aa krist troa oc kirkiu byggia. fyrmæ systrum oc syzkenom.⁸) swa guzcifuom⁹) som manzcifuom.,¹⁰) §. 1. Nw uiliæ bönder kirkiu byggia. tha scal fæmt¹¹) firi læggia. allom iorthæghandom¹²) till koma. ther innæn (¹³sokn æru. the sculu huggæ æfte mantall. oc akæ æfte ökiæ afl.¹⁴) oc mata æfte fea nitium¹⁵) Nw kan mather aaf gangæ¹⁶) then som iorthæghande¹⁷) ær ij sokninne oc fælle nither kirkiugiærth. böte thær firi thre marker. aghe¹⁸) thær j huarkin¹⁹) karl eller²⁰) konunger. taki then up thær kir-

- B. habet titulum: Hæær byrias kyrkiu
 B. ökia afti.
 balker.
 A. fea uitum
- 2) B. sancto mario.
- -3) B. os.
- 4) A. Posterius *i* rec. man. mutatum est in *j*.
- 5) B. gilds/a. Lego gizla.
- 6) A. möiaholt additum est, at lineola inductum et subiectis punctis notatum.
- 7) P. Str. et Cels. male legunt brutarek.
- 8) B. sifcunum.
- 9) B. guzciuium.
- 10) B. manzciuium.
- 11) A. Rec. man. mut. in fanit.
- 12) B. iorpææghandum.
- 13) B. sokna aghu. the &c.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

- 15) A. fea uitunu quoque legi potest. P. et Cels. male legunt fea lutunu; Str. fea lutum. B. fea nytium; add. Hwa sum gaar i kyrkiuyiærdh oc ær (ær omissum supra lineam add. man. forte rec.) iordæghande i sokninne er wiper pa sater (pro sæter) sylle wari ok uiper thær lægger hylli.
- 16) B. add. thæri mellan för æn kyrkia er lyktap. Cfr. not. 15 praecedentem.
- 17) B. iorthaæghande.
- 18) B. æghi.
- 19) B. huartte; at litt. tt rec. man. mut. in k.
- 20) B. *a*. Male.

kiugiærth hafuer handæ mællom.,²¹) Hwar²²) som daxuærki fælle j kirkiugiærth. tha ma then²³) saklöst næma²⁴) till uither lagha²⁵) brut.,²⁶)

3.

Nw ær kirkiæ satt a^{27}) sylle. oc lyktæth owan m*eth* hylle. tha scal skotning²⁸) vndi kirkiu læggiæ. th*et* scal wara (²⁹half m*ark* land. iorthæ.³⁰) oc niw³¹) waghnlassæ ææng. höna³²) scal giærtha oc gryndæ.³³) oc æriæ a twa wægha., §. 1. Tha scal hws a kirkiu bool göra. th*et* scal wara fiughur hws. stuwa oc hæberghi.³⁴) latha oc nöthws.,³⁵) §. 2. Tha scal skruth till kirkiu köpa.³⁶) th*et* scal wara calk*er* oc corporale. (³⁷mæssu hakull. th*et* scal wara mæssu book oc mættenæ book. saltære oc sangbook. mæssu særk*e*r.³⁸) stooll.³⁹) huwthliin. oc handliin., Ey maa kirkiæ⁴⁰) liwslöös wara. höön⁴¹) scal hafwa thry liws. tw altæra liws oc eet⁴²) font liws., Oc scal kirkiæ klokko hafwa. (⁴³firi. thy. hon scal bathe kallæ th*en* j (⁴⁴stwndæ væruldenæ. oc swa aaff., Tha staar kirkiæ lukt oc lææst. wænte sææ bithlæ. som dotte⁴⁵) bondæns.

4.

Nw kan præster koma oc hænna bethæs.⁴⁶) thet monn⁴⁷) rææt wara

- 22) B. sic. A. add. hwilkin.
- 23) B. thær.
- 24) B. næmpna.
- 25) B. viperleghis.
- 26) B. add. Felli landboa nither kyrkiogerdh böti tiughu örtugher æn han ær i niperlæghi gangin. Fori huart daxuerke ther bonde lægger niper böti örtugh. oc po ut daxwerkit. felli pry ælla prim flere böte uithirlæghis brut. oc po vt daxwerkin.
- 27) B. oc. Male.
- 28) B. scötninga.
- 29) B. halfmark.
- 30) B. iorp.
- 31) B. nio; supra litt. n rec. ut videtur man. adposuit t, ut legeretur tio.
- 32) Pro hona. B. sic.
- 33) B. grinda.

- 34) B. hærberghi.
- 35) B. add. Nu kunno hvs af brinna ælla (af supra lineam add. rec. man.) ruthna pa skulu eigh bönder optare hus göra vp. vtan pe uilia sialfwe.
- 36) B. add. pa hon gör ær.
- 37) B. hacul. oc mæsso book &c.
- 38) B. add. oc handbok.
- 39) B. add. oc.
- A. Prius *i* omissum supra lineam add. scriba.
- 41) Pro hoon. B. hon.
- 42) B. eit.
- 43) B. py at hon &c.
- 44) B. wæreldina stundar oc &c.
- 45) B. dote. Lege dotter.
- 46) B. add. can een j uali uara.
- 47) B. mun.

²¹⁾ B. mællin.

then at taka ther allom sæmber aa. Tha agho⁴⁸) the meth hanom till biscops fara. biscoper scal scutha kunno hans. oc⁴⁹) wiixlæ breeff hans. han scall ey wara moorthare eller mandrapære. (⁵⁰ey kirkju brytære eller kloster löpære. ey (⁵¹doblare eller drinkare. ey puto mather eller portkunw. (⁵²renn a then wara. guthi scal thiæna., Nu kan ey sokn vm præst sæmia. tha aghæ bönder till biscops fara. præst at bethæs. tha (53 a han thre j wal at54) læggiæ. oc⁵⁵) enn aaff taka. slikæn som them⁵⁶) thækkis. (⁵⁷thet monn rææt wara. æn allom sæmber a., Nw kan ey allom vm enn⁵⁸) a sæmia, tha scal sunder meth sokn gaangæ. (⁵⁹gieti then wizkusti: enom hafuer flere. Nw kunno halfue (⁶⁰huarin wæliæ. tha a then wizkusti.⁶¹) biscoper fylghe... §. 1. Nw ær⁶²) præster takin meth goothuiliæ⁶³) biscops oc soknæmannæ. (⁶⁴tha agho the sate thæthan fara. oc hele heem koma. tha agho bönder kirkiu sinæ oc kirkiu skrwth præste j hænder sætiæ. præster scal vaarthæ (⁶⁵ allo thy. ey warther vndi grauit eller ouan ruuit.⁶⁶) giælde huart ater.⁶⁷) æfte wirning⁶⁸) sinne. calker oc corporale aat örum tolff. mæssu hakwll aat örum tolff.⁶⁹) mæssu booc oc mættenæ booc⁷⁰) huarin vm tolff öra, saltære oc sangbooc

- 48) B. agha, et sic in sequentibus.
- 49) B. add. nm.
- 50) B. om. ey kirkiu brytære.
- 51) B. dublare eigh drincare.
- 52) B. ren agher pen at wara per gupi &c.
- **5**3) B. agha bönder prea &c.
- 54) B. om. at.
- 55) B. add. biscoper.
- 56) B. hanum.
- 57) B. Nw kan biscoper nocon aff pem wraka meb sannum skælum. pa læggin böndir annan i then stap. Tha vil biscoper innöpa a pem vtlenskan ælla nokon annan. tha agha bönder siælfue wald at ater læsa kirkiu oc kirkio husum utan alla sak Nu kan ei &c.
- 58) B. om. enn.
- 59) B. pen giæter wizouste &c.
- 60) B. hwarn uilia haua. pa agher pen &c.
- 61) B. add. pær.
- 62) B. sic, add. pen. A. om. ær.
- 63) B. add. bape.

64) B. ei skal prestir fiærmer fara kirkio sinne æn han höre klokko liudh til. ælla han fa sokninna luf til. ælla han fa biscops bup. tha agher biscoper satia (pro sætia) honum siælagömo i hænder (litt. n extrita est) bönder (litt. der maximam partem extritae sunt) ægha festa hanum kirkiu sina oc tillægna. kan pen prester döia. (ita scriptum esse videtur; h. v. fere extrita est) pa agher biscoper pre preste i wal læggia oc bonder aff vælia slican sum pem pekkis me) gopuilia biscopsins. pa agha bönder &c.

- 65) B. for allu py pær ei &c.
- 66) B. sic. A. rint.
- 67) B. huar addidit at ipse lineola induxit scriba.
- 68) B. wirpnig (pro wirpning).
- 69) B. add. æn han er silke alla (pro ælla) sindal. ær han fostan wari at örum siær.
 70) B. mættinobok.

hnarin⁷¹) vm siæx öra, stool at thrim örum, mæssu særk*e*r oc hand booc. ua-2 ri⁷²) vm half mark. huwth lijn oc hand lijn. huart aat⁷³) öre.⁷⁴) altæra lyus huart vm (⁷⁵halfuæn öre. font lyus aat öre.,⁷⁶) Oc scal klokka wirthning sinæ hafua, wirthning hænnæ ær⁷⁷) aat tolff örum Nw kan kirkiæ meth, allum⁷⁸) up brinnæ. aaf præste⁷⁹) eller⁸⁹) klockara. böte præster threæ⁸¹) marker. oc dyli rathæ sinnæ., (⁸2Nw kunno soknæmæn sak præsti gifua. firi kirkiu oc skrwth hænna. gialde tha huart ater æfte wirthning sinne. oc dyli rathæ sinnæ meth threm⁸³) præstom.,

5.

Nw kan mather till kirkiu koma oc klocko bethæs. sæmber (⁸⁴aa bathe sokn oc præsti. thet mon⁸⁵) rææt wara then⁸⁶) taka. nu kan ey aa⁸⁷) sæmiæ. hafwi tha præster waald⁸⁶) taka slikan⁸⁸) han will, §. 1. Nw kan kirkiæn⁸⁹) mistæ nokat⁹⁰) firi klokkarans wangömo scwld. kræfwin tha bönd*e*r præst.⁹¹) oc præster klockara., §. 2. Nw scal klocko klockara⁹²) j hænder sætia. han a⁹³) ringia lagha rigning⁹⁴) till ottosaang.⁹⁵) mæssu. (⁹⁶aftænsaang. oc till natsaang oc geen like., §. 3. Nw kan klocka löös wartha.97) tha scal klockære vara præst till. (⁹⁸han scal wara soknamæn till thre⁹⁹) sunnoda-

- 72) B. huart.
- 73) B. um; litt. u extrita est.
- 74) B. add. prea altara ble huarin um öre. 88) B. hwilkan. oc altara sten vm öre.
- 75) B. öre oc font lius &c.
- 76) B. add. Nn æru pön sagh (pro saghp) sum i kirkiunne (litt. ne fore extritae sunt) æru, cloccan er utan nib.
- 77) B. æru.
- 78) B. allo.
- **79**) B. sic. A. præster.
- 80) B. alla.
- 81) B. pre.
- 82) B. Giua soknamen h**a**num sak firi scrudh kirkiunna tha giælde prestir atir huart æpte &c.
- 83) B. prim.
- 84) B. babe vm sokn &c.

- 85) B. mun.
- 86) B. add. at.
- 87) B. nm.
- **89) B**. kirkia.
- 90) B. nokot.
- 91) B. prestin.
- 92) B. honum.
- 93) B. skal.
- 94) B. ringning.
- 95) B. add. oc.
- 96) B. til aptonsang oc natsang &c.; litt. ng oc nat fere extritae sunt.
- 97) B. add. oc band henna wa**sna; litterae quaedam hoc loco extritae sunt; quid scriptum fuerit coniicere non possum.
- 98) B. tha skal prester (h. v. omissam supra lineam add. scriba) uara &c.
- 99) B. v. pre fere extrita est.

⁷¹⁾ B. hwar.

gha.¹⁰⁰) oc kirkiu drootnæ bithiæ raath a klocku læggiæ. tha scal klockare. klocko stræng up bindæ., Nw kan klockare ey swa göra. oc ey præst (¹aat vara., nw kan klockæ nither fallæ oc klockara till hæliæ slaa. thær²) agho arfwa klockaræns wizorth at wita till præst.³) at han hafthe laghwarat (⁴præst till j sinom lijftimum., Oc aa⁵) præster wizorth firi sik meth threm⁶) præstom. at wita at han hafthe laghwarat (7 a thre sunno dagha kirkiu drootnæ i læctæra dorum. gialde⁸) tha ater kirkiu drotna lijff klockarans thet æru thre marker. oc tolf öra firi klockunæ aaf sinom pæningom. oc ey aaf kirkiunnæ.,°) huilekin¹⁰) therræ brister aat ethe. (¹¹præste eller klokkara. giælde then ater wirthning¹²) klokkunnæ., Nw falder nither klokcæ oc brister. oc gör ængin scatha. aghe tha præster witu firi klockara. oc¹³) kirkiu drotna firi præste. gialde tha klockare ater wirthning¹⁴) firi,¹⁵) Nw kan klæpper nither fallæ oc klockara till hæliæ sla. liggi thær siæluer a værkum sinom., Nw gaar till bond \mathbb{R}^{16}) sonn aat¹⁷) öthe¹⁸) sinne. oc ringer¹⁹) ey lagha ringning. slaar then²⁰) klocko sunder. böte firi tolf öra. falder tha klæpper a han eller klokcæ. oc (²1lyuter döth aaf. liggi (²2tha siælfuer a wærkum sinom.,²3)

6.

Tiundæ aghum wi aaf sææth ware. huar²⁴) tiundæ thrafua. byria wither

- 100) B. add. j lectaradurum.
- 1) B. til uara. kan &c.
- 2) B. tha.
- 3) B. prestins.
- 4) B. prestin i &c.
- 5) B. agher.
- 6) B. prim.
- 7) B. at prea.
- 8) B. giældin.
 9) B. add. Sokna næmpd ayher þet at uita. wi uarom eigh laghuaraþe til. wi aghum ei ater giælda.
- 10) B. hwilkin.
- 11) B. prester ælla cluccare.
- 12) B. *verming*, *i* supra lineam adposito, mutatum in *wirming*; lege *wirning*.
- 13) B. add. kloccare, at h. v. ipse lineola induxit scriba.

- 14) B. wirning.
- 15) B. add. kluccuna.
- 16) B. bondans.
- 17) B. af.
- 18) B. öthri, ut videtur, scriptum est, at in öthy mutatum.
- 19) B. ringe.
- 20) B. pe.
- 21) B. dö af.
- 22) B. om. tha siælfuer.
- 23) B. add. oc arfua hans giældin ater kluccona meb virninga giældum. pætta ær kluccarans skuld vp at bara (pro bæra) af soknamannumin. fura pæninga ælla skæppo hafra þy ens mera at bondin wili.
 24) B. huarn.

reen oc lycta wither andræ. ey ma korn mællan akræ bæra. gifua först præste thrithiungin²⁵) aaf tiundæ thrauanom. sithæn taka (²⁶twa lyti. oc skifptæ j threæ²⁷) lyti. oc biærgha²⁸) them bondin siælfuer. gifua enn²⁹) biscopenom at han kirkiu wigher.³⁰) oc barn³¹) færme. oc skrifptamal wetir³²) firi synde sina., annan lut kirkiunne skruth meth köpa., thrithia fatekom³³) mannum at³⁴) gifua. halder³⁵) skyldom æn wskyldom.,³⁶) §. 1. Præste warom aghom wi (³⁷niw nattæ gamblæn kalf tiunda. griis oc kiith huart niw nattæ gamalt. laamb vm pingizdagha. læggi præster mærke sit aa. oc bondin föthe oc fram draghi till pætersmæssu., döör³⁸) thet ij bondæns warthnæth.³⁹) före (⁴⁰hem præstenom lamb orutit. oc dyli han wærka sinnæ. oc thæs han a wærkum firi at waarthæ. meth ethe thriggiæ mannæ., tha æn aat dulum brister. gialde quikt quiku geen. oc ænkte orkær⁴¹) aa.,

7.

Nw hafuer præster tiundæ sin fangit. oc scal han tillaghu hafua thet scal wara öre firi lægherstath. oc fiuræ siælamassur. enæ aat lijks wtfærth., andræ 3 aat siundæ dagh., thrithiu aat manætha dagh., fiarthæ aat iæmlangæ dagh. offræ scal han aat huarre mæssu thrætiughu pæningæ eller thrætiughu lyus., ey ma præster han wraka meth lyuse thy. huarkin brænne haand eller haandlijn., Thætta ær bonde skyldugher præste wt at göra firi sik oc husfru si-

- 25) B. priung.
- **26)** B. pe twa lyta.
- 27) B. pre.
- 28) B. biærghe.
- 29) B. add. lut.
- **30**) B. uighe.
- 31) B. börn.
- 32) B. wete.
- **33**) B. fatöcum. **34**) B. om. at.
- **35**) B. hælder.
- \mathbf{O} D. *Matuer*.
- 36) B. add. Nw haver bondin sino korne in borghit pa agher prester sin pripiung af akre taca. Tha agher bonde preste bup fa i prem wæperdaghum. Them sum han

ma em uæl biærgha sino korne a som bondin sino. Spillis tiunde för. Þa agher bondin han ater gielda. Spillis siþan þa a bondin han ei ater giælda. Cír. ÖGL. KrB. 9.

- B. tiunda giua nio natta gamblan kalf gris &c.
- 38) B. Nu dö.
- **89) B.** *uarpnape*.
- 40) B. Folio abscisso sequentia desunt, usque ad verba: meh py at aff or pum &c., cap. 12: pr.
- 41) Ih. (Gloss. II. pag. 268.) credit pro orkær legondum esse ocker.

næ. oc ælzta barn hans. wari thet ælzt thær först döör. tho at thet yngnstæ⁴²) se ij siæla giæff. §. 1. Oc a præster inlezning hafua aaf konu bondæns. æfte barn eller bondæ. thet scal wara half mark wax. oc half örtugh pæningæ. oc altæra læghe. thre lefuæ. oc thriggiæ lefuæ sughl. Nw kan kona till kirkiu koma meth laghlike inlethning sinne. nu vill ey præster hana inlethæ. miste meth thy sænglæghe sins. dyli meth threm præstom. at han hænne ey inlethning sunde. brister aat ethe tha böte firi siæx öra., §. 2. Nw siter hwssætis mather ij sokn. han ær skyldugher præste aat pascom attæ pæningæ. æru tu saman boldiur. thet⁴³) örtugh pæningæ öke⁴⁴) thy meræ ey at flere æru., §. 3. Nw kan wæghfarande man syuker læggiæs j sokn. tha ær thet thes bondans skyld han ligger aat præste buth fa. præster a till hans kuma. skrifptæ oc olæ. lijk at wighiæ. aaf thes manz thingom a præster half mark. æn till ær,

8.

Nw hafuer præster tiundæ. oc tillæghu fangit, nw scal præster uactæ tithæ sinnæ. oc wixla sinna oc wita huat han ær bondanom skyldugher. han scal siungæ meth sæmiu firi sokn sinne oc klokcare laghleka till wara., Præster a siungæ ottosang. swa prim. swa mæssu. swa tærz. swa sæxt swa noon. swa aftænsang. swa natsang., Skyldugher ær han bithia. bathe firi quikum oc döthum

9.

Nw kan bonde buth præsti fa barn at kristnæ., nw ær præster ey hemæ. oc ey meth luwi aaf sokn farin. döö thet barn hethit oc læghs j hethnæ iorth. böte thær firi thre marker., §. 1. nw kan barn siukt wartha föt. oc kan ey till kirkiu koma. oc præste fangit. tha sculu mæn döpa thy barne j watn. oc ey j annat. æru ey mæn till. tha sculu möiæ döpæ. æru ey möia till tha sculu kunur döpa. j namn. fathurs. oc suns. oc thes hælghæ andæ., Kan barn genstæ fram

103

⁴²⁾ Prius n omissum supra lineam add. scriba.
43) Adde *@r.*43) Adde *@r.*

SmålL, Kristny B. 9.

fara, oc ær witne till at swa var döpt, som nu ær sakt tha scal thet barn⁴⁵) j kirkin garth læggias oc till arfs at gangæ., Nw kan barn thet lifua thær hemæ ær döpt, oc guikt till kirkiu koma, tha scal guzcifua till taka, oc primsignæ thet barn firi kirkiu dorum, oc götha thet meth orthum oc læsningom oc ey meth döpilsom... döpis ængin tyswa, ellæs han see swa gother drænger, at han sik sizelwer i jorthdan döpir. §. 2. Nw kan bonde buth fa præsti till ooling sinnæ. præster later sik annat kamære vara. will ev till koma. döör bondin w olather, böte præster firi tolf öra. Nw faar han bathe sænder.⁴⁶) barn at kristnæ, oc man at olæ tha ær han saklös firi bondan, æn han ithir barn kristnæ. Nw later præster sæ kamære bondæ æn barn. far till oc olæ bondæn. oc barn döö mæthan wkristit. böte thær firi tolf öra. thær han ælla böte thre marker. §. 3. Nw kan bonde præste sak gifwa firi barn hans, thet kan ev kristindom faa. eller fathur eller fori frænda at han oling miste. aghi ther præster wizcusti meth threm præstom, at han lagha forfall hafthe. Nw ær thet förstæ at hanom biscoper stæmt hafthe., annat an⁴⁷) han j sottæ siæng laa. thrithiæ. at han ær meth lufui aaf sokn farin., Nw kan aat ethe bristæ. böte thær thre marker firi kristindom barnsins.⁴⁸) oc tolf oræ firi bondans oling.

10.

4

Nw kan præster tithæ fall göra sokn sinne. böte firi sunnodagh siæx öra swa firi annan. felle thre sunnodagha nither eller thrim flere. böte firi thre marker. Nw kan fælla then dagh. som firi ær fastæ oc forhælgh. wari swa firi han som for sunnodagh. thet ær siæx öra firi huarn then han nither fælle. 8. 1. Oc ær præster skyldugher sokn sinne. fiuræ dagha tithe⁴⁹) at uppe haldæ. thet scal wara iulæ dagh oc paascæ hælghunamæssudagh oc kirkiumæssu huilkin een præster aaf them fælli nither. böte firi thre marker., Oc ær skyldugher thæssæ fiuræ dagha præster aaf bondænom offer at hafua. aaf allom

- 46) Adde bup. Cfr. UplL. KkB. 12: pr.
- 47) Pro an, nisi at legendum sit.

⁴⁵) a additum est, at punctis supra et infra 48) Nota abbreviationis ita posita est, ut h. v. positis notatum.

legi posset bærsins. P. Str. et Cels. sic.

⁴⁹⁾ Legendum videtur höghtip. Cfr. UplL. KkB. 10.

them han siælagiæf firi gifwer, Oc scal præster a thæssom daghum altæralæghe hafua. leef oc leefs sughl. aa⁵⁰) husfru huarre. thy ens meræ at bondin siælfuer wili., Nw ær saghat vm tiundæ præstins oc tillaghu han a hafua. aaf bondanom meth laghum. tho ær sæmiæ bæzt j huarium

11.

Fori giærthi præstins eller⁵) the han gör. tha scal hanom till mooz stæmnæ. alt thet hion hans göra eller fæ. tha scal hanom till thingx stæmnæ. thy at j köplaghum oc j iorthælaghum. tha aa præster meth os wara j lekmannæ laghum.,

12.

Nw hafua bönder præst sin fangit oc hanom fulnæth giort oc kirkiu sinne. tha agho the biscope buth fa. oc kirkiu sinæ wighiæ læta. (52 meth thy at aaf orthom warther quiker kristin. oc kirkiæn 53) hælagh., Biscoper aa fæmt firi sokn 54) læggiæ. till at gen göra. manathæ stæmnu agho the till at hafua. hetæ fyræ 55) örtughæ malt. oc blandæ fiuræ ascæ (56 hunax. oc fiura askæ smörs. oc fiughur (57 öris flikke oc fiuræ örtughæ bröth., meth lagha lithi scal han till rithæ. meth tolf mannom oc siælfuer han 58) thrættande., thry borth agho the hanom syrghiæ. Ett vm quæld 59) han thær comber. Annat vm morghin 60) tha han wight hafuer., Thrithiæ vm morghin 60) tha han (61 bort rither., Ey maa biscoper vmætter aaff garthe fara., threæ cornhæstæ scal han hafua., een then han siælfuer a rither, annan then hans cappellan rither aa.,

- 52) B. post lacunam (vide not. 40. pag. 102.) hio iterum incipit.
- 53) B. kirkia.
- 54) B. add. at.
- 55) B. fiura.

56) B. hunagh. fiura &c.

- 59) B. add. pa.
- 60) B. morghon.
- 61) B. skal bort ripa.

14

⁵⁰⁾ Lege af.

⁵¹⁾ Lege allar.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

⁵⁷⁾ B. v. öris, quae hic forte scripta fuit, et prima litt. sequentis v. *flikki* extritae sunt.

⁵⁸⁾ B. om. han.

(6²thrithia hans soma bær oc hælgho domæ.,6³) §. 1. Nw kan ey biscoper (64till koma geengiærth sinnæ. oc ey kirkiu wighiæ. tha sculu böndær till biscops fara. oc fæmt⁶⁵) firi han at⁶⁶) læggia fæmtan nattæ stæmnw., Nw kan ey biscoper till koma oc sætir⁶?) ey fæmtum therra. tha sculp bönder sjælfue drikcæ geengiærth sinæ., tha scal biscoper till kirkiunna rithæ. oc wighiæ hanæ tha han will. oc ey⁶⁸) bönder gengiærth⁶⁹) göra. utan biscoper witi forfall siin., (⁷⁰Ett ær th*et* æn hanom ær till roms stæmt., annat æn⁷¹) konunger hafuer honom buth sæænt. annattigiæ⁷²) konung eller biscop⁷³) wighiæ., thrithiæ æn han siuker ligger. oc⁷⁴) j sottæ siæng. oc thy gat han ey aat stæmnudagh kumit eller aat fæmtum som firi han laghthus., tha enn han forfall siin witit faa meth siu (^{7 s}præstom. tha agho bönder hanom lagha gengiærth⁷⁶) göra., Biscoper aa⁷⁷) tha wald⁷⁸) hwat han wil hælder gengiærth sinæ⁷⁹) taka. eller thre marker firi kirkiu wixl⁸⁰) sinæ. tha⁸¹) thre marker agho bönder aaf sino wt⁸²) göra. oc ey aaf kirkinnnæ §. 2. Hwar som biscoper altæra⁸³) wighe. gifui biscope tolf öra firi wixle sinæ.,⁸⁴)

13.

Tha ær kirkiæ wight⁸⁵) oc waaldogh. tha will biscoper næfnde⁸⁶) seæ. tha scal præster tolf mæn aaf sokn (87 næfnæ. tha thær bathe quætha ia wi-

- 62) B. oc pripi pær hans &c.
- 63) B. helghadoma.
- 64) B. coma til gengerdh &c.
- 65) B. fample.
- 66) B. om. at.
- 67) B. sæte.
- 68) B. add. skulu.
- 69) B. gingerp, et sic infra. 70) B. Thet er pet första en hanum &c.
- 71) B. vm.
- 72) B. antigia.
- 73) B. add. at.
- 74) B. *æller*.
- 75) B. presta epe. pa &c.
- 76) B. add. at.

- 77) B. agher.
- 78) B. add. oc nizcuste gæra.
- 79) B. add. at.
- 80) B. kirkiu nixle.
- 81) B. pe.
- 82) B. add. at.
- 83) B. altare.
- 84) B. add. Nu can biscoper , altare , uilia læta nipir bryta ella vindögha, bryta ælla huyga. giui per bondin ænga pæringa til. vtan late bryta þa han uil læti oc vp gyra þa han wil.
- 85) B. nigh.
- 86) B. nempde.
- 87) B. næmpna. pe pær &c.

106

ther biscoper oc soknæmæn.⁸⁸) the sculu rethæ hanom saki sinæ., §. I. Nyu⁸⁹) æru biscops saki j laghum warom., furæ æru fæ saki, (⁹⁰Thre the han scal 5 sik rætta⁹¹) meth kyni oc kunnum mannum., twa æru dul saki.⁹²) 8. 2. Thet ær⁹³) thön förste⁹⁴) fæ sak. kirkiu gaarz oc kirkiu wskirlse.,⁹⁵) hugger mather man a⁹⁶) kirkiu stættu.⁹⁷) fallæ föter wt oc huwth in. tha scal buc æfte fotum resæ. tha (⁹ scal han wara saklös firi biscops sak., tha⁹) æn föt*e*r fallæ in oc huwth wt. wari¹⁰⁰) sak biscops (¹j siæx örom., Hugg*e*r²) man j kirkiu dorum. stiunker blooth bathe wt oc in. wari sak thön3) j tolf örum., hugger⁴) j kirkiu inne.⁵) stiunker blooth a bathæ wæggiæ. uari thær⁶) biscops sak j threm markum., hugger⁷) firi altæra⁸) framme. böte oc ev thy⁹) meræ., §. 3. Annur e^{10} skriftæ brut. taker mather skrift aaf biscope siælfwm. oc¹¹) æter tha köt han scwlde fyrmæ. oc tha smör han scwlde fastæ. gaar tha j kirkin, han scwlde (1²wte standæ. tha scal sooknæ næfnd¹³) scutha giærnin ga^{14}) hans., bær swa sanninder till som biscoper¹⁵) wite¹⁶) han firi. tha scal han böta threæ. marker aat biscops ræt., §. 4. Thrithiæ biscups sak., kan mather warthæ fælder a biscops næfnd¹⁷) firi syndæ¹⁸) sinæ tha a biscoper thær¹⁹) fæmti firi læggiæ. wil han æn tha till rættindæ²⁰) gangæ innæn fæmta²¹) thet ær custer.²²) will han ey. tha (²³a biscopin sændæ a han forbu-

- 88) A. soknæmæm scriptum est at scalpro 7) B. add. maper man. emendatum.
- 89) B. Nu. Male.
- 90) B. prea æru pe &c.
- 91) B. add. up.
- 92) B. dyl saki.
- 93) B. sic (er). A. æru.
- 94) B. sic. A. add. j.
- 95) B. uskærilse.
- 96) B. i.
- 97) B. kirkiu steto.
- 98) B. er han saklös &c.
- 99) A. thar scriptum est at r deletum.
- 100) B. add. pa.
- 1) B. siex öra.
- 2) B. add. maper.
- 3) B. peen.
- 4) B. add. maper man.
- 5) B. om. inne.
- 6) B. *bet*.

- 8) B. altare.
- 9) B. pæssi, ut videtur, scriptum est, at litt. si fere extritae sunt.
- 10) B. sic (er). A. æru.
- 11) B. om. oc.
- 12) B. sta vtan uipir. Tha &c.
- 13) B. sokna næmpd.
- 14) B. gerp.
- 15) B. biscoper hoc loco scriptum fuisse videtur, at h. v. extrita est.
- 16) B. uita.
- 17) B. næmpd.
- 18) B. synde.
- 19) B. prea.
- 20) B. rætta.
- 21) B. fæmpte.
- 22) B. add. goper.
- 23) B. agher biscoper.

tha breef., Nw siter han j forbuthi nat oc iæmlangæ.²⁴) oc wil ey²⁵) rætta sik. tha scall²⁶) biscuper till hans breeff sændæ.²⁷) læggia firi han fæmtan nattæ stæmnu., Nw uill han ey²⁸) till rættindæ²⁹) gangæ. tha scal biscoper gangæ j læktæra dyr³⁰) meth lærthum mannom sinom. oc han bansætiæ. uill han³¹) æn tha till rættindæ gangæ. innæn nat oc iæmlangæ.³²) tha a han bötæ biscope thre marker firi banzlæt., tha æn han will ey æn tha till rættindæ³³) gangæ innæn nat oc iæmlangæ.³⁴) tha scal biscoper æn³⁵) fæmtan nattæ stæmnu³⁶) firi han læggiæ. oc breef till sænda oc wraka han meth witnom. will han ey (³⁷æn tha till rættindæ gangæ tha scal konunge till sighia.,³⁸) tha scal konunger skiælikæ göra.³⁹) sætia a hæræz næfnd⁴⁰) wiliæ the swa witnæ at then mather ær skiælika⁴¹) wrakin. tha agho the fællæ han oc fram sighiæ. böte konunge thrættan marker oc attæ örtugher.,⁴²) thrættan marker oc attæ örtugher biscopenum. oc æn⁴³) thre marker firi banzslætenæ. eller a konunger iwi han rætta⁴⁴) §. 5. Fiarthe fæ sak ær⁴⁵) j hormalom.,⁴⁶) Nw kan löskæ⁴⁷) mather aaf lande löpæ meth gifte konw., thet ær annur warther

- 25) A. e additum est, at punctis supra et infra positis notatum.
- 26) B. a.

- 28) B. add. een tha.
- 29) B. retta.
- **30)** B. dör.
- 31) B. sic. A. add. ey.
- 32) B. aar.
- **33)** B. *rælta*. **34)** B. *ar*.
- 35) B. add. pa.
- 00) D. auu. pu
- 36) B. sic (stæmpno). A. sæmnu.
- 37) B. om. *an tha.*
- 38) B. sæghia.
- **39) B**. gæra.
- 40) B. hæra:næmpd.
- **41)** B. laylica.
- 42) B. add. hærapeno prættan marker oc atta örthugha.
- 43) B. om. æn.
- 44) B. add. Nw dræper maper man pa skal 47) B. lönska.

prester han af banne sla oc biscope enga pæninga geua til. sua framt han wil ei bryta rikesins ræt. Nw dreper huar pera annan pa skal prester pem saclöst iorpa oc ænga pæninga biscope gina. Nw can maper lönlik scripft af preste taca. manathe for biscops bop cumbir i sokn at han wil næmpde seia sigher prester sua sant wara oc binher sic til skæls mep bok oc fæ. (ita scriptum esse videtur, at litt. æ fere extrita est) pa scal pet hanum firi fult standa. bape firi fasto oc fæböter. wari pær biscoper niper (litt. ui extritae sunt) skilder. Nu can prester ei pura skæra han. ella ei vil. pa skære sic sialuer mel tolf manna ele at han script tok. för æn biscops bop i sokn cum.

- 45) B. om. ær.
- 46) B. add. Nu bær soknarin til biscops næmpd bondans cunu ella syster hans ella dotter. firi horsak giter bondin skært pem pa böti soknarin pre mark fyri lygd sina.

²⁴⁾ B. aar.

²⁷⁾ B. add. oc.

 man^{48}) inne takin (4° meth sannum hormalom æru witne till mather oc ey kona. eller bathin see., thrithiæ ær æn barn bær witne till, fiærthæ æn bondin gifuer siælfuer sak husfru sinne. taker ey ater meth tolf mannæ ethe for æn biscoper aff sokn fari böte tha firi thre marker., thet ær hans wizcusti at han gaff j wrethe oc j bræthe oc ey firi sannæ sak. §. 6. Thæssi fiuræ saki sculu till biscops næfnd koma hafui næfnd wald vm thæssæ skiæra eller fælla till fæ botæ., nw æru fæ⁵⁰) saki biscops saghthæ, §. 7. Thætta ær förste dulsak⁵¹) hethit morth, annur ær mothna hæfth., thrithi ær trolldomber., warther takin innæn garz oc grindæ. meth horn oc hari. thet scal a næfnd koma. thættæ scal næfnd skiæra. eller till næs fællæ., æn thættæ næfnd fælle. tha scal till skrift fællæ oc ev till fæ botæ. utæn bondanom siæx öra firi trolldoms abyrthenæ., Nw æn till næs fælle. rætte sik m*eth* kyni. oc kunnum mannum sinom §. 8. (⁵ ²Tw æru dul saki. the a biscops næfnd agho wara., Æzsco spiæll. oc 6 sifwiæ slit. meenz ethæ, thæssi agho till scrift at gangæ. oc ey till fæ botæ, Komber talan a hionælagh. sighia them kyn wara. som ey æru. got mæthan hionom a sæmber., sæmber ey them aa. giæti æ thet wizcustæ som hionælagh will haldæ. meth frændom sinom. oc kunnum mannum siæx aaf fæthringum oc siæx aaf möthringum. witi thet aat ethe. at the waro ey swa kneum kumin.⁵³) oc swa nithium næær. at the magho ey hionælagh sit byggiæ. bathe meth guz laghum oc swa mannæ.,

14.

Nw kan bonde utiundæ sitiæ, tha a præster hanom up haldæ guzlikama aa pascæ dagh., Nw kan utiundæ sitiæ till biscops næfnd comber. late wt tiundæ oc meth tiu örtugher. eller witi meth tolf mannæ ethe at han hafuer laghlekæ utgiort. swa drænger som bonde.,

meth kyni oc kunnum mannum. Cfr. §. 1. h. cap.

⁴⁸⁾ B. om. man.

⁴⁹⁾ B. Ultimo folio deperdito, sequentia desunt.

⁵⁰⁾ f additum est at punctis inclusum.

⁵¹⁾ Lege: sak thær mather scal sik rætta 53) Lege kunnir. Cfr. ÖGL. ÆB. 3:1; 17. not. 81.

⁵²⁾ Forte pro Twæ (v. Twa) æru.

f5.

Nw gifuer man j sottæ siæng meræ æn arfuin will haldæ. aat siæla giæf sinne. eller andræ giæfua. hældis swa mykit som arfuin quæther ia wither., Nw gifuer man eghn till kirkiu. örtugh land aaf mark lande. tha a arfuin ey ykiæ aat., æifuer han meræ tha mæ arfuin aat ykiæ. oc ater taka.,

16.

Nw ær wæth sat eghn till kirkin. aghe bonde wald ater lösæ innæn nat oc jæmlange. sithæn a kirkiæn wizorth at wæriæ tha samw eghn firi bondænom.,

17.

Nw kan liik iorthæs. oc annæt kan up takas. fylghis aat bathe limber oc lither. huld oc haar. böte firi tolf öræ., §. 1. Nw kan grafua a ætæ högh annars. tha kan hin till koma som ær.⁵⁴) gifuer them sak firi frænde hins up toks. wari tha hans wizorth. wæriæ sik meth tolf mannom. at iæk ey groof innæn nyu winnæ⁵⁵) stæmnu tha æn aat ethe brister. böte siæx öræ.,

18.

Nw kan mather j kloster wiliæ gifuas utæn all forfall. tha skifte lösörum sinom j huwuth lyti. mællin sinnæ arfwæ. gifui somt till kloster. aaff sinom lutt., gifui aaff mark lande örtugh land. thy eens meræ at han faa arfuannæ wiliæ till., §. 1. Nw kan gifter mather sik j kloster gifua. giæti thær husfru wizcuste sinom. bondæ at haldæ. oc swa bondin æn husfru will j kloster gifuas., Nw ær kristnu balkrin lyktæther oc wtsaghther, guz orth oc AMEN.,

55) Str. habet wikkæ, et in marg. adnotatum:

"an wintræ? incertum ex MS."; at winnæ in autographo scriptum esse, minime est dubium.

⁵⁴⁾ Lege a.

III.

IURIS URBICI

CODEX ANTIQUIOR.

BJÄRKÖA-RÄTTEN.

١

Digitized by Google

Hær¹) byriæs biærköæ rættær. Hwlikin²) sum arf æll*e*r ærfwir³) vil sæl- 105 iæ. biubi (*næstu frændum fyrst falt. a brim byæ bingum, viliæ be swa fore bæt goz giuæ. (^ssum af aþrum biuþz. þa köpin þe. wiliæ þer eig. sæli ee hwar han bæst ma kan ok vara at hans frændær hindræ ei⁶) þerræ köp innæn nat⁷) ok iamlangæ.⁸) hauin siþan æncti walð ok ængæ röst⁹) þylikt köp at hindræ. vtan (10 beer hættin viþær sinum brim markum. E. 1. Hwilikin (¹¹ærfþ æller ærft goz vil vt til pant sætyæ biube fyrst næstu frændum (1² en be inrikis æru. viliæ ber hanum¹³) eig læ pæningæ vp a bæt goz. sæti ba vt ee¹⁴) hwar¹⁵) han¹⁶) ma. Gitær han bæt goz eig ater löst. vm bæn dagh be fore lægiæ.¹⁷) ba skal (¹⁸han sum lænt hauær. æptir gobræ mannæ (1º mætorþum ok forskiælum hanum ater giua. allt þet arffit (20var bætræ en lanit.

2.

 $(2^{1}$ Hwilikin maber hus rywær ok²²) niber takær. ok vil siban bæt²³)

- 1) B. om. Hær byriæs biærköæ rættær; sed 11) B. arf æller arfs goz &c. habet rubr. æruis köp balkir.
- 2) B. milikin; grandior litt. initialis H, cui locum reliquit scriba, desideratur.
- 3) B. ærue.
- 4) B. nt næstom frændom först. æn pæt falt ær. a prim byamotom.
- 5) B. swa mykit sum andre biupa. pa æru pe næst at köpa. wiliæ pe æi swa giua. pa sæli. æ pöm þær mæst fori þæt goz biupir. kan pæt ok swa vara &c.
- 6) B. om. ei. Cfr. not. 8 infra.
- 7) B. dagh.
- 8) B. add. hindra pe ok æi för æn vti ær naat ok iæmlanli (lege iæmlangi).
- 9) B. tröst.
- 10) B. han ena hæte vipir prim markom. Male.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

- 12) B. sinum. vm pe æru inrikis.
- 13) B. om. hanum.
- 14) B. om. ee.
- 15) A. hwar bis scriptum est.
- **16) B.** add. *bæst*.
- 17) B. saghpu.
- 18) B. pan. sum lanit hanir nt lant. aptir &c.
- 19) B. mæbsorpom. ok pera skiælum. hanom &c.
- 20) B. ær bætra. æn lanit.
- 21) B. Hwolikin (Hwollikin scriptum est at prius l deletum) man hws. wil rina ok nipir kasta. ok wil &c.
- 22) B. sic (cfr. not. 21 praecedentem). A. om. ok.
- 23) B. om. pæt.

15

ater vp byggiæ. (²⁴kalli til sinæ nagrannæ. ok andræ doghandæ mæn. ok late²⁵) ater mellam²⁶) sitt hvs ok²⁷) sins nagrannæ enæ alin bret knutærum. §. 1. Engin (²⁸maþær ma sætiæ hemilik hus næstu sinum grannæ. æller viþær aldræ mannæ gatu. vtan han (²⁹lati ater mellin husins. ok sins eghins garþ³⁰) þrigtæ fotærum.³¹)

3.

(³²Hwilikin maþær sum dræghær vt knif ok skiær sundær (³³brok æller brokabelti af adrum. ok warþær (³⁴forwnnin at han þæt mep wreþz hand giorþi. en þo at han skaþi hwarti hanum æller skapum hans. böte³⁵) sex markær. fore skyrþinæ. æller væri sik mep³⁶) sex mannum. §. 1. Hwilikin (³⁷maþær slæghin varþær æller sarghaþær. kunnughi .i. (³⁸staþ vitnum. ok nagrannum þæn þæt giorþi. ok (³⁹foghotænum oc raþz mannum. ok (⁴⁰viti þæt eig siþan adrum manni. vitir han siþan adrum. böte þre markær.

4.

- 106 Hwilikin⁴¹) man (⁴²kærir a annan fore foghætanum⁴³) (⁴⁴ok razþ mannum. ok hin byuþær sik til bætring ok allæn ræt. later siþæn þæn kiærþi. sik eig nöhiæ⁴⁵) at foghætæns oc raþ mannæ dom. vtæn kiærir þæt sama a han i adrum köpstaþ. ok wærþær þær laghlikæ til wnnin. böte .XIII. markær silfs.
 - 24) B. han .a. kalla til &c.
 - 25) B. læta.
 - 26) Forte legendum est mællan v. mællum.
 B. mællom.
 - 27) B. sic. A. om. ok.
 - 28) B. man sæti hemelikt hvs. næst &c.
 - 29) B. læti ater mællan &c.
 - 30) Pro garps v. garz. B. garps.
 - 31) B. fota rum.
 - 32) B. Hwolikin (m additum est at lineola inductum) man sum draghir &c.
 - 33) B. brokbælte. æller brok. a. androm.
 - 34) B. par formnnin at. at pæt meb nreps hand giorpis. æn þo &c.

- 35) B. add. po.
- 36) B. mæpir.
- 37) B. man slaghin &c.
- 38) B. stapinom winom ok &c.
- 39) B. pær næst foghatanom ok rapmannom.
- 40) B. witne. æ þæt sama. witir han þæt sipan aprom böte &c.
- 41) B. *wolikin* (litt. initialis *H* desideratur; cfr. not. 2. pag. 113.).
- 42) B. sum kære .a. &c.
- 43) B. sic (foghatanom). A. foghætatum.
- B. Sequentia, quae sine dubio scripta fuerunt in foliis iam deperditis, perierunt.
- 45) Pro nöghiæ.

~

5.

Hwilikin sum lane takær. af andrum nokot. þær viþær skal han haua þre vitnis mæn. ok þe samu þa han lanit ater giælder. Giörs þæt vtan vitni. ok kræfs þriggiæ markæ giælð af nokrom æller oc þy minnæ. læggi fram swa mykit sum han viþer kiænnis. ok væri sik mep en sins eþe. §. 1. kræfs giælð. mæra en þre markær. ok til sex markær. æller ok þeræ mellum. wæri sik mep þriggiæ mannæ eþe. kræfs sex markæ gialð æller meræ en sex markæ. wæri sik mep sex mannum.

6.

Hwilikin sum sæl nokot. ok þæn sum köpt hauær. læggær a sit merki. halder þæn sum salde. vm þæn dagh ok annan dagh til sol sesz.⁴⁶) sæl han þæt goz innæn þæmmæ timæ aþrum. böte þre markær. vil oc þæn sum köpti köpit vibær sighiæ. ok vibær sighær eig annæn dagh for solæ sætær. ok vil bæt köp sibæn eig haldæ. böte bre markær. ok siban ma han sum salde meb foghætæns raþi ællæ twæggiæ raþmannæ vitnum sæliæ sit goz hwem han siælver vill. §. 1. köpir oc nokor nokot. ok læggær eig mærki sit a. hwilikin þerræ sum þæt vil viþær sighiæ. Þen saldi æller köpti. Hwilikin sum köpir af adrum nokot. giwær þær vpa goz pæningæ. hwilikin þeræ salt havær æller köpt. ok vil han þæt viþær sighiæ. giui ater æller oc beþis ater a þeem sama dagh. æller a adrum dagh fore solæ sætær. göræ her eig swa innan hæmmæ timæ. hwilikin þeræ sum köpit siþan ater brytær. ok vil þæt köp eig haldæ. böte bre markær. §. 2. nu kan mabær köpæ oc giwær a fæsti pæning 107 bem sum salde. Nv wibær sighær hwarghin beræ bæt köp a beem dagh æller a adrum fore sole sætær. viþær sighær sibæn bæn salde. givi ater þylik tu slik han tok. ok giælde libköpit. ba en hin vibær sighær sum köpti. havi firi giort swa mykit sum han hanum andwarþaþi sum saldi. ok giælde þo liþköpit.

⁴⁶⁾ Pro sezs v. sæts.

kan swa vara at twe mæn kiwæ ok þrættæ mellin sin. ok viliæ eig standæ foghætæns dom oc raþmannæ dömpdom. ok saghþum a almænnigx byæ mot. vtæn beþis biscopsins laghbok. oc ænnæn⁴⁷) ræt skriwaþen fore raþmannum sik vp læses. Hwilikin þeræ þer til riggiæ ganger. Þa böte foghætanum oc raþmannum half m*ark*.

8.

Hwilikin sum kombær mep skip i hampn. þæt goz han hawær hit. ok⁴⁸) fört. före þæt fyrst in til lanz i hus oc i fullæ gömo. siþæn skal han foghatænum kunnukt göræ. ok byuþa hanum falt þylik⁴⁹) goz han fört hawær. foghatin a han fræmiæ ok forþa innæn þre dagha. fyrræ ma han encti sæliæ. §. 1. Hwilikin maþær i meru skipi æller minnu köpir vtæn korn ok siæl. ok varþær þer forwnnin at. böte þre m*arkær*. æller væri sik mep þrim mannum. þo lowaz löþosæ farum sild ok lin sæliæ i sinúm skipum. ok þo mep þem skiælum at förin allæ andræ sinæ værning fyrræ in til lanz. §. 2. Hwilikin sum stighær i annars bat. ok köpir i hanum nokot. warþær han þær mep wnnin. böte þre öræ warþær han eig til wnnin. væri sik mep þrim mannum. §. 3. Ok mogho mæn almænnilighæ hwarstat köpæ ee mæn marknæþin standær. swa sum fran pikiszdaghum ok til martins mæssu. mællin þe ytærstu sum byrin hawær byght fra sunnæn oc til norþen.

9.

Hwilikin man sum vil kiæræ a annæn falli saman þreer sakir at mestu. vndir 108 enni kiæru e hwat han vil hælst⁵⁰) ivir han kiæræ fiærþæ sakinæ ma han til læggiæ en swa kan viþær þorwæ. vtæn þæt forvinnis at þet giorþis fore haþz skyld oc illwiliæ. §. 1. Nv kan maþær sik mep eþe væriæ. fylli þæn eþ a

48) Vox ok delenda esse videtur.

50) Litt. l'omissam supra lineam add. scriba.

⁴⁷⁾ Pro annæn.

⁴⁹⁾ Lege pylikt.

þrim lagha daghum þer næst komæ. fyllir han eig sin eþ men^{s 1}) þen timæ. þa ær han fallin fore sakinæ. oc böte þre m*arkær* til þræskiptis borghænæ– man a bybæ eb göraranom innæn bennæ tima fyr ær sakt. wil görarin eig höræ eþin. höre þa borghaþa menninæ⁵²) eþin. ok þær æptir þa fylli han fore domærænom mep sinum ehe hwat han horhe.53) Wæghfarandi man a þæn samæ dagh eþ gangæ sum han eþ^{5 4}) fæsti vm a þem dagh ær eþsört ok ebgangit. en skipæra væri sik með sinum ebe i hampnum. Ribandi man næstæ sinum hæstum. §. 2. hwilikin man sum eþ fæstir vm þæn timæ han ma eig swæriæ. lati sik vm sæmiæ med bem sum han ebin fæst hawær. vm bæn dagh. han ma eþin fylla vp a. §. 3. hwilikin pant takær af nokrom. siþan hauær þæn pant laghlikæ vp buþit. æptir goþra mannæ virning ok mætorþum. er pantrin bætri en giældit ær.⁵⁵) er oc pantrin værri. hen han vt sætti gialdi ater alt het sum i gialdit sat⁵⁶) er. §. 4. Hwilikin mahær sum eh festir ok forsumar han a⁵⁷) fyllæ æller falz at laghum. böte bre marker.

10.

Hwilikin man annarz bat takær vtan eghændans orlof. böte bre öræ. fore at han i stægh. ok bre oræ fore at han or stæg. §. 1. Takær mabær manz hæst olowandis. bote bre öræ fore at han vp stegh, ok bre oræ fore at han niþær stegh.

11.

Hwlikin sum fore biufnæb hawær eig fyr grippin varit. fa han stiælæ. fore minnæ ma han eig hengiæ. en fore ena m*ark*. örum⁵⁸) mistæ han fore halmark.⁵9) æller brennis með iarne. for minnæ en half mark ma þiuf sla til 109

52) Lege borghana mannin.

53) Pro hörpe.

scriba.

- 56) Lege fat. 54) Vocem ep omissam supra lineam add. 57) Lege at.
 - 58) Lege örun.
- 55) Adde: yini ater eghandænum alt pæt 59) Pro halfmark.

⁵¹⁾ Lege innæn. pantrin ær bætri æn giældit. Cfr. cap. 1:1; 37: pr.

stupv. §. 1. Warbær nokrom biufnæbær vitær ivir nokot⁶⁰) bing. ok han gripir til sins fangæ manz. oc oppinbarer han. ok han lebir sik af hendi oc til annars, ok ben lebir oc fra sik. ben sum bæt wærbær swa sensto til leðt. ok han giter eig lebt til annars, swari ba han firi biufnabin. §. 2. ær bet bæn biufnabær. at han gar eig a (61lif sins62) vabæ. ok varbær han eig fangin. wæri sik með þrim mannum, kan þæt gangæ a (⁶1lif sins vaþæ, væri sik með sex mannum. §. 3. Stiæl konæ standi þylikin dom oc þylikin ræt sum man. vtæn konor skulu liuandis i jorþ grawæs. fore swa mykit þypti sum mæn hængiæs. §. 4. Warbær konæ fangin meb stilð oc er hun olæt. hæn henni sak giwær. skal hana giömæ þær til barnit föth ær. ok giöri siþan hennæ ræt. §. 5. Hwilikin þiuf gripir oc a hændir með fullum þiufnæþ. (⁶ æller oc mep andrum kostum stolnom. oc slæppir siþan þiufwinum wærþær han þær med forwnnin. böte .XL. markær. warbær han eig til wnnin. væri sik med sex mannum. §. 6. Wæþær⁶⁴) þiufwær fangin með stilð ok kombær i stupugrewæns hus, ok i stabsins iarn, stupugrewæn a gömæ han alt bær til hans rætær gjörs. latær han han vndæn rymæ fyr. Þa gjældæ sin hals. for bæs hals. Hwilikin sum kombær til stupunnæ oc sæz þær i.65) göme bæn at hanum sum hanum sak giwær með staþsins hiælp. §. 7. Witis manni sak swa mykin at han borf borghandæ man wibær. lebiz ivir bry stræti i stadbinum. far han eghi æn ha borghan for sik meh foghotans oc rahmannæ lovi oc gohwiliæ. sætiz ba han i bysins iarn.

12.

Hwar sum gangær hem at manni m*ep* wræz henði.⁶⁶) ok vindær a han vræpz værk. gör han blan. ok blopoghæn. æru pær til sex mannæ vitni hwarn wæghin. owæn hans garp æller nipan. böte fult kononx ezsöre. fyst⁶⁷) firitighi

- 60) Litt. t lapsu calami deformata est, ut h. 64) Pro Wærpær.
 v. legi posset nokoc.
 65) Forte addarday
- 61) Lege lifsins. Cfr. cap. 85.
- 62) sik primum scriptum est.
- 63) Verba: *aller piufwinum* omissa in inferiori margine add. scriba.
- 65) Forte addendum: stapsins iarn.
- 66) Forte legendum est nræz wiliæ. Cfr. cap. 14: 14.
- 67) Pro fyrst.

markær kunuginum⁶⁸) sundærlikæ. ok XL. markær til bræskiptis. æru eig witni 110 til ok kombær a op ok a kallan. Þa skulu tolf mæn wæriæ han, æller fellæ be sum ware byæmæn æru. ok raþi halwi næmð hwar Beræ. warbær man wræber a gatum oc gen lötum. flyr annar vndæn. ok i annars manz hus. hwar sum bæt halz⁶⁹) ær i stabinum. warbær ber bla oc bloboghær. böte XL markær. æller væri sik með sex mannum. Dræpær han han ha böte attætighi. mgrkær til þræskiptis. §. 1. Hwar sum gör aþrum valz æller wræz værki i kirkju æller i kirkiu garþi. han havær brutit kononx eþsöre. bötis sum hemgangæ. 8. 2. Dræpær mabær annan a aldra mannæ torghe.⁷⁰) fore mibiændagh. böte attætighi markær. dræpær æptir mibiændagh. böte XL wæbær⁷¹) mabær sarghabær a aldræ mannæ torghe. fore mibiændagh fullum sarum. borf vibær babi lin. ok lækir. böte .IIII. markær oc tiughu. æn til æru twæggiæ mannæ vitni. æru eig vitni til. þa væri sik með sex mannum. wærþær man sarghabær. æptir mibiændagh. æru til þryggiæ⁷²) mannæ vitni. böte XII. markær. æru eig vitni til. þa væri sik me p^{73}) sex mannum. blobsar i holdi⁷⁴) fore mibiæn dagh nin markær. i. hofþe .XII. markær. þæt er twæggia mannæ vitni æller sex mannæ eher. blohsar i huldi æptir mihiæn dagh sex markær. i hofhi niu markær. bæt er twæggiæ mannæ vitni æller sex mannæ eber. Pust oc hardragh bre markær. en bryggiæ⁷⁵) mannæ vitni æru til. æller væri sik med brim mannum. §. 3. Hwar sum annan dræpær i bastuwu. liggi i twæböte en sex manna vitni æru til. æru eig vitni til. væri sik með XII raþmannum. alt bæt i bastuwu giors⁷⁶) sarum æller drapum. liggi alt i twæböte. samu lagh æru vm hæmilik hus. §. 4. warþær konæ æller mö walð takin. ok warþær maþær

- 68) Pro kununginum.
- 69) Pro hælzt.
- 70) torpghe scriptum est, at litt. p subjecto puncto notata.
- 71) Pro nærpær.
- 72) Pro *priggiæ*; sed *twæggiæ* legendum videtur. Cfr. not. 75 infra.
- 73) Vocem meb omissam supra lineam add. scriba.
- 74) hofpi antea scriptum fuit.
- 75) Pro *priggiæ*; sed *twæggiæ* legendum videtur. Cfr. not. 72 supra.
- 76) Adde mep.

Bjärköa R. 12.

111 laghlikæ til wnnin meß sex mannum. hawi fore giort halsinum æller XL. markum. (⁷⁷æru eig sex mannæ vitni til. æller⁷⁸) væri sik meß XII. raþmannum

13.

Nwa mvkin friþ hawær man i sinu skipi. hwat þæt er meræ skip⁷⁹) æll*e*r minnæ sum i siælsins⁸⁰) husi. liggær skip⁸¹) bryggiu læghi. varþær þær maþær vt byrbis castæþær með wræz hendi. vt a sion. böte XII. markær. kastær in til lanz böte sex markær. vm han varþær viþær bundin. með twægiæ mannæ vitnum. æru eig vitn⁸²) til. þa væri sik mep sex mannum. Liggær skip i akkiærs læghi hwart maþær warþær⁸³) hestz⁸⁴) vt byrþis castæþær. æru til twæggiæ mannæ vitni. böte XII. markær. æru eig vitni til. þa væri sik með §. 1. Kaster man annan mep vrez hendi af sinni bolabro. æller sex mannum. garz bro. böte sex markær. en twæggiæ mannæ vitni. æru til. æru eig vitni til. væri sik m*ø*ð sex mannum. ٤. 2. Alla þa sakir sum brytæs mellum lyþo– sæ oc konungx hampn.⁸⁵) i. konungx hampn. þe skulu allær bötæs æptir löbosæ ræt. allær þe sakir þær brytæs a. ase. þa bötæs oc⁸⁶) æptir staþsins ræt. Wærþæ mæn sakir i aþrum landum oc aþrum staþum. varþær þæt eig foræmnæt fyr en þe komæ i kununx hampn. Þa bötes þæt alt æptir staþ– sins ræt.

14.

Wærþær manz baþin öghum⁸⁷) ut slæghin sva at æncti kan sea. baþi öron swa at lyzn læstis. æller næsær af hognær. æller tungæ vt skurin. æller baþær hendær af hugnær. æller baþæ fötær æller skap með skapti. þessin all bötes

- 77) Supra verba æru eig manu Had. scriptum est æn äru.
- 78) Vox æller delenda est.
- 79) Vocem *skip* omissam supra lineam add. scriba.
- 80) Pro siælfsins.
- 81) Adde *i*.
- 82) Lege vitni.

- 83) Loco v. *warpær* aliud quoddam vocabulum antea fuit scriptum.
- 84) Lege helzst.
- 85) Addendum videtur æller.
- 86) Vocem oc omissam supra lineam add. scriba.
- 87) Lege öghun.

hwart mep XL. markum. en sex mannæ vitni æru til. æru eig vitni til. væri sik mep XII. rahmannum. oc rahi halwi næmð. Hwar sum stingær vt annat öghæ a manni. böte .XX. markær. læstir annæt öræ. böte XX markær. annæn fot næþæn knæ. XX markær. æn twægiæ mannæ vitni æru til. æru eig vitni til. wæri sik með⁸⁸) mannum. Hwggær af fot owan knæ. böte XL. markær. æn til æru sex mannæ vitni. æru eig vitni til. væri sik mep .XII. raþmannum. oc rabi halwi næmpð. §. 1. Hwar sum huggær manz bumling af. þæt ær tiu 112 markæ bot. Hwar sum huggær af al annur fiughur fingær mep eno huggi. böte XX markær. Hwggær han af en fingær af bem fiurum. böte VI. markær til bræskiptis. oc bre markær sundærlikæ malseghendum⁸⁹) fore saræ bulit. Hwggær han af en lib⁹⁰) af fingri. böte oc .VI. markær fore bet. oc malseghendum⁸⁹) sunderlikæ bre markær fore (⁹1sar bulikt. en twæggiæ mannæ vitni æru til. æru eig vitni til. væri sik með VI mannum. Hwggær man fingær hanz swa at han krumpnær in a lowæ. æller stander lipstarkær. böte VI. markær til bræskiptis. ængæ⁹²) saræ botenæ. en til æru twægiæ mannæ vitni. æru eig vitni til. væri⁹³) sex mannum. §. 2. Slar man vr manni twa öwærstæ æller nibærstæ tender framstu. böte fore hwarriæ beræ sex markær. oc hwariæ andræ tan fore bre markær. oc væri sex markær med sex mannum. oc bre markær með þrem mannum. Slar man kinben sundær a manni. swa at mundær warbær skiælghær af. böte .XX. markær. en til æru twæggiæ mannæ vitni. æru eig vitni til væri sik m*ep* sex mannum. all vanð lyti i manz ænliti sum kan sea ivir hwæræ gatu. hyl hwarti hatter æller huwæ. bötes mep XII markum. en til æru twæggiæ mannæ vitni. æru eig til vitni. væri sik með sex mannum. 8. 3. Slar man vibben sundær a manni swa at han bær arm i fætlum. böte sex markær. en til æru twæggiæ mannæ vitni. æru eig witni. til.⁹⁴) væri sik

- 89) Lege malseghendænum.
- 90) lit primum scriptum est.
- 91) Lege sar pulit.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

92) Legendum videtur utan.

- 93) Manu Had. in marg. additum est sik mædh. Adde sik mep.
- 94) Loco litt. *ti* primum v, ut videtur, scri- ptum fuit.

16

Digitized by Google

⁸⁸⁾ Adde sex.

með sex mannum. Slar man armben ovan alboghæ æller niþan sundær æller larben owæn knæ. æller leggiæ ben niban knæ swa at spiælkæ borf. böte XII. markær. æn til æru twæggiæ mannæ vitni. æru eig twæggiæ mannæ vitni til væri sik m*eb* sex mannum. δ. 4. Hwar sum huggær þumul ta af manni. 113 böte X. markær. huggær af hinæ andræ fyrær i eno huggi böte oc X markær. (⁹⁵æn æru twæggiæ mannæ vitni til. æru eig vitni til. væri sik með sex mannum. Hwggær af ena ta. böte sex markær til bræskiptis, oc bre markær sundærlikæ mals eghendænum fore (96 sar holikt. oc væri sex markær med sex mannum oc bre markær meb brem mannum. §. 5. Slar mabær man i howob vtan allæ fribi swa at benlösing komber i. böte XII markær fore sarit. oc bre markær fore hwart benit e til bry æru ben vt löst. æru ben flere vt löst. böte eig by meræ, æru twægiæ mannæ vitni, æru eig vitni til, væri með sex mannum. lækirin skal vitnæ með twem mannum huru mang ben vt löstos. 8. 6. ængum a man lenger varba en maþrin ær för gangæ til kirkiu æller torghx köpæ sinnæ latæ.⁹⁷) §. 7. warþær maþær dræpin oc kennis ængin við drapit. giwær ærfwingin nokrom manni sak. witni han wibær meb sex mannum. æller hin drapit witis. wæri sik með XII mannæ ebe. §. 8. Gjör mabær giærning, oc kombær vndæn, hwariæ hanðæ giærning bæt helst298) ær. bardaghæ sar æller drap. oc later han böter byuba ok bætring fore brut sin. malseghændin vil eig viþær takæ. böte þa foghotænum oc stabinum sin ræt. æptir þy brutin æru til. oc siþan lowæs i staþinum vara oc wapn bæræ. oc eig bem sum eig wildi wib botum taka. §. 9. Dræpær bymabær byman. han skal rymæ stabin .XL nætær bær innæn. lati han byuba böter. hin taki wibær en han wil at saklöso. §. 10. Dræpær giæstær nokon man. oc warbær laghlikæ til wnnin med sex mannæ vitnum. komi eig fyr af stabinum en han bet drap böt hawær. æru eig vitni til. væri sik mep .XII. mannæ ehe. §. 11. (99War-

1

99) Hoc loco forte legendum est: Huggær maþær hand af manni swa at han — æller fot &c. Cfr. not. 100 sequentem.

 ⁹⁵⁾ Loco verborum: æn — æru eig antea scri- 98) Pro helzst.
 ptum fuit: huggær af hinæ andræ fyrær i eno huggi.
 99) Hoc loco f

⁹⁶⁾ Lege sar polit. Cfr. S. 1. h. cap.

⁹⁷⁾ let a sine dubio legendum est. Cfr. UplL. ManhB. 12: 4.

þær man huggin i hanð swa at han giter eig matburghit sik æller i fot swa at han giter eig gangit vtan stiltu böte XX. markær fore hwart beræ. (100Hwggær mabær hand af manni. warbær lybt æller fot swa at han borf eig stiltu wibær. böte XII markær fore hwart beræ. S. 12. Hwar sum gior manni for-114 sat a gatu æller strætum oc fyrræ varit o satir. gör han blan æller bloboghæn. æru til sex mannæ vitni. böte XL markær.¹) væri sik með XII mannæ ebe. Dræpær maþær man i forsati. han liggi i twæböte. §. 13. Dræghær man swærb at manni æller matknif. en bo at han eig sar giorbi. böte sex markær. sarghær han man. böte æptir saræ botum. Rykkir mabær stikamez at manne. böte sex markær æller gange vt gönom hans hanð. sarghar han man. böte æptir saræ botum. orkær han eig botum misti handinæ. §. 14. ganger man hem at manni með wræz viliæ. windir þo ænti værk a hanum. æru til twæggiæ mannæ vitni. böte XII. markær. æru eig vitni²) til. wæri sik med sex mannum. Kaster mabær meb wræz hendi i garb at manni sten stang æller annat hwart. bo at han gjöræ ængin skaba. böte sex m*arkær*. æn til æru twæggiæ mannæ vitni æller væri sik mep sex mannum. slar han nokon æller sarghær. böte æptir saræ malum. §. 15. Hwar sum takær annan með walð i sinu hemæ saklösæn böte XX markær. æn til æru twæggiæ mannæ vitni. æller væri sik með sex mannum. Hwar sum takær saklösæn man sætær³) i iarn æller bysins hæptu. böte XL markær. æn til æru sex manni⁴) vitni. æru eig vitni til. væri sik með tolf mannæ eþe. §. 16. eig bötes konæ höfghri⁵) botum en mabær vtan i doz drapum.⁶) þa liggær hun i twæböte §. 17. Warþær konæ dræpin meh barni þy quikt var. i hennæ liui. þa bötes hun meh twæ böte. æn til æru sex mannæ vitni. æru eig vitni til. væri sik með tolf mannæ eþe. ok þreæ gobæ konor skulu vitni bæræ. at barnit var quikt oc böte barnit ater mep XX markum. æptir þeræ þriggiæ qunnæ⁷) eþe. æller væri sik mep sex man-

100) Lege: Warpær man huggin i hand. warpær lypt. æller i fot &c. Cfr. not. 99 praccedentem.

1) Adde: æru eig vitni til.

2) Superfluam lineam hic add. scriba, ut legi 6) Pro döz drapum. posset vitmi v. vitini.

3) Pars litterae r omissa est, ut legi posset sætæi.

- 4) Lege mannæ.
- 5) Lege höghri.
- 7) Lege quinna.

Bjärköa R. 14.

§. 18. wærbær spini huggin af kono. böte XX markær. æn til æru twægnum 115 giæ⁸) mannæ vitni. æller væri sik mep sex mannum. warbær spinær⁹) af hugnir af kono. böte XL markær. æn til æru sex mannæ vitni. æru¹⁰) vitni til væri (11sik meh tolf mannæ ebe. Warbæ lokkær babir af mö skornir. böte tolf markær. varþær lokkær af kono skornir. böte sex markær. §. 19. Warþær konæ barþ swa at hun föþe döt barn. æru til þrigiæ quinnæ vitni. at barnit war qwikt wrbit. böte XX markær fore barnit. æru eig gobræ briggiæ quinnæ vitni til. wæri sik með sex mannum. §. 20. Nv sikx af owormagha botum. oc awitæ sum fæ. bæt ær owormaghi yngri ær æn fæmtan ara. Dræpær owormaghi man böte[,] malseghandanum siu m*arkær*. oc siu m*arkær* foghotænum oc stabinum. §. 21. Dræpær fæ man hwariæ handæ fæ bæt helst ær. böte ben sum fæt æ¹²) siu m*arkær* malseghændanum oc siu m*arkær* foghotænum oc stabinum. æn til æru twæggiæ mannæ witni. æller wæri sik með sex mannum. 8. 22. Nv sikx vm vaþæ ebæ ok wabæ böter. bæt ær vabi babi sigiæ vaþæ¹³) Gior maþær man saran mep waþæ eig mep viliæ swa at han fulsæri kombær i. byuþe waþæ eþ twæggiæ mannæ. oc waþæ bot siu öræ.¹⁴) §. 23. Nv gior fæ man saran æller kono. ær til twæggiæ mannæ vitni sum viþ varo oc a saghu. böte ben sex öræ sum fæt aa. æller wæri sik mep twem mannum.

15.

Takær maþær annan man með sinni husfru. ok warþær til wnnin laghlikæ mep sex mannum. hawi bonden wald vm lif hans. æller löse sik horkarlin mep XL. markum til bræskiptis. ængin ma oc husbondænum æller husfruni sak giwæ fore hor. vtæn hwart beræ abru. Gior hon hor. wærbær bar oc a takin. bæri stabsins mantol æller lösi sik med XL. markum til breskiptis. Gior mabær¹⁵) hor. þa skal þen konæ leþæ vm staþin sum han var inni gripin með.

- 8) twægguæ scriptum est, at scalpro emen- 12) Pro a. datum.
- 10) Adde eig.
- 11) Loco verborum sik meh tolf alia quae- 15) Loco litt. m antea k, ut videtur, scridam antea fuerunt scripta.
- 18) Adde varæ.
- 9) Loco v. spinær antea scriptam fuit spini af. 14) Loco v. öræ aliud quoddam vocabulum antea fuit scriptum.
 - ptum fuit.

Bjärköa R. 15.

æller löse han mep XL. markum til þræskiptis. Þa skal staþsins swen han leþæ. oc hawi enæ mark. af foghotænum oc staþinum. §. 1. Hwar lokkær manz husfru æller dotur swa at hun skiamð wærþær at sinni quinku.¹⁶) löse sinæ 116 næsær mep XL. markum oc fly staþin. æller wæri sik mep tolf mannæ eþe.

16.

Hwar sum liughær æru manz af manni æller kono. böte XII markær til præskiptis. orkær han eig botum. þa skal han huzstrikæ wiþ stupunæ. oc rymi siþæn staþin.

17.

Slar man æller kono¹⁷) sit fralst hion til goþræ wisu. þa ær þæt ogilt. en eig komæ sara mal .i. koma sara mal .i. böte æptir staþsins ræt.

18.

Hwar sum stiæl i bastuwu æller af siælsins¹⁸) husbondæ til half mårk. lösi sin hals mep XL. markum æller hengi.

19.

Hittir maþær rak a hawi vti. vtan warþ oc waku. hawi halwæ fynð. hittir innæn warþ oc waku. hawi þriþiwng af. hittir a hafs butnum þorf wiþær sokn æller ostbyttu hawi halft. Hittir maþær goz til lanz driwit swa at waþa ma til. hawi fyærþung. hittir a þirro lande. oc fyærþung. §. 1. Hittir skip brytæ innæn staþsins mark. hwar sum þy goþæ hiælpær. hawi ærwuþis lön. æptir goþra mannæ orþwm. §. 2. Fyndum skal man laghlikæ liusa. æller hete þiuwær. æptir þy þiftær¹) oc goþe men skuþæ þæt. §. 3. Hittir maþær ækkiær manz. hawi arwuþis lön. æptir goþræ mannæ skoþan. hwggær maþær

16) Lege quinsku.

17) Lege kona.

Pro siælfsins.
 Lege piuft ær.

akæris streng sundær. böte þre m*arkær*. oc böte ater strægin²⁰) swa goþan han var. æptir goþræ mannæ witnum. Hwgær maþær þe festur aa landi bornir æru. böte þre m*arkær*. oc festunær ater.

20.

legher man skip af manni, hwat bæt ær meræ æller minnæ. vil eig han halðæ sum legt hawær. sighi til æghændænum. annan dagh fore solæ sætær. sighær eig til swa, giwi halwæ skiplegho. æn skip ær far fört, oc hawi fore giort festipæningenum. Ny vil hin eig haldæ sum skipit saldi a lægh, sighi til bem sum leghi annan dagh fore solæ sætær. oc bæri ater festi pæning, twa 117 pæningæ fore en. gjor han eig swa. haldi bæt. Hwar sum leghbi. ba æn skip ær samleght, þa ma ingin mabær af gangæ, vtan han hawi styrimanz, oc aldræ skiparæ orlof til. Sighlir skip or hampnum æller ror. swa at sea ma aas a borbi. oc viliæ skiparer fra skipi skiliæs. oc komæ ater i hampnena. Þa ær al skipleghæ annæb. §. 1. komæ mæn i hafs nöb. kombær a siorð oc ofsinnæ. oc borwæ kastæ. bæt goz bær vt kastæs. skal ater giældæs æptir markæ tali. oc hwarium eptir sinum ebe. kan bem skiliæ vm kastet. ba skulu (²¹berræ bæ sum flere æru farfæster. §. 2. Lata skiparar slippæ sik tugh af handum, giældæ ber ater styrimaninum allæn skaban fore tughin. bristæ fugh æller akkiæri. hawi skiparæn²²) siælwær skaþan. (²³Hwggær skiparæ tugh. vtæn styrimanz viliæ. Þa giælde ater allæn skaþan Hwggær siælwær tugh sundær. hawi siælwær skaþan. §. 3. Kombær skip a grun oc lestis eighi. oc borf (24kastæ bæt ater. gialdi babi skip25) goz æptir markætali. bæt sum bær var²⁶) vt kastet.

- 20) Pro strængin.
- 21) Pro *perræ pæ* legendum est *per rapæ*. Cfr. StL. SkipB. 11.
- 22) Legendum videtur *skiphærran.* Cfr. StL. SkipB. 17. Visby StL. III. 3. cap. 11.
- Verba: Hwggær skapan omissa in inferiori marg. add. scriba.
- 24) Legendum videtur kastæ. pæt ater gialdi &c. Cfr. StL. SkipB. 11.

25) Adde oc.

26) Vocem var omissam supra lineam add. man. ut videtar rec.

Hwilikin sum lastær æller illæ taler vp a foghotæn oc alt rabit. böte brætan markær silfs. bær af takær foghotin fyst²⁷) ena mark silfs. hwar borghæ mestærin sinæ mark silfs. sibæn takær halft foghotin. oc halft stabrin. æn til æru twæggiæ mannæ witni. æru eig vitni til. væri sik með sex mannum. Hwilikin sum illæ talær til borghæmestæræns. böte. XII markær til þræskiptis. Hwilikin sum lastær æller talær illæ til annærs nokors byæmanz æller giæst. böte bre markær til breskiptis. oc kallær mabær man ogwæbins orbum. höte e sex markær. æn til æru twæggiæ mannæ vitni. swa sum biuwær. morbæri. liuari. forsleghin herriæns son. morbbrennæri. hwnzæmæ son. bræl en han fræls ær. æller kallær gobæ kono horkono. skykiu. trolkono æller fordæbu. §. 1. Nv kan (²⁸swa vara at foghotin æll*e*r raþmæn nænnæ²⁹) byman at gangæ. vm stadin eytir hwæriu dæt hæstz³⁰) ær. hwar sum dem misfirmir med ordum. æller giærningum, bæt liggi alt i twæ böte. babi i drapum ok sarum. en i orbafari æru bær eig högræ en andri mæn. §. 2. hwilikin mabær fore sitiændi 118 rabi talær illæ vp a foghotin ein³¹) rabman. böte .XIII. markær silfs.

22.

Hwar sum meh vald gangær af byæmote æller af rastudwu³²) oc forsmar festæ³³) lagh æller pæningæ fore brut sin. böte bre markær swa op³⁴) han giör bæt.

23.

Hwar sum stighr æller gangær i annæs³⁵) manz kalgarþ. oc stiæl kal. æru til twæggiæ mannæ vitni. böte bre markær til bræskiptis.

28) Pro sna vara scriptum est swara, at 32) Lege radsturvu. va supra lineam add. man. ut videtur rec. 33) festær scriptum est, at r deletum. 29) Lege næmnæ.

30) Lege hælzst.

- 31) Lege æller.

- 34) Lege opt.
- 35) Lege annærs.

²⁷⁾ Pro fyrst.

pæt ær oc stapsins rættir. en mapær giptis i kunu goz. giptis til alz halfs. swa giptis oc konæ i maz³⁶) bo.

25.

Nv kunnu hion barnlös skiliæs æt.³⁷) þa ærfwin þer nestu frændær æru æptir þem. oc æruir slit dottor sum son. warþær maþær twægiptær. oc afflær han barn viþ baþæ kunur. þa taki slikt koldær sum koldær. baþi aftir faþur oc moþor.

26.

Nv kan þæn maþær döghæ frændær æru fiærri. komæ þer innan dagh oc aar. ærwin þer. koma eig. þa ærwi kunungin. oc daghær mirkis innæn sex wikum.

27.

Nv giwær maþær morghin giæf husfru sinni. ee hwat þön morghon giæf er mere æller minni. skiliæs þen barn lös at. þa takær husfrun morghun giæf sinæ vp. fa þe barn saman. þa far hon engæ morghongiæf. vtæn sin kirkiu bonæþ. oc sinæ siæng af oskiptu. oc siþæn skipti hun til halfs. viþ barn sin. æller ærwingiæ sinæ.

28.

ær aþalkono barn til. þa far amyu barn enti af fæþærnæ meræ en faþir vil þy vnnæ. ær eig aþalkono barn til. þa a þæt .III. m*arkær* fore fæþærne sit.

36) Lege manz.

37) Pro at.

Nv giör maþær æller konæ sit testament. þa skal giwas af bæggiæ þerræ goz oskiptu. at (³⁸lik sins vtfærþ. ok sama ðagh þæt iorþæs. kost oc offær takin oc af bæggiæ þerræ goz oskiptu. æn allær þær eptir giærþir siþæn giöræs æptir þæn döþæ. þem giöri þæn sum arwit vp takær. §. 1. Giwi oc engin þen barn aghær eptir sik mere siælæ gipt en þön sighiæ ia wiþær. æller oc þeræ skylæstu³) frændar. Dör maþær barn lös sinæ mellum æller konæ. hawi vald giwæ hwarn þriþiæ pæning hwart han wil.

30.

leghær maþær garþ af adrum. halft aar. æller hælt. wil þen eig haldæ swm leghi. sæghi til eghændænum. fore annæt solæ sætær. sighær eig swa til með twem mannum. oc þeræ vitnum. þa giwi halwæ husæ legho. oc fari hwart han vill. Nv wil eghændin⁴⁰) haldæ leghonæ. þa sighi til hinum sum leghþi annæn dagh fore solæ sætær. sighir eig swa til með twem mannum. þa ðömis þæn i garþinum wara sum leghi. æller giwi hanum halfwæ husæ legho ater. §. 1. Nv far maþær i manz garþ. oc wil siþæn bort or hanum fara. giwi eghænðanum halfwæ husæ legho. Nv vil enghændin⁴¹) gestin bort wrækæ. giwi ater gestinum swa marghæ pæningæ sum han melti hanum. samu lagh⁴²) hwat husum man legher helstz. §. 2. Nv vil husbonden siælwær raþæ. fore garþinum. þa wari gestin aat. manæþi fore stempnodaghin. swa sighær gestrin eghandænum til. oc manæþi fore stempnodaghin. Sighær eig husbondin swa gestinum til. þa dömis gestinum i garþinum vara till annærs stempnu daghs. sigher eig gestrin bondænum till. þa væri qwar i garþenum. oc giui bondænum swa mangæ pæningæ þem vm sember. §. 3. Nv lowær bonden gestinum hws

- 38) Lege liksins.
- 39) Pro skyldæstu.

40) Adde eig.

41) Loge eghændin.
 42) Adde æru.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

17

Digitized by Google

Bjärköa R. 30.

þækkiæ. oc wel vm byggiæ. fyllær han þet. bæri vp allæ sinæ husæ legho. fyllær eig. þa falli sva⁴³) mykit af hans husæ legho. sum raþmæn mætæ þæt. þa en gestrin byggir siælwær æller⁴⁴) oc⁴⁵) kombær með twæggiæ mannæ vitnum. þa standi i hans husæ leghom.

31.

Hwat fæ man slar helstz i hel. giældi swa got qwikt gen döþo með fullum fæ giældum. oc twæggiæ mannæ vitnum.

32.

Köpær mabær nokot i stabinum. oc er bæt biufstolit. komber eghandin æptir. þa nempni sin fanga man. oc grip til lebiz. hawær til twæggiæ mannæ köp vitni. ba skal swæriæ til sins sum klandæbi meb sinum twem nagrannum. Nv skal bæn leba ser fra handum sum handæ mellum hawær með twem köp 120 vitnum. oc wæri sak lös. giter eig læt⁴⁶) fra sik. hete siælwær þyufwær. warbær oc nokot strulit⁴⁷) af stabinum vp a landit, komber bæn æptir sum goz a. bær skal han swæriæ til sins men twem byæmannum af stabinum. giter lebt fra sik. wæri saklös. giter eig. böte oc biufwær hete. §. 1. Engin tyghi gangæ af stabinum oc a landit. vtan mabær gripær til lebznæn.⁴ ^a) engin oc af landinu oc i stabin. vtæn þe samu tyghi. §. 2. Hwar sum annars timber taker giört æller o giort. hwar bæt hestz⁴⁹) liger. oc er bæn hemæ i stabinum bæt aghær. oc spyr eig eghandin at. þa böte þre markær fore en stok. æller enæ fiol. oc swa fore annæn oc bribiæ. oc eig by meræ at han taki alt timbrit. vtan timbrit skal han giældæ fullum giældum ater. vm til æru twæggiæ mannæ vitni. æller væri sik med brim mannum. Takær mabær annars timbær meh twæggiæ mannæ vitnum a eghændæns tröst giældi ater ee swa got tim-

scripta.

- 45) Loco v. oc antea scriptum fuit ko.
- 47) Lege stulit.
- 48) Lege lepznær.
- 49) Lege helzst.

⁴³⁾ Loco litt. v alia quaedam litt. antea fuit 46) Pro let v. lep.

⁴⁴⁾ Vox *aller* forte delenda est.

bær. ok vari saklös §. 3. Takær maþær byrþi af viþakasti manz. böte þre öræ. swa fore andræ oc þryþiu. takær meræ oc varþær til vnnin mep twem mannum böte þre markær.

33.

Hwar sum annærs tompt byggær olowandis. rymi ater vp byghþinæ. oc böte sex markær. (50 ær böte snattæræ bot fore minnæ æn sex pæningæ. §. 1. Byggi oc engin nærmær aþrum en druparum þorf æn tweggiæ fotærum. byggir nærmer. bryti vp. oc böte sex markær. hwilikin sum owan byggær a man swa at drypær a annars þak. bryti vp oc skæri af. ok böte sex markær. §. 2. Hwar gafla gangæ baþir saman. byggi hwar sit. oc sæti knut viþær knut at saklöso. §. 3. Hwar sik giör wægh af annars manz husi. vtæn eghandæs 51) lof. rymi vp. oc böte þre markær. æller blivi i eghendens minni. §. 4. Allær almænniz stratur innæ 52) mur. ok vtæn skulu waræ attæ alnær breþær sum ma akæs ok riþæs. §. 5. Hwar sum byggær swalæ iuir þwæræ gatu. rymi vp. oc böte sex markær.

34.

Nv dræpær fæ annærs manz fæ. æru til twæggiæ mannæ vitni. hawi þæn 121 sum. dræparæn a þæt döþæ. ok giældi ater hinum quikt fæ. swa got æller oc swa marghæ pæningæ sum hint⁵³) mate giældæ. þa þæt lifþi.

35.

Hwat manni sum hær wærþær gripin æller fangin. fore sannæ sakir. ok gar þæt a lifsins vaþæ. hans rættir skal hær göræs. skal han böter bötæ. böti æptir staþsins ræt.

⁵⁰⁾ Lege æi v. eig. Verba: ær — pæningæ 51) Lege eghandæns.
hoc loco inepte esse intrusa, manifestum 52) Lege innæn.
est. 53) Litt. t omissam supra lineam add. scriba.

Hwilikin maþær annæn myþir.⁵⁴) wærþær til wnnin með sex mannum. han skal stælles.⁵⁵) æller væri sik með tolf mannæ eþe. havin morþbrærnaræ⁵⁶) sama ræt. Miiþir⁵⁷) konæ nokon. hon skal quik i iorþ grawæs. §. 1. hwar sum giwær adrum forgauor maþær æller konæ. þæm ma i bali brænnæ.

37.

Nv sæter man andrum pant. meræ æller minni. nv vil eig æghandin þæn pant ater lösæ. þa biuþis vp a þrim bya motum. wil eig en þa lösæ. þa byuþi hanum pantin vp hemæ fore garþi. vil eig en þa lösæ. sæli þa hwar han bæst ma mep twæggiæ mannæ vitnum. giældær pantrin meræ. giwi ater eghandænum þæt wært ær. ok er pantrin wærri. bætri hin til pant wt sætti. §. 1. allir panter þe sæliæs skulu. þeer sælins mep twæggiæ mannæ vitnum. oc mæt orþum hwar þæn pant sæl eig er laghlikæ buþin vp. böte þre markær. §. 2. Nv vil maþær sin pant ater lösæ. nv kræwær hin meræ en pantrin star. leggi fram swa mykit han viþær kiænnis. ok⁵⁸) (⁵⁹en sins eþe. oc taki ater sin pant. hwar meræ pant sæter vt en half mark. sæti vt mep twæggiæ mannæ vitnum. löse oc swa ater. §. 3. Hwar dyræ sæter pant vt. en han standær hanum. böte þre markær.

38.

(⁶ ⁰Hwilikin vin stingær vp oc later falt löpæ vtan foghotæns orlof oc raþmannæ. hawi foregiort fatit ok mep þre markær §. 1. Hwilikin vin later dyræ löpæ. en þæt er sat. hawi fore giort fatit. hwat þæt er meræ æller minnæ. oc mep þre markær. §. 2. hwar minnæ stop hawær en ræt. giældi þre markær. hwar vanmatu giwer af vini. oc warþær forwnnin at. böte enæ

- 56) Lege morpbrænnaræ.
- 57) Pro mirpir v. myrpir.

- 58) Lege mep.
- 59) Pro ens sins.
- 60) Verba: *Hwilikin* markær omissa in inferiori margine add. scriba.

Ł

⁵⁴⁾ Pro myrpir.

⁵⁵⁾ Lege stæglæs.

Bjärköa R. 38.

mark til þræskiptis. fore wanmatu. af mioþ oc tramnæ höl. sex öræ. fore 122 swænst öl þre öræ. hwar sum at annare matu sæl. en raþit hawær sæt. böte þre markær. §. 3. ængin gestir ma her lata löpæ falt tram höl. æller annan dryk fore vtæn vin. æller han hæti viþær sinum þrem markum. §. 4. fore vrættæn pundæræ orettæn span. oc fore oræt bisman. böte þre markær. Hwar sum mep merom spanni köper in ok mæter vt mep minni spanni. wærþær þær gripin mep. böte XL markær æller væri sik mep tolf mannum. §. 5. Hwilikin maþær sum mep in fulghit fals warþær gripin. hwariæ handæ fals þæt ær helstz. lösæ hals mep XL markum. æn til æru sex mannæ vitni. æller væri mep tolf mannum.

39.

Hwilikin maþær sum röwær a nyrri malmi. æller syþræ. warþær laghlikæ til wnnin með sex mannæ vitnum. han hawær fore giort halsinum. æller XL markum. §. 1. Hwilikin sum röwær i staþinum. siþæn i varþ er ringkt til ens öres. hawi fore giort halsin æller .XL markær. Hwilikin sum rower a almennigz gatu. æller almennigz torghe öris værþi fore miþien dagh. böte XII. markær. æptir miþien dagh sex markær. hwilikin sum röwær a almennigx gatu. örtugh wæri⁶¹) fore miþien dagh. böte sex markær. æptir miþien dagh. böte þre markær.

40.

Nv kombær þæn man til bysins giælskildughær er hvat han a bymanni giældæ ællæ aþrum. sighi til foghotænum raþmannum æller twem bymannum. æller foghotens ok staþsins swenom. Þæn maþær skal taksætiæs. æller hans goz. ok giældi þæt han viþær kiænnis. hawær han eig pæningæ til. sæti borghan þöm giældit kræwir. Þe han nöghir at. wil han giældit dyliæ⁶²) mep þriggiæ mannæ eþe. æn þæt ær minnæ en sex markær.⁶³) æller meræ. væri

63) Loco v. markær antea öræ scriptum fuit. Adde: ær pæt sex markær.

⁶¹⁾ Lege *wærpi*.

⁶²⁾ Adde dyli v. væri sik.

Bjärköa R. 40.

sik mep sex mannum. Nv far han bort or taksætningini. oc gjör ængin ræt. 123 böte þre markær. ok vt gjældit. er þæt hofman⁶*) prestær bryti æller bonde bondæ. ok bondæns goz mughum vir bisætiæ ok ei hans husfru. kombær ængkiæ. oc hawær goz i staþin. ok (⁶ ⁵ær hun gjælskildugh. hana ma bysætiæ mep staþsins ræt.

41.

Hwilikin sum eig biggær sinæ broær innæn þen stempno dagh. foghotin lysir oc raþit. böte þre öræ. hwar sum eig rensær sinæ gatur oc stratur. fore þen dagh þær fore lægx. böte þre öræ. §. 1. Warþær eldær lös. i. hwat garþi þæt hestz⁶⁶) er. gitær bonden siælwær slikt. væri saklös. kombær öx oc æmber. æller klæppir klokko. böte þre m*arkær*. hwar sum eld tendir fyr en or warþi er rinkt. böte þre öræ. hwat eld þæt hælzst er

64) Loco litt. man aliae quaedam litt. antea 65) Loco verborum ær hun antea hawær, ut videtur, scriptum fuit.
 66) Lege helzst.

134

GLOSSARIA

et

INDICES NOMINUM PROPRIORUM.

1. Ad codicem iuris Helsingici.

2. Ad codicis iuris Smalandici partem de re ecclesiastica.

3. Ad codicem iuris urbici antiquiorem.

Digitized by Google

1. GLOSSARIUM

AD CODICEM IURIS HELSINGICI.

A.

A, præp. 1) c. abl. i: in, e_{ν} . a lande, Præf. boa a by, V. 18: pr. næmpnas a næmpd, Kg. 6: 1. a brep vip, vide Brep. 2) c. acc. på: in, $e_{\pi i}$. skæra a annan æller sla, V. 11: pr. manni a ping stæmpna, p. 3: 1. 3) c. acc. v. abl. emot: contra. föra fasta up a man, p. 8: 1. biupa vitni a annan, p. 10: pr. bryta frip a manni, Kg. 10. 4) vid: iuxta. up a altara, Kk. 21: 2. 5) c. acc. efter (något som förut är gjordt): post (rem antea factam). skipa skogh aprum a lof æller leghu, i. c. data venia vel contracta locatione conductione. V. 7. *

A boa, v. a. (vide SML.) pæn att haver ok a boit, allitt. V. 13: 3. not. 75. *4

Ad, vide At.

Af, 1) præp. från: de, ex. af brækku, p. 15. 2) adverbialiter, bort, undan: aliorsum, e medio. hvar sum af ganger (ok æi gör þæt han ær til næmpder), qui discedit v. se subtrahit. Kg. 6: 1; Æ. 16: 1. *

Af föra, v. a. bortföra: avehere. V. 1 - 3, 11. *5

Af hug, n. (vide ÖGL) Kg. 10. *5

A/la, v. a. förvärfva: adquirere. Kk. 5: 1; 14. *4

Aflung, f. (vide SML))(*gamalt*, Kk. 14. *4 (*afling*)

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

Af læggia, v. a. (vide UplL.) Æ. 16: pr. *5

Af marka, v. a. i. q. afmærkia. gæld æru -kap, skulderna äro utmärkta, och penningar till deras betalande frånskilda: debita designata sunt, et pecunia ad ea solvenda est seposita. Æ. 14: 3. Afmærkia, v. a. (vide VML.) Æ. 7:

pr. *5

Afrapa lass, n. lass af tiggare och krymplingar: vehes hominum mendicorum et debilium. Kp. 7. Locc. et Ver., quibus adsentit Ih., priorem partem h. v. deducunt ab Isl. rápa, incedere (cursitare, BH.), ut, praefixa particula negativa af, afrapi v. afraper esset debilis, qui incedere non potest. In codice Islandico Grágás, Omaga B. 31, ubi de pauperibus inquilinis sermo est, occurrit v. afhrapi, quae in glossario vertitur: "ruina et ruinae sequelae," et a verbo hrápa, ruere, deducitur.

Afrækt, f. öfverskridande af rätta gränsen in på grannens område i åker eller äng, och bortförande af säd eller hö derifrån: delictum eius, qui, transgresso iusto limite, fruges foenumve de alieno agro vel prato aufert. V. 3. H. v. a *ræka* deducendam esse, evidens est; at forte pro *a*. legendum est aftækt, ut l. c. habent nott. 3_0 , 4_2 .

Afrökia, v. a. (Isl. rækia, colere; rækt, cultura; rækta, Sv. rökta, rykta, curare, vide VGL, OGL et VML) försumma, öfvergifva: negligere, deserere, non curare. far -kis (pro -kias) tak pera, si terra ab iis occupata, postea deserta fuerit. V. 16: 1. Cfr. M. L. GulabL. MannhB. 20: "enn Konongs umbodsmadr afrökizt (i. e. negligit) rett at göra." Locc. et Ver. perperam credunt afrökis tak unum esse vocabulum, quod ille uno loco explicat per "messem pro cultura et cura soli," alio vero idem significare credit quod aftækt; hic vero vertit: ⁿloca saepta et exculta, sed postmodum neglecta et deserta."

Afsighia, v. a. (vide UplL) a. landboa (dat.), J. 11: pr. *5

Aftækt, f. åverkan i åker, äng eller skog: illicita usurpatio alieni agri, prati vel silvae. V. 3. nott. 39, 42; 7. Cfr. Afrækt. *4

Afærp, f. (vide UplL.) V. ind. 14. *4 A ganga, f. åverkan å annans jord: illicita usurpatio alieni fundi. V. 12. Cfr. Skogha a ganga. *2

Aghi, m. aga, tuktan: disciplina, castigatio. Inde

Agha lös, adj. utan aga: disciplinae v. castigationis expers. hva sum a. lever ok lagha han heperlös dör, vetus adagium, quod nostro quoque tempore in usu est, atque exprimitur verbis: "den agalös lefver, han ärelös dör." Præf.

Aka, v. n. 1) åka: curru vehi. V.15. 2) göra körslar: vecturas facere. Kk. 1: 2. *

Aka, f. körsel: vectura. Kk. 1: 2. *5 Aker, m. åker: ager. Scribitur in dat. aghri pro akri, M. 32: pr. *

Akerfaster, adj. inhägnad (äng): consaeptus (de prato). ængi -st, M. 6: 2;)(utængi, V. 3. Locc., Ver. et Ih. vertunt: "pratum agro contiguum."

Akur tiund, f. tionde af hvad som

växer på åkren: decimae de frugibus ex agro perceptis. *korn tiund ok annur a.*, Kk. 7.

Alder, pron. 1) all: omnis. allir mæn, vide Man. mæß allu (cfr. SML), V. 14: 3; 24: pr. not. 16. 2) hel: totus. sokn al, Kk. 2: 1. alt (sc. skip),)(halft et fiærpunger, Kg. 7.

Alder, m. 1) födelse: generatio. Vide Siængar alder. 2) tid: aevum. um (sc. allan) a., alltid: semper. Kp. 3. *5

Aldri, adv. aldrig: numquam. Æ. 16: pr; M. 28: 2. *

*Alin (*pl. *alnar)*, f. 1) aln: ulna. *a*. i ængi, d. ä. inkräktning af en alns bredd: usurpatio particulae prati unam ulnam latae. V. 3. 2) aln lärft, hvilket, i stället för penningar, brukades såsom bytesmedel och värdemätare: ulna panni lintei, quo, pecuniae loco, in rerum permutationibus ac in definiendo earum pretio usi sunt Helsingi (cfr. Lærept). böte v. givi &c. a., pre alnar &c. Kk. 1: 2; 2: 1; 6: 3; 8-10. Cfr. prea &c. alnar læript, VML. I. Kr. 3: 5; 5: 3; "duas &c. ulnas telae," Litt. R. Birgeri, d. 13 Iulii 1207 (Dipl. Suec. N:0 1202.). fiura alna værpi, V. 14: 3. a. örtugh æller mera, **D**. 2. ræna ena a. æller tva)(mera æn tva öra, M. 18, qui locus probare videretur ulnam et oram (öre) inter se fuisse aequales; ex aliis vero locis adparet ulnam minoris fuisse pretii, ac ortugam fere aequiparasse; quod etiam convenit cum iure VM. antiquiore, secundum quod quattuor et viginti ulnae panni lintei aestimantur una marca, p. 5: pr. Burman (Vitt. Hist. och Ant. Ak. Handl. VI. pag. 276. not. 6.) perperam credit unam oram Helsingicam parem fuisse quattuor et viginti ulnis panni lintei. *5

A lip, f. sidan af ett berg, sluttande mot en å eller ström: latus montis versus praeterfluentem amnem declive. V. 14: 2. Allastapi (allær stapy), adv. allestädes: ubique. M. 31: 2; p. 10: pr. *4

Almanna, adj. indecl. allmän: communis. Vide Lep, Vægher. *5

Almoghi, m. (vide SML) alder a., Præf. *4

Almosa, f. välgerning: benefactum. Præf. *1

Almænnunger, m. (vide UplL. sub 2 et 3.) V. 15, 16: 1. a. baþi land ok vatn)(eghen skogher byamanna, V. 14: 2. *3 Amia, f. (amye, Sachsensp. III. 46.) frilla: concubina.)(kuna mans et skökia, M. 7: pr. Cfr. BjR. v. amyu barn.

An, f. and, höst: messis, auctumnus. um vor ok an, M. 1: 4. *4

Anfriper, m. (vide OGL) (p. 14: pr. *5 Anger mæn, m. pl. Ångermanländningar: Angermanniae incolae. Kg. 11: pr.

Ankostir, m. pl. (vide UplL) Kp. 4. *4 Anliti, n. anlete: facies. M. 9: 1. *4 Annar, pron. 1) annan: alius. for korn æller apra pænninga, J. 9. Cfr. Köp. 2) den andre: secundus. halva andra, Kk. 10. 3) endera: alteruter. V. 23: pr. 4) annar – annar, en, en annan: alter – alter. Æ. 1: pr; 16: 1. &c. ær annar væghin pre ok annar (sc. væghin) en, Kk. 14. stal annar ok hittis po (sc. piuft) i annars husum, M. 31: 4. *5

Antighia, conj. antingen: sive. Kk. 15: 2. Scribitur æntiggiæ, æntvægiæ, æntvæggiæ, Kk. 12: pr; Kg. 2: 4; 3: pr. * (annat tiggia)

Apter, adv. tillbaka: retro. Vide Fa, Gælda. *1

Ar, n. år: annus. *dagh ok ar*, Kk. 19:4. *4

Arf, n. arf: hereditas. kumin at taknum arvi, Kg. 7. Cfr. læmpnapa-, Senape-, Sköt-, Vigh arf. *

Arf, f.? pil: sagitta. bughi mæþ þrim tylftum arva, p. 14: 2. a. varþer af strængi löst, Kg. 10. sætia a. i fiæt, V. 8: 1. læggia a. (i skoghi), lägga en

pil såsom sjelfskott till vilda djurs dödande: sagittam ita collocare, ut in praetereuntem feram ipsa se eiaculetur (cfr. *dragha spiut*, ÖGL. v. *dragha*). Ibid. pr. *4

Ari, m. (Isl. item) sändebud, tjenare som är sänd att uträtta något: minister ad aliquid agendum missus. konungs a., en Konungens ämbetsman, som skickades till Helsingland för att der på Konungens vägnar hålla ting: minister regius, qui iudicii regis nomine exercendi caussa ad Helsingiam mittebatur. Kg. 10. konungs a. þa han þingtar i hælsingia landi a konungs vægna, Kg. 6: 1. Non dubium est quin a domicilio eiusmodi regis ministri nomen habeat paroecia Vestmannica Kungsåra.

Arvi (pl. -*var* v. -*vir*), m. arfvinge: heres. Kk. 5: 1; 12: pr; M. 1: pr; 22, 37: pr. Cfr. *Vigharvi*. *

Arvi bol (pro arva bol), n. ärfd gård: praedium hereditarium. Æ. 7: 1.

Arvingi (arvingiæ, ærvingi), m. arfvinge: heres. Kk. 14; Æ. 10: pr; 12: pr. * (ærvingi)

As, m. (Isl. item) bjelke, prov. ås: trabs. V. 18: pr. *1

Askyrd, f. öfverskridande af rätta gränsen vid sädesbärgning, så att man skär in på grannens område: transgressus limitum in metendis segetibus. V. ind. not. 7.

A slæta, f. öfverskridande af rätta gränsen vid höbärgning, så att man slår in på grannens område: transgressus limitum in secando foeno.)(skyrp v. askyrd, V. ind. 11. *1 (aslata)

A sættare (rectius a sætar, pl.), m. i. q. hasæti (vide UplL.). Kg. 9: 2. *5 (asæti)

At (ath; ad, Kg. 2: pr.), præp. c. dat. 1) åt, till: ad (locum &c.). löpa at konungs ara, Kg. 10. kumin at arvi, Kg. 7.

2) emot: contra. ægha sak at manni, **D. 3:** 1. 3) åt, för: ad, pro. atta v. tva öra &c. bot at (sc. perri sak), M. 1:3; 18. &c. væri bot ængin at, Kk. 12: 2. vari fripbot halvu minni æn at bonda, M. 6: pr. lækæris fæ..at sma sarum, M. 12. 4) på, i: in. at rættum kyrkiuvægh, Kk. 12: 2; 21: 2. at qvældi, Kp. 7. at iulum, Kk. 6: 1. at biskups færpum, Kk. 4. at iorþa köpum, J. 4. at talu rætti, Kg. 10. 5) vid: juxta. at kyrkiu, M. 7: pr; 26; J. 15; D. 5, 10: pr. 6) (vide OGL sub 6.) at osættu mali, Kg. 9: 2. at ospiltu, V. 11: pr. husi at ospiltu, V.2. at saklösæ (pro saklösu), vide Saklös. 7) med: cum. bætra..at þrim markum, Kk. 19:5. 8) till, såsom: ad, ut. at minstu, Kk.9. 9) till, i afseende på: habita ratione (rei). saklös at botum, Kk. 15: pr. fællas at hormalum v. epe, ibid. iæmnir at arvi, Æ. 12:1. at iarni fallin, Æ. 16: pr. not. 86. dyrra at botum v. gældum, M. 20; V. 24: 1. högsto (sar) at botum, M. 9:1. 10) enligt: secundum. at laghum, [D. 8: pr. 11) alt (framför infinitiver): nota infinitivi. vilia .. at halda, Kk. 1:1. at koma, Kg. 6: pr. -12) at förekommer stundom utan särskild betydelse: h. v. interdum fere otiosa occurrit. pe giptur barna gops ær firi at, Æ. ind. 7. almanna lep mæp skipi fara gönum at, V.14:1.

Ater biupa, v. a. (vide OGL sub 1.) a. (lösöra pant) sum iorpa pant, Kp. 5. coll. J. 9. *3

Ater fa, v. a. återgifva, återlemna: reddere. Kk. 19:5; Kp. 4; V. 14:3. *5

Aterfang, n. pl. (vide UpIL) æru æi a. til, om ej den stulna saken är återfunnen hos tjufven: si res furtiva non sit apud furem inventa. Æ. 16:1. *3

Aterfærp, f. återresa: reversio. Kg. 10, 11: pr.

Aterganga, v. n. återgå, förklaras Hald-, Rap bani.

ogild: irritum fieri. *eper ganger ater*, D. ind. 8. *

Atergangs eper, m. (vide VGL) Kk. 19: pr. *4 (atergangs)

Ater gælda, v. a. betala, ersätta: solvere, rependere. a. klokku, Kk. 6: 3. a. skapa, Kp. 3; V. 4, 5: pr; 23: pr. gældi ater (sc. man) mæp lagha gældum (cfr. UplL.), M. 30.

Ater læggia, v. a. (vide UplL. sub l.) J. 11: 1. *5

Ater lösa, v. a. återlösa (pant): redimere (pignus). Kp. 5. *5

Ater standa, v. n. återstå: restare. *utgærþir standa ater*, d. ä. äro obetalda: tributa non sunt pensa. p. 14: pr. *5

Atirtan (atartan), num. aderton: duodeviginti. M. 6: 2; 32: pr. not. 28; P. 14: 2. *4

At spöria, v. a. åtspörja, tillfråga: quaerere, scitari. J. 1.

Attatighi, num. åttatio: octoginta. Æ. 7: 1. not. 4; M. ind. 21. *5

Aværkan (pl. -kir, dat. -kum), f. (vide ÖGL sub 1.) V. 13: pr. Cfr. Iorpa aværkan. *5

Avæxter, m. det som växer på jorden, gröda: fruges. V. 11: 1. *1 (avaxter)

Apuls man, m. äkta man: maritus. Æ. 1: 2. *3 (apalman)

B.

Bakki, m. (vide UplL.) Vide Grava bakki. *4

Balker, m. 1) (vide UplL. sub 1.) Præf. kyrkiu &c. b., Præf.; Kk. &c. rubr. manhælghis b., Æ. 2:1. Cfr. Layha balker. 2) (vide UplL. sub 2.) V. 4. *4

Band, n. band: vinculum. V. 5: pr. * Bani, m. (vide UplL. sub 2.) Vide Inld- Bab bani. *

Digitized by Google

Bansatter, adj. (vide UplL) Kk. 21: 3. *5

Barnafaper, m. (vide UplL) næmpna man b., p. 12. vita b. sin, de matre infantis, Æ. 16: 1. *5

Barna gops (barna gööz), n. barngods: bona pupillorum. Æ. l: pr. ær þær b. fore (cfr. UplL.), Æ. 7: pr. *3

Bas, m. bås; förekommer här, såsom det synes, om koja, som i skogen upsättes af någon som der vill jaga: praesaepe, locus cuiusque pecoris separatus in stabulo; heic occurrit h. v., ut videtur, de casula venationis caussa in silva exstructa. göra basa i skoghi, V. S: pr., ubi alius codex iam deperditus pro basa habuit bodh. Ver. vertit verba gör basa: "gildrar: insidias tendit;" quam explicationem, nuda, ut videtur, coniectura nixam, equidem non possum probare, cum l. c. in proxime sequentibus sermo sit de eo qui decipulam ponit (gör gildri), cuique mulcta multo maior irrogatur. Locc. eadem verba ita explicat: "si ignem excitet." *5

Basta, v. a. (vide VGL) b. æller binda ok til þings föra, M. 28: pr. *5

Bater, m. båt: cymba. Kk. 12: pr; V. 24: 2, 3. *

Ben, n. ben: os. lösa b. ur sari, M. 9: 1. *4

Bepas, v. dep. begära: petere. M. 19; J. 4: pr. *

Bilder, m. plogbill: vomer. Vide Var bilder. *5

Binda, v. a. 1) binda: ligare. V. 5: pr. Cfr. Basta, Laghbundin. 2) öfverbevisa: convincere. b. man vip mæp tvem mannum ok fughurtan manna epe, M. 11. 3) bevisa: probare. b. vitni a annan, p. 10: pr. not. 34.

Biorn, m. björn: ursus. Kk. 7; V. 8: 2. *4

Biskuper, m. biskop: episcopus. Vide Domber, Lænsman, Ærkiæbiskuper. * Biskups bot, f. (vide UplL.) enunga b., Kk. 17: 1. not. 15. *3

Biskups færp, f. biskopens resa (genom stiftet): iter episcopi (per dioecesin). Kk. 4.

Bislingarper, m. en instängd plats, belägen, såsom det synes, i åker eller äng: locus consaeptus, in agro vel prato, ut videtur, situs. M. 6: 2. Quid significet prior h. v. pars, ignoro. Locc. uno loco vertit: "area stabuli", alio vero: "beslegård: frenis et aliis ad equorum indumenta vel ornamenta pertinentibus destinatus locus, vulgo stallgård." Ver. autem: "fägård: area stabuli;" at fægarper l. c. in sequentibus nominatur. Ih. denique credit h. v. "indicari pascuum vel saeptum locum, ubi pascuntur pecora, a beta pascere;" at de pascuis in antecedentibus sermo est.

Biur, m. bäfver: castor. fughla gildri ok -ra (sc. gildri), V. 8: 3. *2

Biupa, v. a. erbjuda: offerre. b. lækæris fæ, M. 12. b. (sc. iorp) skyldastu mannum, J. 1. b. ep, p. 7: 1, 3. b. ræt fore sik, Kk. 13: 1. b. frændum piuf, sc. ut cognati furem a patibulo redimant. M. 28: pr. man skal pem skyldasta -pas, sc. ut alimonia ei praebeantur. J. 15. b. vitni a annan, nisi pro b. legendum sit binda, p. 10: pr. Cfr. Ater-, Lagh-, Til-, Up biupa; O-, Ölbupin. *

Bipa, v. n. bida: exspectare. p. 7: 3. *5

Biærg, vide Bærgh.

Blant, præp. c. acc. bland: inter. Præf. Blar, adj. blå: lividus. sva at blat ær æller blopugt, Kk. 17: pr. *5

Blaskorin, adj. oberedd (om skinn), sådant som skinnet, på köttsidan blåaktigt, är skuret af kreaturet: (pellis ferae) non praeparata, quum intus livida tum fere sit," ut Ih., praeeuntibus Locc. et Ver., h. v. explicat. BURMAN (l. pag. 138. c. p. 276.) vertit: "upskurna och beredda (forte legendum: oberedda) ikornskinn." Cum duae eiusmodi pelles pendendae essent de quolibet arcu, hac re indicari mihi videtur sermonem esse de pellibus ferarum, non vero pecorum, ut credidisse videtur Ver. Kg. 7.

Blea, f. lakan: lodix. bulster æller v. ok b., allitt. Æ. 6: pr; 10: pr. not. 45. *5 (blöia)

Bliva, v. n. blifva, förblifva: manere. J. 17.

Bloplæti, n. blodvite: levius vulnus.)(fulsære, M. 1: pr.)(afhug, Kg. 10. sla b.)(sargha, Kk. 21: 5. *4

Blopsar, n. i. q. bloplæti. b. i hofdi æller huldi, M. 9: 1. *4

Blopugher, adj. blodig: cruentus. Vide Blar. *5

Blopviti, n. i. q. bloplæti.)(full sar, M. 14: pr. *

Bo, n. (vide UplL.) arvar skipta bo hans, Kk. 19: 4. *

Boa, 1) v. n. bo: habitare. *þa gate* ængin bots (sup. dep.) *firi* (cfr. VML.), nemo posset (in tali terra) habitare v. vivere. Præf. Cfr. *A boa*. 2) v. a. underhålla, reparera: sartum tectum tueri, reparare. *b. hus*, J. 11: 2. *

Bodræt, f.? i. q. bospænd (vide ÖGL). Vide Hiona span. *4 (bosdræt)

Bogha böter (boghu böter), f. pl. fördubblade böter; så kallas de särskilda böter för dråp i hemfrid, som bestämmas i M. 6: 2.: mulcta duplicata; ita appellatur mulcta ob homicidium cum violatione pacis domesticae coniunctum, quae definitur M. 6: 2. (cfr. Bogher 2.) i pæssum gældum (sc. mulcta CXL marcarum) skulu æi b. bötas, i. e. ubi mulcta CXL marcarum ob ipsam caedem penditur, ibi locum non habet peculiaris illa mulcta violationis pacis domesticae. M. 23.

Bogher, m. 1) bog, frambog: armus

anticus. b. af ælghi &c. Kk. 7. Cfr. Skot bogher. 2) såsom ett djur har två frambogar, så beteknar ordet b. något dubbelt, och förekommer här om vissa böter som en eller flera gånger fördubblas: ut quadrupes duos habet armos anticos, ita v. b. denotat rem aliquam duplicatam, et heic occurrit de certa mulcta quae semel vel pluries duplicatur; ubi igitur dicitur: böte boghum tvem, hoc sine dubio idem significat, quod in proxime antecedentibus exprimitur verbis: tvinum sextan örum, i. e. duplicem XVI orarum mulctam; siæx boghar itaque denotat sexies XVI orarum mulctam, et sic usque ad finra ok tinghu boghar, quater et vicies XVI oras. M. 6: 2. Ita fere rem quoque intellexerunt Locc., Ver. et Ih., quamvis Ver. in notis ad Herv. S. pag. 165 confudit tria vocabula: bogher, armus, bughi, arcus, et Isl. baugr, annulus. Cfr. Diufbogher. *5

Boghi, vide Bughi.

Bok, f. bok: liber. sum fyr ær sagt i bokinni, in hoc iuris codice. p. 9: pr. not. 27. coll. cap. 4: pr. væfia undir landsins bok, i. e. sub codicem iuris (cfr. VML. v. *laghbok*); talis codex fuit celebratus ille "liber legum terrae Helsingiae, qui soluit reservari et custodiri ligatus catenis ferreis in ecclesia Silanger praepositurae Medhilpada eiusdem terrae et diocesis, ad communem reipublicae illius terrae recursum et directionem" (vide testimonium notarii publici de a. 1374, apud Rudbeck, Atlant. III. pag. 445; FANT, resp. FLINTENBERG, diss. de territorio australi Helsingiae, II. pag. 30, 31; cfr. librum meum om Sveriges äldsta indelning i landskap, pag. 72.); ille tamen codex sine dubio usui tantum incolarum Medelpadiae inservivit, quorum "placitum commune" habitum est in paroecia Silânger (vide Lands ping). p. 4: 2; 11. b. i hænder taka ok sværia (cfr. ÖGL., SML. et VML. h. v.), Æ. 16: 1. Cfr. Lagh-, Lands bok. *

Bol, n. gård, landtgods: praedium. Kk. 2: pr. Cfr. Arvi-, Kyrkiu bol. *

Bolfaster, adj. (vide UplL.) Æ. 16: 1. b. man)(löskia man, M. 17. *5

Bolstaper, m. (vide VML.) -pa mællum, V. 17: pr. b. æller by, ibid. *

Bonda lagh, n. pl. (vide VGL) hær ær præster i -ghum, V. 18: 1. *3

Bonde, m. (vide UplL. sub I.) Vide Fulgærþa bönder. *

Borgha, v. a. gå i borgen (för): fideiubere. b. pænninga for annan, Kp. 6. pæn-ghar (forte legendum komber) opta i sorghir for annan -ghar, proverb. Ibid. *

Bort kasta, v. a. bortkasta: abiicere. Præf.

Bort lata, v. a. bortlemna, förytra: abalienare. V. 13: 3.

Boskaper, m. (vide ÖGL.) Kk. 10. *5 Bot, f. 1) (vide UplL. sub 1.) rapa böter a (klokku), Kk. 6: 3. 2) bot, böter: mulcta. M. 18, 21, 22. &c. Cfr. Biskups-, Bogha-, Frip-, Fæ-, Mans-, Ofværka-, Vapa-, Værka-, Diuf-, pokka-, Ætta bot v. böter. *

Bot mark, f. mark i gångbart mynt, sådant som brukades vid böters erläggande: marca vulgaris monetae, quali pendi soluit mulcta. böte tva &c. -ker, Kk. 15: pr. not. 71; §. 1. n. 79; 16: pr. n. 99; 21: 2. n. 85; Kg. 6: 2. n. 14; 7, 8, 9: 1. givi biskupi atta -ker, Kk. 4.

Botulfs mæssa, f. (vide VGL.) V. 5: pr; D. 14: pr. *5

Bot öre, m. öre i gångbart mynt, åttondedelen af en bot mark: ora vulgaris monetae, octava pars marcae (cfr. Bot mark). böte sæx -ra, Kg. 9:1.

Brander, m. brand, brinnande: incendium. b. mæp vilia værki, V. 20. *5 Brep, f. bredd: latitudo. a b. vip, bredvid: ad latus, iuxta. V. 15.

Brighda, v. a. (vide VGL) b. aprum garva sæt, factam compositionem alicui exprobare, vel forte exprobare alicui facinus, de quo iam facta est compositio. M. 7: pr. *1 (bregpa)

Brista, v. n. 1) (vide UplL. sub 2.) b. at hemolo, Kp. 3. 2) brista, fattas: deficere, deesse. briste slikt af mark sum af mark (cfr. UplL.), Æ. 14: 3. *

Bro, f. bro: pons. Vide Iorpbro. *4 Broa, v. a. (vide SML.) V. 18: pr. * Bro kar, n. brokar: substructio pontis. V. 18: pr.

Brut, n. 1) öfverträdande: violatio. Vide Frip brut. 2) pl. brott: delictum. Præf.; Kk. 21: pr; M. 17. *

Brupbænker, m. i. q. brupa sæti (vide SML) Vide Fæst.

Brup framma, f. (vide UplL.) Æ. 2: 1. *3

Brupgummi (dat. -mi pro -ma), m. brudgumme: sponsus. Æ. 2:1. *5

Brupmæn, m. pl. (vide VGL.) Æ. 2: 1. *4 (brudmæn)

Brynia, f. (vide VGL.))(musa, sicut in iure SM. plata a muza distinguitur, p. 14: 2. *1

Bryst, n. bröst: pectus. M. 9: 1. *3 Bryta, v. a. 1) bryta, sönderbryta: frangere, perfringere. b. garp, V. 5: 1. 2) upbryta: effringere. b. fiskia hus, V. 14: 3. 3) bryta, öfverträda, ej iakttaga: violare, non servare. b. frip, Kk. 21: 2, 5; p. 14: pr. 4) förbryta sig, begå brott: peccare, delinquere. b. vip annan, Kk. 21: pr. *

Brækka, f. backe, brink: clivus. P. 15. *1

Brænna, 1) v. a. bränna: cremare. hæria æller b., Kg. 8. 2) v. n. brinna, upbrinna: flagrare, comburi. J. 13: 1.

Bughi (boghi; acc. -ghu pro -gha, [D. 14: 2.), m. båge (att skjuta med): ar-

143

cus sagittarius. Æ. 14: 3; M. 3: pr. b. mæp prim tylftum arra, p. 14:2. ganga i skogh mæp hund ok b., V.8: pr. af hvarium b., d. ä. af hvar karl, som brukar båge (till jagt): de quolibet arcu, i. e. de quoque viro, qui arcu (in venatu) utitur; non vero: "in singulis partibus," vel "propter utrumque, scilicet vectigal et militaris expeditionis onus," ut haec verba in Indice et in notis ad Herv. S. pag. 165 perperam explicavit Ver., qui, posteriori loco tria vocabula confundens (cfr. Bogher), credidit citata verba idem significare, quod l. c. infra exprimitur verbis: bape fore skat ok lepungs lama, non vero secum reputavit eos, qui in borealibus provinciae partibus (*i uma* &c.) habitarent, neque exiisse in expeditionibus navalibus, nec loco talium expeditionum tributa pependisse. Kg. 7. *4 (boghi)

Bughu skut (pro bugha skut), n. skott med båge: ictus sagittae. p. 14: 1. cfr. VML I. M. 19; SML M. 26: 3.

Bulster, m. bolster: culcita. Vide Blea. *3

Bup, n. 1) bud: nuntius. fa b. (sc. af manni), Kk. 12. konungs b., p. 3: pr. Cfr. Hembup. (1) befallning: mandatum, iussum. Vide Hærbup. * (bud)

By (dat. byæ, V. 18: pr.), m. 1) (vide UplL. sub 1.) Kg. 11: 1, ubi h. v. de praediis regiis, upsala öpar dictis, occurrit. Cfr. Husaby. 2) by: pagus. nytakin, forn by, V. 18: pr. bolstaper æller by, V. 17: pr. *

Byamæn, m. pl. (vide UplL. sub 1.) V. 14: 2. *5

Bya æmpni, n. ställe, tjenligt till anläggande af gård eller by: locus praedio vel pago condendo idoneus. taka b. a almænnunge, V. 15.

Byggia, v. a. 1) bygga: exstruere (aedificia). b. kyrkiu, hus, Kk. 2: pr, 1. b., absolute, V. 1. *pæn sum förra bygh*-

di, is qui antea in eadem silva praedium condidit. V. 15. Cfr. Up byggia. 2) bebygga: aedificiis instruere. V. 14: 1, ubi_sermo est de operibus piscatoriis in aqua exstructis. Cfr. Obygper. 3) odla, bruka (jord): colere (terram). pæn a rapa sum b. vil, V. 4. 4) bebo: habitare (locum). mæp lagh skal man land b., land skulu mæp lagh skal man land b., land skulu mæp laghum byggia (lege byggias), Præf.; V. 1. b. himerike, Æ. 16: 1. 5) v. n. bo: habitare (in loco). Kk. 2: pr; Kg. 7. *

Bygning, f. byggning: aedificatio. Kk. 2:1. Vide Kyrkiu-, Qvarna bygning. *

Byria, v. a. börja: incipere. sva -as hemsokn, M. 6: 2. sverikis ok norikis (forte addendum landamæri) -as &c., i. e. fines horum regnorum. [). 15. *

Byrp, f. 1) bärande: portatio. Vide larnbyrp. 2) födelse: nativitas. Æ. 16: pr. 3) (vide UplL. sub 5.) gamul b., Kk. 14. (ubi tamen h. v. quoque res mobiles comprehendere videtur; cfr. SML. h. v. sub 6.); J. 1. 4) (a bæra 2) vitnesbörd: testimonium. Vide Fylla. *5

Bækker, m. bäck: rivus. Scribitur in nom. bæk, V. 13: 2. in dat. bæk, bak, ibid., in dat. pl. -kium, V. 18: pr. *4

Bælti, n. bälte: cingulum, zona. M. 31: 3. not. 20.

Bænker, m. bänk: scamnum. Vide Brup-, Gal-, Qvinnabænker. *4

Bæra, v. a. 1) bära: portare, ferre. böte þæn sum bar (sc. fæstnaþa fæ), Æ. 1: 1. bæra tve hvan væghin, om två bära åt hvardera sidan, d. ä. två hålla med den ena parten och två med den andra: si quattuor illi viri ita abeant in contrarias partes, ut duo pronuntient unam sententiam, duo vero contrariam. Kk. 14. 2) framföra: proferre. vitni b.)(sværia v. i epum standa, vide Vitni. 3) tillkomma: pertinere. Vide Til bæra. * Bærgh, biærg, n. berg: mons. V. 13: (pær) um, um arf &c. Kk. 2: 1; 7; Æ. 2. *3 (biærgh) 12: 3. &c. d. a laghmans dom utan

Bærg varper, m. vakt, som i krigstider hölls på bergshöjder: excubiae, tempore belli in cacumine montium positae (cfr. UplL. v. böta varper). Kg. 9: pr.

Bæria, v. a. slå: verberare.)(sargha, V. 24: pr. *

Bætra, v. a. 1) bättra: meliorem reddere. -as)(minskas, de bonis consociatis, J. 13: pr. 2) försona med böter: mulcta expiare. b. dom sin at prim markum, Kk. 19: 5. *4

Böta, v. a. 1) ersätta: rependere. böte ater skapa, M. 1: 3; Kp. 4. 2) försona sitt brott genom böter, böta: delictum mulcta expiare, mulctam solvere. vari bötter mæp sæx örum, V. 18: 3. not. 56. böt (n. part. pass.) mæp atta örum, M. 9: 1. på ær pem böt sum bondum, i. e. non maior mulcta iis penditur. Kg. 10. b. laghslitit, Kg. 6: 1. b. moldran, V. 3. böte væpfæ ok piuft mæp, d. ä. han förlorar vadepenningarne och böter för stölden: amittito pignus depositum mulctamque furti pendito. M. 31: pr. Cfr. O bötter. *

D.

Dagher, m. 1) dag: dies. um mipian dagh, V. 15. Cfr. Gang dagher. 2) dygn: dies civilis, dies cum nocte. d. ok ar, vide Ar. 3) bestämd, förelagd dag eller tid: dies praefinitus, spatium concessum. manapa d., Kg. 6: 2. Cfr. Stæmpnudagher. 4) pl. lifsdagar, lifstid: tempus vivendi. Æ. 16: pr. *

Dagsværki (daghværki, Kk. 1: 2, nisi forte dicendum sit d. hoc loco esse verbum, ac significare: opera diurna facere), n. dagsverke: opera diurna. Kk. 1: 2; 2: 1. *

Dela, v. n. tvista: litigare. mæn dela Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI. (pær) um, um arf &c. Kk. 2:1; 7; Æ. 12:3. &c. d. a laghmans dom utan væpning (cfr. SML), p.11. næmpd kan mællum sin d., Æ. 16:1. sar dela sinæ mællum, d. ä. två eller flera personer tilltala hvarandra för erhållna sår: duo vel plures homines invicem agunt de vulneribus mutuo acceptis. M. 9:1. — Delas, dep. tvista inbördes: inter se litigare. d. vip, M. 31:3. d. saman, Æ. 12:1. *

Diki (dyki), n. dike: fossa, incile. V. 4, 18: pr. *4

Diur, n. villdjur: fera. Kk. 7. *fæller* man d. mæpan, sc. feram antea ab alio excitatam. V. 8: 1. *4

Domber, m. 1) dom: iudicium, sententia. laghmans d., Kk. 20. æptir -mi, p. 4: pr. utan dom ok skæl, p. 8: 2. 2) domsrätt: iurisdictio. pæn biskups dom haver, Kk. 20. *

Domi, m. 1) i. q. domber 1. Kk. 19: 3. 2) i. q. domber 2. manni doma i hænder sætia, p. 1: pr. *5

Drap, n. dråp: caedes, homicidium. Æ. 6: pr. Cfr. Dula-, Döps drap. *

Driva, v. a. drifva, nödga: compellere, cogere. V. 10. not. 37. *4

Dropa rum, druprum, n. (vide ÖGL) V. 1. *2 (drups rum)

Drægha, v. a. draga: trahere. Kg. 10. * (dragha)

Drænger, m. (vide ÖGL.) Vide Leghudrænger. *

Dræpa, v. a. dräpa: occidere. d. annan_til arfs, Æ. 13:5. *

Dræt, f.? (vide UplL.) Vide Bo-, Nota dræt. *5

Dul, n. (vide VML. sub 2.) d. stande for döpum, p. 4:3. *5

Dula drap, n. dulgadråpsböter, som erlades af skeppslaget: mulcta homicidii cuius auctor latet, regioni skip-

19

nöti dictae imposita. M. 5: 1. *5 (dulgha dominus rei. V. 6. Cfr. lorp-, Malsedrap)

Dyghn, n. dygn: dies civilis, dies cum nocte. Vide Samdyghnis. *2 (döghn)

Dylia, v. a. 1) neka, förneka: negare, infitiari. M. 1: pr; 4: pr; V. 7, 8: 3; 14: 3; 23: 1; 24: pr. not. 16. d. gæld, Æ. 14:3. 2) (vide UplL sub 2.) æn (sc. arvi) dult (sup.) giter, p. 4:3. d. mæp epe, V. 6: 1. d. mæp prim mannum, M. 28: pr; V. 5: 1; 21, 22: pr. d. mæp sæx manna epe, Kp. 4. d. mæþ sæx mannum, Kp. 1. not. 17. d. mæp tolf manna epe, Kk. 17: pr; Æ. 1: 1; V. 8: 3; 9, 11: 1; 14: pr. d. mæp tolf mannum, V. 21, 22: pr; 23: 1; 24: pr; [). 2. d. mæp fiughurtan manna epe, Kk. 17: pr. not. 10; Kg. 2: pr; M. 4: pr; 38; Kp. 1; V. 14: 3.

Dyngia, f. (egentligen hög: proprie acervus; Isl. dýngia, Dan. dynge) dynghög: fimetum. *ligger d. inne*, si sterquilinium intactum maneat, non vero in agros elatum sit. J. 11: 2.

Dyp (pro diup), n. (vide OGL) V. 14:1. *2 (diup)

Dyr, adj. dyr: carus, qui care constat. dyrræ (compar.) at gældum, V. 24: 1. halvu dyræ v. dyri (cfr. UplL. et VML), Kg. 10; Æ. 2:1; M. 2: pr; 20. *5

Dyr, n. pl. dörr: ianua. Vide Kyrkiu-, Sanghus dyr.

Dys (pl. dyssiær v. dyssiur), ? dös, trafve: acervus frumenti. rypia pre dys*siær,* d. ä. en åker, på hvilken kunna skördas tre trafvar säd: excolere agrum, ex quo percipi possunt tres acervi frumenti. V. 15. *3

Döps drap, n. dråp: caedes, homicidium. Kg. 10. *4

E.

E, vide Æ.

ghandi. * (æghande)

Eghen skogher, m. egen skog: propria silva. e. byamanna)(almænnunger, V. 14: 2.

Elder, m. eld: ignis. Æ. 13: pr. Cfr. Vapa elder.

En, ein, 1) num. en: unus. ein ma*per*, Æ. 8: pr. *ena bot*, Kk. 17: 1. 2) adj. ensam: solus. han ein, Kk. 1: pr. *

Enfalder, adj. enkel: simplex. enfalt hor, vide Hor. *4

Enka, adj. indecl. (vide VGL.) e. man, Kk. 2: 1. *3

Ensak (ænsak), f. ensak: mulcta, quae uni tantum cedit. konungs e., Kk. 21: 2; M. 5: pr; D. 14: 1.

Ensamin (enzamin), adj. ensam: solus. Kk. 7. * (ensoman)

Enskylt, adv. enskildt: privatim. Kk. 2: pr. not. 39.

Enunga, adj. indecl. ende: unicus. e. biskups bot, Kk. 17: 1. not. 15. *5 (enonga)

Epa mæn, m. pl. (vide VML) (D. 7: 3. **5 (eps mæn)

Epar taki, m. (vide OGL.) p. 7: 2. *5 *Eper,* m. ed: iuramentum. *biupa ep*, D. 7: 1, 3. i epum standa)(vitni bæra (cfr. VML), p. 10: 1. fællas at epe, Kk. 15: pr. dylia mæþ eþe, vide Dylia. sæx manna e., vide Dylia, Vita, Væria. atta fasta e., p. 7:1; 8:pr. tolf manna e., vide Dylia, Væria. havi vitsorp mæþ tvæggia manna vitnum ok tolf manna epe, vide Vitsorp. fiughurtan manna e., V. 19:1; p. 7:1; 8: pr. cfr. Dylia, Vita, Væria. væria mæp fæþernis vitu sinni fiughurtan manna epe, væria sik mæp fiughurtan pægna epe, vide Væria. havi vitsorp mæp tvem vitnum ok fiughurtan manna e**þe** v. mæp tvem vitnum ok fullum (i. e. finghurtan manna) epe, vide Vitsorp. Eghandi, m. (part. ab ægha) egare: Cfr. Atergangs-, Men-, Vapa eper.

Ep rikiæ, m.? vocabulum mihi incognitum ac forte corruptum, cuius loco cod. B habet *epviti*. Kk. 19: pr.

Epsorp, n. (vide VML.) *skil pem um e.*, d. ä. om den ed som skall gås: de inramento dando. D. 7: 2. *5

Epsöra mal, n. (vide SML) Kg. 1: pr. *4 (epsöris mal)

Epsöris rætter, m. straff för edsöresbrott: poena violationis iuramenti regii. *i* -tinum, "quando ius de violato iuramento regio dicendum $est_{,}$ " ut recte vertit Locc. Kg. 6: pr.

Epsört, adj. n. (vide VGL.) Æ. 16: 1. *5 *Epviti*, n. (vide UplL.) Kk. 19: pr. not. 36. *4

Fa, v. a. 1) få: accipere. fa fasta, vide Fastar. 2) gifva, lemna: dare, tradere. Kk. 9; 12: pr; Æ. 6: 1. fa fram, M. 1: pr. fa apter, M. 17. fae hanum annan (sc. hæst) ater, d. ä. i stället: alium equum loco laesi ei tradito. M. 1: 4. cfr. Ater fa. 3) (vide VGL. sub 6.) far afrökis (pro-kias) tak þera, V. 16: 1. *

Faler, adj. fal: venalis. lata iorp fala, J. 1. *4

Fall, n. 1) fall, händelse: casus, eventus. Vide For-, Nöpfall. 2) försummelse: neglectus. Vide Fylghæ-, Garþa-, Mæssu-, Væzlu-, fping fall. *

Falla, v. n. 1) (vide UpIL sub 3.) f. at epe, Kg. 2: pr. hælder æn han fallin varper (sc. at laghum), [D. 14: pr. Cfr. Minnung. 2) försummas (om något som skall göras): negligi (cfr. Fælla). væzlur falla, Kg. 10. Cfr. Ofallin. 3) (vide UpIL sub 4.) pæn ær fallin, Kg. 6: 1; Æ. 16: 1. fallin at iarni, Æ. 16: pr. not. 86. falder pæn sum ranit vitis, M. 17. *

Famn, m. (vide ÖGL) V. 3. *halver f.*, V. 5: pr. *5

Fang, n. fång, fående: acceptio. Vide Aterfang. *

Fanga, v. a. (vide UplL.) M. 17. varpa fangin, M. 33. *

Fangaman, m. (vide UplL.) gripa til -ns, M. 29. *5

Fara, v. n. 1) fara, gå: proficisci, ire. f. af garþi, Kk. 21: 2. f. utlændis, Æ. 16: 1. not. 5. mæþ skipi f., V. 14: 1. f. yvir mærki i tomptum &c., transgredi iustos fines. V. 1, 3. fra (sc. ælghi) f., d. ä. öfvergifva den jagade älgen: deserere vestigia excitatae alcis. V. 8: 1. f. i kulfiski vatnum annars, V. 14: pr. f. a skogh annars, V. 13: pr, 1. f. i almænnung (cfr. UplL), V. 16: 1. f. mæþ rættum sakum, Kk. 15: 2. Cfr. Forfaras. 2) flytta: migrare. f. af iorp, J. 11: pr. 3) v. a. (vide UplL. sub 3.) f. skogh, V. 7. *

Farkoster, m. farkost, fartyg: navigium. V. 24: 2. nott. 21, 23. *5

Fasta, f. (vide VGL. sub 2.) forhælgh æller f., vide For hælgh. Cfr. Gen fasta. *

Fasta, v. n. (vide ÖGL.) Kk. 15: pr. *

Fastar, m. pl. (vide UplL.))(vitni, Kk. 14. væri pær f. vip, sc. in donatione. Ibid. iorp ater köpa mæþ fastum, J. 7. pæt (sc. skifti) ær mæp fastum giort, J.8:pr. f. givas ok takas fore kyrkiu sokn, J.4. fa, hava fasta, de emtore, J. 6. bolagh læggia mæþ atta fastum, Æ. 7:2; J. 13: pr. atta f. skulu vita &c., æptir þy atta f. vitni bæra, J. 13: pr. væri þær atta f. vip, sc. cum res deponuntur vel depositae recipiuntur. Ibid. §. 1. lagha köp göra mæþ atta fastum ok siæx skyldasta manna vitnum, J.4. atta fastar varu gifnir æller taknir, þætta fik iak mæþ atta fastum ok vitnismæn við varu, **p.8:1.** bære ater gift sina til skiftis mæþ svornum eþe atta fasta, Æ. 8: 2. vita mæp fastum, vide Vita.

F.

vita drap sæt ok böt mæp atta fastum ok forskilamannum, M. 26. atta fasta eper, p. 7:1; 8: pr. f. bæra (vitu ok) vitni, Æ. 2: pr; J. 9. æi ma fasta up a döpan man föra, p. 8:1. *5

Faster, adj. fast: firmus. pæt fast sitter vip lik, res cadaveri adhaerentes. M. 37: pr. Cfr. Aker-, Bolfaster. *

Fastæ ganger (pro fastu ganger), m. (vide UpIL.) J. 11: pr. *3

Fatugher, adj. fattig: pauper. J.3; Kp. 7. * (fatöker)

Faper, m. fader: pater. Vide Barnafaber. *

Fia fiski, f. vocabulum mihi incognitum ac forte corruptum, cuius loco cod. B habet *stralfiski*. V. 14: pr.

Fiopermæningi, m. (vide VML) M. 38. *5 (fiurmænninger)

Fisker (acc. pl. -ka v. -kia), m. fisk: piscis. V. 14: 3. Cfr. Smafisker. *5

Fiski, f. fiske: piscatio. Cfr. Fia-, Laxa-, Stralfiski. *5

Fiskia hus, n. fiskhus, fiskarkoja der fisk insaltas och förvaras, eller tilläfventyrs en byggnad i vattnet, der lefvande fisk hålles instängd: tugurium piscatorium, ubi pisces sale condiuntur et adservantur; vel forte saeptum in aqua structum, quo vivi includuntur pisces. V. 14: 3.

Fiskevatn, n. fiskevatten: fluvius v. lacus piscosus. V. 14: pr. Cfr. Kulfiski vatn. *5

Fiughurtan, num. fjorton: quattuordecim. M. 29. not. 91. Cfr. Eper. '*4 (fiurtan)

Fiurir, num. fyra: quattuor. acc. m. *fira*, V. 15. *

Fiæl, f. (vide ÖGL.) V. 6: pr. *5

Fiærpunger, m. fjerdedelen af ett skeppslag: quadrans territorii *skip* dicti. Kg. 7. * (*fiorpunger*)

Fiæt, n. 1) fjät, spår: vestigium. V. 8:1. æftir -ti ganga, ibid. 2) fot (mått): pes (mensura). V. 3, 5: pr. 3) steg: passus, gradus. Ita h. v., ni fallor, explicanda est Kg. 10, ubi verba *i* sama -tum indicare videntur mulctam in eo casu iisdem passibus esse augendam, quibus crescit mulcta eorum, qui ministrum regis adgrediuntur, ut l. c. in antecedentibus dictum est. * (fæt)

Flat kiol, m. flatt land eller sjö, på höjden af en bergsrygg: planum vel lacus in summo iugo montis. Ita quoque Ver. explicat h. v. f. bapi land ok vatn)(sio liper, a liper et allar tilhællur, V. 14: 2.

Flokker, m. flock, sällskap: coetus hominum, caterva. Vide Frænda flokker. *

Flyta, v. n. flyta: natare. Vide Siunka. *4

Flytia, v. a. föra: ferre. f. ep, gå ed: iuramentum dare (cfr. ÖGL.). p. 7: 1. *5 Folk, n. folk, menniskor: homines. Kk. 12: pr. *

Folkvakn, n. stridsvapen: arma bellica. Æ. 14: 2. fæm f., sc. sværpæller öxe (quae loco iam citato appellantur hugvakn), iærnhatter, skiolder, brynia æller musa (quae omnia illo loco comprehenduntur nomine lifvakn), bughi mæp prim tylftum arva, p. 14: 2. Cfr. SML. h. v. *4 (folkvapn)

Fontkar, n. dopfunt: baptisterium. Kk. 21: 2. *3

Fore, for, firi (fora, Kg. 6: 1. föra, Æ. 16: pr.), præp. c. dat. v. acc. 1) framför (ställe): pro, ante (locum). f. landi sinu, V. 14: 1. f. garþi æller kyrkiu, M. 19. þær norþan f., Kg. 7. f. væstan &c., p. 15. boas f. (cfr. VML.), vide Boa 1. 2) inför: coram. f. konungs ara, Kg. 6: 1. f. (þingi æller) kyrkiu sokn, Æ. 1: 3; J. 4. &c. 3) såsom: pro, ut. f. tipaköp, offermala, skaþa gæld, leþungs lama, Kk. 8, 10,

148

19:5. not. 60; Kg. 7. f. ensak sina, Kk. 21:2. 4) adverbialiter, tillstädes, närvarande: praesto, praesens. æn æi ær hæly f. (cfr. UplL. sub 12.), p. 7:3. stande f. mæp laghum, M. 17. stande f. mæp fughurtan manna epe, M. 31:4.

Fore læggia, v. a. förelägga: praefinire. f. stæmpnudagh, J. 9. *5

Forfal, n. förfall, hinder: impedimentum. Kk. 12: 1; Kg. 8; Æ. 1: 1; D. 3: 1. vara i -llum, M. 29. *

Forfaras, v. dep. förgås, omkomma: perire. Æ. 13: pr. *2 (firifaras)

Forganga, v. n. gå i en annans gård och göra utmätning: domicilium alius adire, bona non ultro solventis capienda aestimandi caussa. p. 14: pr., ubi alter codex habet fore garp ganga; cfr. p. 9: pr. *4

Forgærning, f. (vide ÖGL) M. ind. 27. *5

Forgöra, v. a. c. dat. (vide UplL. sub 1.) f. frö sinu, V. 11: 1. * (firi giora)

For hælgh, f. (vide VGL) f. æller fasta, Æ. 16: 1. *4

Forlöpa, v. a. c. dat. (vide VML) f. fripi sinum, Kg. 10. *5

Forman, m. (vide UplL.) kyrkiunna f. pæn biskups dom haver, Kk. 20. utan -ns vilia, d. ä. förmannens för notlaget: sine consensu rectoris piscatorum. V. 14: 4. *4

Forn, adj. gammal: antiquus. f. by)(nytakin, V. 18: pr. fæperne fornt ok gamalt, J. 14: 1. sum gamalt ok fornt haver varit, ut pristinus fuit mos. Kg. 11: pr. *

Forseaman, m. föreståndare, förman: moderator, rector. V. 14: 4.

Forskila mæn, m. pl. i. q. fastar, q. vide. Cfr. SML. h. v. *4

Fortaka, v. a. (vide UplL. sub 2.) V. 15. *4

Fra, adv. 1) bort: hinc, aliorsum. f.

fara, V. 8: 1. 2) borta: alibi. ær han f., si absit. Ibid. *4 (fran)

Fram, adv. fram: in medium, ad locum &c. f. um lagh æru, utöfver eller utom lagarne: supra v. extra leges, i. e. iniuste (cfr. um fram lögin, Knytl. S. cap. 24.). Kk. 15: 2. *

Framfærp, f. framresa: iter advenientis ad locum, processio.)(aterfærp, Kg. 10.

Fram halda, v. a. c. dat. v. acc. 1) (vide UplL.) p. 6: 1. 2) bevisa: probare. haldi fram orpum sinum, probato ea quae dixit. M. 7: pr. *5

Fram koma, 1) v. n. framkomma, tillstädeskomma: advenire. J. 14: pr. 2) v. a. c. dat. framskaffa: producere, curare ut alius adveniat. komi fram fangamanni v. hemulsmanni sinum, M. 29. not. 91; V. 7. *4

Frammi (frammæ), adv. framme: praesto. Æ. 12: 3; D. 7: 2. *

Fredagher, m. fredag: dies Veneris. æi ma ep um f. flytia, die Veneris ne dator iuramentum, quoniam nempe diebus Veneris ieiunium servat ecclesia Romano-Catholica. p. 7: 1. coll. Æ. 16: 1. *4 (freadagher)

Frillæ barn (pro *frillu barn*), n. (vide UplL) Æ. 14: 2.

Frip bot, f. böter för (hem)fridsbrott: mulcta violatae pacis (domesticae). M. 6: pr. *5 (friper bot)

Fripbrut, n. 1) (vide VGL.) Kk. 21:5. 2) (vide UplL. sub 2.) pætta f. taker konunger, Kk. 21:2. f. halvu höghra &c., sc. mulcta homicidii; neque enim, quantum equidem intelligo, hoc perplexo loco aliud significare potest h. v., nec ab hac mulcta revera diversa est illa octoginta marcarum mulcta, quae in proxime antecedentibus errato quodam, ut videtur, soli adsignatur privato actori. M. 21. coll. cap. 2: pr. *4

Friper, m. 1) fred, lugn: pax, tran-

quillitas. bryta frip a manni, Kg. 10. biorn &c. havi frip i ængum stap, V. 8: 2. 2) större frid, medgifven åt vissa ställen, tider eller personer: insignis pax, certis locis, temporibus vel hominibus concessa. Æ.2: 1; M.14: pr. bryta frip, Kk. 21: 2, 5. konungs ara f., Kg. 10. pe æru i fyratighi v. attatighi marka fripi, d. ä. för fredsbrott bötes 40 eller 80 marker: ob pacem eorum violatam XL v. LXXX marcarum mulcta penditor. p. 4: pr, 1. Cfr. Kyrkiu-, Snækkiu-, pings-, Olfriper. 3) (vide OGL. sub 3.) [D. 14: pr. f. i soknum, bryta frip, ibid. Cfr. An-, Iula-, Var friper.

Frip vakn, n. vapen, som under fredstid ej få bäras: arma pacis tempore non portanda. Ih. vertit: "arma domi et sub pace portanda, qualia fere forenses conventus et templa frequentantes portabant, donec lege publica cautum fuit ut inermes venirent;" Locc. vero: "arma pacifica." [D. 14: 3.

Frukt, f. frukt: fructus. Præf.

Fræls, adj. fri (för skatter m. m.): liber, immunis (a publicis oneribus). Kg. 11: pr. *fult ok frælst fore utskyldum*, Kk. 2: pr. *

Frænda flokker, m. (vide UplL.) Æ. 2: pr. not. 39. *4

Frænda skokker, m. i. q. frænda flokker. Æ. 2: pr.

Frænsæmi, f. skyldskap: cognatio. hvar sum fyrst ær i f.)(faper et broper, i. e. cognatus in secundo gradu lineae inaequalis, ut patruus vel fratris filius. M. 38. *3

Frænsemis spiæl, n. (vide SML) Kk. 15: pr, 2. *5

Fræstning, f. frestande, försökande (af fäkreatur som man köpt eller tillskiftat sig): exploratio, tentatio (pecoris emti vel permutatione accepti). Kp. ind. 3. $*_1$

Frö, n. frö, utsäde: semen, sementis. V. 11: 1.

Frökorn, n. säd till utsäde: frumentum seminale. (b. 14: pr.

Fugl, m. fågel: avis. Kk. 7. *4

Fughla gildri, n. giller för fåglår: pedica avibus posita. V. 8: 3.

Fulder, adj. 1) (vide UpIL. sub 1.) pe næmd skal ful væra, d. ä. fulltalig: nemda plena esto respectu numeri virorum quibus constat. Æ. 16: 1. pæt skal fult ok frælst væra, allitt., immune omnino esto. Kk. 2: pr. Cfr. Gæld, Hemsokn, Kyrkiu friþer, Sar, Öre. — Fult, n. absolute (vide UpIL.). f. göra v. giva, Kk. 10; J. 5. 2) fälld i rättegång: condemnatus (cfr. VGL sub 3.). sva sum fore iarni vurpe ful (pro fulder), Æ. 16: pr. *

Fulgærþa bönder, fulgærdis bönder, m. pl. bönder som erlägga full skatt: praediorum domini plenum vectigal pendentes. Kk. 1: 2. coll. Kg. 7.

Fulsære, n. fullsår: plenum vulnus.)(bloplæti, M. 1: pr. *

Fultipa, adj. (Isl. *fulltida*) mogande, till mogen ålder kommen: adultus. *f. man*)(*ovormaghi*, M. 2: pr.

Fylgha, fylghia, v. a. c. dat. v. acc. 1) följa, efterfölja: sequi. minung skal mærkiæ (v. -kium) f., i. e. deficientibus limitibus valeto. V. 13: 3. 2) följa, lyda: obsequi. f. laghum, V. 1. 3) medfölja: sequi, comitari. Kk. 12: 2; Kg. 10, 11: pr; D. 4: 1. hænni -gher koster æller klæpi, vestimenta &c. secum fert. Æ. 14: pr. havi pæn vitsorp sum vitni -gher, M. 9:1. annar -yher döpum, havi pæn vitsorp döpum -gher, d. ä. förer talan angående dråp eller plundring af lik: agit de homicidio vel mortui hominis spoliatione. M. 9: pr; 20. 4) hålla med: stare, facere cum aliquo. pæn a vitsorp pre fylgha, Kk. 14. * (fylghia)

je: comitatus. p. 4: 1. 2) biträde: auxilium. Kk. 15: 3. *5

Fylghæ fal, n. underlåtenhet eller vägrande att följa med den som man borde åtfölja: negligentia vel contumacia eius, qui non comitatur eum, quem comitari oportet. D. 4: 1.

Fylla, v. a. 1) fylla: explere. pæt (sc. yrknapa fæ) sapul ok sila -ler (cfr. UplL. v. sila fylli), V.23:1. 2) fullgöra: perficere, peragere. f. (vapa) ep, Æ. 14: pr; M. 4:5; V. 7. f. lagh, M. 11. f. byrp sina, bekräfta det aflagda vitnesmålet med ed: prolatum testimonium dato iureiurando complere. D. 10: 3) (fullt) bevisa: (plene) probare. pr. f. vaþa mæþ vitnum, M. 3: pr. fylli æptir mæp fiughurtan manna epe, Æ. 13: 7. f. til mans mæp tvæggia manna vitni ok fiughurtan manna epe, **M**. 17. *5

Fe, n. 1) fä, fäkreatur: pecus. Kp. **3.** 2) (vide UplL. sub 2.) Kp. 2. *givi ut* fæ þæt han tok, d. ä. böter som han emottagit: mulctam acceptam reddito. Kk. 15: 2. Cfr. Diufstolin; Lækæris-, Væþfæ.

Fæböter, f. pl. böter: mulcta. D. 3: *5 Ι.

Fægarper, m. fägård, ladugård: area pecuaria. M. 6: 2. *2 (fea garper)

Fælla (præs. ind. pass. falz), v. a. 1) (vide OGL. sub 1.) f. diur, V. 8: 1. 2) försumma (något som skall göras): negligere. f. aku, bygning, skat, skiutagærþ, Kk. 1: 2; 2: 1; Kg. 7, 11: pr. f. diki, broar, færiur, försumma att gräfva dike &c.: negligere incile fodendum &c. V. 4, 18: pr, 2. epar værin fældir, iuramenta praetermissa esse censentor. D. 8: pr. Cfr. Niper fælla. 3) (vide VGL. sub 2.) næmpd fæller, vide Næmpd. tolf mæn fælla man, vide Tolf. -las at hormalum, Kk. 15: pr. -las til hun-

Fylghi (fylgha), n. 1) följe, medföl- drapa marker, Æ. 6: pr. 4) fællas (vide UplL. sub 4.). f. at epe, Kk. 15: pr, 2; V. 7; Þ. 5.

> Famptandi, num. femtonde: decimus quintus. Kk. 7. not. 6. *1

Færia, f. (vide UplL) V. 18: 2. *3

Færp, f. färd, resa: iter. Vide A-, Ater-, Biskups-, Fram-, Skiuta færp. * (færd)

Fæst, f. fästning, trolofning: sponsalia. sitiu i fæstum)(i brupbænki, säges om brud, som ännu icke gått i brudstolen: dicitur de sponsa quae, nuptui collocanda, nondum sellam genialem occupavit. A. 2: 1. Cfr. VML. Addenda pag. 357. *3

Fæsta, v. a. 1) fästa, trolofva sig med: sibi despondere. f. sik kunu, Kk. 15: 1. fæstekona þæn laghlika var fæst, Æ. 2: pr. 2) utfästa: (firmiter) promittere. vil æi f. (sc. fæböter), p. 3: 1; 4: pr. f.)(ræt göra, þ. 9: pr.

Fæsta, f. utfästelse, löfte (om böters erläggande): promissio (mulctae). krævia v. behas fæstæ (pro -tu), D. 3: 1; 4: pr.

Fæsta maper, m. fästeman: sponsus. Æ. 2: ı.

Fæperne, n. fädernejord: fundus paternus. f. fornt ok gamalt, J. 14: 1. *

Föl, n. föl: pullus equinus. Vide Sumar föl. *4 (fyll)

För, adj. duglig, i stånd: vegetus, bene comparatus. Vide O-, Vælför.

För, conj. förr än: antequam. V. 14: *5 (fyr) 4.

Föra, v. a. 1) föra: vehere, ducere. f. ovormagha af arvi bole, Æ. 7:1. f. giptur i giptu, genom nytt giftes ingående sammanblanda den till de särskilda giftena hörande egendom: novis nuptiis confectis bona ad diversa coniugia pertinentia commiscere. Ibid. pr. f. ping at manni, p. ind. 4. coll. textu cap. f. fasta up a döpan man, D. 8: 1. Cfr. Af

föra. 2) framföra, göra: ferre, facere. f. ep, p. 7: 2; 8: pr. f. lagh, p. 14: pr.

Förra, conj. förr än: antequam. Æ. 14: 3. * (fyrra)

Försl, f. försel, fora: vectura. ko*nungs -lar*, Kg. 11: pr. *3

*4 (fyrsta)

G.

Galbænker, m. en bänk framför bordsändan längst inne i rummet: scamnum ante mensam positum, in interiori cubiculi parte. M. 6: 2. Eodem nomine Ostrogoti, teste Ih., designant princeps sedile in cubiculo; at Vestrogoti, scamnum ante mensam positum; galbänk vero dici pro *qafvelbänk* uno ore adfirmant interpretes, ut adeo h. v., secundum Ih., proprie significet "scamnum ad interiorem domi parietem," a gafvel, "frons aedificii, vel summitas, fastigium eius."

Galin, adj. galen, vansinnig: furiosus. M. 2: 1, 2. *4

Gamal, adj. gammal: antiquus. hvat sum -lt ær, i. e. gamul byrp, ut in antecedentibus exprimitur,)(aflung, Kk. 14. *3

Ganga (præs. ganger v. gar), 1) v. n. gå: ire. g. a gengærp, p. 14:4. af g., vide Af 2. ganga pe (sc. tolf mæn) æi mæp landboa, J. 12. skapi gar a land, skaþi gik af diki, skaþi gar gönum (sc. garp), Kg. 8; V. 4, 5: 1. iulafriper &c. -ger in v. ut, p. 14: pr. nöpsyn -ger a, Kp. 4. Cfr. Ater-, For-, Til-, Vip-, Undan ganga; Um ga. 2) v. a. (vide UplL sub 3.) g. minung; J. 16. vil g. (sc. fasta ep æller mi*nung) mera*, i. e. de maiori praedio. J. 17.

Ganga, f. gång: itus. Vide A ganga. *5

Gang dagher, m. gångdag; så kallades vissa böndagar, då processioner anställdes omkring gårdarne med kors, vigvatten och helgonbilder samt under böners läsande: ambarvalia, dies rogationum v. litaniarum; proprie dies circuitus; ita appellabantur certi dies, qui-Första, adv. först: primum. p. 6: 1. bus villas suas circumiverunt veteres, cruces, aquam consecratam ac imagines sanctorum ferentes precesque recitantes. *litli g.*, lille gångdagen, en ensam dylik böndag som firades den 25:te April, och kallades så till skilnad från de gångdagar, som firades i sjette veckan efter påsk och börjades med bönsöndagen: dies rogationum minor; ita appellabatur dies XXV Aprilis (Isl. gagndagr hinn eini); tres vero dies rogationum, incipientes a dominica Rogate, celebrabantur in septimana sexta post pascha (Isl. gagndagavika; Germ. betwoche, kreutzwoche). 1.14:pr. Cfr. ARNESEN, Isl. Rættergang, pag. 87, 88; HALTAUS, Jahrzeitbuch der Deutschen des Mittelalters, p. 245-247.

Ganger, m. i. q. ganga. Vide Fastæ-, In-, Utganger. *5

Garva, vide Göra.

Garpa fal, n. (vide UplL) V. ind. 5. *4 Garper (gen. gars, Kp. 7.), m. 1) gärdsgård: saepes. V. 5, 9, 19: pr. lagha g., V. 5: pr. 2) inhägnad plats: locus circumsaeptus. Vide Bislin-, Fa-, Humbla-, Kyrkiu-, Laxa-, Tungarper. 3) (vide VGL. sub 3.) Kk. 10, 12: pr; 21: 2; Kg. 10; Æ. 14: pr; Kp. 3. nötahus i -pi, M. 6: 2. fore -pi, J. 9; D. 5, 7: pr. hæst &c. hem föra fore garp (sc. eghandans), V. 6: pr. ganga v. ping kalla fore garp mans, D. 2, 4: pr. Cfr. Man-, Præsta garper.

Gen, f. egentligen möte: proprie occursus. Inde 1) i gen, emot: contra. M. 24. 2) abiecta præp. *i*, præp. c. dat. a) emot, inemot (viss tid): ante, prope (tempus). g. iulum, V. 15. b) (stridande) emot: contra. bryta g. kyrkiu, M. 33. *

Gen fasta (pl. -tær pro -tur), f. (vide UplL) [D. 7: 1; 8: pr. *5

Gengærþ, f. sammanskott af lifsmedel till konungens länsman, samt det af honom, då detta sammanskott gjordes, hållna gästabud: commeatus qui exactori regio adferebatur, et convivium quod, cum hoc fieret, ab illo celebrabatur. ganga obuþin a konungs mans g., p. 1: 4. Cfr. Væzla. *4

Geta hæptur, f. pl. inrättning hvarigenom get, då hon går ute på marken, hindras att göra skada: instrumentum caprae pascenti adnexum, quo illa a damno dando impediatur. V.6:pr.

Giftamaper, m. (vide VGL.) Æ. 2: 1. * (giptamaper)

Gilder, adj. 1) gällande, giltig: valens, ratus. Kk. 14; J. 4, 14: 1. 2) i godt stånd (om gärdsgård): rite exstructus (de saepe). V. 5: pr. 3) för hvilken skall bötas: pro quo mulcta penditur. Vide Ogilder. *

Gildri, n. giller: pedica, decipula. V. 8: pr, 3. Cfr. Fughla gildri. *5

Gipta, f. 1) gifte, äktenskap: nuptiae, coniugium. a g. ganga, Æ. 8: 1. föra giptur i giptu, vide Föra 1. 2) arrende af jord: locatio conductio fundi. J. ind. 11. coll. UplL. J. ind. 12, 13. *

Giptamal, n. (vide UplL. sub 1.) -lum rapa (cfr. VGL), Æ.]: pr. *4

Gipter, adj. gift: matrimonio iunctus. *-tur*, pl. pro *-tir*, Kk. 6: 1. Cfr. Ogipter. * (gifter)

Gita (impf. conj. gate), v. a. gitta, kunna, förmå: posse. g. dult, vide Dylia. g. ep fylt, V. 7. g. bots firi, vide Boa 1. hvar pe gita, p. 3: pr. hatter æller huva giter hult (sc. sar), M. 9: 1. pær sum æi giter bro værit, V. 18: 2.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

Giva, v. a. gifva: dare. g. pokka orp, M. 7: pr. g. manni sak, vide Sak. g. fasta, vide Fastar. *

Gops (gooz, gööz), n. gods: bona (cfr. SML). Kk. 5: 1; 14; M. 5: 1. Cfr. *Barna gops.* *

Gopvili, m. samtycke: consensus. utan -lia mans, Kk. 14; V. 15. * (godvili)

Graf, f. grop: fossa.)(diki, V. 18: pr. *5

Granni, m. granne: vicinus (cfr. ÖGL). Vide Nagranni. *

Graskin, n. gråverk, ekorreskinn: pellis sciuri. Kk. 7. *3

Grava, v. a. gräfva: fodere. -vi sipan (sc. diki), V. 4. * (græva)

Grava bakki, m. (vide UplL.) þe a g. varu, d. ä. de som voro närvarande vid den dödes begrafning: ii qui aderant cum sepeliretur mortuus homo. Æ. 13: 4. *3

Gripa, v. a. g. til (vide UplL). g. t. talu, p. 6: 1. not. 83. g. t. fangamans, M. 29. *

Gupsivalagh spiæl (guzevelagh spiæl), n. (vide UplL) Kk. 15: pr. *4

Gupslikami, m. (vide UplL.) taka g., Kk. 10, 21: 1. *5

Gæf, f. gåfva: donum. *lagha g.*, Kk. 14. Cfr. *Hindradags gif.* *

Gæld (giald), n. 1) betalning, ersättning: solutio, compensatio. krævia g., p. 2. vita guldit g., p. 8: 1. not. 11. liggi i fullum -dum, de pecore occiso vel vulnerato, M. 1: 4. Cfr. Skapa gæld. 2) gäld, skuld: aes alienum, debitum. gælda g., Kk. 5: 1. 3) böter: mulcta. M. 23. attatighi v. hundrapa marka g., M. ind. 21, 23. dyrri at -dum, V. 21: 1. gældi ater mæp lagha -dum, M. 30. gældi halvum -dum, liggi i halvum -dum, M. 2: pr, 1. Cfr. Mangæld. *

Gaelda (impf. galt, part. pass. guldin), v. a. 1) erlägga, betala, ersätta:

20

pendere, solvere, rependere. Kp. 6; p. 2, 8: 1; 9: pr. gæld æru guldin, Kk. 5: 1. vita guldit, p. 8: 1. klokku apter g., Kk. 6: 3. Cfr. Ater gælda. 2) böta: mulctam solvere. g. fæmtan marker, M. 38. g. bot, V. 7. -di halvum gældum, M. 2: pr. 3) mista för begånget brott: ob commissum crimen perdere. g. lif (sit), Æ. 6: pr; M. 15: 1. 4) gälla (i värde): valere (certo pretio). sva mykit þe (sc. siu marker væghnar) gælda (cfr. Mark), M. 38.

Gærning, f. (vide ÖGL. sub 2.) Vide Illgærnings man. *

Gærþ, f. 1) görande: factio. Vide Upgærþ. 2) (vide ÖGL sub 2.) Æ. 16: 1. 3) utskyld, gärd: tributum, vectigal. Vide Gen-, Skiuta-, Utgærþ; Fullgærþa bönder. *

Gærþa, v. a. gärda, bygga gärdsgård: saepire. *garþ ater g.*, V. 19: pr. *

Gæster, m. gäst: hospes. Æ. 2: 1; M. 6: 1. *

Göma, v. a. bevara, taga vara på: conservare. Kk. 6: 2; M. 38. *

Gönum, præp. c. acc. genom: per. almanna lep mæp skipi fara g. at, V. 14: 1. * (ginum)

Gör, adj. (part. pass. a göra) gjord, fullbordad: factus, perfectus. g. man)(ovormaghi, mogande man: vir adultus (cfr. at sær gör, VGL. v. gæra 1). M. 21.

Göra (part. pass. gör, Æ. 2: 1. acc. göran, Kk. 19: pr. not. 37. f. garva (Isl. görva), M. 7: pr.), v. a. 1) göra: facere. gör eper, Kk. 19: pr. not. 37. g. næmpd, i. e. nominare. Æ. 16: 1. g. up af nyu aker æller æng (cfr. SML. v. up göra), V. 15. gör han up pe iorp)(lægger ater, J. 11: 1. Cfr. Forgöra. 2) gifva, erlägga: dare, pendere. g. skat, skin &c. Kg. 7. göri fram hæpslo, Kk. 21: 4. g. skiut, lemna hästar: praebere equos. Kg. 11: pr. * (giora)

H.

Ha bændi, m. (v. -da, f.?) i. q. hælda (vide VGL.). V. 6: pr. Locc., Ver. et Ih. credunt h. v. proprie significare vinculum, quo scalmo alligatur remus, a har, scalmus; quod tamen dubium mihi videtur. Secundum BH. Isl. háband denotat "vinculum nervos poplitis (hásinar) adstringens," hábenda vero "constringere nervos poplitis, ut oves, usu pedis fere amisso, aufugere nequeant."

Haf, n. haf: mare. Kg. 7; V. 14: 1. *4 Haghi, m. hage: pascuum consaeptum. V. 13: 3. Cfr. UplL. Addenda pag. 454. Cfr. Hema-, Mipalhaghi.

Hald, n. hållande: retentio &c. Vide Vard-, Uphald. *4

Halda, v. a. c. dat. v. acc. 1) hålla: tenere. Vide Fram halda. 2) skaffa, hålla: praebere, providere. h. kost fore biskupi. Kk. 4. Cfr. Uppe halda. *

Hald bani, m. (vide VGL.) M. 38. * Half mark, f. half mark: dimidia marca. M. 18, 28: pr. *

Halmlapa, f. halmlada: horreum stramentarium. M. 6: 2.

Halninger (pro halfninger), m. hälft: dimidium. V. 14: 1. Scribitur hælfninger, ibid. not. 85. *3 (hælfninger)

Hals, m. hals: collum. M. 9: 1; V. 6: pr. *5

Halshugga, v. a. halshugga: decollare. Æ. 16: pr.

Halva, f. hälft, sida: dimidia pars, latus. a qvinna &c. -vu, Æ. 1: 1. a apru (pro apra) -vu, a bapar -vær (pro -vur), d. ä. fädernet och mödernet: ab altera vel utraque parte, sc. de genere paterno et materno. Æ. 8: 1; J. 8: 1.

Halver, adj. balf: dimidius. half gæld, vide Gæld 3. halft (sc. skip), Kg. 7. halva andra, Kk. 10. halft, absolute, hälften: dimidium. Kk. 5: 1; 7. et not. 6; 21: 3. &c. halvu dyri, höghri, mera,

d. ä. dubbelt: duplo carior &c. Kg. 10; Æ. 2: 1; 14: pr; M. 2: pr; 6: pr; 9: 1; 20. halva (pro halvu) höghri, M. 18, 21. halvu minni, d. ä. hälften: dimidio. M. 6: pr, 1. Cfr. Öre. *

Hand, f. hand: manus. fa barni fæ i hænder, Kp. 2. bok i hænder taka v. i hand sik taka, Æ. 16: 1. et not. 99. a hændi takit, de re furtiva, Æ 16:1. -da mællum hava, Kk. 14. garþer skal væra sva högher at taker undir hand *mæhlungu manni*, d. ä. når honom up under armen eller axlen: saepes altitudine pertingito ad manum i. e. sub humerum viri, V. 5: pr., cui loco conferatur M. L. GulapL. Landsl. 29, ubi dicitur: "gard scal gera sva háfann, at hann nai undir haund medal manni," i. e. "at de kand naa op under en Mands Arm," ut haec reddit ius Norveg. Chr. IV; vel, ut vetera statuta Germanica loquuntur: "ein pfatzaun soll einem zimlichen mann unter die achsel gehen und ihn stehend tragen" &c.; vide Gr. pag. 102. Cfr. Harms hand.

Hand,? slag: genus. Vide Hvaria handa. *5

Har, n. hâr: pilus. Vide Huld. *5 Har, m. (vide ÖGL, coll. UplL. v. ar.))(fiærpunger (sc. af skipi), halft et alt (sc. skip), Kg. 7. *2

Harms hand, f. (vide UplL.) dræpa v. varþa dræpin mæþ harms hænde, M. 1:3; 21. *5

Hatter, m. hatt: pileum. h. æller huva giter hult (sc. sar), allitt. M. 9: 1. Cfr. *Iærnhatter*. *5

Hazsla, vide Hæpsla.

Heghra, vide Högher.

Hema, adv. hemma: domi. h. i haghum &c. (cfr. i hæghna skoghum hema, VML. h. v.), V. 13: 3. *

Hema aghur, f. pl. inhägnade egor: fundi consaepti. V. 13: 3. not. 72.

Hema haghi, m. inhägnad hage: pascuum consaeptum. V. 13: 3. not. 72.

Heman, adv. hemifrån: domo. V. 15. *4

Hembuh, n. tillsägelse till någon hemma i hans gård: adnuntiatio ad domicilium alicuius adferenda. V. ind. 6, ubi h. v. respicit illam adnuntiationem domino noxii pecoris adferendam, de qua agitur V. 6: pr. Locc. vertit: "nocentium (animalium) deportatio ad villam possessoris."

Hemol, adj. (vide ÖGL) göra -lt (cfr. iorp -la göra, UplL. h. v.), M. 29. -lt skal um alder væra, d. ä. säljaren är alltid (och ej blott i fem dygn) skyldig att försvara förytringen: factam alienationem semper (nec tantum quinque dies) defendito venditor. Kp. 3. brista at -lo, deficere in illa defensione. Ibid. *4 (hemul)

Hemsokn, f. 1) hemgång: securitatis domesticae violatio. göra manni fulla h., Kg. 2: pr. not. 10. sva byrias h., d. ä så långt sträcker sig hemfriden, så att särskilda böter för hemfridsbrott erläggas om dråp der sker: ibi incipit v. eo usque extenditur pax domestica, ut peculiaris mulcta violatae pacis pendatur, si caedes ibi patrata fuerit. M. 6:2. 2) stöld, begången hemma i någons gård: furtum in domicilio alicuius commissum. böte aftækt i skoghi sum h., V. 7, ubi Locc. perperam vertit: "invasio alienae domus nocendi animo." *

Hem stæmpna, v. a. hemma hos en annan förelägga honom en viss tid att fullgöra något: alicui in domicilio suo condicere certum tempus ad faciendum aliquid. krævia ok h. (um pre nætter), [b. 2, 14: pr.

Hemstæmpnung, f. tillsägelse hemma hos en annan, hvarigenom honom förelägges en viss tid att fullgöra något: admonitio in domicilio alicuius facta, qua certum tempus ad aliquid faciendum ei condicitur. [D. ind. 2.

Hemuls man, m. hemulsman, den som åt en annan lemnat en viss rättighet och, vid upkommen tvist, skall försvara densamma: auctor; is qui ius quoddam alii concessit, cuiusque est illud ius, mota lite, defendere. V. 7, ubi sermo est de eo, qui ius utendi silva alii concessit. Cfr. ÖGL. vv. hemul, hemula, hemuld. *5 (hemolman)

Heta, v. n. heta, kallas: appellari. *æn* hun (sc. sæt) skal stapugh h., M. 26. *

Heper, m. heder: honor. Præf. *4 Heperlös, adj. ohedrad: inhonoratus. Præf.

Hepin, adj. odöpt (om barn): non baptizatus (de infante). Kk. 11: pr. *

Hiarna hinna, f. hjernhinna: membrana cerebri (dura mater dicta). M. 9: 1. Cfr. VGL. v. hinna.

Himiriki (himarika, hymiriki), n. himmelrike: coelorum regnum. Præf.; Kk. 21: 5; Kg. 11: 1. *5

Hin, pron. 1) den andre: ille, alter. M. 19, 31: pr; V. 23: 1; p. 7: 3. 2) den (som): is (qui). *h. sum*, V. 6: 1; 7. *

Hindra, v. a. hindra: impedire. V. 7, S: 1. *4

Hindradags gif, f. (vide ÖGL) Æ. 4. *5

Hinna, f. hinna: membrana. Vide Hiarna hinna. *1

Hion, n. i. q. hiona (vide ÖGL). Kg. 2:1. Cfr. Leghu-, Varpnapa-, Værnapa hion. *

Hiona mali, m. en penningafgift till presten af legohjon: pensio numaria, quam sacerdoti dabant mercenàrii. Kk. 10, cui loco conferantur Litterae Reg. d. 13 Iulii 1297 datae, ubi eadem pensio commemoratur verbis: "pro pensione vero dicta maala mercenarius quilibet solvat sacerdoti duas ulnas telae, mer-

cenaria autem unam ulnam telae cum tertia parte."

Hiona span, f.? (contractum, ut videtur, a hiona spanan) i. q. bospænd (vide ÖGL et VML; cfr. UplL v. bodræt et SML v. bosdræt). M. 31: 5, ubi dicitur quidem: bodræt æller h., attamen illa duo verba synonyma esse videntur.

Hiona vigning, f. vigsel: benedictio nuptialis. Kk. 9. *5

Hiælpa, v. a. c. dat. hjelpa: opem ferre. *h. manni til heþer* &c. Præf. *

Hofstokker, m. en träklabb som fästes vid hästens fot, för att hindra honom att flöja: compes lignea, quae pedi (proprie ungulae) equi adnectitur, ut a saliendo cohibeatur equus. V. 6: pr.

Hol, hul, n. 1) (vide SML sub 2.) hulsar i nipra huli, d. ä. i bukhåligheten: vulnus in cavum abdominis penetrans,)(i yvra huli, d. ä. i brösthåligheten: in cavum pectoris. M. 9: 1. Si pro holværi, ibid., legendum sit: hol, væri, ut statuit Ih., v. hol tamen non, ut idem credit, hoc loco potest significare abdomen, sed cavum capitis, ut adeo verba: ganger i hol vertenda essent: si vulnus, diffisso cranio, penetret in cavum capitis. 2) håla, gömställe (för tjufgods); äfven undandöljande: caverna, latebra (ubi conduntur res furtivae); quoque occultatio. böte .. sva fore h. sum fore piufti, M. 31; 4. Cfr. Diuf *4 (hul) hol.

Holværi,? hufvudets inre del, som betäckes af hufvudskålen: cavum capitis, quod cranio tegitur. M. 9: 1. Ver. vertit: "cranium;" Locc. vero: "interius caput aut cranium." At verisimile est h. v. non nisi errato originem debere, et hol væri duo diversa esse vocabula; vide Hol 1.

Hor, n. hor: adulterium. Kk. 15: 2. enfalt, tvæfalt h., ibid. pr. *

Hor mal, n. (vide ÖGL.) Kk. 15: pr. *3

Horn, n. horn: cornu. sva.. sum ytærst ganger h. ok hovar, allitt., d. ä. hornboskap och hästar: pecora cornuta et equi (cfr. ÖGL. h. v.). M. 6: 2. *5

Horn stokker, m. en stock eller träklabb som bindes vid hornen på nötkreatur för att hindra dem att göra skada: truncus qui cornibus pecorum adligatur, ut a damno faciendo arceantur. V. 6: pr. Ver. vertit: "asser fronti et oculis bovis praeligatus, ne saepem transsilire videat;" at *fiæl fore öghæn* l. c. quoque commemoratur.

Hover (pl. *hova* pro *hovar*), m. hof: ungula solida. Vide *Horn*. *2

Hovud (dat. hofdi), n. hufvud: caput. M. 9: 1. *

. Hovud sar, huvud sar, n. (vide SML) Kg. 10. not. 78; M. 9: 1. *5

Hovudsman, m. hufvudman (i edgång): princeps (in iureiurando). Kk. 19: pr. *

Hvar, pron. hvar, hvarje: quisque. acc. m. *hvan*, Kk. 7, 14, 15: 2. &c. Sed v. *hvarra*, Æ. 1: 1, nullum sensum praebere, ideoque delenda esse videtur. *

Hvar, pron. hvilken: quis. h. pera, J. 14: 1. e h. husit a, M. 31: 2. dat. n. hvariu, [). 7: 2. acc. m. hvem, [D. 12. hvat brutum pæt hælst æru, hvat brutum til hænna varper brutit, hvat aværkum han gör, i. e. quaecumque &c. Kk. 20; Æ. 2: 1; V. 13: pr. *

Hvaria handa, adj. indecl. ehvad slags: cniuscumque generis. Kp. 1. *5

Hugg, n. hugg: ictus (securis &c.). Kg. 10. Cfr. Af hug. * (hog)

Hugga, v. a. 1) hugga: (securi &c.) caedere. h. störa fran garþi, V. 5: 1. h. timber æller trop, V. 13: pr. h. störa las, V. 15. runir a (sc. hællu) hognar, p. 15. Cfr. Halshugga. 2) sönderhugga: ictibus conscindere. h. garþ, V. 5: 1. * (hogga)

Hug vakn, n. vapen att hugga med

(såsom svärd och yxa): arma quibus caesim feritur (ut gladius et securis).

)(lifvakn, Æ. 14: 2. Cfr. Folk vakn. Hvita, vide Vita.

Hul, vide Hol.

Huld, n. kött: caro. mæp h. ok har, allitt., V. 8: 1. blopsar i hofdi æller -di, M. 9: 1. Cfr. UplL. h. v. *4

Hulsar, n. (İsl. holund) i. q. hulsæri (vide UplL.).)(huvudsar, Kg. 10. not. 78. h. i niþra v. yvra huli, M. 9: 1. *5

Humblagarper, m. humlegård: agellus lupulo consitus. M. 6: 2; V. 2. *5

Hundrapa, num. hundrade: centum. h. marker, Kg. 10. h. marker ok fiuratighi, M. 22. h. marka gæld, mulcta CXL marcarum. M. ind. 23. coll. textu capitis. böte h. (sc. marker) til præskiptis, sc. mulctam CXL marcarum. M. 5: pr. coll. 23. tu, pry h., Kk. 21: 2; Kg. 10. et not. 78; Æ. 16: pr. *

Hus, n. hus: domus. Vide Fiskia-, Nöta-, Sanghus. *

Husaby, m. kungsgård, der konungens länsman bodde: praedium regium, ubi habitavit praefectus regius. D. 1: 1. Cfr. VML. v. husabyman.

Husfrua, f. husmoder, (bondes) hustru: materfamilias, uxor.)(bonde, Æ. 4. * (husfru)

Huslykil, m. husnyckel: clavis domus. M. 31: 2. not. 10.

Huva, f. (vide ÖGL) Vide Hatter. *4 Huvud sar, vide Hovud sar.

Hværghin, pron. ingendera: neuter. V. 12. * (hvarghin)

Hylia (sup. hult), v. a. hölja, skyla: tegere. Vide Hatter. *

Hyllest, f.? (a hulder, propitius; Isl. hylli) huldhet, ynnest: gratia, benignitas. J. 17.

Hæfta, Hæftur, vide Hæpta, Hæptur. Hæfp, f. häfd, eganderättens förvärfvande genom besittning: usucapio. lagha -pir, V. 16: pr. *

Digitized by Google

Hælagher, adj. helig: sanctus. hælghir mæn, i. e. sacerdotes (cfr. OGL), **Kk**. 21: 4.

Hælda, f. (vide VGL) læggia (sc. get) h. um hals ok fot, V. 6: pr. Cfr. Skakhælda. *4 (helda)

Hælder, adv. häldre: potius. Kk. 4; p. 14: pr. vitin pæt tolf mæn hvat (sc. han) h. ær, quid sit, i.e. utrum amens sit v. impuber, an non. M. 2: 2. *4

Hælg, hælgd, f. helg, högtid: festum. Æ. 16: 1. not. 8; Þ. 7: 3. Cfr. For hælgh. *

Hælla, f. häll, flat sten: petra plana. **D**. 15.

Hælla, v. a. hälla: deorsum inclinare. Vide *Til hælla*. *3

Hælsingar, hælsingiar, m. pl. Helsingar, det gamla Helsinglands inbyggare: incolae veteris Helsingiae (cfr. ind. nom. pr. v. hælsingia land). Kg. 10, 11: pr. lagh -gia, Præf. not. 12; Kg. 6: pr.; et pro -ngx laghum, Kg. 6: pr. legendum, videtur -ga laghum. landslagh -gia, Kg. 6: pr. not. 97.

Hælsinsker, adj. Helsingsk: Helsingicus. öre h., Kg. 7. cfr. Ore.

Hælti, f. halthet: claudicatio. Kp. 3. Hæmpna, v. a. hämnas: ulcisci. M. 38.

Hængia, v. a. uphänga (i galge): suspendere (in patibulo). Vide Uphængia. *

Hænta, v. a. hämta: adducere. Kk. *5 (hæmpta) 6: 2.

Hæpta, hæfta, v.a. genom hälla eller annat fängsel hindra kreatur som går ute på marken från att göra skada: compedes vel aliud instrumentum pecori pascenti adnectere, ut a damno dando impediatur. h. hæst mæp hofstokki &c. V. 6: pr. fæær tæpt æller hæft, **V. 23: pr.** *5 (hæfta)

Hæptur, hæftur (-tær, V. ind. 6.), f. pl. hälla eller annat fängsel, hvarmed kreatur, som går ute på marken, hin-

instrumentum pecori pascenti adnexum, ut a damno dando impediatur. M. 1:4; V. 6: 1. Cfr. Geta-, Nöta hæptur. *5 (hæpta)

Hærbup, n. befallning att inställa sig för att utgå i leding eller försvara landet: iussum quo aliquis evocatur ad expeditionem bellicam faciendam vel patriam defendendam. fa h. i utropir æller i landværn, Kg. 8. böte sum fore h., i. e. ob tale iussum neglectum. Kg. 9: pr. coll. 8.

Hæria, v. a. (vide UplL) h. æller brænna, Kg. 8. *4

Hærra, m. herre: dominus. vars h. byrp, Æ. 16: pr. Cfr. lunkhærre.

Hæsta köp, n. hästköp: emtio equorum. h. ok skipti, Kp. 3. *5

Hæpsla (hazsla), f. (Isl. hád, irrisio; hæda, irridere, proprie simulata laude efferre; hædni, irrisio, ludibrium) 1) förakt, skymf (hädelse): contemtus, contumelia. fore hælghra manna -lo, Kk. 21: 2) böter för tillfogad skymf: mul-4. cta ob contumeliam alicui illatam. göri fram -lo, i. e. mulctam ob contemtum sacerdotum in antecedentibus definitam. Ibid. — Ih. perperam tribuit h. v. significationem reverentiae, sicut credit verbum häda denotare "personae respectum habere, venerari;" at, quamvis trito proverbio dicimus: som man är klädd så blir man hädd, i. e. ut guisque vestitus est, ita quoque honoratur; in ista tamen formula v. hädd, ni valde fallor, contracta est ab hedrad, nisi forte ista verba proprie ita sint explicanda: qui male vestitus est, contemnitur. Falsam esse explicationem h. v., quam, re vera nuda coniectura nixam, adfert Ih., vel inde adparet quod h. v. translata est ad significationem mulctae, quae ob illatam contumeliam, non vero ob reverentiam penditur. Conferatur v. dras att göra skada: compedes aliudve *bukke*, cui Ih. pari errore tribuit significationem honoris, etsi manifesta ei inest notio contumeliae (vide ÖGL. v. *pukke*).

Högher, adj. 1) hög: altus. V. 5: pr. 2) stor (till antal &c.): magnus (numero &c.). væri sva högh vitni &c. M. 18. höghri (sc. epar))(læghri, Kk. 19: pr. heghræ, hösta (pro höghre, högsta) minnung, V. 13: 3. högsto sar)(sma sar, M. 12. sar. högsto at botum, M. 9: 1. halvu höghri (sc. mulcta), M. 18, 21. bonde ær halvu höghri at frißbotum, M. 6: pr. væri þæt halvu höghra (sc. at botum), Æ. 2: 1.

Hölapa, f. hölada: foenile. M. 6: 2.

1.

I, præp. c. dat. v. acc. inom (viss tid): intra (certum tempus). *i pre dagha, i fæm næter*, M. 35; Kp. 3. *i fæm nattum*, D. 2. *

lampn, vide læmpn.

Iarn, n. järn: ferrum. *fulder fore -ni* v. *fallin at -ni* (cfr. ÖGL), Æ. 16: pr. et not. 86. *5

larnbyrp, f. (vide ÖGL) Æ. 16: pr. *2

larnbyrþa mal, n. mål, deri sanningen borde utrönas genom järnbörd: caussa, in qua veritas portatione candentis ferri eruenda erat. Æ. 16: pr.

Illgærnings man, m. (vide UplL) Præf. *3

Inganger, m. ingång: introitus. M. 6: 2. Inlepsn (dat. -nu), f. (vide SML. v. inlepning.) Kk. 9. et not. 16. *3

Inlændis, adv. inom landskapet (Helsingland): intra provinciam (Helsingiam). Æ. 16: 1. *5

Innan, præp. c. gen. v. acc. inom: intra. *i. öiar æller almanna lep*, d. ä. inomskärs: intra insulas secundum litus sitas. M. 37: pr. *i. fæm natta*, Kp. 3. *i. pæt*, dessförinnan: intra illud tempus. p. 8: pr. * Invistar, f. pl. husgeråd: supellex, "bona quaevis mobilia, quae intus servari solent," ut h. v. explicat Ih. (cfr. VGL v. invistar hus). pænningar æller aprar i., J. 13: 1, ubi tamen pro i. forte legendum est invipar v. -pur (cfr. UpIL et VML).

lorp, f. 1) jord: terra. lik til -pa (gen.) föra, Kk. 12: 2. hælla stander i -pa (dat. pro -pu), p. 15. 2) jord, fast egendom: fundus, bona immobilia. giva (hindradags gif) i -pum, Æ. 4. Cfr. Köpi-, Um iorp. *

lorpa, v. a. jorda, begrafva: humare, sepelire. Æ. 13: 7. *

lorpa aværkan (pl. -kir), f. (vide ÖGL) Kk. 20. *4

lorpa köp, n. (vide SML) J. 4. *5

Iorpa panter, m. fast pant: fundus oppigneratus. Kp. 5.

lorpbro, f. mindre bro af jord: pons minor, terreus, cui opus non sunt substructio et trabes (brokar ok asar). V. 18: pr.

Iorpeghandi, m. jordegare: dominus fundi. J. 11: 2. *

lver (yvr, yfvr), præp. 1) öfver: super. *i. marþbæk kumin*, Kg. 10. 2) utöfver: trans, ultra. *i. haf*, Kg. 7. *fara* v. skæra i. mærki, V. 1, 3, 11: pr. *

Iul, n. pl. jul: festum nativitatis Christi. Kk. 6: 1; V. 15; p. 8: pr; 14: pr. tiugundi dagher iula, p. 14: pr. *4

lula friper, m. frihet för lagsökningar under julhelgen, från nionde dagen före jul till tjugonde dag jul: immunitas ab actionibus indicialibus, a nono die ante festum nativitatis Christi, usque ad octavam epiphaniae. p. 14: pr. *4

lunkhærre, m. (a Germ. *jung*) junker; förekommer här om en kunglig prins: iuvenis illustris, domicellus; heic occurrit de filio regis. *i. magnus*, Æ. 16: pr.

Iæmpkristen, m. jämnchristen, med-

christen: socius christianae fidei. Præf. *4 (iamkristin)

Iæmpn, iampn, adj. 1) lika: par, aequus. -nir at arvi, d. ä. samarfva: pari iure hereditario gaudentes. Æ. 12: 1. æru sar i. (sc. at botum), M. 9: 1. 2) i. q. *iæmpskylder.* J. 2. * (iamn)

Iæmna, v. a. (vide VGL.) Kg. 11: pr. * (iamna)

Iæmpnaþa arf, n. (vide UplL.) Æ. 12: 1. *3

læmnær, adj. lika när: aeque propinquus. *æru baþir i.*, sc. ratione cognationis. J. 2. not. 5. *5 (*iom nær*)

læmpskylder, adj. jämnskyld: eodem cognationis gradu iunctus. Æ. 12: 1, 3. *4 (*iam skylder*)

lærnhatter, m. järnhatt, hjelm: galea. D. 14: 2. *4 (iarnhatter)

lærver, m. järf: gulo (mustela gulo LINN.). V. 8: 2.

lætta, v. a. bifalla, lofva : adsentire, promittere. Kk. 21: 4. * (*iatta*)

læva, v. n. tvifla: dubitare. Æ. 13: 7. *3 (iava)

К.

Kalker, m. (vide VGL) Kk. 21: 2. *4 Kalla, v. a. 1) kalla, tillkalla: vocare. k. ping, Æ. 16: +; p. 4: pr. Cfr. Laghkallaper. 2) säga: dicere. k. nöpsyn vara, Kp. 4. k. sak sagha væra, p. 5. 3) kalla: appellare. k. man piuf &c. M. 7: pr. *

Kapa, f. kappa, kåpa: pallium. utan k., M. 31: 3. cfr. VML. v. kapolös. *1

Kar, n. kar, kärl: vas, dolium. lagha k., förmodligen ett visst antal öltunnor, hvilket vid bröllopp, efter gammal sed, ej fick öfverskridas: certus, ni fallor, numerus doliorum cerevisiae, quem, in convivio nuptiali, secundum antiquum morem, transgredi non licuit. Æ. 2: 1. cfr. ÖGL. G. 9: pr., ubi v. kar forte ean-

dem habet significationem. An potius dicendum sit h. v. significare conditionem (ut Isl. kör, Dan. kaar), alii iudicent. Vix autem dubium est quin v. kar citatis locis iuris Hels. et OG. eandem rem denotet. Cfr. ÖGL. v. kar. Locc. vertit: "legitima electio;" Ver. (Ind. v. kior) "conditio vel electio legitima;" Ih. vero (Gloss. I. pag. 1132.): "legitima securitas." — Cfr. Bro-, Fontkar. *3

Karl, m. 1) karl: vir. Vide Staf-, Trulkarl. 2) enskild man: privatus vir. a laghkallapu pingi sum bape kallape k. ok konunger, i. e. in conventu iudiciali ordinario, qui tam ob privatas quam publicas caussas statis diebus celebrabatur (pa ping a rætlika væra, p. 1: pr.), non vero in conventu alias, iubente rege, convocato. Æ. 16: 1. cfr. UpIL p. 5: 6. *

Kasta, v. a. kasta: iacere, coniicere. Vide Bort kasta. *

Kiol, m. köl; äfven bergsrygg: carina; quoque iugum montis. Vide *Flat kiol.*

Kirkia, vide Kyrkia.

Klanda, v. a. (vide ÖGL) M. 29. Cfr. Oklandaper. *

Klavi, m. klafve (som sättes på svin, för att hindra dem att tränga sig ige-. nom gärdsgårdar): numella (quae suibus imponitur, ne per saepes penetrent). V. 6: pr. not. 80. *1

Klovi, m. (a klyva, findere) klofve (som sättes om halsen på svin): instrumentum bifidum, numella (quae collo suum imponitur). V. 6: pr. Cfr. Klavi.

Klutra, v. a. i. q. klanda. Vide Oklutraper. *5

Klæpi, n. pl. kläder: vestimenta. Kk. 21: 2. not. 82; Æ. 14: pr. *

Knifslagh, n. knifstyng: ictus cultri. D. 14: 1. *5

Knuter, m. knut (i trähus): compactio vel quasi nodus trabium in aedificio ligneo. göra hus i fira -ta, d. ä. mindre hus (fyrknutahus), som endast har knutar i de fyra hörnen, men ej timrade mellanväggar: minus aedificium, quod tantum in quattuor angulis habet compactiones trabium, non vero habet parietes intergerios e trabibus contignatos. V. 15.

١

Knæstokker, m. en träklabb som fästes vid hästens knä, för att hindra honom att flöja: compes lignea quae genu equi adnectitur, ut a saliendo cohibeatur equus. V. 6: pr.

Koma (kumma), v. n. 1) komma: venire. k. at arvi (barns sins), Æ. 13: 7. kumin at taknum arvi, Kg. 7. komber lom i, Kk. 17: pr. Cfr. Fram koma 1, Vip koma. 2) tillkomma, hända: accidere, fieri. Vide Til koma. 3) v. a. c. dat. (vide UplL sub 3.) Vide Fram koma 2. *

Konunger, m. konung: rex. Vide Ari, Bup 1, Ensak, Man 4, Syslu man. * (kununger)

Korn, n. säd: seges, frumentum. V. 11: 1. Cfr. Frökorn. *

Kornlapa, f. sädeslada: horreum frumentarium. M. 6: 2. *3

Korn tiund, f. (vide UplL.) Kk. 7. *5 Kors, n. kors: crux. Kk. 21: 2. Cfr. VGL. v. crussa.

Koster, m. 1) kost, spis, föda: cibus. Kk. 4. 2) saker, egodelar: res, utensilia. Æ. 14: pr. Cfr. Ankostir, Farkoster.*

Kristen, adj. christen: christianus. Vide *Iæmpkristen*. *

Kristna, f. dop: baptismus. fa k., Kk. 11: pr. *5

Krona, f. 1) kronan, den kungliga magten: regia auctoritas. böta -nunni, i. e. konungi,)(biskupi, Kk. 21: 5. bya undan -nunni skipta, Kg. 11: 1. 2) tonsur, en rakad rund plätt på hjessan, såsom de catholska presterna bruka: "co-

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

rona clericalis, tonsura clericorum [ecclesiae Romano-catholicae], et eorum qui sacris ordinibus initiati sunt, in modum coronae;.. ita autem clericorum erant olim coronae, ut superior omnis capitis pars nudaretur, circulus in infima capillitii parte coronam formaret" (DUFRESNE, Gloss. Lat. v. corona clericalis). vighper klærker sum k. haver, Kk. 17: 2. *4

Krævia, v. a. 1) begära, fordra: petere. Æ. 10: pr. 2) kräfva, fordra: exigere. k. gæld, fæstu, p. 2, 3: 1. k. ok hemstæmpna, p. 14: pr. *

Kulfiski vata, n. fiskevatten, der fisken under lektiden är samlad: aqua piscosa, ubi pisces tempore propagationis congregati sunt.)(fia fiski, V. 14: pr. Ita recte, ut mihi videtur, h. v. explicant Ver. et Ih., etsi verbum kylla, gignere, parere, quod citat Ver. (Ind. v. stralfiski), mihi incognitum est; nec certum est v. kulder, proles coniugii, huc pertinere, ut credit Ih. Locc. vertit: "stagnum, lacuna."

Kunna, v. a. veta, förstå: scire, intelligere. per bæst vilia ok bæst kunna (pro kunnu), Æ. 1: pr. *

Kyrkia, kirkia, f. 1) kyrka: aedes sacra. Kk. 1: pr, 1. &c. Cfr. Kötata. 2) kyrka, församling: ecclesia. k. haver han vipersaght, Kk. 21: 3. gups rætter ok pe hælghu -kiu, Præf. not. 12. Cfr. Forman. *

Kyrkiu bol, n. (vide VGL.) Kk. 2: 1; 5: 1; D. 3: pr. *4

Kyrkiu bygning, f. (vide VGL.) Kk. 1: 2. *5

Kyrkiu dyr, n. pl. kyrkdörr: ostium aedis sacrae. Kk. 21: 2. *5

Kyrkiu friþer, m. (vide VGL) Kk.21: 2. not. 80; §. 5. *fulder k.*, ibid. §. 2. *4

Kyrkiugarper (kyrkægarper), m. (vi-

de VGL. sub 2.) Kk. 21: 2, 5; Æ. 13: 7. *

21

Kyrkiu rætter, m. (vide ÖGL.) Præf. Kg. 6: pr. var l., Æ. 3: pr. mæp l. skal not. 12. Cfr. Kyrkia 2. *4 man land byggia, Præf. sum l. æru,

Kyrkiu skruper, m. i. q. skruper. Kk. 6: 2. *5

Kyrkiu sokn, f. kyrksocken: paroecia. *fore k.* (cfr. UplL.), Æ. 1: 2; M. 12; J. 1, 4, 9. *4

Kyrkiu vægher, m. (vide VGL) V. 2. *rætter k.*, Kk. 12: 2; 21: 2. *

Kyrkiu væriandi, m. (vide VGL.) Kk. 1: 2. *4

Kænna, v. a. 1) sik k. (vide UplL sub 2 b) J. 7. 2) kænnas vip, erkänna: fateri. vip ep v. drap k., Kk. 19: pr. not. 37; M. 38. *

Kæra, v. a. (vide VGL) k. a man, þ. 4: 3. æptir k., M. 5: pr. k. sik fore konungi (cfr. UplL.), Kk. 20. k. for kyrkiunna formanni, ibid. ærkiæbiskup olaver kærpi at iarnbyrþ &c., d. ä. klagade deröfver: querelam de eo protulit. Æ. 16: pr. *

Kærandi, m. kärande: actor.)(*svarandi*, Kg. 6: 1. *4

Kærling, f. qvinna: femina. Vide Trulkærling. *3

Köp, n. köp: emtio. lagha k., J. 4. viþ gæf sum viþ k. annat, Kk. 14. Cfr. Hæsta-, Iorþa-, Tiþaköp. *

Köpa, v. a. (vide ÖGL sub 1.) viper köpas, dep., göra köp med hvarannan: emtionem inter se facere. [D. 8: 1. *

Köpi iorþ (pro köpu iorþ), f. (vide VGL) V. 16: pr. *1 (köpo iorþ)

Kötata, f. köttätande: esus carnis. mista kyrkiu ok -tu, allitt., hvarken få gå i kyrkan eller äta kött: arceri ab aede sacra et esu carnis. Kk. 13: 1. *3

L.

Lagh, n. lag, sällskap: societas. Vide Skiplagh. *4

Lagh, n. pl. 1) lag: lex. l. hælsingia, Præf. not. 12; Kg. 6: pr. hælsingx l.,

Kg. 6: pr. var l., Æ. 3: pr. mæp l. skal man land byggia, Præf. sum l. æru, Kk. 1: 2. fram um l. æru, Kk. 15: 2. at laghum, p. 8: pr. Cfr. Bonda-, Lundslagh 1. 2) ed: iuramentum. væri sik mæp laghum ökis sva l. sum sbot, M. 18. ganga l. sin, p. 7: 2. fylla l., M. 11. vip laghum taka, M. 2: 1. Cfr. Landslagh 2. *

Lagha, adj. indecl. laga, laglig: legitimus. Vide Garper, Gæf, Gæld, Hæfp, Kar, Köp, Lösn, Tak. *

Lagha balker, m. lagbalk: liber v. sectio codicis iuris. Præf. not. 12. *5

Lagha lös, adj. laglös: legibus solutus, legum negligens. agha lös ok lagha (sc. lös), Præf. *1 (laghlös)

Laghbiupa, v. a. lagligen erbjuda: legitime offerre. p. 2. *

Laghbok, f. lagbok: codex iuris. hælsingalanda l., Præf. *

Laghbundin, adj. lagligen bunden: legitime vinctus. M. 28: 1.

Laghkallaper, adj. lagligen kallad: legitime vocatus. -lat ping, vide ping. *3

Laghlika, adv. lagligen: legitime. Æ. 2: pr; M. 12, 32: pr. &c. Cfr. Ulaghlika. *

Laghliker (lakliker), adj. laglig: legitimus. V. 6: 1. *5

Laghlysa, v. a. (vide ÖGL) M. 36. * Laghmaper, laghman, m. domare, svarande mot den så kallade domaren i Upland och de öfriga Svealandskapen: iudex, iis par, qui in Uplandia ceterisque septemtrionalis Sueciae provinciis nomine domari insigniebantur. Kk. 19: 3, 5; D. 1: pr; 9: pr; 11. -ns domber, Kk. 20. *

Lagh slit, n. tredska af den som blifvit förordnad i nämnd, och ej vill värja eller fälla: contumacia eius, qui, ad nemdam advocatus, reum neque condemnare vult nec absolvere. böte -tit, Kg. 6: 1. *4

Lagh sökia, v. a. (vide ÖGL.) p. 14: pr. *4

Laghvarnaper (laghværnaper), m. laglig omvårdnad och ansvarighet: legitima cura &c. (cfr. UplL. v. varpnaper 1.) pa ær han i l. hælsingia, Kg. 10.

Laghvinna, v. a. (vide UplL) -nas til sak sinna, M. 33. -vunnen til valdsgærnungar, Kg. 3: 2. *

Laghpinga, v. a. (vide VML) bolfasta mæn skal man l., M. 17. *5

Land, n. 1) land, jord: terra, solum.)(vatn, V. 14: 2. fore -di sinu, a annars -di, yvir sin l., V. 14: 1; 15, 18: pr. mæp lagh skal man l. byggia, Præf. sva skiptis -dum tvæggia konunga mællum, p. 15. Cfr. Spannaland. 2) land, landskap: provincia. Kg. 7, 8, 11: pr; p. 1: 1; 14: pr. -dsins bok, vide Bok. -da mællum, p. 7: 1. Cfr. In-, Utlændis; Utlændsker. *

Landamæri, n. (vide VGL) p. ind. 15. *5

Lands bok, f. i. q. landsins bok (vide Bok). væpia sik undir sina l., Kk. 19:3.

Landslagh, n. pl. 1) (vide UplL. sub 1.) mæp -ghum, Kk. 21: pr. æptir -ghum, Kk. 21: 4, 5; Kg. 9: 2; Æ. 16: 1; D. 14: 1. æptir -ghum hælsingia, Kg. 6: pr. not. (97. 2) ed: iuramentum. væri sik mæp -ghum, M. 31: pr. *

Landsmæn, m. pl. landskapets inbyggare: provinciae incolae. Kk. 15: 2; V. 18: 2. *5

Lands ping, n. landsting, ting för hela landskapet: conventus iudicialis provinciae. D. 6: pr. Universae veteri Helsingiae unum conventum iudicialem non potuisse communem esse, manifestum est; constat quoque duas principales partes Helsingiae proprie sic dictae (vide Sundap, in ind. n. pr.) quamque suum habuisse "placitum commune, quod fieri soluit annis singulis in alyr apud sudherale, in sundædh vero apud högh;" Medelpadiam quoque tale placitum habuisse "apud husaby parochiae silanger," ac Angermanniam denique "apud kuta" (cfr. *Kutuby* in ind. n. pr.). Vide tria illa diplomata de anno 1314, quae leguntur apud HILDEBRAND, *Dipl. Suec.* III. sub n:is 1957, 1959 et 1962. *4

Landværn, f. landets försvar: defensio provinciae.)(utroper, Kg. 8. H. v. respicit incolas borealis provinciae partis (uma &c.), qui non fecerunt expeditiones navales, sed tantum debuerunt intra fines provinciae terram suam defendere (væria land sit hema, Kg. 7.).

Langer, adj. lång: longus. V. 15. æptir ysmæ fæmtan vikna -gum, p. 15. *

Langt (lankt), adv. långt: longe. styltings rast l., V. 15. længra, compar. Æ. 11. *5

Lani, m. förstuga: vestibulum. M. 6: 2. Ita recte, ut videtur, h. v. explicat Ih., adferens Dalecarlos locum ante caulae introitum nomine *lana* appellare. Locc. et Ver. miro errore confundunt h. v. cum voce *lana*, quae denotat genus quoddam retis piscatorii (vide ÖGL).

Las, m. lås: sera. lasa, perperam pro laka (vide UplL. v. laker), Kk. 2: 2.

Las, n. lass: vehes. Kk. 1: 2. Cfr. Afrapa-, Störa las. *

Laster, m. last, fel: vitium. Kp. 3. l. celler lyti, allitt. M. 9: 1; 14: pr. *5

Lat, n. förlust: iactura. Vide Liftat. *3 Lata, v. a. 1) lemna, sätta: tradere, ponere. l. iorþ fala, J. 1. fiæl fore öghun l., V. 6: pr. l. landboa bort af iorþ, d. ä. skilja honom från jorden: colonum de fundo depellere. J. 5. Cfr. Bort-, Up lata. 2) mista: perdere. Vide Bloplæti. 3) v. aux. låta (ske), tillåta: sinere (ut fiat). l. æptir sik væra, l. qvært standa, Kk. 5: +; V. 11: pr. *

Lax, m. lax: salmo. Kk. 7.

Laxa fiske, f. laxfiske: aqua ubi capiuntur salmones. V. 14: 3.

Luxa garper, m. stängsel som bygges i åar för att fånga lax: saepimennot. 12. Cfr. Kyrkia 2. *4

6: 2. *5

Kyrkiu sokn, f. kyrksocken: paroecia. fore k. (cfr. UplL.), Æ. 1: 2; M. 12; J. 1, 4, 9. *4

Kyrkiu vægher, m. (vide VGL) V. 2. *rætter k.*, Kk. 12: 2; 21: 2.

Kyrkiu væriandi, m. (vide VGL.) Kk. *4 1: 2.

Kænna, v. a. 1) sik k. (vide UplL. sub 2 b) J. 7. 2) kænnas við, erkänna: fateri. vip ep v. drap k., Kk. 19: pr. not. 37; M. 38.

Kæra, v.a. (vide VGL.) k. a man, D. 4:3. *æptir k.*, M. 5: pr. k. sik fore konungi (cfr. UplL.), Kk. 20. k. for kyrkiunna formanni, ibid. ærkiæbiskup olaver kærþi at iarnbyrþ &c., d. ä. klagade deröfver: querelam de eo protulit. Æ. 16: pr.

Kærandi, m. kärande: actor.)(*sva*randi, Kg. 6: 1. *4

Kærling, f. qvinna: femina. Vide Trul-*3 kærling.

Köp, n. köp: emtio. lagha k., J. 4. vip gæf sum vip k. annat, Kk. 14. Cfr. Hæsta-, Iorpa-, Tipaköp.

Köpa, v. a. (vide OGL. sub 1.) viper köpas, dep., göra köp med hvarannan: emtionem inter se facere. D. S: 1.

Köpi iorp (pro köpu iorp), f. (vide VGL.) V. 16: pr. *1 (köpo iorp)

Kötata, f. köttätande: esus carnis. mista kyrkiu ok -tu, allitt., hvarken få gå i kyrkan eller äta kött: arceri ab aede sacra et esu carnis. Kk. 13: 1. *3

L.

Lagh, n. lag, sällskap: societas. Vide Skiplagh. •4

Lagh, n. pl. 1) lag: lex. l. hælsingia, Præf. not. 12; Kg. 6: pr. hælsingx l., pr.

Kyrkiu rætter, m. (vide OGL.) Præf. Kg. 6: pr. var l., Æ. 3: pr. mæp l. skal man land byggia, Præf. sum l. æru, Kyrkiu skruper, m. i. q. skruper. Kk. Kk. 1: 2. fram um l. æru, Kk. 15: 2. at laghum, p. 8: pr. Cfr. Bonda-, Landslagh 1. 2) ed: iuramentum. væri sik mæp laghum ökis sva l. sum bot, M. 18. ganga l. sin, p. 7: 2. fylla l., M. 11. vip laghum taka, M. 2: 1. Cfr. Landslagh 2.

> Lagha, adj. indecl. laga, laglig: legitimus. Vide Garper, Gæf, Gæld, Hæfp, Kar, Köp, Lösn, Tak.

> Lagha balker, m. lagbalk: liber v. sectio codicis iuris. Præf. not. 12. *5

> Lagha lös, adj. laglös: legibus solutus, legum negligens. agha lös ok lagha (sc. lös), Præf. *1 (laghlös)

> Laghbiupa, v. a. lagligen erbjuda: legitime offerre. D. 2.

> Laghbok, f. lagbok: codex iuris. halsingalanda l., Præf.

> Laghbundin, adj. lagligen bunden: legitime vinctus. M. 28: 1.

> Laghkallaper, adj. lagligen kallad: legitime vocatus. -lat ping, vide ping. *3

> Laghlika, adv. lagligen: legitime. Æ. 2: pr; M. 12, 32: pr. &c. Cfr. Ulaghlika. *

> Laghliker (lakliker), adj. laglig: legitimus. V. 6: r. *5

Laghlysa, v. a. (vide ÖGL.) M. 36. *

Laghmaper, laghman, m. domare, svarande mot den så kallade domaren i Upland och de öfriga Svealandskapen: iudex, iis par, qui in Uplandia ceterisque septemtrionalis Sueciae provinciis nomine domari insigniebantur. Kk. 19: 3, 5; **b**. 1: pr; 9: pr; 11. -ns domber, Kk. 20.

Lagh slit, n. tredska af den som blifvit förordnad i nämnd, och ej vill värja eller fälla: contumacia eius, qui, ad nemdam advocatus, reum neque condemnare vult nec absolvere. böte -tit, Kg. 6: 1. *4

Lagh sökia, v. a. (vide OGL) D. 14: *4

Laghvarnaper (laghværnaper), m. laglig omvårdnad och ansvarighet: legitima cura &c. (cfr. UplL. v. varpnaper 1.) þa ær han i l. hælsingia, Kg. 10.

Laghvinna, v. a. (vide UplL) -nas til sak sinna, M. 33. -vunnen til valdsgærnungar, Kg. 3: 2. *

Laghpinga, v. a. (vide VML) bolfasta mæn skal man l., M. 17. *5

Land, n. 1) land, jord: terra, solum.)(vatn, V. 14: 2. fore -di sinu, a annars -di, yvir sin l., V. 14: 1; 15, 18: pr. mæp lagh skal man l. byggia, Præf. sva skiptis -dum tvæggia konunga mællum, p. 15. Cfr. Spannaland. 2) land, landskap: provincia. Kg. 7, 8, 11: pr; p. 1: 1; 14: pr. -dsins bok, vide Bok. -da mællum, p. 7: 1. Cfr. In-, Utlændis; Utlændsker. *

Landamæri, n. (vide VGL) p. ind. 15. *5

Lands bok, f. i. q. landsins bok (vide Bok). væpia sik undir sina l., Kk. 19:3.

Landslagh, n. pl. 1) (vide UplL. sub 1.) mæp -ghum, Kk. 21: pr. æptir -ghum, Kk. 21: 4, 5; Kg. 9: 2; Æ. 16: 1; D. 14: 1. æptir -ghum hælsingia, Kg. 6: pr. not. 97. 2) ed: iuramentum. væri sik mæp -ghum, M. 31: pr. *

Landsmæn, m. pl. landskapets inbyggare: provinciae incolae. Kk. 15: 2; V. 18: 2. *5

Lands ping, n. landsting, ting för hela landskapet: conventus iudicialis provinciae. p. 6: pr. Universae veteri Helsingiae unum conventum iudicialem non potuisse communem esse, manifestum est; constat quoque duas principales partes Helsingiae proprie sic dictae (vide Sundap, in ind. n. pr.) quamque suum habuisse "placitum commune, quod fieri soluit annis singulis in alyr apud sudherale, in sundædh vero apud högh;" Medelpadiam quoque tale placitum habuisse "apud husaby parochiae silanger," ac An-

germanniam denique "apud kuta" (cfr. Kutuby in ind. n. pr.). Vide tria illa diplomata de anno 1314, quae leguntur apud HILDEBRAND, Dipl. Suec. III. sub n:is 1957, 1959 et 1962. *4

Landværn, f. landets försvar: defensio provinciae.)(utroper, Kg. 8. H. v. respicit incolas borealis provinciae partis (uma &c.), qui non fecerunt expeditiones navales, sed tantum debuerunt intra fines provinciae terram suam defendere (væria land sit hema, Kg. 7.).

Langer, adj. lång: longus. V. 15. æptir ysmæ fæmtan vikna -gum, p. 15. *

Langt (lankt), adv. långt: longe. styltings rast l., V. 15. længra, compar. Æ. 11. *5

Lani, m. förstuga: vestibulum. M. 6: 2. Ita recte, ut videtur, h. v. explicat Ih., adferens Dalecarlos locum ante caulae introitum nomine *lana* appellare. Locc. et Ver. miro errore confundunt h. v. cum voce *lana*, quae denotat genus quoddam retis piscatorii (vide ÖGL).

Las, m. lås: sera. lasa, perperam pro laka (vide UplL. v. laker), Kk. 2: 2. *

Las, n. lass: vehes. Kk. 1: 2. Cfr. Afrapa-, Störa las. *

Laster, m. last, fel: vitium. Kp. 3. l. æller lyti, allitt. M. 9: 1; 14: pr. *5

Lat, n. förlust: iactura. Vide Liflat. *3 Lata, v. a. 1) lemna, sätta: tradere, ponere. l. iorþ fala, J. 1. fiæl fore öghun l., V. 6: pr. l. landboa bort af iorþ, d. ä. skilja honom från jorden: colonum de fundo depellere. J. 5. Cfr. Bort., Up lata. 2) mista: perdere. Vide Bloplæti. 3) v. aux. låta (ske), tillåta: sinere (ut fiat). l. æptir sik væra, l. qvært standa, Kk. 5: 1; V. 11: pr. *

Lax, m. lax: salmo. Kk. 7.

Laxa fiske, f. laxfiske: aqua ubi capiuntur salmones. V. 14: 3.

Luxa garper, m. stängsel som bygges i åar för att fånga lax: saepimentum salmonum capiendorum caussa in flumine exstructum. V. 14: 3.

Laxa næt, n. laxnät: rete salmonibus in flumine positum. V. 14: 3.

Lapa, f. lada: horreum. Vide Halm-, Hö-, Kornlapa. *

Lefs suvl, n. (vide ÖGL.) Vide Lever. *5

Legha, f. 1) lega, hyra (kontrakt): locatio conductio (rerum). lof æller l., V. 7. 2) lega, lön: merces (qua conducuntur operae). *pæn sum legho giver*, d. ä. som lönar klockaren: is qui mercedem aedituo solvit. Kk. 6: pr. *

Leghia, v. a. lega, hyra (annans ting): conducere (rem). l. hæst af manni, Kp. 4. þæn sum leght haver, V. 7. *

Leghudrænger (leghædrænger), m. legodräng: mercenarius. Kk. 10. *

Leghu hion (leghæ hion), n. pl. (vidð VGL) M. 37: 1. *4

Leghu kuna (legha kuna), f. legoqvinna: ancilla mercenaria. Kk. 10. *5

Leghu ruf, n. (vide UplL.) V.ind. 10. *5 Leta, v. a. 1) leta, söka: quaerere. *l.* sik i frip, söka att få frid: pacem sibi quaerere. Kg. 6: 2. 2) undersöka: inquirere. Kk. 15: 1. *

Lever, m. brödkaka, lef: placenta panis. l. ok lefs suvl, allitt. Kk. 6: 1. l. brößs, Kk. 10. niu v. pre levar bröß, Kk. 8, 9. *5

Lep, f. 1) väg: via. almanna l. (cfr. UplL.), V. 14: 1. innan v. utan almanna l., M. 37: pr. 2) sätt: modus. Vide Samalep. *

Lepa, v. a. leda, föra: ducere, ferre. l. annan til stok, M. 15: 1. leper æptir ysmæ &c., i. e. via limitaris ducit secundum &c. p. 15. Cfr. Inlepsn.

Leper (n. let v. lett), adj. led, ledsam: molestus, odiosus. havi v. ærvi sva let sum liuft, Æ. 14: 3; p. 4: 3. *4

Lepunger, m. (vide UplL. sub 1.) Kg. 7. *5 Lepungslami, m. (vide UplL.) Præf. not. 12; Kg. 7.)(skatter, Kg. 7. *5

Lepungs mali, m. i. q. lepungslami. Kg. 7. not. 32, ubi tamen incertum est anne legendum sit ledhungs lama.

Liflat, n. lifvets förlust: vitae amissio. varpa sarum fore -ti, i. e. si vulnera mortem homini adferant. M. 10. *1

Liftapilse,? i.q. liflat. Præf.

Lifvakn, n. (Isl. hlifdarvopn, a hlif, scutum, ut et alia arma protectoria; hlifd, tutela, BH.) försvarsvapen, skyddsvapen: arma, quibus corpus tegitur.)(hugvakn, Æ. 14: 2. coll. [D. 14: 2. Cfr. Folkvakn.

Liggia, v. n. 1) ligga: iacere. l. i vapa gældum, M. 4:1. l. i fullum gældum, de pecore occiso vel vulnerato, M. 1:4. l. ogilder, vide Ogilder. vægher -ger til kyrkiu, V. 18: pr. 2) l. til, tillhöra: pertinere. pæt pær til (sc. til pæssara bya) -ger, Kg. 11:1. Cfr. Til lagh. 3) v. a. i. q. lighra. lata l. sik (cfr. Isl. liggia konu v. med konu, BH.), Æ. 14: pr. *

Lighra, v. a. lägra: stuprare. Æ. 14: pr. not. 43. *5

Likami, m. lekamen, kropp: corpus. Vide *Gupslikami.* *5

Limber (dat. limmæ pro -mi), m. lem: membrum. M. 15: 1. *5

Lita (lyta), v. a. nöja sig: contentum esse. l. at, V. 24: 3. *

Liter, m. (Isl. litr) färg, prov. lit, let, hvaraf lita, letta, färga, rödlett &c.: color. Vide Tvæliter.

Litil, adj. liten: parvus. Vide Gang dagher. *

Liva (leva), v. n. lefva: vivere. Præf.; Kk. 10; J. 17. *

Liusa, vide Lysa.

Liustra (-stræ pro -stru), f. (vide UplL) V. 14: 3. *5

Liuver, adj. ljuf, behaglig: dulcis, iucundus. Vide Leper. *4

Lip, n. (vide UplL) kyrkiugarps l.,

Digitized by Google

kyrkogårdsport: ostium v. introitus coemeterii. Kk. 21: 2. *

Lip, f. (Isl. hlid) sidan af ett berg: latus montis declive. Vide A-, Sio lip.

Lof, n. lof, tillåtelse: venia. Vide Legha 1; O-, Orlof; Olovandis. *5(luf)

Lokka, v. a. locka: pellicere. l. mö af garpi, Æ. 14: pr. *5

Lom, f. (Isl. *hlömm*, fustis, fustigatio, BH.) slag, stryk: percussio, verber. Kk. 17: pr.

Lom sak, f. i. q. lom. Kk. 17:pr. not.7. Locc. vertit: "si quae res occultetur, ut lomhörd dicitur surdaster, cuius auribus sermo non satis percipitur;" illam vero explicationem reiicit Ih., qui credit l. "esse a lämja, membrum confringere, unde lam debilis, ut sensus sit, si cui membrum aliquod laesum fuerit;" quae sententia si cui placeat, conferri potest v. låmahugg, qua, teste Ih. (in Dial. Lex.) apud Medelpados denotatur "contusio membrorum s. ictus violentus ab alio factus."

Lotlös, vide Lutlös.

Luin, adj. (Isl. lúinn) trött: fessus. böte l., i. e. is qui non potest iuramento se defendere. [D. 5, ubi tamen h. v. forte scripturae mendo debetur.

Lum, n. i. q. bo, nisi lumminu, Kg. 6: pr., mendo scripturae tribuendum sit, et bono legendum.

Lund, f. sätt: modus. Vide Sama inferior, minor. Vide Högher 2. lund. * Lækæris fæ, n. i. q. lækirs gæ

Luter, m. del, andel: pars, portio. UplL.). M. 12. Æ. 12: pr; M. 37: 1; V. 18: pr. * *Lændastaf*

Lutlös, lotlös, adj. opartisk, som ingen del har i saken hvarom fråga är: expers, ad quem res, de qua agitur, nulla ex parte adtinet. -sir mæn, Kk. 14; M. 19; V. 6: 1; 8: 1; [D. 7: 3.

Lykil, m. nyckel: clavis. pæn sum lykla bær, M. 31: 2. Cfr. Huslykil. *4

Lykta (lökta), v. a. lykta, sluta: finire. Kk. 21: 5; J. 16; V. 24: 3. *5 Lykta, f. stängsel: claustrum. -tær up lata, V. 13: 1, ubi -tær pro -tur scriptum est, nisi forte potius dicendum sit -tur pro -tir scriptum esse, ibid. not. 58, ut adeo lyktir ad nominativum sing. lykt sit referendum. Huc forte pertineret v. lyktum, V. 19: pr. not. 69, quam tamen corruptam esse manifestum est.

Lysa, liusa, v. a. (vide UplL.) Kk. 15: 1. Cfr. Laghlysa. *

Lysta, v. a. slå: ferire. arf af strængi lustin, d. ä. afskjuten: sagitta arcu excussa. Kg. 10. not. 74. *1

Lyti, n. (vide ÖGL) laster æller l., allitt. M. 9: 1 (ubi cod. B vitio forte typographico habet *lysti*); 14: pr. *5(*liute*)

Lytter, adj. (vide OGL) M. 1: 3. *2 Læggia, v. a. 1) lägga: ponere, collocare. l. arf i skoghi, vide Arf. l. iorþ ok goþs mans undir kronuna, M. 24. lof til l., veniam dare. J. 1. Cfr. Af-, Ater-, Niþer-, Saman læggia; Nætia lagh. 2) inlägga: deponere. l. pænninga (forte addendum: in til mans), J. 13: 1. cfr. mot. 88. 3) i. q. ater læggia. -ger (forte addendum ater) tu spannaland, J. 11: 1. cfr. not. 66. 4) (vide UplL sub 2.) Vide Fore læggia. 5) sticka: pungendo vulnerare. Vide Knifslagh. *

Lægherstaper, m. (vide VGL sub 2.) Kk. 8. *3

Læghri, adj. compar. lägre, ringare: inferior, minor. Vide *Högher 2.* *5

Lækæris fæ, n. i. q. *lækirs gæf* (vide UplL.). M. 12.

Lændastaper, m. landningsställe: "statio, ad quam cymba appellitur." An haec explicatio, quam dederunt Locc., Ver. et Ih., vera sit, dubium mihi quidem videtur; aliam vero in eius locum substituere non possum. M. 6: 2.

Længi, adv. länge: diu. længer, compar. V. 23: 1. *

Lænsman, m. länsman, en konungens tjenstman inom hvart skeppslag: subpraefectus v. exactor regius, in quaque regione skiplagh dicta. p. 3, 4: pr, 1; 6: pr. *

Lærept, n. lärft: pannus linteus. fæm marker i -te, tiu marker l., d. ä. så mycket lärft som svarar emot fem eller tio markers värde, då sannolikt en aln lärft svarade emot en örtug: pannus linteus pretio quinque vel decem marcas aequiparans, quaque, ut videtur, ulna ortuga aestimata (cfr. Alin 2.). Kg. 7. *5

Löpa, 1) v. n. löpa, springa: currere. *l. at manni*, hostili impetu in aliquem incurrere. Kg. 10. Cfr. Forlöpa. 2) v. a. drifva up (djur i jagt): excitare (feram e latibulo). *l. ælgh (af vinterstapu)*, V. 8: pr, 1.

Löpt, f. (a löpa 2) upjagande: agitatio (ferae). dela um l., skupa l., d. ä. hvem som updrifvit och jagat djuret: litigare v. inquirere de agitatione ferae, i. e. quis feram excitaverit et persecutus sit. V. S: 1.

Lös, adj. 1) lös: solutus, liber.)(tæpter æller hæfter, de pecore, V. 23: pr. slippa l., M. 2: 1. 2) i. q. löskia. Kp. 7, ubi tamen l. man appellatur is, qui in tuguriolo quidem habitat, sed instrumentis rusticis caret, ut non possit advenientes mendicos ad alios provehere. 3) (vide ÖGL sub 2.) Vide Agha-, Heperlös &c. *

Lösa, v. a. 1) lösa, lossa: solvere, dissolvere. *l. ben ur sari*, M. 9: 1. arf af strængi löst, nisi pro löst legendum sit lustin (cfr. Lysta). Kg. 10. 2) lösa med penningar: pecunia redimere. a) lösa från straff: a supplicio redimere. *l.* sik vip malseghandan, M. 16. *l. piuf* mæp sæx markum, M. 28: pr. b) lösa pant: pignus redimere. Kp. 5. Cfr. Ater lösa. *

Löskia, adj. indecl. (vide ÖGL sub 2.) l. man)(bolfaster, M. 17. *5 (lösker) Lösn, f. 1) (vide UplL. sub a.) M. 34:1. lagha l., ibid. pr. 2) (vide UplL sub b.) M. 35, 36. — H. v. in cod. A ubique scribitur löns v. lööns. *

Lösöra, m. pl. lösören: res mobiles. Kk. 14. *

Lösöra panter, m. lös pant: res mobilis pignerata.)(iorpa panter, Kp. 5.

М.

Mal, n. 1) tal: loquela, sermo. Vide Giptamal. 2) (vide VGL. sub 2.) Æ. 16; p. 6: pr; 10: pr; 11. at osættu mali, Kg. 9: 2. Cfr. Hor-, Iarnbyrpa-, Manhælghis-, Næmpdar-, Vitnis mal. 3) (vide VML. sub 3.) Vide Saramal. *

Mali, m. afgift: pensio. göra m. (cfr. UplL. sub 1.), Kk. 6: 1. Cfr. Hiona-, Lepungs-, Offer-, Smör mali. *

Malsatti (malatti, Æ. 16: 1.), m. (ab æyha, impf. atti) i. q. malseyhandi. Æ. 16: 1; M. 1: 3; 21, 28: pr; V. 14: 3; D. 13: 1.)(konunger et allir mæn, Kk. 15: pr; Æ. 14: pr; M. 6: 2; V. 14: 3. not. 04.)(konungs lænsman et skiplaghit, M. 23.)(allir mæn, Kk. 21: 4.)(kyrkia et biskuper, Kk. 15: 1. not. 80.

Malseghandi, m. målsegande: privatus actor. Kk. 19:5; M. 16, 38.)(konunger et allir mæn, Æ. 14: pr. not. 36; V. 20.)(lænsman, p. 3: 1.)(allir mæn, p. 14: 1. rætter m., M. 17. *

Man (maper, M. 9: pr.), m. 1) menniska: homo. allir mæn, a) alla: omnes. p. 10: 1. b) alla som bo inom skeppslaget: omnes regionis skiplagh dictae incolae; vide Mulsatti, Malseghandi. til fiærþa mans, d. ä. fjerde led: usque ad quartum consanguinitatis gradum. M. 38. mæp lagh skal m. land byggia, m. skal pem uptaka, m. ma fanga, m. skal laghþinga, Præf.; M. 17. Cfr. Almannu, Almænnunger; Fioper-, þræmænningi. 2) man: vir. siæx v. tolf mæn, vide Siæx, Tolf. 3) (gift) man: maritus. Vide Apuls man. 4) tjenstman, tjenare: minister. konungs m., i. e. lænsman, Kg. 6: 1; Æ. 16: 1; D. 4: 1; 14: 3, 4. biskups m., Kk. 16: pr. not. 94. Cfr. Lænsman. * (maper)

Manaper, m. månad: mensis. -pa dagher, mot, vide Dagher 3, Mot. Cfr. Senapa manaper. *

Mangarper, m. mangård, gård der menniskor bo: villa, habitatio hominum.)(*kyrkingarper*, Kk. 21: 2. not. 91, ubi sermo est de habitatione sacerdotis.

Mangæld, n. i. q. mans böter. M. ind. 38.

Manhælghi, n. (vide ÖGL.) -ghis (manhæliæs) balker, Æ. 2: 1; M. rubr. *

Manhælghis mal, n. (vide ÖGL) M. 38. *3

Mans böter, f. pl. (vide SML) halva m., M. 15: 1. *4 (mans bot)

Mark, f. 1) mark (vigt): marca librata. m. smör, Kk. 8-10. siu-ker (sc. silfs) væghnar æller sva mykit þe gælda, sju marker silfver i vigt, eller deras värde i gångbart mynt: septem marcae argenti, vel earum pretium, vulgari moneta expressum. M. 38. cfr. Bergens gamle Bylov, ed. G. FOUGNER-LUNDH, pag. 103. 2) mark penningar: marca monetalis. Kk. 2:1. &c. fæm-ker i lærepte, tiu-ker lærept, vide Lærept. Cfr. Bot-, Half mark. *

Marka, v. a. märka: signare, notare. Vide *Af marka*. *3

Marki, vide Mærki.

Mater, m. mat: cibus. hindrar han m. æller möpa, allitt., hindrar honom (behofvet att få) mat (d. ä. hunger) eller trötthet: "si eum impediat cibus (h. e. inedia) vel lassitudo;" ut haec recte, ut videtur, explicat Ih. (Gloss. v. möda); nisi forte pro mater legendum sit maper, sicut cod. A hoc loco pro mater habet nokor. V. 8: 1. not. 13. * Matskot, n. (vide VGL.) Kk. 10. *5 Men eper, m. mened: periurium. Kk. 19: pr. *2

Mere, adj. större: maior. V. 18: 2. mera ran, minnung, M. 18; J. 14: 1. *

Mikiæls mæssa, f. (vide VGL.) p. 8: pr; 14: pr. *

Minne, adj. mindre: minor. m. ran, eper, M. 18; [). 7: 1; 8: pr. minna, n. absolute, mindre: minus. Kk. 14; M. 18, 20, 21, 28: pr. pripiunginum m., vide [pripiunger. at minstu, åtminstone: minimum, saltem. Kk. 9. *

Minnung (minung, minning; minungi, J. 17.), f. 1) minne: memoria. Vide Minnunga mæn. 2) gammal besittning af jord: antiqua possessio fundi. J. 14: 1; V. 12, 13: 3. 3) bevisning om sådan besittning: probatio talis possessionis. fæsta m. a iorp, J. 17. ganga m., J. 16. falla at m., J. 14: 1.

Minnunga mæn, minninga mæn, m. pl. gamle män, som minnas hvad som för längre tid tillbaka händt: viri seniores, pristinarum rerum memores. J. 14: 1; 16. viti þæt (tve) m., Kk. 7, 14; V. 12.

Minska, v. a. förminska: minuere. -as)(væxa, M. 6: 2. Cfr. Bætra 1. *4

Mista, v. a. mista: perdere, amittere. m. kyrkiu ok kötatu, vide Kötata. pæn sin haver mist, M. 6: pr. *

Mipalhaghi, m. mellanhage, instängd betesmark, som ej är längst bort belägen: pascuum consaeptum medium, i. e. minus remotum. M. 6: 2.

Miper, adj. (vide VGL) um mipian dagh, V. 15. *4

Miplungu man, vide Mæplungu man. Mold, f. mull: pulvis, humus. Inde

Moldran, n. inkräktning af annans jord: alieni soli occupatio. V. 3.

Moner, m. (vide VGL sub 1.) fiæts m. i akri, d. ä. en jordremsa af en fots bredd: segmentum agri pedem latum. V. 3. *3 (muner)

Mordari, m. (vide VGL.) M. 7: pr. *4 (morpare)

Mot, n. möte: occursus. um manapa m., i manapa mote (cfr. UpIL), Kk. 8; M. 29. — Inde mot, motæ (abiecta præp. a v. i), præp. a) emot: contra. væpia m. dome v. laghmanni, p. 3: 1; 11. pær sighia næi m., Kg. 11: pr. b) emot (tid): ante, prope (tempus). m. iulum &c. p. 8: pr. *

Musa, f. harnesk: lorica. Vide Brynia. *4 (muza)

Mæla, v. a. säga: dicere. sva ær mælt, i. e. sancitum est. Kg. 10. *5

Mællum (mallom), præp. c. gen. emellan: inter. bya m., V. 12, 14: 1. landa m., vide Land. handa m., vide Hand. pings m., vide Ping. m. sin, Æ. 16: 1. sinæ m., M. 9: 1; J. 8: pr. sinæ i m., Kg. 11: pr. pera i m., V. 12. *

Mærki (marki, mærkiæ), n. rámärke: limes. V. 1, 3, 11: pr; 12, 13: 3. Cfr. Skogha-, Skogs-, Sten-, Træ mærki. *4

Mærkia, v. a. utmärka, utstaka: designare. m. tækt, V. 15. Cfr. Af-, Ut mærkia. *5

Mæssa, f. högtid: festum. Vide Botulfs-, Mikiæls-, Pætars mæssa. *

Mæssu fall, n. (vide ÖGL.) Kk. 13: pr. *4

Mæstare, m. mästare, lärare: magister, doctor. Præf. Magister ille, cuius verba hoc loco citantur, forte est rex SALOMO, inter cuius proverbia plura sunt (ex. c. cap. 15: 10, 32; 29: 1.), quae huc referri possunt.

Mæta, v. a. 1) värdera: aestimare, taxare. M. 1: 4; V. 5: pr. 2) (vide ÖGL sub 2.) m. fore manni, p. 4: 2. m. ut sak mans, ibid. pr. *

Mætsmæn (mæpzmæn), m. pl. mätismän, värderingsmän: aestimatores. æftir -manna orpum, V. 4, 5: pr. *5 Mæþan, conj. 1) medan: dum. Æ. 2: 1; 13: 8. &c. 2) då, emedan: cum, quia. Kk. 18: 1. 3) adv. emedlertid, under tiden, prov. medan: interea. V. 8: 1.

Mæplungu man (miplungu man), m. (a mæplunga, Isl. midlúngr, mediocritas, midlúngs-madr, homo mediocris; nisi forte mæp- v. miplungu manni scriptum sit pro -gum manni, ut -ger sit adj., mediocris) en menniska af medelmåttig eller vanlig storlek: homo mediocris staturae. V. 5: pr.

Mæpsumar (dat. -mbry pro-mbri), m. (vide VGL) (p. 8: pr. *3 (mipsumar)

Mölnæstaper (-stap; pro mölnustaper), m. (vide VGL.) V. 17: pr. *4 (mylnustaper)

Möpa, f. trötthet: lassitudo. Vide Mater.

Möpa, v. a. göra möda eller omak: molestiam adferre. V. 8: 1.

N.

Nagranni, m. (vide UplL.) -nar)(grannar, Kk. 12: 2; V. 6: 1. *5

Nakur, pron. någon: aliquis. Kk.6:3. *4 (nokor)

Nar, conj. när, då: quando, cum. Æ. 16: 1. *

Nat, f. 1) natt: nox. Vide Vinter nat. 2) dygn: dies civilis, dies cum nocte. Kk. 12: 1; M. 29. not. 91; Kp. 3; V. 1. &c. Cfr. Siunæter. *

Naper, f. pl. lugn, ro: quies. himerikis n., Præf.; Kg. 11: 1. *5

Niper fælla, v. a. försumma: negligere. n. garp (cfr. SML), J. 11: 2. *5

Niper læggia, v. a. 1) nedlägga: deponere, deiicere. læggi niper (sc. hus), tage ned huset (utan att förderfva det): destruat (non tamen omnino disperdat) aedificium. V. 2. 2) nedlägga, försumma: deponere, negligere. syslu n., M. 37: 1. *4

Digitized by Google

Nipri, adj. nedre: inferior. Vide Holl. tva bönder, Kk. 2: 1. n. pre mæn, M.

Nor,? sund, prov. nor: fretum. smasund ok n., V. 14: 1. Ver., quem sequitur Ih., vertit: "fretum angustum quod non congelatur."

Norpan, adv. i norr: a septemtrione. *pær n. fore*, Kg. 7. *for östan ok n.*, på nordöstra sidan: versus orientem et septemtrionem. [D. 15. .*4

Not, f. not: verriculum.)(n a t, V. 14: 3. dragha n., ibid. §. 4. *4

Nota dræt, f.? (vide UplL))(nætia lagh, V. 14: 1. *4

Nyr, adj. ny: novus. J. 5. *af nyæ* (pro *nyu*), V. 15. *5

Nyt, f. bruk: usus. M. 36. *4

Nyta, v. a. njuta: frui. Præf. *4 (niuta)

Nytakin, adj. nyligen uptagen eller anlagd (om by): recens conditus (de pago). V. 18: pr. *2

Næfsa, v. a. näpsa, straffa: punire. Præf. *4 (næpsa)

Næller, ? pl. näslor, prov. nällor: urtica. Præf.

Næmpd, f. (vide VGL.) tolf manna n., Æ. 16: pr. not. 82. næmpna n., Æ. 16: 1. göra n., Kg. 6: 1; Æ. 16: 1. n. vær v. fællir, Kg. 6: 1; Æ. 16: pr; p. 6: pr. n. skal sværia, Æ. 16: 1. n. delar mællum sin, ibid. Saepe verbis tolf mæn notatur nemda; vide Tolf. Exempla occurrunt nemdae sex virorum, M. 5: pr; V. 17: 1; vel quattuor, Kk. 2: 1, 2; 7, 14; vel trium, Kk. 14; vel duorum, M. 13. *

Næmdaman, m. (vide OGL.) Æ. 16: 1.*

Næmpdar mal, n. mål, till hvars undersökande nämnd förordnas: caussa, ad quam inquirendam nominatur nemda. Æ. 16: 1.

Næmpna (næfvna, p. 1: pr.), v. a. 1) nämna, namngifva: nominare. n. man barnafaper, p. 12. 2) utnämna, förordna: designare, eligere. n. tva præsti ok

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

tva bönder, Kk. 2: 1. n. pre mæn, M. 31: 3. n. mæn til skiptis, M. 19. n. sæx sanunda mæn hvar pera, Æ. 16: 1. n. næmpd, ibid. n., absolute (sc. næmpd), Kg. 6: 1.

Nær, adj. när: propinquus. Vide læmnær. *

Nær, adv. nära: prope. nærmer, næmer, compar. V. 1. et not. 28. *

Næsur, f. pl. (vide VGL) M. 15: 1. * Næsia varþer, m. (a næs, vide UplL) vakt, som i krigstider utsättes vid hafsstranden på utskjutande uddar: excubiae belli tempore in promontoriis constitutae. Kg. 9: pr.

Næt, n. nät: rete. V. 14: 3. Cfr. Laxa *4 næt. *5

Nætia lagh, n. näts utsättande i vattnet: retium positio in aquam.)(nota dræt, V. 14: 1.

Nöta, v. a. förtära: consumere. Vide Up nöta. *

Nöta hus, n. fähus: bovile. M. 6: 2. *2 (nöt hus)

Nöta hæptur, f. pl. inrättning, hvarigenom nötkreatur, då det går ute på marken, hindras att göra skada: instrumentum bovi pascenti adnexum, quo ille a damno dando impediatur. V. 6: pr.

Nöti, n. sällskap: societas. Vide Skipnöti. *4

Nöp, f. nöd, trångmål: necessitas, angustiae. V. 10. not. 37. *4 (nöd)

Nöpfall, n. nödfall: casus necessitatis. Kk. 11: 1.

Nöpsyn, f. 1) nödvändighet: necessitas. Kg. 11: pr. 2) olyckshändelse: infortunium, casus, a quo abest hominis culpa. Kp. 4. *4 (nöd syn)

0.

Obupin, adj. (vide SML.) p. 14: 4. *5 (ubudin)

Obygher, adj. obebygd; förekommer om sund eller ström, som ej är uptagen af fiskeverk: non occupatus aedificiis v. exstructis operibus; occurrit de freto vel flumine a saepimentis piscatoriis libero. V. 14: 1. *3

O bötter, o böter, adj. ogild, för hvilken ej bötes: pro quo nulla mulcta solvitur. vari v. liggi o., M. 4: pr, 3. *1 (u bötter)

Ofallin, adj. ej fälld eller försummad: non neglectus v. praetermissus. *epar standa ofalnir*, d. ä. anses ej vara försummade: iuramenta non censentur esse praetermissa. [D. 8: pr. not. 6.

Offer mali, m. i. q. offer (vide VGL). Kk. 10.

Offra, v. a. (vide VGL.) Kk. 10. *

Ofværka böter, f. pl. böter för våldsgerning: mulcta violentae actionis. Kk. 21: 4.

Oför, adj. oför, obrukbar (till arbete, om kreatur): debilis, inhabilis operibus faciendis (de pecore). M. 1:4; V. 23: 1. *5

Ogilder, adj. 1) ogild, ej gällande: irritus. væri (sc. eper) o., p. 8: 2. 2) (vide UpIL. sub 4.) V. 6: pr; p. 4: 1. liggia o., a) egentligen om en dräpen: proprie de occiso (homine vel pecore); M. 30; V. 6: 1; b) äfven om den som får annan skada: quoque de eo, qui alio modo laeditur. M. 1: 4.

Ogipter, adj. ogift: innuptus. Kk. 6: 1. * (ugipter)

Oklandaper (n. -dit pro -dat), adj. (vide VGL) oqvipat ok -at, allitt. V. 16: pr. oklutrat ok -at, ibid. not. 17. * (uklandaper)

Oklutraper, adj. i. q. oklandaper, q. vide. *5

Olof, n. ej gifven tillåtelse: venia non data. *mæp* v. *i olovi*, V. 11: 1; 13: 1.

Olovandis, adv. olofvandes: non data venia. V. 14: pr. * Omaghi, m. (Isl. ómagi) i. q. ovormaghi. M. ind. 28.

Opta, adv. ofta: saepe. Kp. 6. optara, compar. Æ. 16: pr. *

Oqvipaper, adj. opåtald: irreprehensus, non contradictus. Vide Oklandaper. Nisi forte corrupta sit h. v., pro oqvæpaper scripta esse videtur, a qvæpa, dicere.

Or, præp. ur, från: ex. þ. 15. * (ur) Orka, v. a. c. dat. orka, förmå: posse (facere). þæt (sc. barn) sum -ar, J. 3. o. botum, M. 15: 1. o. (lysninga) vitnum, M. 17, 35. *

Orlof, n. tillåtelse: venia. p. 14: 3. *4 Orp, n. ord: verbum. M. 7: pr. Cfr. Mætsmæn, pokka orp. *

Ospilter, adj. (vide VGL) sighi til at -tu, d. ä. utan att låta säden eller höet förstöras: fruge foenoque non perdito. V. 11: pr. husi at -tu, utan att förderfva huset: non disperdito aedificio. V. 2. *4

Osætter, adj. ej förlikt eller bilagd: non compositus. at -tu mali, Kg. 9: 2.

Ovighper (n. ovikt), adj. (vide ÖGL) -kt lik, Kk. 12: 1. *

Ovormaghi, m. öfvermage, den som ej fyllt tolf år: pupillus, impuber, qui nondum excessit duodecim annos. Æ. 7: 1; V. 16: pr. o. pæn minna ær æn tolf ara, M. 21. coll. Æ. 1: 4. Conferantur tamen verba e iure Upl. transscripta: o. pæn minna ær æn fæmtan ara, Kk. 19: 1. Cfr. Omaghi. *

Opunsdagher (pro opinsdagher), m. onsdag: dies Mercurii. Æ. 16: pr. *4

O öker, adj. (ab öker, iugum, biga) oförmögen att draga plog eller vagn: qui ob debilitatem non potest trahere aratrum vel currum. M. 1: 4. not. 56.

P.

Panter, m. pant: pignus. Vide Iorpa-, Lösöra panter. *5 Pantsætia (pansætia), v. a. pantsätta: oppignerare. J. 9. *3

Profaster, provaster (gen. -sta), m. kontraktsprost: praepositus territorialis. Kk. 2: 1; 3, 18: pr; 19: 3; Æ. 13: 3. p. giver manni sak, gör man sakan, Kk. 15: 2; 16: pr. *5

Præsta garper, præstgarper, m. i. q. kyrkiu bol. Kk. 21: 2, 4.

Præsta stuva, f. prestens stuga: aedes in qua habitat sacerdos. Kk. 21: 2.

Pröva, v. a. undersöka: inquirere. V. 13: 3. *1

Pund, n. pund: pondo. Vide Sildapund. *5

Pænninger (pænnunger, pænunger), m. 1) pl. (lös) egendom: bona (mobilia). Kk. 19: pr; Æ.6: pr; 14:3; J.3. -gar væxa manni, J.3. 2) pl. penningar: pecunia. Præf.; M. 28: pr; J.9; Kp.6; [D.2, 11. for korn æller apra -ga, J.9. konungs -gar, i. e. vectigalia regi adferenda. Kg. 11: pr. 3) (vide UpIL. sub 3.) Kk. 6: 1; 10. &c. hvar siætti p., M. 35. *

Pætars mæssa (pæpurs mæssa), f. (vide ÖGL) þ. 14: pr. *4

Q.

Qvarna bygning, f. qvarnbyggning: exstructio molinae. V. 17: 1.

Qvarstapa, vide Qværstapa.

Qvighandi, n. (vide UplL.) V. 18:3. Scribitur perperam qvindæ, i. e. sexus muliebris, feminae (cfr. VGL.), ibid. not. 58. *4

Qvikker, adj. lefvande: vivus. Kk. 5: 1; M. 20, 32: 1; D. 4: 3. *

Qvik tiund, f. qvicktionde: decimae pecorum. Kk. 7. *

Qvinna, f. qvinna: femina. In g. pl. occurrit -næ, Æ. 1: 1; 12: 2; M. ind. 32; in g. sing. Æ. 1: 3; in dat. s. vero -ne, Kk. 15: 2. *5

Qvinnabænker, m. qvinnobänk, en sum byggia vil, V.4.

bänk för qvinnorna längst inne i rummet: scamnum feminarum, in interiori cubiculi parte. M. 6: 2.

Qvælder, m. qväll, afton: vespera. Kp. 7. *4

Qvælia, v. a. (vide ÖGL sub 1.) q. man, M. 4:6; 28:2. *

Qvær, qvar, adj. qvar: reses, quietus. lata -rt standa, sc. segetem vel foenum demessum. V. 11: pr. Cfr. Sitia. * (qvar)

Qværstaþa, qvarstaþa (-þi, pro -þu), f. (vide UplL) mal stande i q. (cfr. UplL), Kk. 19: 3; f. 11. *5 (qvarstada)

R.

Ran, n. 1) rån: rapina. M. 17, 18, 20. not. 32; D. 10: pr. Cfr. *Moldran*. 2) (vide ÖGL sub 2.) Æ. 2: 1. *kuna varþer rani takin*, ibid. *

Ransakan, f. i. q. ransak (vide VGL). ganga i r., M. 31: 3. *4

Rantakin, adj. våldtagen: vi stuprata. Æ. 2: 1. not. 48. *4

Rast, f. (vide VGL. et ÖGL.) Vide Styltings rast. *2 (rost)

Rap, n. 1) råd, tillstyrkande: consilium, suasio. mæp frænda r., Æ. 7: 2. 2) råd, rådsförsamling: senatus. konung magnusa r., Æ. 16: pr. *

Rapa, v. a. c. dat. v. acc. 1) skaffa, föranstalta: parare. Kk. 6: 3. 2) råda öfver, disponera: praeesse, in potestate sua tenere. r. fæ sinu, fiskevatnum sinum, M. 1: pr; V. 14: pr. r. for barnum ok barna gops, Æ. 7: pr. 3) råda, vara rådande, hafva rätt att besluta i en sak: potestatem v. ius rei decidendae habere. r. giptamalum, Æ. 1: pr. rapi halvre næmpd, Kg. 6: 2. rapi pæn (sc. næmpd) æpti kærir, M. 5: pr. r. (fore) skript mans, M. 4: 6; 22. rapi pæt biskuper hvat &c. Æ. 16: 1. pæn a r. sum byggia vil, V. 4. Rapbani, m. (vide VGL.))(haldbani, M. 38. *5

Repskaper, m. redskap (att färdas): instrumenta (itineris faciendi). fa præsti v. præster far r. (antiggia mæp hæst æller bat), Kk. 12: pr. 1. *5

Riki, n. rike: regnum. Vide Himiriki. *4

Ringer, m. ring: annulus. V. 6: pr. *5 Rinna (præs. rinder), v. n. rinna: fluere. Æ. 6: pr. *

Riva (præs. rifwr v. riffur), v. a. 1) rifva: scindere. r. garþ, V. 9. r. not, d. ä. rubba, uptaga: verriculum loco movere v. ex aqua trahere. V. 14: 4. 2) uphäfva: rescindere. þæt sum river (sc. fæstning), Æ. 1: 3. * (ryva)

Roper, m. leding: expeditio navalis. Præf. not. 12. Cfr. Utroper. *5

Ruf, n. (vide ÖGL) Vide Leghu-, Værna ruf. *5

Rum, n. rum: locus, spatium. Vide Dropa rum. *4

Runir, f. pl. runor: litterae runicae. D. 15.

Ryma, 1) v. a. borttaga, flytta bort: removere. r. garþ (nisi pro r. legendum sit ryva), V. 9. taki up ok rymi, sc. opera in aqua exstructa. V. 14: 1. 2) v. n. fly: fugere. Kg. 6: 2. *5

Rypia, v. a. (vide ÖGL) r. pre dyssiær, vide Dys. r. almanna vægh, V. 18:1. r., absolute, J. 11:2. *4

Rypsl,? (vide UplL.) brænna r., V. 19: pr. *4

Ræka (impf. rak), v. a. (alias vræka; Isl. reka) vräka, drifva: agere. bort r., expellere. Æ. 6: 1. ut r., idem. Kp. 7. Cfr. Afrækt.

Ræna, v. a. 1) råna, med våld taga: rapere, vi capere. r. ena alin &c. M. 18. 2) röfva (person): spoliare. r. döpan man, M. 20. — Perperam vero r. scriptum est [p. ind. 2. *Rætlika*, adv. (vide VGL) V. 24: 3. not. 29; **b. 1: pr; 6: pr.** *

Rætter, m. 1) rätt, lag: ius. Æ. 16: pr. gußs r. ok þe hælghu kirkiu, Præf. not. 12. An huc referenda sit locutio: at stiltum rætti, Kk. 13: pr., decidere non possum; cfr. Stilter. Cfr. Kyrkiu rætter. 2) (vide ÖGL sub 2.) ængin ræt vilia göra, þ. 9: pr. biuþer han (sc. is qui excommunicatus est) ræt fore sik, Kk. 13: 1. 3) (vide UplL sub 3.) klokkara r., Kk. 6: 1. hiælpa manni til heþer ok r., Præf. 4) (vide UplL sub 6.) piuver standi ræt sin, M. 28: 2. Cfr. Epsöris rætter. * (ræter)

Rætter, adj. 1) rätt, rättvis: iustus. rættari domber, Kk. 19: 5. 2) rätt, laglig, verklig: iustus, verus. r. kyrkin vægher, malseghandi, stæmpnudagher, skatman, Kk. 12: 2; M. 17; Kp. 5; D. 14: pr. &c. * (ræter)

Ræver, m. räf: vulpes. V. 8: 2. not. 23. *5

Röna, v. a. (vide UplL) Vide Ut röna. *3

Röva, v. a. i. q. ræna 1. r. konu af manni, Æ. 2: pr. *3

S.

Sa, v. a. så, beså: seminare. sa iorp annars, V. 11: 1. *

Sak, f. 1) (vide ÖGL. sub 1.) giva manni v. kunu s. (for hor), Kk. 15: 2; Æ. 16: 1; [D. 4: 3; 6: 1. ægha s. at manni, [D. 3: 1. aghi siælver s. sina, ipse caussam agito. Æ. 2: 1. fara mæp rættum sakum, Kk. 15: 2. 2) böter: mulcta. mæta ut s. mans, [D. 4: pr. Cfr. Ensak.*

Saker, adj. skyldig till straff: poenae obnoxius. göra man sakan fram um lagh æru, poenam iniustam v. nimis gravem exigere. Kk. 15: 2.

Saklös, adj. 1) oskyldig: insons. M. 28: 2. 2) (vide VGL sub 2.) Kk. 19:5;

Digitized by Google

Kg. 6: 1; Æ. 16: 1; M. 31: pr; D. 2. &c. s. at botum, Kk. 15: pr. at -sæ (pro -su), J. 15; V. 2. 3) (vide UplL sub 3.) s. um lepungslama, Kg. 7. *

Saklöst, adv. (vide VGL.) M. 28: pr; J. 1. *

Sak sætia, v. a. stämma till ting: in ius vocare. s. annan, p. 5. coll. 3: 1.

Saksætning, f. stämning till ting: vocatio in ius. D. ind. 5.

Sala, f. försäljning: venditio. J. 15. *5

Sama lund, adv. sammalunda, på samma sätt: eodem modo, pariter. Kk. 7. *4 (samu lund)

Saman læggia, v. a. sammanlägga: coniungere. bolagh s., Æ. 7: 2. *5

Samdyghnis, adv. på samma dygn: eodem die (naturali). M. 35.

Sami, pron. samme: idem. Vide Sliker. *

Samulep, samalep, adv. likaledes, likaså: similiter. M. 10. böte s., d. ä. lika mycket: tantumdem. Kk. 12: pr; V. 19: pr. *4

Sampykke, n. samtycke: consensus. Præf.

Sanghus, n. (vide VML) Kk. 21: 2. *5 Sanghus dyr (sangus dyr), n. pl. (vide VML) Kk. 21: 2. *5

Sanunda man, m. (vide VGL) Æ.8: 1; 16:1. * (sanninda man)

Sar, n. sår: vulnus. M. 9. full s.)(blopviti, M. 14: pr. högsta s., M. 12, 15: pr. Cfr. Blop-, Hovud-, Hul-, Sma sar; Fulsære. *

Sar, adj. sârad: vulneratus. göra fæ sart v. hæst saran, M. 1: 3, 4. varpa s., ibid. §. 4. *

Saramal, n. (vide VML) Kk. 21:5. *5 Sargha, v. a. såra: vulnerare. M. 2: pr; V. 24: pr.)(sla bloplæti, Kk. 21:5. *

Sea (see), v. a. 1) se: videre. fore barna gops s., d. ä. vårda: tueri. Æ. 1: pr. 2) syna, besigtiga: inspectare. syna ok s., allitt. Æ. 10: 1. Senarmer, adv. senare: posterius. Kk. 19: 3. *3

Senapa manaper, m. (vide UplL.) Æ. 10: 1. not. 56. *3

Senape arf, n. arf som tillfaller barn, framfödt inom tio månader (eller egentligen i tionde månaden) efter fadrens död: hereditas quam capit infans intra decem menses (vel proprie decimo mense) post mortem patris natus. Æ. 10: 1. Cfr. Senapa manaper.

Sent, adv. sent: sero, Compar. senære, Æ. 10: 1; M. 35. senær, Æ. 10: 1. not. 57. sennæ, M. 35. not. 56. senæ, J. 11: pr. *5

Sifskaps spiæl, n. (vide UplL.) Kk. 15: pr. not. 65. *4

Sighia (part. pass. acc. f. sagha, pro saghpa), v. a. säga: dicere. sighia sak sagha vara, dicere litem alteri esse indictam, i. e. eum esse in ius vocatum; non "litem contestatam esse," ut vertit Locc. p. 5. Cfr. Af-, Til-, Viper-, Upsighia. *

Sild, f. sill: halec. Inde

Sildapund, n. ett pund sill: pondo halecum. Kk. 7.

Sildavik, f. vik af hafvet, der sill fångas: sinus maris, ubi haleces capiuntur. V. 14: 4.

Sin, n. gång: vicis. tvem, prem sinnum, (D. 3, 4: pr. *

Sin, pron. pers. rec. gen. sig: sui. mallom sin, sinæ (pro sin i) mællum, sinæ i mællum, vide Mællum. *

Sio, m. sjö: lacus. V. 13: 2; 14: 1. *5 (sior)

Sio lip, f. sidan af ett berg, sluttande mot en sjö: latus montis versus adiacentem lacum declive. V. 14: 2.

Sitia (impf. conj. sati), v. n. 1) (vide ÖGL sub 2.) qvar s. mæp hæpslu (cfr. UplL), Kk. 21: 4. 2) bo: habitare. Kk. 10. *

173

aegrotus. Kk. ind. 12.

Siunka, v. n. sjunka (i vatten): submergi (in aqua). hindradags gif ma hvarte s. æller flyta, här gäller ej den invändning, att det som är gifvet antingen flutit bort eller sjunkit, d.ä. morgongåfvan skall utan all invändning utgifvas: sive agua natando avecta sive submersa esse dicatur, i. e. sine omni exceptione, res postridie nuptiarum uxori donata soluto matrimonio ei dator (cfr. VML). Æ. 4. *5

Siunæter, f. pl. sju dygn: septem dies. **V.** 5: pr. *5

Sipa, f. sida: latus. tva -pær (pro -*bur*), duobus lateribus. V. 15.

Siparmer, adv. senare: posterius. Kk. 19: 2. not. 40. *3

Sipvænia, f., sedvänja: mos. gamul *s.*, Kk. 2: 1; 7. *3

Siægl træ, n. mast: malus. M. 4: pr. *4 (sægl træ)

Siæler, m. (Isl. selr) själ, själhund: phoca. Kk. 7.

Siælver, pron. sjelf: ipse. siælfs sins, sin egen: suus ipsius. V. 1. * (sialver)

Siæng, f. säng: lectus. Æ. 6: pr., ubi duobus locis in dat. scribitur -gi, pro -qu, sicut haud raro alias in hoc codice i pro u scriptum est (cfr. Præfat.). * (sæng)

Siængar alder, m. (vide UplL) dræpa nokon innan s., Kk. 17:3. *3

Siæx, sex, num. sex: sex. vitin þæt s. mæn, pæt skulu s. mæn skupa, s. mæn vitna, M. 5: pr; V. 17: 1. *4 (sex)

Siæxtan, sæxtan, num. sexton: sedecim. Æ. rubr.; M. 6: 2; 9: 1. &c. *3

Skakhælda, f. hälla, förmodligen bestående i en vid hästens fot fästad stång: compes, constans, ut videtur, pertica pedi equi adnexa. V. 6: pr. Gotlandi, teste Ih. (in *Dial. Lex.*), ita appellant pedicas equorum; skak vero apud Hel- (pro æru -ap), Præf. 3) öfverlemna (jord)

Siukaman, m. sjuk menniska: homo gotos catenam); skakel vero est vulgare nomen perticarum currui adnexarum, quibus equus ad vehiculum iungendus ab utroque latere adligatur.

> Skatman, m. (vide UplL.) konungs *rætter s.*, D. 14: pr. *3

> Skatter, m. (vide VGL))(lepungslami, Præf. not. 12; Kg. 7. konungs s., **ibid**. *****3

> Skapa gæld, n. skadeersättning: compensatio damni. Kk. 19: 5. not. 60; M. 28: pr; V. 9, 24: pr. not. 16; §. 3. *1

> Skapalös, adj. oskadd: illaesus. Kp. 7. *1

> Skapi, m. skada: damnum. Scribitur in nomin. -pa, Kg. 8.

> Skifti, n. 1) skifte, byte: permutatio. Vide Vakna skipti. 2) skifte, delning: divisio. Æ. 8: 2; 10: pr; J. 13: pr. Cfr. Skogha skipti. * (skipti)

> Skilia, v. a. 1) skilja: separare. -as viß kyrkin, de sacerdote, Kk. 5: 1. -lder viper arf, M. 22. 2) impers. c. acc. tvista, vara oense: litigare, dissentire. skil pem um skipan v. epsorp, J. 10: pr; D. 7: 2. 3) bestämma: definire. vita.. for hvariu (sc. epsorpi) han haver -lt, d. ä. för hurudan ed han gått i borgen: pro quo iuramento spoponderit. D. 7: 2.

> Skin, n. skinn: pellis. Kg. 7. Cfr. Graskin. *5

> Skiolder, m. sköld: scutum. D. 14: 2. *4

> Skip, n. 1) skepp, fartyg: navis. V. 14: 1; sed perperam V. 19: pr. not. 68. bater æller annat s., V. 24: 3. 2) i. q. skiplagh. Kg. 7. et not. 34.

Skipa, v. a. 1) ordna, inrätta: ordinare, disponere. s. husum vip annan, sätta hus på sin tomt mot gränsen af grannens tomt: aedificiorum situm in confinio vicinae areae statuere. V. 1. 2) förordna, stadga: statuere. lagh ær -at singos denotat perticam (apud Ostro- till en annan att bruka: (fundum) alii utendum tradere. s. iorp sina landboa, d. ä. utarrendera: locare. J. 10: pr. s. skogh aprum a lof æller leghu, V. 7. *4

Skipan, f. öfverlemnande af jord åt en annan att bruka: usus fundi a domino alii concessus (cfr. Skipa 3.). J. 10: pr; V. 7. *4

Skiplagh, n. skeppslag; med denna benämning utmärkes en indelning af landet, svarande emot den i hundare eller härad, som i andra landskap förekommer: societas navalis; ita appellantur territoria, aliis locis hundari vel hærap dicta. Kg. 11: pr; M. 23; V. 24: 3. næmpd af -ghi, Kg. 6: 1. næmdamæn skulu takas i -ghi, Æ. 16: 1. tolf mæn af apru -ghi æller sokn, p. 6: pr. not. 79. s. alt æller sokn gör pingfall, ibid. in textu. Cfr. Skip 2, Skipnöti. *5 (skiplæghe)

Skipnöti, n. i. q. skiplagh. Kg. 8; M. 5: pr.

Skipt, f. 1) delning: divisio. Æ. 10: pr. not. 52. 2) andel: portio (cfr. ÖGL). M. 19. *

Skipta (skifpta), v. a. c. dat. v. acc. 1) skifta, dela: dividere. Kk. 7; Æ. 7: 2; 14: 2; J. 13: pr; V. 1. &c. -tis (sc. bot) sum för ær sagt, Kk. 12: 1. -tis þa (sc. bot) i pry synder, Kg. 9: 2. s. barn fran sik, liberos facta bonorum hereditariorum divisione a se separare. J. 3. 2) bestämma gränsen emellan sammanstötande jordegor eller länder: terminos confinium fundorum vel terrarum definire. sva -tis i haghum &c. V. 13: 3. s. saman, ibid. sva -tis landum &c., hi sunt termini. p. 15. 3) omskifta, ändra: mutare. s. talu, p. 6: 1.

Skiut, n. 1) sto: equa.)(hæster, V. 6: pr. 2) (vide VGL) Kg. 11: pr. *

Skiuta, v. a. skjuta (med båge): arcu iaculari. s. af bogha, M. 3: pr. *

Skiuta færp, f. skjutsning: equorum

vectariorum praestatio. Kg. 11: pr., nisi forte legendum sit skiuta gærp.

Skiuta gærp, f. (vide VGL) Kg. 11: pr. *4

Skogha a ganga, f. skogsåverkan: illicita usurpatio alienae silvae. V. ind. 13.

Skogha mærki, n. råmärke emellan skogar: terminus inter silvas. V. 13: 2.

Skogha skipti, n. delning af skog: divisio silvae. V. ind. 7, ubi tamen sine dubio legendum est skogha skipan (cfr. Skipan).

Skogher, m. skog: silva. Vide Eghen skogher. *

Škoys mærki, n. i. q. skogha mærki. V. ind. not. 8.

Skokker, m. skock, flock: caterva, turba. Vide *Frænda skokker*.

Skot, skut (g. pl. sköta), n. 1) skjutande, fösande: propulsatio. Vide Utskuts stol. 2) (vide VGL sub 1.) spiut *i* -ti, Kg. 10. Cfr. Bughu skut. 3) pil: sagitta. pre tylfter sköta, Æ. 14: 2. 4) (vide VGL sub 2.) Vide Matskot. *(skut)

Skot bogher (sköt bogher), m. (vide ÖGL) V. 8: 1. *2 (skut bogher)

Skopa, vide Skupa.

Skript, f. 1) (vide ÖGL sub 1.) Vide Skrifta lös. 2) kyrkestraff: poena ecclesiastica. biskuper rapi (fore) s. hans, M. 4: 6; 22. taki s. (cfr. ÖGL), Kk. 15: 2. gangi undir s., Kk. 15: 2; 19: pr. pe (sc. gangin) undir s., p. 8: 2. væra i -tum, p. 10: 1.

Skrifta lös, adj. (vide VML) *döa s.*, Kk. 12: pr. *5

Skrok vitni, n. falskt vitnesbörd: falsum testimonium. p. 10: pr. *4 (skrukvitni)

Skruper, m. (vide ÖGL) Vide Kyrkiuskruper. *

Skuld, f. 1) (vide UplL sub 1.) Vide Utskyld. 2) skuld, gäld: debitum, aes alienum. p. 2. not. 31. 3) skuld, förvållande: culpa. fore hans s., M. 1: 2.

4) (för...) skull: (alicuius rei) caussa. for pæn s., Præf. * (skyld)

Skut, vide Skot.

Skupu, skopa, v.a. granska, undersöka: examinare, inquirere. tolf mæn skulu s., J. 14: 1. -pi pæt profaster mæþ tolf mannum, Æ. 13:3. siæx mæn skulu s., V. 17: 1. -pi pæt tve præstir ok tve bönder, Kk. 2:1. lotlösir mæn skulu s., V.8: 1.

Skyfla (skifla), v. a. 1) (vide VGL) s. fore manni)(mæta, p. 4: 2. coll. Kg. 6: pr. 2) i.q. mæta 2. p. 9: pr. not. 27. **coll. cap.** 4: pr. *5 (sköfla)

Skyfling, f. sköfling, delning af förverkad egendom: divisio bonorum damnati. Kg. 6: pr.

Skylder, adj. skyld, beslägtad: cognatus. Vide *læmpskylder*.

Skyldugher, adj. (vide OGL.) Kk. 6: 2; - 8. *4

Skyrp, f. i. q. askyrd. V. ind. 11, nisi askyrd legendum sit. *5

Skæl, n. 1) skäl, bevis: ratio, documentum. Vide Taku skæl. 2) (vide UplL. sub 3.) *mæp samu -lum*, Æ. 4. 3) (vide UplL. sub 5.) utan dom ok s., [D. 8: 2. *

Skæra, v. a. skära : secare. M. 1:3. s. a annan æller sla, V.11: pr. Cfr. Blaskorin.

Skæra, v. a. 1) (vide SML sub 1.) þæt skulu tolf mæn s. ok vita &c. Æ. 16: 1. not. 91. 2) förklara oskyldig: insontem pronuntiare. tolf mæn skæra)(fælla, Æ. 6: pr. *5

Skögning (skegning), f. jagt: venatio. **V. ind.** 8. *5

Skökia, f. sköka: meretrix. M. 7: pr. Sköta, vide Skot.

Sköt arf, n. (vide UplL) Æ. 13: 1. *3 Sköt bogher, vide Skot bogher.

Sla, v. a. 1) slå: ferire, percutere. s. bloplæti)(sargha, Kk. 21:5. varper man slaghin, d. ä. dräpen: si quis oc- iudicialis paroeciae. D. 1: 1; 3: pr.

cidatur. M. 6: 2. 2) slå äng: pratum caedere. Vide Skæra, A slæta.

Sliker, adj. 1) slik, sådan: talis. Æ. 2: 1. 2) likadan: similis. V. 7. mæp -kum sama laghum, M. 17. mæþ-kum samu skælum, Æ. 4. not. 77. þa skal hvar -ka (pro -ku) böta &c., d. ä. med lika mycket: tanto, i. e. tanta pecunia mulctam solvito. Kg. 10.

Slippa, v. n. (vide OGL) M. 28: 1. s. lös, M. 2: 1. *4

Slita, v. a. (vide UplL.) Vide Lagh slit.

Sliprir, f. pl. (Isl. slidrir) slida, skida: vagina. Kg. 10.

Smafisker, m. småfisk: pisciculus. Kk.7. Sma sar, n. litet sår: levius vulnus.)(högsta sar, M. 12.

Smasund, n. litet sund: minus fretum. V. 14: 1.

Smörmali, m. en afgift af smör till presterskapet: pensio butyri sacerdoti debita. Kk. 7.

Snio, m. snö: nix. Kg. 11: pr. *4

Snækkia, f. krigsskepp: navis bellica. *5 **V.** 24: 3.

Snækkiu friper, m. fred emellan dem som fara tillsammans på krigsskepp: pax inter eos, qui navi bellica una vehuntur. M. 14: pr., nisi kyrkin friper legendum sit; cfr. UplL. ManhB. 29: pr.

Snær, m.? (lsl. snæri) snod, snöre: funiculus. V. 6: pr.

Sokn, f. 1) socken: paroecia. utan v. innan -na, Kk. 6: 2; D. 3: pr. not. 41; 7:1. bönder &c. af aprum -num, Kk. 2:1; 7. *liusa* &c. *fore s.* (cfr. VGL), M. 2: 1; 4: 5. Cfr. Skiplagh, Kyrkiu sokn. 2) utsökning af böter: exactio mulctae. friper *i* -*num*, D. 14; pr.

Soknamæn, m. pl. (vide VGL) Kk. 2: 2; 3; **D**. 3: pr.

Soknaping, n. sockenting: conventus

Sol, f. sol: sol. fore s., före solens d. ä. gäller ej i stället för böter, beupgång: ante ortum solis. V. 15. *5 friar honom ej från böter, till hvilka

Solasæter (sol satter), n. (vide ÖGL) (p. 7: 3. *

Soryh, f. sorg: moeror. Kp. 6.

Spana, v. a. locka: pellicere. s. kunu, sc. ad stuprum. Æ. 14: pr. s. kunu af garpi, ibid. Cfr. Hiona span. *4

Spannaland, n. (a spander, vide ÖGL. et VML.) spannland: ager, quo frumenti mensura spander dicta seminatur. halft, helt, tu s., J. 11: 1.

Spilla, v. a. c. dat. förderfva, förstöra: perdere. V. 2, 11: pr. Cfr. Ospiller. *4

Spiut, n. spjut: hasta. Kg. 10. *5

Spiæl, n. (vide VGL.) Vide Frænsemis-, Gupsivalagh-, Sifskaps-, Vakna-, Vixla spiæll. *

Spækt, f. (vide SML.) Præf. *4

Spöria, v. a. spörja, fråga: quaerere, interrogare. Vide At spöria. *5(spyria) Stadder, adj. (vide ÖGL.) nipri s., M.

4: pr. *

Stafkarl, m. (vide VGL) M. 6: 1. *4 Standa, v. n. 1) stå: stare. hö &c. -der ute, V. 9. s. utan kyrkiu, de excommunicato, D. 16: 1. ute s., i. e. utan kyrkiu, Kk. 19: 4. -der maper mæp sari, d. ä. infinner sig på tinget med sår (som han fått af den som han dräpit): vir sistit se in iudicio cum vulnere (accepto ab alio, qui ab eo occisus est). M. 9: pr. s. fore mæp laghum v. mæp fiughurtan manna epe, M. 17, 31:4. i epum standa)(vitni bæra, p. 10: 1. epar standa um pre v. tva genfastur, d. ä. tiden att gå dem står öppen: spatium iuramentis dandis conceditur,)(værin fældir, D. 8: pr. Cfr. Ater standa. 2) förblifva i samma skick: in eodem statu permanere. mal -de i qværstapu, vide Qværstafa. 3) gälla, ega rum: valere, admitti. dul -de for döpum, D. 4:3. skyfling -der hanum fore ænga böter, Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

d. a. galler ej i stallet för böter, befriar honom ej från böter, till hvilka han förut gjort eller sedan kan göra sig skyldig: illa direptio bonorum damnati non valet loco mulctae, i. e. eum non liberat a mulcta, si aliud delictum antea vel postea ab eo commissum fuerit; ut res in sequentibus explicatur: hvat han brutit haver æller bryter... böte þæt &c. Kg. 6: pr. 4) bero, ankomma på: pendere (ab aliqua re). -de pæta pem vitnum &c. J. 10: pr. 5) v. a. underkastas, undergå: subiici, subire. Vide Rætter 4. *

Stava, v. a. (vide VGL) s. næmpd (dat.), Kg. 6: 1. *4

Stapa, f. (Isl. stada) vistelseort: statio. Vide Qvær-, Vinterstapa.

Staper, m. ställe: locus. i ængum -p, nullibi. V. 8: 2. i allum -pum, ubique. V. 13: 3. sva manga -pi, quotquot locis. Kk. 10. i sama -p, Kg. 6: 1; Æ. 16: 1. Cfr. Bol-, Lægher-, Lænda-, Mölnæ-, pingstaper; Allastapi. *

Stapgi, m. öfverenskommelse, aftal: pactum. sum s. ær, J. 11: 2. *4(stadge) Stapugher, adj. stadig, beståndande,

gällande: firmus, ratus. M. 26.

Stapu timi, m. solståndstid: tempus solstitii. s. gen iulum, d. ä. vintersolståndet: tempus solstitii hiemalis. V. 15, ubi non necessarium esse mihi videtur pro um stapu tima legere upstapu tima, ut voluit Ih. (Gloss. v. rast).

Sten, m. sten: lapis. sigher annar s. ok annar biærg, si alter dicat lapidem terminalem, alter vero montem designare confinium. V. 13: 2.

Sten mærki, stena mærki, n. råsten, råmärke af sten: lapis terminalis. V. 13: 2.

Stilter, adj. Quid significent verba: at stiltum rætti, Kk. 13: pr., me nescire fateor. Locc:i versio: "placato iudicio, quando iudicio satisfactum est," verba

28

quidem sequitur, nullum vero sensum praebet; Ih. contra, qui vertit: "festo legitimo," verisimilem quidem sensum exprimit, at, si ipsa verba spectentur, infelix omnino est; manifestum enim est v. stiltum esse nomen adiectivum, rætti vero substantivum, non autem contra, ut credit Ih., qui, nuda coniectura nixus, ficto nomini stilt tribuit significationem festi.

Stingha, v. a. stinga, sticka: pungere. s. ut ögha, M. 15: 1. *5

Stokker, m. stock: truncus. V. 6: pr. lepa annan til stok æller stumbla, M. 15: 1. Cfr. Hof-, Horn-, Knæstokker. * (stukker)

Stol, f. fruntimmersklädning: stola muliebris. Vide Utskuts stol. *5

Stralfiski, f. fiskande utom fisklek: "captura piscium, sparsim et segregatim, ac temere in mari, lacu vel flumine vagantium," ut h. v. explicat Ver., qui tamen de origine eius nihil adfert. Hanc explicationem adprobare videtur Ih. (Gloss. v. stråle). Locc. credit h. v. denotare lacum, a vocabulo quodam stralan, cui fluendi significationem tribuit; non vero "stral pro loci nomine habet," ut, verba eius male intelligens, narrat Ih. V. 14: pr. not. 79.

Strænger, m. bågsträng: chorda arcus. Kg. 10; Æ. 14: 2. *5

Stubbi, m. i. q. stumber (vide VGL). lepa annan til stok æller -ba, allitt. Kg. 5: pr. not. 70; M. 15: 1. n. 89. Cfr. Stumbli. *5

Stumbli, m. i. q. stumber (vide VGL). lepa annan til stok æller -bla, allitt. M. 15: 1. Cfr. Stubbi.

Stuva, f. (vide UplL.) Vide Præsta stuva. *

Stykki (dat. pl. -kiom), n. stycke: pars. Æ. 10: pr.

Styld, f. stöld: furtum. M. 29. *4 Styltings rast, f. ett stycke väg, så långt som en vanför menniska skulle kunna gå med kryckor utan att behöfva hvila sig: spatium viae, quantum baculis nixus sine cessatione ire potest homo debilis. V. 15, ubi longitudo talis viae guodammodo determinatur. H. v. composita est a rast (vide VGL) et styltinger, quo vocabulo, ut videtur, denotatur homo debilis, baculis nixus incedens, a stylta, baculum uncinatum (vide BjR. v. stilta), unde hodiegue habemus verbum stylta, quod Ih. vertit: "lento gradu incedere, ut solent decrepiti." Ver. guogue ita explicat v. s.: "tantum spatii, quantum decrepitus ire potest una vice;" citat vero hoc loco v. stympare, quae huc nullo modo pertinet. Ih. uno loco (Gloss. v. rast) vertit: "tantum itineris, quantum absque respiratione perfici potest," a stylt, quod requiem denotare fingit; alio vero (ibid. v. stylta): "tantum viae, quantum lento gradu emetiri possis die brumali." Locc. denique vertit: "spatium loci quantum vehendo absolvi potest antequam guiescas;" alio vero loco (in Lex. iur.) ita: "spatium temporis inter orientem solem et meridiem, prope festum nativitatis Christi;" a "gradu grallatorio, vel spatioso, qualem grallatores facere solent."

Stæmpna (stæfna), v. a. 1) bestämma, utsätta: condicere, constituere. pæt (sc. ping) ær rætlika -nt, p. 6: pr. Cfr. Hem stæmpna. 2) stämma, kalla för rätta: citare, in ius vocare. s. manni a ping, p. 3: 1. 3) instämma (en sak) för rätta: deferre (caussam) ad iudicium. mal -nis til landsping, p. 6: pr. *

Stæmpna, f. bestämd tid: constitutum tempus. ganga v. fylla vaþa eþ i lagha -num, fylla lagh i -num, i. e. intra tempus iure constitutum. M. 3: 2; 4: 5; 11. coll. þ. 8: pr. *

Stæmpnudagher (stæmpnidagh), m. (vide VGL) um rættan v. a rættum s., Kp. 5; D. 9: pr. rætter s. ær um vinternat, d. ä. tiden, till hvilken gärdsgårdar böra hållas i stånd: tempus, ad quod saepimenta sarta tecta conservanda sunt. V. 9.

Stæmpnung, f. 1) föreläggande af viss tid att fullgöra något: condictio certi temporis ad aliquid faciendum. Vide Hemstæmpnung. 2) stämning: citatio, vocatio in ius. p. ind. 3. Cfr. ping-*4 stæmpning.

Stæpia (impf. pass. staddis), v. a. stadga, förordna: sancire, constituere. Æ. 16: pr. *4

Stör, m. (gärdsgårds)stör: palus (saepimenti). V. 5. *4

Störa las, n. ett lass störar: vehes palorum. V. 15.

Svar, n. pl. (vide VGL.) koma til -ra, **D**. 3: 1.

Svara, v. a. (vide VGL) bape s. ok sökia fore kunu, Æ.2:1.

Svara lösa, f. tredska att svara inför rätta: contumacia eius, qui, ab alio citatus, non contestatur litem. **D. 3:** 1. *5

Svarandi (svarundi, svarænæ), m. (vide VGL.) [D. 6: 1.)(kærandi, Kg. 6: 1.)(tiltalandi, Æ. 16: 1; p. 3: 1. *5

Sven, m. tjenare: minister. riddara *s.,* M. 7: 1. *5

Svepa, v. a. sveda, bränna: adurere. V. 6: pr. not. 82.

Svip, f. (Isl. svid) i. q. svipa (vide OGL.). brænna s. i skoghi, V. 19: pr.

Sum, part. relat. som: qui, ubi &c. hvar s. gar a . . gengærþ (sc. þær) s. konungs ægha ær, p. 14: 4.

Sumar, m. sommar: aestas. Vide Mæp-*4 (somar) sumar.

Sumar föl, n. föl, som blifvit födt samma sommar eller år: pullus equinus eadem aestate eodemve anno natus. V. 18:3, ubi tamen sumar tenlunger legendum videtur.

Sun, m. son: filius. -nar, gen. Æ. 15. *4 Sunar sun, m. sonson: nepos ex filio. **Æ**. 15. *2 (sona son)

Sund, n. sund: fretum. V. 14: 1. Cfr. Smasund. *5

Sunnaster, adj. sydligast: meridialis, austro proximus. Vide Sunnaste högher, in ind. nom. propr.

Svo (pro sva), adv. så: sic, ita. Præf. * (sva)

Suvl, n. sofvel: obsoniùm. Vide Lefs suvl. *5 (sufl)

Sværia, v. a. svärja: iurare. s.)(vitni bæra, vide Vitni. ep s., p. 8: 2. man til arfs s. mæp fiughurtan manna epe, Æ. 12:3. næmd skal s., Æ. 16:1. synamæn skulu s., Kk. 18: pr.

Sværp, n. svärd: gladius. Kg. 10; p. 14: 2. undir s. dömder, Kk. 21: 3.

Sylf tal, n. värde i silfver, d. ä. i penningar: pretium argento, i. e. pecunia, aestimatum. *æptir rættæ (*pro -*tu) -li,* Æ. 12: 2, qui locus a Locc., qui forte legit siftali, perperam vertitur: "secundum numerum aut computationem ipsorum graduum." Cfr. UplL. v. marka tal.

Syn, f. syn, besigtning: inspectio. s. komber a, V. 5: pr. *5

Syna, v. a. syna, besigtiga: inspectare. Vide Sea 2.

Syna mæn, m. pl. (vide OGL.) s. skulu sværia &c. Kk. 18: pr.

Synder, adv. (vide VGL.) i pry v. tu s. skipta, Kg. 6: pr; 9: 2; V. 12. * (sunder)

Synia (præs. -ar), v. a. 1) vägra: negare, denegare. Kp. 7. 2) neka: negare, infitiari. V. 14:3.

Synnan, adv. i söder: a meridie. Vide Væstan. *4 (sunnan)

Sysla, f. (vide OGL) M. 37: 1. *4

Sysluman (syslæman), m. sysloman, tjensteman: procurator, minister. konungs s. (pæn konungs vald haver pær Sumer, pron. (vide VGL) Æ. 16: 1. *4 til), D. 1: pr., ubi alius regis minister respici videtur quam is, qui alias, et quoque in hoc capite, appellatur *læns*- kad jord: occupatio soli antea inculti. man; cfr. SML Dg. 1. *3

Systlingi, syslingi, m. sysling: matruelis. Æ. 14: pr; M. 38; quibus tamen locis h. v. quoque patrueles comprehendere videtur. *5/

Syta, v. a. sköta, vårda, prov. syta: curare. Inde

Sytning, f. skötsel, omvårdnad: curatio. s. vip porva, ganga a s. til mans, J. 15.

Sæmia, v. impers. c. dat. ásämja: convenire (inter homines). pæn pem sæmde bahum um, Æ.2:pr. sum hem sæmber a, sæmber æi a bonda ok landboa, allum *sæmber a*, Æ. 8: 1; J. 11: pr; V. 14: 4. *

Sæt, f. förlikning: litis compositio. M. 7: pr; 26.

Sæta, v. a. förlika: componere. sætas, dep. (vide VGL.), Kg. 9: 2. Cfr. Osætter.

Sæti, n. säte: sedes, sella. Kg. 10. *5

Sætia (satia), v. a. 1) sätta: ponere. s. arf i fiæt, V.8: 1. s. hus a aker annars, V.3. mærki mællum s., V.1. s. man af tipum v. kyrkiu (cfr. UplL.), Kk. 13: 1; 19: 3. Cfr. Sak sætia, Bansatter. 2) nedsätta, inrätta: constituere. s. bing fore garbi mans, D. 4: pr. 3) pantsätta: oppignerare. s. lösöra pant manni, Kp. 5. Cfr. Pant-, Ut sætia.

Sökia, v. a. 1) gå till, besöka: adire. Vide Hemsokn. 2) lagsöka, tilltala: convenire, appellare. Vide Layh sökia. 3) anställa åtal, åtala, utsöka: agere, exigere. svara ok s., Æ. 2: 1. söki þæt &c. **Kk**. 1: 2.

T.

Tagl, n. tagel, hästsvans: cauda equina. skæra af topp æller t., allitt. M. 1:3. *1

Tak, n. (vide OGL) væpi ok taki til t. (cfr. UplL₄), (). 11.

Tak, n. 1) intagande af förut obrulagha t., V. 15. Cfr. Tækta tak. 2) den intagna jorden, intaga: solum occupatum. V. 16: 1. ۴ı

Taka, v.a. (1) taga: capere. tak til t., D. 11. talu til t., D. 6: 1. t. kunu rani, Æ. 2: 1. saman t., colligere. Kk. 6: 1. garper taker undir hand manni, vide Hand. Cfr. For-, Uptaka; Rantakin. 2) intaga (jord), inhägna: (solum) occupare, excolendum circumsaepire. V. 16. t. bya æmpni v. skogh, t. til aker æller æng, V. 15. Cfr. Nytakin. 3) emottaga: accipere. Kk. 5: 1. kumin at taknum arvi, Kg. 7. gælder æi þæn sum taker, i. e. is qui pecuniam accepit. Kp. 6. Cfr. Fastar, Skript 2, Vip, Vip taka. 4) antaga, bestämma: accipere, constituere. t. laghman, p. 1: pr. rætter taks, Æ. 16: pr.

Taka, f. arrende: conductio (fundi). J. 10: pr. Cfr. Taku skæl.

Taki, m. (vide UplL) Vide Epar., Væþ taki.

Taku skæl, n. (vide UplL.) J. 10: 2. *3 Tal, n. tal, antal: numerus. bonda t., vighra manna t., Kk. 1:2. Cfr. Sylf tal.

Tala, v.a. föra talan (vid domstol): iure agere. *þær a t.*, V. 16: pr. Cfr. Tiltalandi.

Tala, f. (vide VGL) talu til taka, framhalda, D. 6: 1. ok far han at talu *rætti*, han får (nemligen dessa böter) vid lagligen anstäldt åtal: accipit (hanc mulctam) legitima instituta actione; aliter enim haec verba mihi non videntur posse explicari; Locc. vertit: "salva ipsi actione legitima contra negligentem." Kg. 10. Cfr. Tvætala. *5

Talu man, m. (a tal, numerus, tælia, numerare) uträknare, man som uträknar (skyldskap): computator, vir qui computat (cognationem hominum). havi

framme tva -mæn, Æ. 12:3, qui locus ler annur nokor t., i. e. alia quae ad a Locc. perperam vertitur: "producent duos viros, qui pro ipsis loquantur."

Tan, f. tand: dens. M. 9: 1. *4

Tapa, v. a. (vide UplL.) Vide Liftapilse.

Testamænt, n. (vide UplL) Kk. 14. *4 Til, præp. 1) ända till: usque ad. ræna t. sæxtan öra, M. 18. væpia t. priggia marka, Æ. 16: 1. 2) emot: contra. bryta t. mans, Æ. 2:1. fylla t. mans, M. 17. 3) adverbialiter a) beteknar *til* att något finnes eller är tillstädes: notat aliquid exsistere vel adesse. æru (æi) vitni t., haver æi pinver pænninga t., Kk. 17: pr; M. 28: pr. b) utmärker det ett visst förhållande: indicat certam proportionem. *æptir þy* sum brut æru t., æptir þy þæt ær t., Præf.; M. 31: pr.

Tilbiupa, v. a. tillbjuda: offerre. han skal t. (sc. vapa ep), M. 4:5. -pas, dep. tillbjuda sig: se offerre. pæn væri saklös sum -ps (sc. at væria æller fælla), Kg. 6: 1. *5

Til bæra, v. a. tillhöra, tillkomma: pertinere (ad aliquem). pæn kræver til arfs (sc. sum arf) til bær, Æ. 10: 1. sværia hvem pæt til bær, i. e. ad quem ille defectus pertineat. Kk. 18: pr. *5

Til ganga, v.n. gå till, inställa sig: adire, se sistere. Pro t., ni fallor, scriptum est til gangu, ut saepe alias u pro a v. æ, J. 16, ubi verba: minunga mæn hava ok t. respondere videntur verbis: minninga mæn til pings föra, J. 14: 1. *2

Til hælla, f. sluttningen af ett berg: latus montis declive. V. 14: 2.

Til koma, v. n. 1) tillkomma: advenire. M. 1: 4. 2) hända, ske: accidere, fieri. M. 15: 1. *5

Liggia 2) tillhörigheter: res quae ad t. m. vitna, J. 7; p. 6: 1; 13: pr. t. m. aliquid pertinent. skogher æller vatn æl- fælla man, Æ. 6: 1; 13: 2. t. m. fælla

pagum pertinent. J. 16.

Til læghi, n. i. q. *til lagh*. **J.** 16. not. 15. Til sighia, v. a. c. dat. (vide ÖGL) J. 11: pr; V. 6: pr; D. 7: 3.

Tiltalandi, m. kärande: actor. Vide *3 Svarandi.

Til vinna, v.a. öfvertyga, öfverbevi– sa: convincere. man laghlika t., M. 5: pr. varper (man) laghlika til vunnin, M. 32: pr; V. 14: 3. *5

Til vitna, v. a. (vide UplL) vitnis til mæþ tvem mannum ok fiughurtan manna *epe*, M. 14: pr. *3

Timber, n. (vide VGL.) V. 13: pr. *4 *Timi,* m. tid: tempus. *a hælghum ti*ma, i. e. die festo. p. 7: 1. en tima, en gáng: semel. M. 38. annan tima, andra gången: iterum. J. 1; p. 2. Cfr. Stapu timi.

Tiugundi, num. tjugonde: vicesimus. D. 14: pr. not. 74.

Tiund, f. tionde: decimae. Vide Akur-, Korn-, Qvik tiund.

Tipaköp, n. afgift till presterskapet för själamessor: pensio sacerdotibus ob missas pro defuncto debita. Kk. 8. *5

Tiper, m. tid: tempus. Vide Fultipa. *5

Tipir (typir), f. pl. (vide VGL.) sætia man af tipum (cfr. Sætia 1.), Kk. 13: 1. *4

Tokka böter, Tokka ord, vide in p. Tolf, num. tolf: duodecim. t. manna eper v. vapa eper, vide Dylia, Vapa eper. t. mæn skulu i garp ganga ok mæta &c. p. 4: pr. t. manna næmpd, Æ. 16: pr. not. 82. Ofta utmärkes med orden *tolf mæn* en nämnd: saepe verba tolf mæn denotant nemdam. pæt skulu t. m. vita, vitin pæt t. m., Kg. 1: pr; 3: pr; Æ. 16: 1; M. 2: 2; 15, 16, 30; J. 6, 12; p. 6: pr. pe t. skulu skopa &c. J. Til lagh, n. pl. (a liggia til, vide 14:1. t. m. skulu prova &c. V. 13:3.

)(skæra, Æ. 6: pr. þe t. skulu annan væria ok annan fælla mæþ sinum eþe, Æ. 16: 1. t. m. væria man, M. 28: 2. *5

Tompt, f. tomt: area. V. 1. *

Topper, m. (Isl. toppr) (häst)man: iuba (equi). Vide Tagl.

Triskulli, vide priskulli.

Trop, f. (vide OGL.) timber æller t., allitt. V. 13: pr. *2

Trulkarl, m. trollkarl: magus, veneficus. M. 7: pr.

Trulkærling, f. trollkona: maga, venefica. M. 7: pr.

Tryne, n. tryne: rostrum (suis). V. 6: pr.

Træ, n. mast: malus navis. Vide Siægl træ. *4

Træ mærki, n. råmärke af trä: terminus ligneus, palus terminalis. V. 13: 2.

Træpe, n. trädesjord: ager cessans v. quiescens. J. 11: 1. *4

Tvinni, num. två: duo, bini. -num siæxtan örum, Kg. 10; M. 6: 2; 9: 1. *5 (tvænni)

Tun, n.? (Fris. et Anglo-Sax. tun, saepes, unde Angl. town, urbs; Alam. zun, unde rec. Germ. zaun; Isl. tún, viridarium, pratum domesticum, BH.) egentligen gärdsgård, prov. tun; äfven inhägnad plats, hvaraf många ställens namn, såsom Tuna, Sigtuna &c.: proprie saepes; quoque locus circumsaeptus. Inde

Tungarher, m. (Isl. túngardr, saepimentum viridarii, BH.) inhägnad gård: area consaepta. V. 1, ubi verba tomptir ok -par, allitterationis caussa connexa, eandem sine dubio rem denotant; sicut haec quoque intellexit Ver., qui citata verba vertit: "fundi pars aedificiis occupata et clausa."

Tvæfalder, adj. tvefald: duplex. Vide Hor. *4

Tvæliter (tvæhyter), adj. (Isl. tvílitr) tvåfärgad: bicolor. -t skin, tvåfärgadt

eller brokigt skinn: pellis bicolor v. variegata; cuius generis pellis his verbis denotetur, mihi incognitum est; sermonem esse de pelle mustelae ermineae, ut statuit BURMAN (l. pag. 138. c. p. 276.), dubium mihi videtur. Kg. 7.

Tvætala, f. (vide SML) p. ind. 6. *5 Tylft (tylt), f. (vide VGL sub 1.) pre -tir sköta v. arva, Æ. 14: 2; p. 14: 2. *4 Typir, vide Tipir.

Tækt, f. i. q. tak 2. mærkia t., V. 15, ubi quoque pro tæktam legendum videtur tæktina. Cfr. Aftækt. *5

Tækta tak, n. i. q. tak 1. V. 15,

Tælia, v. a. (vide UplL. sub 2.) nu æru tald manhælghis mal, M. 38. *

Tæppa, v. a. 1) (vide OGL) æptir sva tæpt, saepimentis ita exstructis. V. 5: pr. 2) innestänga: includere. Vide Hæpta. *5

V.

Vakn, n. vapen: arma. Kk. 21: 2. not. 82. Cfr. Folk-, Frip-, Hug-, Lif-, Vighanz vakn. *5

Vakna skipti (vaghna skipti), n. (vide ÖGL) Kg. 5: pr; M. 15: 1. *4 (vapna skipti)

Vaknaspiæl (vagnaspiæl), n. skada tillfogad (en annans) vapen: damnum (alienis) armis illatum. ær v. æller vapa (sc. spiæl), (cfr. hugger man klæpe ælla vakn annars, ÖGL. Eps. 3: 1.), Kg. 10.

Vald, n. 1) magt: potestas. *pæn konungs v. haver pær til*, p. 1: pr. 2) rättighet (att göra något): ius (aliquid faciendi). *ægha v. hava v.*, Kk. 19: 3; Kg. 11: pr; M. 4: 6. &c. *

Valda, v. a. (vide ÖGL) v., absolute, Kk. 11: pr. *

Valder, m. vall, mark: campus. Vide Vighvalder. *

Valdsværk, n. våldsgerning: violenta actio. V. 1. *4

)(laghtakin, Æ. 2: pr. not. 41. *4

Vaner, adj. van, vanlig: consuetus. Æ. 2:1. *5

Var, f. vår: ver. Vide An. *4 Vara, vide Væra.

Var bilder, m. plog (eller egentligen plogbill) som behöfves för vårarbetet: aratrum (vel proprie vomer) ad opera verno tempore facienda necessarium. D. 14: pr.

Vard hald, n. vakthållning: excubatio. Præf. not. 12. *4 (varp hald)

Varfriper (hvarfriper), m. (vide OGL) **D. 14: pr.** *5

Vargher, m. varg: lupus. V. 8: 2. Varnaper, m. (vide UplL. sub 1.) Vide Laghvarnaper. * (vardnaper)

Varba, v. a. c. dat. ansvara för: praestare (periculum rei, damnum &c.). v. værkum mans v. sinum, M. 2: 1; 38. v. elde, V. 19: pr. v. for sik &c. ibid. §. 1. v. væghum yvir sin land, V. 18: pr. -*bi* (sc. förslum konungs) ater til silangers, d. ä. ansvare för skjutsen tillbaka &c.: curanto ut vehes retro ferantur &c. Kg. 11: pr.

Varpa, v. n. varda, blifva: esse, fieri. In impf. conj. scribitur wrdi v. ur**ba**, Æ. 16: pr. et not. 86.

Varper, m. vård, vakt: custodia, excubiae. Vide Bærg-, Næsia varper. *5

Varpnapa hion (værnæpæ hion), n. pl. personer, som äro under en annans omvårdnad och ansvarighet: homines, qui sub alius cura sunt. V. 19: 1.

Var öker, m. dragare, som brukas till vårarbete: iumenta, guae ad opera rustica verno tempore facienda adhibentur. p. 14: pr.

Vatn, n. vatten, sjö eller ström: aqua, lacus vel flumen. Æ. 13: pr; M. 37: pr; J. 16; V. 14: 1, 2; 17: 1. Cfr. Fiske-, Kulfiski vatn.

Valdtaka, v. a. (vide UplL sub 1.) -kin eller ström): via ad aquam (lacum vel flumen) ducens. V.2.

Vaxa, vide Væxa.

Vapa bot, f. (vide VGL) siu marker ær v., M. 3: pr. liggi i -tum siu markum, V. 18:3. bötis ater mæp-tum, **M.** 4: 3.

Vapa elder, m. vådeld: incendium fortuitum. V. ind. 19. *4

Vapa eper, m. (vide VGL) biupa v. tolf manna, M. 4:5.

Vapir, f. pl. kläder: vestimenta. Vide Vaknaspiæl. *1

Vepa, v. a. (Isl. veida) jaga: venari. V. 8: 2.

, Vigh, n. strid: pugna. mæþ vighi værias, p. 4: 1. *5

Vighanz vakn, n. vapen, beredt att göra bruk deraf, t. ex. draget svärd: arma ad feriendum parata, ex. c. strictus gladius. löpa at manni mæp -ni, Kg. 10.

Vigh arf (vighær ærf), n. den en dräpen menniskas manliga slägtingar i en viss ordning åliggande skyldighet att hämnas dråpet; med hvilken skyldighet troligen var förenad arfsrätt till den aflidnes vapen, och i äldsta tider äfven till hans jordegendom: proprium hereditatis genus, quo nempe incubuit viris occiso homini cognatis, secundum ordinem iure constitutum, caedem ulcisci; cum qua hereditate, ut videtur, coniuncta erat successio in arma defuncti, ac, antiquissimo tempore, quoque in bona immobilia. Æ. ind. 15; cap. 15. coll. cap. 14: 2. Locus rem maxime illustrans, est L. Angl. et Verin. Tit. 6. §. 5, ubi ita statuitur: "ad guemcumque hereditas terrae pervenerit, ad illum vestis bellica, id est lorica, et ultio proximi et solutio leudis debet pertinere." Cfr. Gr. pag. 569.

Vigharvi, m. den man som det till-*Vatn vægher*, m. väg till vatten (sjö hörde att hämnas en slägtings dråp: vir, cnius erat caedem occisi cognati ulcisci (cfr. Vigh arf). Æ. 15.

Vigher, adj. 1) (vide UplL. sub 1.) v. man, [D. 14: 2. æptir vighra manna tali, Kk. 1: 2. 2) i godt stånd: bene comparatus. v. ok vælför, allitt., de saepe, V. 5: pr. *5

Vighia, v. a. 1) (vide ÖGL. sub 1.) v. altare, kyrkiu, kyrkiugarp, Kk. 21:5. 2) ordinera: ordinare (clericos). vighper klærker, Kk. 17:2. 3) viga: nuptias conficientibus benedicere. pe vilia -as, Kk. 15:1. -as mæp kunu, Æ. 13:1. 4) (vide ÖGL. sub 4.) v. lik, Kk. 12:1. Cfr. Ovighper. *

Vigning, f. vigsel: benedictio nuptialis. Vide *Hiona vigning*. *5

Vighvalder (vighivalder), m. (vide VGL.) Kk. 12: 1. *

Vighærfþ, f. i. q. vigh arf. Æ. 15. Vighær ærf, vide Vigh arf.

Vik, f. vik, hafsvik: sinus maris. Vide Sildavik.

Vika (g. pl. vikna), f. sjömil: milliarium maritimum (cfr. ÖGL. sub 2.). p. 15. *

Vili, m. vilje: voluntas. Kk. 14. Cfr. Gopvili. *

Vilia værk, n. (vide VGL) M. 22; V. 20. *5

Vinna, v.a. 1) vinna, segra: vincere. v. mæp tolf mannum, Æ. 16: 1. 2) öfverbevisa: convincere. annan til sak v., M. ind. 28. -as til rapi mæp tolf mannum, M. 22. Cfr. Lagh-, Til vinna. * Vinter nat, f. (vide SML) um v., V.

9. *5

Vinterstapa, f. vinterläger: statio hiberna. V. 8: pr.

Virklika, adv. verkligen: re vera. hælla stander i iorpu v., d. ä. är jordfast, och ej nedsatt af menniskor: petra terrae firmiter inhaeret, non vero ab hominibus deposita est. [D. 15.

Virpe, n. (Isl. virdi) värde: pretium. v. væzlæ (pro -lu), Kg. 10.

Vita (hvita), v. a. veta: scire. viti hvar sin lut, V. 1, 18: pr. sik pingstap v., i. e. sibi eligere vel comparare, nisi pro v. legendum sit fa. p. 3: pr. *

Vita, v. a. 1) bevisa (med ed): probare (iuramento). v. barnafaper sin, 'Æ. 16: 1. v. (sæt) mæþ fastum, Æ. 1:1; M. 26. v. mæþ tvem mannum, Þ. 7. 2. v. taku mæþ tvem mannum siælver han pripi, J. 10: pr. v. mæp vitnum . . tvem mannum siælver han pripi, V.7. v. forfal mæþ sæx manna eþe, M. 29. v. mæþ fiughurtan mannum, Æ. 13:4. v. köp sit æller guldit (gæld) mæþ tvem mannum ok fiughurtan manna epe, Þ.8:1. 2) intyga, utlåta sig öfver: adfirmare, edicere. viti pæt granna &c. V. 6: 1. minnunga mæn skulu v. mærki, V. 12. pæt skulu tve mæn v., M.13. viti pæt tve lotlösir mæn mæp præsti, Kk. 14. viti pæt præsler mæp tvem sanunda mannum, Æ.8:1. viti þæt tve minnunga mæn ok tve præstir, Kk. 7. viti tve minnunga mæn þæt a hvars þera vægna, Kk. 14. vitin pæt tolf mæn, vide Tolf. 3) svärja: iurare. taki pæn arf pe (sc. tve talumæn) til v., Æ. 12: 3. not. 93. Cfr. Epviti. 4) tillvita, beskylla: accusare. v. manni bodræt, M.31:5. pæn sum ranit vitis, M. 17.

Vita, f. vetskap: scientia. utan v. mans, Kp. 2. *5

Vita, f. bevisning: probatio. vitu ok vitni bæra, allitt. J. 9. *5

Viter, adj. (vide VGL) Kk. 15: 1. *4 Viti, n. vite, böter: mulcta. Vide pingviti. *5

Vitna, v. a. 1) bevisa med vitnen: testibus probare. v. til mans)(vip laghum taka, M. 2: 1. brut -nis til mans mæp landslaghum, Kk. 21: pr. Cfr. Til vitna. 2) vitna: testari, testimonium dicere. pæn sum pe til vitna mæp sinum epe, V.8:1. 3) intyga (om nämnd): adfirmare, pronuntiare (de nemda). næmpd skal sværia.. pæt sama pe -apu, Æ. 16:1. tolf mæn vitna, vide Tolf. 4) i.q. skærskuta (vide VGL). v. fore lutlösum mannum &c. p. 7:3. *

Vitni, n. 1) bevis: probatio. orkar æi -num, M. 17. 2) vitnesbörd, bevisning genom vitnen: testimonium, probatio per testes. v. bæra, p. 10: pr;)(sværia, Kk. 16: 1;)(i epum standa, p. 10: 1. fastar bæra (vitu ok) v., Æ. 2: pr; J. 9. præster bæri v. mæp tvem mannum, Æ. 13: 7. binda v. a annan, p. 10: pr. not. 34. Cfr. Binpa, Skrok vitni. 3) vitne: testis.)(fastar, Kk. 14. væri sva högh v., i. e. idem esto numerus testium. M. 18. *

Vitnis mal, n. (vide UplL.) p. ind. 10. pr. $*_4$

Vitnis man, m. vitne: testis. p. 8: 1. *

Vitsorp (vipzorp), n. 1) (vide OGL sub 1.) havi v., M. 20, 26. vari til -pa kumin, Kk. 15: 2. not. 89. havi pæn v. sum væria vil, V. 14: 3. væriandi a v., Þ. 10: pr. havi v. mæþ tvæggia manna vitni, Kp.4. havi v. mæþ tvem mannum, p. 7:3. havi v. mæþ tvæggia manna vitnum ok tolf manna epe, Kp. 4. not. 29. han a v. viti pæt mæp fiughurtan mannum, Æ. 13:4. havi v. mæp tvem vitnum ok fiughurtan manna epe, Kk. 17: pr; [). 5. havi v. mæþ tvem vitnum ok fullum epe, V. 15. 2) bevisningskraft: vis probandi. havi stenmærki v., V. 13: 2. 3) (vide OGL. sub 2.) havi pæn v. sum skifta vil, M. 19. 4) (vide OGL. sub 3.) aghi pæn v. &c., sc. ius retinendi id quod datum est. Kk. 14. havi pæn v. döpum fylghir &c., i. e. ius agendi mulctamque exigendi. M. 9. havi pæn v. minnung haver höghre v. sum takit haver, sc. ius retinendi fundum. V.13: 3; 16: pr.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

Vixla spiæll, n. (vide OGL) Kk. 21: 2. *4 (vigsla spield)

Viþ, viþer, præp. c. acc. v. dat. 1) vid: iuxta. v. væra, Æ. 1: 1; J. 13: 1; D. 7: pr; 8: 1. v. kænnas, vide Kænna 2. 2) med: cum. v. delas, köpas, vide Dela, Köpa. 3) emot: contra. bryta v. man, Kg. 6: pr. v. botum taka, M. 38. 4) (vide ÖGL. sub 4.) taka halft v. pripiung v. annan, Kk. 7; Æ. 11. *

Vipersighia, v. a. afsäga sig: abdicare. Kk. 21: 3. *1

Viper taka, f. emottagande (af tjufgods): receptio (rerum furtivarum). M. ind. 31, ubi tamen *piuf* forte addendum est, ut habet not. 30. ibid.; cfr. VGL. v. vipertaku *piuver*.

Vip ganga, v. a. (vide VGL.) p. 13: or. * (viper ganga)

Vip koma, v. n. förmå, kunna göra: facere posse. sum han -mber, M. 16. *5 (viper koma)

Vip taka, v. a. emottaga: accipere. vil han æi v., sc. cognatum alendum. J. 15. sipan taki angermæn vip, sc. vehem. Kg. 11: pr. *

Vip væra, vide Vip 1. *5(viper vara) Vip porva (præs. porf viper), v. a. (vide UplL.) Kk. 21: 5; J. 15; V. 18: pr. *4 (viper porva)

Ulaghlika, adv. olagligen: illegitime. Æ. 1: 1. *4 (olaghlika)

Um, præp. c. acc. 1) omkring: circum. gangi um tækt, V. 15. garþer um aker &c. V. 5: pr; 9, 19: pr. 2) omkring, öfver: per. um alt sveriki, Kg. 1: pr. 3) förbi: præter. fram um, vide Fram. ut um aspa sund, Kg. 7. 4) i afseende på: ratione rei. saklös um lepungslama, Kg. 7. 5) om, på, i (tid): in (tempore), per (tempus). um manaþa mot, rættan stæmpnudagh, vinternat, fredagh, Kk. 8; Kp. 5; V. 9; [D. 7: 1. um nat æller tva, um þry ar, um fæm næt-

24

ter, um pre v. tva genfastur, V. 8: 1; 16, 19: pr; p. 8: pr. um var ok an, M. tir, 1: 4. um arit, quovis anno. Kk. 10. um alder, vide Alder 2. 6) inom (tid): intra (tempus). biupa ep um tiu &c. nætter, p. 7: 1. hemstæmpna um pre nætsus ter, i. e. de debito intra tres dies solvendo. p. 2.

Um, conj. om: si. Kk. 12: 1; M. ind. 34; Kp. 1, 4; V. 14: 3. *

Um ga, 1) v. n. umgås: conversari. Præf. 2) v. a. öfvergå: superare. nællær &c. um ga goþa frukt, ibid.

Um iorp, f. i. q. umeghn (vide ÖGL). Æ. 12: 2.

Um siper, adv. omsider: tandem. J.17. *4 (um side)

Undan ganga, v. n. (vide VGL) utan *pæt* (sc. vatn) se mæp köpe -git, d. ä. skildt från eganderätten till jorden: nisi aqua facta venditione separata sit a dominio fundi. V. 14: 1. *1

Undir, præp. under: sub. skiut u. konungs pænninga, i. e. ad vehendam pecuniam. Kg. 11: pr. væpia u. landsins bok, vide Bok. u. sværp dömder, Kk. 21: 3. *

Up biupa, v. a. upbjuda, erbjuda (pantsatt jord åt egaren till lösen): offerre (fundum oppigneratum domino redimendum). J. 9. *5 (opbiupa)

Up byggia, v. a. upbygga: exstruere. J. 11: 2. *4

Upgærp, f. odling: cultura' terrae. nyar -pir, V. ind. 15. *4

Uphald, n. (ab up halda, vide UplL.) 1) undanhållande af hvad som till en annan skall utgifvas: detentio rei alii pendendae. böta fore u., p. 2. 2) böter för sådant undanhållande: mulcta talis detentionis. krævia bape gæld ok u., ibid. Cfr. UplL. et SML. v. off hald.

Uphængia, v. a. uphänga: suspendere. M. 28: pr. * Up lata, v. a. öpna: aperire. u. lyktir, V. 13: (. *5)

Up nöta, v. a. förlära: consumere. J. 15. *3

Uppe halda, v. a. hålla, underhålla: sustinere. broar æller færiur u., V. 18: 2. *

Upsighia, v. a. säga, upräkna: dicere, enumerare. Æ. 1: pr. *5 (up sæghia)

Uptaka, v. a. 1) uptaga, borttaga: tollere, auferre. *u. nællær* &c. Præf. taki *up*, sc. opera in aqua exstructa. V. 14: 1. 2) uptaga, återtaga: recipere. *iarnbyrp var ater -kin*, Æ. 16: pr. *

Vrangvis, adj. (vide VGL) Præf. *1 Urþa, vide Varpa.

Utan, præp. c. gen. utom: extra. u. sokna, Kk. 6: 2. *

Utan, conj. 1) om ej, utan: nisi. u. han fæller v. se v. föri, Kk. 1: 2; M. 29; Kp. 7. 2) utom, undantagande: excepto, praeter. u. a kyrkiu bole, p. 3: pr. *

Utganger, m. utgång: exitus. M. 6: 2. Ut giva, v. a. (vide ÖGL) Æ. 12: 2; 14: pr; V. 1. *5

Utgærþ, f. utskyld: tributum. konungs gambla -pir, p. 14: pr. *5

Uti (utæ), adv. ute: foris. u. standa, vide Standa 1. i væghum v. öium u., Kg. 10; M. 27. a vatne u., M. 37: pr. *

Utlændis, adv. utom landskapet (Helsingland): extra provinciam (Helsingiam). Cfr. tamen, id, quod in gloss. ad ius Upl. de significatione h. v. dictum est. Æ. 13: 4; 16: 1. not. 5; V. 16: pr. *5

Utlændsker, adj. (vide SML))(inrikis födder, M. 5: 1. *

Utmærkia, v.a. utmärka: designare. V.15. cfr. not. 8. ibid. *4

Utroper, m. (vide UplL.))(landværn, Kg. 8. *3

Ut röna, v. a. (vide UplL.) væpning v. mal ær -nt, væp æru -nt, Kk. 19:3; p. 4: 2; 11. •3

Utskuts stol, f. (vide UplL.) Æ. 6: 1. epe, M. 1: 2. v. s. m. sæx mannum, M. *3 (utskutstola)

Utskyld, f. i.q. *utgærþ*. Kk.2: pr. *4 Ut sætia, v.a. pantsätta: oppignerare. *5 væp u., J.9.

Utængi, n. utäng, äng belägen utom hägnad: pratum extra saepimenta situm (cfr. SML. v. skogh æng).)(ængi akerfast, V.3.

Utöiar, f. pl. öar eller skär, belägna ute i hafvet: insulae v. scopuli, in alto mari siti. V. 6: pr; p. 1: 1.

Vægha, v.a. väga: ponderare. mark væghin, vide Mark 1. *5

Vægha, v.a. väga, göra väg (genom snö): viam (per nivem) facere. snio v., v., absolute, Kg. 11: pr.

Vægher, m. 1) väg: via. Kg. 10. almanna v., V. 18: pr, 1. Cfr. Kyrkiu-, Vatn vægher. 2) sida: latus, pars. annar væghin, på ena sidan: ab altera parte. Kk. 14. bæra tve hvan væghin, vide *Bæra* 1.

Væghna, pl. def. et indecl. 1) sida: pars. a hvars pera v., a mansins &c. v., Kk. 14, 15: 1; Æ. 1: 1. not. 7. 2) (vide VGL. sub 2.) a konungs v., Kg. 6: 1. *5

Vælborin, adj. välboren, förnäm: generosus, nobilis. -rnir mæn)(alder almoghin, Præf.

Vælför, adj. i. q. vigher 2, q. vide. *3 Væna, v.a. (vide OGL) v. annan til *5 *biufs*, *E.* 16: 1.

Væra, vara, v.n. vara: esse. Kk.5, 7. &c. præs. conj. se, Kp. 2; V. 14: 1. &c. vip v., vide Vip 1. * (vara)

Værald (væryld), f. verld: mundus. Kk. 1: pr; J. 17. *4 (væruld)

Væria, v.a. 1) försvara: defendere. v. land sit, Kg. 7. mæp vighi -as (i. e. v. sik, (D. 4: 1. 2) (vide SML sub 2.) tolf mæn væria, vide Tolf. -ande a vitsorp, p. 10: pr. v. sik mæp laghum v. landslaghum, M. 18, 31: pr. v. sik mæþ vapa epe, M. 4:6. v. s. m. sæx manna medel, som skulle lemnas konungens

28: pr. v. s. m. tolf manna epe, Kk. 15: pr, 2; 16: pr. v. s. m. fiughurtan manna epe, M. 11, 20, 31:5. v. m. fæpernis vitu sinni fiughurtan manna epe, J. 14: pr. v. s. m. fiughurtan þægna eþe, Kg. 6: 2.

Væriandi, m. (vide UplL) Vide Kyr-*4 kiu væriandi.

Værk, n. 1) verk, gerning: actio. Vide Varpa; Valds-, Vilia værk. 2) arbete: opus, labor. Vide Dagsværki.

Værka böter, f. pl. i. q. ofværka böter. Kk. 21: 4. not. 100, nisi of værka böter legendum sit.

Værn, f. 1) värn, försvar: defensio. Vide Landværn. 2) hägnad, stängsel: saepimentum. Vide Værna ruf.

Værna ruf, n. (vide UplL.) V. ind. 9. *3 Værnapa hion, vide Varpnapa hion.

Værold, n. (pro værgæld; Anglo-Sax. ver-gyld, Fris. vergeld, a ver, Isl. item, vir; cfr. Gr. pag. 650; RICHTHOFEN, Altfries. Wörterb. v. werield) i. q. manböter (vide VGL.). M. 38, ubi h. v. occurrit de parte mulctae regi debita. Cfr. GotlL. v. vereldi.

Værri, adj. sämre: deterior, minoris pretii. M. 1: 4.

Væryld, vide Værald.

Varp, n. (vide VML. sub 2.) Kk. 8. fiura alna -pi, V. 14: 3.

Værher, adj. (vide OGL. sub 1.) J. 13: 1.

Væstan, adv. i vester: ab occidente. for v. ok synnan, på sydvestra sidan: versus occidentem et meridiem. [D.15. *4

Væster, adv. mot vester: versus occidentem. p. 13. *5

Væxa, vaxa, v.n. 1) växa: crescere. Præf. Cfr. Avæxter. 2) förökas: augeri.)(minskas, M. 6: 2. pænningar væxa manni, J. 3. *5

Væzla, f. (Isl. veizla, epulum) lifs-

ämbetsman (ari) under hans resor genom landet: cibaria, quae ministro regis ari dicto, per provinciam iter facienti, debebantur. Kg. 10. Cfr. Gengærß.

Væzlu fal, n. (Isl. veizlufall, vide Magn. Góda S. cap. 43, Fornm. Sög. VI. pag. 95.) underlåtenhet att gifva væzla: neglecta praestatio cibariorum ministro regis debitorum. Kg. 10.

Væp, n. pl. 1) pant: pignus. sætia v. aprum, J. 9. 2) (vide SML sub 3.) v. æru ut rönt, d. ä. målet som är vädjadt: caussa, de qua datis pignoribus certatur. (D. 4: 2. *

Væþfæ, n. (vide UplL) Æ. 16: 1; M. 31: pr. *4

Væpia, v. a. 1) hålla vad: pignoribus certare. -ar nokor ok sigher sik sipan af delu, J. 16. cfr. SML. h. v. sub 1, ad J. 18: pr. v. til priggia marka, Æ. 16: 1. 2) vädja efter en fälld dom: post sententiam a iudice latam pignoribus certare. mote dome v., p. 3: 1. v. sik undir sina landsbok, Kk. 19: 3. v. a pingi pre marker undir landsins bok, p. 11. v. ping fran garpi, v. mæp prem markum undir landsins bok, p. 4: 2. *5

Væpning, f. vädjande af domare eller parter: pignorum depositio apud sequestrem, quae, post latam sententiam, a iudice vel litigantibus fit. p. 11. v. ær ut rönt (cfr. Væp 2.), Kk. 19:3; p. 11. not. 53. *5

Væp taki, m. (vide UplL.) p. ind. 13. *4 (væpia taki)

Y.

Ytærst, adv. ytterst, längst borta: remotissime. M. 6: 2. *2

Yvr, vide Iver.

Yvri, adj. öfre: superior. Vide Hol 1. * (pings væyher) *5 (öfri) pit, adv. dit:

Þ.

pa, adv. (vide VGL. sub 2.) pa offre &c. Kk. 10. *

paghar, conj. då, när: quando, cum. Kk. 21: 2. *

Dak, n. tak: tectum. göre annat (sc. hus) ater til paks (cfr. giori up til fæstiband v. vægbanda, VML. I. B. 45: 1.), V. 19: 1. *4

Dikla, adv. ofta: saepe. V. 6: 1, ubi tamen pro *sva p*. forte legendum est *pylika*. *5

ping, n. 1) ting (för socken, skeppslag eller landskapet): conventus iudicialis (paroeciae, territorii skiplagh dicti, vel provinciae). skiplagh æller sokn... havi p. &c. p. 6: pr. a laghkallapu-gi, Æ. 16: 1; p. 11. -gs (rectius -ga) mællum)(a -gi, Kg. 10, ubi sermo est de conventu iudiciali regis nomine ab eius ministro celebrato. fore -gi (cfr. VGL.), Æ. 1: 2. Cfr. Lands-, Soknaping; Laghpinga. 2) (vide VGL. sub 2.) kalla p. fore garp mans, p. 4: pr. væpia p. fran garpi, ibid §. 2.

Ding fall, pings fall, n. (vide UplL.) D. ind. 6. skiplagh æller sokn gör p., D. 6: pr. *4

Dings friper, m. (vide VGL) M. 14: pr. *4

Dingsmæn, m. pl. (vide VGL) allir p., Kk. 21: 4. *4

Dingstaper, m. (vide VGL.) p. 3: pr.*5 Dingstæmpning, f. i. q. pingstæmna (vide ÖGL.). p. ind. not. 4.

Dingta, v.n. (vide SML) Kg. 6: 1. *5 (pinga)

Dingviti, n. böter för underlåtenhet att infinna sig vid tinget, då man blifvit stämd: mulcta neglectae citationis. böte p. fiura öra, p. 3: 1.

Þingvægher, m. (vide VGL.) Kg. 4:pr. * (pings vægher)

Dit, adv. dit: illuc. Kp. 7; **p**. 4: pr. *

pitstil, m. tistel: carduus. Præf.

Diufbogher, m. dubbel tjufbot: duplex mulcta furti. böte p. sæx marker til præskiftis, M. 28: pr. böte sæx marker i pripiung hvan ok p. mæp, i. e. duodeviginti marcas, et praeterea sex marcarum mulctam loco iam citato determinatam. M. 32: pr. böte.. p. konungi ok allum mannum, i. e. quattuor marcas. V. 14: 3. not. 94. Locc. vertit: "duplum rei furtivae;" Ver. "ob furtum, propter furtum;" Ih. denique: "mulcta pro furto, possessori pendenda." Cfr. Bogher 2.

piuf bot, piufs bot, piuva bot, f. tjufsböter: mulcta furti. M. 28: pr. not. 77; 31: pr. half p., M. 28: 3. *1 (piufs böter)

Diuf hol, n. gömmande af tjufgods: occultatio rerum furtivarum. M. 31: 4. Cfr. VML. v. *piufvala bot*.

Diufnaper, m. tjufnad, stöld: furtum. M. 28: 2, 3; 31: 2. not. 19. *fulder p.*, M. 32: 1. *

Diufstolin, adj. stulen: furto ablatus. -*it fæ*, M. 29, 30. *3

Diuft, f. 1) tjufnad, stöld: furtum. M. 31: pr. 2) den stulna saken: res furto ablata. Ibid. §. 2. *3 (pyft)

piufti, n. i. q. *piuft 1*. M. 31: pr, 2, 4. *5 (*piupti*)

piuva bot, vide piuf bot.

Do, adv. dock, likväl: tamen. Kk. 13: 1. *pyt*, pro *po at*, om än: etiamsi. Kk. 1: 2; V. 19: 1. *

Pokka böter (tokka böter), f. pl. böter för tillfogad skymf (genom oqvädinsord): mulcta contumeliae (per convicia) illatae. M. 7: pr. *4

Pokka orp (tokka ord), n. oqvädinsord: convicium. M. 7: pr.

Dokke, m. förolämpning, oförrätt: iniuria, offensio. p. varper manni gör, Æ. 2: 1. *4

porn, n. (Isl. item) törne: spina. Præf. inde. Kg. 11: pr; Kp. 7; p. 15.

porva, v. a. behöfva, tarfva: egere, opus habere. Vide *Vip porva*. *

Priskulli (triskulli), m. tröskel: limen. M. 6: 2. *2

Dripiunger, m. 1) tredjedel: triens. V. 14: 1. -ginum minna, M. 7: pr. -ginum mera, d. ä. en half gång till så mycket: dimidio plus (sicut halvu mera est duplo plus). Kk. 21: 4. atta öra &c. *i p. hvarn*, d. ä. tre gånger åtta öre &c. till treskiftes: ter octo orae &c. trifariam dividendae. Kk. 15: 2; 17: pr; 21: 2; Kg. 2: pr. &c. 2) tredjedelen af ett skeppslag: triens territorii skiplagh dicti.)(sokn, p. 7: 1. innan -gs, utan -g, M. 29; p. 7: 1. *

pryhundrapa, vide Hundrapa.

pryskas, v. dep. (vide UplL.) Kk. 1: 2; p. 9: pr. *p. viper*, Kg. 8. not. 40. In activa forma occurrit *pryska*, Kg. 8; incertum vero est anne hoc scripturae mendo sit tribuendum. *4

præmænningi, m. (vide VML) M. 38. *5

prængia, v. a. (vide VGL) V. 8: 1. * *pusand (pusund)*, num. tusen: mille. Æ. 16: pr. *4

ру, conj. ty: nam. M. 33; V. 4. * *руt*, vide *ро*.

Dægn, m. (vide VGL) Kg. 6: 2. Cfr. VML v. pings gæld. *1

pæn, pron. dem. den: is. *py*, dat. n. V. 12. gen. *pes* (pro pron. poss. *hans*), M. 8. *

Dænni, pron. dem. denne: hic. f. *pæssæ* (pro *pæssi*), Kk. 1: 2; Æ. 16: 1. acc. f. *pæssin*, Æ. 4. *

Dær, part. rel. som: qui. Æ. 2: 1; M. 28: 1; J. 7. *æptir þær*, postquam. Æ. 16: pr. *

pæt, pron. pers. n. (m. f. han, hun) det: illud. dat. *py*, Kp. 7. *

Þæþan, adv. dädan, derifrån: illinc, ade. Kg. 11: pr; Kp. 7; **Þ**. 15. *

Æ.

Æ, *e*, adv. alltid: semper. *Æ*. 16: 1; M. 19. Cfr. *Hvar*. *

Ægha, v. a. 1) ega: in dominio habere. *þæn husit a, e hvar husit a, M.* 5: pr; 31: 2. *þæn v. han sum a* (sc. *fæ* &c.), M. 29, 35, 36; V. 7. *þæn þæt lösa* (sc. *fæ*) ati (impf.), V. 23: pr. *þæn sum aat* (sup.) *haver*, V. 13: 3. *flere agha* (pro aghu) i (sc. by), V. 1. 2) hafva: habere. æ. sak at manni, [D. 3: 1. 3) æghas viþer, slås, strida: pugnare. M. 6: 1. *

Ægha, f. (vide UplL. sub 2.) a manna æghum)(a almænningium, M. 5: pr. gengærþ (sc. þær) sum konungs æ. ær)(i bonda æ., þ. 14: 4. Cfr. Hema aghur. *

Ældri, adj. compar. äldre: antiquior. J. 14: 1. * (*ælster)*

Ælgher, m. älg: alces. Kk. 7; V. 8: pr, 1. *2

Æller, adv. eljest, annars: alias, alioquin. Kp. 3; V. 6: pr; [). 10: pr. *(*ællis*)

Æmpni, n. (vide SML) Vide Bya æmpni. *5

Æn, conj. om: si. Kk. 6: 2; Kg. 11:pr; *Æ*. 12: 2; 16: 1; M. 28: pr, 1. &c. *

Æn, conj. men: sed. Kk. 15: 2; Kg. 11: pr; Æ. 3: 1; Kp. 3; p. 14: 4; 15. *

Æn, adv. ännu, hittills: adhuc. *æn pa*, **p**. 4: pr. *

Ænda, v. a. ända, sluta: finire. þæt ændis æptir landslaghum v. hælsinga laghum, d. ä. afgöres: diiudicatur. Kk. 20; Kg. 6: pr. *5

Ængi, n. äng: pratum. M. 6: 2; V. 3, 9, 19: pr. Cfr. Akerfaster, Utængi. *5

Ængin, pron. ingen: nullus. *ænkte pera*, J. 3. n. *ængti*, *ænkte*, absolute, intet: nihil. Kk. 15: 2; V. 15. *

Ænsak, vide Ensak.

Æntiggia, æntvæggia, vide Antighia. Æptir, æftir (aftir; afptæ, Æ. 16:pr.),

præp. 1) efter (i tid): post (ratione temporis). æ. sva tæpt, V. 5: pr. 2) långs efter: secundum. æ. ysmæ, p. 15. 3) adv. efteråt: postea. fylla æ. ep v. mæp

epe, Æ. 13: 7; 14: pr. koma æ., M. 35. * Ærfþ, f. arf: successio ab intestato. Vide Vighærfþ. *

Ærkiæbiskuper, m. ärkebiskop: archiepiscopus. Æ. 16: pr. *4

Ærni, n. eldstad: focus. M. 6: 2. Cfr. SML. v. ærin.

Ærvingi, vide Arvingi.

Ervupi (ærvipi, ærvæpæ), n. arbete: labor. J. 5; V. 11: 1. *

Ætta bot, f. (vide VGL.) M. 38. *5 *Æpla*, adj. (Isl. *edla*) ädel: nobilis, praestans. Præf.

Ö.

Ö (pl. *öiar*), f. ö: insula. M. 37: pr. Cfr. Utöiar. *4

Öfning, f. (ab *ivir*) öfverflöd: abundantia. *til-ga fa*, abunde accipere, satis superque habere. J. 17. Ita h. v. mihi videtur explicanda. Locc. vertit: "ad exercendum."

Ögha, n. öga: oculus. öghæn, pl. pro öghun, V. 6: pr. *

Öker, m. (vide VGL) Vide O öker, Var öker. *4

Ökia, v. a. öka: augere. M. 18. *

Ölbupin, adj. buden till gästabud: ad convivium invitatus. Æ. 2:1.

Ölbups man, m. man som är buden till gästabud, gäst: vir ad convivium invitatus, conviva. Æ. 2:1.

Ölfriper, m. fred vid gästabud (här vid bröllopp): pax et securitas publica in convivio (nuptiali). Æ. 2: 1.

Öra, n. öra: auris. *öræn*, pl. pro *örun,* M. 15: 1; V. 6: pr. *4

Öre, m. (vide ÖGL. sub 1.) Kk. 1: 2; 12: 2. &c. fulder ö., M. 28: pr. halver

ö., M. 6: 2; 28: pr; 38. Loci ex iure Upl. transscripti, ex. c. V. 18: 3, ostendunt unum öre eiusdem fuisse pretii in Helsingia ac in Uplandia; nec, ubi commemorantur örar hælsinskir, Kg. 7, aliud monetae genus denotari videtur. Cfr. Bot öre. *

Örtugh, f. (vide ÖGL) M. 28: pr; Kp. 2; p. 2. *

Östan, adv. i öster: ab oriente. Vide Norpan. *4

Oxe, f.? yxa: securis. Kg. 10; p. 14: 2. *4 (yxe)

Opa, v. a. (vide VGL) ö. hus, J.11:2. fæ öper aker &c., d. ä. gör skada: damnum infert agro &c. V. 5: pr. *4

Öper, m. (vide VGL.) upsala ö., Kk. 2: pr; Kg. 11: 1. *4

191

Alnö, en ö i Medelpad: insula in Medelpadia. Kg. 11: pr.

Alver as, ett ställe på den forna gränsen emellan Sverige och Norrige; tilläfventyrs i Elfros socken vid gränsen emellan Herjedalen och Helsingland: locus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. [D. 15.

Angermanna a, Ångermanån: flumen Angermanniae. V. 18: 2.

Angermanna land, Angermanland: Angermannia. Kg. 7.

Aspa sund, Aspösund, så kallas ännu ett sund, beläget vid inloppet till Stockholm, emellan öarne Aspön och Korsholmen, ej långt från Dalarö, men ej vid Sandhamn, såsom Locc. upgifver; att hvarken här eller i StL. R. 12. kan menas ett sund vid Aspö utanför Carlskrona, såsom ARNELL, i anmärkningarne vid Stadslagen, antager, är alldeles uppenbart: fretum in maritimo aditu urbis Stockholmiae situm. Kg. 7.

Biornsopæ, ett ställe på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; tilläfventyrs Björnbäcken vid gränsen emellan Jämtland, Herjedalen, Helsingland och Medelpad: locus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. D. 15.

Birghir, Konung Birger Magnusson: Rex Sueciae. Æ. 16: pr. not. 77. *5 (byrghir)

Bygha, Bygdeå socken i Vesterbotten: paroecia in Botnia occidentali. Kg.7.

Bækkæ porusgæ, ett ställe på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; troligen i Hammerdals socken af Jämtland: locus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. (D. 15.

Firi as, ett ställe på forna gränsen

emellan Sverige och Norrige; tilläfventyrs Fyrås ej långt från Hammerdals kyrka i Jämtland: locus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. (D. 15.

Fæningæ skallæ, ett ställe på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; troligen i Hammerdals eller Ragunda socken af Jämtland: locus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. [D. 15.

Hager i sundapi (högher i sundhedhi), ett Upsala-öds gods, troligen beläget, ej i Norrala socken (jfr. Sunnaste högher), utan i Högs socken af Helsingland, der en ej långt ifrån kyrkan belägen bondgård ännu bibehåller namnet kungsgården, hvarvid, på en höjd, ännu skola synas lemningar efter den forna kungsgården: praedium regium, situm in paroecia Helsingica Hög. Kg. 11: 1. Cfr. P. EKERMAN, resp. A. FLOD-BERG, diss. de Helsingia, Ups. 1755, pag. 101. TUNELD, Geographie öfver Sverige, 3:e B. Stockh. 1794, pag. 38, 57.

Hambrungi, Hamrånge socken i Gestrikland: paroecia in Gestricia. Kg.11:pr.

Honu bærgh, ett berg på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; troligen i Hammerdals socken af Jämtland: mons in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. [D. 15.

Hovær höghæ, ett ställe på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; troligen vid södra Wånsjön, der Herjedalen och Dalarne sammanstöta vid nuvarande Norska gränsen: locus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. (p. 15.

Hvitæ holmæ, ett ställe på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; troligen vid gränsen emellan Jämtland och Medelpad: locus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. D. 15.

Hvitæ stiorn, ett ställe på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; troligen vid gränsen emellan Herjedalen och Helsingland: locus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. p. 15.

Hælsingia land, Helsingland; att med detta namn egentligen förstods hvad som ännu så kallas, kan slutas af Kg. 11: pr., der först hælsingar omtalas, i sammanhang hvarmed förekomma orden i landinu inne, som tydligen syfta på det nuvarande Helsingland; hvarefter nämnas flera ställen på vägen genom Medelpad (Niurundi &c.), och slutligen nämnas angermæn; men i vidsträcktare bemärkelse har namnet h. innefattat ej blott det nuvarande Helsingland (jfr. Sundup), utan äfven Medelpad, Angermanland, och det i norr derifrån belägna af Svear bebodda kustlandet: terra Helsingorum; ita proprie appellatam fuisse hodiernam Helsingiam, ex Kg. 11: pr. concludi potest; latiori vero sensu sub hoc nomine quoque comprehensae sunt Medelpadia, Angermannia, quaeque ulterius versus septemtrionem a Sueonibus habitata fuit ora maritima. Kg. 6: 1; Æ. 16: pr. coll. Kg. 7. -da laghbok, Præf.

Hæsiæ, Häsjö socken i Medelpad: paroecia in Medelpadia. Kg. 11: pr.

Högher a norpstighi, ett af Upsalaöds gods, som skall hafva varit beläget i Jättendals socken af norra Helsingland, der ännu finnes en så kallad kungsgård, som dock numera endast är bondgård: praedium regium situm in paroecia Helsingiae borealis Jättendal. Kg. 11: 1. Cfr. Norpstigher, et TUNELD, l. c. E. FRONDIN, resp. S. BÆLTER, diss. de Helsingia, Ups. 1735, pag. 28.

Indals a, Indalsälfven: flumen Medelpadiae. V. 18: 2.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

Konungs hælla (Isl. konúngahella), staden Kunghäll (eller Kungälf) vid Götaälf, och således vid den forna gränsen emellan Sverige och Norrige: urbs praefecturae Bahusiensis, sita in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. [D. 15.

Kutuby, ett af Upsala-öds gods; utan tvifvel samma ställe som i ett diplom af år 1314 kallas Kuta, och hvaräst landsting hölls för Ångermanland (se HILDEBRAND, Sv. Diplom. III. sid. 161.); tilläfventyrs den ännu så kallade kungsgården, nu en by, i Bjärtrå socken, der, på en höjd, lemningar skola finnas efter murar (jfr. HöLPHERS, Samlingar till en beskrifning öfver Norrland, 4:de saml. sid. 103.), och ännu, vid gästgifvaregården, är tingsställe för Nora tingslag: praedium regium in Angermannia. Kg. 11: 1.

Lusn, Ljusnan: flumen Helsingiae. V. 18: 2.

Magnus, 1) Konung Magnus Ladulås: Rex Magnus Birgeri filius. Æ. 16: pr. 2) iunkhærrem., Konung Birgers son: filius Regis Birgeri. Ibid. *

Maru bækker, en bäck på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; troligen i Hammerdals socken af Jämtland: rivus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. [D. 15.

Marpbækker, marbækker (mordbækker), den nu så kallade Tönnebro-ån på gränsen emellan Gestrikland och Helsingland: rivus in confinio Gestriciae et Helsingiae. Hic rivus certo non, ut finxerunt recentiores (vide O. CELSIUS, resp. E. ALROT, diss. de Gestricia, Ups. 1720, pag. 9, 10. FRONDIN et B.ELTER, diss. cit. pag. 44. &c.) nomen habuit a caede S. Stephani, Helsingorum Apostoli, sed a marp v. morp, silva (cfr. UplL. v. morp); situs enim fuit in silva terminali öpmorp dicta (cfr. UplL. v. öpmorp). Kg. 10, 11: pr.

Mæpalpapi, Medelpad: Medelpadia. Kg: 7.

Niurundi, Njoronda socken i Medelpad: paroecia in Medelpadia. Kg. 11: pr.

Niurunds a, Njurundaälfven: flumen Medelpadiae. V. 18: 2.

Norghi, noriki, Norrige: Norvegia. Æ. 16: pr; Þ. 15. *4

Norpstigher, 1) Nordanstig; så skola några socknar (hvaribland Jättendals, förmodligen äfven Harmångers och Gnarps) i nordöstra delen af Helsingland hafva blifvit kallade i anledning af deras läge norr om en stor skog i Rogstads socken; hvarför ock den väfnad, som i dessa socknar tillverkas, ännu skall kallas nordanstigsväf; dock kan *n*. ej, såsom flere författare menat (FRONDIN och B.ELTER, anf. diss. sid. 26. &c.), anses hafva utgjort en särskild hufvuddel af Helsingland, utan de under detta namn inbegripna socknar hafva, ehuru genom denna benämning särskildt utmärkta, dock hört till den ena af Helsinglands tvänne hufvuddelar, eller det hela nordöstra sidan af landet innefattande *Sundap*: nomine n. comprehensae fuerunt paroeciae quaedam in boreali parte Helsin– giae iuxta mare sitae. Kg. 11: pr. högher a -ghi, vide Högher. Cfr. Sundap, et Tuneld, l. c. pag. 37. E. M. FANT, resp. J. D. FLINTENBERG, diss. de territorio australi Helsingiae, I. Ups. 1784, p. 17, 18. 2) ett Upsala-öds gods, nu gården Norrstig, ej långt från Säbrå kyrka i Angermanland: praedium regium, situm in paroecia Angermannica Säbrå. n. i sioborab, Kg. 11:1.

Næs i silanger, den nära Silångers kyrka i Medelpad belägna gården Kungsnäs, som fordom varit ett Upsala-öds gods, och ännu kallas kungsgård, fastän den numera är ett skattehemman: praedium regium, situm in paroecia Medelpadica Silânger. Kg. 11:1. Cfr. Hülphers, l. c. 1:sta saml. pag. 73. Tuneld, l. c. p. 91.

Olaver, Ärkebiskopen i Upsala Olavus, kallad den vise: archiepiscopus Upsaliensis. Æ. 16: pr.

Siksiopa, ett ställe på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; tilläfventyrs Siksjön i Herjedalen, nära gränsen af Helsingland: locus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. [D. 15.

Silanger, Silångers socken i Medelpad: paroecia in Medelpadia. Kg. 11: pr. Cfr. Næs.

Sioborap, Säbrå socken i Ångermanland: paroecia in Angermannia. Vide Norpstigher 2.

Skata kældu, en källa på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; troligen i Hammerdals socken af Jämtland: fons in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. [). 15.

Stokholmber, (vide UplL.) Æ. 16: pr. *5 Strintungs ep, ett ställe på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; troligen i Hammerdals socken af Jämtland: locus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. [). 15.

Sveriki, Sverige: Suecia. Æ. 16: pr; D. 15. *5

Sundap (sundhedh), detta namn beteknade egentligen nordöstra delen af det nuvarande Helsingland, likasom sydvestra delen kallades alir (hvilket namn ännu igenfinnes i Norr- och Söderala socknar); såsom man finner dels af det så kallade Registrum ecclesiae Upsaliensis (jfr. VGL föret. sid. XXXIV), der till praepositura sundadhi, eller, såsom den på ett annat ställe, förmodligen af den anledning att prosten då bodde i Forsa, kallas, praepositura forsum, räknas Forsa, Delsbo, Tuna, Norrbo, Bergsjö, Harmångers, Enångers, Gnarps och Rogstads socknar, hvaremot till praepositura baldanes (hvars prost troligen då bodde i Bållnäs) hörde Bållnäs, Järfsö, Ljusdals, Norrala, Söderala, Segerstads, Alfta, Arbrá, Mo och Färilla socknar (se Hildebrand, Svenskt Diplom., III. sid. 149, 238.); dels af ett diplom af år 1314, der Helsinglands invånare kalla sig alyr et sundædh inhabitantes, och de till *alir* hörande socknar upräknas, hvaraf man ser att alir innefattade det samma som i Reg. Ups. kallas praepositura baldanes (anf. st. sid. 165.); men likasom hælsingia land egentligen var det nuvarande Helsingland, som sålunda bestod af två hufvuddelar sundap (hvaraf åter norpstigher utgjorde en del) och alir, men i vidsträcktare bemärkelse innefattade äfven de nordligare landskapen, så har äfven *sundap* erhållit en vidsträcktare bemärkelse, enligt hvilken derunder inbegreps hela det nuvarande Helsingland, och således äfven hvad som annars kallades *alir; s.* proprie appellata fuit pars hodiernae Helsingiae versus septemtrionem et orientem sita; latiori vero sensu hoc nomen comprehendit totam hodiernam Helsingiam.)(angermanna land et mæpalpapi, Kg. 7. hager (v. högher) i s.,)(sunnaste högher et högher a norpstighi, Kg. 11: 1.

Sunnaste högher, den sydligaste högen; så hette ett af Upsala-öds gods, som skall hafva varit beläget i Norrala socken af södra Helsingland, der en ej långt från kyrkan belägen bondgård ännu bibehåller namnet kungsgården; och var det på en här belägen hög som Konung Gustaf I år 1521 upmanade Helsingarne att gripa till vapen mot Danskarne; öfver hvilken händelse år 1774 en minnesvård der blef uprest; äfvensom det utan allt tvifvel är samma hög, som benämnes södra Indalsälfvarne, i hvilket fall den då tro-

högan uti det antingen diktade, eller illa afskrifna eller från Latinen illa öfversatta rågångsdokument af år 1343, som är tryckt hos C. F. Georgii, resp. Ch. JUSTUS, diss. de Helsingia, Ups. 1772, sid. 6; men icke bevisar namnet sunnaste, d. ä. den sydligaste, som utmärker denna kungsgård från de nordligare belägna, att den sydligaste delen af Helsingland skulle varit kallad Sunnarstigen, af hvilken benämning jag ej funnit något spår (jfr. dock Svea, XIII. sid. 290; Geijer, Svenska folkets historia, I. s. (10.): praedium regium, situm in paroecia Helsingiae australis Norrala. Kg. 11:1. Cfr. TUNELD, l. c. pag. 38, 57. FANT et FLINTENBERG, diss. cit. II. p. 28-32.

Ulu præsk, ett träsk eller en insjö på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; troligen den på gränsen af Norrige och Jämtland belägna sjön Rengen, som, medelst ett långt vattendrag (jfr. Ysmæ) har sitt slutliga utlopp genom Indalsälfven, och vid hvilken några gårdar på Norska sidan ännu hafva namnen Ulland, Ulen, Ulsjön, och en på Svenska sidan namnet *Hvalsjön;* me**n** att härmed ej kan menas det i Finnland belägna Uleåträsk (jfr. Rudbeck, Atlantica, III. sid. 445, 446; PERINGSKJÖLD, Monum. Upland. sid. 2. o. följ.), är af sammanhanget alldeles uppenbart: stagnum vel lacus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. p. 15.

Uma, Umeå: paroecia, iam urbs in Botnia occidentali. Kg. 7.

Upsalir, pl. (vide VGL) Kk.2:pr. not. *4 30. Cfr. gloss. v. öper.

Ysmæ, ett vattendrag på forna gränsen emellan Sverige och Norrige; troligen det som från sjön Rengen på Norska gränsen (jfr. Ulu præsk), leder förbi Hammerdals kyrka i Jämtland, och har sitt utlopp genom Amrå, Ragunda och

195

ligen ännu obebygda nordligaste delen af det nuvarande Jämtland hört till Sverige; men att dermed skulle menats antingen bergsryggen Kölen på Norska gränsen (jfr. RUDBECK, anf. st., der den Latinska öfversättningen af de ur HelsL. anförda orden tillhör RUDBECK, och ej sjelfva dokumentet som han låtit aftrycka), eller Umeå (jfr. LAGERBRING, Svea Rikes Historia, I. sid. 303.), är alldeles omöjligt: lacus vel flumen in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. (b. 15.

porpungæ grap, ett ställe vid forna gränsen emellan Sverige och Norrige, troligen der Jämtland, Ångermanland och Medelpad sammanstöta nära Långsjön, och Jämtländska gränsen mot Medelpad böjer sig åt vester: locus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. [D.15.

Ælgsio, ett ställe i sydligaste delen af Ångermanland, tilläfventyrs Häggsjö i Hägdångers socken, men ej Älgsjö i Arnäs socken af norra Ångermanland: locus in parte Angermanniae australi. Kg. 11: pr.

Osopæ, ett ställe på forna gränsen emellan Sverige och Norrige, och troligen vid gränsen emellan Jämtland och Medelpad: locus in prisco confinio Sueciae et Norvegiae. [D. 15.

2. GLOSSARIUM

AD CODICIS IURIS SMALANDICI PARTEM DE RE ECCLESIASTICA.

A.

A, præp. 1) i: in. a æta högh, 17: 1. Cfr. Næfnd. 2) emot: contra. sænda forbuþa bref a man, 13: 4. talan komber a hionalagh, 13: 8. 3) angående, om: de. sætia a (sc. mal) hæraþs næfnd, 13: 4. *

Abyrp, f. insmygande i en annans gård af sådana saker, som anses såsom bevis på ett begånget brott: clandestina talium rerum translatio in alienam domum, quae criminis cuiusdam commissi indicia esse censentur. Vide Trolldoms abyrp. *4

Af, præp. från: de, ex (loco). i væruldena ok af (sc. væruldinni), 3: 2.

Af ganga, v.n. gå bort: abire. nu kan maper a., i. e. deserere aedem sacram exstruendam. 2:1.

Afl, n.? (Isl. robur, vires) förmögenhet: facultates, opes. Vide Ökia afl.

Aftænsanger, m. aftonsång, den sjette af de i Romersk-Catholska kyrkan, med anledning af Davids ord i Ps. 119: 164, föreskrifna sju bönestunder eller så kallade canoniska timmar, ottosanger, prim, tærz, sæxt, non, aftænsanger och natsanger, hvilka alla här nämnas: vespera; sexta ex septem horis, ut dicunt, canonicis, quas, occasione quaesita ex verbis Davidis, Ps. 119: 164, ordinavit ecclesia Romano-Catholica, quaeque omnes heic commemorantur, scilicet matutina, prima, tertia, sexta, nona, vespera et completorium. 5: 2; 8. Cfr. cap. 2. Dist. 91. in Decreto Gratiani. *3 (aptænsanger)

Aka, v. n. göra körslar: vecturas facere. 2: 1. *

Alder, pron. all: omnis. mep allum (rectius allu, ut in not., cfr. SML.), 4:1.*

Altara blea, f. altarduk: tegumentum altaris. 4: 1. not. 74, ubi -ble scribitur pro -bleur.

Altara lius, n. altarljus: candela in ara collocata. 3: 2; 4: 1.

Altaralæghe, n. (vide VGL) 7: 1; 10: 1. *3

Altara sten, m. altarsten: mensa altaris. 4: 1. not. 74. *1

Altare, m. altare: ara. 12: 2. et not. 84; 13: 2. *

Alæggia, vide Læggia. *5

Andi, m. (vide SML. sub 2.) pen hælghi a., 9:1. *5

Annattigia, conj. antingen: sive. 12: 1. * (antighia)

Ar, n. år: annus. nat ok ar, 13:4. nott. 24, 32, 34. *6

Arf, n. arf: hereditas. til arfs ganga, capere hereditatem. 9:1. *

Arvi, m. arfvinge: heres. 5: 3. et not. 23; 15, 18: pr. *

Asker, m. ask (af en viss storlek): pyxis (certae magnitudinis). fiurir askar hunags y. smörs, 12: pr. De mensuris liquorum haec habet M. L. GulapL. Kp. 29: "pau ero aunnor mæli-kerölld er mæla scal med húnang oc allzkonar dryck, lysi oc adra luti þvílíka. Er pat fyrst askr oc hálfr askr, bolli oc hálfr bolli oc iusta, oc ero tvær iustor í hálfom bolla, hálfbollar tveir í bolla, bollar fiórir í aski."

At, præp. c. dat. 1) på, i, vid: in. at liks utfærþ, at hvarre mæssu, 7: pr. at pascom, 7: 2. at stæmnudagh, at fæmtum, 12: 1. kalker &c. at örum tolf &c., i. e. esto in pretio duodecim orarum &c. 4: 1. 2) hos: apud. liggia at bonda, 7: 3. 3) med: cum. vita at epe, 13: 8. at öpe sinne, 5: 3. 4) till, som, i egenskap af: loco v. nomine (rei). böta prea marker at biskops ræt, 13: 3. giva at siæla gæf sinne, 15. 5) i afseende på: habita ratione (rei). at dulum brista, 6: 1. 6) att (framför infinitiver): nota infinitivi. agho at ganga, 13: 8. skal..at ganga, 9: 1.

At, conj. derför att: ideo quod. at han kirkiu vigher &c. 6: pr. *4

Ater gælda, v. a. betala, ersätta: solvere, rependere. 4:1; 5: 3. nott. 9, 23; 6: pr. n. 36. gælde ater lif klokkarans, d. ä. böte: mulctam pendunto. 5: 3. *

Ater læsa, v. a. (Isl. aftrlæsa) igenläsa: claudere. 4: pr. not. 57.

Ater lösa, v. a. återlösa (pant): redimere (pignus). 16. *6

Ater taka, v. a. 1) återtaga: recipere. 15. 2) taga tillbaka, återkalla: retractare, revocare. taker ey ater meß tolf manna eße, om han ej återkallar den gjorda anklagelsen, med ed derom at han gaf (sc. sak) i vreße &c.: nisi retractet factam accusationem, simul dato iuramento adserens se irae impetu falso accusasse uxorem. 13:5. *4

At vara, v. a. tillsäga: denuntiare. man a., 5:3. *4

B.

Balker, m. (vide UplL sub 1.) kyrkiu b., 1. not. 1. kristnu b., 18: 1. *6

Ban, n. (vide VGL.) sla man af banne, 13: 4. not. 44. *

Bansatter, adj. (vide UplL.) 1. Cfr. Bansætia. *6

Banslæt, f. (a sla, q. cfr.) befrielse från bann, absolution: absolutio (ab excommunicatione maiore). 13: 4.

Bansætia, v.a. bannsätta, bannlysa: excommunicare. 13: 4. Cfr. Bansatter.

Bepas, v. dep. c. acc. v. gen. begära: petere. b. præst, 4: pr. b. kirkiu (cfr. UplL.), bid. b. klokko, vide Klokka. *

Biltugher, adj. (vide VGL) 1. * Binda, v.a. binda: ligare. Vide Up

binda. *

Biskoper, m. biskop: episcopus. Vide Kappellan, Næfnd, Rætter. *

Biskops sak, f. 1) (vide UplL sub 1.) 13: 1, 4. 2) (vide UplL sub 2.) 13: 2. *5

Biupa, v. a. erbjuda: offerre. b. sik til skæls, 13: 4. not. 44.

Bipia, v. a. bedja: precari, orare. 5: 3; 8. *

Bipil, m. (Isl. bidill, Dan. bejler) friare: procus. vænte sæ bipla (acc. pl.) som dotter bondans, de aede sacra recens exstructa, 3: 2.

Biærgha, v. a. c. dat. (vide UplL. sub 1.) 6: pr. b. sino korne, ibid. not. 36. Cfr. In biærgha. * (byrghia)

Bland, n. blandning: mixtura. An huc referenda sit v. blandæ, 12: pr., et forte respiciatur mixtura quaedam ad coquendum hydromeli pertinens, aliorum iudicio permitto. Cels. vertit: "frumentum mixtum;" Ih. vero credit h. v. significare mel (Gloss. v. honing); at vulgare mellis nomen l. c. occurrit, quamvis Cels. pro hunax (gen.) male legit hmax, quod ceram denotare credit. *4 Altara blea. *6

Blop, n. blod: sanguis. 13: 2.

Boa, v.n. bo: habitare. 1.

Bok, f. bok: liber. binpa sik til skæls mep b., d. ä. med ed: offerre iuramentum (cfr. OGL, SML, VML. et HelsL. h. v.). 13: 4. not. 44. cfr. OGL. Kr. 14: 1. Cfr. Hand-, Mæssu-, Mættena-, Sangbok. *

Bol, n. gård, landtgods: praedium. Vide Kirkin bol.

Boldiur, n. pl. (vide ÖGL.) æru tu saman b., 7:2. *2

Borp, n. bord: mensa. pry b., d. ä. måltider: prandia. 12: pr.

Bot, f. bot, böter: mulcta. Vide Fæböter.

Bref, n. 1) bref: epistola. 13: 4. Cfr. Forbupa bref. 2) skriftligt betyg: litterae testificationes continentes. Vide Vixla bref.

Brista, v. n. 1) brista, gå sönder: frangi. 5:3. 2) (vide UplL. sub 2.) b. at epe, 5:3; 9:3; 17:1. b. at dulum, 6:1. *

Brut, n. 1) öfverträdande: violatio. Vide Skrifta brut. 2) böter: mulcta. Vide Viperlæghis brut.

Bryta, v. a. 1) bryta, sönderbryta &c.: frangere, perfringere &c. b. vindögha, d. ä. bryta fönsteröppning på muren: fenestram muro perfracto facere. 12: 2. not. 84. altare niper b., ibid. lata b. (sc. altare),)(up göra, ibid. 2) upbryta: effringere. Vide Kirkiu brytare. 3) bryta, öfverträda: violare, non servare. b. rikesins ræt, 13:4. not. 44.

Brænna, v. a. bränna: urere. ey ma præster han vraka mep liuse py (sc. som) hvarkin -ne hand eller handlin. d. ä. som icke sprakar så att det bränner &c.: candelam ne reiiciat sacerdos, quae non talis est ut crepitando urat manum &c. 7: pr., quem locum Cels. mirum in modum vertit: "quas candelas sacerdos recusare non debet; sicut et-

Blea, f. duk: pannus, mappa. Vide iam ligna, vel cuiuscumque generis lintea, quae offerantur, reiicere nefas." *

> Bræpe, f. (vide VML) i vrepe ok i *b.*, 13:5. *5

> Buker, m. (Isl. búkr, truncus, corpus, venter, BH.) bål (af kroppen); särskildt buk: truncus; speciatim venter. Vide Resa.

> Bup, bop, n. 1) bud: nuntius. (fa) biskops b., 4: 1. not. 64; 13: 4. n. 44. fa *manni b.*, 6: pr. not. 36; 7: 3; 9: pr, 2; 12: pr. sænda manni b., 12: 1. 2) befallning: mandatum, iussum. Vide Forbub.

> Byggia, v. a. 1) bygga: exstruere (aedificia). b. kirkiu, 2. 2) fullborda: perficere. hionalagh sit b., 13:8.

> Byria, v. a. börja: incipere. 2: pr; 6: pr.

> Byrp, f. bärande: portatio. Vide Abyrp. *6

> Bæra, v. a. 1) bära: portare, ferre. b. kunu til biskops næmpd firi horsak. 13: 5. not. 46. Cfr. Til-, Up bæra, 2) framföra: proferre. vitne b., vide Vitne.*

C.

Calker, ceteraque vocabula a littera C incipientia, quaerantur in K.

D.

Dagher, m. 1) dag: dies. manapa d. (cfr. UplL), 7: pr. Cfr. Hælghunamæssu-, Iula-, Iæmlanga dagher &c. 2) (vide UplL. sub 3.) Vide Stæmnudagher.

Dagsværki, n. dagsverke: opera diurna. 2: 1. et not. 26.

Diur, n. villdjur: fera. Vide Boldiur. *6

Doblare, m. doblare, spelare: aleator. 4: pr.

Dotter, f. dotter: filia. Scribitur dot*te, dote,* **3**: 2. et not. 45. *5

Dragha, v. a. draga: trahere. Vide Fram dragha. * (drægha)

Drapare, m. dråpare: interfector. Vide Mandrapare. *

Drikka, v. a. dricka: bibere. Vide Gengærb. *5

Drinkare, m. drinkare: potator. 4: pr. Drotin, m. herre: dominus. Vide Kirkiu drotin. *2

Drænger, m. (vide ÖGL))(bonde, 14. goþer d. (cfr. VGL), 9:1. *

Dul, n. (vide VML. sub 2.) brista at dulum, 6: 1. *6

Dulsak, f. mål, der kyrkstraff, men ej böter, eger rum: caussa, in qua irroganda est poena ecclesiastica, non vero mulcta. Qua ratione talis caussa a dul nomen accipere potuerit, difficile est explicatu. 13: 1, 8; at perperam ibid. §. 7.

Dylia, v. a. c. gen. (vide UplL. sub 2.) d. rapa sinna, 4: 1. d. (rapa sinna) mep prem præstom, 4: 1; 7: 1. d. værka sinna mep epe priggia manna, 6: 1. *

Dyr, n. pl. dörr: ianua. Vide Kirkiu-, Læktara dyr. *

Döia, v. n. dö: mori. 4: 1. not. 64. *4 Döpa, v. a. c. dat. döpa: baptizare. d. barne, 9: 1.

Döpilse, f.? döpelse: baptismus. ey mep -som, non (denuo) baptizando. 9:1. *5

Döper, m. död: mors. liuta döp, 5:3.*

E.

Eghin, adj. egen: proprius. Vide Tilægna. *

Eghn, f. (vide UplL.) 15, 16. *

Eller, ælla, adv. eljest, annars: alias, alioquin. 13: 4. pær firi (sc. ob neglectum baptismum) . . pær han ælla böte pre marker, 9: 2. coll. §. 3. * (æller)

Ellæs, ælla, conj. om ej: nisi. *e. han* fa v. se &c. 4: 1. not. 64; 9: 1. *5 (æl*ler*) *Em væl*, adv. (vide ÔGL.) 6: pr. not. 36. *2 (iamvæl)

Ens, adv. endast: solum. *py e. mera* at &c. 5: 3. not. 23; 10: 1; 18: pr. *5

Eper, m. ed: iuramentum. brista at epe, vide Brista 2. priggia manna e., vide Dylia. tolf manna e., 13:5. cfr. Skæra. Cfr. Mens eper. *

F.

Fa (sup. fangit), v. a. 1) få: accipere. fa tiunda &c. 7: pr; 8. fa kristindom, 9: 3. fa arvanna vilia til, 18: pr. 2) gifva, lemna: dare, tradere. barn kan ey. præste fangit (sc. varpa), 9: 1. fa manni bup, vide Bup 1. 3) (vide VGL. sub 7.) fa vitit forfall sin, 12: 1.

Fall, n. 1) fall, händelse: casus, eventus. Vide Forfall. 2) försummelse: neglectus. Vide Tipa fall. *

Falla, v.n. falla: cadere. niper f., 5: 3. *

Fara, v. n. fara, gå: proficisci, ire. f. af sokn v. garþe, 9:pr, 3; 12:pr; 13: 5. Cfr. Fram fara, Væghfarande. *

Fasta, f. 1) (vide VGL sub 2.) f. ok forhælgh, vide Forhælgh. 2) (vide SML sub 4.) f. ok fæböter (cfr. SML), 13: 4. not. 44.

Fasta, v. n. (vide ÖGL.))(fyrma, vide Fyrma. *

Fatöker (fateker), adj. fattig: pauper. 6: pr. *

Fea nyt (fea nit; dat. pl. -tium), f. (Isl. fiár-far, fiár-magn, fiár-munir) förmögenhet, egendom: facultates, opes. Ita h. v. mihi videtur explicanda. 2: 1. *3

Firi (fori), præp. c. dat. v. acc. 1) framför (ställe): pro, ante (locum). f. kirkiu dorum, 9: 1. f. altara framme, 13: 2. 2) framför (i jämförelse): prae (in comparatione). aghe præster vitu f. klokkara ()(pær agho arva klokkarans vitsorp at vita til præst, ut in

200

antecedentibus dicitur), 5: 3. 3) före (tid): ante (tempus). *pen dagher som f. ær* fasta ok forhælgh, 10: pr. 4) såsom: pro, ut. *pet skal hanum f. fult stan*da, 13: 4. not. 44. 5) om, angående: de. giva præste sak f. barn &c. 9: 3. 6) i afseende på: respectu habito rei. saklös f. bondan v. biskops sak, 9: 2; 13: 2. f. fasto &c. 13: 4. not. 44. 7) för: pro. gælde ater virpning f. (klokku), 5: 3. 8) emot: contra. væria eghn f. manni, 16. * (fore)

Firi læggia, v. a. förelägga: praefinire. fæmt f., 2:1; 13: 4. *6(fore læggia)

Fiurir, num. fyra: quattuor. f. fiuræ, 13: 1. n. fiughur, 3: 1; 12: pr. gen. fiuræ, fyræ, 10: 1; 12: pr. acc. m. fiuræ, 12: pr. *

Fiærmer, præp. c. dat. fjärmare, längre bort: remotius. fara f. kirkio sinne &c. 4: 1. not. 64. * (fiærre)

Flikke, n. (Isl. *flicki*) stort köttstycke af ett slagtadt kreatur: moles carnis mactati pecoris. *öris f.*, vide *Öre*.

Font lins, n. ljus vid dopfunten: candela iuxta baptisterium posita. 3: 2; 4: 1.

For, vide För.

Forbup, n. mindre bann: excommunicatio minor. sitia i -pi, 13:4.

Forbupa bref, n. (vide VML.) 13:4.*5 Forfall, n. pl. förfall, hinder: impedi-

mentum. 12: 1; 18: pr. lagha f., 9: 3. * Forhælgh, f. (vide VGL.) fasta ok f.,

10: pr. *6 Fostan, n. (Isl. et Hisp. fustan; Holl.

fustein; Gall. futaine) ett slags bomullstyg: "panni ex gossipio confecti species, xylinum" (DUFRESNE, Gloss. Lat. vv. fustanum, fustanium &c.).)(silke et sindal, 4: 1. not. 69.

Fram dragha, v. a. upföda: nutrire, educare. föha ok f., allitt. 6:1.

Fram fara, v. n. dö: mori. 9:1.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

Framme, adv. framme: coram, in conspectu. firi altara f., 13: 2. *

Fram sighia, v.a. (vide VGL) fælla man ok f., allitt., hominem condemnare condemnatumque pronuntiare. 13: 4. *2

Framt, adv. (vide UplL) *sva* f., så framt: si. 13: 4. not. 44. *3 (*frampt*)

Friper, m. fred, lugn: pax, tranquillitas. gups f. ok sancte marie, 1. *

Fulder, adj. fulkomligt gällande: ratus. firi fult standa, vide Standa. *

Fulnaper, m. (vide UplL.) bönder hava præsti f. giort ok kirkiu sinne, d. ä. fullgjort hvad enligt det föregående i denna lag bör gifvas åt presten och kyrkan: paroeciae incolae omnia praestiterunt quae sacerdoti ac aedi sacrae debentur, secundum ea quae in antecedentibus capitibus sancita sunt. 12: pr. *3

Fylghia, v. a. 1) medfölja: sequi, comitari. -ghis (dep.) at bape limber ok liper &c., d. ä. på en gång upgräfvas ur jorden: simul terra eruuntur. 17: pr. 2) hålla med: stare, facere cum aliquo. pen biskoper -gher, 4: pr. *

Fyrma, v. n. iakttaga en lindrigare fasta, som var ålagd någon såsom penitens, och hvartill endast hörde att afhålla sig från kött: observare levius ieiunium sibi poenitentiae loco iniunctum, cum a carne tantum abstinendum esset. maher æter ha köt han skulde f. ok ha smör han skulde fasta, 13: 3. *5 (förma)

Fyrma, v. a. vide Færma.

Fæ, n. 1) fä, fäkreatur: pecus. 11. 2) (vide UplL. sub 2.) 13: 4. not. 44, ubi bok et fæ eadem ratione opposita esse videntur, qua alias lagh et pænningar vel lagh et lagha böter (cfr. UplL. v. lagh 2), quamvis sensus 1. c. obscurus esse mihi videtur.

Fæböter, f. pl. böter: mulcta. 13:6.

Dragha, v.a. draga: trahere. Vide Fram dragha. * (drægha)

Drapare, m. dråpare: interfector. Vide Mandrapare. *

Drikka, v. a. dricka: bibere. Vide Gengærb. *5

Drinkare, m. drinkare: potator. 4: pr. Drotin, m. herre: dominus. Vide Kirkiu drotin. *2

Drænger, m. (vide ÖGL.))(bonde, 14. goþer d. (cfr. VGL.), 9:1. *

Dul, n. (vide VML. sub 2.) brista at dulum, 6: 1. *6

Dulsak, f. mål, der kyrkstraff, men ej böter, eger rum: caussa, in qua irroganda est poena ecclesiastica, non vero mulcta. Qua ratione talis caussa a dul nomen accipere potuerit, difficile est explicatu. 13: 1, 8; at perperam ibid. §. 7.

Dylia, v. a. c. gen. (vide UplL. sub 2.) d. rapa sinna, 4: 1. d. (rapa sinna) mep prem præstom, 4: 1; 7: 1. d. værka sinna mep epe priggia manna, 6: 1. *

Dyr, n. pl. dörr: ianua. Vide Kirkiu-, Læktara dyr. *

Döia, v. n. dö: mori. 4: 1. not. 64. *4 Döpa, v. a. c. dat. döpa: baptizare. d. barne, 9: 1.

Döpilse, f.? döpelse: baptismus. ey mep -som, non (denuo) baptizando. 9:1. *5

Döper, m. död: mors. liuta döp, 5:3.*

E.

Eghin, adj. egen: proprius. Vide Tilægna. *

Eghn, f. (vide UplL) 15, 16.

Eller, ælla, adv. eljest, annars: alias, alioquin. 13: 4. pær firi (sc. ob neglectum baptismum) . . pær han ælla böte pre marker, 9: 2. coll. §. 3. * (æller)

Ellæs, ælla, conj. om ej: nisi. *e. han* fa v. se &c. 4: 1. not. 64; 9: 1. *5 (æller) *Em væl*, adv. (vide ÖGL.) 6: pr. not. 36. *2 (*iamvæl*)

Ens, adv. endast: solum. *py e. mera* at &c. 5: 3. not. 23; 10: 1; 18: pr. *5

Eper, m. ed: iuramentum. brista at epe, vide Brista 2. priggia manna e., vide Dylia. tolf manna e., 13:5. cfr. Skæra. Cfr. Mens eper. *

F.

Fa (sup. fangit), v. a. 1) få: accipere. fa tiunda &c. 7: pr; 8. fa kristindom, 9: 3. fa arvanna vilia til, 18: pr. 2) gifva, lemna: dare, tradere. barn kan ey. præste fangit (sc. varþa), 9: 1. fa manni buþ, vide Buþ 1. 3) (vide VGL sub 7.) fa vitit forfall sin, 12: 1. *

Fall, n. 1) fall, händelse: casus, eventus. Vide Forfall. 2) försummelse: neglectus. Vide Tipa fall. *

Falla, v. n. falla: cadere. niper f., 5: 3. *

Fara, v. n. fara, gå: proficisci, ire. f. af sokn v. garpe, 9:pr, 3; 12:pr; 13:5. Cfr. Fram fara, Væghfarande. *

Fasta, f. 1) (vide VGL sub 2.) f. ok forhælgh, vide Forhælgh. 2) (vide SML sub 4.) f. ok fæböter (cfr. SML), 13: 4. not. 44.

Fasta, v. n. (vide ÖGL.))(fyrma, vide Fyrma. *

Fatöker (fateker), adj. fattig: pauper. 6: pr. *

Fea nyt (fea nit; dat. pl. -tium), f. (Isl. fiår-far, fiår-magn, fiår-munir) förmögenhet, egendom: facultates, opes. Ita h. v. mihi videtur explicanda. 2: 1. *3

Firi (fori), præp. c. dat. v. acc. 1) framför (ställe): pro, ante (locum). f. kirkiu dorum, 9: 1. f. altara framme, 13: 2. 2) framför (i jämförelse): prae (in comparatione). aghe præster vitu f. klokkara ()(pær agho arva klokkarans vitsorp at vita til præst, ut in

antecedentibus dicitur), 5:3. 3) före (tid): ante (tempus). *pen dagher som f. ær* fasta ok forhælgh, 10: pr. 4) såsom: pro, ut. *pet skal hanum f. fult stan*da, 13: 4. not. 44. 5) om, angående: de. giva præste sak f. barn &c. 9: 3. 6) i afseende på: respectu habito rei. saklös f. bondan v. biskops sak, 9: 2; 13: 2. f. fasto &c. 13: 4. not. 44. 7) för: pro. gælde ater virpning f. (klokku), 5: 3. 8) emot: contra. væria eghn f. manni, 16. * (fore)

Firi læggia, v. a. förelägga: praefinire. fæmt f., 2:1; 13: 4. *6(fore læggia)

Fiurir, num. fyra: quattuor. f. fiuræ, 13: 1. n. fiughur, 3: 1; 12: pr. gen. fiuræ, fyræ, 10: 1; 12: pr. acc. m. fiuræ, 12: pr. *

Fiærmer, præp. c. dat. fjärmare, längre bort: remotius. fara f. kirkio sinne &c. 4: 1. not. 64. * (færre)

Flikke, n. (Isl. *flicki*) stort köttstycke af ett slagtadt kreatur: moles carnis mactati pecoris. *öris f.*, vide *Öre*.

Font lius, n. ljus vid dopfunten: candela iuxta baptisterium posita. 3: 2; 4: 1.

For, vide För.

Forbup, n. mindre bann: excommunicatio minor. silia i -pi, 13:4. *

Forbupa bref, n. (vide VML.) 13:4. *5 Forfall, n. pl. förfall, hinder: impedi-

mentum. 12: 1; 18: pr. *lagha f.*, 9: 3. * *Forhælgh*, f. (vide VGL.) *fasta ok f.*, 10: pr. *6

Fostan, n. (Isl. et Hisp. fustan; Holl. fustein; Gall. futaine) ett slags bomullstyg: "panni ex gossipio confecti species, xylinum" (DUFRESNE, Gloss. Lat. vv. fustanum, fustanium &c.).)(silke et sindal, 4: 1. not. 69.

Fram dragha, v. a. upföda: nutrire, educare. föha ok f., allitt. 6: 1.

Fram fara, v. n. dö: mori. 9:1.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

Framme, adv. framme: coram, in conspectu. firi altara f., 13: 2. *

Fram sighia, v.a. (vide VGL.) fællaman ok f., allitt., hominem condemnare condemnatumque pronuntiare. 13: 4. *2

Framt, adv. (vide UplL) sva f., så framt: si. 13: 4. not. 44. *3 (frampt)

Friper, m. fred, lugn: pax, tranquillitas. gups f. ok sancte marie, 1. *

Fulder, adj. fullkomligt gällande: ratus. firi fult standa, vide Standa. *

Fulnaper, m. (vide UplL.) bönder hava præsti f. giort ok kirkiu sinne, d. ä. fullgjort hvad enligt det föregående i denna lag bör gifvas åt presten och kyrkan: paroeciae incolae omnia praestiterunt quae sacerdoti ac aedi sacrae debentur, secundum ea quae in antecedentibus capitibus sancita sunt. 12: pr. *3

Fylghia, v. a. 1) medfölja: sequi, comitari. -ghis (dep.) at bape limber ok liper &c., d. ä. på en gång upgräfvas ur jorden: simul terra eruuntur. 17: pr. 2) hålla med: stare, facere cum aliquo. pen biskoper -gher, 4: pr. *

Fyrma, v. n. iakttaga en lindrigare fasta, som var ålagd någon såsom penitens, och hvartill endast hörde att afhålla sig från kött: observare levius ieiunium sibi poenitentiae loco iniunctum, cum a carne tantum abstinendum essct. maher æter ha köt han skulde f. ok ha smör han skulde fasta, 13: 3. *5 (förma)

Fyrma, v. a. vide Færma.

Fæ, n. 1) fä, fäkreatur: pecus. 11. 2) (vide UplL. sub 2.) 13: 4. not. 44, ubi bok et fæ eadem ratione opposita esse videntur, qua alias lagh et pænningar vel lagh et lagha böter (cfr. UplL. v. lagh 2), quamvis sensus l. c. obscurus esse mihi videtur. *

Fæböter, f. pl. böter: mulcta. 13:6.

44. *6

Fælla, v.a. 1) försumma (något som skall göras): negligere. f. dagsværki, 2: 1. et not. 26. f. pen dagh som firi ær fasta &c., i. e. negligere sacra tali die celebranda. 10: pr. Cfr. Niper fælla. 2) (vide VGL. sub 2.) varpa fælder a biskops næfnd firi synder sina, 13:4. f. man ok fram sighia, de nemda, ibid. skæra eller f. til fæbota v. næs, f. til skrift, 13:6,7.

Fæmt, f. (egentligen fem dagars tid: proprie quinque dierum spatium; vide ÖGL) förelagd dag, då något skall göras: dies constitutus, quo aliquid faciendum est. f. firi læggia allom iorpæghandom til koma, 2:1. f. firi biskop læggia fæmtan natta stæmnu, biskoper sætir ey -tum perra, han gat ey kumit at -tum, 12:1. f. firi sokn læggia til at gen göra (sc. manaþa stæmnu), 12: pr. -tir firi læggia, innan -ta, **13:** 4. *2

Fæmtan, num. femton: guindecim. f. natta stæmna, 12:1; 13:4. *3

Færma, fyrma, v. a. c. acc. v. dat. (vide **VGL.**) f. barn, 6: pr. f. systrum &c. 2: *3 (ferma) pr.

Færp, f. färd, resa: iter. Vide Utfærþ.

Fæsak, f. mål, hvari böter erläggas (till biskopen): caussa, in qua mulcta (episcopo) penditur. 13: 1, 2, 5. -kir biskops, 13:6.

Fæsta, v. a. ulfästa: (firmiter) promittere. f. præsti kirkiu, 4:1. not. 64. *

Fæpringar, m. pl. (vide OGL.))(möp*ringar*, 13:8. *3

För (for), adv. 1) förr: prius. f. æn, 13: 4. not. 44; §. 5. 2) förr, förut: antea. 6: pr. not. 36. 3) (omissa conj. *an*) conj. förr än: antequam. 13:4. not. 44. *6

Föpa, v. a. 1) föda, framföda: gigne-

)(skrift, 13: 7, 8. fasta ok f., 13: 4. not. re, parere. 9: 1. 2) föda, underhålla: alere. Vide Fram dragha. *4

G.

Ganga (præs. gaar pro ganger, 2: 1. not. 15; 13: 3.), v. n. gå: ire. g. til arfs, 9:1. g. i kirkingærp v. viperlæghi, 2: 1. nott. 15, 26. g. til rætta v. rættinda, vide Rætter, Rættindi. g. sunder mep sokn, vide Sunder. Cfr. Af ganga.

Garper, m. 1) inhägnad plats: locus circumsaeptus. Vide Kirkin garper. 2) (vide VGL. sub 3.) af -pe fara, 12: pr. innan -ps ok grinda, allitt. 13:7.

Gen, præp. c. dat. 1) till mötes: obviam. ringia g. like, 5: 2. g. göra, i.q. göra gengærþ, 12: pr. 2) emot: adversus. gælde qvikt qviku g. (cfr. OGL), 6: 1.

Gengærp, f. (vide OGL.) göra, taka, drikka g., koma til g., 12:1. göru lagha g., 12: 1. coll. pr. *6

Gensta, adv. genast: illico. 9:1. Gifter, adj. gift: matrimonio iunctus. 13:5; 18: 1. * (gipter)

Gislar (gilzla pro gizla), m. gislan: obsides. skylder til -la ok grupa, vide Grup. *4

Gita (impf. gat), v.a. gitta, kunna, förmå: posse. g. kumit v. skært, 12: 1; 13: 5. not. 46.

Giva (geva, 13: 4. not. 44.), v. a. 1) gifva: dare. g. manni sak, vide Sak. han gaf, sc. sak, 13:5. 2) g. sik, begifva sig: se conferre. g. s. i kloster, 18: 1. givas (pro giva sik) i kloster, 18.

Goper, adj. god: bonus. got, pro pet ær got, bene est. 13:8. Cfr. Drænger. *

Gopvili, m. samtycke: consensus. mep -lia biskops, 4: 1. et not. 64.

Grava (impf. grof), v. a. gräfva: fodere. undi (sc. syll, cfr. VGL. I. Kk.

7: 2; II. Kk. 13.) gravit, 4: 1. g. a æta v. a. 1) göra: facere. g. up hus, d. ä. högh, 17: 1. * upbygga: exstruere. 3: 1. not. 35. Cfr.

Grind (gen. -da pro -dar), f. grind: porta clathrata. Vide Garper 2. *

Grinda (grynda), v. a. förse med grindar: portis clathratis munire. Vide Gærpa.

Grup, f. (vide UpIL.) pe sen skylde til gisla ok grupa, d. ä. att möta och följa konungen på hans eriksgata med lofvad fred och gifven gislan: regi solemne iter per regnum facienti obviam venire eumque comitari debent promissa incolumitate et datis obsidibus. 1. Cels. et Ih. citata verba perperam explicant; ille: "pace publica fruuntur;" hic vero: "iure tutelae et pacis frui debent." Cfr. librum a me editum Juridiska afhandlingar, 1 häft. pag. 14, 15. *(grud)

Gubsivi (guzcifvi), comm. (vide VGL.))(mansivi, 2: pr. -va skal til taka, d. ä. faddrar eller vitnen vid fullkomnandet af barnets dop: adhibentor testes complendi baptismi. 9: 1. *5

Gupslikami, m. (vide UplL.) 14. *6 Gæf, f. gåfva: donum. 15. Cfr. Siælagæf. *

Gæld, n. betalning, ersättning: solutio, compensatio. Vide *Virninga gæld*. *

Gælda (yialda), v.a. (vide HelsL.sub 1.) g. qvikt qviku gen, 6: 1. Cfr. Ater gælda. *

Gærning, f. (vide ÖGL sub 2.) 13: 3. *

Gærp, f. 1) görande: factio. Vide *Kirkiugærp*. 2) (vide ÖGL sub 2.) 11, 13: 3. not. 14. 3) utskyld, gärd: tributum, vectigal. Vide *Gengærp*. *

Gærþa, v. a. förse med gärdsgårdar: saepibus munire. *(iorþ) g. ok grinda*, allitt. 3: pr. *

Gæta, v. a. hafva: habere. g. vitskusti, i. q. ægha vitskusti, 4: pr; 13: 8; 18: 1. *2

Göma, f. förvar: custodia. Vide Siæla-, Vangöma. *

Göra (part. pass. gör, 3: 2. not. 36.),

v. a. 1) göra: facere. g. up hus, d. ä. upbygga: exstruere. 3: 1. not. 35. Cfr. Up göra. 2) gifva, erlägga: dare, pendere. Vide Ut göra. 3) sända: mittere. gen g., vide Gen 1. *

Göpa, v. a. göra god: bonum facere. g. barn mep orpum ok læsningum, i. e. infanti in casu necessitatis iam domi baptizato, solemnibus recitandis formulis quasi uberiorem salutem adferre. 9: 1. *5

H.

Hafre, m. hafre: avena. 5: 3. not. 23. $*_3$

Hukul, m. messhake: pallium liturgicum. 3: 2. not. 37. Cfr. Mæssu hakul.

Halda, v. a. c. acc. v. dat. 1) qvarhålla: retinere. h. sinom bonda, 18: 1. Cfr. Up halda. 2) hålla, iakttaga: servare, observare. h. hionalagh, 13: 8. giva mera æn arvin vil h., -dis sva mykit som arvin qvæper ia viper, 15. Cfr. Uppe halda. *

Half mark, f. half mark: dimidia marca. 4: 1; 7: 3. *

Half mark land, n. (vide UplL. v. half mark 2.) h. iorpa, 3: pr. *5

Halver, adj. half: dimidius. h. öre, 4: 1. kunno kalve hvarin vælia, d. ä. hälften af soknemännen: dimidia pars incolarum paroeciae. 4: pr. *

Han, pron. han: ille. til hans (gen.), till honom: ad illum. 7: 3; 13: 4. *

Hand, f. hand: manus. hava kirkiugærþ-da mællom, d. ä. förestå kyrkbyggnaden: aedificationi templi praeesse. 2: 1. sætia præste kirkiu, siælagömo &c. i hænder, sætia klokko klokkara i hænder, 4: 1. et not. 64; 5: 2. *

Handbok, f. kyrkhandbok: manuale, "liber in quo continetur ordo servitii, extremae unctionis, catechismi, baptis-

203

•

mi et huiusmodi." (Dufresne, l. c. v. manualis.) 3: 2. not. 38; 4: 1.

Handlin, n. handkläde, handduk: sudarium, mantile. 3: 2; 4: 1; 7: pr. *1

Har, n. har: crinis, capillus. Vide Horn, Huld. *****6

Hel, adj. helbregda, oskadd: sospes, incolumis. sate pæpan fara ok hele hem koma, 4:1.

Heta, v.a. (Isl. heita, promittere) gifva: dare. 12: pr.

Hepin, adj. 1) odöpt (om barn): non baptizatus (de infante). 9: pr. hepit morp (cfr. OGL.), 13: 7. 2) ovigd (om jord): non consecratus (ad sepeliendos christianos homines, de terra). *læggias i hep*na iorp)(i kirkiugarp, 9: pr. coll. §. 1. *

Hin, pron. dem. 1) den andre: ille, alter. frænde hins, 17: 1. 2) den (som): is (qui). h. som, ibid.

ritus et uxor. 13:8. 2) (vide UplL. sub 2.) 11.

Hionulagh, n. hjonalag, äktenskap: coniugium. 13:8.

Hormal, n. 1) (vide OGL.) 13: 5. 2) hor: adulterium. varpa inne takin mep sannum -lum, ibid. *6

Horn, n. naglar: ungues. varpa takin mep h. ok hari, allitt. 13:7. cfr. Trolldomber. *6

Horsak, f. hor: adulterium. 13: 5. not. *2 **4**6.

Hvar, pron. hvar: quisque. sæmia ær bæst i hvarium, i. e. in omnibus. **10**: r.

Hvarin, pron. hvar: quisque. 4. Cfr. UplL. et VML. v. hvariun. * (

Hvarkin, conj. hvarken: neque. h...' 10: 1. eller, 2:1; 7:pr. * (hvarke)

Hugga, v. a. 1) hugga: caedere. h. vindögha, d. ä. hugga fönsteröppning på vägg (af trä): fenestram pariete (ligneo) interciso facere. 12: 2. not. 84. h., absolute, göra timmerarbete: opera materiaria facere. 2: 1. 2) såra: vulnerare. 13: 2.

Huld, n. kött: caro. h. ok har, allitt. 17: pr. *6

Hun, pron. hon: illa. Scribitur höön, 3: 2. gen. hænna, 4: pr. acc. höna, pro hona, 3: pr. *3

Hunagh, n.? (Isl. hunding, n.) honing: mel. 12: pr.

Hus, n. hus: domus. Vide Kirkia, Nöthus.

Hussætis maper, m. (vide OGL) 7:2. *3

Huvuplin, n. (vide VGL.) 3:2; 4:1. *ı (hovoħlin)

Huvup luter, m. (vide VGL.) skifte lösörum sinum i -lyti (acc. pl.), sc. inter se et proximos heredes. 18: pr. coll. VGL. I. A. 9: pr. *2

Hylle, n.? (a *hylia*, tegere) tak: te-Hion, n. pl. 1) man och hustru: ma- ctum. læggia h.)(sætia sylle, 2: 1. not. 15. kirkia ær lyktap ovan mep h.)(satt a sylle, 3: pr.

Hæfp, f. lägersmål: concubitus, stuprum. Vide Mopna hæfp.

Hæl, n. död: mors. *sla man til hæ*lia, 5:3.

Hælagher, adj. helig: sanctus. 12: pr. pen hælghi andi, 9:1.

Hælder (halder), adv. häldre: potius. 6: pr. *6

Hælgh, f. helg, högtid: festum. Vide Forhælgh.

Hælghidomber (pl. hælgho-, hælghadomar), m. helgedom, helgonens qvarlefvor: reliquiae sanctorum (cfr. VGL). 12: pr. *4 (helghidomber)

Hælghunamæssudagher, m. (videVGL) *5

Hæraþ, n. härad: territorium (cfr. **VGL.).** 13: 4. not. 4 2. *5

Hæraps næfnd, f. (vide VGL) 13: 4. *2 (hæræþs næmd)

Hærbærghi (hæberghi), n. gästrum: cubiculum hospitale.)(stuva, 3:1. *5

Hæster, m. häst: equus. Vide Kornhæster. *

Hæhan, adv. hädan: hinc. 1. *4

Högher, m. hög, grafhög: tumulus sepulcralis. Vide Æta kögher. *2

I.

Ia, interj. ja: omnino, certe. qvæpa ia viper, vide Qvæpa. *

In biærgha (sup. in borghit), v. a. c. dat. (vide ÖGL.) korne sino i., 6: pr. not. 36. *2

Inlepa, v. a. inleda, kyrktaga (hustru efter giftermål eller barnsbörd): introducere (feminam in ecclesiam post nuptias vel puerperium). 7:1. *3

Inlepning, inlezning, f. 1) (vide SML) synia konu i., 7:1. 2) det som hustru vid kyrktagning skulle gifva presten: id quod femina introducenda sacerdoti pendere debebat. hava af konu i. æfte barn eller bonda (cfr. Inlepa), ibid. koma til kirkiu mep laghlike i. sinne, ibid. *4

Innan, præp. c. gen. v. acc. 1) i: in. i. sokn, 2: 1. 2) inom: intra. i. garþs ok grinda, 13: 7. i. mioaholt ok myrtlekis, 1. Cfr. Iæmlange, Stæmna. *

Inne takin, adj. (vide ÖGL. sub I.) 13: 5. *5

Innöpa, v. a. påtvinga: obtrudere. i. a pem utlændskan (sc. præst), 4: pr. not. 57.

lor[†], f. 1) jord: terra. *hepin i.*, vide Hepin 2. 2) jord, fast egendom: fundus, bona immobilia. *half markland ior*pa (gen.), 3: pr. *

lorpa, v.a. jorda, begrafva: humare, sepelire. 13: 4. not. 44; 17: pr. *

lorpalagh, n. pl. lagar angâende jord: leges de bonis immobilibus. 11.

Iorpæghande, m. jordegare: dominus fundi. 2: 1. *

, •

Iula dagher, m. juldag: dies nativitatis Christi. 10: 1. *5

Ipia, v. a. (Isl. *idia*, operari, operam dare; *idinn*, sedulus, diligens) beflita sig, vinlägga sig om (att göra något): operam dare (rei faciendae). *i. barn kristna*, 9: 2.

læk, pron. jag: ego. 17: 1. * (iak) *læmlanga dagher*, m. (vide VGL.) at i., 7: pr. *2 (iamlanya dagher)

læmlange, m. år: annus. *nat ok -ga*, ett års tid: per annum. 13: 4. *innan nat ok -ga*, 13: 4; 16. * *(iamlange)*

K.

Kalker, m. (vide VGL.) 3: 2; 4: 1. *6 Kalla, v. a. kalla, tillkalla: vocare. 3: 2. *

Kalver, m. kalf: vitulus. 6: 1.

Kamber, adj. bråd, brådskande: qui festinatione urget. præster later sik annat kamare vara, later sæ kamare bonda æn barn, 9: 2. Eodem sensu quo dicimus: hafva brådt om, i. e. festinandi necessitate urgeri, Smalandi hodieque dicunt: hafva kamt v. kåmt om; kamma sig vero est festinare. Cfr. Ih. Gloss. v. mod, et UpLL v. moher.

Kappellan, m. (vide VGL) biskops k., 12: pr. * (kaplan)

Karl, m. enskild man: privatus vir. hvarkin k. (d. ä. häradet: hundredum) eller konunger, 2: 1. *

Kirkia, f. 1) kyrka: aedes sacra. kirkio hus, 4: pr. not. 57. 2) kyrka, församling: ecclesia. kyrkiu balker, 1. not.

Kirkiu bol, n. (vide VGL.) 3: 1. *6

Kirkiu brytare, m. en som bryter sig in i kyrkor, kyrktjuf: effractor aedis sacrae, sacrilegus. 4: pr.

Kirkiu drotin (pl.-tnar), m. (vide VGL) 5: 3. *1 Kirkiu dyr (dat. -dorum), n. pl. kyrkdörr: ostium aedis sacrae. 9:1; 13:2. *6

Kirkin garper, m. (vide VGL. sub 2.) 9: 1; 13: 2. *

Kirkiugærø, f. kyrkbyggning: exstructio aedis sacrae. 2: 1.

Kirkinmæssu dagher, m. (vide VGL.) 10: 1. *5

Kirkiu skruper, m. i. q. skruper (vide ÖGL.). 4: 1. *6

Kirkiu stætta, f. ingång till kyrkogården (egentligen stätta öfver kyrkogårdsmuren): introitus coemeterii (proprie scala, qua transcenditur murus coemeterii). 13: 2.

Kirkiu vixl, f. kyrkinvigning: consecratio acdis sacrae. 12: 1. *4

Kip, n. kid, kidling: haedus, capella. 6: 1. *4

Klokka, f. klocka: campana. 3: 2; 4: 1; 5: 2, 3. *bepas -ko* (cfr. UplL.), 5: pr. * (klukka)

Klokko strænger, m. klocksträng: funis quo movetur campana. 5: 3.

Kloster, n. kloster: coenobium. 18. *

Kloster löpare, m. rymmare ur kloster: coenobii desertor. 4: pr.

Klæpper, m. kläpp: pistillum campanae. 5: 3. *5 (klapper)

Kne, n. (vide OGL.) sva kneum kumin (lege kunnir) ok sva nipium nær, 13:8. *5 (knæ)

Koma, v. n. komma: venire. Vide *Til* koma. *

Korn, n. säd: seges, frumentum. 6: pr. et not. 36. *

Kornhæster, m. häst som födes med säd (nemligen hafre): equus frumento (sc. avena) alendus. 12: pr.

Korporale, n. (vide VGL.) 3:2; 4:1. *3 Kristin, adj. christen: christianus. 12: pr. Cfr. Ukristin. *

Kristindomber, m. dop: baptismus. fa k., 9:3. böta firi k. barnsins, sc. ob neglectum baptismum, ibid. *

Kristna, f. christendom: christiana religio. kristnu balker, 18:1. *6

Kristna, v. a. döpa: baptizare. 9: pr, 2. *

Krævia, v. a. kräfva, fordra: appellare, convenire. k. præst v. klokkara, 5:1. *

Kuna, f. 1) qvinna: femina. Vide Port-, Sifkuna. 2) huştru, gift qvinna: uxor.)(mö, 9:1. *

Kunder, adj. beslägtad: cognatus. gæti vitskusti mep frændum sinum ok kunnum mannum siæx af fæpringum ok siæx af möpringum, 13:8. rætta sik mep kyni ok kunnum mannum (sinum), 13:1,7. *5

Kunna, v. a. (vide VGL. sub 3.) þet kan ey kristindom fa, 9:3. kan præster ey þura &c. 13:4. not. 44. *

Kunna, f. kunskap: scientia, peritia. 4: pr.

Kuster, m. sätt, vilkor: modus, conditio. pet ær k. (goper forte addendum est, ut habet not. 22.), det är godt: bene est (cfr. Isl. ecki er kostr å pvi, non datur facultas, BH.). 13: 4. Cfr. Vitskustir. * (koster)

Kyn, n. slägt: cognatio. sighia pem k. vara, d. ä. i slägt: eos cognatione iunctos esse. 13:8. mep kyni ok kunnum mannum, allitt., vide Kunder. *

Köplagh, n. pl. lagar angående köp: leges de emtionibus. 11.

L.

Lagh, n. pl. lag: lex. mep laghum, 10: 1. i laghum varum, 13: 1. vara i lekmanna laghum, 11. bape mep gups laghum ok sva manna, 13: 8. Efr. lorpa-, Köplagh. *

Layha, adj. indecl. laga, laglig: legitimus. Vide Forfall, Genyærp, Lip, Ringning. * Laghlika, laghleka, adv. lagligen: legitime. 8, 13: 4. not. 41; 14. *

Laghliker, adj. laglig: legitimus. Vide Inlepning 2. *6

Laghsayha, f. (vide ÖGL sub 1.) höra -ghu vara, l. var hon byrias sva, 2: pr. *

Laghvara, v. a. (vide \ddot{O} GL.) *l. man* til, 5: 3. et not. 9. *4

Lamb, n. lamm: agnus. 6: 1. *5

Land, n. 1) land, jord: terra, solum. Vide Half mark-, Mark-, Örtugh land. 2) land, landskap: provincia. af -de löpa, 13: 5. Cfr. Utlensker. *

Lass, n. lass: vehes. Vide Vaghnlass.*

Lata (læta), 1) v. a. lemna, gifva: tradere, dare. late ut tiunda, 14. 2) v. aux. a) låta (ske), tillåta: sinere (ut fiat). l. sik annat kamare vara, 9: 2. b) låta (göra), föranstalta: curare (faciendum). kirkiu vighia l., 12: pr. l. niþer bryta &c. 12: 2. not. 84.

Lapa, f. lada: horreum. 3: 1.

Lefs sughl, n. (vide OGL) Vide Lever. *6

Lekman, m. (vide VGL.) vara i -nna laghum, de sacerdote, 11. *4

Lever, m. brödkaka, bröd: placenta panis. l. ok lefs sughl, allitt. 10: 1. pre levar ok priggia leva sughl, 7: 1. *6

Lepa, v. a. leda, föra: ducere, ferre. Vide Inlepa. *

Lif, n. lif: vita. Vide Ater gælda. *4 Liftimar, m. pl. lifsdagar, lifstid: vivendi tempus. 5: 3.

Liggia, v. n. ligga: iacere. l. a værkum sinum (cfr. VGL.), 5: 3. *

Likami, m. lekamen, kropp: corpus. Vide Gupslikami. *6

Limber, m. lem: membrum. l. ok liper, allitt., vide Fylghia 1. *6

Lin, n. linne: linteum. Vide Hand-, Huvuplin. *

Liva, v. n. lefva: vivere. 9:1.

Liud, n. ljud: sonus. *klokko l.*, 4: 1. not. 64. *3 (*liup*)

Lius, n. ljus: candela. 3: 2; 7: pr. Cfr. Altara-, Font lius. *5

Liuslös, adj. ljuslös, utan ljus: candelis carens. 3: 2.

Liuta, v. a. fá: accipere. l. döp, 5:3. *5 (lyta)

Lip, n. följe, eskort: comitatus, praesidium. *ripa mep lagha lipi*, 12: pr. *4 (*lid*)

Liper, m. led: articulus. limber ok l., allitt., vide Fylghia 1. *4

Luf, n. lof, tillåtelse: venia. fa sokninna l. til, 4: 1. not. 64. mep luvi, 9: pr, 3. *6 (lof)

Luka, v. a. stänga: claudere. Vide Læsa. *1

Luter, m. 1) lika del, lott: pars aequalis. 6: pr. tver lytir)(pripiunger, ibid. skifta i prea lyti, ibid. Cfr. Huvup luter. 2) andel: portio rata ad aliquem pertinens. 18: pr. *

Lygd, f. (Isl. item) lögn: mendacium. 13: 5. not. 46.

Lykta, v. a. lykta, sluta: finire. 6:pr. kristnu balkrin ær -taper ok utsaghper, 18:1. kirkia ær -tap (ovan mep hylle), 2:1. not. 16; 3: pr. *6

Læggia (impf. pass. pl. 3 pers. laghpus, 12: 1.), v. a. 1) lägga: ponere, collocare. l. hylli, 2: 1. not. 15. mærke sit a l., 6: 1. siuker -as, 7: 3. -as i hefna iorf v. kirkiugarf, d. ä. begrafvas: sepeliri. 9: pr, 1. raf a klokku l., 5: 3. pre (præste) i val l., föreslå: eligendos proponere. 4: pr, 1. not. 64. l. annan (sc. præst) i fen staf, 4: pr. not. 57. skotning undi kirkiu l., 3: pr. Cfr. Nifer læggia. 2) bestämma, förordna: statuere, constituere. fæmt firi sokn v. biskop l., 12: pr, 1. l. stæmnu firi man, 13: 4. Cfr. Firi læggia. *

Lægherstaper, m. (vide VGL sub 1.) 7: pr. *6 Læktara dyr, n. pl. chordörr: ianua partis templi arae principali proximae. ganga i l., 13:4. i -dorum, 5:3. et not. 100. *3 (lectari)

Lærper, adj. lärd: doctus. -pir mæn (cfr. VGL.), 13: 4. *3

Læsa, v. a. läsa, stänga: claudere (cfr. VML). kirkia star. lukt ok læst, allitt. (cfr.ÖGL), 3: 2. Cfr. Ater læsa. *

Læsning, f. läsning: lectio. Vide Göpa. Læta, vide Lata.

Lönliker, adj. lönlig, hemlig: clandestinus. 13: 4. not. 44.

Löpa, v. n. löpa, fly: currere, fugere. Vide Land 2, Kloster löpare. *

Lös, adj. 1) lös: solutus. klokka varper l., 5:3. 2) (vide ÖGL sub 2.) Vide Lius-, Saklös. *

Lösa, v. a. lösa (med penningar): (pecunia) redimere. Vide Ater lösa. *

Löska, adj. indecl. (vide ÖGL. sub 2.) l. maher, 13: 5. *6 (löskia)

Lösörar, m. pl. lösören: res mobiles. 18: pr. *

М.

Magha (in inf. non occurrit), v. n. (vide UplL. sub 2.) 13:8. *

Mal, n. (vide VGL sub 2.) Vide *Hor.*, Skriftamal. *

Malt, n. malt: polenta. 12: pr.

Manaper, m. månad: mensis. 13:4. not. 44. -pa dagher, stæmna, vide Dagher 1, Stæmna. *

Mandrapare, m. mandråpare: homicida. 4: pr.

Mansivi (manzcifvi), comm. slägting, person med hvilken man är i mensklig skyldskap eller svågerlag: cognatus naturalis (humanae consanguinitatis vel adfinitatis vinculo iunctus).)(gupsivi, 2: pr.

Mantal, n. (vide ÖGL.) æfte m., 2: 1. *3

Mark, f. 1) mark (vigt): marca librata. half m. vax, 7: 1. 2) mark penningar: marca monetalis. Vide Half mark. *

Mark land, n. (vide UplL.) 15, 18: pr. Cfr. Half mark land. *5 (marka land)

Mata, v.a. skaffa matvaror: cibaria praebere. 2: 1.

Maper, m. 1) menniska: homo. manna lagh)(gups lagh, 13:8.2) man: vir. 2:1; 5: pr. &c.)(kona, 13:5. gifter m.)(husfru, 18:1. * (man)

Mens eper, m. mened: periurium. 13: 8. *6 (men eper)

Mep, 1) præp. c. dat. jämlikt, enligt: convenienter, secundum. m. laghum, 10: 1. m. py at, derför att: quoniam. 12: pr. 2) adverbialiter, derjämte, tillika: praeterea, simul. ok m. tiu örtugher, 14. *

Mista, v. a. c. acc. v. gen. mista: perdere, amittere. 5:1; 9:3. m. sænglæghe sins, 7:1. *

Mon, mun (monn), v. aux. defect. (vide UplL.) pet m. ræt vara, 4: pr; 5: pr. *4 (mun)

Morghin, m. morgon: tempus matutinum. annat um m. (i. e. postridie)... pripia um m. (i. e. tertio die) &c. 12: pr. *5 (morghon)

Morp, n. mord: homicidium occultum. hepit m., vide Hepin 1. * (mord)

Morpare, m. (vide VGL.))(mandrapare, 4: pr. *6 (mordari)

Mot, n. möte, sammankomst: conventus. præsti til mots stæmna, 11, i.e. fore hans forman, UplL. Kk. 20.

Mopna hæfþ, f. vocabulum incognitum, quod gravius quoddam delictum carnis denotare videtur. Cels. vertit: "consuetudo cum bestiis." 13: 7.

Mællom, mællin, mellan, præp. c. gen. emellan: inter. m. brutabæk ok biurekis, 1. skifta m. sinna arva, 18: pr. handa m., vide Hand. pæri (pro pær i) m., emedlertid: interea. 2:1. not. 16. *

Mærke, n. märke: signum, nota, character. m. sit a læggia, 6:1. *6

Mæssa, f. 1) messa: missa.)(ottosanger &c. 5: 2; 8. Cfr. Siælamæssa. 2) i. q. siælamæssa. 7: pr. 3) högtid: festum. Vide Pætersmæssa; Hælghunamæssu-, Kirkiumæssu dagher. *

Mæssu bok, f. messbok: missale. 3: 2; 4: 1.

Mæssu hakul, m. messhake: pallium liturgicum. 3: 2; 4: 1. *1

Mæssu særker, m. messskjorta: subucula liturgica. 3: 2; 4: 1. *1

Mættena bok, f. handbok för ottesångsgudstjensten: "matutinalis liber, in quo officium ecclesiasticum matutinum continetur" (DUFRESNE, l. c. v. matutinalis liber). 3: 2; 4: 1. Priorem h. v. partem Latinae esse originis, manifestum est; cognatum est Germ. *mette*, ab antiquo mattina, mettina (cfr. GRAFF, Althochdeutsch. Sprachsch. II. p. 708.); recentiores formae metten, metine, mettin explicantur a ZIEMANN, Mittelhochdeutsch. Wörterb., "Morgenzeit, Frühe; matutina, zunächst in Bezug auf die gottesdienstlichen Verrichtungen oder Chorgesänge der Ordensgeistlichen;" inde meti-zit, tempus matutinum; metten-zitic, matutinus; metten-stcrne, stella matutina.

Mætter, adj. mätt: satur. Vide Umætter.

Mæpan, 1) conj. medan: dum. 13:8. 2) adv. emedlertid, under tiden: interca. 3:2. *

Mö (pl. möia pro möiar), f. mö: virgo. Vide Kuna 2. *5

Möpringar, m. pl. (vide ÖGL) Vide *Fæpringar*. *2

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

N.

Nat, f. dygn: dies civilis, dies cum nocte. 6: 1. Cfr. Ar, Iæmlange, Stæmna. *

Natsanger, m. nattsång; den sista af de så kallade canoniska timmarne: completorium, ultima ex horis, ut dicunt, canonicis (cfr. Aftænsanger). 5: 2; 8.

Nip, f. slägt: cognatio. Vide Kne. *5 Niper, adv. ned: deorsum. n. falla, bryta, 3: 3; 12: 2. not. 84. *

Niher fælla, v. a. försumma: negligere. n. kirkingærþ, 2: 1. et not. 26. fælle pre sunnodagha niher, si tribus diebus dominicis negligat (sc. sacra). 10: pr. firi hvarn hen (sc. dagh) han -le, ibid. hvilkin en (sc. dagh) præster af hem fælli niher, 10: 1. *6

Niper læggia, v. a. nedlägga, försumma: deponere, negligere. *n. dagsvær*ke, 2: 1. not. 26. *6

Nokor, pron. någon: aliquis. nokat, n. absolute, något: aliquid. 5: 1. *6 (nakur)

Non, n. (Isl. nón, hora nona diei, tertia pomeridiana, sensu ecclesiastico; at sensu vulgari oeconomico trithorium integrum proximum a meridie. BH. Anglo-Sax. non, "the ninth hour of the day, which was three o'clock;" BOSWORTH, Dictionary; Angl. noon, meridies) (egentligen S:de timmen af dagen, eller klockan 3 eftermiddagen: proprie hora nona diei, vel tertia post meridiem) den femte af de så kallade canoniska timmarne: quinta ex horis, ut dicunt, canonicis, quae ab hora nona diei, vel tertia post meridiem, nomen habet (cfr. Aftensanger). 8.

Næfna, v. a. utnämna, förordna: designare, eligere. tolf mæn af sokn n., 13: pr. * (næmpna)

Næfnd (næmpd, nempd, 13: pr. not. 86; §. 4. n. 17. &c.), f. 1) (vide VGL) biskoper vil-de (pro-dir) sea, 13: pr, 4. not. 44. n. havi vald v. skal skæra eller fælla, 13: 6, 7. Cfr. Hæraps-, Sokna næfnd. 2) (vide ÖGL. sub 2.) biskops n. komber, 14. sakir koma til v. agho vara a biskops n., 13: 6, 8. pet skal a (sc. biskops) n. koma, 13: 7. varpa fælder a biskops n., 13: 4. bæra kunu til biskops n. firi horsak, 13: 5. not. 46. * (næmpd)

Næma, v. a. (vide VGL. et OGL.) n. man til viperlagha brut, 2:1. Scribitur næmpna, ibid. not. 24. *

Nær, adj. när: propinguus. Vide Kne.*

Næs, ? vocabulum incognitae significationis, occurrens in formula: *til n. fælla*, de nemda, 13: 7. H. v. nihil commune habere videtur cum v. *nesa*, Isl. *hneysa*, contumelia, ut sine dubio credidit Cels., qui vertit: "poena ignominiae."

Nöthus, n. fähus: bovile. 3:1. *6 (nöta hus)

Nöpa, v. a. nödga: cogere, trudere. Vide Innöpa. *5

0.

Offer, n. (vide VGL) 10: 1. *

Offra, v. a. (vide VGL.) 7: pr. *

Ola, v. a. (vide VGL.) 7: 3; 9: 2. Cfr. Uolaper. *3 (olia)

Oling, f. (vide VGL.) 9: 2, 3. *2

Optare, adv. compar. oftare: saepius. 3: 1. not. 35. * (opta)

Orka, v. a. orka, förmå: posse (facere). An huc pertineant verba: ok ænkte orkær a, quae occurrunt loco forte corrupto, 6: 1, incertum mihi videtur. Cels. vertit: "quod nemo improbare poterit;" at hanc explicationem nemo probare poterit. Ih. pro orkær legit ocker, quod credit hoc loco significare "mulctam, utpote qua debitum augetur." * Orutin, adj. ej rutten: non putridus. före hem lamb -it, i. e. recens mortuum nondumque putredine adfectum. 6: 1. *1 (uroten)

Orp, n. ord: verbum. 12: pr. gups o. ok amen, allitt. 18: 1. Cfr. Göpa. *

Ottosanger, m. ottesång; den första af de så kallade canoniska timmarne: matutina; prima ex horis, ut dicunt, canonicis (cfr. Aftænsanger). 5: 2; 8. *3

Ovan, adv. ofvantill: superne. lyktap o. mep hylle, de aede sacra. 3: pr. o. ruvit, 4: 1. *

P.

Pasca dagher, m. påskdag: dies paschae. 14. *iula dagher ok pasca* (sc. dagher), 10: 1. *

Pascar, m.? pl. påsk: festum paschae. 7: 2. *

Pingizdaghar, m. pl. pingst: festum pentecostes. 6: 1. * (pighizdagher)

Portkuna, f. (Isl. item; portlifi, scortatio; porthús, lupanar) sköka (egentligen en qvinna som plägar stå i porten): prostibulum (proprie femina quae in porta commorari solet). Inde

Portkunu maper, m. en man som umgås med skökor: vir meretricibus familiaris. puto maper eller portkunu (sc. maper), allitt. 4: pr.

Prim, f.? (Isl. primi, primu-messa) den andra af de så kallade canoniska timmarne: secunda ex horis, ut dicunt, canonicis, quae ab hora prima diei (circa sextam ante meridiem) nomen habet (cfr. Aftænsanger). 8.

Primsigna, v. a. (vide VGL.) p. barn firi kirkiu dorum, 9: 1. *1 (brimsigna)

Puta, f. (Isl. item; Gall. putain) sköka: meretrix. Inde

Puto maper, m. i. q. portkunu maper, q. vide.

Pæninger, m. 1) pl. penningar: pe-

210

cunia. 5: 3; 13: 4. not. 44. *örtugh* v. half örtugh -ga, 7: 1, 2. 2) (vide VGL. sub 3.) fiurir, prætiughu, atta -gar, 5:3. not. 23; 7: pr, 2.

Pætersmæssa, f. (vide OGL) 6: 1. *6

Q.

Qviker, adj. lefvande: vivus. 6:1; 9: 1; 12: pr.)(*döper*, 8.

ton: vespera. 12: pr. \times *6

Qvæpa, v. a. säga: dicere. q. ia vi*per*, 13: pr; 15.

R.

Rap, n. föranstaltande; äfven förvållande af skedd skada: cura, procuratio; quoque culpa, qua damnum datum est. r. a klokku læggia, d. ä. föranstalta att klockan blir fastbunden: curare campanam firmius ligandam. 5:3. dylia rapa sinna, d. ä. att han rådt för eller vållat skadan: negare se caussam fuisse damni dati. 4: 1.

Ren, f. (vide VGL.) 6: pr. *4

Ren (renn), adj. ren: purus. 4: pr. *5 Resa, v.a. resa, upresa: erigere. buk skal æfte fotum r., corpus eo loco erigendum est, quo iacent pedes (cfr. pæpan fioll huvup sum föter stopu, OGL. Eps. 1: 4.). 13: 2. *5

Repa, v. a. utreda: expedire, discernere. r. biskopi sakir sina (sc. biskops), i. e. inquirere de caussis ad iudicium episcopi pertinentibus. 13: pr. *5

Rike, n. rike: regnum. rikesins rætter, ius v. leges huius regni. 13: 4. not. **44. ***6

Ringia, v. a. ringa: movere campanam. Vide *Ringning*. *5

Ringning (rigning), f. ringning: pulsatio campanae. ringia lagha r., 5: 2, 3. *3

Rint, vocabulum sine dubio corruptum, cuius loco legendum est ruvit. Vide Ryva.

Ripa, v. n. rida: equitare. 12: pr, 1. * Rutin, adj. rutten: putris. Vide Orutin. *3 (rotin)

Rutna (ruthna), v. n. rutna: putrescere. hus kunno r., i. e. carie collabi. **3:** 1. not. 35. *4

Ryva (n. part. pass. ruvit), v. a. rif-Qvælder, m. (vel qvæld, n.) qväll, af- va: scindere. varper ovan ruvit, om hål är rifvet på väggen eller taket: si in pariete vel tecto apertura facta sit;)(undi gravit, 4:1, ubi cod. A pro ruvit perperam habet rint, vocabulum sine dubio corruptum, quod Ih. refert quidem ad infin. rinda (vide OGL.); at illud verbum neque, ut credit Ih., significat auferre, abripere (quod etiamsi ita esset, incongrua esset oppositio verborum rinda et grava), nec in n. part. pass. habet rint, sed rundit. * (riva)

> *Rætta*, v. a. 1) uprätta: erigere. *r. sik* mep kyni ok kunnum mannum (sinum), d. ä. bestyrka sin oskuld med deras ed: cognatorum iuramento innocentiam suam probare. 13: 1, 7. 2) rätta: corri– gere. r. sik (cfr. OGL), 13: 4. 3) (vide UplL. sub 4.) konunger a ivi han r., 13:4. * (ræta)

> *Rætter*, m. 1) rätt, lag: ius. rikesins r., 13: 4. not. 44. 2) (vide OGL. sub 2.) til -ta ganga, ibid. nott. 20, 29, 33. cfr. Rættindi. 3) (vide UplL. sub 3.) biskops r., 13:3.

> *Rætter*, adj. rätt, rättvis: iustus. 4: pr; 5: pr.

> Rættindi, n. pl. (Isl. réttindi, iustitia, ius) i. q. rætter 2. til -da ganga, i. q. rætta sik (vide Rætta 2), 13:4.

S.

Sak, f. 1) (vide OGL sub 1.) giva manni s., 4:1; 9:3; 13:5; 17:1. ey firi sanna s., non ob delictum vere^e commissum. 13:5. Cfr. Repa; Dul-, Fæ-, Horsak. 2) böter: mulcta. biskops s., mulcta episcopo debita. 13:2. utan alla s., i. q. saklöst. 4: pr. not. 57. *

Saklös, adj. (vide VGL sub 2.) s. firi bondan, 9: 2. s. firi biskops sak, 13: 2. * Saklöst, adv. (vide VGL.) 2: 1. *

Saltare, n. (Isl. saltari) Davids psalmer: psalterium, liber psalmorum Davidis. 3: 2; 4: 1.

Sander, adj. sann, verklig: verus. mep sannum skælum, 4: pr. not. 57. mep sannum hormalum, firi sanna sak, 13: 5. *

Sangbok, f. sångbok: liber cantionum (sacrarum). Cels. vertit: "antiphonarium," quo nomine insignitur "liber, in quo introitus ceterae antiphonae in missa dici solitae continebantur" (DUFRESNE, l. c. v. antiphonarium). 3: 2; 4: 1.

Sanger, m. sång: cantus. Vide Aftæn-, Nat-, Ottosanger. *3

Sanninder, m. sanning: veritas. 13:3, nisi legendum sit sannind, f.

Sater, adj. (vide VGL) 4: 1.

Se, vide Vara.

Sea (seia), v. a. se: videre. næfndir s. (cfr. ÖGL), 13: pr, 4. not. 44. *

Sifkuna, f. (Isl. sifkona) beslägtad eller besvågrad qvinna: femina cognatione vel adfinitate coniuncta. systrar ok -nur, allitt. 2: pr. not. 8.

Sighia, v. a. säga: dicere. saghper, part. pass. 13:6. n. saghat, 10:1. pl. n. sagh, 4:1. not. 76. Cfr. Fram-, Til-, Utsighia. *

Silke, n. silke, sidentyg: sericum. 4: 1. not. 69.

Sin, pron. pers. rec. gen. sig: sui. dat. sæ, sææ, 3: 2; 9: 2. sik, 9: 2.

Sindal, n. (Germ. zendal, "ein halbseidner Zeug, Schettertaffet, sehr leicht, dünn und durchsichtig," ZIEMANN, Mittelhochdeutsch. Wörterb.; Lat. cenda-

lum, sandale, sandalum, ^{*}tela subserica vel pannus sericus, Gallis et Hispanis *cendal;* ^{''} *sandale* quoque denotat ^{*}linteolum sericum, quo sacerdos post communionem calicem extergit; ^{*} DUFRES-NE, l. c. vv. *cendalum, sandale*) ett slags tunnt siden- eller halfsidentyg: panni serici vel subserici tenuissimi genus.)(*silke, 4*: 1. not. 60.

Sitia, v. n. 1) (vide OGL. sub 2.) s. i forbupi, 13: 4. s. utiunda, 14. 2) bo: habitare. s. i sokn, 7: 2.

Sivi, m. (Isl. sifi) slägting, skyld eller besvågrad person: homo cognatione vel adfinitate iunctus. Vide Gup-, Mansivi.

Sivia slit, n. (Isl. sifiaslit v. sifiaspiöll) i. q. sifskaps spiæll (vide UplL).)(ætsko spiæll, 13: 8.

Siunga, v. a. sjunga: canere. s. firi sokn, s. ottosang &c. 8. *5

Siælagæf, f. 1) (vide UplL. v. siælagift 1.) vari þet ælst..is., i. e. respectu habito talis pensionis. 7: pr. af allum þem han (sc. bondin) s. firi giver, 10: 1. coll. 7: pr. 2) (vide UplL. v. siælagift 2.) giva..at s. sinne, 15.

Siælagöma, f. själavård: cura animarum. sætia præsti s. i hænder, 4:1. not. 64.

Siælamæssa (siælamassa), f. (vide VGL.) 7: pr. * (sialomæssa)

Siæng, f. säng: lectus. Vide Sotta siæng. *

Siæx, num. sex: sex. 4: 1; 13: 2. &c. *6

Skifta (skifpta), v. a. c. dat. skifta, dela: dividere. 6: pr; 18: pr. *(skipta)

Skilia, v. a. skilja: separare. vari pær biskoper viper -lder, ea caussa ad episcopum non pertinet. 13: 4. not. 44.

Skirsl, ? rening: purificatio. Vide Uskirlse. *4

Skotning, vide Skötning.

Skrift, skript (skripft), f. kyrkestraff:

poena ecclesiastica. taka s. (af bisko*pe*) (cfr. ÖGL.), 13: 3, 4. not. 44. *taka* lönlik (pro lönlika) s. af præste, 13:4. not. 44. fælla v. ganga til s. ok ey til fæbota, 13: 7, 8.

Skrifta (skrifpta), v. a. (vide OGL. sub 1.) 7:3.

Skrifta brut, n. (vide UplL) 13:3. *5 Skriftamal, n. i. q. skrift. biskoper vetir (sc. mannum) s. firi synder sina, 6: pr. *4

Skruper, m. (vide OGL) 3: 2; 4: 1; 6: pr. Cfr. Kirkiu skruper.

Skuld, skyld, f. 1) skyldighet: officium, id quod aliquem oportet facere. 7:3. 2) rättighet: ius. 5:3. not. 23. 3) (för...) skull: (alicuius rei) caussa. firi vangömo s., 5:1.

Skupa, v. a. granska, undersöka: examinare, inquirere. s. kunno v. gærningar mans, 4: pr; 13: 3.

Skyld, vide Skuld.

Skylder, adj. i. q. skyldugher 1. Vide Grup. *2

Skylder, adj. skyld, beslägtad: cognatus. 6: pr. Cfr. Uskylder.

Skyldugher, adj. 1) (vide OGL) s. at ut göra &c. 7: pr; 8, 10: 1. s. præste atta pæninga, 7:2. 2) (vide UplL. sub **2.)** s. offer at hava, 10:1. *6

Skæl, n. 1) bevisning: probatio. biupa sik til skæls mep bok &c. 13:4. not. 44. 2) skäl, skälig orsak: ratio, iusta caussa. mep sannum -lum, 4: pr. not. 57.

Skælika, adv. lagligen, rätteligen: legitime, iuste. 13:4. *5

Skæppa, f. skäppa: modius. 5: 3. not. spiæll. *5 33.

Skæra, v. a. visa vara ren, d. ä. oskyldig; fria (med ed): probare purum esse, i. e. insontem; defendere (iuramento). s. man, s. sik sialver med tolf la, vara beståndande: valere, ratum manna epe, 13: 4. not. 44. giter bondin esse. pet skal hanum firi fult s., 13: skært pem (sc. kunu &c.), 13: 5. not. 46. 4. not. 44.

s.)(fælla til fæbota v. næs, de nemda, 13:6, 7. *6

Skötning (skotning), f. (vide OGL) s. undi kirkiu læggia, 3: pr. *2

Sla, v. a. slå: ferire, percutere. s. klokko sunder, 5:3. s. man til hælia, ibid. *s. man af banne*, d. ä. befria: absolvere ab excommunicatione. 13: 4. not. 44. cfr. Banslæt.

Sliker, adj. slik, sådan: talis. -kan som pem pækkis, -kan han vil, hvilken: quemcumque. 4: pr, 1. not. 64; 5: pr.

Slita, v. a. slita, bryta: scindere, rumpere. Vide *Sivia slit*.

Sokn, f. socken: paroecia. innan v. i s., 2:1; 7:2, 3. &c. kan ey s. sæmia, sæmber a s. ok præsti, siunga firi s. sinne, fæmt firi s. læggia, d. ä. soknemännen: paroeciae incolis. 4: pr; 5: pr; 8, 12: pr.

Soknamæn, m. pl. (vide VGL.) 4:1; 5: 3. et not. 23; 13: pr.

Sokna næfnd, sokna næmpd, f. (vide OGL.) s. agher pet at vita, 5:3. not.9. s. skal skupa, 13:3. De ratione constituendae huius generis nemdae, vide 13: pr. *5

Soknari, m. (vide VGL) 13: 5. not. 46. *5

Somer, pron. (vide VGL.) somt, n. absolute, något: aliquid. 18: pr. *6 (sumer)

Sotta siæng, f. (vide OGL) 9:3; 15. liggia siuker ok i s., allitt. 12: 1. *4

Spilla, v. a. förderfva, förstöra: perdere. 6: pr. not. 36. *6

Spiæll, n. (vide VGL) Vide Ætsko

Standa (sta, 13: 3. not. 12. præs. star, 3: 2.), v. n. 1) stå: stare. s. ute v. utan viper, d. ä. utanför kyrkan: extra aedem sacram. 13:3. et not. 12. 2) gälsanna s., non ob delictum vere^e commissum. 13:5. Cfr. Repa; Dul-, Fæ-, Horsak. 2) böter: mulcta. biskops s., mulcta episcopo debita. 13:2. utan alla s., i. q. saklöst. 4: pr. not. 57. *

Saklös, adj. (vide VGL. sub 2.) s. firi bondan, 9: 2. s. firi biskops sak, 13: 2. * Saklöst, adv. (vide VGL.) 2: 1. *

Saltare, n. (Isl. saltari) Davids psalmer: psalterium, liber psalmorum Davidis. 3: 2; 4: 1.

Sander, adj. sann, verklig: verus. mep sannum skælum, 4: pr. not. 57. mep sannum hormalum, firi sanna sak, 13: 5. *

Sangbok, f. sångbok: liber cantionum (sacrarum). Cels. vertit: "antiphonarium," quo nomine insignitur "liber, in quo introitus ceterae antiphonae in missa dici solitae continebantur" (DUFRESNE, l. c. v. antiphonarium). 3: 2; 4: 1.

Sanger, m. sång: cantus. Vide Aftæn-, Nat-, Ottosanger. *3

Sanninder, m. sanning: veritas. 13:3, nisi legendum sit sannind, f.

Sater, adj. (vide VGL) 4: 1.

Se, vide Vara.

Sea (seia), v. a. se: videre. næfndir s. (cfr. ÖGL.), 13: pr, 4. not. 44. *

Sifkuna, f. (Isl. sifkona) beslägtad eller besvågrad qvinna: femina cognatione vel adfinitate coniuncta. systrar ok -nur, allitt. 2: pr. not. 8.

Sighia, v. a. säga: dicere. saghper, part. pass. 13:6. n. saghat, 10:1. pl. n. sagh, 4:1. not. 76. Cfr. Fram-, Til-, Utsighia. *

Silke, n. silke, sidentyg: sericum. 4: 1. not. 69.

Sin, pron. pers. rec. gen. sig: sui. dat. sæ, sææ, 3: 2; 9: 2. sik, 9: 2. *

Sindal, n. (Germ. zendal, "ein halbseidner Zeug, Schettertaffet, sehr leicht, dünn und durchsichtig," ZIEMANN, Mittelhochdeutsch. Wörterb.; Lat. cenda*lum, sandale, sandalum,* "tela subserica vel pannus sericus, Gallis et Hispanis *cendal;*" *sandale* quoque denotat "linteolum sericum, quo sacerdos post communionem calicem extergit;" DUFRES-NE, l. c. vv. *cendalum, sandale*) ett slags tunnt siden- eller halfsidentyg: panni serici vel subserici tenuissimi genus.)(*silke, 4*: 1. not. 69.

Sitia, v. n. 1) (vide OGL. sub 2.) s. i forbupi, 13: 4. s. utiunda, 14. 2) bo: habitare. s. i sokn, 7: 2. *

Sivi, m. (Isl. sifi) slägting, skyld eller besvågrad person: homo cognatione vel adfinitate iunctus. Vide Gup-, Mansivi.

Sivia slit, n. (Isl. sifiaslit v. sifiaspiöll) i. q. sifskaps spiæll (vide UplL).)(ætsko spiæll, 13: 8.

Siunga, v. a. sjunga: canere. s. firi sokn, s. ottosang &c. 8. *5

Siælagæf, f. 1) (vide UpIL. v. siælagift 1.) vari þet ælst..is., i. 0. respectu habito talis pensionis. 7: pr. af allum þem han (sc. bondin) s. firi giver, 10: 1. coll. 7: pr. 2) (vide UpIL. v. siælagift 2.) giva..at s. sinne, 15.

Siælagöma, f. själavård: cura animarum. sætia præsti s. i hænder, 4:1. not. 64.

Siælamæssa (siælamassa), f. (vide VGL.) 7: pr. * (sialomæssa)

Siæng, f. säng: lectus. Vide Sotta siæng. *

Siæx, num. sex: sex. 4: 1; 13: 2. &c. *6

Skifta (skifpta), v. a. c. dat. skifta, dela: dividere. 6: pr; 18: pr. *(skipta)

Skilia, v. a. skilja: separare. vari pær biskoper viper -lder, ea caussa ad episcopum non pertinet. 13: 4. not. 44.

Skirsl, ? rening: purificatio. Vide Uskirlse. *4

Skotning, vide Skötning.

Skrift, skript (skripft), f. kyrkestraff:

pe) (cfr. OGL.), 13: 3, 4. not. 44. *taka* lönlik (pro lönlika) s. af præste, 13:4. not. 44. fælla v. ganga til s. ok ey til s. undi kirkiu læggia, 3: pr. *2 fæbota, 13: 7, 8.

sub 1.) 7:3.

Skrifta brut, n. (vide UplL) 13:3. *5

Skriftamal, n. i. q. skrift. biskoper vetir (sc. mannum) s. firi synder sina, *4 6: pr.

Skruper, m. (vide OGL) 3: 2; 4: 1; 6: pr. Cfr. Kirkiu skruper.

Skuld, skyld, f. 1) skyldighet: officium, id quod aliquem oportet facere. 7:3. 2) rättighet: ius. 5:3. not. 23. 3) (för...) skull: (alicuius rei) caussa. firi vanqömo s., 5:1. ¥

Skupa, v. a. granska, undersöka: examinare, inquirere. s. kunno v. gærnin*gar mans*, 4: pr; 13: 3.

Skyld, vide Skuld.

Skylder, adj. i. q. skyldugher 1. Vide 5: 3. et not. 23; 13: pr. Grup. *2

Skylder, adj. skyld, beslägtad: cognatus. 6: pr. Cfr. Uskylder.

Skyldugher, adj. 1) (vide OGL.) s. at ut göra &c. 7: pr; 8, 10: 1. s. præste atta pæninga, 7:2. 2) (vide UpIL sub 2.) s. offer at hava, 10:1. *6

Skæl, n. 1) bevisning: probatio. biupa sik til skæls mep bok &c. 13:4. not. 44. 2) skäl, skälig orsak: ratio, iusta caussa. mep sannum -lum, 4: pr. liggia siuker ok i s., allitt. 12: 1. *4 not. 57.

Skælika, adv. lagligen, rätteligen: le- dere. 6: pr. not. 36. *6 gitime, iuste. 13:4. *5

Skæppa, f. skäppa: modius. 5: 3. not. 23.

Skæra, v. a. visa vara ren, d. ä. oskyldig; fria (med ed): probare purum es_ se, i. e. insontem; defendere (iuramento). s. man, s. sik sialver meh tolf la, vara beståndande: valere, ratum manna epe, 13: 4. not. 44. giter bondin esse. pet skal hanum firi fult s., 13: skært pem (sc. kunu &c.), 13: 5. not. 46. 4. not. 44.

poena ecclesiastica. taka s. (af bisko- s.) (fælla til fæbota v. næs, de nemda, 13:6, 7. *6

Skötning (skotning), f. (vide OGL.)

Sla, v. a. slå: ferire, percutere. s. Skrifta (skrifpta), v. a. (vide OGL. klokko sunder, 5:3. s. man til hælia, ibid. s. man af banne, d. ä. befria: absolvere ab excommunicatione. 13: 4. not. 44. cfr. Banslæt.

> Sliker, adj. slik, sådan: talis. -kan som pem pækkis, -kan han vil, hvilken: quemcumque. 4: pr, ι . not. 64; 5: pr.

> Slita, v. a. slita, bryta: scindere, rumpere. Vide Sivia slit.

> Sokn, f. socken: paroecia. innan v. i s., 2:1; 7:2, 3. &c. kan ey s. sæmia, sæmber a s. ok præsti, siunga firi s. sinne, fæmt firi s. læggia, d. ä. soknemännen: paroeciae incolis. 4: pr; 5: pr; 8, 12: pr.

> Soknamæn, m. pl. (vide VGL) 4:1;

Sokna næfnd, sokna næmpd, f. (vide OGL) s. agher pet at vita, 5:3. not. 9. s. skal skupa, 13:3. De ratione constituendae huius generis nemdae, vide 13: pr. *5

Soknari, m. (vide VGL) 13: 5. not. 46. *5

Somer, pron. (vide VGL.) somt, n. absolute, något: aliquid. 18: pr. *6 (sumer)

Sotta siæng, f. (vide OGL) 9:3; 15. Spilla, v. a. förderfva, förstöra: per-

Spiæll, n. (vide VGL) Vide Ætsko spiæll.

Standa (sta, 13: 3. not. 12. præs. star, 3: 2.), v. n. 1) stå: stare. s. ute v. utan viber, d. ä. utanför kyrkan: extra aedem sacram. 13:3. et not. (2. 2) gälsanna s., non ob delictum vere^e commissum. 13:5. Cfr. Repa; Dul-, Fæ-, Horsak. 2) böter: mulcta. biskops s., mulcta episcopo debita. 13:2. utan alla s., i. q. saklöst. 4: pr. not. 57. *

Saklös, adj. (vide VGL. sub 2.) s. firi bondan, 9: 2. s. firi biskops sak, 13: 2. * Saklöst, adv. (vide VGL.) 2: 1. *

Saltare, n. (Isl. saltari) Davids psalmer: psalterium, liber psalmorum Davidis. 3: 2; 4: 1.

Sander, adj. sann, verklig: verus. mep sannum skælum, 4: pr. not. 57. mep sannum hormalum, firi sanna sak, 13: 5. *

Sangbok, f. sångbok: liber cantionum (sacrarum). Cels. vertit: "antiphonarium," quo nomine insignitur "liber, in quo introitus ceterae antiphonae in missa dici solitae continebantur" (DUFRESNE, l. c. v. antiphonarium). 3: 2; 4: 1.

Sanger, m. sång: cantus. Vide Aftæn-, Nat-, Ottosanger. *3

Sanninder, m. sanning: veritas. 13:3, nisi legendum sit sannind, f.

Sater, adj. (vide VGL) 4: 1.

Se, vide Vara.

Sea (seia), v. a. se: videre. næfndir s. (cfr. ÖGL.), 13: pr, 4. not. 44. *

Sifkuna, f. (Isl. sifkona) beslägtad eller besvågrad qvinna: femina cognatione vel adfinitate coniuncta. systrar ok -nur, allitt. 2: pr. not. 8.

Sighia, v. a. säga: dicere. saghper, part. pass. 13:6. n. saghat, 10:1. pl. n. sagh, 4:1. not. 76. Cfr. Fram-, Til-, Utsighia. *

Silke, n. silke, sidentyg: sericum. 4: 1. not. 69.

Sin, pron. pers. rec. gen. sig: sui. dat. sæ, sææ, 3: 2; 9: 2. sik, 9: 2.

Sindal, n. (Germ. zendal, "ein halbseidner Zeug, Schettertaffet, sehr leicht, dünn und durchsichtig," ZIEMANN, Mittelhochdeutsch. Wörterb.; Lat. cenda-

lum, sandale, sandalum, "tela subserica vel pannus sericus, Gallis et Hispanis *cendal;*" *sandale* quoque denotat "linteolum sericum, quo sacerdos post communionem calicem extergit;" DUFRES-NE, l. c. vv. *cendalum, sandale*) ett slags tunnt siden- eller halfsidentyg: panni serici vel subserici tenuissimi genus.)(*silke,* 4: 1. not. 69.

Sitia, v. n. 1) (vide ÖGL. sub 2.) s. i forbupi, 13: 4. s. utiunda, 14. 2) bo: habitare. s. i sokn, 7: 2. *

Sivi, m. (Isl. sifi) slägting, skyld eller besvågrad person: homo cognatione vel adfinitate iunctus. Vide Gup-, Mansivi.

Sivia slit, n. (Isl. sifiaslit v. sifiaspiöll) i. q. sifskaps spiæll (vide UplL).)(ætsko spiæll, 13:8.

Siunga, v. a. sjunga: canere. s. firi sokn, s. ottosang &c. 8. *5

Siælagæf, f. 1) (vide UpIL. v. siælagift 1.) vari þet ælst..is., i. e. respectu habito talis pensionis. 7: pr. af allum þem han (sc. bondin) s. firi giver, 10: 1. coll. 7: pr. 2) (vide UpIL. v. siælagift 2.) giva..at s. sinne, 15.

Siælagöma, f. själavård: cura animarum. sætia præsti s. i hænder, 4:1. not. 64.

Siælamæssa (siælamassa), f. (vide VGL.) 7: pr. * (sialomæssa)

Siæng, f. säng: lectus. Vide Sotta siæng.

Siæx, num. sex: sex. 4: 1; 13: 2. &c. *6

Skifta (skifpta), v. a. c. dat. skifta, dela: dividere. 6: pr; 18: pr. *(skipta)

Skilia, v. a. skilja: separare. vari pær biskoper viper -lder, ea caussa ad episcopum non pertinet. 13: 4. not. 44.

Skirsl, ? rening: purificatio. Vide Uskirlse. *4

Skotning, vide Skötning.

Skrift, skript (skripft), f. kyrkestraff:

poena ecclesiastica. taka s. (af bisko*pe*) (cfr. OGL), 13: 3, 4. not. 44. *taka* lönlik (pro lönlika) s. af præste, 13:4. not. 44. *fælla* v. ganga til s. ok ey til fæbota, 13: 7, 8.

sub 1.) 7:3.

Skrifta brut, n. (vide UpIL) 13:3. *5 Skriftamal, n. i. q. skrift. biskoper vetir (sc. mannum) s. firi synder sina, 6: pr. •4

Skruper, m. (vide OGL) 3: 2; 4: 1; 6: pr. Cfr. Kirkin skruper.

Skuld, skyld, f. 1) skyldighet: officium, id quod aliquem oportet facere. 7:3.2) rättighet: ius. 5:3. not. 23.3) (för...) skull: (alicuius rei) caussa. firi vangömo s., 5:1.

Skupa, v. a. granska, undersöka: examinare, inquirere. s. kunno v. gærningar mans, 4: pr; 13: 3.

Skyld, vide Skuld.

Skylder, adj. i. q. skyldugher 1. Vide Grub. *2

Skylder, adj. skyld, beslägtad: cognatus. 6: pr. Cfr. Uskylder.

Skyldugher, adj. 1) (vide OGL) s. at ut göra &c. 7: pr; 8, 10: 1. s. præste atta pæninga, 7:2. 2) (vide UplL sub *6 2.) s. offer at hava, 10:1.

Skæl, n. 1) bevisning: probatio. biupa sik til skæls mep bok &c. 13:4. not. 44. 2) skäl, skälig orsak: ratio, iusta caussa. mep sannum -lum, 4: pr. not. 57.

Skælika, adv. lagligen, rätteligen: legitime, iuste. 13:4. *5

Skæppa, f. skäppa: modius. 5: 3. not. *5 23.

Skæra, v. a. visa vara ren, d. ä. oskyldig; fria (med ed): probare purum esse, i. e. insontem; defendere (iuramento). s. man, s. sik sialver med tolf la, vara beståndande: valere, ratum manna epe, 13: 4. not. 44. giter bondin skært pem (sc. kunu &c.), 13: 5. not. 46. 4. not. 44.

s.)(fælla til fæbota v. næs, de nemda, 13:6, 7. *****6

Skötning (skotning), f. (vide OGL.) s. undi kirkiu læggia, 3: pr. *2

Sla, v. a. slå: ferire, percutere. s. Skrifta (skrifpta), v. a. (vide ÖGL. klokko sunder, 5:3. s. man til hælia, ibid. *s. man af banne*, d. ä. befria: absolvere ab excommunicatione. 13: 4. not. 44. cfr. Banslæt.

> Sliker, adj. slik, sådan: talis. -kan som þem þækkis, -kan han vil, hvilken: quemcumque. 4: pr, 1. not. 64; 5: pr.

> *Slita*, v. a. slita, bryta: scindere, rumpere. Vide Sivia slit.

> Sokn, f. socken: paroecia. innan v. i s., 2:1; 7:2, 3. &c. kan ey s. sæmia, sæmber a s. ok præsti, siunga firi s. sinne, fæmt firi s. læggia, d. ä. soknemännen: paroeciae incolis. 4: pr; 5: pr; 8, 12: pr.

> Soknamæn, m. pl. (vide VGL.) 4:1; 5: 3. et not. 23; 13: pr.

> Sokna næfnd, sokna næmpd, f. (vide ÖGL) s. agher pet at vita, 5:3. not. 9. s. skal skupa, 13:3. De ratione constituendae huius generis nemdae, vide 13: pr. ₹5

> Soknari, m. (vide VGL.) 13: 5. not. 46. *5

> Somer, pron. (vide VGL.) somt, n. absolute, något: aliquid. 18: pr. *6 (sumer)

> Sotta siæng, f. (vide OGL) 9:3; 15. liggia siuker ok i s., allitt. 12: 1. *4

> Spilla, v. a. förderfva, förstöra: perdere. 6: pr. not. 36, *6

> Spiæll, n. (vide VGL) Vide Ætsko spiæll.

> Standa (sta, 13: 3. not. 12. præs. star, 3: 2.), v. n. 1) stå: stare. s. ute v. utan viper, d. ä. utanför kyrkan: extra aedem sacram. 13:3. et not. 12. 2) gälesse. pet skal hanum firi fult s., 13:

Staper, m. ställe: locus. i pen stap, 4: pr. not. 57. Cfr. Lægherstaper. *

Sten, m. sten: lapis. Vide Altara sten. * Stiunka, v. n. stänka: exspergi (de ef-

fuso sanguine). 13: 2. *3

Stol, f. prestkappa: stola sacerdotalis. 3: 2; 4: 1. *6

Strænger, m. sträng, rep: restis. Vide Klokko strænger. *6

Stunda, v. n. komma: venire. s. i væruldena ok af, i. e. advenire et abire. 3: 2. H. v. nostro tempore in usu est de rebus futuris, ut in compositionibus instunda, tillstunda, et cum dicimus: det stundar främmande, hospites propediem advenient.

Stuva, f. (vide UplL) 3: 1. *

Stæmna, v. a. c. dat. stämma, ålägga att infinna sig (inför rätta &c.): diem alicui dicere, quo se sistat (in iudicio &c.). biskoper hafpe hanom (sc. præsti) -mt, 9: 3. s. manni til mots v. pings, 11. biskopi ær til roms -mt, 12: 1.

Stæmna, f. bestämd tid: constitutum tempus. manapa s., 12: pr. læggia firi man fæmtan natta -nu, 12: 1; 13: 4. innan niu vinna -nu, 17: 1. *

Stæmnudagher, m. (vide VGL.) koma at -gh, 12: 1. *

Stætta, f. stätta (öfver en gärdsgård eller mur): scala qua transcenditur murus vel saepes. Vide Kirkiu stætta.

Sva, adv. så väl: tam, haud minus. s. gupsivom som mansivom, 2: pr. * (svo)

Sughl, n. sofvel: obsonium. Vide Lever, Lefs sughl. *6 (suvl)

Sunder, adv. (vide VGL) sla s., 5:3. pa skal s. mep sokn ganga, d. ä. skilja dem af soknens invånare från hvarandra, eller särskildt räkna dem, som rösta på särskilda personer: incolas paroeciae, qui in diversas eunt senten-

tias, separare et suffragia numerare. 4: pr. * (synder)

Sunnodagher, m. söndag: dies solis. 5: 3; 10: pr. * (synnudagher)

Sylder, m. (vide VGL) sætia sylle (acc. pl.), 2: 1. not. 15. kirkia ær satt a sylle (dat. sing.), 3: pr. *2 (syll, lege sylder)

Synd, f. synd: peccatum. -*de* v. -*dæ*, pro -*der*, 6: pr; 13: 4. *4

Synia (impf. sunde), v. a. vägra: denegare. 7: 1. *

Syrghia, v. a. besörja, bestå: praebere, subministrare. s. biskopi pry borp, 12: pr. *5

Syzkene, n. syskon: frater vel soror. systrar ok s., allitt. 2: pr. *(systkene)

Sæ, vide Sin.

Sæmia, f. sämja, enighet: concordia. 10: 1. siunga mep s. firi sokn sinne, lefva i enighet med soknemännen, och sjunga för dem: cum paroeciae incolis concorditer vivere iisque praecinere. 8. *2

Sæmia, v. impers. c. dat. åsämja: convenire (inter homines). kan ey sokn um præst s., 4: pr. pen pær allom sæmber a, sæmber a bape sokn ok præsti &c. 4: pr; 5: pr. got mæpan hionum a sæmber, 13: 8.

Sænda, v. a. sända: mittere. 12: 1; 13: 4. *4

Sænder, adv. på en gång: simul. 9: 2. *4

Sænglæghe, n. (vide UplL.) mista s. sins (cfr. UplL.) 7: 1. *3 (siænga læghi)

Særker, m. skjorta: subucula. Vide Mæssu særker. *1

Sæta, v. a. c. dat. (vide UplL) s. fæmtum, 12: 1. *3

Sætia (satia, sater, pro sætia, sæter, 2: 1. not. 15; 4: 1. not. 64.), v. a. säta: ponere. s. manni i hænder, vide

Hand. s. a (sc. mal) hæraps næfnd, 13: 4. Cfr. Sylder; Ban-, Væp sætia. *

Sæxt, f.? den fjerde af de så kallade canoniska timmarne: quarta ex horis, ut dicunt, canonicis, quae ab hora sexta diei (vel meridiana) nomen habet (cfr. Aftænsanger). 8.

Sæp, f. (vide SML sub 2.) 6: pr. *(sæd)

Sömer, m. (Anglo-Sax. seam, sarcina, onus iumenti sarcinarii, unde Angl. sumpter, equus sarcinarius; Gall. somme, sarcina, sommier, equus sarcinarius; Germ. saumpferd, equus sarcinarius, saumsattel, sagma; in scriptis Latinis medii aevi sagma, salma, sauma, soma, suma, summa; vide DUFRESNE, Gloss. Lat. cfr. lh. Gloss. II. pag. 700.) bylte, börda (som lägges på en häst): sarcina, onus (quod equo imponitur). 12: pr.

T.

Taka, v. a. 1) taga: capere. Vide Ater-, Up taka. 2) emottaga: accipere. 12: 1. Cfr. Skrift. 3) antaga: accipere, constituere. t. præst &c. 4, 5: pr. 4) träffa, råka på: deprehendere. varþa takin .. meþ horn ok hari, 13: 7. Cfr. Inne takin. *

Tal, n. tal, antal: numerus. Vide Mantal. *

Talan, f. åtal: actio, querela. 13:8. *4

Til, 1) præp. emot: contra. Vide *Vi*ta. 2) conj. till dess: donec. 14. *

Til bæra, v. a. bära till, inträffa: convenire, congruere. *sanninder bær sva til*, det befinnes vara sannt: id veritati consentaneum esse adparet. 13: 3. *6

Til koma, v. n. tillkomma: advenire. 2: 1; 9: 2; 12: 1; 17: 1. *6

Tillagha, tillægha, f. särskilda inkomster (för presten, utom tionden): reditus adventitii (sacerdotis, praeter decimas).)(*tiundi*, 7: pr; 8, 10: 1. *5 *Til sighia*, v. a. c. dat. (vide ÖGL.) 13: 4. *

Til vara, v. a. tillsäga: indicare, admonere. 5: 3. not. 1. klokkara laghleka t., sc. de iis quae facienda sunt. 8. *3

Tilægna, v. a. tillegna: addicere. t. præsti kirkiu, 4: 1. not. 64.

Timi, m. tid: tempus. Vide Liftimar. *

Tiughu, num. tjugo: viginti. 2:1. not. 26. *4

Tiunda, v. a. gifva tionde: decimas dare. 6. *

Tiunde, m. tionde: decimae. 6: pr. not. 36; §. 1. n. 37; 7: pr; 8, 10: 1; 14. Cfr. *Utiunda.* *4 (tiund)

Tipa fall, n. i. q. mæssu fall (vide ÖGL). göra t. sokn sinne, 10: pr.

Tipir, f. pl. (vide VGL) vakta tipa sinna, 8. Sed pro tipe, 10:1, legendum videtur höghtip. *6

Tolf, num. tolf: duodecim. t. mæn af sokn næfna, 13: pr. *6

Troa, v.a. (vide VGL) t. a krist, 2: pr. *4

Trolldomber, m. trolldom: ars magica. 13: 7, ubi artis magicae indicia, fere ut in iure VM., ita describuntur: varper takin innan garps ok grinda mep horn ok hari. *5

Trolldoms abyrp, f. insmygande i en annans gård af sådana saker, som anses såsom bevis på trolldom: clandestina talium rerum translatio in alienam domum, quae artis magicae indicia esse censentur. utan bondanom (sc. ei qui istius probri insimulatus est) siæx öra firi -pena, sc. si adpareat eiusmodi res in domum eius clam illatas esse. Cels. vertit: "ob acceleratum per magicas artes damnum." 13: 7.

Tver, num. två: duo. f. tu, 13: 8, nisi legendum sit tva, nt scribitur ibid. §. 1. Cfr. Annattigia.

215

Tysva, adv. två gånger: bis. 9: 1. *5 (tysver)

Tærz, f.? den tredje af de så kallade canoniska timmarne: tertia ex horis, ut dicunt, canonicis, quae ab hora tertia diei (vel nona ante meridiem) nomen habet (cfr. *Aftænsanger*). S.

U. V.

Vaghnlass, n. lass: vehes, plaustrum onustum. 3: pr.

Vakta, v. a. c. gen. iakttaga: observare. v. tipa &c. 8. *5

Val, n. val: electio. kan en (sc. præster) i vali vara, 4: pr. not. 46. pre (præste) i v. læggia, 4: pr, 1. not. 64. *5

Vald, n. rättighet (att göra något): ius (aliquid faciendi). ægha v. hava v., 4: pr. not. 57; 5: pr. &c. *

Valdogher, adj. väldig, mägtig: potens. kirkia ær vighp (forte legendum vigh) ok -gh, allitt., i. e. aedi sacrae, accepta consecratione, nihil amplius deest. 13: pr. *4 (cfr. vældugher)

Vangöma, f. vårdslöshet: incuria. 5: 1. *5

Vara, v. n. vara: esse. præs. er pro ær, 2: 1. nott. 15, 16. &c. conj. se, 7: pr; 9: 1. imperat. 3 pers. pl. seen, 1. eller bapin se, i. e. si et vir et femina testes sint. 13: 5. viper v., vide Viper. * Vara, v. a. (vide ÖGL.) v. man til, 5: 3. Cfr. At-, Lagh-, Til vara. *4

Varpa, v. a. c. dat. ansvara för: praestare (periculum rei, damnum &c.). værkum firi (sc. manni) v., 6:1. præster skal v. allo py &c., sc. si furto amissa fuerint. 4:1. *

Varpnaper, m. (vide UplL sub 1.) 6:1. * (varnaper)

Veta, v. a. gifva, tilldela: dare, praebere. v. skriftamal ()(taka skrift af biskope &c., vide Skrift), 6: pr. *2

Vi, pron. vi: nos. 5: 3. not. 9. dat. us, os, 1, 11. *

Vigher, adj. i godt stånd: bene comparatus. kirkia ær vigh ok valdogh, 13: pr. not. 85. *6

Vighia, v. a. 1) (vide ÖGL sub 1.) v. kirkiu v. altara, 6: pr; 12. Cfr. Valdogher. 2) (vide UplL sub 3, et VGL sub 2.) konung eller biskop v., 12: 1. 3) (vide ÖGL sub 4.) v. lik, 7: 3. *

Vili, m. bifall, samtycke: consensus. 18: pr. Cfr. Gopvili. *

Vindögha, n. (vide ÖGL) 12: 2. not. 84. *5

Vinna, vocabulum, ni fallor, corruptum, occurrens in formula: niu v. stæmna, 17: 1. Legendum esse vikna, gen. pl. a vika, septimana, mihi non videtur verisimile; potius vintra, annorum. Ad nominativum vin, opera, cura (vide UplL; Isl. vinna, labor) h. v. non, quantum equidem video, referri potest.

Virpning (virning), f. värde: pretium. 4: 1; 5: 3. *3

Virninga gæld, n. pl. ersättning af värdet: compensatio pretii. 5: 3. not. 23.

Vitu, v. a. veta: scire. 8.

Vita, v.a. 1) bevisa (med ed): probare (iuramento). v. til præst at han (sc. klokkarin) hafpe &c. 5: 3. v. pet at epe &c. 13: 8. v. meß frem præstom, 5: 3. v. forfall sin (meß siu præstom), 12: 1. v. meß tolf manna epe, 14. 2) svärja: iurare. soknu næmpd agher pet at v. vi varum &c. 5: 3. not. 9. 3) tillvita, beskylla: accusare. sva som biskoper vite han firi, 13: 3. *

Vita, f. i. q. vitsorp 1. Vide Firi 2. *6 Vitna, v. a. intyga (om nämnd): adfirmare, pronuntiare (de nemda). vilia pe sva v., 13: 4. * ľ,

Vitne, n. vitnesbörd: testimonium. barn bær v. til, sc. de commisso adulterio (cfr. ÖGL. v. barn 2.). 13:5. *

Vitskustir, m. pl. 1) i. q. vitsorp 1.

aghi v. mep prem præstom at han &c. 9: 3. gæti pet v. mep frændom sinom &c. (sc. duodecim cognatorum iuramento)..viti pet &c. 13: 8. pet ær hans v. (sc. ius probandi duodecim virorum iuramento) at han gaf &c. 13: 5. 2) i. q. vitsorp 2. biskoper agher vald ok v. gæra &c. 12: 1. not. 78. gæti husfru v. sinom bonda at halda, 18: 1. gæti pen v. enom haver flere, pen a v. biskoper fylghe, ille vincit (cfr. VML. v. vitsord 5). 4: pr.

Vitsorp, n. 1) (vide ÖGL sub 1.) ægha v. at vita, præster a v. firi sik at vita &c. 5:3. vari hans v. væria sik &c. 17:1. 2) (vide ÖGL sub 3.) kirkian a v. at væria eghn, 16. *

Vixl, f. 1) invigning (af kyrka m. m.): consecratio (aedis sacrae &c.). 12: 2, ubi de consecratione altaris sermo est. Cfr. Kirkiu vixl. 2) vigsel: benedictio nuptialis. 8, ubi tamen h. v. varios actus sacros a sacerdote administrandos, respicere videtur; Cels. vertit: "reliquae sancti sui officii partes." *5 (vigsl)

Vixla bref, n. (vide UplL.) 4: pr. *3 Viper, vip, præp. vid: iuxta. ær v. pa &c., d. ä. deltager han i kyrkbyggningen: si particeps sit aedificationis templi. 2: 1. not. 15. utan v., vide Utan. *

Viper lagha brut, vide *Viperlæghis brut*.

Viperlæghi, n. förening till gemensamt arbete: communio operis. ganga i v., 2:1. not. 26, ubi de aedificatione templi sermo est. *1

Viperlæghis brut, viper lagha brut, n. böter (af tre marker) för försummande af gemensamt arbete: mulcta (trium marcarum) ob neglectum communis operis. 2: 1. et nott. 25, 26.

Ukristin, adj. odöpt: non baptizatus. 9: 2. *5

Um, præp. c. acc. 1) om, angående: 6: pr. Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

de. havi vald um &c. 13: 6. 2) om, på, i (tid): in (tempore). um pingizdagha, 6: 1. 3) vid, i (visst värde): in (certo pretio). mæssu bok &c. um tolf öra &c. 4: 1. *

Umætter, adj. ej mätt, hungrig: non satur, famelicus. 12: pr.

Undi, præp. under: sub. u. gravit, vide Grava. skotning u. kirkiu læggia, 3: pr. *

Uolaper, adj. som ej erhållit yttersta smörjelsen: qui non accepit supremam unctionem (cfr. Ola). döa u., 9: 2.

Up binda, v. a. upbinda: subligare. u. klokko stræng, sc. ne moveri possit campana. 5: 3. *2

Up bæra, v. a. upbära, emottaga: capere, accipere. 5: 3. not. 23. *5 (op bæra)

Up göra (up gyra), v. a. upbygga: exstruere. 12: 2. not. 84. *5

Up halda, v. a. förhålla, undanhålla: retinere. manni gupslikama u., 14. *5

Uppe halda, v. a. hålla, iakttaga: servare, observare. tipe u., 10: 1. *

Up taka, v. a. 1) uptaga: tollere, auferre. *u. lik, frænda mans*, sc. cadaver humatum e terra. 17. 2) upbära, emottaga: capere, accipere. 2: 1. *

Vraka, v. a. afvisa, förkasta: reiicere. 4: pr. not. 57; 7: pr. biskoper skal..v. han mep vitnom, d. ä. förklara honom böra, såsom obotfärdig, öfverlemnas åt den verldsliga magten: eum, ut in peccato pertinacem, ex ecclesia reiiciendum ac potestati civili tradendum esse pronuntiato; non vero, ut credit Ih., v. v. hoc loco significat "in ius vocare, dicere diem." 13: 4. pen maper ær skælika vrakin, ibid. * (vræka)

Vrepe, f. vrede: ira. Vide Bræpe.

Uskirlse, uskærilse, f.? oskärande, ohelgande: pollutio, profanatio. 13: 2.

Uskylder, adj. oskyld: non cognatus. 6: pr. * Tysva, adv. två gånger: bis. 9: 1. *5 (tysver)

Tærz, f.? den tredje af de så kallade canoniska timmarne: tertia ex horis, ut dicunt, canonicis, quae ab hora tertia diei (vel nona ante meridiem) nomen habet (cfr. *Aftænsanger*). S.

U. V.

Vaghnlass, n. lass: vehes, plaustrum onustum. 3: pr.

Vakta, v. a. c. gen. iakttaga: observare. v. tipa &c. 8. *5

Val, n. val: electio. kan en (sc. præster) i vali vara, 4: pr. not. 46. pre (præste) i v. læggia, 4: pr. 1. not. 64. *5

Vald, n. rättighet (att göra något): ius (aliquid faciendi). ægha v. hava v., 4: pr. not. 57; 5: pr. &c. *

Valdogher, adj. väldig, mägtig: potens. kirkia ær vighþ (forte legendum vigh) ok -gh, allitt., i. e. aedi sacrae, accepta consecratione, nihil amplius deest. 13: pr. *4 (cfr. vældugher)

Vangöma, f. vårdslöshet: incuria. 5: 1. *5

Vara, v. n. vara: esse. præs. er pro ær, 2: 1. nott. 15, 16. &c. conj. se, 7: pr; 9: 1. imperat. 3 pers. pl. seen, 1. eller bapin se, i. e. si et vir et femina testes sint. 13: 5. viper v., vide Viper. * Vara, v. a. (vide ÖGL.) v. man til, 5: 3. Cfr. At-, Lagh-, Til vara. *4

Varpa, v. a. c. dat. ansvara för: praestare (periculum rei, damnum &c.). værkum firi (sc. manni) v., 6:1. præster skal v. allo py &c., sc. si furto amissa fuerint. 4:1. *

Varpnaper, m. (vide UplL sub 1.) 6:1. pe sva v., 13:4. * (varnaper) Vitne, n. vit

Veta, v. a. gifva, tilldela: dare, praebere. v. skriftamal ()(taka skrift af biskope &c., vide Skrift), 6: pr. *2

Vi, pron. vi: nos. 5: 3. not. 9. dat. *us*, os, 1, 11. *

Vigher, adj. i godt stånd: bene comparatus. kirkia ær vigh ok valdogh, 13: pr. not. 85. *6

Vighia, v. a. 1) (vide OGL sub 1.) v. kirkiu v. altara, 6: pr; 12. Cfr. Valdogher. 2) (vide UplL sub 3, et VGL sub 2.) konung eller biskop v., 12: 1. 3) (vide ÖGL sub 4.) v. lik, 7: 3.

Vili, m. bifall, samtycke: consensus. 18: pr. Cfr. Gopvili. *

Vindögha, n. (vide ÖGL) 12: 2. not. 84. *5

Vinna, vocabulum, ni fallor, corruptum, occurrens in formula: niu v. stæmna, 17: 1. Legendum esse vikna, gen. pl. a vika, septimana, mihi non videtur verisimile; potius vintra, annorum. Ad nominativum vin, opera, cura (vide UplL; Isl. vinna, labor) h. v. non, quantum equidem video, referri potest.

Virpning (virning), f. värde: pretium. 4: 1; 5: 3. *3

Virninga gæld, n. pl. ersättning af värdet: compensatio pretii. 5: 3. not. 23.

Vita, v.a. veta: scire. 8. *

Vita, v. a. 1) bevisa (med ed): probare (iuramento). v. til præst at han (sc. klokkarin) hafpe &c. 5:3. v. pet at epe &c. 13:8. v. mep prem præstom, 5:3. v. forfall sin (mep siu præstom), 12:1. v. mep tolf manna epe, 14. 2) svärja: iurare. sokna næmpd agher pet at v. vi varum &c. 5:3. not. 9. 3) tillvita, beskylla: accusare. sva som biskoper vite han firi, 13:3. *

Vita, f. i. q. vitsorp 1. Vide Firi 2. *6 Vitna, v. a. intyga (om nämnd): adfirmare, pronuntiare (de nemda). vilia be sva v., 13: 4. *

Vitne, n. vitnesbörd: testimonium barn bær v. til, sc. de commisso adulterio (cfr. ÖGL. v. barn 2.). 13: 5. *

Vitskustir, m. pl. 1) i. q. vitsorp 1.

aghi v. mep prem præstom at han &c. 9: 3. gæti pet v. mep frændom sinom &c. (sc. duodecim cognatorum iuramento)..viti pet &c. 13: 8. pet ær hans v. (sc. ius probandi duodecim virorum iuramento) at han gaf &c. 13: 5. 2) i. q. vitsorp 2. biskoper agher vald ok v. gæra &c. 12: 1. not. 78. gæti husfru v. sinom bonda at halda, 18: 1. gæti pen v. enom haver flere, pen a v. biskoper fylghe, ille vincit (cfr. VML. v. vitsord 5). 4: pr.

Vitsorp, n. 1) (vide ÖGL. sub 1.) ægha v. at vita, præster a v. firi sik at vita &c. 5:3. vari hans v. væria sik &c. 17:1. 2) (vide ÖGL. sub 3.) kirkian a v. at væria eghn, 16. *

Vixl, f. 1) invigning (af kyrka m. m.): consecratio (aedis sacrae &c.). 12: 2, ubi de consecratione altaris sermo est. Cfr. Kirkiu vixl. 2) vigsel: benedictio nuptialis. 8, ubi tamen h. v. varios actus sacros a sacerdote administrandos, respicere videtur; Cels. vertit: "reliquae sancti sui officii partes." *5 (vigsl)

Vixla bref, n. (vide UplL) 4: pr. *3 Viper, vip, præp. vid: iuxta. ær v. pa &c., d. ä. deltager han i kyrkbyggningen: si particeps sit aedificationis templi. 2: 1. not. 15. utan v., vide Utan. *

Viper lagha brut, vide Viperlæghis brut.

Viperlæghi, n. förening till gemensamt arbete: communio operis. ganga i v., 2: 1. not. 26, ubi de aedificatione templi sermo est. *1

Viperlæghis brut, viper lagha brut, n. böter (af tre marker) för försummande af gemensamt arbete: mulcta (trium marcarum) ob neglectum communis operis. 2: 1. et nott. 25, 26.

Ukristin, adj. odöpt: non baptizatus. 9: 2. *5

Um, præp. c. acc. 1) om, angående: 6: pr. Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

de. havi vald um &c. 13:6. 2) om, på, i (tid): in (tempore). um pingizdagha, 6:1. 3) vid, i (visst värde): in (certo pretio). mæssu bok &c. um tolf öra &c. 4:1. *

Umætter, adj. ej mätt, hungrig: non satur, famelicus. 12: pr.

Undi, præp. under: sub. u. gravit, vide Grava. skotning u. kirkiu læggia, 3: pr. *

Uolaper, adj. som ej erhållit yttersta smörjelsen: qui non accepit supremam unctionem (cfr. Ola). döa u., 9: 2.

Up binda, v. a. upbinda: subligare. *u. klokko stræng*, sc. ne moveri possit campana. 5: 3. *2

Up bæra, v. a. upbära, emottaga: capere, accipere. 5: 3. not. 23. *5 (op bæra)

Up göra (up gyra), v. a. upbygga: exstruere. 12: 2. not. 84. *5

Up halda, v. a. förhålla, undanhålla: retinere. manni gupslikama u., 14. *5

Uppe halda, v. a. hålla, iakttaga: servare, observare. tipe u., 10: 1. *

Up taka, v. a. 1) uptaga: tollere, auferre. *u. lik, frænda mans*, sc. cadaver humatum e terra. 17. 2) upbära, emottaga: capere, accipere. 2: 1. *

Vraka, v. a. afvisa, förkasta: reiicere. 4: pr. not. 57; 7: pr. biskoper skal..v. han mep vitnom, d. ä. förklara honom böra, såsom obotfärdig, öfverlemnas åt den verldsliga magten: eum, ut in peccato pertinacem, ex ecclesia reiiciendum ac potestati civili tradendum esse pronuntiato; non vero, ut credit Ih., v. v. hoc loco significat "in ius vocare, dicere diem." 13: 4. pen maper ær skælika vrakin, ibid. * (vræka)

Vrepe, f. vrede: ira. Vide Bræpe. Uskirlse, uskærilse, f.? oskärande,

ohelgande: pollutio, profanatio. 13: 2.

Uskylder, adj. oskyld: non cognatus. 6: pr. *

28

Ut, adv. ut: foras. late ut tiunda, 14. ok po (sc. göre) ut dagsværkit, 2: 1. not. 26. *

Utan, adv. utanför: extra. klokkan ær u. viþ (sc. kirkiu), sta u. viþer (sc. kirkiu), 4: 1. not. 76; 13: 3. n. 12.

Utan, conj. 1) om ej, utan: nisi. u. pe vilia, 3:1. not. 35. u. biskoper viti &c. 12:1. 2) utom, undantagande: excepto, praeter. u. bondanom siæx öra, 13:7. *

Ute, adv. ute: foris. u. standa, i. e. extra aedem sacram. 13: 3. * (uti)

Utfærþ, f. (vide VGL.) liks u., 7:pr. *3 Utgöra, v. a. (vide VGL.) 7:pr; 12::;

14. * (ut giora)

Utiunda, adj. indecl. som ej erlagt tionde: qui non pependit decimas. sitia u., 14.

Utlensker (pro utlændsker), adj. (vide SML) 4: pr. not. 57. *

Utsighia, v. a. (vide ÖGL) 18: 1. *2 Vægger (acc. pl. -gia), m. vägg: paries. 13: 2. *5

Vægher, m. väg: via. æria a tva vægha, först plöja åkren på ett håll, och sedan tvära på andra hållet: agrum arare et deinde per transversum iterare. 3: pr. Ita quoque hunc locum intellexisse videtur Ih., qui statuit v. v. "in re agraria notare arationem, idque inde, quod certo tramite sulcos ducant aratores." Cels. vero perperam vertit: "arabitur terra, alternis annis serenda." *

Væghfarande, adj. resande: iter faciens. 7:3. *

Væl, adv. väl: bene. Vide Em væl. *5 Vælia, v. a. välja: eligere. 4: pr, 1. not. 64. *4

Vænta, v. a. vänta: exspectare. v. sæ bipla, 3: 2. *4

Væria, v. a. 1) försvara: defendere. v. eghn, försvara jorden såsom sin, d. ä. behålla den: fundum defendere, i. e. sibi habere. 16. 2) (vide SML sub 2.) v. sik mep tolf mannom, 17: 1. *

Værk, n. 1) verk, gerning: actio. dyli -ka sinna ok þæs (sc. -ka som) han a -kum firi at varþa, 6:1. liggi siælver a -kum sinum, vide Liggia. 2) arbete: opus, labor. Vide Dagsværki. *

Væruld, f. verld: mundus. 3: 2. *6 Væperdagher, m. (vide ÖGL.) 6: pr. not. 36. *2

Væp sætia, v. a. pantsätta: oppignerare. eghn ær -sut, 16. *4

Y.

Ykia, v. a. neka, säga nej: negare. y. at, 15. Ita quidem h. v. vertenda mihi videtur; an vero ab ækki, particula negativa, sit derivanda, ut pro certo statuit Ih. (Gloss. v. icke), in medio relinquo. Isl. ýkia, exaggerare (cfr. Ökia), huc pertinere non potest.

Yngster (yngnster), adj. superl. yngst: natu minimus. *po at pet -ta se*, etiamsi mortuus filius natu sit minimus. 7: pr. *4 (unger)

Þ.

pa, adv. då: tunc. *œn pa*, vide adv. *Æn. pa œn*, men om: si vero. 6: 1; 12: 1; 13: 2, 4; 17: 1.

Den, pron. dem. den: is. pres (sc. værka som) han a &c. 6: 1. mep liuse py (sc. som) hvarkin &c. 7: pr. mep py at, vide Mep 1. firi py, derför att, ty: propterea quod, nam. 3: 2. pa, acc. pl. m. 13: pr. pa (acc. pl. f.) pre marker, 12: 1. * (pren)

Ding, n. 1) ting, sak: res. 7: 3. 2) ting: conventus iudicialis. *til -gs stæmna*)(*til mots stæmna*, 11. *til -gs fara*, 2: pr. *

piæna, v. a. c. dat. tjena: servire. *p.* gupi, de sacerdote, 4: pr. * (*piana*) not. 26; 10: 1. do at, om än: etiamsi. fæmtan natta stæmnu, æn pre marker, 7: pr.

pravi, m. trafve, skyl: strues mergitum frumenti. 6: pr. *4 (trave)

pripiunger, m. tredjedel: triens. 6: pr. et not. 36.

prætinghu, num. tretio: triginta. 7: lassa æ., 3: pr. pr.

Drættan, num. treton: tredecim. Vide Ortugh. *3

prættande, num. tretonde: decimus tertius. 12: pr.

4. not. 44. *4 (pora)

py, adv. (vide VGL) 12: 1. ey py mera, 7: 2; 13: 2. py at (cfr. OGL), 3: 2. not. 43; 11. py ens mera at &c., vide Ens.

pækkias, v. dep. täckas: placere. 4: pr, 1. not. 64. *4

Dær, adv. der: ibi. pæri (pro pær i) mællan, vide Mællom.

pær, part. relat. som: qui, ubi. 2: 1. et not. 26; 4: pr. et not. 52; §. 1. n. 65; 7: pr; 9: 1, 2; 13: pr.

þæpan, adv. dädan, derifrån: illinc, inde. 4: 1.

Æ.

A, adv. alltid: semper. 13:8.

Æfte, præp. 1) efter (i tid): post (ratione temporis). inlezning æ. barn eller bonda, 7:1. 2) enligt: secundum. a. mantal &c. 2: 1. *œ. virpning sinne*, 4: 1. * (æptir)

Æghande, m. egare: dominus. Vide Iorpæghande. * (eghandi)

Ælla, vide Eller, Ellæs.

Ælster, adj. superl. äldst: natu maximus. 7: pr. * (ældri)

An, adv. 1) ännu, hittills: adhuc. *en*

po, adv. dock, likväl: tamen. 2:1. pa, 13:4. 2) ytterligare: ulterius. an ibid.

> Æn (enn, 12: 1.), conj. om: si. 2: 1. not. 26; 4: pr; 12: 1; 13: 7. pa æn, vide pa. E_n , conj. men: sed. 2: pr.

Ang, f. äng: pratum. niu vaghn-

Æria, v. a. ärja, plöja: arare. 3: pr. *5 Æta högher, m. ättehög: tumulus gentilicius. grava a æ. annars, 17: 1.

Ætsko spiæll, n. blodskam, lägersmål i förbudna skyldskapsleder: incestus (in-Dura, v. a. töras, våga: audere. 13: ter consanguineos).)(sivia slit, 13:8. *2

Ö.

Ogha, n. öga: oculus. Vide Vindögha.* Okia, v. a. öka: augere. Huc referenda esset v. öke, 7: 2, nisi legendum esset ok.*

Okia afl, n.? (ab öker, vide VGL.) förråd (eller så mycket man eger) af dragare: copia iumentorum. aka æfte ö., 2:1.

Ore (gen. öris), m. 1) (vide OGL. sub 1.) 4:1; 5:3. &c. halver ö., 4:1. öris flikke, ett köttstycke af en öres värde: moles carnis ora valens. 12: pr. 2) pl. lös egendom: bona mobilia. Vide Lösörar. *

Ortugh, f. (vide OGL.) tinghu v. tiu -gher, 2: 1. not. 26; 14. prættan marker ok atta -gher (cfr. OGL), 13:4. ö. pæninga, 7:2. half ö. pæninga, 7:1. fyra -gha malt v. bröß, polenta &c. quattuor ortugis valens. 12: pr.

Ortugh land, n. (vide UplL) giva ö. af marklande, d. ä. en tjugofjerdedel af sin jord: dare vicesimam quartam partem bonorum suorum immobilium. *5 15, 18: pr.

Ope, f. vocabulum incognitum, occurrens in formula: at ö. sinne, quae vertenda videtur: temere, proprio impetu. 5: 3. cfr. UplL. Kk. 6: 6; OGL. Kr. 8: 2.

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

Biureki, gården Björka i Eke socken i vestra delen af Upvidinge härad: praedium in paroecia Eke, in occidentali parte territorii Upvidinge. 1, ubi nominantur quattuor loca in partibus dicti territorii meridiali, orientali, septemtrionali ac occidentali sita, ut adeo verba *innan mioaholt* &c. poëtica circumlocutione designent terminos territorii Upvidinge. Cfr. librum meum Juridiska afhandlingar, 1 häft. pag. 15.

Brutabækker, en bäck, troligen belägen vid gården Bryttjaryd i Drefs socken i norra delen af Upvidinge härad: rivns, ut videtur, in paroecia Dref in septemtrionali parte territorii Upvidinge. 1. Cfr. Biureki. Iorpdan, floden Jordan: fluvius Iordanes. 9: 1.

Krister, Christus. 2: pr. *5

Maria, (vide VGL.) sancta m., 1. *5 Mioaholt, gården Mjödahult i Algutsboda socken i södra ändan af Upvidinge härad: praedium in paroecia Algutsboda in meridiali parte territorii Upvidinge. 1. Cfr. Biureki.

Myrtleki, byn Mörtlek i Åsheda socken, i östra delen af Upvidinge härad: pagus in paroecia Åsheda, in orientali parte territorii Upvidinge. 1. Cfr. Biureki.

Rom, staden Rom: urbs Roma. 12:1.

3. GLOSSARIUM

AD CODICEM IURIS URBICI ANTIQUIOREM.

A.

A, præp. 1) c. abl. på: in, $\{n\}$. up a v. upa, vide Up. 2) c. acc. på: in, $\{n\}$. byggia ovan a man, d. ä. öfver hans tomt: supra aream vicini. 33: 1. 3) c. acc. åt: versus. finger krumpnar in a lova, 14: 1. kasta man ut a sion)(in til lands, 13: pr. 4) c. acc. emot: contra. kæra a annan, 4, 9: pr. vinna vræfs værk a man, 12: pr. 5) c. acc. (vide HelsL. sub 5.) a eghandans tröst, data a domino venia, 32: 2. sælia skip a lægh, 20: pr. *

Af, præp. c. abl. 1) från: de, ex (loco). kasta annan af bolabro &c. 13:1. koma &c. af stapinum, 14:10; 32:pr,1. ganga af byamote &c. 22. 2) om, angående: de. af ovormagha botum, 14: 20. *

Af ganga, v. n. gå bort, skilja sig ifrån: abire, recedere. 20: pr. *6

Af hugga, af hogga, v. a. afhugga: amputare, decidere. 14: pr, 1, 18. *4

A hænda, v. a. (vide UpIL) piuf gripa ok a. mep fullum piufnap &c. 11: 5. *3

Aka, v. a. åka: curru vehi. almænnis stratur .. (sc. þær) sum ma akas ok riþas, 33: 4.

A kallan, f. (vide ÖGL) Vide Op. *4 Akkæri (ækkær), n. (Isl. akkéri) (skepps-) ankar: ancora. 19: 3; 20: 2.

Akkærs læghi, n. (skepps) läge för ankar: situs navis quae ancoris tenetur. *skip ligger i a*.)(*bryggiu læghi*, 13: pr.

A koma, v. n. (vide UplL) op ok akallan, siord ok ofsinne komber a, 12: pr; 20: 1. *4

Akæris strænger, m. (Isl. akkérisstrengr) ankartåg: ancorale. 19:3.

Alboghi, m. (Isl. albogi, Dan. albue; ab alin) armbåge: cubitus. 14:3.

Alder, pron. all: omnis. alt pær til (cfr. ÖGL), 11:6. *

Alin (pl. alnar), f. 1) arm: ulna, brachium. Vide Alboghi. 2) aln: ulna (mensura). 2: pr; 33: 4. *6

Almænnigs bya mot (pro -nings b.), n. (ab almænninger, vide VGL sub 1.) allmän sammankomst af stadens invånare: publicus incolarum urbis conventus (cfr. Byamot). domber . . saghper a a., 7.

Almænnigs gata, f. i. q. almænnis strata. 39: 1.

Almænnigs torgh, n. (vide VML) 39: 1. *5

Almænniligha, adv. i allmänhet: universe. 8:3. *4

Almænnis strata, f. (ab almænni, vide UplL.) allmän gata: publica platea. 33: 4.

Amyu barn, n. (ab amia, vide HelsL) i. q. frillu barn (vide UplL). 28.

Andvarpa, v. a. öfverlemna: tradere. 6: 2. *

Anna, v. a. förtjena, förvärfva: mereri, adquirere. þa ær al skiplegha annab, d. ä. den skall fullt ut betalas: v. in isto codice occurrentem: "vectis tota merces, qua conducta est navis, pendenda est;)(givi halva skiplegho, 20: pr. *4

Annar, pron. endera: alteruter. -at öaha. 14: pr. *6

Annar hvar, pron. hvilken som hälst: quicumque. kasta sten stang æller annat hvart, i. e. quamcumque rem. 14:14. Ar. n. år: annus. 30: pr. innan dagh ok ar, vide Dayher. *6

Arf, n. 1) fast egendom: bona immobilia (cfr. VGL. v. arver 1). sælia a. æller ærvir, allitt. 1: pr. a. æller arfs gobs, 1: 1. not. 11. arvit var bætra æn lanit, i. e. fundus pigneratus. 1:1. Cfr. *Arvir.* 2) arf: hereditas. 29: pr.

Arfs gops, n. arfgods, ärfd egendom: bona hereditaria. 1: 1. not. 11, ubi verba arf æller a. eodem sensu connectuntur, quo in textu verba ærfp æller ærft gods; vide Ærva.

Armben, n. armpipa: os brachii. 14:3. Armber, m. arm: brachium. 14:3. *4 Arvupis lön, ærvupis lön, n. pl.? arbetslön, belöning: praemium laboris. 19: 1, 3. *2

As, m. ås, bergsrygg: iugum montis. sva at sea ma as a borpi, 20: pr., om ock fartyget ej hunnit längre, än att man der ännu kan se bergåsen på landet (tilläfventyrs menas bergen på Söder-Malm; jfr. Ase, i ind. nom. propr.): etiamsi non longius iter fecerit navis, guam ut adhuc adpareant montes littoris (forte respicitur iugum insulae Ase, iam Söder-Malm dictae). Ita quoque haec verba, ubi occurrant in iare urbico recentiore, Sk. 15, in versione Germanica dicti codicis, des Reichs Schwedens Stadtrecht, Frankf. und Leipz. 1709, redduntur: "der Strich des Landes Höhe, vom Schiffs-Bort, mag noch gesehen werden." Cum v. as quoque significet trabem, Locc. ita explicat h.

vel lignum in navi transversum et versatile, quo attrahuntur aut exonerantur merces et sarcinae navis;" ARNELL vero, in notis ad eundem codicem, h. v. intelligit de ansa gubernaculi. *6

A sea, v. a. påse, åskåda: videre, inspicere. tvæggia manna vitni sum við varu ok a saghu, 14: 23. *5

At, præp. c. dat. 1) åt, till: ad (locum &c.). kasta sten at manni, 14:14. göma at manni, 11:6. 2) emot: contra. drægha sværð v. rykkia stikamez at manni, 14: 13. 3) på, vid: in. at liksins utfærb, 29: pr. 4) (vide ÖGL. sub 6.) at saklöso, 14:0; 33:2. 5) med: cum. lata sik nöhia at dom. 4. sælia at matu, 38: 2. 6) til, såsom: ad, ut. at mestu, högst: ad summum. 9: pr. 7) till, i afseende på: habita ratione (rei). fællas at laghum, 9:4. skiamd at sinni qvinsku, 15: 1. pær forvunnin at, 8: 1.*

A takin, adj. (vide UplL.) Vide Bar.*5

Ater, adv. 1) tillbaka: retro. givi a. æller behis a., sc. rem emtam vel venditam. 6: 1. Cfr. Bæra, Böta. 2) qvar: residuus. late a. knutarum &c., d. ä. lemne öppet rum: spatium ab aedificiis vacuum facito. 2. * (atter)

Ater bryta, v.a. bryta, uphäfva: rescindere. köp a., 6: 1. *5 (atter bryta)

Ater giva, v. a. återgifva: reddere. 1: 1; 6: 2; 30: pr, 1; 37: pr. *4

Ater gælda, v. a. betala, ersätta: solvere, rependere. 9: 3; 20: 1-3; 34. g@lda fullum gældum ater, 32: 2. lan a., 5: pr. gældi ater e sva got timber, d. ä. gifve annat i stället: tigna aegue bona reddito. 32: 2.

Ater lösa, v.a. återlösa (pant): redimere (pignus). 1: 1; 37: pr, 2. *6

At spyria, v. a. (vide HelsL) a. man, 32: 2. *6

Attatighi, num. attatio: octoginta. 12: DF, 2. *6

At vara, v. a. tillsäga: denuntiare. (ok bætring fore brut sin), 14:8,9. b. man a., 30: 2. *6

Avita, adj. indecl. afvita, galen: amens, mente captus. af ovormagha botum ok a. sum fæ, de mulcta pro impubere pendenda et pro eo, qui pecoris instar amens est. 14: 20. *4 (af rettr; cfr. codicem sub hoc titulo edivita)

Apalkono barn, n. (vide VGL) 28. *

B.

Bal, n. bål: pyra, bustum. man æller konu i bali brænna, 36: 1. *4

Balker, m. (vide UplL sub 1.) 1: pr. not. 1, ubi rubrica *ærvis köp b.* primo tantum huius codicis capiti guodammodo convenit. *6

Bar, adj. (vide UplL) b. ok a takin (cfr. UplL), 15: pr. *5

Bardaghi, m. (vide VGL) 14:8.

Barn, n. barn, son eller dotter: filius v. filia, liberi. Vide Amyu-, Apalkono barn.

Barper, vide Bæria.

Bastuva, f. badstuga: balneum. 12:3; *4 (baþstova) **18**.

Bater, m. båt: cymba. 8: 2; 10: pr. * Ben, n. ben: os. 14:5. Cfr. Arm-,

Kin-, Lar-, Læggia-, Vipben. *6

Benlösing, f. (vide UplL.) 14:5. *5 (benlösning)

Behas, v. dep. begära: petere. 6:1; 7.

Binda, v. a. öfverbevisa: convincere. Vide Viper binda.

Laghbok.

Bisman, n. besman: statera. 38:4. Cfr. VGL. v. bismari.

Bisætia, vide Bysætia.

Biupa (bypa), v. a. erbjuda: offerre. b. manni gops falt, 8: pr. b. (arf) næstu frændum (falt), 1. b. ep, 9:1. b. vapa ep ok vapa bot, 14:22. b. böter lictum quoddam mercatorum, et occur-

sik til bætring ok allan ræt, 4. Cfr. Up biupa.

Biærgha, v. a. hjelpa: iuvare. Vide Matbiærgha sik.

Biærköa rætter, m. (Isl. biarkeyartum a PAUS, Samling af gamle Norske Love, II. p. 225. seq. Gragas, Havniae, 1829, II. p. 409; Kongs-skugg-sió, Sor. 1768, p. 22; STURLUSON, Sig. Jors. S. cap. 21 (in ed. Peringsk. cap. 24.), ubi b. et landslög inter se opponuntur; Dan. ant. bierke-ret; cfr. ROSENVINGE, Samling af gamle Danske Love, V. p. 49.) stadsrätt: ius urbicum. 1: pr. Priorem h. v. partem *biærkö* significare urbem, vel proprie emporium in insula situm, manifestum est; quamobrem inde iam concludi potest v. *biærk* habere significationem mercaturae, ut iam statuit Had.; idemque aliis rebus probatur. Voci biærk nempe nomen sine dubio debuerunt non solum urbs illa celebratissima, quae ab Adamo Bremensi (de situ Daniae) Latine appellatur Birca, guamque in insula nomen *Björkö* hodieque retinente sitam fuisse mihi certum videtur, quamvis absurdum est commentum recentiorum, qui isti urbi, iam saeculo XI destructae, tribuerunt hunc iuris codicem; ac insula Björkö in sinu Fennico sita, quam olim frequentissimam fuisse stationem mercatoriam constat (cfr. A. I. ARVIDSSON, Finlands historia och geografi, p. 16, 55.); sed et-Biskoper, m. biskop: episcopus. Vide iam mercatores isti, quoque ab Had. commemorati, birkarlar (rectius birkkarlar) dicti, a quibus nomen accepit paroecia Finlandica Birkala (cfr. librum meum om Sveriges äldsta indelning i landskap, pag. 47, 49.); ac denique ex eodem fonte manavit vocabulum bierkeröre, quod denotat mulctam ob de-

rit in privilegiis urbibus Malmogiae et Landscronae a. 1360 et 1415 concessis (vide ROSENVINCE, L c. pag. 76, 87.). Ih. male confundit voces biærk, biærköa rætter cum Anglo-Sax. burh, urbs, burhriht, ius urbicum; quae vocabula respondent Islandicis borg, borgar-réttr, et huc non pertinent.

Blar (bla), adj. blå: lividus. göra man blan ok v. æller blopoghan, varpa b. ok blopogher, 12: pr; 14: 12. *6

Bliva, v. n. blifva, förblifva: manere. Vide Minni. *6

Blopogher, adj. blodig: cruentus. Vide Blar. *6

Blopsar, n. blodsår, blodvite: levius vulnus. b. i hofpi v. huldi,)(full sar, 12: 2. *6

Boghi, m. båge, böjning: curvamen, flexura. Vide Alboghi. *6

Bolabro, f. brygga vid ett till sjön gränsande hus: ponticulus ad aedes mari adiacentes.)(garps bro, inter quae vocabula id forte est discrimen, ut garps bro denotet ponticulum areae adiacentem, b. vero ponticulum, e quo in ipsam domum intratur. 13: 1.

Bonaper, m. kläder, klädbonad: vestitus. Vide Kirkiu bonaper. *4

Bonde, m. 1) husbonde, husegare: dominus aedium.)(*gæster*, 30: 2, 3. Cfr. *Husbonde*. 2) bonde: praedii rustici dominus. 40. 3) (gift) man: maritus. 15: pr. *

Borghamæstari, m. borgmästare: consul urbicus, senatus urbici praeses.)(foghotin ok alt rapit, 21: pr. taker hvar -rin sina mark, ibid, ex quo loco igitur constat Stockholmiam iam saeculo XIII plures habuisse consules.

Borghan, f. borgen: fideiussio. fa b. for sik, 11:7. sætia b. manni, 40. *

Borghanaman (borghandæ man), m. borgensman, löftesman: fideiussor. 9:1; 11:7. *5

Borp, n. skeppsbord: latus navis. a -pi, ombord: in navi. 20: pr. Cfr. Ut byrpis. *

Bot, f. bot, böter: mulcta. Vide Sara-, Snattara-, Vapa bot; Tvæböte. *

Brista, v. n. brista, gå sönder: rumpi. 20: 2. *

Bro, f. bro: pons. 41: pr. Cfr. Bola-, Garps bro. *6

Brok, f. byxor: bracca, feminalia. 3: pr. *1 (brökar)

Brokubælti, brokbælte, n. (Isl. brókabelti) bälte, hvarmed byxorna hållas uppe: cingulum, quo sustinentur feminalia. 3: pr.

Brut, n. pl. brott: delictum. 14:8; 22. *

Bryggiu læghi, n. (skepps) läge vid brygga: situs navis ad pontem. 13: pr.

Bryta, v. a. 1) bryta, sönderbryta: frangere, perfringere. hittir (sc. maper) skip b., d. ä. göra skeppsbrott: si quis naufragium faciat. 19: 1. bryti up, d. ä. rifve ned det som är bygdt: demolitor id quod exstructum est. 33: 1. 2) bryta, öfverträda: violare, non servare. b. konongs epsöre, 12: 1. 3) förbryta sig, begå brott: peccare, delinquere. pa sakir sum brytas &c. 13: 2. 4) uphäfva: rescindere. Vide Ater bryta. *

Bryti, m. (vide VGL.))(bonde, 40. *4 Brænna, v. a. bränna: cremare. man i bali b., 36: 1. -as meß iarne, d. ä. brännmärkas: stigmate notari. 11: pr. Cfr. Morfbrænnari. *

Butn, m. botten: fundus. Vide Hafs butn. *2

Byaman, bymaper, m. (vide UplL. sub 2.) 14:9; 21: pr, 1; 40. vare -mæn, incolae nostrae urbis. 12: pr. tve -mæn af stapinum, i. e. ex hac urbe. 32: pr. *6

Byamot, n. sammankomst af stadens invånare (svarande emot *ping* på landet): conventus incolarum urbis (iudicialis). 22. *a prim -tum*, 1: pr. not. 4;

37: pr. Cfr. Almænnigs bya mot, Bya Jing.

Bya ping, n. i. q. byamot. 1: pr.

Byggia (biggia), v. a. 1) bygga: exstruere (aedificia). 33: 1, 5. Cfr. A 2, Up byggia. 2) reparera: reparare. 30: 3; 41: pr. Cfr. Um byggia. 3) bebygga: aedificiis instruere. b. annars tompt, 33: pr. -gi hvar sit, i. e. sina tompt, 33: 2. mællin þe ytærstu sum byrin haver byght, 8: 3. *

Byghp, f. (vide VGL sub 1.) 33: pr. * Bymaper, vide Byaman.

Byr, m. stad: urbs. 8:3; 40. bysins hæpta, iarn, vide Hæpta, Iarn. * (by) Byrþi, f. börda: onus. 32:3. *

Bysætia, bisætia, v. a. bysätta, taga i förvar (person eller gods, för gäld): in carcerem v. custodiam mittere (hominem vel bona, ob aes alienum). b. bonda ok bondans goßs &c. 40. Utrum by- an bisætia rectius scribatur, dubium mihi videtur; illo modo h. v. scribitur in iure urbico recentiore; forte tamen hoc rectius est. Cfr. Fris. bisetta, quod a RICHTHOFEN (Altfries. Wörterb.) vertitur: "besetzen, occupiren, sicherstellen, verbürgen" &c. Cfr. etiam Ih. Gloss. v. bisätta.

Bytta, f. bytta: sinus, situla. Vide Ostbytta. *5

Bypa, vide Biupa.

Bælti, n. hälte: cingulum. Vide Brokabælti. *6

Bæra, v. a. 1) bära: portare, ferre. b. stapsins mantol, 15: pr. b. arm i fætlum, 14: 3. b. ater, reddere. 20: pr. pe fæstur a landi bornir æru, d. ä. som äro fastgjorda vid landet: funes navium littori adligati. 19: 3. Cfr. Up bæra. 2) framföra: proferre. vitni b., 14: 17.

Bæria (part. pass. barper), v. a. slå: verberare. 14: 19. *

Bæst, adv. bäst: optime. sæli &c. Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

hvar han b. ma, ubicumque potest. 1: pr. 1. not. 16; 37: pr. *3 (bæter)

Bætra, v. a. bättra: meliorem reddere. bætri hin til, d. ä. fylle bristen: repleto quod deficit. 37: pr. *6

Bætri, adj. bättre: melior. arvit var -ra æn lanit, 1:1. ær pantrin b. æn gældit, i. e. maioris pretii. 9:3. *

Bætring, f. böter: mulcta. biuþa böter ok b., allitt. 14:8. biuþa sik til b. ok allan ræt, 4.

Böta, v. a. 1) ersätta: rependere. böte ater strængin, 19:3. 2) försona sitt brott genom böter, böta: delictum mulcta expiare, mulctam solvere. b. drap, 14:10. eig bötes kona höghri botum &c., kona bötes meß tvæböte, 14:16,17. böte barnit (sc. fetum una cum matre occisum) ater, 14:17.

D.

Dagher, m. 1) dag: dies. 6. fore v. æptir mipian dagh, ante v. post meridiem. 12: 2; 39: 1. Cfr. Lagha dagher, *Pikizdaghar.* 2) dygn: dies civilis, dies cum nocte. 8: pr. 3) bestämd, förelagd dag eller tid: dies praefinitus, spatium concessum. dagh fore lægyia, 1:1;41: pr. Cfr. Stempnudagher. 4) i tidsbestämmelsen d. ok ar beteknar d. en tid af sex veckor: ubi certum temporis spatium definitur verbis d. ok ar, v. d. denotat sex septimanarum spatium. innan dagh ok ar ... d. mirkis innan sex vikum, 26. Incertum tamen est an idem spatium respiciatur alio loco, ubi dicitur dagh v. nat ok iamlanga; vide Iamlangi. Spatium unius diei supra annum non solum in iure Germanorum vetere ad sex septimanarum tempus extensum est (cfr. Gr. pag. 223. P. KOFOD ANCHER, Saml. jurid. Skrifter, II. pag. 150, 150.); sed etiam Daniae antiquae leges statuunt: aar oc dagh thet er iamlang oc sex uke, Jydske L. I. 23; han skuldæ dugh havæ til dagh ok iæmlinggæ.. dagh til sæx ukær, Eriks Siell. L. II. 51.

Doghandæ mæn, m. pl. (a dogha, valere, bonum esse &c.) rättskaffens män: probi viri. 2: pr. Cfr. Ih. Gloss. v. danneman.

Domari, m. domare: iudex. 9:1. Domber, m. dom: iudicium: sententia. 11: 3. foghatans ok rapmanna d., 4, 7. *

Drap, n. drap: caedes, homicidium. Vide *Döps drap*.

Driva, v. n. drifva (på vattnet): agi, pelli (undis, de re aquae innatante). gops til lands drivit, 19: pr. *6

Druparum, n. (vide ÖGL.) 33:1. *6 Drykker, m. dryck: potio, liquor po-*4 tulenta. 38:3.

Drypa, v. n. drypa: stillare. 33: 1.

Drægha, v. a. draga: trahere. d. ut knif, d. sværp at manni, i. e. e vagina educere. 3: pr; 14:13. Cfr. Hardragh. * (dragha)

Dræpari, m. dråpare (om fä som dödar annat fä): interfector (de pecore pecus occidente). 34. * (drapare)

Dylia, v. a. (vide UplL. sub 2.) d. mep priggia manna epe, 40.

Dyrt, adv. dyrt: care, magno pretio. *dyre*, compar., 37:3; 38:1. *5

Dögha, v. n. dö: mori. 26. *6 (döia) Döma, v. a. döma: iudicare. domber dömder ok saghper, 7.

Döps drap (doz drap), n. dråp: caedes, homicidium. 14: 16. *6

E.

E, a, adv. alltid: semper. 3: 1. not. 40. gældi ater e sva yot &c. 32: 2. e mæn, så länge (som): quamdiu. 8:3. e til, till dess: donec. 14:5. *æ þöm*, cuicumque. &c. falt löpa, 38: pr, 3. *6

1: pr. not. 5. *e hvar* (adv.), 1. *e hvat* (conj.), 27. * (æ)

Eghandi, æghandi, m. egare: dominus (rei). 10: pr; 20: pr; 30: pr, 1, 2; 32: pr, 2; 33: 3; 37: pr. Cfr. Malseghandi. * (æghande)

Eghin, adj. egen: proprius. 2: 1. *

Eig, adv. ej: non. 1. &c. Scribitur eighi, 20:3. eghi, 11:7. *5 (æigh)

En, adj. ensam: solus. en (pro ens) sins (cfr. UplL.), vide Eper.

En, vide Æn.

Ena, pron. indecl. allena, prov. ena: solus. 1: pr. not. 10.

Enti, vide Ængin.

Eper, m. ed: iuramentum. pæt gops skal ater gældas . . hvarium æptir sinum epe, d. ä. åt hvar och en efter som han med ed bekräftar värdet af sitt utkastade gods: res eiectae rependuntor unicuique, secundum pretium quod ipse dato iuramento confirmat. 20: 1. fæsta, ganga, fylla ep, vide Fæsta &c. fylla mep sinum epe, 9:1. væria sik meh (sinum) ehe, ibid. en (pro ens) sins e., 37: 2. cfr. Væria. priggia manna e., vide Dylia, Væria. sex manna e., 12: 2. tolf manna e., vide Væria. Cfr. Vapa eper.

Epgangit, adj. n. (vide VGL) *epsört* ok e., allitt. 9:1. *3 (epganger)

Epsöre, n. 1) (vide VGL. sub 1.) bryta konongs e., 12: 1. 2) edsöresböter: mulcta criminis violati iurisiurandi regii. böte fult konongs e., 12: pr.

Epsört, adj. n. (vide VGL.) Vide Epgangit. *6

F.

Fa, v. a. (vide VGL. sub 6.) fa han stiæla, 11: pr.

Faler, adj. fal: venalis. binpa arf v. gops manni falt, 1: pr; 8: pr. lata vin Falla, v. n. 1) falla: cadere. falli saman prer sakir undir enni kæru, concurrant tres actiones, tres caussas simul agere licet. 9: pr. 2) (vide UplL sub 4.) fallin fore sak, 9: 1. 3) (vide UplL sub 5.) falli sva mykit af husalegho &c. 30: 3. *

Fals, n. (vide UplL.) varpa gripin mep infulghit f., 38:5. *4

Fanga, v. a. fånga, gripa: comprehendere, capere. varþa -gin (meþ stild), 11: 2, 4, 6. varþa gripin æller -gin, 33. *

Fanga man, m. (vide UplL) gripa til sins -ns, 11: 1. næmpna sin f., 32: pr. *6

Fara, v. n. 1) fara, gå: proficisci, ire. f. bort, 40. Cfr. Löposæ fari, Væghfarandi. 2) flytta: migrare. 30: pr, 1. *

Farfæster, adj. (a fara et fæsta) förhyrd såsom sjöman: conductus ad operas nauticas in itinere faciendas. per sum flere æru farfæster, maior pars nauticorum. 20: 1. cfr. Sjöl. 1667, Sjösk. 10: pr., ubi dicitur: "the fleste af skipsfolkeno." Ih. h. v. intelligit de "vectore, qui pro naulo locum sibi in nave pactus est;" Locc. vero, quem sequitur Had., perperam omnino vertit: "som står fast therpå, att låta godset fara: certus emittere vel eiicere merces, periculi naufragii vitandi caussa." Cfr. StL. v. farfaster.

Far för, adj. i godt stånd, duglig till att göra resa med (om fartyg): bene comparatus, idoneus itineri faciendo (de navi). 20: pr.

Fat, n. (vin-) fat: dolium. 38: pr, 1.

Fat, adj. n. det som fattas: quod deficit. *pæt sum i gialdit sat* (lege fat) ær, 9:3. *3

Finger, m. et n. finger: digitus. 14:1. *5

Fiol, f. (vide ÖGL) 32: 2. *6 (fiæl) Firi göra, vide Foregöra. *Firitighi*, num. fyratio: quadraginta. 12: pr. * (fyritighi)

Fiærri, adv. fjärran: procul. 26. * Fiærpunger, m. fjerdedel: quadrans. 19: pr. *

Flya, v. n. et a. fly: fugere. *f. undan*, 12: pr. *f. stapin*, 15: 1. *3

Foghati, foghoti, m. konungens ombudsman, hvilken, jämte rådet, förde styrelsen i staden: praefectus regius, qui, una cum senatu, magistratum in urbe gessit. S: pr.)(borghamæstari, 21: pr. -tin ok (alt) rapit, 21: pr; 41: pr. -tin ok rapsmæn, 3:1; 11:7; 38: pr. -tin æller rapmæn, 21:1, 2. kæra a annan fore -tanum ok rapsmannum, 4. -tans ok rapmanna domber, 4,7. böte-tanum ok . rapmannum, 7. mep -tans rapi æller tvæggia raþmanna vitnum, 6: pr. sighi til -tanum rahmannum æller tvem bymannum, 40. böte-tanum ok stapinum, 14:8. böte malscqhandanum -tanum ok stapinum, 14: 20, 21. taker halft -tin ok halft staprin, 21: pr. havi ena mark af -tanum ok stapinum, 15: pr. -tans ok stapsins svenar, 40. *1

Fordæpa, f. (vide ÖGL) 21: pr. *2

Fore, for, præp. c. dat. v. acc. 1) framför (ställe): pro, ante (locum). f. garþi, 37: pr. 2) inför: coram. f. foghatanum &c. 4, 7, 9: 1. f. sitianda raþi, 21: 2. 3) före (tid): ante (tempus). f. solasæter, vide Sola sæter. 4) såsom: pro, ut. f. fæþerne sit, 28. 5) för, för .. skull: ob, propter. f. at, derför att: propterea quod. 10. 6) i afseende på: respectu habito (rei). fallin f. sak, 9: 1. * (firi)

Foregöra, firi göra, v. a. c. dat. v. acc. förlora, förverka (egentligen genom brott): perdere (proprie delictum committendo). 6: 2; 12: 4; 20: pr; 38: pr, 1; 39. * (forgöra)

Fore læggia, v.a. förelägga: praefinire. dagh f., 1: 1; 41: pr. *6 (firi læggia) Fore utan, conj. förutan, undantagande: praeter, excepto. 38: 3.

Forgavor, f. pl. i. q. forgærning (vide ÖGL.). giva adrum f., 36: 1.

Forsat, n. försåt: insidiae. göra manni f., dræpa man i -ti, 14:12. *5 (forsæti)

Forskæl, n. pl. vilkor, bestämmelser: statutae conditiones. æptir goþra manna mætorþum ok -lum, såsom gode män värdera och bestämma: ut boni viri aestimant statuuntque. 1:1. *1

Forsleyhin, adj. (Anglo-Sax. for-slean, part. pass. forslegen, forslagen, ferire, occidere; Fris. forsla, part. pass. forslain, occidere) utpiskad: verbera passus. Occurrit inter convicia, 21: pr. Ih. credit h. v. "notare eum, cui aqua et igni interdictum est; qui alias utlægur dicitur, et Lat. Barb. forislagus et utlagus;" cum vero manifestum sit foris in priori horum vocabulorum Latinam esse versionem particulae ut in v. utlagus, sicut ex. c. forisfamiliare denotat extra familiam ponere (vide Spelman, Gloss. archaiolog. DUFRESNE, I. C.) haec nihil conferunt ad explicandam v. forsleghin, quam a for et sleghin compositam esse, nemo est qui non videat.

Forsma, v. a. försmå, af förakt underlåta: contemtim negligere (quod faciendum est). f. fæsta lagh &c. 22, nisi pro forsmar legendum sit forsumar; cfr. 9: 4.

Forsuma, v.a. försumma: negligere. f. ep a (pro at) fylla, 9:4.

Forvinna, v. a. bevisa: probare. 9: pr. Cfr. Forvunnin.

Forvunnin, adj. (part. pass. a forvinna) förvunnen: convictus. varper (pær) f. at, 8:1; 38:2. varper han pær mep f., 11:5. varper f. at han &c. 3:pr. *5 Forpa, v. a. befordra, hjelpa: iuvare. Vide Fræmia. *4

Foræmna, v. a. förlika: componere.

13: 2. Ih. h. v. recte, ut videtur, deducit a *iæmn*, aequus, quod in compositionibus saepe scribitur æm (Anglo-Sax. *efen*); conferendum est hodiernum eiusdem significationis vocabulum förlika, ab adj. *lika*, aequus.

Foter, m. fot (mått): pes (mensura). priggia v. tvæggia fotarum (pro fota rum), 2:1; 3:3:1. *

Fram læggia, v. a. framlägga: promere, proferre. 5: pr; 37: 2. *3

Framster (pro fræmster), adj. superl. främst: anticus. 14: 2. *5 (fræmbri)

Friper, m. (vide UplL. sub 3.) frip hava i sinu skipi, 13: pr. utan alla -pi (i. q. -pa mællum, vide UplL.), 14: 5. *

Fræls (frals), adj. fri: liber.)(*præl*, 21: pr. -st hion, 17. *

Fræmia, v. a. hjelpa (fram), bistå: iuvare. man f. ok for βa , allitt. 8: pr. *2

Fulder, adj. (vide UplL sub 1.) Vide Epsöre, Fæ gæld, Gæld, Göma, Sar, Diufnaper. *

Fulsæri, n. fullsår: plenum vulnus. 14: 22. *

Fylla, v. a. 1) fullgöra: perficere, peragere.)(lova, 30: 3. f. ep, 9: 1, 2, 4. 2) (fullt) bevisa: (plene) probare. f. mep sinum epe, 9: 1. *6

Fyr, adv. förr, förut: antea. 11:6. *6 (för)

Fyrir, num. fyra: quattuor. 14: 4. n. fiughur, dat. fiurum, 14: 1. * (fiurir)

Fyrra, adv. förut: antea. 8: pr, 1; 14: 12. * (förra)

Fyrst, adv. först: primum. 1, S: pr. Scribitur fyst, 12: pr; 21: pr: *

Fæ, n. fä, fäkreatur: pecus. Vide Avita. *

Fæ gæld, n. ersättning: compensatio. mep fullum -dum, sc. si ipse non habeat pecus. 31. coll. 34. *5

Færp, f. färd, resa: iter. Vide Utfærp. *

Fæsta, v. a. 1) förhyra (sjöman): con-

Fæsta, f. fästa, tåg hvarmed fartyg bindes vid landet: funis quo navis littori adligatur. 19:3. *

Fæstipæninger, m. 1) städja vid skeppslega: arrha pro nave conducta. 20: pr. 2) handpenning, som stundom vid köp af lös egendom gafs af köparen till säljaren: arrha, quam in emtione rei mobilis venditori interdum dedit emtor.)(gops pæningar, 6: 2. coll. §. 1. *5

Fætil, m. (Isl. fetill) band: ligamentum. bæra arm i fætlum, 14: 3. *2

Fæperne, n. fädernearf: hereditas a patre relicta. 28. *

För, adj. (vide ÖGL.) *f. ganga til kirkiu*, 14:6. Cfr. *Far för*. *****

Föra, v. a. föra: vehere. 8: pr, 1.

G.

Ganga (gar pro ganger, 11: 2; 35.), 1) v. n. gå: ire. stigha æller g. i annars mans kalgarþ, 23. g. hem at manni meþ vræþs hændi v. vræþs vilia, 12: pr; 14: 14. til riggia g., vide Rigger. gaflar -ga saman, d. ä. mötas: fastigia duorum aedificiorum contigua sunt. 33: 2. -ge (sc. stikamez) ut gönom hans hand, i. e. manus transfigitor. 14: 13. piufnaþer &c. gar a lifsins vaþa, periculum adfert capiti, i. e. supplicio capitali punitur. 11: 2; 35. Cfr. Af ganga. 2) v. a. (vide UpIL sub 3.) g. eb, 9: 1. Cfr. Eþgangit. *

Ganga, f. gång: itus. Vide Hemganga. *6

Garper, m. 1) inhägnad plats: locus circumsaeptus. Vide Kal-, Kirkiu garper. 2) (vide VGL sub 3.) 12: pr; 14: 14; 30: pr, 1, 2; 41: 1. hema fore -pi, 37: pr. mællin husins ok sins eghins -p (pro -ps), i. e. inter istam aediculam et confinium areae suae. 2: 1. *

Garps bro, f. brygga vid en till sjön gränsande gård: ponticulus ad aream mari adiacentem. Vide Bolabro.

Guta, f. gata: platea. aldra manna g., 2:1. a gatu æller strætum, 14:12. gatur ok stratur, 41: pr. a gatum ok genlötum, 12: pr. ivir þværa gatu, vide Dvær. Quaenam fuerit differentia inter g. et strata v. stræti dubium mihi videtur. Si conferatur 33:4, strata videtur proprie denotasse maiorem plateam, quam frequentabant ii, qui curru vel equo vehebantur, g. vero (a ganga) iter angustius, euntibus tantum aptum; quod tamen repugnat hodierno usui, quo maior platea appellatur gata, minor vero gränd, vel in Scania sträte, Dan. stræde. Potius forte dicendum est certam distinctionem inter ista nomina non esse factam; sicut Germ. vocabula gasse et *strasse* promiscue usurpantur, quam– vis et ista vocabula interdum ita discriminantur, ut gasse angustiorem plateam, strasse vero latiorem denotet. Cfr. Almænniys gata.

Gava, f. i. q. gæf. Vide Forgavor. *4 Gavil (pl. gaflar), m. gafvel: extremitas domus, fastigium. 33: 2.

Gen löt, f. (vide SML.) Vide Gata. *5 Gilder, adj. för hvilken skall bötas: pro quo mulcta penditur. Vide Ogilder. * Gipt, f. gåfva: donum. Vide Siæla gipt. *(gift)

Gipta, v. a. (vide ÖGL sub 3.) æn maper -tis i kunu gops -tis til alz halfs, 24. *

Gipter, adj. gift: matrimonio iunctus. Vide Tvægipter. * (gifter)

Gita, v. a. gilta, kunna, förmå: posse. g. ater löst, matburghit sik &c. 1:1; 14: 11; 32: pr; 41:1. *

Giva, v. a. gifva: dare. g. gops pæninga, 6: 1. vilia pe sva fore pæt gops g., d. ä. betala: eodem pretio emere. 1: pr. g. manni sak, vide Sak. Cfr. Ater giva. *

Goper, adj. god: bonus. gope mæn, 19: 2. æptir gopra manna mætorpum, virning, orpum, skopan, vitnum, 1: 1; 9: 3; 19: 1, 3. gop kona, 21: pr. cfr. Vitni. gældi sva got qvikt (sc. fæ) gen döpo, 31. sla hion til gopra visu, vide Visa. þy gopa, i. e. gopsi, 19: 1. *

Gops, n. (vide SML) 1 (ubi de bonis immobilibus sermo est), 6: pr; 8: pr; 19: pr; 20: 1, 3; 24, 29: pr; 32: pr; 40. Cfr. *Arfs gops*. *

Gops pæningar (pro gups pæningar), m. pl. ett slags fästepenning, som vid köp af lös egendom stundom gafs af köparen eller säljaren, eller af båda, till kyrkan eller de fattiga: pecunia, quae in emtionibus rerum mobilium ab emtore vel venditore vel utroque interdum dabatur aedi sacrae vel pauperibus; quaeque, ut dicit HALTAUS, cum daretur "pio animo, ut contractus bene prospereque procederet, simul erat argumentum mutui consensus et absoluti contractus" (Gloss. Germ. v. Gottespfennig; cfr. Ih. Gloss. v. gudspenning; DUFRESNE, L c. v. denarius Dei).)(fæstipæninger, 6: 1. coll. §. 2.

Gopvili, m. samtycke: consensus. mep ...lovi ok -lia, 11:7. *

Granni, m. granne: vicinus. Vide Nagranni. *

Grava, v. a. nedgräfva: defodere. kona skal livandis v. qvik i iorp -vas, 11: 3; 36: pr. *

Grevi, m. föreståndare: praefectus. Vide Stupugrevi. SPELMAN (Glossar. archaiolog., v. grafio) observat v. greve hoc sensu olim frequens fuisse vocabulum in officialium denominatione; inter exempla adfert gogravius, praefectus pagi; burgravius, praefectus burgi seu castelli; portgreve, civitatis vel por-

tus praepositus; tungrevius, villae praepositus &c. Cfr. GRAFF, Althochdeutscher Sprachschatz, IV. pag. 313. Bosworth, Dictionary of the Anglo-Sax. language, v. gerefa. RICHTHOFEN, Altfries. Wörterbuch, v. greva. OUTZEN, Gloss. der Fries. Sprache, v. greve.

Gripa, v. a. 1) gripa, fånga: comprehendere, capere. *piuf g. ok ahænda*, 11: 5. varpa -pin æller fangin, 35. varpa -pin meß fals &c., 38: 4, 5. -pin fore *piufnap*, 11: pr. *inni -pin meß konu*, 15: pr. 2) g. til (vide UpIL.). g. til sins fangamans, 11: 1. g. til leßsnan (lege leßsnar), 32: 1. *

Griper, m. (vide VGL sub 3.) grip, ni fallor, pro griper scriptum est 32: pr. *2

Grun, n. (vide SML) skip komber a g., i. e. in vado haeret. 20:3. *4

Gæf, f. gåfva: donum. Vide Morghongæf. *

Gæld, n. 1) betalning, ersättning: solutio, compensatio. fullum -dum ater gælda, 32: 2. Cfr. Fæ gæld. 2) gäld, skuld: aes alienum, debitum. 5, 9: 3; 40. *

Gælda, v. a. 1) betala, ersätta: solvere, rependere. 6: 2; 40. Cfr. Ater gælda. 2) böta: mulctam solvere. 38: 2. 3) mista för begånget brott: ob commissum crimen perdere. -de sin hals, 11: 6. 4) gälla (i värde): valere (certo pretio). 34, 37: pr. *

Gælskildugher (pro gældskyldugher), adj. gäldskyldig: obaeratus. 40.

Gærning, f. (vide ÖGL. sub 2.) 14:8. misfirma man mep orpum æller -gum, 21:1. *

Gærp, f. görande: factio. Vide Æptir gærp. *

Gæster, m. 1) främling, som ej är hemma i staden: advena, qui non est urbis incola. 38: 3.)(*bymaper*, 14:10. coll. §. 9; 21: pr. 2) hyresgäst: condu-

ctor aedium.)(eghandi, husbonde, bonde, 30: 1-3. *

Göma, v. a. förvara: custodire. g. man, 11: 4, 6. g. at manni, 11: 6. *

Göma, f. förvar: custodia. full g., 8: pr. *

Göra, v. a. 1) göra: facere. Vide Foregöra. 2) arbeta (trä): facere (opus ex ligno), formare. gört timber, 32: 2. Cfr. O giorper. *

Görari, m. kärande: actor. 9:1.

H.

Haf, n. haf: mare. 19: pr. *6

Hafs butn, m. hafsbotten: fundus maris. 19: pr.

Hafs nöp, f. sjönöd: discrimen navigantium, naufragii periculum. 20: 1.

Halda, v.a. 1) behålla: tenere, retinere. 6: pr. -di þæt hvar sum leghþi, 20: pr. 2) hålla, iakttaga: servare, observare. h. köp, 6: pr, 1. vil han eig h. (sc. legho), 20: pr; 30: pr. *

Half mark (halmark), f. half mark: dimidia marca. 7, 11: pr; 18, 37: 2. *

Hals, m. hals: collum. gældi sin h., havi foregiort -sinum, lösi (sin) h. mep firitighi markum (cfr. UplL), 11: 6; 12: 4; 18, 38: 5; 39. *6

Halver, adj. half: dimidius. halft, absolute, hälften: dimidium. 19: pr; 21: pr. skipti til halfs vip barn sin, 27. giptis til alz halfs, 24. *

Hampn, f. hamn: portus. 8: pr; 9: 1; 20: pr. *4 (*hamn*)

Hand (dat. hendi), f. hand: manus. hava -da mællum, 32: pr. lepa sik af hendi, lepa sær fra handum, vide Lepa. Cfr. Vræps hand, A hænda. *

Hand,? slag: genus. Vide Hvaria handa. *6

Hardragh, n. hårdrag: vellicatio capillorum. 12: 2. Hatter, m. hatt: pileum. hyl hvarti h. æller huva, 14:2. *6

Hap (pro hat), n. (vel hater, m.? Isl. hatr) hat: odium. 9: pr.

Hel, n. död: mors. sla fæ i h., 31. * (hæl)

Hel (hæl), adj. hel: totus.)(halver, 30: pr. *

Hem, n. hem, boning: domus, domicilium. 14: 15. *4

Hema, adv. hemma: domi. h. fore garpi, 37: pr. ær pæn h. i stapinum, si is in urbe praesens adsit. 32: 2. *

Hemganga, f. hemgång: securitatis domesticae violatio. 12:1.

Hemiliker (hæmiliker), adj. hemlig: secretus. -k hus, 2:1; 12:3. *4 (hemeliker)

Herians son, m. (vide SML.) 21: pr. *4 (hæriansun)

Heta, v. n. heta, kallas: appellari. hete piuver, 19: 2; 32: pr. *

Hin, pron. 1) den andre: ille, alter. 14: 9; 34, 37: 2. 2) den (som): is (qui). h. sum köpti &c. 6: 2; 20: pr; 30: pr. h. drapit vitis, 14: 7. h. pant ut sætti, 37: pr. 3) artic. def. hina andra fyrar, 14: 4.

Hindra, v. a. hindra: impedire. 1: pr. *6 Hion, n. 1) pl. man och hustru: maritus et uxor. 25. 2) (vide UplL. sub 2.) 17. *

Hit, adv. hit: huc. 8: pr. *3

Hitta, v. a. 1) hitta, finna: invenire. 19: pr, 3. 2) råka (att göra något): fortuito aliquid facere. -tir (sc. maper) skip bryta, 19: 1. *

Hiælpa, v. a. c. dat. hjelpa, bärga: opem ferre, servare. *hvar sum þy goþa -per*, qui res naufragas servat. 19: 1. *

Hofman, m. hofman: aulicus. 40. Hold, vide Huld.

Horkarl, m. horkarl: adulter. 15: pr. Horkona, f. horkona: adultera. 21: pr.

g., d. ä. betala: eodem pretio emere. 1: pr. g. manni sak, vide Sak. Cfr. Ater giva. *

Goper, adj., god: bonus. gope mæn, 19: 2. æptir gopra manna mætorpum, virning, orpum, skopan, vitnum, 1: 1; 9: 3; 19: 1, 3. gop kona, 21: pr. cfr. Vitni. gældi sva got qvikt (sc. fæ) gen döpo, 31. sla hion til gopra visu, vide Visa. þy gopa, i. e. gopsi, 19: 1. *

Gops, n. (vide SML) 1 (ubi de bonis immobilibus sermo est), 6: pr; 8: pr; 19: pr; 20: 1, 3; 24, 29: pr; 32: pr; 40. Cfr. *Arfs gops*. *

Gops pæningar (pro gups pæningar), m. pl. ett slags fästepenning, som vid köp af lös egendom stundom gafs af köparen eller säljaren, eller af båda, till kyrkan eller de fattiga: pecunia, quae in emtionibus rerum mobilium ab emtore vel venditore vel utroque interdum dabatur aedi sacrae vel pauperibus; quaeque, ut dicit HALTAUS, cum daretur "pio animo, ut contractus bene prospereque procederet, simul erat argumentum mutui consensus et absoluti contractus" (Gloss. Germ. v. Gottespfennig; cfr. Ih. Gloss. v. gudspenning; DUFRESNE, L C. v. denarius Dei).)(fæstipæninger, 6: 1. coll. §. 2.

Gopvili, m. samtycke: consensus. mep ...lovi ok -lia, 11: 7. *

Granni, m. granne: vicinus. Vide Nagranni. *

Grava, v. a. nedgräfva: defodere. kona skal livandis v. qvik i iorp -vas, 11: 3; 36: pr. *

Grevi, m. föreståndare: praefectus. Vide Stupugrevi. SPELMAN (Glossar. archaiolog., v. grafio) observat v. greve hoc sensu olim frequens fuisse vocabulum in officialium denominatione; inter exempla adfert gogravius, praefectus pagi; burgravius, praefectus burgi seu castelli; portgreve, civitatis vel por-

tus praepositus; tungrevius, villae praepositus &c. Cfr. GRAFF, Althochdeutscher Sprachschatz, IV. pag. 3:3. Bosworth, Dictionary of the Anglo-Sax. language, v. gerefa. RICHTHOFEN, Altfries. Wörterbuch, v. greva. OUTZEN, Gloss. der Fries. Sprache, v. greve.

Gripa, v. a. 1) gripa, fånga: comprehendere, capere. *piuf g. ok ahænda*, 11: 5. varpa -pin æller fangin, 35. varpa -pin mep fals &c., 38: 4, 5. -pin fore piufnap, 11: pr. inni-pin mep konu, 15: pr. 2) g. til (vide UplL.). g. til sins fangamans, 11: 1. g. til lepsnan (lege lepsnar), 32: 1. *

Griper, m. (vide VGL sub 3.) grip, ni fallor, pro griper scriptum est 32: pr. *2

Grun, n. (vide SML.) skip komber a g., i. e. in vado haeret. 20:3. *4

Gæf, f. gåfva: donum. Vide Morghongæf. *

Gæld, n. 1) betalning, ersättning: solutio, compensatio. *fullum -dum ater* gælda, 32: 2. Cfr. Fæ gæld. 2) gäld, skuld: aes alienum, debitum. 5, 9: 3; 40. *

Gælda, v. a. 1) betala, ersätta: solvere, rependere. 6: 2; 40. Cfr. Ater gælda. 2) böta: mulctam solvere. 38: 2. 3) mista för begånget brott: ob commissum crimen perdere. -de sin hals, 11: 6. 4) gälla (i värde): valere (certo pretio). 34, 37: pr. *

Gælskildugher (pro gældskyldugher), adj. gäldskyldig: obaeratus. 40.

Gærning, f. (vide ÖGL sub 2.) 14:8. misfirma man mep orpum æller -gum, 21:1. *

Gærp, f. görande: factio. Vide $\mathcal{E}p$ tir gærp. *

Gæster, m. 1) främling, som ej är hemma i staden: advena, qui non est urbis incola. 38: 3.)(*bymaper*, 14:10. coll. §. 9; 21: pr. 2) hyresgäst: condu-

ctor aedium.)(eghandi, husbonde, bonde, 30: 1-3. *

Göma, v. a. förvara: custodire. g. man, 11: 4, 6. g. at manni, 11: 6. *

Göma, f. förvar: custodia. full g., 8: pr. *

Göra, v. a. 1) göra: facere. Vide Foregöra. 2) arbeta (trä): facere (opus ex ligno), formare. gört timber, 32: 2. Cfr. O giorper. *

Görari, m. kärande: actor. 9:1.

H.

Haf, n. haf: mare. 19: pr. *6

Hafs butn, m. hafsbotten: fundus maris. 19: pr.

Hafs nöp, f. sjönöd: discrimen navigantium, naufragii periculum. 20: 1.

Halda, v. a. 1) behålla: tenere, retinere. 6: pr. -di *pæt hvar sum leghpi*, 20: pr. 2) hålla, iakttaga: servare, observare. *h. köp*, 6: pr, 1. vil han eig *h.* (sc. legho), 20: pr; 30: pr. *

Half mark (halmark), f. half mark: dimidia marca. 7, 11: pr; 18, 37: 2. *

Hals, m. hals: collum. gældi sin h., havi foregiort -sinum, lösi (sin) h. mep firitighi markum (cfr. UplL), 11: 6; 12: 4; 18, 38: 5; 39. *6

Halver, adj. half: dimidius. halft, absolute, hälften: dimidium. 19: pr; 21: pr. skipti til halfs vip barn sin, 27. giptis til alz halfs, 24. *

Hampn, f. hamn: portus. 8: pr; 9: 1; 20: pr. *4 (hamn)

Hand (dat. hendi), f. hand: manus. hava -da mællum, 32: pr. lepa sik af hendi, lepa sær fra handum, vide Lepa. Cfr. Vræps hand, A hænda. *

Hand,? slag: genus. Vide Hvaria handa. *6

Hardragh, n. hårdrag: vellicatio capillorum. 12: 2. Hatter, m. hatt: pileum. hyl hvarti h. æller huva, 14: 2. *6

Hap (pro hat), n. (vel hater, m.? Isl. hatr) hat: odium. 9: pr.

Hel, n. död: mors. *sla fæ i h.,* 31. * (*hæl*)

Hel (hæl), adj. hel: totus.)(halver, 30: pr. *

Hem, n. hem, boning: domus, domicilium. 14: 15. *4

Hema, adv. hemma: domi. h. fore garpi, 37: pr. ær pæn h. i stapinum, si is in urbe praesens adsit. 32: 2. *

Hemganga, f. hemgång: securitatis domesticae violatio. 12:1.

Hemiliker (hæmiliker), adj. hemlig: secretus. -k hus, 2:1; 12:3. *4 (hemeliker)

Herians son, m. (vide SML.) 21: pr. *4 (hæriansun)

Heta, v. n. heta, kallas: appellari. hete piuver, 19: 2; 32: pr. *

Hin, pron. 1) den andre: ille, alter. 14: 9; 34, 37: 2. 2) den (som): is (qui). h. sum köpti &c. 6: 2; 20: pr; 30: pr. h. drapit vitis, 14: 7. h. pant ut sætti, 37: pr. 3) artic. def. hina andra fyrar, 14: 4.

Hindra, v. a. hindra: impedire. 1: pr. *6

Hion, n. 1) pl. man och hustru: maritus et uxor. 25. 2) (vide UplL. sub 2.) 17. *

Hit, adv. hit: huc. 8: pr. *3

Hitta, v. a. 1) hitta, finna: invenire. 19: pr, 3. 2) råka (att göra något): fortuito aliquid facere. -tir (sc. maßer) skip bryta, 19: 1. *

Hiælpa, v. a. c. dat. hjelpa, bärga: opem ferre, servare. hvar sum py gopa-per, qui res naufragas servat. 19: 1. *

Hofman, m. hofman: aulicus. 40.

Hold, vide Huld.

Horkarl, m. horkarl: adulter. 15: pr. Horkona, f. horkona: adultera. 21: pr. g., d. ä. betala: eodem pretio emere. 1: pr. g. manni sak, vide Sak. Cfr. Ater giva. *

Goper, adj. god: bonus. gope mæn, 19: 2. æptir gopra manna mætorpum, virning, orpum, skopan, vitnum, 1: 1; 9: 3; 19: 1, 3. gop kona, 21: pr. cfr. Vitni. gældi sva got qvikt (sc. fæ) gen döpo, 31. sla hion til gopra visu, vide Visa. þy gopa, i. e. gopsi, 19: 1. *

Gops, n. (vide SML) 1 (ubi de bonis immobilibus sermo est), 6: pr; 8: pr; 19: pr; 20: 1, 3; 24, 29: pr; 32: pr; 40. Cfr. *Arfs gops*. *

Gops pæningar (pro gups pæningar), m. pl. ett slags fästepenning, som vid köp af lös egendom stundom gafs af köparen eller säljaren, eller af båda, till kyrkan eller de fattiga: pecunia, quae in emtionibus rerum mobilium ab emtore vel venditore vel utroque interdum dabatur aedi sacrae vel pauperibus; quaeque, ut dicit HALTAUS, cum daretur "pio animo, ut contractus bene prospereque procederet, simul erat argumentum mutui consensus et absoluti contractus" (Gloss. Germ. v. Gottespfennig; cfr. Ih. Gloss. v. gudspenning; DUFRESNE, l. c. v. denarius Dei).)(fæstipæninger, 6: 1. coll. §. 2.

Gopvili, m. samtycke: consensus. mep ...lovi ok -lia, 11: 7. *

Granni, m. granne: vicinus. Vide Nagranni. *

Grava, v. a. nedgräfva: defodere. kona skal livandis v. qvik i iorp -vas, 11: 3; 36: pr. *

Grevi, m. föreståndare: praefectus. Vide Stupugrevi. SPELMAN (Glossar. archaiolog., v. grafio) observat v. greve hoc sensu olim frequens fuisse vocabulum in officialium denominatione; inter exempla adfert gogravius, praefectus pagi; burgravius, praefectus burgi seu castelli; portgreve, civitatis vel por-

tus praepositus; tungrevius, villae praepositus &c. Cfr. GRAFF, Althochdeutscher Sprachschatz, IV. pag. 3:3. Bosworth, Dictionary of the Anglo-Sax. language, v. gerefa. RICHTHOFEN, Altfries. Wörterbuch, v. greva. OUTZEN, Gloss. der Fries. Sprache, v. greve.

Gripa, v. a. 1) gripa, fånga: comprehendere, capere. *piuf g. ok ahænda*, 11: 5. varpa -pin æller fangin, 35. varpa -pin meß fals &c., 38: 4, 5. -pin fore *piufnap*, 11: pr. *inni -pin meß konu*, 15: pr. 2) g. til (vide UplL.). g. til sins fangamans, 11: 1. g. til leßsnan (lege leßsnar), 32: 1. *

Griper, m. (vide VGL sub 3.) grip, ni fallor, pro griper scriptum est 32: pr. *2

Grun, n. (vide SML) skip komber a g., i. e. in vado haeret. 20:3. *4

Gæf, f. gåfva: donum. Vide Morghongæf. *

Gæld, n. 1) betalning, ersättning: solutio, compensatio. fullum -dum ater gælda, 32: 2. Cfr. Fæ gæld. 2) gäld, skuld: aes alienum, debitum. 5, 9: 3; 40.*

Gælda, v. a. 1) betala, ersätta: solvere, rependere. 6: 2; 40. Cfr. Ater gælda. 2) böta: mulctam solvere. 38: 2. 3) mista för begånget brott: ob commissum crimen perdere. -de sin hals, 11: 6. 4) gälla (i värde): valere (certo pretio). 34, 37: pr. *

Gælskildugher (pro gældskyldugher), adj. gäldskyldig: obaeratus. 40.

Gærning, f. (vide ÖGL sub 2.) 14:8. misfirma man mep orpum æller -gum, 21:1. *

Gærp, f. görande: factio. Vide Æptir gærp. *

Gæster, m. 1) främling, som ej är hemma i staden: advena, qui non est urbis incola. 38: 3.)(*bymaper*, 14:10. coll. §. 9; 21: pr. 2) hyresgäst: conductor aedium.)(eghandi, husbonde, bonde, 30: 1-3. *

Göma, v. a. förvara: custodire. g. man, 11: 4, 6. g. at manni, 11: 6. *

Göma, f. förvar: custodia. full g., 8: pr. *

Göra, v. a. 1) göra: facere. Vide Foregöra. 2) arbeta (trä): facere (opus ex ligno), formare. gört timber, 32: 2. Cfr. O giorper. *

Görari, m. kärande: actor. 9:1.

H.

Haf, n. haf: mare. 19: pr. *6

Hafs butn, m. hafsbotten: fundus maris. 19: pr.

Hafs nöp, f. sjönöd: discrimen navigantium, naufragii periculum. 20: 1.

Halda, v.a. 1) behålla: tenere, retinere. 6: pr. -*di þæt hvar sum leghþi*, 20: pr. 2) hålla, iakttaga: servare, observare. *h. köp*, 6: pr, 1. vil han eig *h.* (sc. legho), 20: pr; 30: pr. *

Half mark (halmark), f. half mark: dimidia marca. 7, 11: pr; 18, 37: 2. *

Hals, m. hals: collum. gældi sin h., havi foregiort -sinum, lösi (sin) h. mep firitighi markum (cfr. UplL), 11: 6; 12: 4; 18, 38: 5; 39. *6

Halver, adj. half: dimidius. halft, absolute, hälften: dimidium. 19: pr; 21: pr. skipti til halfs viß barn sin, 27. giptis til alz halfs, 24. *

Hampn, f. hamn: portus. 8: pr; 9: 1; 20: pr. *4 (hamn)

Hand (dat. hendi), f. hand: manus. hava -da mællum, 32: pr. lepa sik af hendi, lepa sær fra handum, vide Lepa. Cfr. Vræps hand, A hænda. *

Hand,? slag: genus. Vide Hvaria handa. *6

Hardragh, n. hårdrag: vellicatio capillorum. 12: 2. Hatter, m. hatt: pileum. hyl hvarti h. æller huva, 14: 2. *6

Hap (pro hat), n. (vel hater, m.? Isl. hatr) hat: odium. 9: pr.

Hel, n. död: mors. *sla fæ i h.,* 31. * (*hæl*)

IIel (hæl), adj. hel: totus.)(halver, 30: pr. *

Hem, n. hem, boning: domus, domicilium. 14: 15. *4

Hema, adv. hemma: domi. h. fore garpi, 37: pr. ær pæn h. i stapinum, si is in urbe praesens adsit. 32: 2. *

Hemganya, f. hemgång: securitatis domesticae violatio. 12:1.

Hemiliker (hæmiliker), adj. hemlig: secretus. -k hus, 2:1; 12:3. *4 (hemeliker)

Herians son, m. (vide SML.) 21: pr. *4 (hæriansun)

Heta, v. n. heta, kallas: appellari. hete piuver, 19: 2; 32: pr. *

Hin, pron. 1) den andre: ille, alter. 14: 9; 34, 37: 2. 2) den (som): is (qui). *h. sum köpti* &c. 6: 2; 20: pr; 30: pr. *h. drapit vitis*, 14: 7. *h. pant ut sætti*, 37: pr. 3) artic. def. *hina andra fyrar*, 14: 4.

Hindra, v. a. hindra: impedire. 1: pr. *6

Hion, n. 1) pl. man och hustru: maritus et uxor. 25. 2) (vide UplL. sub 2.) 17. *

Hit, adv. hit: huc. 8: pr. *3

Hitta, v. a. 1) hitta, finna: invenire. 19: pr, 3. 2) råka (att göra något): fortuito aliquid facere. -tir (sc. maßer) skip bryta, 19: 1. *

Hiælpa, v. a. c. dat. hjelpa, bärga: opem ferre, servare. *hvar sum py gopa -per*, qui res naufragas servat. 19: 1. *

Hofman, m. hofman: aulicus. 40.

Hold, vide Huld.

Horkarl, m. horkarl: adulter. 15: pr. Horkona, f. horkona: adultera. 21: pr. g., d. ä. betala: eodem pretio emere. 1: pr. g. manni sak, vide Sak. Cfr. Ater giva. *

Goper, adj. god: bonus. gope mæn, 19: 2. æptir gopra manna mætorpum, virning, orpum, skopan, vitnum, 1: 1; 9: 3; 19: 1, 3. gop kona, 21: pr. cfr. Vitni. gældi sva got qvikt (sc. fæ) gen döpo, 31. sla hion til gopra visu, vide Visa. þy gopa, i. e. gopsi, 19: 1. *

Gops, n. (vide SML.) 1 (ubi de bonis immobilibus sermo est), 6: pr; 8: pr; 19: pr; 20: 1, 3; 24, 29: pr; 32: pr; 40. Cfr. *Arfs gops*. *

Gops pæningar (pro gups pæningar), m. pl. ett slags fästepenning, som vid köp af lös egendom stundom gafs af köparen eller säljaren, eller af båda, till kyrkan eller de fattiga: pecunia, quae in emtionibus rerum mobilium ab emtore vel venditore vel utroque interdum dabatur aedi sacrae vel pauperibus; quaeque, ut dicit HALTAUS, cum daretur "pio animo, ut contractus bene prospereque procederet, simul erat argumentum mutui consensus et absoluti contractus" (Gloss. Germ. v. Gottespfennig; cfr. Ih. Gloss. v. gudspenning; DUFRESNE, I. C. V. denarius Dei).)(fæstipæninger, 6: 1. coll. §. 2.

Gopvili, m. samtycke: consensus. mep ...lovi ok -lia, 11:7. *

Granni, m. granne: vicinus. Vide Nagranni. *

Grava, v. a. nedgräfva: defodere. kona skal livandis v. qvik i iorp -vas, 11: 3; 36: pr. *

Grevi, m. föreståndare: praefectus. Vide Stupugrevi. SPELMAN (Glossar. archaiolog., v. grafio) observat v. greve hoc sensu olim frequens fuisse vocabulum in officialium denominatione; inter exempla adfert gogravius, praefectus pagi; burgravius, praefectus burgi seu castelli; portgreve, civitatis vel por-

tus praepositus; tungrevius, villae praepositus &c. Cfr. GRAFF, Althochdeutscher Sprachschatz, IV. pag. 313. BOSWORTH, Dictionary of the Anglo-Sax. language, v. gerefa. RICHTHOFEN, Altfries. Wörterbuch, v. greva. OUTZEN, Gloss. der Fries. Sprache, v. greve.

Gripa, v. a. 1) gripa, fånga: comprehendere, capere. *piuf g. ok ahænda*, 11: 5. varpa -pin æller fangin, 35. varpa -pin meß fals &c., 38: 4, 5. -pin fore piufnaß, 11: pr. inni-pin meß konu, 15: pr. 2) g. til (vide UpIL.). g. til sins fangamans, 11: 1. g. til leßsnan (lege leßsnar), 32: 1. *

Griper, m. (vide VGL sub 3.) grip, ni fallor, pro griper scriptum est 32: pr. *2

Grun, n. (vide SML) skip komber a g., i. e. in vado haeret. 20:3. *4

Gæf, f. gåfva: donum. Vide Morghongæf. *

Gæld, n. 1) betalning, ersättning: solutio, compensatio. fullum -dum ater gælda, 32: 2. Cfr. Fæ gæld. 2) gäld, skuld: aes alienum, debitum. 5, 9: 3; 40. *

Gælda, v. a. 1) betala, ersätta: solvere, rependere. 6: 2; 40. Cfr. Ater gælda. 2) böta: mulctam solvere. 38: 2. 3) mista för begånget brott: ob commissum crimen perdere. -de sin hals, 11: 6. 4) gälla (i värde): valere (certo pretio). 34, 37: pr. *

Gælskildugher (pro gældskyldugher), adj. gäldskyldig: obaeratus. 40.

Gærning, f. (vide ÖGL. sub 2.) 14:8. misfirma man mep orpum æller -gum, 21:1. *

Gærp, f. görande: factio. Vide \mathcal{E}_{p-tir} gærp. *

Gæster, m. 1) främling, som ej är hemma i staden: advena, qui non est urbis incola. 38: 3.)(*bymaper*, 14:10. coll. §. 9; 21: pr. 2) hyresgäst: conductor aedium.)(eghandi, husbonde, bonde, 30: 1-3. *

 $G\ddot{o}ma$, v. a. förvara: custodire. g. man, 11: 4, 6. g. at manni, 11: 6. *

Göma, f. förvar: custodia. full g., 8: pr. *

Göra, v. a. 1) göra: facere. Vide Foregöra. 2) arbeta (trä): facere (opus ex ligno), formare. gört timber, 32: 2. Cfr. O giorper. *

Görari, m. kärande: actor. 9: 1.

H.

Haf, n. haf: mare. 19: pr. *6

Hafs butn, m. hafsbotten: fundus maris. 19: pr.

Hafs nöp, f. sjönöd: discrimen navigantium, naufragii periculum. 20: 1.

Halda, v. a. 1) behålla: tenere, retinere. 6: pr. -di þæt hvar sum leghþi, 20: pr. 2) hålla, iakttaga: servare, observare. h. köp, 6: pr, 1. vil han eig h. (sc. legho), 20: pr; 30: pr. *

Half mark (halmark), f. half mark: dimidia marca. 7, 11: pr; 18, 37: 2. *

Hals, m. hals: collum. gældi sin h., havi foregiort -sinum, lösi (sin) h. mep firitighi markum (cfr. UplL.), 11: 6; 12: 4; 18, 38: 5; 39. *6

Halver, adj. half: dimidius. halft, absolute, hälften: dimidium. 19: pr; 21: pr. skipti til halfs vip barn sin, 27. giptis til alz halfs, 24. *

Hampn, f. hamn: portus. 8: pr; 9: 1; 20: pr. *4 (hamn)

Hand (dat. hendi), f. hand: manus. hava -da mællum, 32: pr. lepa sik af hendi, lepa sær fra handum, vide Lepa. Cfr. Vræps hand, A hænda. *

Hand,? slag: genus. Vide Hvaria handa. *6

Hardragh, n. hårdrag: vellicatio capillorum. 12: 2. Hatter, m. hatt: pileum. hyl hvarti h. æller huva, 14: 2. *6

Hap (pro hat), n. (vel hater, m.? Isl. hatr) hat: odium. 9: pr.

Hel, n. död: mors. sla fæ i h., 31. * (hæl)

Hel (hæl), adj. hel: totus.)(halver, 30: pr. *

Hem, n. hem, boning: domus, domicilium. 14: 15. *4

Hema, adv. hemma: domi. h. fore garpi, 37: pr. ær pæn h. i stapinum, si is in urbe praesens adsit. 32: 2. *

Hemganga, f. hemgång: securitatis domesticae violatio. 12:1.

Hemiliker (hæmiliker), adj. hemlig: secretus. -k hus, 2:1; 12:3. *4 (hemeliker)

Herians son, m. (vide SML) 21: pr. *4 (hæriansun)

Heta, v. n. heta, kallas: appellari. hete piuver, 19: 2; 32: pr. *

Hin, pron. 1) den andre: ille, alter. 14: 9; 34, 37: 2. 2) den (som): is (qui). h. sum köpti &c. 6: 2; 20: pr; 30: pr. h. drapit vitis, 14: 7. h. pant ut sætti, 37: pr. 3) artic. def. hina andra fyrar, 14: 4.

Hindra, v. a. hindra: impedire. 1: pr. *6 Hion, n. 1) pl. man och hustru: maritus et uxor. 25. 2) (vide UplL. sub 2.) 17. *

Hit, adv. hit: huc. 8: pr. *3

Hitta, v. a. 1) hitta, finna: invenire. 19: pr, 3. 2) råka (att göra något): fortuito aliquid facere. -tir (sc. maper) skip bryta, 19: 1.

Hiælpu, v. a. c. dat. hjelpa, bärga: opem ferre, servare. hvar sum py gopa -per, qui res naufragas servat. 19: 1. *

Hofman, m. hofman: aulicus. 40.

Hold, vide Huld.

Horkarl, m. horkarl: adulter. 15: pr. Horkona, f. horkona: adultera. 21: pr.

*2

12: 2; 14: 5.

Hvar, pron. hvar, hvarje: quisque. Vide Annar hvar.

Hvar, pron. hvilken: quis. *æptir hvær*iu hæt hælst ær, de quacumque re. 21: 1. haldi pæt h. sum leghpi, quicumque sit conductor. 20: pr. hvat eld pæt hælst ær, 41:1. hvat husum man legher hælst, hvat manni sum hær varber gripin, 30: 1; 35. i hvat garpi pæt hælst ær, 41:1.

Hvar, adv. hvar: ubi. h. (sum) pæt hælst ær v. ligger, 12: pr; 32: 2. h. gaflar ganga saman, 33: 2. e hvar, 1. *

Hvarghin, pron. ingendera: neuter, nullus. h. pera, 6: 2.

Hvaria handa, adj. indecl. ehvad slags: **cuiuscumque generis.** 14: 8, 21; 38: 5. *6

Hvarstat (pro hvarstap), adv. allestädes: ubique. 8: 3.

Hvart, adv. hvart, hvarthän: quorsum. 13: pr; 29: r. *4

Hvat, conj. ehvad: sive. e h... æller, 27. *4

Hugg, n. hugg: ictus (securis &c.) mep v. i eno -gi, 14: 1, 4.

Hugga, v. a. 1) hugga: (securi &c.) caedere. h. ukæris stræng v. tugh sunder, 19:3; 20:2. Cfr. Af hugga. 2) afhugga: abscidere. h. fæstur, tugh, 19: 3; 20: 2.

Hvilikin, pron. hvilken (som hälst): guicumque. Scribitur: hwlikin (forte lapsu calami), 1: pr; 11: pr. hvolikin, 2: pr. not. 21; 3: pr. n. 32; 4. n. 41.

Huld (hold), n. kött: caro. blopsar *i* -d*i*)(*i* hof *pi*, 12: 2. *6

Hunzæm, f. hynda: canis femina. *2 (hyndsima) Inde

Hunzæina son, m. son af en hynda (ett oqvädinsord): filius canis (convicii genus). 21: pr. Cfr. VGL. v. bykkiuhvælper. Convicium eiusdem significationis, sukin syn, Rossis hodieque est famili-

Hovop (dat. hofpi), n. hufvud: caput. are; et Mauri in boreali Africa habitantes christianis contemtum significare solent nomine rumi ben-el-kilb, i. e. christianus filius canis (vide das Ausland. 1842, N:o 258.). Conferantur antiqua convicia Germanica hundes-sun v. zuchen-sun (a zoche, canis femina), filius canis, kotzen-sun (pro katzen-sun) v. muzzen-sun (a muzze, felis), filius felis, merhen-sun (a merhe, equa, cfr. VGL v. mæri), filius equae (non filius meretricis, ut haec tria posteriora vocabula vertit ZIEMANN); quae convicia gravissima esse censebantur, et comprehendebantur nomine scheltworte ausz der christenheit; vide ZIEMANN, mittelhochdeutsch. Wörterb. v. kristenheit; cfr. Schmeller, Bayerisch. Wörterb., II. pag. 664.

> Husa legha, f. hushyra: merces qua conducuntur aedes. 30: pr, 1, 3.

> Husbonde, m. 1) husegare: dominus aedium.)(*gæster*, 30: 2. 2) husbonde: dominus. stiæla af siælfsins h., 18. 3) (gift) man: maritus.)(husfru, 15: pr.

> Husfru, f. husmoder, hustru: materfamilias, uxor. 15, 27, 40.

Huva, f. (vide OGL) Vide Hatter. *6 Hupstrika, v. a. hudstryka: virgis cae-

dere. h. man vip stupuna, 16. *4 Hylia, v. a. hölja, skyla: tegere. Vide Hatter.

Hælst (helstz, hæstz, hestz, halz), adv. superl. hälst: potissimum. e hvat han vil h. kæra, hvar sum þæt h. ær &c. 9: pr; 12: pr; 13: pr; 14: 8; 21: 1; **30:** 1; **31**, **32:** 2; **38:** 5; **41:** 1. ***4** (hæller)

Hængia, 1) v. a. uphänga (i galge): suspendere (in patibulo). 11: pr, 3. 2) v. n. hänga (i galge): suspendi (in patibulo). 18.

Hæpta, f. fängelse: carcer. sætia man i iarn æller bysins h., 14:15. *6(hæptur)

Hær (her), adv. här (i staden): heic (in hac urbe). 35, 38: 3. *5

Hætta, v. a. (vide UplL.) Vide Viper hætta. * (hæta)

Högher, adj. stor (till antal &c.): magnus (numero &c.). höghri (compar.) böter, 14: 16. i orþafari æru þer eig höghre æn andri mæn, i. e. pro iis non penditur maior mulcta. 21: 1. *

Höra, v. a. höra: audire. *h. ep*, sc. iuramentum ab adversario dandum. 9: 1. *4

I.

Iamlangi, m. år: annus. innan nat ok -ga, 1: pr. innan dagh ok -ga, ibid. not. 7. * (iæmlange)

Iarn, n. järn: ferrum. brænnas mep -ne, vide Brænna. sætia man i iarn (i. e. ferrea vincula) æller bysins hæptu, 14: 15. koma v. sætias i stapsins v. bysins i., 11:6, 7. *6

Illvili, m. illvilja: malevolentia, malignitas. hat ok i., 9: pr.

In fulghin, adj. inblandad: immixtus. Ita mihi vertenda videtur h. v., quae occurrit in locutione *-it fals*, 38:5. cfr. UplL. Kp. 2: pr. Had. vertit: ⁷falskt gods, som har inföljt med det goda.⁷

Innan (innæ, 33: 4.), præp. c. acc. v. dat. inom: intra. i. mur, 33: 4. i. varþ ok vaku, vide Varþer. i. sex vikum, 26. i. nat ok iamlanga, 1: pr. i. dagh ok ar, 26. i. þre dagha, 8: pr. i. þæmma v. þænna tima, 6: pr, 1; 9: 1. þær i., intra illud tempus (sc. quadraginta dies). 14: 9.

Inni, adv. inne: intus. i. gripin mep konu, i. q. innitakin (vide ÖGL. sub 1.). 15: pr. *

Inrikis, adv. inrikes: intra (hoc) regnum. 1: 1. *4

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

lorpa, v. a. jorda, begrafva: humare, sepelire. 29: pr. *

Ivir, præp. 1) öfver: super. i. pværa gatu, 14: 2; 33: 5. 2) angående, om: de. kæra i. man, 9: pr. vita manni piufnap i. nokot ping, 11: 1. *

K.

Kal,? kål: brassica. 23. *4

Kalgarper, m. kålgård: hortus olitorius. 23.

Kalla, v. a. 1) kalla, tillkalla: vocare. Vide Til kalla, A kallan. 2) kalla: appellare. k. man oqvæpins orpum, 21: pr. *

Karl, m. karl: vir. Vide Horkarl. * Kast, n. sjökast: rerum eiectio e navi in periculo naufragii. 20: 1.

Kasta, v. a. kasta: iacere, coniicere. k. man utbyrpis, 13: pr. k. annan af bolabro &c. 13: 1. k., absolute, göra sjökast: in periculo naufragii res e navi eiicere. 20: 1, 3. Cfr. Niper-, Ut kasta. *

Kaster, m. (vide UplL.) Vide Vipakaster. *5

Kinben, n. kindben: os maxillae. 14:2. Kirkiu bonaper, m. kyrkokläder, helgdagsklädning: vestis festa. 27.

Kirkin garper, m. (vide VGL sub 2.) 12: 1. *

Kiva, v. n. kifva, tvista: litigare. mæn kiva mællin sin, 7.

Klanda, v. a. (vide ÖGL.) 32: pr.

Klokka, f. klocka: campana. Vide Klæpper. *

Klæpper, m. kläpp: pistillum campanae. komber . . k. klokko (i. e. klokko k.), si adhibeatur pistillum campanae, i. e. si campanae sono significatum fuerit incendium. 41: 1. *6

Kniver, m. knif: culter. 3: pr. Cfr. Matkniver. *5

Knutarum, n. rum för knutar (emel-30 *Hovop* (dat. *hofpi*), n. hufvud: caput. 12: 2; 14: 5. *

Hvar, pron. hvar, hvarje: quisque. Vide Annar hvar. *

Hvar, pron. hvilken: quis. æptir hværiu þæt hælst ær, de quacumque re. 21: 1. haldi þæt h. sum leghþi, quicumque sit conductor. 20: pr. hvat eld þæt hælst ær, 41: 1. hvat husum man legher hælst, hvat manni sum hær varþer gripin, 30: 1; 35. i hvat garþi þæt hælst ær, 41: 1. *

Hvar, adv. hvar: ubi. h. (sum) þæt hælst ær v. ligger, 12: pr; 32: 2. h. gaflar ganga saman, 33: 2. e hvar, 1. *

Hvarghin, pron. ingendera: neuter, nullus. h. pera, 6: 2. *

Hvaria handa, adj. indecl. ehvad slags: cuiuscumque generis. 14: 8, 21; 38: 5. *6

Hvarstat (pro hvarstap), adv. allestädes: ubique. 8: 3.

Hvart, adv. hvart, hvarthän: quorsum. 13: pr; 29: 1. *4

Hvat, conj. ehvad: sive. $e h \dots eller$, 27. *4

Hugg, n. hugg: ictus (securis &c.) mep v. i eno -gi, 14: 1, 4. *

Hugga, v. a. 1) hugga: (securi &c.) caedere. h. akæris stræng v. tugh sunder, 19:3; 20:2. Cfr. Af hugga. 2) afhugga: abscidere. h. fæstur, tugh, 19: 3; 20:2. *

Hvilikin, pron. hvilken (som hälst): quicumque. Scribitur: *hwlikin* (forte lapsu calami), 1: pr; 11: pr. *hvolikin*, 2: pr. not. 21; 3: pr. n. 32; 4. n. 41. *

Huld (hold), n. kött: caro. blopsar i -di)(i hofpi, 12: 2. *6

Hunzæm, f. hynda: canis femina. *2 ler) (hyndsima) Inde

Hunzæma son, m. son af en hynda (ett oqvädinsord): filius canis (convicii genus). 21: pr. Cfr. VGL. v. bykkiuhvælper. Convicium eiusdem significationis, sukin syn, Rossis hodieque est famili-

are; et Mauri in boreali Africa habitantes christianis contemtum significare solent nomine *rumi ben-el-kilb*, i. e. christianus filius canis (vide das Ausland, 1842, N:0 258.). Conferentur antiqua convicia Germanica hundes-sun v. 20chen-sun (a zoche, canis femina), filius canis, kotzen-sun (pro katzen-sun) v. muzzen-sun (a muzze, felis), filius felis, merhen-sun (a merhe, equa, cfr. VGL v. mæri), filius equae (non filius meretricis, ut haec tria posteriora vocabula vertit ZIEMANN); quae convicia gravissima esse censebantur, et comprehendebantur nomine scheltworte ausz der christenheit; vide ZIEMANN, mittelhochdeutsch. Wörterb. v. kristenheit; cfr. SCHMELLER, Bayerisch. Wörterb., II. pag. **664.**

Husa legha, f. hushyra: merces qua conducuntur aedes. 30: pr, 1, 3.

Husbonde, m. 1) husegare: dominus aedium.)(gæster, 30: 2. 2) husbonde: dominus. stiæla af siælfsins h., 18. 3) (gift) man: maritus.)(husfru, 15: pr. *

Husfru, f. husmoder, hustru: materfamilias, uxor. 15, 27, 40. *

Huva, f. (vide ÖGL) Vide Hatter. *6 Hupstrika, v. a. hudstryka: virgis caedere. h. man vip stupuna, 16. *4

Hylia, v. a. hölja, skyla: tegere. Vide Hatter. *

Hælst (helstz, hæstz, hestz, halz), adv. superl. hälst: potissimum. e hvat han vil h. kæra, hvar sum þæt h. ær &c. 9: pr; 12: pr; 13: pr; 14: 8; 21: 1; 30: 1; 31, 32: 2; 38: 5; 41: 1. *4 (hæller)

Hængia, 1) v. a. uphänga (i galge): suspendere (in patibulo). 11: pr, 3. 2) v. n. hänga (i galge): suspendi (in patibulo). 18. *

Hæpta, f. fängelse: carcer. sætia man i iarn æller bysins h., 14:15. *6(hæptur)

Digitized by Google

Hær (her), adv. här (i staden): heic (in hac urbe). 35, 38: 3. *5

Hætta, v. a. (vide UplL) Vide Viper hætta. * (hæta)

Högher, adj. stor (till antal &c.): magnus (numero &c.). höghri (compar.) böter, 14: 16. i orþafari æru þer eig höghre æn andri mæn, i. e. pro iis non penditur maior mulcta. 21: 1. *

Höra, v. a. höra: audire. *h. ep*, sc. iuramentum ab adversario dandum. 9:1. *4

I.

lamlangi, m. år: annus. innan nat ok -ga, 1: pr. innan dagh ok -ga, ibid. not. 7. * (iæmlange)

Iarn, n. järn: ferrum. brænnas mep -ne, vide Brænna. sætia man i iarn (i. e. ferrea vincula) æller bysins hæptu, 14: 15. koma v. sætias i stapsins v. bysins i., 11: 6, 7. *6

Illvili, m. illvilja: malevolentia, malignitas. hat ok i., 9: pr.

In fulghin, adj. inblandad: immixtus. Ita mihi vertenda videtur h. v., quae occurrit in locutione *-it fals*, 38: 5. cfr. UplL. Kp. 2: pr. Had. vertit: ⁷falskt gods, som har inföljt med det goda.ⁿ

Innan (innæ, 33: 4.), præp. c. acc. v. dat. inom: intra. i. mur, 33: 4. i. varþ ok vaku, vide Varþer. i. sex vikum, 26. i. nat ok iamlanga, 1: pr. i. dagh ok ar, 26. i. þre dagha, 8: pr. i. þæmma v. þænna tima, 6: pr, 1; 9: 1. þær i., intra illud tempus (sc. quadraginta dies). 14: 9.

Inni, adv. inne: intus. i. gripin mep konu, i. q. innitakin (vide ÖGL sub 1.). 15: pr. *

Inrikis, adv. inrikes: intra (hoc) regnum. 1: 1. *4

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

Iorþa, v. a. jorda, begrafva: humare, sepelire. 29: pr. *

Ivir, præp. 1) öfver: super. i. pværa gatu, 14: 2; 33: 5. 2) angående, om: de. kæra i. man, 9: pr. vita manni piufnap i. nokot ping, 11: 1.

K.

Kal,? kål: brassica. 23. *4

Kalgarper, m. kålgård: hortus olitorius. 23.

Kalla, v. a. 1) kalla, tillkalla: vocare. Vide Til kalla, A kallan. 2) kalla: appellare. k. man oqvæpins orpum, 21: pr. *

Karl, m. karl: vir. Vide Horkarl. * Kast, n. sjökast: rerum eiectio e navi

in periculo naufragii. 20:1. Kasta, v. a. kasta: iacere, coniicere. k. man utbyrpis, 13: pr. k. annan af bolabro &c. 13:1. k., absolute, göra sjökast: in periculo naufragii res e navi eiicere. 20:1, 3. Cfr. Niper-, Ut kasta. *

Kaster, m. (vide UplL.) Vide Vipakaster. *5

Kinben, n. kindben: os maxillae. 14:2. Kirkiu bonaper, m. kyrkokläder, helgdagsklädning: vestis festa. 27.

Kirkiu garper, m. (vide VGL. sub 2.) 12: 1. *

Kiva, v. n. kifva, tvista: litigare. mæn kiva mællin sin, 7.

Klanda, v. a. (vide ÖGL) 32: pr.

Klokka, f. klocka: campana. Vide Klæpper. *

Klæpper, m. kläpp: pistillum campanae. komber . . k. klokko (i. e. klokko k.), si adhibeatur pistillum campanae, i. e. si campanae sono significatum fuerit incendium. 41: 1. *6

Kniver, m. knif: culter. 3: pr. Cfr. Matkniver. *5

Knutarum, n. rum för knutar (emel-30 Hovop (dat. hofpi), n. hufvud: caput. are; et Mauri in boreali Africa habi-12: 2; 14: 5. * tantes christianis contemtum significare

Hvar, pron. hvar, hvarje: quisque. Vide Annar hvar. *

Hvar, pron. hvilken: quis. æptir hværiu pæt hælst ær, de quacumque re. 21: 1. haldi pæt h. sum leghpi, quicumque sit conductor. 20: pr. hvat eld pæt hælst ær, 41: 1. hvat husum man legher hælst, hvat manni sum hær varper gripin, 30: 1; 35. i hvat garpi pæt hælst ær, 41: 1. *

Hvar, adv. hvar: ubi. h. (sum) þæt hælst ær v. ligger, 12: pr; 32: 2. h. gaflar ganga saman, 33: 2. e hvar, 1. *

Hvarghin, pron. ingendera: neuter, nullus. h. pera, 6: 2. *

Hvaria handa, adj. indecl. ehvad slags: cuiuscumque generis. 14: 8, 21; 38: 5. *6

Hvarstat (pro hvarstap), adv. allestädes: ubique. 8: 3.

Hvart, adv. hvart, hvarthän: quorsum. 13: pr; 29: 1. *4

Hvat, conj. ehvad: sive. $e h \dots eller$, 27. *4

Hugg, n. hugg: ictus (securis &c.) mep v. i eno -gi, 14: 1, 4. *

Hugga, v. a. 1) hugga: (securi &c.) caedere. h. akæris stræng v. tugh sunder, 19: 3; 20: 2. Cfr. Af hugga. 2) afhugga: abscidere. h. fæstur, tugh, 19: 3; 20: 2. *

Hvilikin, pron. hvilken (som hälst): quicumque. Scribitur: *hwlikin* (forte lapsu calami), 1: pr; 11: pr. *hvolikin*, 2: pr. not. 21; 3: pr. n. 32; 4. n. 41. *

Huld (hold), n. kött: caro. blopsar i -di)(i hofpi, 12: 2. *6

Hunzæm, f. hynda: canis femina. *2 ler) (hyndsima) Inde

Hunzæma son, m. son af en hynda (ett oqvädinsord): filius canis (convicii genus). 21: pr. Cfr. VGL. v. bykkiuhvælper. Convicium eiusdem significationis, sukin syn, Rossis hodieque est famili-

tantes christianis contemtum significare solent nomine *rumi ben-el-kilb*, i. e. christianus filius canis (vide das Ausland, 1842, N:0 258.). Conferentur antiqua convicia Germanica hundes-sun v. 20chen-sun (a zoche, canis femina), filius canis, kotzen-sun (pro katzen-sun) v. muzzen-sun (a muzze, felis), filius felis, merhen-sun (a merhe, equa, cfr. VGL v. *mæri*), filius equae (non filius meretricis, ut haec tria posteriora vocabula vertit ZIEMANN); quae convicia gravissima esse censebantur, et comprehendebantur nomine scheltworte ausz der christenheit; vide ZIEMANN, mittelhochdeutsch. Wörterb. v. kristenheit; cfr. SCHMELLER, Bayerisch. Wörterb., II. pag. 664.

Husa legha, f. hushyra: merces qua conducuntur aedes. 30: pr, 1, 3.

Husbonde, m. 1) husegare: dominus aedium.)(gæster, 30: 2. 2) husbonde: dominus. stiæla af siælfsins h., 18. 3) (gift) man: maritus.)(husfru, 15: pr. *

Husfru, f. husmoder, hustru: materfamilias, uxor. 15, 27, 40. *

Huva, f. (vide ÖGL) Vide Hatter. *6 Hupstrika, v. a. hudstryka: virgis cae-

dere. h. man vip stupuna, 16. *4 Hylia, v. a. hölja, skyla: tegere. Vide Hatter. *

Hælst (helstz, hæstz, hestz, halz), adv. superl. hälst: potissimum. e hvat han vil h. kæra, hvar sum þæt h. ær &c. 9: pr; 12: pr; 13: pr; 14: 8; 21: 1; 30: 1; 31, 32: 2; 38: 5; 41: 1. *4 (hæller)

Hængia, 1) v. a. uphänga (i galge): suspendere (in patibulo). 11: pr, 3. 2) v. n. hänga (i galge): suspendi (in patibulo). 18. *

Hæpta, f. fängelse: carcer. sætia man i iarn æller bysins h., 14:15. *6(hæptur)

Hær (her), adv. här (i staden): heic (in hac urbe). 35, 38: 3. *5

Hætta, v. a. (vide UplL) Vide Viper hætta. * (hæta)

Högher, adj. stor (till antal &c.): magnus (numero &c.). höghri (compar.) böter, 14: 16. i orþafari æru þer eig höghre æn andri mæn, i. e. pro iis non penditur maior mulcta. 21: 1. *

Höra, v. a. höra: audire. *h. ep*, sc. iuramentum ab adversario dandum. 9: 1. *4

I.

lamlangi, m. år: annus. innan nat ok -ga, 1: pr. innan dagh ok -ga, ibid. not. 7. * (iæmlange)

Iarn, n. järn: ferrum. brænnas mep -ne, vide Brænna. sætia man i iarn (i. e. ferrea vincula) æller bysins hæptu, 14: 15. koma v. sætias i stapsins v. bysins i., 11: 6, 7. *6

Illvili, m. illvilja: malevolentia, malignitas. hat ok i., 9: pr.

In fulghin, adj. inblandad: immixtus. Ita mihi vertenda videtur h. v., quae occurrit in locutione *-it fals*, 38:5. cfr. UplL. Kp. 2: pr. Had. vertit: ⁷falskt gods, som har inföljt med det goda.⁷

Innan (innæ, 33: 4.), præp. c. acc. v. dat. inom: intra. i. mur, 33: 4. i. varþ ok vaku, vide Varþer. i. sex vikum, 26. i. nat ok iamlanga, 1: pr. i. dagh ok ar, 26. i. þre dagha, 8: pr. i. þæmma v. þænna tima, 6: pr, 1; 9: 1. þær i., intra illud tempus (sc. quadraginta dies). 14: 9.

Inni, adv. inne: intus. i. gripin mep konu, i. q. innitakin (vide ÖGL. sub 1.). 15: pr. *

Inrikis, adv. inrikes: intra (hoc) regnum. 1: 1. *4

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

lorpa, v. a. jorda, begrafva: humare, sepelire. 29: pr. *

Ivir, præp. 1) öfver: super. i. pværa gatu, 14: 2; 33: 5. 2) angående, om: de. kæra i. man, 9: pr. vita manni piufnap i. nokot ping, 11: 1. *

K.

Kal, ? kål: brassica. 23. *4

Kalgarper, m. kålgård: hortus olitorius. 23.

Kalla, v. a. 1) kalla, tillkalla: vocare. Vide Til kalla, A kallan. 2) kalla: appellare. k. man oqvæpins orpum, 21: pr. *

Karl, m. karl: vir. Vide Horkarl. * Kast, n. sjökast: rerum eiectio e navi in periculo naufragii. 20: 1.

Kasta, v. a. kasta: iacere, coniicere. k. man utbyrpis, 13: pr. k. annan af bolabro &c. 13: 1. k., absolute, göra sjökast: in periculo naufragii res e navi eiicere. 20: 1, 3. Cfr. Niper-, Ut kasta. *

Kaster, m. (vide UplL.) Vide Vipakaster. *5

Kinben, n. kindben: os maxillae. 14:2. Kirkiu bonaper, m. kyrkokläder, helgdagsklädning: vestis festa. 27.

Kirkiu garper, m. (vide VGL. sub 2.) 12: 1. *

Kiva, v. n. kifva, tvista: litigare. mæn kiva mællin sin, 7.

Klanda, v. a. (vide ÖGL.) 32: pr. *

Klokka, f. klocka: campana. Vide Klæpper. *

Klæpper, m. kläpp: pistillum campanae. komber . . k. klokko (i. e. klokko k.), si adhibeatur pistillum campanae, i. e. si campanae sono significatum fuerit incendium. 41: 1. *6

Kniver, m. knif: culter. 3: pr. Cfr. Matkniver. *5

Knutarum, n. rum för knutar (emel-30 compactionibus trabium relictum. 2: pr. na k., ibid. *4

Knuter, m. (vide HelsL) 33: 2. *6

Knæ, n. knä: genu. 14: pr. 3. *6(kne) Kolder, m. (vide ÖGL.) 25.

Koma, v. n. 1) komma: venire. komber öx ok æmber &c., i. e. si adhibeantur. 41:1. 2) tillkomma, hända: accidere, fieri. benlösing komber i, saramal koma i, 14:5; 17. Cfr. A koma. 3) v. a. c. dat. (vide UplL. sub 3.) sva at han fulsæri komber i, 14: 22, nisi v. han delenda sit.

Kona, f. 1) gvinna: femina. Vide Hor-, Trolkona. 2) gift gvinna, hustru: femina nupta, uxor.)(mö, 12:4; 14:18. Cfr. Apalkono barn. * (kuna)

Korn, n. säd: seges, frumentum. 8: 1. *

Koster, m. 1) kostnad, bekostnad: impensa. 29: pr., ubi respicitur sumtus funebris. 2) pl. saker, egodelar: res, utensilia. stolnir -tir, res furtivae. 11:5. * (kuster)

Krumpna, v. n. (vide OGL) finger -ar in a lova)(stander lipstarker, 14:1. *2

Krævia, v. a. kräfva, fordra: exigere. 37: 2. k. gæld, gæld kræfs (af manni), 5, 40.

Kunnugha, v. a. (vide UplL.) 3: 1. *4 Kunnugher, adj. kunnig, bekant: no-

tus. -ukt göra, i. q. kunnugha. 8: pr. *2 Kænna, v. a. kænnas við, erkänna: fateri. vip drap kænnas, 14: 7. Cfr. Viper kænnas.

Kæra, v.a. (vide VGL) k. a annan, 4, 9: pr. k. ivir man, 9: pr. pæn (sc. sum) kærpi, 4.

Kæra, f. käromål: actio. 9: pr. *4 Köp, n. köp: emtio. köpa sinna lata (lege leta; cfr. UplL), 14:6. Cfr. Lip-, Ærvis köp.

Köpstaher, m. stad: urbs. 4. *5

Köp vitni, n. 1) (vide UplL) lepa sær fra handum meh tvem -num, 32: pr. 2) bevisning med köpvitnen: probatio

lan hus): interstitium (inter aedificia) per tales testes. hava til tyæggia man-

L.

Lagh. n. pl. ed: iuramentum. fæsta l. æller pæninga, 22. fællas at laghum. 9:4.

Lagha dagher, m. dag, då ed i rättegångsmål kan gås: dies, quo iuramentum iudiciale dari potest. 9: 1.

Laghbok, f. lagbok: codex iuris. biskopsins l., 7.

Lan, n. 1) lån och försträckning: commodatum et mutuum. taka nokot lane af andrum, 5: pr. l. ut læna, 1: 1. not. 18. 2) den lånta eller försträckta saken: res commodata vel mutuo data. 1:1, ubi de mutuo sermo est. l. ater *gælda*, 5: pr.

Land, n. 1) land, jord: terra, solum. föra gops &c. (sc. ex nave) in til -ds, *gops til -ds drivit* &c. 8: pr, 1; 19: pr, 3. a pirro -de, 19: pr. kasta (man uthyr*pis) in til -ds*, i. e. versus litus,)(*ut* a sion, 13: pr. 2) land, landskap: provincia. 13: 2. 3) landet, landsbygden: rus. -dit)(stapin, 32: pr, 1.

Larben, n. lårben: os femoris. 14:3. Lasta, v. a. lasta: culpare, criminari. l. (sc. man) æller illa tala til mans v. *up a man*, 21: pr.

Lata, 1) v. a. lemna: relinguere. lati ater knutarum &c. 2. Sed l. perperam pro *leta*, 14:6. 2) v. aux. a) låta (sko), tillåta: sinere (ut fiat). l. piuf undan ryma, 11:6. l. slippa sik tugh af handum, 20: 2. l. sik nöhia, 4. lati sik um sæmia mep pem &c. 9:2. b) låta (göra), föranstalta: curare (faciendum). l. biupa böter, 14:8,9. l. vin &c. (falt) *löpa*, 38: pr, 1, 3.

Legha, f. 1) (vide HelsL sub 1.) 30: pr. sælia skip a lægh (pro leghu), i. e. locare. 20: pr. 2) lega, hyra (afgift): merces (qua conducitur res). Cfr. Husa-, Skiplegha. *

Leghia (impf. leghi), v. a. (vide HelsL) l. skip &c. (af manni), 20: pr; 30: pr, 1. Cfr. Samleghia. *

Leta, v. a. leta, söka: quaerere. köpa sinna l. (latæ perperam scriptum est), (cfr. UplL), 14:6. *

Lepa (sup. lept, læt), v. a. leda, föra: ducere, ferre. l. (man) ivir pry stræti, l. (man) um stapin, 11: 7; 15: pr. grip (pro griper) til lepis, res furtiva in medium producitor. 32: pr. l. (sc. rem litigiosam) sik af hændi ok til annars, 11: 1. l. sær fra handum mep tvem köpvitnum, l. fra sik, 32: pr. *

Lepsn, f. (vide OGL.) gripa til -nar, 32: 1, ubi pro -nar scriptum est lepznæn. *

Lif, n. 1) kropp: corpus. 14: 17. 2) lif: vita. 15: pr. '*pinfnaper* &c. gar a lifsins vapa, 11: 2; 35. *6

Liggia, v. n. ligga: iacere. 32: 2. l. i tvæböte, dicitur proprie de occiso, 12: 3; 14: 12, 16; sed occurrit etiam de vulnerato, 21: 1. *

Lin, n. 1) lin: linum. 8: 1. 2) linne: linteum. porf viper bapi l. ok lækir, allitt. 12: 2. *

Liva (impf. lifpi), v. n. lefva: vivere. 34. *

Livandis, adj. lefvande: vivus. 11:3.* Liuari (pro liughari), m. ljugare: ho-

mo mendax. 21: pr. *4 (liughari) Liugha, v. a. ljuga: mentiri. l. æru mans af manni, 16. *5

Liusa, vide Lysa.

Liper, m. led: articulus. 14: 1. *6

Lipköp, n. dryckesgille, till firande af ett afslutadt köp: compotatio ad celebrandam factam emtionem venditionem. gælde -pit, praestito impensas factae compotationis. 6: 2; quem locum illustrant ius recentius Slesvicense cap. 67: "drinket se ok in eyn teken der ko-

penscup eynen wynkop, nicht gegeuen in de hende, de id brickt, de ghelde den mynkop" (K. ROSENVINGE, Saml. af gamle Danske Love, V. p. 350.); et ius rec. Flensburgense cap. 38: "drinken se wynkop, und gift dar neen gelt up, we des nicht holden wil, de betale den wynkop (ibid. p. 401; cfr. p. 119, 143 &c., ubi eadem res appellatur lithköp, ligekiöff &c. Cfr. etiam K. Anchers saml. *jurid. Skrifter*, II. p. 447, 448.). Usque ad nostra tempora permansit mos emtiones compotatione celebrandi, quod hodieque appellatur dricka lidköp, i. e. mercipotum bibere, ut rem medio aevo Latine expresserunt. Germani medii aevi eodem sensu dixerunt litkouf, leikauf &c., a lit v. lid, quod in diversis dialectis Germanicis denotavit potum, liquorem, poculum, unde lithaus, litgeber, litkaufer (vel ut scribi soluit, leut*haus* &c.), caupona, caupo; idemque etiam appellabatur vinkouf, et Latine licopium, vinicopium; transiit vero v. *leikauf* ad significationem arrhae in diversi generis contractibus usitatae. Cfr. Ih. Gloss. v. lid; Gr. pag. 191, 192. HALT-AUS, Gloss. Germ. vv. leikauf, leutgeb &c.

Lipstarker, adj. styf i lederna (om finger): rigidus, cuius articuli flecti nequeunt (de digito). standa l., 14:1.

Lof, n. lof, tillåtelse: venia. 11: 7; 33: 3. Cfr. Orlof. *6 (luf)

Lokka, v. a. locka: pellicere. l. mans husfru &c., sc. ad stuprum. 15: 1. *6

Lokker, m. lock, hårlock: cincinnus. bapir -kar, i. e. coma ab utroque latere frontis collecta. 14: 18. *3

Lova, v. a. 1) tillåta: permittere. 8:1; 14:8. Cfr. Olovandis. 2) lofva: promittere. 30:3. *4

Lovi, m. handlofve, inre sidan af handen: vola. 14: 1.

Lysa, liusa, v. a. 1) kungöra, tillkän-

compactionibus trabium relictum. 2: pr. na k., ibid.

, Knuter, m. (vide HelsL) 33: 2, •6

Knæ, n. knä: genu. 14: pr, 3. *6(kne) Kolder, m. (vide OGL.) 25.

Koma, v. n. 1) komma: venire. komber öx ok æmber &c., i. e. si adhibeantur. 41:1. 2) tillkomma, hända: accidere, fieri. benlösing komber i, saramal koma i, 14:5; 17. Cfr. A koma. 3) v. a. c. dat. (vide UplL. sub 3.) sva at han fulsæri komber i, 14: 22, nisi v. han delenda sit.

Kona, f. 1) qvinna: femina. Vide Hor-, Trolkona. 2) gift qvinna, hustru: femina nupta, uxor.)($m\ddot{o}$, 12:4; 14:18. * (kuna) Cfr. Apalkono barn.

Korn, n. säd: seges, frumentum. 8: 1. *

Koster, m. 1) kostnad, bekostnad: impensa. 29: pr., ubi respicitur sumtus funebris. 2) pl. saker, egodelar: res, utensilia. stolnir -tir, res furtivae. 11:5. * (kuster) -

Krumpna, v. n. (vide OGL.) finger -ar in a lova)(stander lipstarker, 14:1. *2

Krævia, v. a. kräfva, fordra: exigere. 37: 2. k. gæld, gæld kræfs (af manni), 5, 40.

Kunnugha, v. a. (vide UplL.) 3: 1. *4 Kunnugher, adj. kunnig, bekant: no-

tus. -ukt göra, i. q. kunnugha. 8: pr. *2 Kænna, v. a. kænnas viþ, erkänna: fateri. vip drap kænnas, 14: 7. Cfr. Viper kænnas.

Kæra, v. a. (vide VGL) k. a annan, 4, 9: pr. k. ivir man, 9: pr. pæn (sc. sum) kærpi, 4.

Kæra, f. käromål: actio. 9: pr. *4 Köp, n. köp: emtio. köpa sinna lata (lege leta; cfr. UplL), 14:6. Cfr. Lip-,

Ærvis köp.

Köpstaher, m. stad: urbs. 4. *5

Köp vitni, n. 1) (vide UplL) lepa sær fra handum meh tvem -num, 32: pr. 2) bevisning med köpvitnen: probatio

lan hus): interstitium (inter aedificia) per tales testes. hava til tvæggia man-*4

L.

Lagh, n. pl. ed: iuramentum. fæsta l. æller pæninga, 22. fællas at laghum, **9:** 4.

Lagha dagher, m. dag, då ed i rättegångsmål kan gås: dies, quo iuramentum iudiciale dari potest. 9: 1.

Laghbok, f. lagbok: codex iuris. biskopsins l., 7.

Lan, n. 1) lån och försträckning: commodatum et mutuum. taka nokot lane af andrum, 5: pr. l. ut læna, 1: 1. not. 18.2) den lånta eller försträckta saken: res commodata vel mutuo data. 1: 1, ubi de mutuo sermo est. *l. ater qælda*, 5: pr.

Land, n. 1) land, jord: terra, solum. föra gobs &c. (sc. ex nave) in til -ds, gops til -ds drivit &c. 8: pr, 1; 19: pr, 3. a pirro -de, 19: pr. kasta (man utbyrpis) in til -ds, i. e. versus litus,)(ut a sion, 13: pr. 2) land, landskap: provincia. 13: 2. 3) landet, landsbygden: rus. -dit)(stapin, 32: pr, 1.

Larben, n. lårben: os femoris. 14:3. Lasta, v. a. lasta: culpare, criminari. l. (sc. man) æller illa tala til mans v. *up a man*, 21: pr.

Lata, 1) v. a. lemna: relinquere. lati ater knutarum &c. 2. Sed l. perperam pro leta, 14:6. 2) v. aux. a) låta (ske), tillåta: sinere (ut fiat). l. piuf undan ryma, 11:6. l. slippa sik tugh af handum, 20: 2. l. sik nöhia, 4. lati sik um sæmia mep pem &c. 9:2. b) låta (göra), föranstalta: curare (faciendum). l. biupa böter, 14:8,9. l. vin &c. (falt) löpa, 38: pr, 1, 3.

Legha, f. 1) (vide HelsL sub 1.) 30: pr. sælia skip a lægh (pro leghu), i. e. locare. 20: pr. 2) lega, hyra (afgift):

Digitized by Google

merces (qua conducitur res). Cfr. Husa-, Skiplegha. *

Leghia (impf. leghi), v. a. (vide HelsL) l. skip &c. (af manni), 20: pr; 30: pr, 1. Cfr. Samleghia. *

Leta, v. a. leta, söka: quaerere. köpa sinna l. (latæ perperam scriptum est), (cfr. UplL), 14:6. *

Lepa (sup. lept, læt), v. a. leda, föra: ducere, ferre. l. (man) ivir pry stræti, l. (man) um stapin, 11: 7; 15: pr. grip (pro griper) til lepis, res furtiva in medium producitor. 32: pr. l. (sc. rem litigiosam) sik af hændi ok til annars, 11: 1. l. sær fra handum mep tvem köpvitnum, l. fra sik, 32: pr. *

Lepsn, f. (vide OGL.) gripa til -nar, 32: 1, ubi pro -nar scriptum est lepznæn. *

Lif, n. 1) kropp: corpus. 14: 17. 2) lif: vita. 15: pr. '*piufnaper* &c. gar a lifsins vapa, 11: 2; 35. *6

Liggia, v. n. ligga: iacere. 32: 2. l. i tvæböte, dicitur proprie de occiso, 12: 3; 14: 12, 16; sed occurrit etiam de vulnerato, 21: 1. *

Lin, n. 1) lin: linum. 8: 1. 2) linne: linteum. *porf viper bapi l. ok lækir*, allitt. 12: 2. *

Liva (impf. lifpi), v. n. lefva: vivere. 34. *

Livandis, adj. lefvande: vivus. 11:3.* Liuari (pro liughari), m. ljugare: homo mendax. 21: pr. *4 (liughari)

Lingha, v. a. ljuga: mentiri. *l. æru* mans af manni, 16. *5

Liusa, vide Lysa.

Liper, m. led: articulus. 14: 1. *6

Lipköp, n. dryckesgille, till firande af ett afslutadt köp: compotatio ad celebrandam factam emtionem venditionem. gælde -pit, praestito impensas factae compotationis. 6: 2; quem locum illustrant ius recentius Slesvicense cap. 67: "drinket se ok in eyn teken der ko-

penscup eynen wynkop, nicht gegeuen in de hende, de id brickt, de ghelde den wynkop" (K. ROSENVINGE, Saml. af gamle Danske Love, V. p. 350.); et ius rec. Flensburgense cap. 38: "drinken se wynkop, und gift dar neen gelt up, we des nicht holden wil, de betale den *mynkop* (ibid. p. 401; cfr. p. 110, 143 &c., ubi eadem res appellatur lithköp, ligekiöff &c. Cfr. etiam K. Anchers saml. *jurid. Skrifter*, **II**. p. 447, 448.). Usque ad nostra tempora permansit mos emtiones compotatione celebrandi, quod hodieque appellatur dricka lidköp, i. e. mercipotum bibere, ut rem medio aevo Latine expresserunt. Germani medii aevi eodem sensu dixerunt litkouf, leikauf &c., a *lit* v. *lid*, quod in diversis dialectis Germanicis denotavit potum, li– quorem, poculum, unde lithaus, litgeber, lit kaufer (vel ut scribi soluit, leuthaus &c.), caupona, caupo; idemque etiam appellabatur vinkouf, et Latine licopium, vinicopium; transiit vero v. *leikauf* ad significationem arrhae in diversi generis contractibus usitatae. Cfr. Ih. Gloss. v. lid; Gr. pag. 191, 192. HALT-AUS, Gloss. Germ. vv. leikauf, leutgeb &c.

Lipstarker, adj. styf i lederna (om finger): rigidus, cuius articuli flecti nequeunt (de digito). standa l., 14:1.

Lof, n. lof, tillåtelse: venia. 11: 7; 33: 3. Cfr. Orlof. *6 (luf)

Lokka, v. a. locka: pellicere. l. mans husfru &c., sc. ad stuprum. 15: 1. *6

Lokker, m. lock, hårlock: cincinnus. bapir -kar, i. e. coma ab utroque latere frontis collecta. 14: 18. *3

Lova, v. a. 1) tillåta: permittere. 8:1; 14:8. Cfr. Olovandis. 2) lofva: promittere. 30:3. *4

Lovi, m. handlofve, inre sidan af handen: vola. 14: 1.

Lysa, liusa, v. a. 1) kungöra, tillkän-

compactionibus trabium relictum. 2: pr. na k., ibid.

Knuter, m. (vide HelsL) 33: 2. *6

Knæ, n. knä: genu. 14: pr, 3. *6(kne) Kolder, m. (vide OGL) 25.

Koma, v. n. 1) komma: venire. komber öx ok æmber &c., i. e. si adhibeantur. 41:1. 2) tillkomma, hända: accidere, fieri. benlösing komber i, saramal koma i, 14:5; 17. Cfr. A koma. 3) v. a. c. dat. (vide UplL sub 3.) sva at han fulsæri komber i, 14: 22, nisi v. han delenda sit.

Kona, f. 1) gvinna: femina. Vide Hor-, Trolkona. 2) gift qvinna, hustru: femina nupta, uxor.)(*mö*, 12: 4; 14: 18. * (kuna) Cfr. Apalkono barn.

Korn, n. säd: seges, frumentum. 8: 1. *

Koster, m. 1) kostnad, bekostnad: impensa. 29: pr., ubi respicitur sumtus funebris. 2) pl. saker, egodelar: res, utensilia. stolnir -tir, res furtivae. 11:5. * (kuster)

Krumpna, v. n. (vide OGL) finger -ar in a lova)(stander lipstarker, 14: 1. *2

Krævia, v. a. kräfva, fordra: exigere. 37: 2. k. gæld, gæld kræfs (af manni), 5, 40.

Kunnugha, v. a. (vide UplL.) 3: 1. *4 Kunnugher, adj. kunnig, bekant: no-

tus. -ukt göra, i. q. kunnugha. 8: pr. *2 Kænna, v. a. kænnas við, erkänna: fateri. vip drap kænnas, 14: 7. Cfr. Viper kænnas.

Kæra, v. a. (vide VGL) k. a annan, 4, 9: pr. k. ivir man, 9: pr. *bæn* (sc. sum) kærpi, 4.

Kæra, f. käromål: actio. 9: pr. *4

Köp, n. köp: emtio. köpa sinna lata (lege leta; cfr. UplL), 14:6. Cfr. Lip-, Ærvis köp.

Köpstaper, m. stad: urbs. 4. *5

Köp vitni, n. 1) (vide UplL.) lepa sær fra handum meh tvem -num, 32: pr. 2) bevisning med köpvitnen: probatio

lan hus): interstitium (inter aedificia) per tales testes. hava til tvæggia man-*4

L.

Lagh, n. pl. ed: iuramentum. fæsta l. æller pæninga, 22. fællas at laghum, 9:4.

Lagha dagher, m. dag, då ed i rättegångsmål kan gås: dies, quo iuramentum iudiciale dari potest. 9: 1.

Laghbok, f. lagbok: codex iuris. biskopsins l., 7.

Lan, n. 1) lån och försträckning: commodatum et mutuum. taka nokot lane af andrum, 5: pr. l. ut læna, 1: 1. not. 18. 2) den lånta eller försträckta saken: res commodata vel mutuo data. 1:1, ubi de mutuo sermo est. *l. ater* gælda, 5: pr.

Land, n. 1) land, jord: terra, solum. föra gops &c. (sc. ex nave) in til -ds, gops til -ds drivit &c. 8: pr, 1; 19: pr, 3. a pirro -de, 19: pr. kasta (man utbyrpis) in til -ds, i. e. versus litus,)(ut a sion, 13: pr. 2) land, landskap: provincia. 13: 2. 3) landet, landsbygden: rus. -dit)(stapin, 32: pr, 1.

Larben, n. lårben: os femoris. 14:3. Lasta, v. a. lasta: culpare, criminari. l. (sc. man) æller illa tala til mans v. *up a man*, 21: pr.

Lata, 1) v. a. lemna: relinguere. lati ater knutarum &c. 2. Sed l. perperam pro leta, 14:6. 2) v. aux. a) låta (ske), tillåta: sinere (ut fiat). l. piuf undan ryma, 11:6. l. slippa sik tugh af handum, 20: 2. l. sik nöhia, 4. lati sik um sæmia mep pem &c. 9:2. b) låta (göra), föranstalta: curare (faciendum). l. biupa böter, 14:8,9. l. vin &c. (falt) *löpa*, 38: pr, 1, 3.

Legha, f. 1) (vide HelsL sub 1.) 30: pr. sælia skip a lægh (pro leghu), i. e. locare. 20: pr. 2) lega, hyra (afgift):

merces (qua conducitur res). Cfr. Husa-, Skiplegha. *

Leghia (impf. leghi), v. a. (vide HelsL) l. skip &c. (af manni), 20: pr; 30: pr, 1. Cfr. Samleghia.

Leta, v. a. leta, söka: quaerere. köpa sinna l. (latæ perperam scriptum est), (cfr. UplL), 14:6. *

Lepa (sup. lept, læt), v. a. leda, föra: ducere, ferre. l. (man) ivir pry stræti, l. (man) um stapin, 11: 7; 15: pr. grip (pro griper) til lepis, res furtiva in medium producitor. 32: pr. l. (sc. rem litigiosam) sik af hændi ok til annars, 11: 1. l. sær fra handum mep tvem köpvitnum, l. fra sik, 32: pr. *

Lepsn, f. (vide OGL.) gripa til -nar, 32: 1, ubi pro -nar scriptum est lepznæn. *

Lif, n. 1) kropp: corpus. 14: 17. 2) lif: vita. 15: pr. '*piufnaper* &c. gar a lifsins vapa, 11: 2; 35. *6

Liggia, v. n. ligga: iacere. 32: 2. l. i tvæböte, dicitur proprie de occiso, 12: 3; 14: 12, 16; sed occurrit etiam de vulnerato, 21: 1. *

Lin, n. 1) lin: linum. 8: 1. 2) linne: linteum. porf viper bapi l. ok lækir, allitt. 12: 2.

Liva (impf. lifpi), v. n. lefva: vivere. 34. *

Livandis, adj. lefvande: vivus. 11:3.* Liuari (pro liughari), m. ljugare: ho-

mo mendax. 21: pr. *4 (liughari) Liugha, v. a. ljuga: mentiri. l. æru mans af manni, 16. *5

Liusa, vide Lysa.

Liper, m. led: articulus. 14: 1. *6

Lipköp, n. dryckesgille, till firande af ett afslutadt köp: compotatio ad celebrandam factam emtionem venditionem. gælde -pit, praestito impensas factae compotationis. 6: 2; quem locum illustrant ius recentius Slesvicense cap. 67: "drinket se ok in eyn teken der ko-

penscup eynen wynkop, nicht gegeuen in de hende, de id brickt, de ghelde den wynkop" (K. ROSENVINGE, Saml. af gamle Danske Love, V. p. 350.); et ius rec. Flensburgense cap. 38: "drinken se wynkop, und gift dar neen gelt up, we des nicht holden wil, de betale den *wynkop* (ibid. p. 401; cfr. p. 110, 143 &c., ubi eadem res appellatur lithköp, ligekiöff &c. Cfr. etiam K. Anchers saml. jurid. Skrifter, II. p. 447, 448.). Usque ad nostra tempora permansit mos emtiones compotatione celebrandi, guod hodiegue appellatur *dricka lidköp*, i. e. mercipotum bibere, ut rem medio aevo Latine expresserunt. Germani medii aevi eodem sensu dixerunt litkouf, leikauf &c., a lit v. lid, quod in diversis dialectis Germanicis denotavit potum, liquorem, poculum, unde lithaus, litgeber, litkaufer (vel ut scribi soluit, leuthaus &c.), caupona, caupo; idemque etiam appellabatur vinkouf, et Latine licopium, vinicopium; transiit vero v. leikauf ad significationem arrhae in diversi generis contractibus usitatae. Cfr. Ih. Gloss. v. lid; Gr. pag. 191, 193. HALT-AUS, Gloss. Germ. vv. leikauf, leutgeb &c.

Lipstarker, adj. styf i lederna (om finger): rigidus, cuius articuli flecti nequeunt (de digito). standa l., 14:1.

Lof, n. lof, tillåtelse: venia. 11: 7; 33: 3. Cfr. Orlof. *6 (luf)

Lokka, v. a. locka: pellicere. l. mans husfru &c., sc. ad stuprum. 15: 1. *6

Lokker, m. lock, hårlock: cincinnus. bapir -kar, i. e. coma ab utroque latere frontis collecta. 14: 18. *3

Lova, v. a. 1) tillåta: permittere. 8:1; 14:8. Cfr. Olovandis. 2) lofva: promittere. 30:3. *4

Lovi, m. handlofve, inre sidan af handen: vola. 14: 1.

Lysa, liusa, v. a. 1) kungöra, tillkän-

:1

lan hus): interstitium (inter aedificia) per tales testes. hava til tvæggia mancompactionibus trabium relictum. 2: pr. na k., ibid.

Knuter, m. (vide HelsL.) 33: 2. •6

Knæ, n. knä: genu. 14: pr, 3. *6*(kne)* Kolder, m. (vide OGL) 25.

Koma, v. n. 1) komma: venire. komber öx ok æmber &c., i. e. si adhibeantur. 41:1. 2) tillkomma, hända: accidere, fieri. benlösing komber i, saramal koma i, 14:5; 17. Cfr. A koma. 3) v. a. c. dat. (vide UplL. sub 3.) sva at han fulsæri komber i, 14: 22, nisi v. han delenda sit.

Kona, f. 1) qvinna: femina. Vide Hor-, Trolkona. 2) gift qvinna, hustru: femina nupta, uxor.)(*mö*, 12:4; 14:18. * (kuna) Cfr. Apalkono barn.

Korn, n. säd: seges, frumentum. 8: 1. *

Koster, m. 1) kostnad, bekostnad: impensa. 29: pr., ubi respicitur sumtus funebris. 2) pl. saker, egodelar: res, utensilia. stolnir -tir, res furtivae. 11:5. 🖣 (kuster) -

Krumpna, v. n. (vide OGL.) finger -ar in a lova)(stander lipstarker, 14:1. *2

Krævia, v. a. kräfva, fordra: exigere. 37: 2. k. gæld, gæld kræfs (af manni), 5,40.

Kunnugha, v. a. (vide UplL.) 3: 1. *4 Kunnugher, adj. kunnig, bekant: no-

tus. -ukt göra, i.q. kunnugha. 8:pr.*2 *Kænna*, v. a. *kænnas viþ*, erkänna: fateri. vip drap kænnas, 14: 7. Cfr. Viper kænnas.

Kæra, v. a. (vide VGL.) k. a annan, 4, 9: pr. k. ivir man, 9: pr. pæn (sc. sum) kærpi, 4.

Kæra, f. käromål: actio. 9: pr. *4 Köp, n. köp: emtio. köpa sinna lata (lege leta; cfr. UplL), 14:6. Cfr. Lip-, Ærvis köp.

Köpstaper, m. stad: urbs. 4. *5

Köp vitni, n. 1) (vide UplL) lepa sær fra handum mep tvem -num, 32:pr. 2) bevisning med köpvitnen: probatio •4

L.

Lagh, n. pl. ed: iuramentum. fæsta l. æller pæninga, 22. fællas at laghum, **9:** 4.

Lagha dagher, m. dag, då ed i rättegångsmål kan gås: dies, quo iuramentum iudiciale dari potest. 9: 1.

Laghbok, f. lagbok: codex iuris. biskopsins l., 7.

Lan, n. 1) lån och försträckning: commodatum et mutuum. taka nokot lane af andrum, 5: pr. l. ut læna, 1: 1. not. 18. 2) den lånta eller försträckta saken: res commodata vel mutuo data. 1: 1, ubi de mutuo sermo est. *l. ater* gælda, 5: pr.

Land, n. 1) land, jord: terra, solum. föra gobs &c. (sc. ex nave) in til -ds, gops til -ds drivit &c. 8: pr, 1; 19: pr, 3. a pirro -de, 19: pr. kasta (man utbyrpis) in til -ds, i. e. versus litus,)(ut a sion, 13: pr. 2) land, landskap: provincia. 13: 2. 3) landet, landsbygden: rus. -dit)(stapin, 32: pr, 1.

Larben, n. lårben: os femoris. 14:3. Lasta, v. a. lasta: culpare, criminari. 1. (sc. man) æller illa tala til mans v. *up a man*, 21: pr.

Lata, 1) v. a. lemna: relinguere. lati ater knutarum &c. 2. Sed l. perperam pro *leta*, 14:6. 2) v. aux. a) låta (ske), tillåta: sinere (ut fiat). l. piuf undan ryma, 11:6. l. slippa sik tugh af handum, 20: 2. l. sik nöhia, 4. lati sik um sæmia mep pem &c. 9:2. b) låta (göra), föranstalta: curare (faciendum). l. biupa böter, 14:8,9. l. vin &c. (falt) *löpa*, 38: pr, 1, 3.

Legha, f. 1) (vide HelsL. sub 1.) 30: pr. sælia skip a lægh (pro leghu), i. e. locare. 20: pr. 2) lega, hyra (afgift): merces (qua conducitur res). Cfr. Husa-, Skiplegha. *

Leghia (impf. leghi), v. a. (vide HelsL) l. skip &c. (af manni), 20: pr; 30: pr, 1. Cfr. Samleghia. *

Leta, v. a. leta, söka: quaerere. köpa sinna l. (latæ perperam scriptum est), (cfr. UplL.), 14:6.

Lepa (sup. lept, læt), v. a. leda, föra: ducere, ferre. l. (man) ivir pry stræti, l. (man) um stapin, 11: 7; 15: pr. grip (pro griper) til lepis, res furtiva in medium producitor. 32: pr. l. (sc. rem litigiosam) sik af hændi ok til annars, 11: 1. l. sær fra handum mep tvem köpvitnum, l. fra sik, 32: pr. *

Lepsn, f. (vide OGL.) gripa til -nar, 32: 1, ubi pro -nar scriptum est lepznæn. *

Lif, n. 1) kropp: corpus. 14: 17. 2) lif: vita. 15: pr. '*piufnaper* &c. gar a lifsins vapa, 11: 2; 35. *6

Liggia, v. n. ligga: iacere. 32: 2. l. i tvæböte, dicitur proprie de occiso, 12: 3; 14: 12, 16; sed occurrit etiam de vulnerato, 21: 1. *

Lin, n. 1) lin: linum. 8: 1. 2) linne: linteum. porf viper bapi l. ok lækir, allitt. 12: 2. *

Liva (impf. lifpi), v. n. lefva: vivere. 34. *

Livandis, adj. lefvande: vivus. 11:3.* Liuari (pro liughari), m. ljugare: ho-

mo mendax. 21: pr. *4 (liughari) Liugha, v. a. ljuga: mentiri. l. æru mans af manni, 16. *5

Liusa, vide Lysa.

Liper, m. led: articulus. 14: 1. *6

Lipköp, n. dryckesgille, till firande af ett afslutadt köp: compotatio ad celebrandam factam emtionem venditionem. gælde -pit, praestito impensas factae compotationis. 6: 2; quem locum illustrant ius recentius Slesvicense cap. 67: "drinket se ok in eyn teken der ko-

penscup eynen wynkop, nicht gegeuen in de hende, de id brickt, de ghelde den wynkop" (K. ROSENVINGE, Saml. af gamle Danske Love, V. p. 350.); et ius rec. Flensburgense cap. 38: "drinken se mynkop, und gift dar neen gelt up, we des nicht holden wil, de betale den *wynkop* (ibid. p. 401; cfr. p. 119, 143 &c., ubi eadem res appellatur lithköp, ligekiöff &c. Cfr. etiam K. Anchers saml. jurid. Skrifter, II. p. 447, 448.). Usque ad nostra tempora permansit mos emtiones compotatione celebrandi, guod hodiegue appellatur dricka lidköp, i. e. mercipotum bibere, ut rem medio aevo Latine expresserunt. Germani medii aevi eodem sensu dixerunt litkouf, leikauf &c., a lit v. lid, quod in diversis dialectis Germanicis denotavit potum, liquorem, poculum, unde lithaus, litgeber, litkaufer (vel ut scribi soluit, leuthaus &c.), caupona, caupo; idemque etiam appellabatur vinkouf, et Latine licopium, vinicopium; transiit vero v. leikauf ad significationem arrhae in diversi generis contractibus usitatae. Cfr. **Ih.** Gloss. v. lid; Gr. pag. 191, 192. HALT-AUS, Gloss. Germ. vv. leikauf, leutgeb &c.

Lipstarker, adj. styf i lederna (om finger): rigidus, cuius articuli flecti nequeunt (de digito). standa l., 14:1.

Lof, n. lof, tillåtelse: venia. 11: 7; 33: 3. Cfr. Orlof. *6 (luf)

Lokka, v. a. locka: pellicere. l. mans husfru &c., sc. ad stuprum. 15: 1. *6

Lokker, m. lock, hårlock: cincinnus. bapir -kar, i. e. coma ab utroque latere frontis collecta. 14: 18. *3

Lova, v. a. 1) tillåta: permittere. 8:1; 14:8. Cfr. Olovandis. 2) lofva: promittere. 30:3. *4

Lovi, m. handlofve, inre sidan af handen: vola. 14: 1.

Lysa, liusa, v. a. 1) kungöra, tillkän-

compactionibus trabium relictum. 2: pr. na k., ibid.

, Knuter, m. (vide HelsL.) 33: 2, *6

Knæ, n. knä: genu. 14: pr, 3. *6*(kne)* Kolder, m. (vide OGL) 25.

Koma, v. n. 1) komma: venire. komber öx ok æmber &c., i. e. si adhibeantur. 41:1. 2) tillkomma, hända: accidere, fieri. benlösing komber i, saramal koma i, 14:5; 17. Cfr. A koma. 3) v. a. c. dat. (vide UplL. sub 3.) sva at han fulsæri komber i, 14: 22, nisi v. han delenda sit.

Kona, f. 1) gvinna: femina. Vide Hor-, Trolkona. 2) gift qvinna, hustru: femina nupta, uxor.)(*mö*, 12:4; 14:18. Cfr. Apalkono barn. * (kuna)

Korn, n. säd: seges, frumentum. 8: 1. *

Koster, m. 1) kostnad, bekostnad: impensa. 29: pr., ubi respicitur sumtus funebris. 2) pl. saker, egodelar: res, utensilia. stolnir -tir, res furtivae. 11:5. * (kuster)

Krumpna, v. n. (vide OGL.) finger -ar in a lova)(stander lipstarker, 14: 1. *2

Krævia, v. a. kräfva, fordra: exigere. 37: 2. k. gæld, gæld kræfs (af manni), 5,40.

Kunnugha, v. a. (vide UplL.) 3: 1. *4 Kunnugher, adj. kunnig, bekant: no-

tus. -ukt göra, i.q. kunnugha. 8: pr. *2 *Kænna*, v. a. *kænnas viþ*, erkänna: fateri. vip drap kænnas, 14: 7. Cfr. Viper kænnas.

Kæra, v. a. (vide VGL) k. a annan, 4, 9: pr. k. ivir man, 9: pr. pæn (sc. sum) kærpi, 4.

Kæra, f. käromål: actio. 9: pr. *4 Köp, n. köp: emtio. köpa sinna lata

(lege *leta*; cfr. UplL), 14:6. Cfr. *Lip*-, Ærvis köp.

Köpstaper, m. stad: urbs. 4. *5

Köp vitni, n. 1) (vide UplL) lepa sær fra handum meh tvem -num, 32: pr. 2) bevisning med köpvitnen: probatio

lan hus): interstitium (inter aedificia) per tales testes. hava til tvæggia man-*4

L.

Lagh, n. pl. ed: iuramentum. fæsta l. æller pæninga, 22. fællas at laghum, 9:4.

Lagha dagher, m. dag, då ed i rättegångsmål kan gås: dies, quo iuramentum iudiciale dari potest. 9: 1.

Laghbok, f. lagbok: codex iuris. biskopsins l., 7.

Lan, n. 1) lån och försträckning: commodatum et mutuum. taka nokot lane af andrum, 5: pr. l. ut læna, 1: 1. not. 18. 2) den lånta eller försträckta saken: res commodata vel mutuo data. 1:1, ubi de mutuo sermo est. *l. ater* gælda, 5: pr.

Land, n. 1) land, jord: terra, solum. föra yops &c. (sc. ex nave) in til -ds, gops til -ds drivit &c. 8: pr, 1; 19: pr, 3. a pirro -de, 19: pr. kasta (man utbyrpis) in til -ds, i. e. versus litus,)(ut a sion, 13: pr. 2) land, landskap: provincia. 13: 2. 3) landet, landsbygden: rus. -dit)(stapin, 32: pr, 1.

Larben, n. lårben: os femoris. 14:3. Lasta, v. a. lasta: culpare, criminari. l. (sc. man) æller illa tala til mans v. *up a man*, 21: pr.

Lata, 1) v. a. lemna: relinquere. lati ater knutarum &c. 2. Sed l. perperam pro *leta*, 14:6. 2) v. aux. a) låta (ske), tillåta: sinere (ut fiat). l. piuf undan ryma, 11:6. l. slippa sik tugh af handum, 20: 2. l. sik nöhia, 4. lati sik um sæmia mep pem &c. 9:2. b) låta (göra), föranstalta: curare (faciendum). l. biupa böter, 14:8,9. l. vin &c. (falt) *löpa*, 38: pr, 1, 3.

Legha, f. 1) (vide HelsL sub 1.) 30: pr. sælia skip a lægh (pro leghu), i. e. locare. 20: pr. 2) lega, hyra (afgift): merces (qua conducitur res). Cfr. Husa-, Skiplegha. *

Leghia (impf. leghi), v. a. (vide HelsL) l. skip &c. (af manni), 20: pr; 30: pr, 1. Cfr. Samleghia.

Leta, v. a. leta, söka: quaerere. köpa sinna l. (latæ perperam scriptum est), (cfr. UplL), 14:6. *

Lepa (sup. lept, læt), v. a. leda, föra: ducere, ferre. l. (man) ivir pry stræti, l. (man) um stapin, 11: 7; 15: pr. grip (pro griper) til lepis, res furtiva in medium producitor. 32: pr. l. (sc. rem litigiosam) sik af hændi ok til annars, 11: 1. l. sær fra handum mep tvem köpvitnum, l. fra sik, 32: pr. *

Lepsn, f. (vide OGL.) gripa til -nar, 32: 1, ubi pro -nar scriptum est lepznæn. *

Lif, n. 1) kropp: corpus. 14: 17. 2) lif: vita. 15: pr. '*piufnaper* &c. gar a lifsins vapa, 11: 2; 35. *6

Liggia, v. n. ligga: iacere. 32: 2. l. i tvæböte, dicitur proprie de occiso, 12: 3; 14: 12, 16; sed occurrit etiam de vulnerato, 21: 1. *

Lin, n. 1) lin: linum. 8: 1. 2) linne: linteum. porf viper bapi l. ok lækir, allitt. 12: 2.

Liva (impf. lifpi), v. n. lefva: vivere. 34. *

Livandis, adj. lefvande: vivus. 11:3.* Liuari (pro liughari), m. ljugare: ho-

mo mendax. 21: pr. *4 (liughari)

Lingha, v. a. ljuga : mentiri. l. æru mans af manni, 16. *5

Liusa, vide Lysa.

Liper, m. led: articulus. 14: 1. *6

Lipköp, n. dryckesgille, till firande af ett afslutadt köp: compotatio ad celebrandam factam emtionem venditionem. gælde -pit, praestito impensas factae compotationis. 6: 2; quem locum illustrant ius recentius Slesvicense cap. 67: "drinket se ok in eyn teken der ko-

penscup eynen wynkop, nicht gegeuen in de hende, de id brickt, de ghelde den wynkop" (K. ROSENVINGE, Saml. af gamle Danske Love, V. p. 350.); et ius rec. Flensburgense cap. 38: "drinken se wynkop, und gift dar neen gelt up, we des nicht holden wil, de betale den wynkop (ibid. p. 401; cfr. p. 119, 143 &c., ubi eadem res appellatur lithköp, ligekiöff &c. Cfr. etiam K. Anchers saml. *jurid. Skrifter*, II. p. 447, 448.). Usque ad nostra tempora permansit mos emtiones compotatione celebrandi, quod hodiegue appellatur *dricka lidköp*, i. e. mercipotum bibere, ut rem medio aevo Latine expresserunt. Germani medii aevi eodem sensu dixerunt litkouf, leikauf &c., a *lit* v. *lid*, quod in diversis dialectis Germanicis denotavit potum, li– quorem, poculum, unde lithaus, litgeber, litkaufer (vel ut scribi soluit, leuthaus &c.), caupona, caupo; idemque etiam appellabatur vinkouf, et Latine licopium, vinicopium; transiit vero v. *leikauf* ad significationem arrhae in diversi generis contractibus usitatae. Cfr. **Ih.** Gloss. v. lid; Gr. pag. 191, 192. HALT-AUS, Gloss. Germ. vv. leikauf, leutgeb &c.

Lipstarker, adj. styf i lederna (om finger): rigidus, cuius articuli flecti nequeunt (de digito). standa l., 14:1.

Lof, n. lof, tillåtelse: venia. 11: 7; 33: 3. Cfr. Orlof. *6 (luf)

Lokka, v. a. locka: pellicere. l. mans husfru &c., sc. ad stuprum. 15: 1. *6

Lokker, m. lock, hårlock: cincinnus. bapir -kar, i. e. coma ab utroque latere frontis collecta. 14: 18. *3

Lova, v. a. 1) tillåta: permittere. 8:1; 14:8. Cfr. Olovandis. 2) lofva: promittere. 30:3. *4

Lovi, m. handlofve, inre sidan af handen: vola. 14: 1.

Lysa, liusa, v. a. 1) kungöra, tillkän-

19: 2. 2) stadga, påbjuda: sancire, statuere. 41: pr.

Lyti, n. (vide OGL) Vide Vand lyti. *6

Lytter (f. lypt), adj. lytt: deformatus. 14:11. *6

Lyzn, f.? (a lypa, audire) hörsel: auditus. 14: pr.

Læ (pro læa), v. a. låna (ut), försträcka: mutuo dare. 1: 1. * (lea)

Lægger, m. skenben: crus. Vide Læggiaben. *5

Læggia, v. a. 1) lägga, sätta: ponere, collocare. -yer a (sc. rem emtam) sit mærki, 6: pr. 1. Cfr. Fram-, Til læggia. 2) bestämma, förelägga: statuere, constituere. Vide Fore læggia.

Læggia ben, n. (a lægger) skenben: crus. l. nipan knæ)(larben ovan knæ, **14:** 3.

Lægh, vide Legha.

Læghi, n. läge: situs. Vide Akkærs-, *5 Bryggiu læghi.

Lækir, m. läkare: medicus. 14:5. Cfr. Lin.

Læna, v.a. utlåna: mutuo dare.]: 1. Cfr. Ut læna. * (lana)

Længi, adv. länge: diu. *længer*, com– par. 14:6.

Læsa, v. a. läsa: legere. Vide Up læ-*5 sa.

Læsta, v. a. förderfva: laedere, perdere. lyzn, öra, skip-tis, 14:pr; 20:3. *5

Lætter, adj. lätt: levis. Vide Olætter.

Lön, n. pl.? lön, betalning: pretium, compensatio. Vide Arvupis lön. *4

Löpa, v. n. rinna: fluere. lata vin &c. *falt l.*, d. ä. tappa det ur fatet och sälja det: vinum &c. vendendum de dolio haurire. 38: pr, 3. lata vin dyra l., d. ä. sälja det dyrare: vinum carius vendere. 38: 1.

Lös, adj. 1) lös: solutus, liber. elder

nagifva: publicare, indicare. l. fyndum, varper l., 41: 1. 2) (vide OGL sub 2.) Vide Saklös.

> Lösa, v. a. 1) lösa, lossa: solvere, dissolvere. Vide Benlösing, Ut lösa. 2) lösa med penningar: pecunia redimere. a) lösa från straff medelst böters erläggande: mulcta solvenda a supplicio redimere. lösi sik v. (sin) hals meh fi*ritighi markum*, 15: pr; 18, 38: 5. b) lö– sa pant: pignus redimere. 37: pr. Cfr. Ater lösa.

> Löt, f. betesmark: pascuum. Vide Gen löt.

> *Löposæ fari,* m. Lödösefarare, den som (reser till eller) kommer från Lödöse (med fartyg): is qui navibus mercatoriis (Ludosiam proficiscitur vel) ex Ludosia venit. 8: 1.

M.

Magha (in inf. non occurrit), v. n. 1) kunna: posse. hvar han (bæst) ma, 1, 37: pr. sva at vaþa v. sea ma, 19: pr; 20: pr. (sc. *pær*) sum ma akas ok ripas, 33:4. sum hint mate gælda, 34. 2) (vide UplL sub 2.) bonda mughum vir bisætia, 40.

Mal, n. (vide VGL. sub 2.) Vide Sara mal.

Malmer, vide Ind. nom. propr.

Malseghandi, m. målsegande: privatus actor. 14: 1, 4.)(foghotin ok stapin, 14:8, 20, 21.

Manaper, m. månad: mensis. 30: 2. * Mantol, m. mantel: pallium. bæra stapsins m., poena ignominiosa feminis adulterii convictis irrogata. 15: pr. Quale illud pallium fuerit, facile coniici potest, cum cognitus sit mos veterum abscindendi partem posticam pallae adulterae; quem morem etiam apud nostrates valuisse, monstrat VGL. II. G. 5. Similia exempla e legibus exteris adfert Gr. pag. 711, 712; inter quae id maxime

rem illustrat, quod retulit vetus auctor ex saeculo XVII: "if eyther wife or maid were found in dishonesty, her clothes were cut off round about her, beneath the girdlestead, and she was whipped and turned out, to be derided of the people." Huic poenae conferatur poena portandorum lapidum urbis, StL. G. 10; et forte haec ita connexa fuerunt, ut femina, cui imponerentur lapides urbis, ignominioso pallio induta esset, sicut fere statuunt exterae quaedam leges a Gr. pag. 720, 721. citatae: "la fame portera la pierre, toute nuë en sa chemise à la procession"; "si duae mulieres rixantur.. portabunt duos lapides per catenas cohaerentes . . et ambae ibunt in camisiis suis." At vocem mantol loco supra citato istos lapides, qui in formam pudendi virilis efformati fuisse feruntur, significasse, ut pro certo statuit Ih., qui h. v. vertit: ^vviri membra genitalia, a man, vir, et tol, instrumentum," ut adeo verba stabsins m. vertenda essent: membrum virile urbis, id neutiquam mihi videtur esse verisimile. *5

Marghir, pron. pl. månge: multi. 30: 1; 34. *5

Mark, f. 1) mark (vigt): marca librata. böte prætan -ker silfs, 4, 21: pr, 2. 2) mark penningar: marca monetalis. Vide Half mark. *

Mark, n. gräns: terminus. innan stapsins m., 19:1. *3

Markatal, n. (vide UplL) æptir -li, 20:1, 3. *3

Marknaper, m. marknad: mercatus. 8:3. Martins mæssa, f. (vide VGL) 8:3. *4

Mata, f. mått, mål: mensura. 38: 2. Cfr. Vanmata.

Matbiærgha sik, v. rec. hjelpa sig sjelf då man skall äta: sine alieno auxilio cibum capere. han giter eig-burghit sik, 14: 11. *Matkniver*, m. matknif, bordsknif: culter cibarius. 14: 13. *4

Maper, man, m. 1) menniska: homo. aldra manna gata v. torgh, 2:1; 12:2. 2) man: vir. gope mæn, vide Goper. *

Mere (dat. merom, n. meru), adj. större: maior. m. skip, morghongæf &c. 8: 1; 13: pr; 20: pr; 27, 29: 1; 37: pr, 2; 38: 1, 4. mester, superl. störst: maximus. at -stu, högst: ad summum. 9: pr. *

Mep (mæpir, 3: pr. not. 36.), præp. 1) jämlikt, enligt: convenienter, secundum. m. stapsins ræt, 40. 2) adverbialiter, derjämte, tillika: praeterea, simul. ok m. pre marker, 38: pr. 1. *

Minni, n. godvilja, välbehag: arbitrium, indulgentia. blivi i eghandans m., d. ä. han beror af egarens välbehag, huru länge denne vill låta hans hus stå qvar: obnoxius esto indulgentiae vicini, a qua pendet quamdiu maneat aedificium. 33: 3. *3

*Minni (*dat. n. *-nu)*, adj. mindre: minor. 8: 1; 13: pr; 20: pr. &c. *minna*, n. absolute, mindre: minus. 5: pr; 11: pr; 33: pr; 40. *

Mioper, m. mjöd: mulsum, hydromeli. 38: 2. *1 (mioder)

Mirkia, v. a. utmärka, bestämma: designare, definire. dagker -kis innan sex vikum, i. e. nomine diei (hoc loco) denotatur spatium sex septimanarum. 26. *6 (mærkia)

Misfirma, v. a. misfirma, förolämpa: laedere, iniuriam inferre. m. man mep orpum æller gærningum, 21: 1. *5

Miper, adj. (vide VGL.) fore v. æptir mipian dagh, 12: 2; 39: 1. *6

Mipir, vide Myrpa.

Morghongæf, morghin gæf, f. (vide UplL) 27. *5

Morpari, m. (vide VGL) 21: pr. *6 Morpbrænnari, m. mordbrännare: incendiarius. 21: pr; 36: pr.

Digitized by Google

Mot, n. möte, sammankomst: conventus. Vide Byamot. *

Munder, m. mun: os. 14: 2. *3

Mur, m. mur: murus. *innan m.*, inom stadens ringmur: intra moenia quibus cingitur urbs. 33: 4.

Mykil, adj. stor, mycken: magnus. 11: 7; 13: pr. *

Myrpa (præs. mypir, mipir), v. a. mörda: occulte interficere. 36: pr.

Mæla, v. a. lofva, utfästa: promittere, spondere. sum han (sc. gæstrin) mælti hanum (sc. eghandanum), 30: 1. *6

Mællum, mællin (mellam, 2: pr.), præp. c. gen. v. acc. emellan: inter. 2, 8: 3; 13: 2. handa m., vide Hand. m. sin, 7. sina m., 29: 1. pera m., sc. inter tres ef sex marcas. 5: 1.

Mæn, conj. medan: dum. Vide E. * Mærki, n. märke: signum, nota, character. læggia a (sc. rem emtam) sit m., 6: pr, 1. *6

Mæssa, f. högtid: festum. Vide Martins mæssa.

Mæstari, m. styresman: rector. Vide Borghamæstari. *6

Mæta, v. a. 1) mäta: metiri. m. ut mep minni spanni)(köpa in mep merom spanni, 38: 4. 2) värdera: aestimare, taxare. 30: 3. *

Mætorp (mæpsorp, 1: 1. not. 19.), n. värdering: aestimatio, taxatio. æptir gopra manna -pum ok forskælum, 1: 1. æptir gopra manna virning ok -pum, 9: 3. mep tvæggia manna vitnum ok -pum, 37: 1. *3

Mö, f. mö: virgo. Vide Kona 2. *6

N.

Nagranni, m. granne: vicinus. 2: pr. (ubi sermo est de proximo vicino); 3: 1; 32: pr. *6

Nat, f. dygn: dies civilis, dies cum nocte. 14:9. Cfr. Iamlangi.

Nipan, næpan, præp. nedanför: infra. n. knæ v. albogha, 14: pr, 3. ovan hans garp æller n., d. ä. på ömse sidor: citra et ultra domicilium eius. 12: pr. *4

Niper kasta, v. a. nedkasta, nedrifva (hus): demoliri, destruere (aedificium). 2: pr. not. 21.

Niper stigha, v. n. nedstiga: descendere. 10: 1.

Niper taka, v. a. nedtaga, nedrifva (hus): destruere (aedificium). 2: pr.

Nipærster, adj. nederst: inferior. 14: 2. Norpan (norpen), adv. i norr: a septemtrione. til n., 8: 3. *6

Nyrri, adj. norre: septemtrionalis. 39: pr. *3

Næmd, f. (vide VGL) tolf mæn skulu væria han æller fælla ok rapi halvi n. hvar pera, 12: pr. væri sik mep tolf rapmannum ok rapi halvi n., 14: pr.

Næmpna (nænna), v. a. 1) nämna, namngifva: nominare. n. sin fangaman, 32: pr. 2) utnämna, förordna: designare, eligere. n. byman at ganga &c. 21: 1.

Nærmer, præp. compar. närmare: propius. n. aprum, 33: 1. •6 (nær)

Næsar, f. pl. (vide VGL) 14:pr; 15: 1.* Næst, præp. c. dat. i. q. næsta. 2: 1.

not. 28. *þær n.*, vide *þær*. *Næsta*, præp. c. dat. vid, bredvid: iuxta. 9: 1. *5

Næstu, præp. c. dat. i. q. næsta. n. sinum granna, i. e. iuxta aream vicini. 2: 1.

Næpan, vide Nipan.

Nöghia (nöhia), v. a. vara nöjd: contentum esse. n. at (borghan), 40. lata sik n. at dom, 4. *4

Nöp, f. (vide HelsL.) Vide Hafs nöp. *6

0.

Offer, n. (vide VGL) 29: pr., ubi ser-

mo est de eo, quod pro sepultura sa-• cerdoti penditur.

Ofsinne, n. (vide UplL) siord ok o., vis maris vel alia calamitas; nisi v. o. proprie significet violentiam saevientis maris, ut ista duo vocabula eandem rem respiciant. 20: 1. Cfr. VML. v. ofse, et UplL. v. offsinnis arf. *3

Ogilder, adj. (vide VGL sub 3.) pæt ær -lt, 17.

O giorper, adj. oarbetad (om trä): (lignum) ex quo non factum est opus. 32: *4 2.

Ok, adv. ock, också: quoque. kan ok vara &c. 1: pr. pæn lepir ok &c. 11: 1. ok fiærþung, 19: pr. takin ok, 29: pr. ok manapi, 30:2. *5

Olovandis, adv. olofvandes: non data **venia.** 10: 1; 33: pr.

Olætter, adj. (egentligen tung: proprie gravis) hafvande: gravida. 11:4.

Op, n. rop: clamor. op ok akallan, **allitt.** 12: pr. *****4

Oppinbara, v. a. (vide VGL) 11: 1. *****4 (uppinbara)

Opt (op), adv. ofta: saepe. 22. * (optare)

Oqvæhins orh, n. oqvädinsord: convicium. kalla man -pum, 21: pr.

Or, ur, præp. c. dat. ur, från: ex. sighla or hampnum, 20: pr. at han or (sc. bati) stegh, 10: pr. sla ur manni tænder, 14:2. ringia or varpi, 41:1. fara bort or taksætning, 40.

Orka, v. a. c. dat. orka, förmå: posse (facere). o. botum, 14:13; 16.

Orlof, n. tillåtelse: venia. 10: pr; 20: pr; 38: pr. *****6

Orp, n. ord: verbum. *æptir gopra* manna orpum, 19:1. Cfr. Misfirma; Mæt-, Oqvæþins orþ.

Orbafar, n. förolämpning med ord: iniuria verbis alicui illata. 21:1. Conforri potest Isl. sárafar, vulneratio; sed nia. 1:1; 30:1, 2; 34, 40. Cfr. Lagh.

Isl. ordfæri, modus loquendi, ordferd, sermo, huc non videntur pertinere.

Orætter, urætter, adj. orätt, oriktig: falsus, vitiosus. o. pundari &c. 38:4. *4 O sater, adj. oense: discors, inimicus. 14: 12.

Oskipter, adj. oskift, odelad: non divisus. af (bæggia þerra gops) -tu, 27, 29: pr.

Ostbytta, f. ostkar; så kallades ett slags kar, som brukades vid sakers uptagande från sjöbottnen: forma casearia, fiscellum; ita appellabatur vas quoddam, quo ad res in fundo maris demersas tollendas usi sunt veteres. 19: pr. Ih., mera coniectura nixus, statuit v. ost proprie significare vas vel fiscellam, *bytta* vero esse glossema, quod in textum irrepsit.

Ovan, adv. et præp. ofvan, ofvantill, ofvanför: superne, supra. byggia o. a man, vide A2. o. knæ v. albogha, 14: pr, 3. Cfr. Nipan.

Ovormaghi, m. (vide OGL) 14: 20. *

Ρ.

Panter, m. pant: pignus. 9: 3; 37: pr, 1, 2. gops ut til pant sætia, 1:1. sætia andrum pant, 37: pr. pant ut sætia, vide Ut sætia. *6

Pikizdayhar, m. pl. pingst: festum pentecostes. 8: 3.

Pundari, m. pyndare, ett slags våg för tyngre varor, med endast en skål, och således ett mellanting af besman och den nu brukliga vågbalansen: staterae genus, unam tantum lancem habens, in eo dissimile librae bilanci nostro tempore usitatae. ()(klufvægin vagh, StL. Kg. 25.) 38:4. Cfr. Grágás, Kp. 83. M. L. GulabL. Kp. 29.

Puster (pust), m. (vide UplL) 12:2. *5 Pæninger, m. 1) pl. penningar: pecuMot, n. möte, sammankomst: conventus. Vide Byamot. *

Munder, m. mun: os. 14: 2. *3

Mur, m. mur: murus. *innan m.*, inom stadens ringmur: intra moenia quibus cingitur urbs. 33: 4.

Mykil, adj. stor, mycken: magnus. 11: 7; 13: pr. *

Myrpa (præs. mypir, mipir), v. a. mörda: occulte interficere. 36: pr. *

Mæla, v. a. lofva, utfästa: promittere, spondere. sum han (sc. gæstrin) mælti hanum (sc. eghandanum), 30: 1. *6

Mællum, mællin (mellam, 2: pr.), præp. c. gen. v. acc. emellan: inter. 2, 8: 3; 13: 2. handa m., vide Hand. m. sin, 7. sina m., 29: 1. pera m., sc. inter tres ef sex marcas. 5: 1.

Mæn, conj. medan: dum. Vide E. * Mærki, n. märke: signum, nota, character. læggia a (sc. rem emtam) sit m., 6: pr, 1. *6

Mæssa, f. högtid: festum. Vide Martins mæssa. *

Mæstari, m. styresman: rector. Vide Borghamæstari. *6

Mæta, v. a. 1) mäta: metiri. *m. ut mep minni spanni*)(*köpa in mep merom spanni*, 38: 4. 2) värdera: aestimare, taxare. 30: 3. *

Mætorp (mæpsorp, 1: 1. not. 19.), n. värdering: aestimatio, taxatio. æptir gopra manna -pum ok forskælum, 1:1. æptir gopra manna virning ok -pum, 9:3. mep tvæggia manna vitnum ok -pum, 37:1. *3

Mö, f. mö: virgo. Vide Kona 2. *6

N.

Nagranni, m. granne: vicinus. 2: pr. (ubi sermo est de proximo vicino); 3: 1; 32: pr. *6

Nat, f. dygn: dies civilis, dies cum nocte. 14: 9. Cfr. Iamlangi.

Nipan, næpan, præp. nedanför: infra. n. knæ v. albogha, 14: pr, 3. ovan hans garþæller n., d. ä. på ömse sidor: citra et ultra domicilium eius. 12: pr. *4

Niper kasta, v. a. nedkasta, nedrifva (hus): demoliri, destruere (aedificium). 2: pr. not. 21.

Niper stigha, v. n. nedstiga: descendere. 10: 1.

Niper taka, v. a. nedtaga, nedrifva (hus): destruere (aedificium). 2: pr.

Nipærster, adj. nederst: inferior. 14: 2. Norpan (norpen), adv. i norr: a se-

ptemtrione. *til n.*, 8: 3. *6 Nyrri, adj. norre: septemtrionalis. 39: pr. *3

Næmd, f. (vide VGL) tolf mæn skulu væria han æller fælla ok rapi halvi n. hvar pera, 12: pr. væri sik mep tolf rapmannum ok rapi halvi n., 14: pr. *

Næmpna (nænna), v. a. 1) nämna, namngifva: nominare. n. sin fangaman, 32: pr. 2) utnämna, förordna: designare, eligere. n. byman at ganga &c. 21: 1.

Nærmer, præp. compar. närmare: propius. n. aprum, 33: 1. •6 (nær)

Næsar, f. pl. (vide VGL) 14:pr; 15: 1. Næst, præp. c. dat. i. q. næsta. 2: 1. not. 28. þær n., vide þær.

Næsta, præp. c. dat. vid, bredvid: iuxta. 9: 1. *5

Næstu, præp. c. dat. i. q. næsta. n. sinum granna, i. e. iuxta aream vicini. 2: 1.

Næpan, vide Nipan.

Nöghia (nöhia), v. a. vara nöjd: contentum esse. n. at (borghan), 40. lata sik n. at dom, 4. *4

Nöp, f. (vide HelsL) Vide Hafs nöp. *6

0.

Offer, n. (vide VGL) 29: pr., ubi ser-

mo est de eo, quod pro sepultura sa-• cerdoti penditur.

Ofsinne, n. (vide UplL) siord ok o., vis maris vel alia calamitas; nisi v. o. proprie significet violentiam saevientis maris, ut ista duo vocabula eandem rem respiciant. 20: 1. Cfr. VML. v. ofse, et UplL. v. offsinnis arf. - #3

Ogilder, adj. (vide VGL sub 3.) pæt ær -lt, 17.

O giorper, adj. oarbetad (om trä): (lignum) ex quo non factum est opus. 32: 2. *4

Ok, adv. ock, också: quoque. kan ok vara &c. 1: pr. pæn lepir ok &c. 11: 1. ok fiærþung, 19: pr. takin ok, 29: pr. ok manapi, 30:2. *5

Olovandis, adv. olofvandes: non data venia. 10: 1; 33: pr.

Olætter, adj. (egentligen tung: proprie gravis) hafvande: gravida. 11:4.

Op, n. rop: clamor. op ok akallan, **allitt.** 12: pr. *4

Oppinbara, v. a. (vide VGL) 11: 1. •4 (uppinb**a**ra)

Opt (op), adv. ofta: saepe. 22. * (optare)

Oqvæpins orp, n. oqvädinsord: convicium. kalla man -pum, 21: pr.

Or, ur, præp. c. dat. ur, från: ex. sighla or hampnum, 20: pr. at han or (sc. bati) stegh, 10: pr. sla ur manni tænder, 14:2. ringia or varbi, 41:1. fara bort or taksætning, 40.

Orka, v. a. c. dat. orka, förmå: posse (facere). o. botum, 14:13; 16.

Orlof, n. tillåtelse: venia. 10: pr; 20: pr; 38: pr. *6

Orp, n. ord: verbum. *æptir gopra* manna orpum, 19:1. Cfr. Misfirma; Mæt-, Oqvæpins orp.

Orpafar, n. förolämpning med ord: iniuria verbis alicui illata. 21:1. Conferri potest Isl. sarafar, vulneratio; sed nia. 1:1; 30:1, 2; 34, 40. Cfr. Lagh,

Isl. ordfæri, modus loquendi, ordferd, sermo, huc non videntur pertinere.

Orætter, urætter, adj. orätt, oriktig: falsus, vitiosus. o. pundari &c. 38:4. *4 O sater, adj. oense: discors, inimicus.

14: 12. Oskipter, adj. oskift, odelad: non divisus. af (bæggia þerra goþs) -tu, 27, 29: pr.

Ostbytta, f. ostkar; så kallades ett slags kar, som brukades vid sakers uptagande från sjöbottnen: forma casearia, fiscellum; ita appellabatur vas quoddam, quo ad res in fundo maris demersas tollendas usi sunt veteres. 19: pr. Ih., mera coniectura nixus, statuit v. ost proprie significare vas vel fiscellam, bytta vero esse glossema, quod in textum irrepsit.

Ovan, adv. et præp. ofvan, ofvantill, ofvanför: superne, supra. byggia o. a man, vide A2. o. knæ v. albogha, 14: pr, 3. Cfr. Nipan.

Ovormaghi, m. (vide ÖGL.) 14: 20. *

Ρ.

Panter, m. pant: pignus. 9: 3; 37: pr, 1, 2. gops ut til pant sætia, 1:1. sætia andrum pant, 37: pr. pant ut sæt-*6 ia, vide Ut sætia.

Pikizdaghar, m. pl. pingst: festum pentecostes. 8: 3.

Pundari, m. pyndare, ett slags våg för tyngre varor, med endast en skål, och således ett mellanting af besman och den nu brukliga vägbalansen: staterae genus, unam tantum lancem habens, in eo dissimile librae bilanci nostro tempore usitatae. ()(klufvægin vagh, StL Kg. 25.) 38: 4. Cfr. Grágás, Kp. 83. M. L. GulapL. Kp. 29.

Puster (pust), m. (vide UplL) 12: 2. *5 Pæninger, m. 1) pl. penningar: pecu-

Digitized by Google

Mot, n. möte, sammankomst: conventus. Vide Byamot. *

Munder, m. mun: os. 14: 2. *3

Mur, m. mur: murus. *innan* m., inom stadens ringmur: intra moenia quibus cingitur urbs. 33: 4.

Mykil, adj. stor, mycken: magnus. 11: 7; 13: pr. *

Myrpa (præs. mypir, mipir), v. a. mörda: occulte interficere. 36: pr.

Mæla, v. a. lofva, utfästa: promittere, spondere. sum han (sc. gæstrin) mælti hanum (sc. eghandanum), 30: 1. *6

Mællum, mællin (mellam, 2: pr.), præp. c. gen. v. acc. emellan: inter. 2, 8: 3; 13: 2. handa m., vide Hand. m. sin, 7. sina m., 29: 1. pera m., sc. inter tres ef sex marcas. 5: 1.

Mæn, conj. medan: dum. Vide E. * Mærki, n. märke: signum, nota, character. læggia a (sc. rem emtam) sit m., 6: pr, 1. *6

Mæssa, f. högtid: festum. Vide Martins mæssa. *

Mæstari, m. styresman: rector. Vide Borghamæstari. *6

Mæta, v. a. 1) mäta: metiri. m. ut mep minni spanni)(köpa in mep merom spanni, 38: 4. 2) värdera: aestimare, taxare. 30: 3. *

Mætorp (mæpsorp, 1: 1. not. 19.), n. värdering: aestimatio, taxatio. æptir gopra manna -pum ok forskælum, 1: 1. æptir gopra manna virning ok -pum, 9: 3. mep tvæggia manna vitnum ok -pum, 37: 1. *3

Mö, f. mö: virgo. Vide Kona 2. *6

N.

Nagranni, m. granne: vicinus. 2: pr. (ubi sermo est de proximo vicino); 3: 1; 32: pr. *6

Nat, f. dygn: dies civilis, dies cum nocte. 14:9. Cfr. Iamlangi. •

Nipan, næpan, præp. nedanför: infra. n. knæ v. albogha, 14: pr, 3. ovan hans garp æller n., d. ä. på ömse sidor: citra et ultra domicilium eius. 12: pr. *4

Niper kasta, v. a. nedkasta, nedrifva (hus): demoliri, destruere (aedificium). 2: pr. not. 21.

Niper stigha, v. n. nedstiga: descendere. 10: 1.

Niper taka, v. a. nedtaga, nedrifva (hus): destruere (aedificium). 2: pr.

Nipærster, adj. nederst: inferior. 14:2. Norpan (norpen), adv. i norr: a septemtrione. til n., 8:3. *6

Nyrri, adj. norre: septemtrionalis. 39: pr. *3

Næmd, f. (vide VGL) tolf mæn skulu væria han æller fælla ok rapi halvi n. hvar pera, 12: pr. væri sik mep tolf rapmannum ok rapi halvi n., 14: pr. *

Næmpna (nænna), v. a. 1) nämna, namngifva: nominare. n. sin fangaman, 32: pr. 2) utnämna, förordna: designare, eligere. n. byman at ganga &c. 21: 1. *

Nærmer, præp. compar. närmare: propius. n. aprum, 33: 1. •6 (nær)

Næsar, f. pl. (vide VGL.) 14:pr; 15: 1.* Næst, præp. c. dat. i. q. næsta. 2: 1. not. 28. þær n., vide Þær.

Næsta, præp. c. dat. vid, bredvid: iuxta. 9: 1. *5

Næstu, præp. c. dat. i. q. næsta. n. sinum granna, i. e. iuxta aream vicini. 2: 1.

Næpan, vide Nipan.

Nöghia (nöhia), v. a. vara nöjd: contentum esse. n. at (borghan), 40. lata sik n. at dom, 4. *4

Nöp, f. (vide HelsL.) Vide Hafs nöp. *6

0.

Offer, n. (vide VGL) 29: pr., ubi ser-

Digitized by Google

mo est de eo, quod pro sepultura sa-• cerdoti penditur.

Ofsinne, n. (vide UplL.) siord ok o., vis maris vel alia calamitas; nisi v. o. proprie significet violentiam saevientis maris, ut ista duo vocabula eandem rem respiciant. 20: 1. Cfr. VML. v. ofse, et UplL. v. offsinnis arf. *3

Ogilder, adj. (vide VGL sub 3.) pæt ær -lt. 17.

O giorper, adj. oarbetad (om trä): (lignum) ex quo non factum est opus. 32: 2. *4

Ok, adv. ock, också: quoque. kan ok vara &c. 1: pr. pæn lepir ok &c. 11: 1. ok fiærpung, 19: pr. takin ok, 29: pr. ok manapi, 30: 2. *5

Olovandis, adv. olofvandes: non data venia. 10: 1; 33: pr.

Olætter, adj. (egentligen tung: proprie gravis) hafvande: gravida. 11: 4.

Op, n. rop: clamor. op ok akallan, allitt. 12: pr. *4

Oppinbara, v. a. (vide VGL) 11: 1. *4 (uppinbara)

Opt (op), adv. ofta: saepe. 22. * (optare)

Oqvæhins orh, n. oqvädinsord: convicium. kalla man -pum, 21: pr.

Or, ur, præp. c. dat. ur, från: ex. sighla or hampnum, 20: pr. at han or (sc. bati) steyh, 10: pr. sla ur manni tænder, 14:2. ringia or varpi, 41:1. fara bort or taksætning, 40.

Orka, v. a. c. dat. orka, förmå: posse (facere). o. botum, 14:13; 16.

Orlof, n. tillåtelse: venia. 10: pr; 20: pr; 38: pr. *6

Orp, n. ord: verbum. æptir gopra manna orpum, 19:1. Cfr. Misfirma; Mæt-, Oqvæpins orp.

Orpafar, n. förolämpning med ord: iniuria verbis alicui illata. 21:1. Conferri potest Isl. sárafar, vulneratio; sed nia. 1:1; 30:1,2; 34,40. Cfr. Lagh,

Isl. ordfæri, modus loquendi, ordferd, sermo, huc non videntur pertinere.

Orætter, urætter, adj. orätt, oriktig: falsus, vitiosus. o. pundari &c. 38:4. *4

O sater, adj. oense: discors, inimicus. 14: 12.

Oskipter, adj. oskift, odelad: non divisus. af (bæggia þerra goþs) -tu, 27, 29: pr.

Ostbytta, f. ostkar; så kallades ett slags kar, som brukades vid sakers uptagande från sjöbottnen: forma casearia, fiscellum; ita appellabatur vas guoddam, quo ad res in fundo maris demersas tollendas usi sunt veteres. 19: pr. Ih., mera coniectura nixus, statuit v. ost proprie significare vas vel fiscellam, bytta vero esse glossema, quod in textum irrepsit.

Ovan, adv. et præp. ofvan, ofvantill, ofvanför: superne, supra. byggia o. a man, vide A2. o. knæ v. albogha, 14: pr, 3. Cfr. Nipan.

Ovormaghi, m. (vide ÖGL.) 14: 20. *

Ρ.

Panter, m. pant: pignus. 9: 3; 37: pr, 1, 2. gops ut til pant sætia, 1:1. sætia andrum pant, 37: pr. pant ut sætia, vide Ut sætia. *6

Pikizdaghar, m. pl. pingst: festum pentecostes. 8: 3.

Pundari, m. pyndare, ett slags våg för tyngre varor, med endast en skål, och således ett mellanting af besman och den nu brukliga vågbalansen: staterae genus, unam tantum lancem habens, in eo dissimile librae bilanci nostro tempore usitatae. ()(klufvægin vagh, StL Kg. 25.) 38: 4. Cfr. Grágás, Kp. 83. M. L. GulapL. Kp. 29.

Puster (pust), m. (vide UplL) 12:2. *5 Pæninger, m. 1) pl. penningar: pecu-

239

Fæstipæninger, Gops pæningar. 2) (vide UplL. sub 3.) tve v. sex -gar, 20:pr; 33: pr. giva hvarn pripia -ng, 29:1.

Q.

Ovikker, adj. lefvande: vivus.)(döper, 31, 34. q. i iorp gravas, 36: pr. mep barni py qvikt var, barnit var qvikt vurpit, barnet hade fått lif, d. ä. genom rörelse i moderlifvet gifvit tecken till lif: foetus motibus vitam prodiderat. 14: 17, 19.

Qvinna, f. qvinna: femina. 14: 17, 19; utroque loco in g. pl. *6

Qvinska (qvinka), f. qvinnlig heder: honor muliebris. 15: 1.

R.

Rak, n. (a ræka, vide HelsL) vrak, skeppsbrutna eller andra saker, som flyta på hafsytan: naufragae aliaeve res, quae in superficie maris natant. 19: pr.

Rap, n. 1) råd, tillstyrkande: consilium, suasio. mep foghatans rapi, 6:pr. 2) stadens råd: senatus urbis. rapit, 38: 2. foghotin ok (alt) rapit, 21: pr; 41: pr. fore sitianda rahi, 21: 2.

 $\hat{R}apa$, v. a. c. dat. 1) (vide UplL. sub 2.) r. fore garpi, 30: 2. 2) (vide UplL sub 3.) pa skulu per r., 20:1, ubi pro per rapæ scriptum est perræ pæ. r. halvi næmd, vide Næmd.

Rahman, rahs man, m. rådman: senator urbis. foghatin ok v. æller -mæn, vide Foghati. fore -mannum, d. ä. inför rådet: coram senatu. 7. -mæn mæta, 30:3. væri sik meh tolf -mannum (ok rapi halvi næmd), 12:3,4; 14: pr. Då -*mæn* i allmänhet nämnas, är det klart att dermed menas det samma som då det heter rapit, och således är borgmästaren i denna benämning innefattad: ubi universaliter commemorantur -*mæn, göri hænna ræt*, d. ä. verkställe hen-

haud secus ac cum dicitur rapit, totum senatum denotari evidens est, ideo- que etiam praeses senatus v. consul urbicus illa appellatione comprehenditur. *3

Rapstuva (rastudva), f. rådstufva: curia (urbis). 22. *5

Rensa, v. a. rensa: purgare. r. ga*tur*, 41: pr. *4

Rigger, m. (Isl. *hriggr* v. *hryggr*) **r**ygg: dorsum. hvilikin pera til -gia ganger, går tillbaka, d. ä. tappar: utercumque retrogrediatur, i. e. caussa cadat. 7.

Riki, n. rike: regnum. Vide Inrikis.*6

Ringia (n. part. pass. rinkt), v. a. ringa: movere campanam. Vide Varper. *6

Ripa, v. n. et a. rida: equitare. 9:1; **33**: 4.

Roa, v. n. gå med roende (om fartyg): remis impelli (de navi). skip sighlir æller ror, 20: pr. *5

Rum, n. rum: locus, spatium. Vide Drupa-, Knutarum; Foter. *6

Rykkia, v. a. rycka: vellere. r. stikamez at manni, d. ä. draga, blotta: e vagina evellere. 14:13.

Ryma, 1) v. a. a) fly från: fugere. r. stapin, 14: 9; 16. b) borttaga, flytta bort: removere. rymi up, sc. quod exstructum est. 33: pr, 3, 5. 2) v. n. fly: fugere. undan r., 11:6. *6

Ryva, v. a. rifva ned: diruere. r. hus, 2: pr.

Rætter, m. 1) rätt, lag: ius. *skriva*per r., 7. stapsins r., 13: 2; 17, 24, 35, 40. löposær., 13: 2. Cfr. Biærköa rætter. 2) (vide OGL sub 2.) biupa sik til bætring ok allan ræt, 4. göra ængin ræt, 40. 3) (vide UplL sub 3.) böte foghotanum ok stapinum sin (i. e. eorum) ræt, 14:8. 4) (vide UplL. sub 6.) standi pylikin dom ok pylikin ræt, 11:3. havin morpbrænnara sama ræt, 36: pr.

.

nes straff: eam poena adficito. 11: 4. r. böte pre marker malseghandanum fore mans görs, 11: 6; 35. * -lit, 14: 1, 4, ubi duobus locis pro sar

Rætter, adj. rätt, riktig: iustus, verus. *ræt stop*, 38: 2. Cfr. Orætter. *

Röst, f. talan: ius agendi. 1: pr. *5 Röva (rova), v. a. röfva: rapere, latrocinari. 39. *6

Sak, f. (vide ÖGL sub 1.) 9: pr, 1. pa sakir sum brytas &c., i. e. delicta quae committuntur. 13: 2. varpa gripin æller fangin fore sanna sakir, 35. giva manni s. (fore hor), 11: 4, 6; 14: 7; 15: pr. *

Saker, adj. saker, brottslig: noxius. varpa s., delictum committere. 13: 2. *

Saklös, adj. 1) oskyldig: insons. 14: 15. 2) (vide VGL. sub 2.) væri s., 32: pr, 2; 41: 1. at -so, 14: 0; 33: 2. *

Saman, adv. samman: una, coniunctim. prer sakir falli s., vide Falla 1. gaflar ganga s., vide Ganga 1. *

Samleghia, v. a. tillsammans lega (fartyg): una conducere (navem). skip ær -ght, navis a pluribus una conducta est. 20: pr.

Sander, adj. sann: verus. Vide Sak. * Sar, n. sår: vulnus. 12: 3; 14: 5; 21:1.)(bardaghi, 14: 8. göra s., 14: 13. sar-

ghaper fullum sarum, 12: 2. Cfr. Blopsar, Fulsæri. *

Sar, adj. sårad: vulneratus. göra man saran, 14: 22, 23. *

Sara bot, f. sårabot: mulcta vulnerationis. 14: 1. böte æptir -tum, i. e. ut de mulcta vulnerationis statutum est. 14: 13. *

Sara mal, n. 1) (vide VGL) böte æptir -lum, i. e. ut de vulnerationibus statutum est. 14: 14. 2) (vide VML) 17. *6

Sara pul, sar pul, n. sår, som man fått: vulnus, quod aliquis passus est.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI.

böte pre marker malseghandanum fore -lit, 14:1,4, ubi duobus locis pro sar pulit v. sar polit perperam scriptum est sar pulikt v. polikt, ut si sensus esset: pro tali vulnere. Cfr. ÖGL. et VML. v. sarpuli.

Sargha, v. a. såra: vulnerare. 14: 13.)(sla, 3: 1; 14: 14. varþa -aþer fullum sarum, 12: 2. *

Sar pul, vide Sara pul.

Sater, adj. (vide VGL) Vide O sater.* Sea, v. a. se: videre. 14: pr, 2; 20: pr. Cfr. A sea. *

Sent, adv. sent: sero. sensto, superl. 11: 1. *6

Sighia, v. a. 1) säga: dicere. dagh fore s., nisi saghpu errato scriptum sit pro laghpu, 1:1. not. 17. Cfr. Til-, Viper sighia. 2) afsäga, afkunna: pronuntiare. domber dömder ok saghper, 7. *

Sighla, v. n. segla (om fartyg): velis impelli (de nave). Vide *Roa.* *5

Sild, f. sill: halec. 8: 1. *6

Silver (g. silfs), n. silfver: argentum. Vide Mark 1. *4

Sin, pron. pers. rec. gen. sig: sui. mællum s., sina mællum, vide Mællum. dat. ser, 32: pr. *

Sin, pron. poss. rec. sin: suus. en sins eper, vide Eper. *

Sior (siord), m. sjö: mare. varpa utbyrpis kastaper ut a sion, i. e. ex eo navis latere, quod ad mare vergit,)(in til lands, 13: pr. cfr. UplL. Kg. 11: 2. Cfr. Ofsinne. *() (sio)

Sitia, v. n. sitta: sedere. fore sitianda rapi, vide Rap 2. Cfr. Forsat. *

Siæla gipt, f. (vide UplL sub 2.) 29:1. *5 (sialagift)

Siæler, m. (egentligen själ, själhund: proprie phoca) själspäck och tran: adeps phocae. 8: 1. Cfr. StL. h. v. *6

Siælsins (pro siælfsins), pron. indecl.

S.

³¹

sin egen: suus ipsius. 13: pr; 18. * (sialfsins)

Siæng, f. säng: lectus. 27. *

Skap, n. pl. (Isl. sköp) födslolem: membrum genitale. 3: pr. Cfr. Skapt.

Skapt, n. skaft; förekommer här om manslem: alias manubrium; heic occurrit de pene. skap mep -ti, 14: pr. *4

Skapa, v. a. c. dat. skada: damnum inferre. 3: pr. *5

Skiamder, vide Skæmma.

Skilia, v. a. 1) skilja: separare. skilias (dep.) fra skipi, 20: pr. -as at, 25, 27. 2) impers. c. acc. tvista, vara oense: litigare, dissentire. kan pem s. um kastet, 20: 1. *

Skip, n. skepp, fartyg: navis. 8: pr, 1; 13: pr; 19: 1; 20: pr, 3. *

Skipari, m. båtsman, sjöman: nauta. 9: 1.)(styriman, 20: pr, 2. *4

Skiplegha, f. skeppslega, frakt: naulum, merces qua conducitur navis. 20: pr.

Skipta, v. a. skifta, dela: dividere. Vide Halver, Oskipter. * (skifta)

Skopan, f. besigtning, granskning: inspectatio, aestimatio. *æptir gopra man*na s., 19:3.

Skriva, v. a. skrifva: scribere. -vaper rætter, 7. *4

Skupa, v. a. besigtiga, granska: inspectare, aestimare. æptir þy goþe mæn skupa þæt, 19: 2.

Škykia, f. sköka: meretrix. 21: pr. *6 (skökia)

Skyld, f. (för ..) skull: (alicuius rei) caussa. fore hats s., 9: pr. *

Skyldugher, adj. (vide ÖGL) Vide Gælskildugher. *6

Skyrp, f. (vide SML sub 2.) 3: pr. *6

Skæl, n. pl. förhållande, sätt, vilkor: conditio, ratio. mep pem -lum, 8:1. æptir pera -lum, ut ii statuunt. 1:1. not. 19. Cfr. Forskæl.

Skælgher, adj. sned: obliquus, distortus. 14: 2. *3 Skæmma (part. pass. skiamder), v. a. (a skam, vide VGL) skämma ut, vanära: ignominia adficere. 15: 1.

Skæra, v. a. skära: secare. skornir, pl. part. pass. 14: 18. s. af, 33: 1. s. sunder, 3: pr. s. ut, 14: pr. *

Sla (part. pass. slæghin), v. a. 1) slå: ferire, percutere.)(sargha, vide Sargha. s. ut öghun, s. ur manni tænder, s. kinben &c. sunder, 14: pr, 2, 3. Cfr. Hel, Forsleghin. 2) piska, hudstryka: verberare, flagellare. s. piuf til stupu, 11: pr. *

Sliker, adj. 1) slik, sådan: talis. givi ater pylik tu slik han tok, d. ä. dubbelt så mycket som han emottagit i fästepenning: reddito duplum acceptae arrhae. 6: 2. 2) likadan: similis. slikt, slit, n. absolute, lika mycket: tantumdem. 25. *

Slikkia (forte pro slykkia; Isl. slökva), v. a. släcka: exstinguere (ignem). 41: 1. *2 (slækka)

Slippa, v. n. (vide ÖGL) s. manni af handum, 20: 2. *6

Slæppa, v. a. c. dat. släppa: dimittere, liberare. s. piuvi, 11:5. *

Smar, adj. liten, små: parvus. Vide Forsma. *2

Snattara bot, f. (vide ÖGL) 33: pr. *4 Sokn, f. sökande, eftersökning: quaesitus, exploratio. 19: pr. *

Sol, f. sol: sol. Vide Sætia. *6

Sola sæter, n. (vide ÖGL.) fore (annat) s., 6, 20: pr; 30: pr. *

Son, m. son: filius. Vide Herians-, Hunzæma son. *6 (sun)

Spander, m. (vide ÖGL et VML) 38: 4. *5

Spini, m. spene: mamma. 14: 18. *5 Spiælka, v. a. spjälka: ferulis adstringere. 14: 3.

Spyria, v. a. spörja, fråga: interrogare. Vide At spyria. *6 (spöria)

Standa (præs. star pro stander, 37: 2.), v. n. 1) stå: stare. finger -der lip-

starker, 14: 1. marknapin-der, i. e. durat. 8: 3. 2) inberäknas: computatione referri (ad summam aliquam). -di i hans husaleghom, 30: 3. 3) vara pantsatt (för en viss summa): oppigneratum esse (pro certa pecunia). krævia mera æn pantrin star, dyra æn pantrin -der hanum, 37: 2, 3. 4) v. a. c. dat. rätta sig efter, lyda: obsequi, obedire. s. foghatans &c. dom (pro domi), 7. 5) v. a. undergå: subire. Vide Rætter 4. *

Stang, f. stång: pertica. 14:14. *4 Starker, adj. styf: rigidus. Vide Lipstarker.

Staper, m. 1) ställe: locus. i stap (Isl. *i stad*), på stället, genast: illico. 3: 1. Cfr. Köpstaper, Hvarstat. 2) stad: urbs. *i*-*pinum*, 11: 7; 12: pr; 14:8; 32: pr, 2; 40. i -pinum)(a nyrri malmi æller sypra, 39: 1. coll. pr. innan -psins mark, 19: 1. ganga um -pin, 21: 1. koma af -pinum, 14: 10. -pin)(landit, 32: pr, 1. i aprum -pum, 13: 2. foghotin ok -pin, 15: pr; 21: pr. -*pin*)(foghotin et malseghandin, 14: 8, 20, 21. -psins sven, 15: pr. foghotans ok -psins svenar, 40. mep -psins hiælp, i. e. adiuvantibus magistratu et ministris urbis. 11:6. lepa man um -pin, 15: pr. bæra -psins mantol, ibid. koma i -psins iarn, 11:6. ryma **v.** flya -pin, 14: 0; 15: 1; 16. -psins rætter, 13: 2; 17, 24, 35, 40.

Stempnudagher, m. bestämd dag, då något skall ske eller vara verkstäldt: dies praefinitus, quo aliquid fieri vel factum esse oportet. innan -gh, 41: pr. fore -ghin, til annars -ghs, d. ä. flyttningstid: ante vel ad tempus migrandi (ex conductis aedibus). 30: 2. * (stæmnudagher)

Stigha (impf. stegh, stægh), v. n. stiga: gradi, scandere. s. i (bat) v. or (sc. bati), 8: 2; 10: pr. s. (saepem superscandendo intrare) æller ganga i an-

nars mans kalgarp, 23. Cfr. Niper-, Up stigha. *5

Stikamez, ? (vide VGL))(sværp, 14: 13. *1

Stild, f. stöld: furtum. varpa fangin mep s., 11: 4, 6. *6 (styld)

Stilta, f. krycka: baculum uncinatum. 14: 11.

Stinga, v. a. stinga, sticka: pungere. s. ut ögha, 14: pr. s. up vin, sticka up vinfat, för att tappa ut vinet: dolium transpungendo aperire, ut fundatur vinum. 38: pr. *6

Stokker, m. stock: truncus. 32: 2. * Stop, n. stop: sextarius. 38: 2.

Strata, f. gata: platea.)(gata, vide Gata. Cfr. Almænnis strata, Stræti.

Strænger, m. tåg (sträng): funis. 19: 3. Cfr. Akæris strænger. *6

Stræti, n. gata (sträte): platea. 11:7. Cfr. Gata, Strata. *2

Stupa, f. (Germ. staupe, Germ. infer. stupe), straffpåle, kåk: palus, ad quem flagellantur malefici. 11:6. sla piuf til -pu, hupstrika man vip -puna, 11:pr; 16.

Stupugrevi, m. en stadsbetjent, som hade inseende öfver verkställigheten af straff, och tillika var fångvaktare: minister urbicus, exsecutioni poenarum et carceri praefectus. 11:6.

Stuva, f. (vide UplL.) Vide Ba-, Rapstuva. *

Styriman, m. (vide UplL) 20: pr, 2. *5

Stægla, v. a. (vide OGL) 36: pr., ubi pro *-las* perperam scriptum est stælles. *3

Svali, m. svale, utbyggnad på öfra delen af ett hus: podium in superiori parte domus. byggia s. ivir pværa gatu, 33:5.

Svara, v. a. (vide VGL.) s. firi piufnap, 11:1. *

Sven, m. tjenare: minister. stapsins

s., 15: pr. foghotans ok stapsins -nar, -**40.** *6

Sum, part. relat. som: qui, ubi &c. stratur . . (sc. pær) s. ma akas &c. 33:4. *

Sunder, adv. (vide VGL) skæra, sla, hugga s., 3: pr; 14: 2, 3; 19: 3; 20: 2. *

Sunderlika, adv. synnerligen, särskildt: seorsum, separatim. kununginum v. malseghandanum s.)(til præskip*tis*, 12: pr; 14: 1, 4.

Sunnan, adv. i söder: a meridie. fra s., 8:3. *6 (synnan)

Svænsker, adj. Svensk: Suecanus. svænst (pro svænskt) öl, 38: 2. *(svensker)

Sværia, v. a. svärja: iurare. s. til sins mep sinum tvem nagrannum v. mep tvem byamannum, 32: pr. *

Sværp, n. svärd: gladius. 14: 13. * Sypri, adj. södre: meridianus. 39: pr. *ı (sydri)

Sælia, v. a. öfverlemna: tradere. s. skip a lægh, 20: pr.

Sæmia, v. impers. åsämja: convenire (inter homines). Vide Um sæmia.

Sætia (præs. pass. sæz, 11:6; sesz, 6: pr. sup. *sæt*), v. a. 1) sätta: ponere. *s*. hus, 2:1. s. i iarn, vide Iarn. sol sæts (cfr. OGL.), 6: pr. s. manni borghan, 40. Cfr. By-, Taksætia. 2) förordna, stadga: constituere, sancire. annur mata æn rapit haver sæt, 38:2. lata vin dyra löpa æn þæt ær sat, i. e. quam pretium a senatu statutum est. 38: 1. 3) pantsätta: oppignerare. s. andrum pant, 37: pr. gops ut til pant s., 1: 1. Cfr. Ut sætia.

T.

Dumul ta. *2

(mep vald v. sætia i iarn), 14:15. Cfr. ka) -vunnin mep sex mannum, 12:4; *Niper-, Vald-, Up taka.* 2) emottaga: 15: pr; 36: pr. *6

accipere. t. nokot lane af andrum, 5: pr. t. pant af nokrom, 9:3. Cfr. Vip, Viper taka. 3) träffa, råka på: deprehendere, invenire. t. annan man mep sinni husfru, 15: pr. Cfr. A takin.

Taksætia, v.a. i. q. bysætia. t. man æller hans gops, 40. *1

Taksætning, f. bysättning eller beslag (å person eller gods, för gäld): missio in carcerem vel custodiam (hominis vel bonorum, ob aes alienum). 40.

Tal, n. tal, antal: numerus. Vide Markatal.

Tala, v. n. tala: loqui t. illa up a man, 21: pr, 2.

Tan (pl. tender), f. tand: dens. 14: 2. *6 Testament, n. (vide UplL.) 29: pr. *6 Til, 1) præp. vid: ad, apud. sla piuf t. stupu (per Germanismum; ut: to der stupe slan, Visby StL. I. 57, 59.), 11: pr. 2) emot: contra. tala illa t. mans, 21: pr. 3) adverbialiter a) beteknar til att något finnes eller är tillstädes: notat aliquid exsistere vel adesse. haver t. tvæggia manna köpvitni, 32: pr. haver han eig pæninga t., 40. b) utmärker det ett visst förhållande: indicat certam proportionem. *æptir þy brutin* aru t., 14:8.4) conj. till dess: donec. til sol sæts, 6: pr. e t. pry æru ben ut löst, 14:5.

Til kalla, v. a. tillkalla: advocare. t. nagranna, 2: pr. *4

Til læggia, v. a. lägga till: addere, adiicere. 9: pr.

Til sighia, til sæghia, v. a. c. dat. (vide ÖGL) t. manni, 20: pr; 30: pr; 40. *

Til vinna, v. a. öfvertyga, öfverbevisa: convincere. varper han eig -vunnin væri sik &c. 8:2;11:5. varper Ta, f. tå: digitus pedis. 14:4. Cfr. -vunnin mep tvem mannum, 32:3. varper laghlika -vunnin mep sex manna Taka, v. a. 1) taga: capere. t. annan vitnum, 14: 10; 39: pr. varper (laghliTimber, n. (vide VGL.) 32: 2. *6 Timi, m. tid: tempus. innan pæmma

t., 6: pr, 1. innan v. um þæn t., 9: 1, 2.*

Tolf, num. tolf: duodecim. Vide *Næmd*. *6

Tompt, f. tomt: area. 33: pr. *

Torgh, n. torg: forum. 14:6. aldra manna t., 12:2. Cfr. Almænnigs torgh. *5

Tramnæ höl, tram höl (pro traven öl), n. (Dan. traffnæ öll, Lat. cerevisia Traffnensis, vel traufnisia, quod Germanice vertitur vramed beer, cerevisia exotica; vide K. ROSENVINGE, Saml. af gamle Danske Love, V. pag. 262, 263, 450-453.) öl från Lübeck (vid floden Trave): cerevisia ex Lubecia (ad fluvium Trave sita). 38: 2, 3.

Trolkona, f. trollkona: maga, venefica. 21: pr. *2 (trull kona)

Tröst, f. tillåtelse, samtycke: venia, consensus. *a eghandans t.*, 32: 2. At t., perperam pro röst, 1: pr. not. 9. *4

Tver, num. två: duo. *pylik tu slik* &c., d. ä. dubbelt så mycket: duplum. 6: 2. *

Tugh, n. tåg: funis. 20: 2.

Tvæböte, n. tveböte: duplex mulcta. hun bötes mep t., 14:17. liggia i t., vide Liggia. *5

Tvægipter, adj. (vide UplL) 25. *5 Tyghi, n. (Germ. zeuge, Germ. inf. tüge) vitne: testis. 32: 1.

Tænda, v. a. tända, uptända: accendere. t. eld, 41: 1.

U. V.

Vaka, f. (vide UplL) Vide Varper.*4

Vald, n. 1) magt: potestas. havi v. um lif hans, 15: pr. 2) våld: vis, violentia. taka annan meß v., 14: 15. meß v. ganga af byamote, 22. 3) rättighet (att göra något): ius (aliquid faciendi). havi (ænkti) v. &c. 1: pr; 29: 1. *

Valdsværki, n. våldsgerning: violenta

actio. valds (sc. værki) æller vræps værki, 12: 1; nisi pro værki legendum sit værk. *6 (valdsværk)

Vald taka, v. a. våldtaga: vi stuprare. 12: 4. *6

Vand lyti, n. (a vander, malus, gravis; vide UplL. et SML) svårt lyte: gravis deformitas corporis v. membri. 14: 2.

Vanmata, f. falsk eller för knapp mätning: falsa mensura. giva v. af vini &c. 38: 2.

Vapn, n. vapen: arma. bæra v., 14: 8. *

Var, pron. poss. vår: noster. Vide Byaman. *4

Vara, v. a. (vide ÖGL.) Vide At vara. *6

Vara, v. n. vara: esse. præs. er pro ær, 9: 3; 11: 4. &c. *

Varþa, v. a. 1) ansvara för: praestare (periculum rei, damnum &c.). ængum a man længer v. &c., d. ä. stå i ansvar om han dör af det sår han fått: praestare periculum vitae ex accepto vulnere. 14: 6. 2) öfverlemna: tradere. Vide Andvarba. *

Varpa (præs. væper pro værper v. varper, 11:6; 12:2.), v. n. varda, blifva: esse, fieri. barnit var qvikt vurpit, 14: 19. cfr. Qvikker. *

Varper, m. vård, vakt: custodia. a havi uti utan v. ok vaku)(innan v. ok vaku (cfr. ÖGL), 19: pr. sipan i varp ær ringt, d. ä. om aftonen eller natten sedan det genom ringning blifvit tillkännagifvet att vakthållningen för natten tagit sin början: vesperi vel noctu, postquam campanae sonus indicavit tempus incipiendae custodiae nocturnae. 39: 1. fyr æn or -pi ær ringt, d. ä. om morgonen, förr än ringningen skett och vakthållningen slutats: mane, nondum mota campana nec finita custodia. 41:1. *6

Digitized by Google

Vapa, v. n. vada: in aqua vadere, vado ire. 19: pr. *5

Vapa bot, f. (vide VGL) 14: 22. *

Vapa eper, m. (vide VGL) 14: 22. v. tvæggia manna, ibid. *

Vapi, m. 1) våda, fara: periculum. piufnaper &c. gar a lifsins v., d. ä. straffas till lifvet: morte punitur. 11: 2; 35. 2) (vide ÖGL) 14: 22. *

Vika, f. vecka: septimana. 26. *

Vili, m. vilje: voluntas. Vide Gop-, Ill-, Vræps vili. *

Vin, m. vän: amicus. 3: 1. not. 38. *4 Vin, n. vin: vinum. 38: pr, 1-3.

Vinna (præs. vinder), v. a. 1) göra, verkställa: facere, efficere. v. vræpsværk a man, v. værk a manni (cfr. VGL. sub 1.), 12: pr; 14: 14. 2) öfverbevisa: convincere. varper han pær mep vunnin, 8: 2. varper pær laghlika til vunnin, 4. Cfr. For-, Til vinna.

Vir, pron. vi: nos. 40. * (vi)

Virning (pro virpning), f. värdering: aestimatio. Vide Mætorp. *6

Visa, f. (Isl. item) vis, sed: mos. sla hion til gopra visu, d. ä. till förbättring: ad bonos mores, i. e. ut emendentur mores. 17.

Vit, n. vett, förstånd: ratio, mens. Vide Avita. *

Vita (part. pass. viter), v. a. tillvita, beskylla: accusare. sak v. drap vitis manni, 11: 7; 14: 7. piufnaper varper manni viter, 11: 1. viti pæt eig adrum manni, 3: 1.

Vitna, v. a. 1) bevisa med vitnen: testibus probare. 3: 1. not. 40. v. man viper mep sex mannum, 14: 7. 2) vitna: testari, testimonium dicere. *lækirin skal* v. mep tvem mannum, 14: 5. *

Vitni, n. 1) vitnesbörd, bevisning genom vitnen: testimonium, probatio per testes. æptir gopra manna -num, 19:3. 13: pr; 32: 2. tvæggia manna v., 12: 2; 13: pr, 1; 14: pr, 1-5, 14, 15, 18, 21, 23; 21: pr; 23, 30: hus væl u., 30: 3.

pr, 3; 31, 32:2; 34, 37: pr, 1, 2. meħ tvæggia raþmanna -num, 6: pr. þriggia manna v., 12:2. goþra þriggia qvinna v., 14:19. þrea goþa konor skulu v. bæra, 14:17. sex manna v., 12: pr, 3, 4; 14: pr, 12, 15, 17, 18; 38:5. cfr. Til vinna. 2) vitne: testis. kunnughi -num ok nagrannum, 3:1. Cfr. Köp vitni. *

Vitnis man, m. vitne: testis. 5: pr. *

Viþ, viþer, præp. c. acc. v. dat. 1) vid: iuxta. v. gatu, 2: 1. sæti knut v. knut, 33: 2. v. vara, 14: 23. v. kænnas, vide Kænna, Viþer kænnas. 2) med: cum. skipta v. barn, 27. 3) emot: contra. v. botum taka, 14: 8. Cfr. Viþer taka. * Viþakaster, m. (vide UpIL) 32: 3. *5 Viþben, n. (Isl. vidbein) nyckelben:

os claviculae. 14: 3.

Viper binda, v. a. öfverbevisa: convincere. -bundin mep tvæggia manna vitnum, 13: pr. *5

Viper hætta, v. a. c. dat. (vide UplL.) hætta viper sinum prim markum, 1:pr; 38:3. *5

Viper kænnas, v. dep. erkänna: fateri. 5: pr; 37: 2; 40. *4

Viper sighia, v. a. afsäga sig: abdicare, renuntiare. $k \ddot{o} p v.$, de emtore vel venditore, 6. *6

Viper taka, v. a. emottaga: accipere. 14:8,9. Cfr. Vip 3. * (vip taka)

Viper porva, v. a. (vide UplL) 9: pr; 11: 7; 12: 2; 14: 11; 19: pr. *6(vip porva) Vip vara, vide Vip 1. *6

Um, præp. c. acc. 1) omkring: circum. lefa v. ganga um stafin, 15: pr; 21: 1. 2) om, angående: de. um sæmia um dagh, 9: 2. havi vald um lif hans, 15: pr. 3) om, på, i (tid): in (tempore), per (tempus). um fæn dagh, 1: 1; 6: pr. um fæn tima, 9: 2.

Um, conj. om: si. 1:1. not. 12; 9:1; 13: pr; 32: 2. *

Um byggia, v. a. reparera: reparare. bus væl u., 30: 3. Um sæmia, v. impers. c. dat. (vide UpIL) sva manga pæninga þem -mber, 30: 2. lati sik u. meþ þem, 9: 2. *4

Undir, præp. under: sub. falli saman ... u. enni kæru, 9: pr. *

Unger, adj. ung: iuvenis. compar. yngri, 14: 20. *6 (yngster)

Unna, v. a. (vide UplL. sub 2.) 28. *4

Up, adv. up: sursum. bryti v. rymi up, vide Bryta 1, Ryma 1. up a v. upa, i. q. a. stulit af stapinum up a landit, 32: pr. pæn dagh han ma epin fylla up a, 9: 2. læ manni pæninga up a gops, 1: 1. giver pær upa gops pæninga, 6: 1. tala illa up a foghotan &c. 21: pr, 2.

Up biupa, v. a. upbjuda, erbjuda (pant åt egaren till lösen): offerre (pignus domino redimendum). pant u., 9:3; 37: pr, 1. *6

Up byggia, v. a. upbygga: exstruere. 3. 2: pr. *6

Up bæra, v. a. upbära, emottaga: capere, accipere. 30:3. *6

Up læsa, v. a. upläsa: praelegere, recitare (ex scripto). 7.

Up stigha, v. n. upstiga: adscendere. 10: 1.

Up taka, v. a. upbära, emottaga: capere, accipere. 27, 29: pr. *

Ur, vide Or.

Vreps hand, vide Vræps hand.

Vræka, v. a. drifva: agere. bort v., 30: 1. * (vraka)

Vræper, adj. vred: iratus. 12: pr. *2 (vreper)

Vræps hand, vreps hand, f. (vide ÖGL) mep vræps hand v. vræps hendi, 3: pr; 12: pr. (ubi tamen pro v. legendum videtur vræps vilia); 13: pr, 1; 14: 14. *5 (vreps hand)

Vræps vili, m. (vide VGL) mep v., 14: 14. Cfr. Vræps hand. *1 (vrepsvili)

Vræps værk, vræps værki, n. (vide

OGL) vinna a man v., 12: pr. Cfr. Valdsværki. *3 (vreps værk)

Ut, adv. ut: foras. ok (sc. givi) ut gældit, 40. *

Utan, præp. utanför: extra. innan mur ok u., 33: 4. Cfr. Varper. *

Utan, conj. 1) utan, om ej: nisi. u. han lati v. havi, u. pæt forvinnis, u. maper griper, 2:1; 9: pr; 20: pr; 32:1. 2) utom, undantagande: excepto, praeter. u. korn &c. 8:1. u. pe samu tyghi, 32:1. Cfr. Fore utan. *

Utan, conj. men: sed. 11:3; 32:2. *4 Ut byrpis, adv. (vide UplL) varpa u. kastaper, 13: pr. *4

Utfærp, f. (vide VGL) liks u., 29: pr. *6

Uti, adv. 1) ute: foris. a havi u., 19: pr. 2) ute, förliden: finitus. nat ok iæmlangi ær u., 1: pr. not. 8.

. Ut kasta, v. a. utkasta: eiicere. 20: 1, 3. *5

Utdæna, v. a. utlåna, försträcka: mutuo dare. lan u., 1:1. not. 18. *4

Ut lösa, v. a. lossa och uttaga: solvere ac eximere. *pry ben æru -st*, sc. ex vulnere. 14:5. *2

Ut sætia, v. a. pantsätta: oppignerare. pant u., 9: 3; 37: pr, 2, 3. *6

Vurpin, vide Varpa.

Vægger (acc. vægh), m. vägg: paries. 33: 3. *6

Vægher, m. sida: latus, pars. hvarn væghin, på hvar sida: ab utroque latere. 12: pr. *

Væghfarandi, adj. resande: iter faciens. 9: 1. *

Væl (vel), adv. väl: bene. 30: 3. *6 Væria, v. a. (vide UplL. sub 1.) v. sik mep (sinum) epe, 9: 1. v. sik mep en sins epe, 5: pr. v. sik mep tvem mannum, 14: 23. v. sik mep priggia manna epe, 5: 1. v. sik mep prim mannum, & 1, 2; 11: 2; 12: 2; 32: 2. v. sex marker mep sex mannum ok pre marker mep Vapa, v. n. vada: in aqua vadere, vado ire. 19: pr. *5

Vapa bot, f. (vide VGL) 14: 22. *

Vapa eper, m. (vide VGL) 14: 22. v. tvæggia manna, ibid. *

Vapi, m. 1) våda, fara: periculum. *piufnaper* &c. *gar a lifsins v.*, d. ä. straffas till lifvet: morte punitur. 11: 2; 35. 2) (vide ÖGL) 14: 22. *

Vika, f. vecka: septimana. 26. *

Vili, m. vilje: voluntas. Vide Gop-, Ill-, Vræps vili. *

Vin, m. vän: amicus. 3: 1. not. 38. *4 Vin, n. vin: vinum. 38: pr, 1-3.

Vinna (præs. vinder), v. a. 1) göra, verkställa: facere, efficere. v. vræßsværk a man, v. værk a manni (cfr. VGL. sub 1.), 12: pr; 14: 14. 2) öfverbevisa: convincere. varper han pær mep vunnin, 8: 2. varper pær laghlika til vunnin, 4. Cfr. For-, Til vinna. *

Vir, pron. vi: nos. 40. * (vi)

Virning (pro virpning), f. värdering: aestimatio. Vide Mætorp. *6

Visa, f. (Isl. item) vis, sed: mos. sla hion til gopra visu, d. ä. till förbättring: ad bonos mores, i. e. ut emendentur mores. 17.

Vit, n. vett, förstånd: ratio, mens. Vide Avita. *

Vita (part. pass. viter), v. a. tillvita, beskylla: accusare. sak v. drap vitis manni, 11: 7; 14: 7. piufnaper varper manni viter, 11: 1. viti pæt eig adrum manni, 3: 1.

Vitna, v. a. 1) bevisa med vitnen: testibus probare. 3: 1. not. 40. v. man viper mep sex mannum, 14: 7. 2) vitna: testari, testimonium dicere. *lækirin skal* v. mep tvem mannum, 14: 5. *

Vitni, n. 1) vitnesbörd, bevisning genom vitnen: testimonium, probatio per testes. æptir goþra manna -num, 19:3. tvæggia manna v., 12: 2; 13: pr, 1; 14: pr, 1-5, 14, 15, 18, 21, 23; 21: pr; 23, 30:

pr, 3; 31, 32: 2; 34, 37: pr, 1, 2. með tvæggia raðmanna -num, 6: pr. þriggia manna v., 12: 2. goðra þriggia qvinna v., 14: 19. þrea goða konor skulu v. bæra, 14: 17. sex manna v., 12: pr, 3, 4; 14: pr, 12, 15, 17, 18; 38: 5. cfr. Til vinna. 2) vitne: testis. kunnughi -num ok nagrannum, 3: 1. Cfr. Köp vitni. *

Vitnis man, m. vitne: testis. 5: pr. * Viþ, viþer, præp. c. acc. v. dat. 1) vid: iuxta. v. gatu, 2: 1. sæti knut v. knut, 33: 2. v. vara, 14: 23. v. kænnas, vide Kænna, Viþer kænnas. 2) med: cum. skipta v. barn, 27. 3) emot: contra. v. botum taka, 14: 8. Cfr. Viþer taka. * Viþakaster, m. (vide UpIL) 32: 3. *5 Viþben, n. (Isl. vidbein) nyckelben: os claviculae. 14: 3.

Viper binda, v. a. öfverbevisa: convincere. -bundin mep tvæggia manna vitnum, 13: pr. *5

Viper hætta, v. a. c. dat. (vide UplL.) hætta viper sinum prim markum, 1:pr; 38:3. *5

Viper kænnas, v. dep. erkänna: fateri. 5: pr; 37: 2; 40. *4

Viper sighia, v. a. afsäga sig: abdicare, renuntiare. $k \ddot{o} p v.$, de emtore vel venditore, 6. *6

Viper taka, v. a. emottaga: accipere. 14:8,9. Cfr. Vip 3. * (vip taka)

Viper porva, v. a. (vide UplL.) 9: pr; 11: 7; 12: 2; 14: 11; 19: pr. *6 (vip porva) Vip vara, vide Vip 1. *6

Um, præp. c. acc. 1) omkring: circum. lefa v. ganga um stafin, 15: pr; 21: 1. 2) om, angående: de. um sæmia um dagh, 9: 2. havi vald um lif hans, 15: pr. 3) om, på, i (tid): in (tempore), per (tempus). um fæn dagh, 1: 1; 6: pr. um fæn tima, 9: 2.

Um, conj. om: si. 1:1. not. 12; 9:1; 13: pr; 32:2. *

Um byggia, v. a. reparera: reparare. hus væl u., 30: 3. Um sæmia, v. impers. c. dat. (vide UplL.) sva manga pæninga pem -mber, 30: 2. lati sik u. mep pem, 9: 2. *4

Undir, præp. under: sub. falli saman ... u. enni kæru, 9: pr. *

Unger, adj. ung: iuvenis. compar. yngri, 14: 20. *6 (yngster)

Unna, v. a. (vide UplL. sub 2.) 28. *4

Up, adv. up: sursum. bryti v. rymi up, vide Bryta 1, Ryma 1. up a v. upa, i. q. a. stulit af stapinum up a landit, 32: pr. pæn dagh han ma epin fylla up a, 9: 2. læ manni pæninga up a gops, 1: 1. giver pær upa gops pæninga, 6: 1. tala illa up a foghotan &c. 21: pr, 2.

Up biupa, v. a. upbjuda, erbjuda (pant åt egaren till lösen): offerre (pignus domino redimendum). pant u., 9:3; 37: pr, 1. *6

Up byggia, v. a. upbygga: exstruere. 2: pr. *6

Up bæra, v. a. upbära, emottaga: capere, accipere. 30:3. *6

Up læsa, v. a. upläsa: praelegere, recitare (ex scripto). 7.

Up stigha, v. n. upstiga: adscendere. 10: 1.

Up taka, v. a. upbära, emottaga: capere, accipere. 27, 29: pr. *

Ur, vide Or.

Vreps hand, vide Vræps hand.

Vræka, v. a. drifva: agere. bort v., 30: 1. * (vraka)

Vræper, adj. vred: iratus. 12: pr. *2 (vreper)

Vræps hand, vreps hand, f. (vide ÖGL) mep vræps hand v. vræps hendi, 3: pr; 12: pr. (ubi tamen pro v. legendum videtur vræps vilia); 13: pr, 1; 14: 14. *5 (vreps hand)

Vræps vili, m. (vide VGL) mep v., 14: 14. Cfr. Vræps kand. *1 (vrepsvili)

Vræps værk, vræps værki, n. (vide

OGL) vinna a man v., 12: pr. Cfr. Valdsværki. *3 (vreps værk)

Ut, adv. ut: foras. ok (sc. givi) ut gældit, 40. *

Utan, præp. utanför: extra. innan mur ok u., 33: 4. Cfr. Varper. *

Utan, conj. 1) utan, om ej: nisi. u. han lati v. havi, u. pæt forvinnis, u. maper griper, 2:1; 9: pr; 20: pr; 32: 1. 2) utom, undantagande: excepto, praeter. u. korn &c. 8: 1. u. pe samu tyghi, 32: 1. Cfr. Fore utan. *

Utan, conj. men: sed. 11:3; 32:2. *4 Ut byrpis, adv. (vide UplL.) varpa u. kastaper, 13: pr. *4

Utfærp, f. (vide VGL) liks u., 29: pr. *6

Uti, adv. 1) ute: foris. a havi u., 19: pr. 2) ute, förliden: finitus. nat ok iæmlangi ær u., 1: pr. not. 8.

Ut kasta, v. a. utkasta: eiicere. 20: r, 3. *5

Utdæna, v. a. utlåna, försträcka: mutuo dare. lan u., 1: 1. not. 18. *4

Ut lösa, v. a. lossa och uttaga: solvere ac eximere. *pry ben æru -st*, sc. ex vulnere. 14:5. *2

Ut sætia, v. a. pantsätta: oppignerare. pant u., 9: 3; 37: pr, 2, 3. *6

Vurpin, vide Varpa.

Vægger (acc. vægh), m. vägg: paries. 33: 3. *6

Vægher, m. sida: latus, pars. hvarn væghin, på hvar sida: ab utroque latere. 12: pr. *

Væghfarandi, adj. resande: iter faciens. 9: 1. *

Væl (vel), adv. väl: bene. 30: 3. *6 Væria, v. a. (vide UplL. sub 1.) v. sik mep (sinum) epe, 9: 1. v. sik mep en sins epe, 5: pr. v. sik mep tvem mannum, 14: 23. v. sik mep priygia manna epe, 5: 1. v. sik mep prim mannum, 8: 1, 2; 11: 2; 12: 2; 32: 2. v. sex marker mep sex mannum ok pre marker mep

247

prem mannum, 14: 2, 4. v. (sik) mep sex mannum, 3: pr; 5: 1; 11: 2, 5; 12: pr, 2; 13: pr, 1; 14: 1-5, 14, 15, 17-19, 21; 21: pr; 40; quibus locis sine dubio addendum est 14: pr., ubi v. sex omissa est. v. sik mep tolf manna epe, 14: 7, 10, 12, 15, 17, 18; 15: 1; 36: pr. v. (sik) mep tolf mannum, 38: 4, 5. v. sik mep tolf rapmannum ok rapi halvi næmd, vide Rapman. tolf mæn skulu v. æller fælla, vide Næmd. *

Værk, n. verk, gerning: actio. vinna v. a manni, i. q. göra gærning a man (vide VGL. v. gærning 2.), 14: 14. Cfr. Vræps værk, Valdsværki. *

Værning, f. (Isl. varningr, m.) handelsvaror som äro till salu: mercimonia venalia. S: 1.

Værri, adj. sämre: deterior, minoris pretii. 9: 3; 37: pr. *

Værp, n. värde: pretium. öris -pi, 39:1. *

Værper, adj. (vide ÖGL. sub 1.) pæt vært ær, d. ä. hvad panten är mera värd: pretium pignoris superans. 37:pr.*

Y.

Ytærster, adj. ytterst: extremus. 8:3. *5

Þ.

pa, adv. då: tunc. *æn pa*, 11: 7; 37: pr. *pa æn*, men om: si vero. 6: 2; 20: pr; 30: 3. *

pak, n. tak: tectum. 33: 1. *6

ping, n. 1) ting, sak: res. 11: 1. 2) sammankomst (af stadens invånare), svarande emot ting på landet: conventus (incolarum urbis) iudicialis. Vide *Bya ping*. *

Dirr, adj. torr: siccus. *a* -ro lande, 19: pr. *Diufnaper*, m. (vide ÖGL) 11: pr, 1, 2. fulder p., 11: 5. *

Diufstolin, adj. stulen: furto ablatus. 32: pr. *6

Diuft, f. tjufnad: furtum. *piftær*, perperam pro *piuft ær*, 19: 2. *6

po, adv. dock, likväl: tamen. 3: pr. not. 35; 6: 2; 8: 1; 14: 14. *en po at*, om ock: etiamsi. 3: pr; 14: 13. *po at*, idem. 14: 14. *

porva, v. a. behöfva, tarfva: egere, opus habere. 14: 3; 20: 1, 3; 33: 1. Cfr. Viper porva. *

præl, m. träl: servus. 21: pr. *

præskipti, n. (vide UplL.) böte pre&c. marker til -is (i. e. malseghandanum foghotanum ok stapinum, 14:8, 20, 21.), 9:1; 12: pr. &c. *5

*6 prætan, num. treton: tredecim. 21:pr.

prætta, v. n. träta: rixari, verbis concertare. *kiva ok* **b**., 7. *2

Dula, v. a. tåla: pati. Vide Sara pul. * (pola)

Dumlinger, m. tumme: pollex. 14: 1. *Dumul ta*, f. stortå: pollex pedis, digitus pedis maximus. 14: 4.

Þvær, adj. tvär: transversus. *ivir*-ra gatu, tvärt öfver gatan: per v. super transversam plateam. 14: 2; 33: 5. *5

py, adv. (vide VGL) *eig py mera*, 14: 5; 32: 2. *

Þyliker, pron. 1) dylik, sådan: talis. 1: pr; 8: pr. 2) likadan: similis. 11: 3. *þylik tu slik*, vide *Sliker 1.* *

pypti, n. tjufnad, stöld: furtum. 11: 3. *6 (*piufti*)

 $\mathbf{\hat{p}}$ akkia, v. a. täcka: tecto munire. p. hus, 30: 3. *4

pæn, pron. dem. den: is. pl. f. þa, 13: 2. for þæs (pro pron. poss. hans) hals, 11: 6. þæn (sc. sum) kærþi, þ. saldi, með barni þy qvikt var, 4, 6: 1, 2; 14: 17. þer næstu frænder æru, 25. * (þen)

Digitized by Google

pænni, pron. dem. denne: hic. acc. m. *pæmmæ*, 6: pr, 1.

pær, adv. der: ibi. **p**. at, 8:1. **p**. mep, 8:2; 11:5. **p**. næst, deinde. 3:1. not. 39; 9:1. **p**. til, till dess: donec. 11: 4. alt **p**. til, 11:6. **p**. viper, 5: pr. **p**. upa, 6:1. *

pær, part. relat. som: qui. 1: pr. not. 5; 13: 2; 41: pr. *

pat, pron. pers. n. (m. f. han, hun) det: illud. dat. py, 28. pl. nom. n. pen, pro pön, 27. *

Æ.

Ægha (præs. a, ægher, agher), v. a. ega: in dominio habere. pæn sum fæ &c. a, 14: 21, 23; 32: pr; 34. pæn pæt agher, 32: 2.

Æghandi, vide Eghandi.

Ækkær, vide Akkæri.

Æller, conj. om ej: nisi. æ. han hæti viþer &c. 38: 3. *6 (ellæs)

Æmber, n. ämbar: situla. Vide *Ox. Æn (en)*, adv. ännu: adhuc. *æn pa*, 11: 7; 37: pr. *

Æn, conj. om: si. Scribitur *en*, 1:1; 9: pr; 12:2, 3; 14:0; 24, 33:1. &c. *fa æn*, vide *pa. æn po at*, vide *po.* *

Æn, conj. än: quam. Scribitur *en*, 1: 1; 13: 2; 37: 3; 38: 1, 2; 41: 1. *5

Æn, conj. men: sed. Scribitur *en,* 9: 1; 21: 1. *

Ængin, pron. ingen: nullus. n. *ænk*ti, 1: pr; ænti, 14: 14. ængæ, perperam, ut videtur, pro utan, 14: 1. n. ænkti, enkti, enti, absolute, intet: nihil. 8: pr; 14: pr; 28. *

Ængkia, f. enka: vidua. 40. *

Ænliti, n. anlete: facies. 14: 2. *6 (anliti)

Æptir, præp. 1) (vide VGL sub 2.) Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. VI. ganga um stapin æ. hvariu þæt hælst ær, 21:1. 2) enligt: secundum. Vide Sara bot, -mal. * (æfte)

Æptir gærp, f. i. q. ærvisöl (vide VGL). Rationem nominis explicant verba: pær -pir sipan göras æptir pæn döpa, 29: pr.

Æra, f. ära, heder: honesta fama, bona existimatio. 16. *1

Ærfp, f. i. q. arf 1. Vide Ærva. *

Ærva, v. a. (vide VGL.) 1: 1, ubi verba *ærfp* et *ærft gols* allitterationis caussa connectuntur, etsi sermo revera est de bonis immobilibus generatim, non vero de bonis mobilibus. Cfr. *Ærvir.* *

Ærvingi, m. arfvinge: heres. 14:7. *skipti hun til halfs vip -gia sina*, i. e. heredes mortui mariti. 27. *

Ærvir, ? i. q. arf 1. 1: pr., ubi vocabula arf et æ., ut videtur synonyma, allitterationis caussa connectuntur; si vero dicendum sit verba arf æller æ. l. c. respondere verbis ærfþæller ærft goþs, §. 1. ibid., ut adeo v. æ. proprie significet bona hereditaria, res tamen eodem redit, cum manifestum sit utroque loco sermonem esse de bonis immobilibus generatim. Cfr. Ærva.

Ærvis köp, n. köp af fast egendom: emtio rerum immobilium. 1: pr. not. 1.

Ærvupis lön, vide Arvupis lön.

Ö.

Ogha, n. öga: oculus. pl. öghum, perperam pro öghun, 14: pr. *

Ol, n. öl: cerevisia. svænst öl, 38: 2. Cfr. Tramnæ höl. *

Ora, n. öra: auris. pl. örum, perperam pro örun, 11: pr. *6

Öre, m. (vide ÖGL. sub 1.) gen. öris, 39: 1. oræ pro öræ, 10. *

Örtugh, f. (vide ÖGL.) 39: 1. *

³²

Oværster, adj. öfverst: supremus. 14: ber öx ok æmber &c. allitt., i. e. si ad-*6 (yvri) hibeantur instrumenta reprimendi ignis. 2.

Öx (pro öxi), f.? yxa: securis. kom- 41: 1. *6

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

Söder-Malm (eller Stockholms södra förstad) är belägen: insula, in qua situm est suburbium Stockholmiae meridiale. 13: 2. Cfr. StL. v. asön.

Konungs hampn, Kungshamn, en hamn vid inloppet till Stockholm, der ännu en vik vid nordöstra hörnet af Siklaön bibehåller detta namn; då här talas om brott som begås mellum lyposæ ok k., hvarmed tydligen utmärkes det som sker i närheten af staden under sjöresa från eller till staden, så är det klart att i stället för lyposæ ursprungligen varit skrifvet stokholm, äfvensom i det näst följande för löposæ *ræt, stokholms ræt,* men att, då denna lagbok blifvit lämpad för Lödöse, och tilläfventyrs flera städer i Vestergötland, namnet Stockholm i denna handskrift blifvit utbytt mot Lödöse: portus regius; ita hodieque appellatur locus in maritimo aditu Stockholmiae; cum sermo sit de delictis a navigantibus in vicinitate urbis commissis, hoc vero ex- in medio relinguo.

Ase (pro aso?), Ason, den ö, hvarpå primitur verbis: mellum lyposæ ok k., manifestum est pro lyposæ primitus scriptum fuisse stokholm, ac in sequentibus pro löposæ ræt, stokholms ræt, sed, cum hic iuris codex ad Ludosiam ac plures forsan Vestrogotiae urbes accommodaretur, nomen Stockholmiae cum Ludosia commutatum esse. 13: 2.

> Lypose, löpose (Isl. liothús, pl.), fordom en stad, nu Gamla Lödöse by vid Götaälf, i Alehärad af Elfsborgs län: olim urbs, iam pagus in territorio Vestrogotico Ale. mellum l. ok konungs hampn, 13: 2, ubi pro l. primitus sine dubio scriptum fuit stokholm, sicut pro löposæræt 1. c. primitus stokholms ræt sine dubio scriptum fuit (cfr. Konungs hampn). Cfr. gloss. v. löposæ fari.

> Malmer, nyrri v. sypri m., Norroch Söder-Malm, Stockholms förstäder: suburbia Stockholmiae septemtrionale et meridiale. 39: pr. An hoc nomen proprie denotet locum arenosum, ut statuit Ih., adferens Moeso-Got. malm, arena,

ADDENDA ET EMENDANDA.

In hoc volumine.

In vol. V.

Pag. 34. not. 54. pro add. lege Alii Pag. 173. not. 28. v. æi delenda est. add. p. 271. v. Förma. Observandum est e

۱

In vol. III.

Pag. 181. not. 53. v. *ei* delenda est.

Pag. 173. not. 28. v. æi delenda est.
p. 271. v. Förma. Observandum est citato loco I. Kr. 13: 1. sermonem esse de ieiunio privato cuidam homini poenitentiae loco iniuncto. Cfr. Småll. KrB. v. fyrma.

Öværster, adj. öfverst: supremus. 14: ber öx ok æmber &c. allitt., i. e. si ad-*6 (uvri) 2.

hibeantur instrumenta reprimendi ignis.

 $\ddot{O}x$ (pro $\ddot{o}xi$), f.? yxa: securis. kom- 41: 1. *6

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

Ase (pro asü?), Åsön, den ö, hvarpå Söder-Malm (eller Stockholms södra förstad) är belägen: insula, in qua situm est suburbium Stockholmiae meridiale. 13: 2. Cfr. StL. v. asön.

Konungs hampn, Kungshamn, en hamn vid inloppet till Stockholm, der ännu en vik vid nordöstra hörnet af Siklaön bibehåller detta namn; då här talas om brott som begås mellum lyposæ ok k., hvarmed tydligen utmärkes det som sker i närheten af staden under sjöresa från eller till staden, så är det klart att i stället för lyposæ ursprungligen varit skrifvet stokholm, äfvensom i det näst följande för löbosæ ræt, stokholms ræt, men att, då denna lagbok blifvit lämpad för Lödöse, och tilläfventyrs flera städer i Vestergötland, namnet Stockholm i denna handskrift blifvit utbytt mot Lödöse: portus regius; ita hodieque appellatur locus in maritimo aditu Stockholmiae; cum sermo sit de delictis a navigantibus in vicinitate urbis commissis, hoc vero exprimitur verbis: mellum lyposæ ok k., manifestum est pro luposæ primitus scriptum fuisse stokholm, ac in sequentibus pro löhosæ ræt, stokholms ræt, sed, cum hic juris codex ad Ludosiam ac plures forsan Vestrogotiae urbes accommodaretur, nomen Stockholmiae cum Ludosia commutatum esse. 13: 2.

Lyposæ, löposæ (Isl. lióðhús, pl.), fordom en stad, nu Gamla Lödöse by vid Götaälf, i Alehärad af Elfsborgs län: olim urbs, iam pagus in territorio Vestrogotico Ale. mellum 1. ok konungs hampn, 13:2, ubi pro l. primitus sine dubio scriptum fuit stokholm, sicut pro löposæræt 1. c. primitus stokholms ræt sine dubio scriptum fuit (cfr. Konungs hampn). Cfr. gloss. v. löposæ fari.

Malmer, nyrri v. sypri m., Norroch Söder-Malm, Stockholms förstäder: suburbia Stockholmiae septemtrionale et meridiale. 39: pr. An hoc nomen proprie denotet locum arenosum, ut statuit Ih., adferens Moeso-Got. malm, arena, in medio relinguo.

ADDENDA ET EMENDANDA.

In hoc volumine.

In vol. V.

Pag. 34. not. 54. pro add. lege Alii Pag. 173. not. 28. v. æi delenda est. add. p. 271 v. Förma Observendum add

In vol. III.

Pag. 181. not. 53. v. *æi* delenda est.

p. 271. v. Förma. Observandum est.
p. 271. v. Förma. Observandum est.
tato loco I. Kr. 13: 1. sermonem esse de ieiunio privato cuidam homini poenitentiae loco iniuncto. Cfr. Småll. KrB. v. fyrma.

Oværster, adj. öfverst: supremus. 14: ber öx ok æmber &c. allitt, i. e. si ad-2. *6 (yvri) hibeantur instrumenta reprimendi ignis.

Öx (pro öxi), f.? yxa: securis. kom- 41: 1. *6

Indéx nominum propriorum.

Ase (pro asö?), Åsön, den ö, hvarpå Söder-Malm (eller Stockholms södra förstad) är belägen: insula, in qua situm est suburbium Stockholmiae meridiale. 13: 2. Cfr. StL. v. asön.

Konungs hampn, Kungshamn, en hamn vid inloppet till Stockholm, der ännu en vik vid nordöstra hörnet af Siklaön bibehåller detta namn; då här talas om brott som begås mellum lyposæ ok k., hvarmed tydligen utmärkes det som sker i närheten af staden under sjöresa från eller till staden, så är det klart att i stället för lyposæ ursprungligen varit skrifvet stokholm, äfvensom i det näst följande för löposæ ræt, stokholms ræt, men att, då denna lagbok blifvit lämpad för Lödöse, och tilläfventyrs flera städer i Vestergötland, namnet Stockholm i denna handskrift blifvit utbytt mot Lödöse: portus regius; ita hodieque appellatur locus in maritimo aditu Stockholmiae; cum sermo sit de delictis a navigantibus in vicinitate urbis commissis, hoc vero ex- in medio relinguo.

primitur verbis: mellum lyposæ ok k., manifestum est pro *lyposæ* primitus scriptum fuisse stokholm, ac in sequentibus pro löposæ ræt, stokholms ræt, sed, cum hic iuris codex ad Ludosiam ac plures forsan Vestrogotiae urbes accommodaretur, nomen Stockholmiae cum Ludosia commutatum esse. 13: 2.

Lypose, löpose (Isl. liothús, pl.), fordom en stad, nu Gamla Lödöse by vid Götaälf, i Alehärad af Elfsborgs län: olim urbs, iam pagus in territorio Vestrogotico Ale. mellum l. ok konungs hampn, 13:2, ubi pro l. primitus sine dubio scriptum fuit stokholm, sicut pro löposæræt 1. c. primitus stokholms ræt sine dubio scriptum fuit (cfr. Konungs hampn). Cfr. gloss. v. löposæ fari.

Malmer, nyrri v. sypri m., Norroch Söder-Malm, Stockholms förstäder: suburbia Stockholmiae septemtrionale et meridiale. 39: pr. An hoc nomen proprie denotet locum arenosum, ut statuit Ih., adferens Moeso-Got. malm, arena,

ADDENDA ET EMENDANDA.

In hoc volumine.

In vol. V.

Pag. 34. not. 54. pro add. lege Alii Pag. 173. not. 28. v. æi delenda est. add. p. 271. v. Förma. Observandum est

۱

In vol. III.

Pag. 181. not. 53. v. *ei* delenda est.

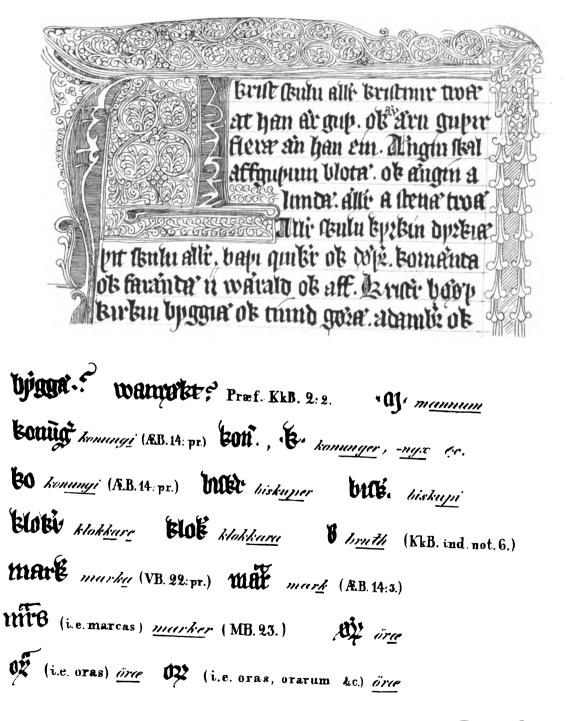
p. 271. v. Förma. Observandum est.
p. 271. v. Förma. Observandum est citato loco I. Kr. 13: 1. sermonem esse de ieiunio privato cuidam homini poenitentiae loco iniuncto. Cfr. Småll. KrB. v. fyrma.

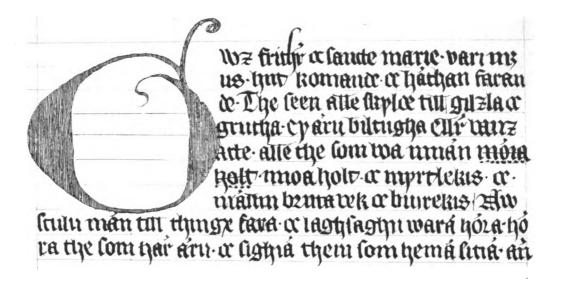
Tab. I.

Cod. Bibl. Acad. I'psal. Nº49. tol. 3.

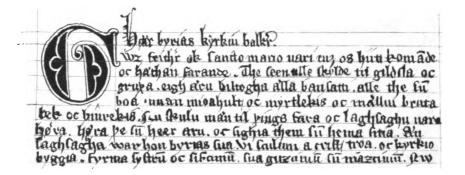

Cod. Bibl. Skoklastr. fol. 1.

Cod. Bibl. Acad. Haln: A. M. № 51 in 42, fol. 89 verso.

Digitized by GOO lith at MA Kurner.

.

.

